UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE

MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE

EDIDERUNT

CARSTEN HÖEG · H. J. W. TILLYARD
EGON WELLESZ

II.

HIRMOLOGIUM ATHOUM

CODEX MONASTERII HIBERORUM 470

COPENHAGUE

LEVIN & MUNKSGAARD - EJNAR MUNKSGAARD

1938

HIRMOLOGIUM ATHOUM

EDENDUM CURAVIT

CARSTEN HÖEG

CODEX MONASTERII HIBERORUM 470
PHOTOTYPICE DEPICTUS

COPENHAGUE

LEVIN & MUNKSGAARD - EJNAR MUNKSGAARD
1938

UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE

MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE

EDIDERUNT

CARSTEN HÖEG · H. J. W. TILLYARD
EGON WELLESZ

II.

HIRMOLOGIUM ATHOUM

COPENHAGUE

LEVIN & MUNKSGAARD - EJNAR MUNKSGAARD
1938

PRÉFACE

L'Hirmologue est, à côté du Stichéraire, le livre le plus important de la musique byzantine et, au point de vue historique, sa valeur est même supérieure à celle de ce dernier. Nous avons donc cru nécessaire de présenter dans le deuxième volume de notre série principale un fac-similé complet d'un manuscrit de ce genre, analogue au stichéraire du premier volume.

Le nombre des manuscrits d'hirmologue en notation médiobyzantine est assez restreint. Parmi eux le codex publié dans le présent volume occupe un très haut rang: non seulement c'est un manuscrit très soigné et les versions des mélodies qu'il donne sont dans plusieurs cas supérieures à celles des autres manuscrits connus, mais il appartient à la toute première période de la notation médiobyzantine, de sorte qu'il constitue un lien des plus précieux avec la notation paléobyzantine. Ayant constaté que les photographies de ce manuscrit, prises (par le procédé Leica) au Mt. Athos en 1931 par M. Höeg[1]), sont suffisamment nettes pour permettre une reproduction satisfaisante, nous avons donc décidé de ne pas hésiter à offrir à nos lecteurs une publication de ce précieux codex qui jusqu'ici n'a guère été utilisé.

Un autre manuscrit très important de ce genre est le célèbre Cryptensis E γ 2, qui fut étudié déjà par les premiers spécialistes de la musique byzantine et dont plusieurs pages ont été publiées en fac-similé. Ce manuscrit est également d'une rare perfection et il représente la notation médiobyzantine sous sa forme définitive. Nous espérons vivement que ce trésor de l'abbaye de Grottaferrata sera rendu accessible au monde savant, en fac-similés complets, dans un avenir assez proche: ainsi les chercheurs auront à leur disposition deux instruments de travail de premier ordre qui se supplèent de la manière la plus heureuse.

Vu le caractère très spécial des hymnes de l'hirmologue, il est nécessaire, même

[1]) Ἐκδίδων τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον τῶν Monumenta Musicae Byzantinae ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φωτογραφιῶν ποὺ ἔκαμα πρὸ ἓξ ἐτῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἰβήρων, πρώτιστον καθῆκον μου θεωρῶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τὸν βιβλιοθηκάριον τῆς μονῆς διότι με ἐδέχθησαν μὲ μεγίστη φιλοφροσύνη καὶ μου ἐπέτρεψαν νὰ ἐκμεταλλευθῶ διὰ τῆς φωτογραφικῆς τέχνης τὰ πολύτιμα χειρόγραφα τῆς μονῆς. — Ἐπίσης ἀναμιμνήσκομαι μὲ συγκίνηση καὶ εὐγνωμοσύνη τὸν ἀεισέβαστον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον II ὁ ὁποῖος πάντοτε παρηκολούθησε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ εὔνοιαν τὴν πρόοδον τῶν *Mon. Mus. Byz.* καὶ τὰ πάντα ἔκαμε διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὸ ταξείδι μου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰς τὰ ἄλλα κέντρα μοναστικῆς ζωῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Carsten Höeg.

pour ceux qui s'intéressent principalement aux mélodies, d'apporter une certaine attention à l'histoire littéraire de ce genre assez étrange que sont les canons. Il serait donc désirable de donner à l'Introduction du présent volume plus d'ampleur qu'à celle du premier volume et d'y exposer l'essentiel de l'histoire du canon. Mais l'état actuel de ce genre d'études ne permettrait pas à l'auteur de se restreindre à faire état des résultats déjà acquis par la science: il faudrait sur plusieurs points exposer des idées nouvelles et encore incertaines. Or, l'idée directrice de notre entreprise est de consacrer la série principale à des publications de documents et de renvoyer les études et les transcriptions aux séries auxiliaires des *Transcripta* et des *Subsidia*. Nous avons donc décidé de faire paraître dans les *Subsidia* un aperçu (par M. Höeg) sur le contenu et l'histoire de l'Hirmologue et une étude détaillée de M. Wellesz sur la notation et le style musical des hirmes, et de nous borner ici à donner une brève introduction (par M. Höeg) qui ne contient que quelques remarques tout à fait sommaires, destinées à orienter des non-spécialistes, et une description du manuscrit.

Les notes qu'avait prises M. Höeg lors de son séjour au Mt. Athos n'étant pas destinées à servir de base à une description technique du manuscrit, M. St. Binon, Docteur ès Lettres, de Bruxelles, qui a visité le Mt. Athos en cette année, s'est très aimablement chargé de lui envoyer des notes supplémentaires, et il s'est acquitté de cette tâche avec beaucoup de zèle et de compétence. Nous lui adressons nos vifs remerciements.

Les difficultés techniques soulevées par l'exécution du présent volume ont été considérables. En effet, il a fallu agrandir la moitié d'une pellicule du format 24×36 mm. jusqu'à un format permettant une lecture facile, ce qui représente un agrandissement linéaire de 1 à 10, et pour obtenir des reproductions satisfaisantes, il a donc fallu procéder avec infiniment d'habileté et de patience. Le rédacteur du présent volume désire exprimer ici sa reconnaissance à ceux qui par leur zèle et leur adresse ont su vaincre ces difficultés techniques, surtout à M. Ludvigsen, de la maison Okholm, qui a exécuté les agrandissements sur des pellicules polarisées, et à M. Nielsen, directeur de la maison Nordisk Kunst- og Lystryk, chargée de l'exécution des phototypies, qui n'a épargné aucun effort pour obtenir les meilleurs résultats possibles.

Enfin, nous adressons nos remerciements très vifs et très sincères au libraire-éditeur, M. Munksgaard, qui, dans le désir de voir prospérer cette grande entreprise internationale, a pris à sa charge les frais fort considérables de ce grand volume.

Espérons que ces efforts seront récompensés par un nouvel essor des études dans ce domaine et que ce volume sera étudié par un nombre toujours croissant de chercheurs, attirés par la beauté et la splendeur de la musique byzantine et par les problèmes multiples et passionnants que soulève son histoire.

Novembre 1937.

Carsten Höeg H. J. W. Tillyard Egon Wellesz

INTRODUCTION

REMARQUES GÉNÉRALES.

Sous le nom d'Hirmologium (εἱρμολόγιον) on désigne le livre qui contient les hirmes des hymnes appelés canons. Hirmus (εἱρμός), à son tour, désigne la strophe modèle des tropaires (τροπάρια = versets) qui composent un canon. Par le terme canon (κανών) enfin, on comprend un hymne de caractère composite se rattachant aux neuf cantiques extraits de la Sainte Ecriture, appelés odes (ᾠδαί) par les Grecs.

Voici la liste de ces odes qui, depuis les premiers siècles du christianisme, sont annexés au Psautier: Ode 1: Exod. 15, 1—19 = l'hymne que chanta Moïse après le passage de la Mer Rouge; Ode 2: Deuteron. 32, 1—47 = le chant de colère que chanta Moïse à la veille de sa mort; Ode 3: Regn. I, 2, 1—10 = la prière d'Anne, la mère de Samuel; Ode 4: Habac. 3, 2—19 = prière d'Habacuc; Ode 5: Isai. 26, 9—20 = chant de louange d'Isaïe; Ode 6: Jon. 2, 3—10 = le chant que chanta Jonas dans le ventre de la baleine; Ode 7: Dan. 3,26—51 = la prière des trois hommes dans le four de Nabuchodonozor; Ode 8: Dan. 3,52—88 = le chant que chantèrent les trois hommes dans le four de Nabuchodonozor; Ode 9: Luc I, 46—55 = Magnificat (et Luc I, 68—79 = Benedictus)[1]).

Un canon se compose d'un certain nombre de versets, constant dans chaque canon (de trois à six), pour chacune de ces odes bibliques, sauf, dans la plupart d'entre eux, pour la deuxième. Tous les tropaires d'un canon appartiennent au même mode musical, et les tropaires qui se rattachent à la même ode ont la même structure métrique et la même mélodie. Le premier tropaire pour chaque ode s'appelle hirmos et, au point de vue du sens, il se rattache très étroitement à l'ode biblique en question.

Si l'on connaît par cœur la mélodie des hirmes, on peut donc chanter les canons en employant un manuscrit qui donne le texte complet sans notation musicale. Il s'ensuit que, depuis très longtemps, la tradition des canons est double: quelques livres contiennent les textes complets des canons, avec tous les tropaires, mais sans notation musicale, d'autres, munis de notation musicale, ne contiennent que les hirmes. Ces derniers livres sont justement les Hirmologia: en principe, ils contiennent toutes les mélodies des canons en usage, et pas autre chose: ni les tropaires (dans le sens le plus étroit du mot: versets autres que les hirmes), ni les hirmes des canons qui n'ont pas de mélodie propre.

Il faut savoir, en effet, que beaucoup d'auteurs de canons se contentent de créer des textes nouveaux en les adaptant aux mélodies déjà existantes; parfois ils retiennent dans leurs œuvres

[1]) Les deux textes de Luc sont comptés comme une seule ode, et il n'est pas tenu compte du Benedictus dans les canons.

même les textes des hirmes de ces canons primaires et ne créent de nouveau que les tropaires. Cette pratique a amené une certaine confusion: des hirmes des canons primaires et des canons secondaires sont mêlés, les noms d'auteurs des canons secondaires se substituent à ceux des canons primaires, et des hirmes empruntés à divers canons primaires figurent dans les hirmologues comme constituant un ensemble. Quand on trouve dans nos manuscrits plusieurs hirmes pour chaque ode — ce qui arrive très souvent — il n'y faut voir qu'une conséquence de cette confusion.

En tête des hirmes de chaque canon (le plus souvent appelé, par un terme de sens plus général: acolouthie (ἀκολουθία)), on trouve régulièrement des indications sur le nom du mélode et sur la fête à laquelle le canon est destiné. Le plus souvent on trouve l'indication ἀναστάσιμος qui indique que ce canon est destiné à l'office du dimanche. Mais l'arrangement des canons dans les hirmologues est indépendant du cycle des fêtes et ils sont disposés selon les modes musicaux: après les hirmes des canons du premier mode viennent ceux des IIe, IIIe et IVe modes authentes, et ensuite ceux des quatre modes plagaux (I—IV pl.).

On sait que la tradition attribue à St. Jean de Damas la création de ce cycle des modes, dit « l'Octoéchos », et il passe aussi pour être le créateur du livre appelé « Octoéchos » qui contient, entre autres choses, les canons.[1]) Evidemment, cette tradition simplifie par trop les choses, mais il est certain que St. Jean a joué un rôle important dans le développement de l'Octoéchos; il est significatif à cet égard que, dans les hirmologues médiévaux, chacun des huit groupes de canons s'ouvre par un ou plusieurs canons dûs à ce grand homme de l'Eglise byzantine.

Cependant, la plupart des canons de St. Jean et de ses contemporains ont disparu — textes et musique — du rite de l'église actuelle; la raison en est que le canon a eu, pendant le moyen-âge et jusqu'aux temps modernes, un riche développement qui, de très bonne heure, a fait perdre du terrain aux plus anciennes productions de ce genre, tout à fait comme, dans des temps encore plus reculés, les hymnes de St. Jean et des autres mélodes de cette période ont, presque totalement, fait disparaître de la pratique les grandes œuvres de l'âge de St. Romanos, le grand mélode des kontakia. Les compositions moins grandioses que sont les stichères, au contraire, ont vécu presque sans changement pendant des siècles et presque tous ceux que nous trouvons dans les manuscrits médiévaux sont en usage encore aujourd'hui.[2]) Cela explique la différence entre la

[1]) Dans l'église byzantine, on combine avec les textes de l'ordinaire des offices (que l'on trouve dans l'Horologion) et avec ceux du propre du temps (que l'on trouve soit, pour les fêtes de l'année fixe, dans les Ménées, soit, pour les fêtes de la période qui s'étend entre le dimanche du Publicain et du Pharisien et le Samedi Saint, dans le Triodion, soit, pour le temps entre Pâques et le premier dimanche après la Pentecôte, dans le Pentékostarion), les textes de l'Octoéchos. Ces textes sont disposés en huit groupes, correspondant aux huit modes musicaux, et chantés, pendant toute l'année ecclésiastique, selon un roulement régulier commençant, à la fête de Pâques, par le premier mode authente, de sorte qu'après avoir fini en huit semaines la série des huit modes, on reprend par le premier. Aujourd'hui on trouve des canons aussi bien dans les recueils contenant les textes du propre du temps (les Ménées, le Triodion, le Pentékostarion) que dans les livres octoéchiques: l'Octoéchos qui ne donne que les textes pour les dimanches, et la Paraklétikè ou grand Octoéchos qui y ajoute les textes des jours de la semaine. La musique des canons se trouve dans le livre appelé « Hirmologue », supplément musical des Ménées, du Triodion et du Pentékostarion, et arrangé, comme eux, selon les fêtes de l'année ecclésiastique, et dans un livre appelé « Anastasimatarion », complément musical de la Paraklétikè et disposé, comme elle, selon les modes.

[2]) On peut s'en assurer en feuilletant notre Index Sticherorum du premier volume des *Mon. Mus. Byz.*, où nous avons marqué par un astérisque les stichères qui ne se trouvent pas à la même place dans les livres imprimés. Voir aussi les suppléments donnés par le P. Odilo Heiming et le P. Kilian Kirchhoff dans leurs comptes-rendus de ce volume (*Theologische Revue*, 35, 1936, p. 307, et *Tübinger Theolog. Quartalschrift* 4, 1936, p. 567).

tradition manuscrite des hirmologues et celle des stichéraires: il subsiste encore un très grand nombre de stichéraires qui, sans grands changements, s'échelonnent depuis le Xe siècle jusqu'aux temps modernes; pour ce qui est de l'hirmologue, par contre, il n'existe qu'un nombre très restreint de manuscrits en notation médiobyzantine et le contenu et les mélodies de ces manuscrits offrent beaucoup plus de diversité que ceux des stichéraires médiévaux. Il est vrai qu'un livre liturgique actuellement en usage porte encore le nom d'hirmologue, tandis que le «stichéraire» a disparu de la pratique liturgique et a été remplacé par le livre appelé Doxastarion mais, dans son arrangement et dans son contenu, l'hirmologue moderne diffère beaucoup plus de l'hirmologue médiéval que le Doxastarion ne diffère du stichéraire médiéval.

Les macarismes.

Dans notre manuscrit, et dans d'autres hirmologues médiévaux, on trouve, après les hirmes des huit modes, un petit recueil d'hymnes très brefs appelés macarismes (μακαρισμοί), arrangés, eux aussi, selon les modes. Ils sont tous bâtis sur le même patron: on invoque le Christ en rappelant le brigand crucifié à côté de lui, le plus souvent par les mots mêmes de celui-ci: « Souviens-toi de moi! » (μνήσθητί μου).

Ces versets appartiennent aujourd'hui encore aux textes de l'Octoéchos et se trouvent, dans la Paraklétikè et dans l'Octoéchos, sous la rubrique « Pour la messe » (ἐν τῇ λειτουργίᾳ). Plus exactement, ils appartiennent à l'office dit « Typika » qui s'intercale entre Sexte et None et qui maintenant se confond avec la messe. On les appelle « macarismes » parcequ'on les chante avant la récitation des Béatitudes de l'Evangile.

DESCRIPTION DU MANUSCRIT.

Aspect extérieur du livre.

Notre manuscrit[1]) appartient à la riche bibliothèque de ce monastère du Mt. Athos qui fut fondé par des Géorgiens vers l'an 980 et qui porte encore le nom de « couvent des Ibères (= Géorgiens) ». Il porte la cote 470[2]) et, dans le catalogue de Lambros (*Catalogue of the Greek Manuscripts on Mount Athos*, Vol. 2, Cambridge 1900), le numéro d'ordre 4590. En voici une description sommaire:

Il se compose aujourd'hui de 150 feuilles de parchemin mesurant 259 mm. sur 185 mm. Le parchemin est assez souple et très homogène; il n'y a pas un seul trou et les quelques coupures qui s'y trouvent ont été soigneusement recousues (ff. 101,106, 114, 133). Avec le temps, cependant, le parchemin a fait quelques faux plis, surtout au commencement du volume, et il n'est plus assez souple pour qu'on ose essayer de l'aplanir. Il est regrettable surtout qu'un pli très creux traverse toutes les premières feuilles, presque au milieu, et empêche l'œil — et l'appareil photographique — d'embrasser à la fois toute la page.[3])

[1]) Notre manuscrit, qui sera étudié plus en détail dans plusieurs fascicules des *Subsidia*, y sera désigné par le sigle H et nous prions nos confrères de se conformer à cet usage. Pour indiquer les canons, nous proposons d'employer le système des manuscrits médiévaux qui consiste à numéroter à part les canons de chaque mode; dans la présente Introduction nous employons les chiffres romains I—IV pour désigner les modes authentes, I pl.—IV pl. pour désigner les modes plagaux. Nous espérons que nos confrères voudront bien adopter ce système pour désigner les canons; un Conspectus Canonum, qui sera publié dans le prochain fascicule des *Subsidia*, permettra une identification facile de tous les canons connus.

[2]) La plupart des manuscrits de ce couvent portent deux cotes; dans notre codex la deuxième cote a disparu aujourd'hui, mais il paraît qu'elle a été 226.

[3]) A cause de ce pli, quelques lignes au milieu des premières pages sont moins lisibles sur nos photographies que dans le manuscrit. Cela est particulièrement fâcheux au f. 14 r° et v° et au f. 9 r° où une ligne entière du texte et les neumes de la ligne suivante sont invisibles, de sorte que l'on peut croire que les neumes de la ligne disparue appartiennent à la ligne suivante.

Les lignes sont tracées du côté fleur et sont conformes au schème I 40 c du système de M.et Madame Lake.[1]) Les cahiers sont de huit feuilles chacun, et ces quaternions portent, au bas du dernier folio de chacun d'eux, des numéros qui ont, pour la plupart, disparu lors de la reliure mais dont il reste cependant les suivants: β au f. 16v°, γ au f. 24v°, et δ au f. 32v°. La dernière feuille du 5e quaternion a été coupée avant que le manuscrit ne fût transcrit; il s'ensuit que le f. 40 est, non le dernier du 5e quaternion, mais le premier du 6e, et ainsi de suite.[2]) Il y a, entre f. 144 et f. 145, une lacune dont l'étendue correspond probablement à deux feuilles, et il manque, à la fin du volume, une page de texte (les derniers macarismes du IV pl.). Le foliotage a été ajouté lors de mon séjour au couvent. La largeur de la colonne d'écriture est d'environ 13 cm., la longueur d'environ 18 cm. Le nombre des lignes est de 20.

L'ÉCRITURE DU TEXTE.

L'écriture du texte, en encre noire fortement pâlie, est assez fine et régulière et reste la même dans tout le volume. Le style est ce qu'on appelle « minuscule mixte » et ne présente rien de particulier, sinon qu'il offre cet aspect spécial que l'on trouve normalement dans les livres de musique où les scribes doivent tenir compte des neumes qui seront ajoutées après, et s'efforcer de donner à chaque syllabe un espace régulier et convenable. Dans les hirmologues cependant, le style musical est si simple qu'il n'est pas nécessaire de différencier la longueur des syllabes en répétant des lettres de quelques-unes d'entre elles. Le scribe de notre codex a très bien réussi à espacier les lettres d'une manière convenable et harmonieuse. Les mots ne sont pas séparés; seulement à la fin de chaque colon il y a un blanc et un point placé sur la ligne tracée. Il n'y a pas d'autre ponctuation. La fin de chaque hirme est indiquée par le signe que voici: :·

Un autre trait que notre manuscrit a en commun avec la plupart des autres manuscrits musicaux de ce temps est le manque complet d'accents et d'esprits.

On remarque que les formes onciales du kappa et de l'éta dominent d'une façon presque absolue; pour le lambda aussi, la forme λ est beaucoup plus fréquente que /-. La forme π prend le dessus sur la forme ϖ et le type θ (plus souvent sous la forme serrée que sous la forme ronde) se rencontre plus fréquemment que le type ϑ. Le béta, par contre, revêt presque toujours la forme *u*, et on peut chercher très longtemps avant de trouver un *B* (p. ex. f. 16r° l. 1); de même la forme μ est plus fréquente que *N*. La forme α est un peu plus courante que λ, et les deux formes de l'epsilon se balancent à peu près. Le ksi figure sous les trois aspects ξ ζ ʒ, le premier étant le plus fréquent. Quant au zéta enfin, c'est la forme ʒ qui prévaut dans quelques parties du livre, mais dans bien des pages le scribe donne capricieusement la préférence à la forme Z. Les formes démesurément grandes des lettres ρ et κ se rencontrent assez souvent (p. ex. f. 3v° l. 1, f. 57r° l. 3 d'en bas), celle de τ à haste démesurément longue est très fréquente (p. ex. f. 3v° l. 6 d'en bas), de même les queues longues des φ et des ρ dans la dernière ligne de la page.

Les lettres sont tracées avec leur partie supérieure touchant à la ligne.

[1]) Voir *Dated Greek Minuscule Manuscripts to the year 1200*, edited by Kirsopp Lake and Silva Lake, I, Boston 1934, Fasc. 1.

[2]) Ces renseignements sont dûs à M. Binon. Il faut remarquer cependant qu'on lit au bas du f. 145 r° le chiffre ιθ, et la lacune entre f. 144 et f. 145 prouve, elle aussi, que f. 145 est le premier feuillet d'un quaternion. Je ne sais pas comment il faut expliquer cette anomalie. — Notons aussi qu'une note au bas du f. 88 v° semble bien se référer au nombre des feuilles (φυλλάδια) et des quaternions (τετράδια), mais je n'ai pas réussi à la lire d'une façon certaine.

Les abréviations, assez fréquentes dans les livres en notation paléobyzantine, sont presque inexistantes dans notre codex, ce qui est parfaitement normal dans un texte en notation médiobyzantine où chaque syllabe porte nécessairement une neume ou un groupe de neumes. Seule l'abréviation ϗ pour και est courante et, en fin de lignes, on rencontre assez souvent des abréviations de désinence comme μ̃ pour -μεν et d'autres du même genre.

Au commencement du livre, le scribe a eu soin d'ouvrir chaque section en haut d'une page recto et de faire commencer, en règle ordinaire, chaque tropaire à une ligne nouvelle. Dans la dernière partie du livre, il est beaucoup plus parcimonieux de l'espace. Dans le cas où la fin d'un tropaire ne remplissait qu'une petite partie de la ligne, il l'a fait chevaucher sur la partie droite de la première ligne du tropaire suivant en la marquant par un petit signe de séparation (•:•).

En résumé on peut dire que l'écriture du texte offre les traits normaux d'un manuscrit musical des XIIe—XIIIe siècles. Nous verrons ci-dessous que la notation musicale semble indiquer que notre manuscrit ne doit pas être postérieur au milieu du XIIe, et le caractère général de l'écriture ne s'oppose pas à cette datation.

Le texte des hirmes.

Au point de vue de la critique textuelle, il est malheureusement impossible, à l'heure actuelle, de déterminer la valeur et le caractère de notre manuscrit sans entreprendre de longues études sur les sources elles-mêmes, car il n'existe pas d'édition critique de ce livre.[1]) Il faut donc se restreindre ici à quelques remarques d'un caractère tout à fait préliminaire.

Le texte est, en règle générale, très correct. Le scribe a commis, il est vrai, un assez grand nombre d'omissions de syllabes et de mots, mais elles ont été redressées par celui qui a ajouté les neumes. A part cela, il y a très peu de fautes évidentes. Même les fautes d'orthographe sont étonnamment rares. On peut citer, à titre d'exemple: αινουμενοι pour ἑνουμένοι (f. 80 v°), σοι pour συ (f. 105 r°), γαβρουμενος pour γαυρούμενος (f. 92 v°), υιος pour οἷος (f. 64 v°). Evidemment il y a aussi, par ci par là, quelques fautes un peu plus graves, comme par exemple: εχεθη pour ἐχύθη (f. 104 v°), διαπυρσιως pour διαπρυσίως (f. 5 r°), ειμων pour εἰ ἡμῶν (f. 91 r°). Dans la plupart des cas où l'on constate une différence entre notre codex et d'autres sources, il s'agit de véritables variantes. Beaucoup d'entre elles n'ont pas de grande portée et appartiennent à la catégorie des fautes inévitables dans des textes d'usage pratique.

Une comparaison de quelques passages choisis, entre notre manuscrit et quelques autres hirmologues médiévaux, a conduit au résultat suivant: au point de vue de la critique textuelle, il n'a pas la valeur exceptionnelle du codex Laura B 32, mais il est beaucoup plus correct que ce manuscrit et il peut être considéré comme un excellent représentant du type courant d'hirmologue de l'époque à laquelle il appartient. Si l'on examine le nombre et l'arrangement des canons dans notre manuscrit on arrive au même résultat: il est moins riche que les codices Laura B 32 et Saba 83, mais il offre le même choix que la plupart des bons manuscrits des XIIe—XIIIe siècles.

Les chantres qui disposaient de notre hirmologue pouvaient donc se vanter à juste titre de

[1]) L'édition de Mgr. Eustratiadès et du savant Lauriote Spyridon (Ἁγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη, 9, Εἱρμολόγιον, Chennevières sur Marne, 1932) est utile, parce qu'il est pratique d'avoir un texte imprimé et parce qu'il contient un bon index, mais elle n'a aucune valeur au point de vue de la critique textuelle.

posséder un guide sûr et, s'ils l'étudiaient bien, ils ne risquaient aucune réprimande de la part de leurs supérieurs.

Ils devaient en savoir gré non seulement au scribe très instruit qui en avait, si soigneusement, transcrit le texte, mais aussi au correcteur. Le correcteur est sans doute identique au neumateur, car on constate partout que les corrections et les additions ont été faites avant la neumation, ou plutôt en même temps. La personne chargée d'introduire la notation musicale devait nécessairement s'apercevoir, chemin faisant, des lacunes que présentait son manuscrit, et les remplir avant d'y mettre les neumes. Il est probable qu'il s'est servi de la même source que le scribe du texte, car il n'a jamais été obligé, je crois, de corriger la division en cola faite par le scribe du texte. Cela n'exclut évidemment pas l'éventualité qu'il n'ait pas copié les neumes elles-mêmes du manuscrit modèle; il a très bien pu les transposer selon un système nouveau. Parfois il a ajouté en marge des variantes musicales, empruntées probablement à d'autres sources, mais le système de notation est le même dans le corps du volume et dans ces variantes. Quelquefois il a aussi introduit dans le texte des variantes qu'il préférait à la rédaction du scribe, ce qui montre qu'il a pu consulter plus d'un manuscrit.

Il est extrêmement difficile de prouver que ce corrector-neumator n'est pas identique au scribe du texte, mais il me semble que l'écriture de ces additions et corrections est si différente de celle du texte même qu'elle ne peut pas être due à la même personne, même si l'on prend en considération le fait que des additions postérieures, comparées à l'écriture du texte continu de la même personne, en peuvent différer sensiblement.[1])

Comme un exemple frappant je citerai le mot αμβακουμ de la 6e ligne du f. 40 r°. Quoiqu' il n'y ait pas de traces visibles de rasure, il est évident que ce mot n'appartient pas au texte primitif: tant l'écriture diffère du type éminemment constant sous lequel le même mot — qui figure presque constammemt dans les 4es odes! — apparaît partout ailleurs (p. ex. f. 47v° l. 1, f. 129v° l. 5). Or, précisément dans ce passage (Canon II, 22, ϡ') αμβακουμ est une variante: d'autres manuscrits portent κυριε (Coislin 220, Saba 83).

De même, nous lisons au f. 66 r° l. 12 αναμελποντα dans une rasure. Le codex Coislin 220 porte ici (Canon IV, 8, θ'): αναμελποντα . . . βοατω. Mais le manuscrit Laura B 32 offre la variante: αναμελπετω . . . βοων. Le manuscrit qui est la source du nôtre a donc eu, sans doute, le même texte que le codex Lauriote, et αναμελποντα est une correction,empruntée par notre correcteur à un autre manuscrit.[2])

---

[1]) Il est remarquable de constater que les proportions entre les formes onciales et les formes minuscules des diverses lettres ne sont pas les mêmes que dans le corps du texte, et que le φ apparaît (p. ex. ff. 42 r°, 66 r°, 94 r°, 105 v°) sous une forme qui diffère de celle du texte continu.

[2]) Voici quelques autres exemples de l'activité du correcteur:

1°: Rectifications de fautes de scribe: f. 10v° l. 11, f. 11v° (en marge), f. 15 r° (en marge), f. 17 r° l. 5, f. 23v° l. 10, f. 35v° l. 1 d'en bas, f. 37 r° l. 11, f. 39v° (en marge), f. 40v° l. 11, f. 44v° l. 6, f. 52 r° l. 2, f. 76v° (en marge), 133v° l. 5 (σε corrigé en και), etc. Il est probable aussi que les deux additions marginales du f. 139v° ne représentent que la rectification d'une omission: il semble que le scribe, égaré par un homéoarcte, ait omis la fin d'un hirme et le commencement d'un autre; le correcteur a restitué les deux hirmes: εισακηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοησα τα εργα σου κτλ. et ακηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοησα την αφατον κτλ.

2°: Variantes musicales: en marge des ff. 3 r°, 5 r°, 6 v°, 8 r°, 15 r°, 15v°, 17v°, 23 r°, 27v°, 28 r°, 28v°, 30 r°, 34v°, 41 r°, 46v°, 47 r°, 47v°, 48 r°, 49 r°, 52 r°, 57 r°, 58v°, etc., et f. 6 r° l. 1, 24v° l. 1 d'en bas, f. 66 r° l. 9 etc.

3°: Variantes de texte introduites par le correcteur: f. 21v° l. 2 (Canon I, 26, ε') καλων; d'autres manuscrits

LES TITRES ET L'ORNEMENTATION.

Le rubricateur — qui peut très bien être identique au scribe du texte — a ajouté, à l'encre rouge, des initiales, des titres et des indications marginales. Les initiales sont extrêmement simples: il n'y a que le premier ε du premier feuillet et le θ du f. 60 r° qui aient reçu une ornementation proprement dite;[1]) toutes les autres initiales ne sont que des lettres onciales agrandies; remarquons que les lettres non-arrondies présentant une haste inférieure ont, au bas à gauche, un petit trait horizontal, celles à deux hastes deux petits traits, l'un à gauche, l'autre à droite.[2])

Les titres sont en lettres onciales et on y trouve les abréviations courantes des rubriques liturgiques. Ils indiquent la fête à laquelle le canon est destiné et le nom du mélode. Parfois il ne donnent qu'un numéro d'ordre. Les renvois, qui sont fréquents dans d'autres hirmologues, sont excessivement rares dans notre manuscrit.[3])

L'ornementation proprement dite se réduit à neuf bandeaux qui introduisent les neuf sections du livre. Les deux premiers (f. 1 r°, f. 22 r°) sont les plus travaillés; ceux qui introduisent les 4e et 5e sections (f. 60 r° et f. 82 v°) sont très simples et exactement pareils; celui qui introduit le 3e mode (f. 43 r°) est encore plus simple et ceux qui restent (ff. 98 r°, 114 v°, 129 r°, 149 v°) sont tout à fait semblables à celui-ci.

Ces deux dernières formes de bandeaux représentent un type qui se retrouve un peu partout

---

(Coislin 220, Laura B 32, Saba 83) portent παθων et je n'ai pas retrouvé cette intéressante variante de notre ms. dans d'autres sources; f. 22 r° l. 1 (Canon II, 1, α'): μωσης substitué à ποτε; le texte présentait avant la correction une contamination de deux versions possibles (εν βυθω κατεστρωσε μωσης της φαραωνιτιδος πανστρατιας την υπεροπλον δυναμιν et, beaucoup mieux: · · · κατεστρωσε ποτε τ. φ-δα π-αν η υ-ος δυναμις, comme on lit dans trois manuscrits importants, Coislin 220, Laura B 32, Saba 599); il est curieux que la même contamination se retrouve dans Saba 83 et Laura 249; f. 48 r° l. 6 (Canon III, 9, β'): εναγκαλισθης substitué à εναγκαλιζομενος; Laura B 32 porte εναγκαλιζομενος, Coislin 220 αγκαλιζομενος(?); f. 92 r° l. 7 (Canon I pl., 15, α'): τω, substitué probablement à τον, variante qui se retrouve dans Laura B 32 et Crypt. E γ 2; f. 71 v° l. 10 (Canon IV, 15, η'): γης δε παλιν ηδρασας ως οιδας τον πυθμενα τη βασει πηξαμενος επι υδατων απειρων, corrigé en γην · · · του πυθμενος την βασιν · · ·; Coislin 220 et Vatopédi 1531 ont la même version que celle que portait notre manuscrit avant la correction; seul B 32 a conservé la vraie leçon: γης · · · τον πυθμενα την βασιν · · ·; f. 118 r° l. 12 (Canon III pl., 6, η'): υμνωδους (également attesté par Laura B 32, Coislin 220, Saba 83) corrigé en υμνουντας.

On voit que les corrections introduites par le correcteur sont souvent faites un peu à la légère. Au point de vue de l'orthographe, il est sensiblement inférieur au scribe.

Remarquons enfin qu'il est possible que quelques-unes des variantes musicales ne sont pas dues au neumateur primitif du manuscrit. Ainsi il me semble que l'écriture du mot ορθριζω, ajouté en marge au f. 47 v°, est différente de celle des autres additions, quoique le système de la notation musicale soit le même; la variante — textuelle et musicale — (ανα)κενισας, ajoutée en marge au f. 49 r°, et la variante musicale (σα)φως δι(οδευει), ajoutée en marge au f. 44 v°, datent visiblement d'une époque postérieure.

[1]) Remarquez toutefois le Ξ au f. 102 v° et au f. 110 v°.

[2]) Parfois on a oublié d'ajouter les initiales, p. ex. un ε au f. 17 v°. Au f. 144 v°, une main très inexpérimentée a esquissé quelques initiales dans le marge.

[3]) Au f. 5 v° se trouve la note que voici: ⳨ αναστασεως ημ. Il faut lire: προεγραφη « αναστασεως ημερα », ce qui revient à dire: l'hirme « αναστασεως ημερα » (du Canon de Pâques) peut être employé comme ode α' du canon de la fête de la Ste Croix, concurremment avec l'hirme ο θειοτατος προετυπωσε, mais on n'en donne pas ici le texte complet puisqu'il a déjà été copié (f. 5 r°). Pour d'autres odes du même canon (odes 4, 5, 6), on trouve dans Coislin 220, exactement de la même manière, des renvois aux hirmes correspondants du canon de Pâques. — Au f. 22 v° en bas, on lit le renvoi que voici: ζητει το « αναρχου γεννητορος »; dans d'autres manuscrits on donne à cet endroit le texte complet de cet hirme; dans notre manuscrit il ne se trouve nulle part.

et qui ne permet aucune conclusion sur la date et la provenance du manuscrit. Celui du f. 1 r° représente un type moins banal: ce qui le caractérise, ce sont ses figures blanches sur fond de couleur (rouge). Ce type appartient originellement, paraît-il, à l'art de la Palestine et de l'Egypte, et il caractérise les manuscrits de l'école sabaïtique. Mais ce mode a été imité dans d'autres provinces de l'art byzantin; on le trouve ainsi dans plusieurs manuscrits signés par le moine ibérite Théophane, du commencement du XIe siècle. Or, un bandeau très semblable au nôtre se trouve dans le Cod. Hiber. 46 (Lambros n° 4166), qui est un recueil d'homélies de Jean Chrysostome, écrit en 1007 par ce Théophane. Nous retrouvons aussi dans ses manuscrits des bandeaux semblables à celui du f. 22 r° de notre codex. Est-ce là l'effet d'un curieux hazard, ou est-il permis de conclure que notre hirmologue, lui-aussi, a été écrit dans ce couvent des Ibères où il est encore, et que son miniateur a eu comme modèle des manuscrits, écrits dans cette même bibliothèque, un siècle et demi plus tôt, par Théophane?[1])

La notation musicale.

Les neumes ont probablement été ajoutées, nous l'avons déjà dit, par un scribe différent de celui qui a transcrit le texte. Cela n'a rien de surprenant: la copie des neumes demandait une grande compétence en matière musicale et ne pouvait être confiée à n'importe quel scribe.[2]) Dans notre cas le neumateur a fait son travail très soigneusement et le style de son écriture est fort élégant. Le système de la notation appartient à la catégorie dite médiobyzantine, mais il en offre un type spécial qui le rapproche de la forme de notation paléobyzantine dont le manuscrit Coislin 220 est le représentant le mieux connu.[3]) Il n'est donc pas douteux que notre codex représente l'étape la plus archaïque de la notation médiobyzantine. Nous n'entrerons pas ici dans une discussion détaillée;[4]) nous désirons seulement faire remarquer quelques traits caractéristiques et expliquer quelques détails qui pourront dérouter des lecteurs accoutumés au style classique de la notation médiobyzantine, celui qu'on a appelé « la notation ronde ».

Ce qui frappe l'œil tout d'abord, c'est le caractère général de l'écriture des neumes qui mériterait bien la désignation de « feine Strichpunktnotierung » donné par Riemann au « système Coislin ».[5]) Cela devient particulièrement frappant si l'on jette un coup d'œil sur la page f. 50 r°

[1]) Voir K. Weitzmann, *Die byzantinische Buchmalerei des 9. und 10. Jahrhunderts*, Berlin 1935, p. 72 ss. et surtout p. 36 ss. Des reproductions des bandeaux en question se trouvent à la pl. XLV, no. 261 et no. 262, et dans le texte (fig. 27). — Il est fort probable qu'une comparaison sur place des deux manuscrits pourrait donner la solution de notre question, mais lorsque j'ai envoyé mon « questionnaire » à M. Binon (voir ci-dessus p. 6), je n'avais encore aucune idée de ces relations possibles.

[2]) Comparez p. ex. la très amusante souscription du codex Patmos 218 qui montre que celui qui a commandé ce manuscrit a dû payer à part — et très cher! — le labeur du neumateur (υπερ του τονισθηναι τουτο το βιβλιον), et, par-dessus le marché, lui envoyer des paniers de friandises! Voir Kirsopp et Silva Lake, *Dated Greek Minuscule Manuscripts*, I, 1, p. 17.

[3]) Sur la classification et la nomenclature des diverses étapes de la notation byzantine, voir l'Introduction de notre premier volume, p. 8 ss.

[4]) Pour les détails nous renvoyons les lecteurs au volume de M. Wellesz qui va paraître dans les *Subsidia*.

[5]) L'intérêt exceptionnel de notre manuscrit a déjà été reconnu par M. Tillyard dans un article paru dans *The Musical Antiquary*, Oxford, July 1913, p. 205 ss., où il donne aussi, d'après lui, une transcription de IV, 2, β'. Voir aussi un article du même auteur, paru dans *Annual of the Brit. School at Athens*, 30, 1930, p. 93. Des remarques plus détaillées se trouvent dans plusieurs articles de M. Wellesz, voir notamment ses *Studien zur byzantinischen Musik* 2 et 4 (dans *Zeitschrift f. Musikwiss.* 16, 1934 p. 217 ss., p. 416 ss.), qui contiennent aussi une transcription de I, 5, α', telle qu'elle est donnée dans notre manuscrit, comparée aux versions de deux autres manuscrits.

où un scribe postérieur a ajouté des neumes du style le plus classique dans un tropaire dont la neumation avait été omise par le neumateur primitif. Voici les formes des signes simples:[1])

Ison Oligon Oxeia Pétastè Dyo Kentémata Kouphisma Apostrophos Hyporrhoë

Kentéma Hypsilè Elaphron Chamilè

Si l'on compare une phrase de notre codex à la même phrase telle qu'elle est notée en notation Coislin et en notation « ronde », on verra qu'en règle générale, les neumes de notre manuscrit, au point de vue de leur aspect extérieur, sont exactement pareilles à celles de la notation antérieure, tandis qu'au point de vue du système diastématique, elles suivent les règles de la notation ronde. Toutefois il y a, aussi dans la composition des groupes, quelques particularités qui rapprochent notre codex de la « notation Coislin ». Notons par exemple que le Kentéma, quand il est combiné avec le Kratéma ( ) n'est pas précédé d'un soma ( ), contrairement aux règles de la notation médiobyzantine. C'est-là une singularité qui se retrouve dans quelques autres manuscrits médiobyzantins et qui est manifestement une survivance de la période précédente, comme l'a remarqué M. Tillyard[2]). La constance de cet emploi dans notre manuscrit est un trait caractéristique qui le distingue de la plupart des manuscrits en notation ronde.

Il est plus étonnant de trouver le groupe au sens d' « ison » (= répétition du même son) avec la nuance d'Oxeia (= croche accentuée,), donc avec le même sens que , que l'on trouve aussi d'ailleurs dans notre manuscrit. Le fait n'est pas douteux: il y a de nombreux exemples où ce groupe ( ) correspond à des autres manuscrits.[3])

Un autre trait caractéristique de notre manuscrit concerne l'emploi des signes subsidiaires. Il fait un emploi fréquent des signes que voici:

Apoderma Bareia Piasma Diplè Kratéma Xéron Klasma Klasma Kylisma[4])

Synagma Thématismos (éso)[5]) Théma (Haploun)[5]) Phthora

---

[1]) On peut comparer notre liste à celle des neumes de la notation ronde dans le *Handbook* de M. Tillyard p. 19 ss. et à celle des signes de la notation Coislin dressée par Tillyard dans *Journ. of Hell. Studies*, 41, 1921, p. 33.

[2]) Voir *Laudate*, 8, 32, Londres, December 1930, p. 210 s.

[3]) En voici quelques exemples: f. 9 r° l. 1 d'en bas, f. 14 r° l. 16, f. 22 r° l. 3, 6 et 9 d'en bas, f. 31 r° l. 7, f. 31 v° l. 1 d'en bas, f. 54 v° l. 8, f. 56 v° l. 3.

[4]) Au f. 101 v° l. 5 se trouve un Kylisma (?) de forme très singulière.

[5]) Pour éviter tout malentendu, je garde les noms qui nous sont connus par les livres de théorie des temps postérieurs quoique, probablement, ces désignations ne soient pas correctes pour l'époque qui nous occupe. Par exemple, il est assez peu raisonnable, si l'on se place au point de vue de la notation Coislin (et de celle de notre manuscrit), d'appeler « Théma Haploun » et θ « Thématismos éso ». Car le signe Thématismos éso n'est en réalité que la forme simple qui correspond au signe composite appelé « Théma Haploun »! En effet, Théma Haploun se compose, je crois, d'un Théta + une Pétastè, comme le Kratéma se compose d'une Diplè + Pétastè: dans les manuscrits des XI—XIIe siècles les deux éléments sont souvent séparés par un petit espace, pour le Théma Haploun

L'emploi des premiers n'offre pas de particularités frappantes. Celui du Kylisma, par contre, est étonnant: en notation ronde, il ne figure que dans des groupes tels que , mais ici il est employé seul, comme en notation Coislin, probablement avec le même sens dans les deux cas[1]). Pour ce qui est des 4 signes suivants, le trait frappant est la fréquence de l'emploi et la concordance complète avec les manuscrits en notation Coislin. Ils se combinent avec les mêmes groupes que dans les manuscrits postérieurs, mais il sont d'un emploi beaucoup plus fréquent, et bien souvent on les trouve dans notre codex aux mêmes passages que dans des manuscrits en notation Coislin, mais non pas dans les codices en notation ronde.[2])

A chaque commencement d'hirme se trouve, sauf erreur, une martyrie.[3]) Ces martyries offrent, à côté de quelques-uns des types courants de la notation ronde,[4]) quelques autres qui sont inconnus dans la tradition postérieure. Il est à noter que des neumes seules, sans la lettre initiale du mode, figurent comme martyries, et il est remarquable que les deux apostrophes ont très souvent, à elles seules, cette valeur de martyries. Les apostrophes qui, dans les martyries de la notation ronde, se placent au dessus des lettres initiales des modes ne sont donc pas, comme nous l'avons cru jusqu'ici, de simples signes d'abréviation.

Voici une liste de toutes les martyries initiales.[5]) Je n'ai omis que les variantes tout à fait insignifiantes ou douteuses. J'ai mis entre parenthèses les formes relativement rares.

---

aussi bien que pour le Kratéma. Voir par exemple notre manuscrit f. 131 v° l. 7. Cela devient encore plus clair si l'on regarde des manuscrits en notation Coislin, où le Théta n'est pas combiné plus étroitement avec la Pétastè qu'avec les trois apostrophes qui appartiennent à ce groupe. Voir p. ex. Crypt. Δ α 14, f. 234 r° l. 3 d'en bas (Petresco, *Les Idiomèles et le Canon de l'Office de Noël*, Paris 1932, pl. VI). Il est significatif aussi qu'il existe un signe composé de Théta plus Hyporrhoè (et éventuellement + Oligon ou Oxeia), parfaitement analogue au signe désigné sous le nom de Kratémo-hyporrhoon (éventuellement + Oxeia ou Oligon); voir dans notre manuscrit f. 25 v° et f. 27 v° en marge et f. 134 v° l. 11. — Cela n'exclut pas la possibilité qu'il faille chercher derrière le Théta + Pétastè une abréviation du mot Théma telle que nous la connaissons par le fragment de manuel paléobyzantin publié par Tillyard (*Ann. of the Brit. School at Athens*, 19, 1912—13, p. 95 ss.). La valeur du Thématismos (= Théta simple) est assez proche de celle de Théma Haploun (= Théta plus Pétastè): on le trouve surtout dans des groupes tels que θ .

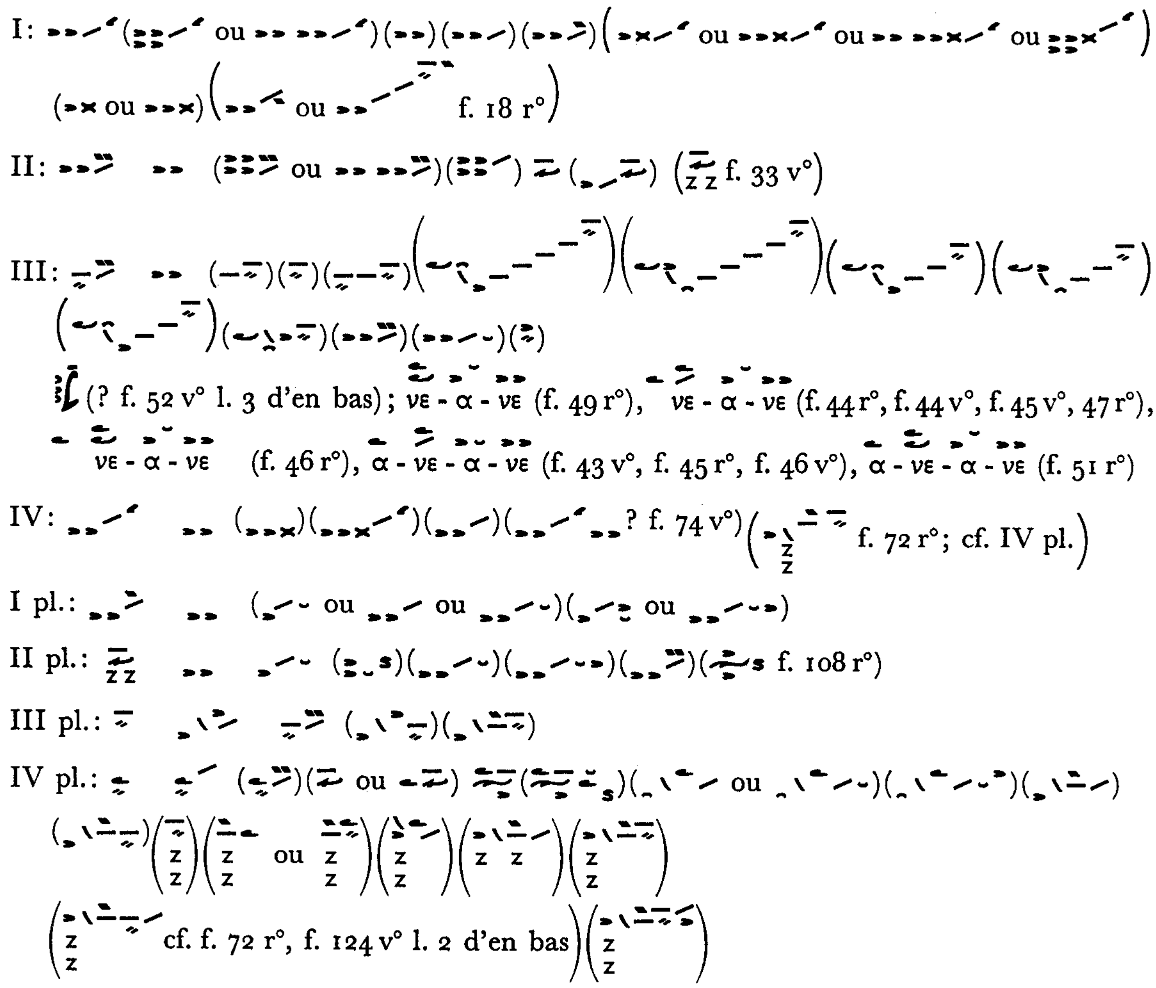
[1]) En voici quelques exemples: ff. 14 v° l. 4, 27 v° l. 2 d'en bas, 30 v° l. 2 d'en bas, f. 36 v° l. 2 d'en bas, 37 v° l. 10, 114 r° l. 3 d'en bas (NB! avex explication en marge), etc. etc.

[2]) L'emploi des deux signes, Synagma et Théma, est particulièrement frappant à cet égard. Le Synagma n'apparaît jamais seul: il est suivi par le Théma, combiné, comme toujours, avec trois apostrophes. Voici un groupe de Synagma — Théma: . Le Synagma—Théma est d'un usage assez fréquent dans notre manuscrit (p. ex. ff. 25 v° l. 9 d'en bas, 27 v° l. 5, 29 v° l. 3 d'en bas, 41 v° l. 7 d'en bas, 46 v° l. 8 d'en bas, 48 r° l. 9, 72 r° l. 9, 73 r° l. 1 d'en bas, 75 r° l. 8, 96 v° l. 9, 112 r° l. 1 d'en bas, 114 v° l. 2 etc.). Or, dans tous les cas où j'ai comparé aux versions d'autres manuscrits des passages marqués dans le nôtre par ces deux signes, je les ai retrouvés dans des manuscrits en notation Coislin (Coislin 220 ou Saba 83) et non pas dans des manuscrits en notation ronde (Vatopédi 1531, Saba 599, Crypt. E γ 2).

[3]) Il est probable que les numéros des odes aussi, ajoutées en marge, ou dans les lignes où il y avait de l'espace libre, sont toutes dues au neumateur. Ils manquent d'ailleurs souvent, et les indications fautives sont assez nombreuses (p. ex. f. 35 r° l. 5 d'en bas γ pour β, f. 39 v° l. 5 ȝ pour η, f. 81 v° l. 12 ϡ pour β etc.).

[4]) Cp. Tillyard, *Handbook* p. 33, et Petresco, *L'office de Noël*, Paris 1932, p. 32 s.

[5]) Il est remarquable que plusieurs hirmes des canons du 2e mode sont marqués comme appartenant au 2e mode plagal: ff. 23 r° l. 10, 25 v° l. 7 et 15, 28 r° l. 5 d'en bas, 32 r° l. 9. La martyrie de II pl. (au lieu de III pl.) au f. 84 v° l. 9 et au f. 85 r° l. 14, n'est qu'une pure erreur de distraction.

On trouve aussi parfois des martyries intercalées pour indiquer la note finale des cadences. Ces martyries médianes présentent des formes différentes de celles des martyries initiales parce qu'elles doivent nécessairement indiquer le mode par une lettre initiale. Elles ont, dans notre manuscrit, des formes quelque peu archaïques et sont certainement dues au neumateur primitif.[1])

La position relative de notre codex dans le développement de la notation byzantine ne fait pas de doute: il se place entre les manuscrits du style du Coislin 220 et ceux de notation médio-byzantine pleinement développée, tels que Crypt. E γ 2. Il est plus difficile d'en déterminer la date absolue, car, comme il est naturel, pendant un certain laps de temps les deux systèmes ont été employés concurremment et le système nouveau a mis quelque temps à se répandre du centre où il a été inventé aux autres régions du monde byzantin.

Il est tout à fait certain que la notation ronde était pleinement développée et assez répandue dès le commencement du XIIIe siècle: des manuscrits datés en témoignent, et nous ne connaissons aucun manuscrit en notation paléobyzantine qui soit nécessairement postérieur à la fin

[1]) En voici quelques exemples: ꝗ 91 v° l. 3 d'en bas; ꝗ 93 r° l. 3 d'en bas, 94 r° l. 6; Β 131 v° l. 3 d'en bas, Β 147 v° l. 1 d'en bas, 148 r° l. 8 d'en bas, Β 124 v° l. 8; Β 148 r° l. 4 d'en bas; ιι 16 v° l. 12; πα 76 r° l. 2; πα 76 r° l. 4; πΒ f. 34 v° l. 6.

du XIIe siècle. D'autre part nous avons un manuscrit sinaïtique daté de 1177[1]) qui est en notation ronde et un autre, écrit à Patmos, qui semble dater de 1166, en notation paléo-byzantine.[2]) On peut donc dire que la période de transition couvre à peu près la deuxième moitié du XIIe siècle et on doit placer notre manuscrit vers le milieu de celui-ci ou même un peu avant.

NOTES MARGINALES.

A la fin de chaque section, on trouve un compte des hirmes et cette note a été répétée par une autre main au-dessous de la première. Il est probable que ces comptes ont été faits — et contrôlés! — pour règler le payement des scribes et qu'ils remplacent ainsi les notices stichométriques de tant d'autres manuscrits.[3])

A la fin des hirmes du 3e mode (f. 59v°) se trouve une notice effacée, presque illisible, mais dont le sens général est clair: il y est question d'un mariage qui a eu lieu en 1344.[4]) Cette notice est assez surprenante dans un livre de ce genre; elle est importante parce qu'elle prouve que notre codex, au moins pendant quelque temps, a été en usage en dehors de la Montagne Sainte où l'on n'enregistre pas de mariages![5])

Au f. 19v° on lit, en haut de la page, une brève note en turc; il n'est guère possible d'en tirer des conclusions sur l'historique du manuscrit.[6])

Le reste des notes marginales n'a aucun intérêt.[7])

---

[1]) Voir Beneševič, *Monumenta Sinaitica*, II, Pl. 58.

[2]) Kirsopp et Silva Lake, *Dated Greek minuscule manuscripts*, I, Fasc. 1, p. 16 et Fasc. 2 pl. 49—51; cp. Tillyard dans *Annual of the Brit. School at Athens*, 30, 1928—30, p. 92 s.

[3]) Voici le texte de ces notes: f. 21 v°: του πρωτου ηχου ειρμοι (écrit, ici et dans la suite, ειρμη) σμγ' (= 243); f. 42 v°: του δευτερου ηχου ειρμοι σλθ' (= 249); f. 59v°: του τριτου ηχου ειρμοι σιβ' (= 212); f. 82 v°: του τεταρτου ηχου ειρμοι σνς' (= 246); f. 98 r°: του πλαγιου πρωτου ειρμοι σις' (= 216); f. 114v°: του πλαγιου β' ειρμοι ση' (= 208); f. 129 r°: του βαρη ειρμοι ρϟβ' (= 192); f. 149 r°: του πλαγιου δ' ειρμοι σξ' (= 260).

[4]) Voici le texte (assez incertain) de cette notice: + · ·ιουνι(ου) ινδ(ικτιωνος) ια' ετους ςωνβ' συνεζευχθη τη θυγατρι κυρ κυρ ιωανν(ου) (ου ιωανν(ικου)) ανδρι (?) κυρ νικολ(αω) τω υιω του κυρ χρυσανθου (??) κυρ του νεοφυλα(κος??). Il semble que le scribe se soit embrouillé dans la construction du verbe savant συζεύγνυμι et ait mis le γαμβρός au datif au lieu du nominatif. Le sens des derniers mots m'échappe entièrement. J'avais d'abord rejeté comme impossible la lecture ινδικτιωνος (d'autant plus que l'an ςωνβ' est le 12e de l'indiction et non pas le 11e), mais M. et Madame Lake, qui ont bien voulu examiner cette souscription, n'ont pas de doute à cet égard.

[5]) Nous savons que le monastère des Ibères fut pillé à la fin du XIIIe s. et qu'il est resté dans un état désastreux jusqu' à la fin du XVe. Voir F. W. Hasluck, *Athos and its Monasteries*, Londres 1924, p. 29 et p. 163.

[6]) M. W. Heffening, Professeur à l'Université de Bonn, a eu l'extrême obligeance d'examiner cette note. Il y distingue — avec quelque hésitation — les deux mots *hadīdsiz* « sans force » (dérivé, un peu irrégulièrement, de l'adj. *hadīd*, et non pas du subst.) et *nidāsiz* « sans voix ». — Le signe précédent est peut-être un Théma; il est donc probable que cette note est due à un moine anatolique qui a voulu expliquer que ce signe (qui figure à la ligne 3) est un signe « ἄφωνον » (= sans voix).

[7]) f. 21 v°: δοξα τω θεω παντων ενεκα. Additions postérieures: f. 34 r°: un autre hirme de ωδη ε (ω τω φωτι των σων προσταγματων κτλ·); f. 67v°: +εις θεος η αγια τριας πατηρ υιος και αγιον πνευμα; f. 149v°: μνησθητι μου κρατιστε (commencement d'un macarisme).

TABLEAU ANALYTIQUE

†ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΑΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

Premier Mode.

Fol.

1. Ιωαννου μοναχου.............. 1 r°
σου η τροπαιουχος Ϩεξια
2. Ακολουθια αναστασιμος.......... 1 v°
ασωμεν λαοι επινικιον ασμα
3. Ακολουθια αναστασιμος.......... 2 v°
Ϩουλειας χριστος ελυτρωσατο
4. Ακολουθια ιωαννου μοναχου. εις την κοιμησιν της υπεραγιας θεοτοκου.......................... 3 v°
παγιωθεισα ρευστη ουσια
5. Ακολουθια αναστασιμος.......... 4 v°
ασωμεν παντες λαοι
6. Ακολουθια τη μεγαλη κυριακη του πασχα...................... 5 r°
αναστασεως ημερα
7. Ακολουθια εις τον τιμιον σταυρον. 5 v°
ο θειοτατος προετυπωσε παλαι μωσης
8. Ακολουθια ε'. των χριστουγεννων 6 v°
χριστος γενναται Ϩοξασατε
9. Ακολουθια εις την αυτην εορτην.. 8 r°
εσωσε λαον θαυματουργων δεσποτης
10. Ετερα ακολουθια της αυτης εορτης 8 v°
χριστος εν πολει βηθλεεμ
11. Ακολουθια ετερα............... 9 v°
ασωμεν τω κυριω ασμα καινον
12. Ακολουθια.................... 10 v°
ασωμεν τω κυριω ωϨην επινικιον
13. Ακολουθια αναστασιμος και εις τον αγιον λουκαν.................. 11 r°
τω Ϩιαβιβασαντι κλυʒομενοις ιχνεσι
14. Ακολουθια εις τον αγιον γρηγοριον τον θεολογον.................. 11 v°
αποινον ο θεοπτης μωυσης
15. Ακολουθια ανϨρεου ιεροσολυμιτου 12 v°
ωϨην επινικιον ασωμεν παντες

Fol.

16. Ακολουθια του αγιου νικολαου... 13 v°
Ϩια στυλου πυρος και νεφελης
17. Ακολουθια αναστασιμος.......... 14 v°
ασωμεν ασμα καινον τω θεω
18. Ακολουθια.................... 15 v°
ο κραταιος εν ισχυι
19. Ακολουθια.................... 16 r°
τω πανσθενει Ϩεξια καταποντισαντι θεω
20. Ακολουθια εις τον οσιον θεοϨωρον τον συκεωτην................. 17 r°
ασωμεν ωϨην τω θεω τω μονω νικητη
21. Ακολουθια.................... 17 v°
τον φαραω συν αρμασιν
22. Ακολουθια.................... 18 r°
τω βοηθησαντι θεω εν αιγυπτω
23. Ακολουθια.................... 18 v°
υψωσω σε ο θεος ο σωτηρ μου
24. Ακολουθια εις τον οσιον μαρκιανον 19 r°
τω κυριω ασωμεν επινικιον ωϨην
25. Ακολουθια εις το γενεσιον της υπεραγιας θεοτοκου .... 20 r°
εξαρχει παλαι νεανιϨων αϨουσα
26. Ακολουθια.................... 21 r°
χερσωσας παλαι την αβυσσον

Deuxième Mode.

1. Ακολουθια του β' ἦχου. ιωαννου μοναχου...................... 22 r°
εν βυθω κατεστρωσεν μωσης
2. Ακολουθια.................... 23 r°
ατριπτον ασυνηθη
3. Ακολουθια.................... 23 v°
απαντες λαοι τω κυριω ασωμεν
4. Ακολουθια εις τα αγια φωτα..... 24 r°
βυθου ανεκαλυψε πυθμενα

Fol.

5. Ετερα ακολουθια εις την αυτην εορτην........................ 25 r°
στειβει θαλασσης κυματουμενον σαλον
6. Ακολουθια αναστασιμος.......... 26 r°
Δευτε λαοι ασωμεν ασμα χριστω
7. Ακολουθια.................... 27 r°
ασωμεν τω κυριω τω εν θαλασση
8. Ακολουθια η'. τη αγια μεγαλη Δευτερα.......................... 27 v°
τω την αβατον κυμαινομενην θαλασσαν
9. Ακολουθια εις τους αγιους αποστολους.......................... 28 v°
συνεπαγη προς εαυτην συσταλεισα
10. Ακολουθια προεορτιος της χριστου γεννησεως...................... 29 v°
ασωμεν τω κυριω ασμα καινον
11. Ακολουθια ια'................. 30 v°
επαγη ωσει τειχος τα υδατα
12. Ακολουθια ιβ'................. 31 v°
την μωσεως ωδην αναλαβουσα
√ 13. Ακολουθια εις την αγιαν πρωτομαρτυρα θεκλαν................ 32 v°
τω μεταστρεψαντι την θαλασσαν εις ξηραν
√ 14. Ακολουθια.................... 33 v°
βοηθος και σκεπαστης
√ 15. Ακολουθια ιε'................. 33 v°
επινικιον απαντες μωσαϊκως
16. Ακολουθια ις'. εις τους αγιους ομολογητας..................... 34 v°
υψαυχενων εν αρμασι
17. Ακολουθια εις τον αγιον θεοδωρον 35 r°
τω υψηλη δεξια καταποντισαντι
18. Ακολουθια ιη'. της αγιας ευφημιας 35 v°
τω διαρρηξαντι θεω την θαλασσαν
19. Ακολουθια του αγιου αποστολου θωμα........................ 37 r°
της αβυσσου παλαι το απειρον
20. Ακολουθια του αγιου δημητριου . 38 r°
επι την αβυσσον μολων
21. Ακολουθια εις τον αγιον νικολαον 39 r°
ναματα παλαι ερυθρας διερρηξας
22. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου. αναστασιμος.................. 39 v°
διηρηται μεν το ερυθραιον
23. Ακολουθια αναστασιμος.......... 40 v°
ασωμεν τω κυριω τω βυθισαντι
24. Ακολουθια αναστασιμος.......... 41 r°
ιχνεσιν αβροχοις λαος ισραηλιτης
25. Ακολουθια ετερα............... 41 v°
ο τον λαον του ισραηλ διαθρεψας

Troisième Mode.

1. Αρχη του τριτου ηχου. αναστασιμος........................... 43 r°
ο τα υδατα παλαι νευματι θειω
2. Ακολουθια.................... 43 v°
ασμα καινον ασωμεν λαοι
3. Ακολουθια.................... 44 r°
τω εν θαλασση ερυθρα τον φαραω
4. Ακολουθια δ'.................. 44 v°
τω διασωσαντι θεω
5. Ακολουθια ε'.................. 45 r°
τους υιους ισραηλ διεσωσας
6. Ακολουθια ς'. κοσμα μοναχου.... 45 v°
τεμνομενην θαλασσαν ραβδω
7. Ακολουθια εις την υπαπαντην του κυριου ημων ιησου χριστου..... 46 v°
χερσον αβυσσοτοκον πεδον
8. Ακολουθια ανδρεου εις την αυτην εορτην........................ 47 r°
μεγεθει βραχιονος σου
9. Ακολουθια εις την αυτην εορτην. 48 r°
χερσωσας παλαι θαλασσαν ραβδω
10. Ετερα ακολουθια εις την αυτην εορτην........................ 49 r°
βραχιονι υψηλω λαον διεσωσας
11. Ακολουθια του οσιου πατρος ημων ευθυμιου...................... 50 r°
ασωμεν ασμα καινον τω λυτρωτη
12. Ακολουθια ιβ'................. 50 r°
θαλασσαν ερυθραν διαρρηξας ως θεος
13. Ακολουθια ιγ'. εις τον αγιον πλατωνα........................ 51 r°
τω οδηγησαντι θεω εν στυλω πυρος
14. Ακολουθια ιδ'................. 52 r°
θαυμαστος ενδοξως ποιων τερατα
15. Ακολουθια ιε'................. 53 r°
τω εν στυλω πυρος καθοδηγησαντι

Fol.

16. Ακολουθια ις'.................. 53 v°
τω ρυσαμενω τον ισραηλ
17. Ακολουθια της υπεραγιας θεοτοκου 54 r°
ασωμεν τω κυριω τω ποιησαντι θαυμαστα τερατα
18. Ακολουθια ιη'.................. 55 r°
βοηθος και σκεπαστης
19. Ακολουθια αναστασιμος.......... 55 v°
ασωμεν τω κυριω τω την αβατον
20. Ακολουθια κ'.................. 56 v°
περιουσιον λαον εν ερημω διεσωσας
21. Ακολουθια εις την υποπαντην (sic) του κυριου.................... 56 v°
ο πριν τεμων ατμητον υγραν
22. Ακολουθια αναστασιμος.......... 57 v°
ασωμεν λαοι τω εκ δουλειας
23. Ακολουθια αναστασιμος.......... 58 v°
τω ρυσαμενω δουλειας φαραω

Quatrième Mode.

1. Ακολουθια αναστασιμος. ιωαννου μοναχου...................... 60 r°
θαλασσης το ερυθραιον πελαγος
2. Ακολουθια αναστασιμος. ιωαννου μοναχου του δαμασκηνου........ 60 v°
τριστατας κραταιους ο τεχθεις εκ παρθενου
3. Ακολουθια εις τους αγιους αποστολους......................... 61 v°
ουκ εστι σοι ομοιος δεδοξασμενε κυριε
4. Ακολουθια αναστασιμος. ιωαννου μοναχου...................... 62 r°
ασωμεν ασμα καινον τω βασιλει
5. Ακολουθια αναστασιμος.......... 62 v°
ασωμεν λαοι τω θαυμαστως τερατουργησαντι
6. Ακολουθια τω αγιω και μεγαλω σαββατω των νηστειων......... 63 r°
κευθμονες αιωνιοι ανεκαλυπτοντο
7. Ακολουθια εις την πεντηκοστην.. 64 r°
θειω καλυφθεις ο βραδυγλωσσος γνοφω
8. Ακολουθια εις την κοιμησιν...... 65 r°
ανοιξω το στομα μου
9. Ακολουθια των βαιων και των αγιων αποστολων............. 66 r°
ωφθησαν αι πηγαι της αβυσσου
10. Ακολουθια των αγιων αποστολων 67 r°
υπο νεφελης φωτεινης
11. Ακολουθια εις την μεταμορφωσιν του κυριου ημων ιησου χριστου.. 67 v°
χοροι ισραηλ ανικμοις ποσι
12. Ακολουθια ιωαννου μοναχου..... 68 v°
τω ανυψωσαντι ημας εκ των πυλων
13. Ακολουθια γερμανου............. 69 v°
ασομαι σοι κυριε ο θεος μου
14. Ακολουθια γερμανου πατριαρχου. 70 r°
ασωμεν κυριω τω παραδοξως βυθισαντι
15. Ακολουθια ανδρεου επισκοπου κρητης........................... 70 v°
αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου
16. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου. 71 v°
ασωμεν ωδην επινικιον τω μονω θεω
17. Ακολουθια ανδρεου.............. 72 v°
τω οδηγησαντι παλαι τον ισραηλ
18. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου. 73 v°
ο παταξας αιγυπτον και φαραω
19. Κανων εις την αγιαν πρωτομαρτυρα θεκλαν.................... 74 v°
παρθενος μαρτυς πολυαθλος
20. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου. 76 r°
το ασμα το νοητον ω αναμελπεται θεος
21. Ακολουθια θεοδωρου του στουδιτου 77 r°
ηπειρωθεισα θαλασσα παλαι
22. Ακολουθια εις τον αγιον ιωαννην τον χρυσοστομον............... 78 r°
χωρος εις απαξ ειδεν ηλιον
23. Ακολουθια εις την υψωσιν του τιμιου σταυρου................ 79 v°
σταυρου το ξυλον προσκυνων
24. Ετερα ακολουθια. εις την υπαπαντην......................... 80 v°
ο παραδοξα ποιησας τερατα κυριος
25. Ακολουθια εις τους ασωματους.... 81 v°
τω τερατουργησαντι υψηλω βραχιονι θεω

Premier Mode Plagal.

1. Ακολουθια αναστασιμος.......... 82 v°
ιππον και αναβατην

Fol.

2. Ακολουθια της αναληψιμου (Cod.: -ληψ̓μ). ιωαννου μοναχου......... 83 r°
τω σωτηρι θεω τω εν θαλασση λαον
3. Ακολουθια αναστασιμος. γ'...... 84 r°
πεζοπορων ο ισραηλ ανεπιβατον τριβον
4. Ακολουθια αναστασιμος.......... 84 v°
υπερ ελεους τον θεον δοξαζωμεν
5. Ακολουθια ε'.................. 85 r°
σαλου τον ισραηλ ερυθραιου εσωσας
6. Ακολουθια ς'.................. 85 v°
ασωμεν χριστω τω δεδοξασμενω
7. Ακολουθια ζ'.................. 86 v°
ωδην επινικιον προσαξωμεν λαοι
8. Ακολουθια η'.................. 87 r°
ασωμεν τω κυριω τω ποιησαντι θαυμαστα τερατα
9. Ακολουθια..................... 87 v°
διωξας καταληψομαι σε
10. Ακολουθια ανδρεου κρητης...... 88 v°
γην εφ' ην ουκ ελαμψεν
11. Ακολουθια ια'................. 89 r°
ασωμεν τω κυριω τω θαυμαστω
12. Ακολουθια του προδρομου....... 90 r°
ασωμεν τω σωτηρι των ολων
13. Ακολουθια..................... 90 v°
επαγη ωσει τειχος τα υδατα
14. Ακολουθια ιδ'................. 91 r°
αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου
15. Ακολουθια ιε'[1]).............. 92 r°
τω εν νεφελη φωτεινη
16. Ακολουθια ις'[2]).............. 92 v°
χρυσοκολλητοις αρμασι γαυρουμενος
17. Ακολουθια ιζ'[3]).............. 93 v°
τω τον υψαυχενα παλαι φαραω
18. Ακολουθια ηλια πατριαρχου ιεροσολυμων...................... 94 v°
ατριπτον οδον πεζευσας ισραηλ
19. Ακολουθια ιωαννου ανεψιου ιωαννου του δαμασκηνου........... 95 r°
τω καταδιελοντι εις διαιρεσεις
20. Ακολουθια συκεωτου. εις τον αγιον αναστασιον.................. 96 r°
πεζοπορων ο ισραηλ της αβυσσου το τερμα
21. Ακολουθια θεοδωρου του στουδιτου εις αντιπασχαν............. 96 v°
την θαλασσαν ως ξηραν πεζοπορων
22. Ακολουθια κβ'[1]).............. 97 v°
θεος εφανη εν σαρκι

1) Le ms. porte par erreur: ιδ'.
2) Le ms. porte par erreur ιε'.
3) Le ms. porte par erreur ις'.

Deuxième Mode Plagal.

1. Ακολουθια αναστασιμος.......... 98 r°
ως εν ηπειρω πεζευσας ο ισραηλ
2. Ακολουθια των ασωματων....... 99 r°
αιγυπτια μεν χειρ
3. Ακολουθια γ'. ιωαννου μοναχου. αναστασιμος.................. 99 v°
τω εν θαλασση ερυθρα ως δια ξηρας
4. Ακολουθια δ'. ιωαννου μοναχου. αναστασιμοσ.................. 100 r°
τω διαρρηξαντι θεω την ερυθραν θαλασσαν
5. Ακολουθια ε'. ιωαννου μοναχου.. 100 v°
διελθων την ερυθραν θαλασσαν ο ισραηλ
6. Ακολουθια κοσμα μοναχου. τη αγια και μεγαλη ε'................. 101 v°
τμηθειση τμαται ποντος ερυθρος
7. Ακολουθια κοσμα μοναχου. τη αγια και μεγαλη ε'................. 102 v°
κυματι θαλασσης τω κρυψαντι
8. Ακολουθια αναστασιμος.......... 103 r°
διαμειβεται σου βουλομενου ποντιον οιδμα
9. Ακολουθια αναστασιμος.......... 104 r°
την ατομον η κεκομμενη ραβδος διετεμε
10. Ακολουθια αναστασιμος. γερμανου πατριαρχου.................... 104 v°
ασωμεν τω κυριω τω εκ δουλειας
11. Ακολουθια γερμανου............ 105 v°
ασωμεν τω κυριω τω τον λαον
12. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου 106 r°
δεξια κυριου εποιησε δυναμιν
13. Ακολουθια ανδρεου............. 106 v°
ο αισθητος φαραω κατεποντισθη
14. Ακολουθια του μεγαλου κανονος.. 107 r°
βοηθος και σκεπαστης

1) Le ms. porte par erreur κα'.

	Fol.
15. Ακολουθια του αγιου ανΔρεου....	107 v°
θαυματουργος υπαρχει	
16. Ακολουθια του αυτου ανΔρεου....	108 v°
τω εν θαλασση ερυθρα Διασωσαντι	
17. Ακολουθια εις τον μεγαν βασιλειον. ποιημα βασιλειου του παγουριωτου....	109 r°
ηπειρωμενην θαλασσαν αβροχοις τοις ποσι	
18. Ακολουθια ιη'. Δαμασκηνου ιωαννου....	110 r°
υποβρυχιους ο θεος αναβατας	
19. Ακολουθια ανΔρεου πηρου.......	110 v°
τω καταΔιελοντι το ανυποστατον υΔωρ	
20. Ακολουθια....	111 v°
απειρον πληθος υΔατων πεζοπορων	
21. Ακολουθια εις τον αγιον πετρον αλεξανΔρεα....	112 r°
αρματα φαραω και την Δυναμιν αυτου	
22. Ακολουθια ηλια....	113 r°
παγεισα ρευστη υΔατων φυσις	
23. Ακολουθια κγ'....	114 r°
την ερυθραν ποσιν αβροχοις ΔιοΔευσας	

Troisième Mode Plagal (Barys).

1. Ακολουθια αναστασιμος. ιωαννου μοναχου....	114 v°
νευσει σου προς γεωΔη	
2. Ακολουθια αναστασιμος..........	115 r°
τω εκ ρειθρων ερυθρας	
3. Ακολουθια ιωαννου του Δαμασκηνου....	116 r°
μωσαϊκη ραβΔος θεϊκη Δυναστεια	
4. Ακολουθια Δ'. ιωαννου μοναχου...	116 v°
ασωμεν τω κυριω τω υψιστω	
5. Ακολουθια ε'. ιωαννου μοναχου...	117 r°
ασωμεν τω κυριω ενΔοξως γαρ ΔεΔοξασται	
6. Ακολουθια αναστασιμος..........	117 v°
ποντω εκαλυψε φαραω συν αρματι	
√ 7. Ακολουθια γερμανου....	118 r°
τω συνεργησαντι θεω μωυση	
8. Ακολουθια εις την κοιμησιν της θεοτοκου....	119 r°
θαλασσαν ειργασω την εκκλησιαν σου	
9. Ακολουθια ανΔρεου....	119 v°
τω συντριψαντι πολεμους εν βραχιονι αυτου	
10. Ακολουθια ανατολικη....	120 r°
την επινικιον ωΔην ασωμεν τω κυριω	
11. Ακολουθια ελισαιου....	121 r°
αΔειν ωΔην καινην σοι	
12. Ακολουθια ανΔρεου πηρου.......	121 v°
τω υποβρυχιον ποιησαντι φαραω	
13. Ακολουθια ηλια πατριαρχου ιεροσολυμων....	122 r°
αλμυραιω θανατω εκαλυψε	
14. ΑκολουΔια κυπριανου. εις τον αγιον Δημητριον....	123 r°
αστατον πελαγος μωσης τη ραβΔω	
15. Ακολουθια εις τους αγιους αναργυρους....	124 r°
ε⟨γ⟩χθονιους ο ισραηλ	
16. Ακολουθια ις'. γεωργιου ανατολικου....	125 r°
ανικμοις ιχνεσι το ερυθραιον	
17. Ακολουθια ιζ'. συκεωτου....	125 v°
ερραγη αβυσσος ραβΔου τμηματι	
18. Ακολουθια ιη'....	126 v°
τω γεωσαντα (l. -τι) θεω θαλασσαν	
19. Ακολουθια ιθ'....	127 r° √
ασωμεν τω κυριω τω βυθισαντι	
20. Ακολουθια κ'....	127 v°
ασωμεν τω κυριω ασμα καινον	
21. Ακολουθια κα'....	128 v°
η ραβΔος του μωυσεως Διερρηξε θαλασσαν	

Quatrième Mode Plagal.

1. Ακολουθια αναστασιμος..........	129 r°
αρματηλατην φαραω εβυθισε	
2. Ακολουθια αναστασιμος. ιωαννου μοναχου....	130 r°
υγραν ΔιοΔευσας ωσει ξηραν	
3. Ακολουθια αναστασιμος..........	130 v°
η κεκομμενη την ατομον ετεμε	
4. Ακολουθια ιωαννου μοναχου.....	131 r°
προφητικως ο θεοπτης της θεοτοκου	
5. Ακολουθια....	132 r°
αθροον παλαι θαλασσαν ο ισραηλ	

Fol.

6. Ακολουθια ιωαννου μοναχου του Δαμασκηνου .... 132 v°
ασωμεν τω κυριω παντες λαοι

7. Ακολουθια ϛ'. του αυτου ιωαννου. 133 r°
ασωμεν τω κυριω τω διαγαγοντι

8. Ακολουθια εις την υψωσιν του τιμιου σταυρου .... 134 r°
σταυρον χαραξας μωσης

9. Ακολουθια θ'. γερμανου πατριαρχου .... 134 v°
ασμα αναπεμψωμεν λαοι

10. Ακολουθια γερμανου .... 135 v°
τον ισραηλ εκ δουλειας ελυτρωσω

11. Ακολουθια ια'. σιναϊτικος .... 136 r°
ασωμεν τω κυριω παντες λαοι

12. Ακολουθια ιβ'. σιναϊτικος .... 136 v°
τω θαυμαστα τερατα ποιησαντι

13. Ακολουθια ανδρεου κρητης εις το γενεσιον της θεοτοκου .... 137 v°
τω συντριψαντι πολεμους εν βραχιονι αυτου

14. Ακολουθια ιδ'. εις την μεσοπεντηκοστην .... 138 r°
θαλασσαν επηξας βυθισας συν αρμασι

15. Ακολουθια ανδρεου ιεροσολυμιτου. 139 r°
ασωμεν ωδην τω θεω

16. Ακολουθια εις την χριστου γεννησιν 140 r°
τω εν αιγυπτω κραταιως

17. Ακολουθια ιϛ'. ανδρεου πηρου.... 140 v°
ο παραδοξον οδον εν θαλασση

18. Ακολουθια ιη'. στεφανου μοναχου ιωαννου (sic)[1] .... 141 v°
τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν

19. Ακολουθια ιθ'. ανατολικη .... 142 r°
εξομολογεισθε τω κυριω λαος ισραηλ

[1]) Il faut lire: στεφανου μοναχου ανεψιου ιωαννου μοναχου. Ainsi se lit cette indication, p. ex. dans Coislin 220 (f. 221 r°) et Crypt. E γ 2 (f. 269 r°).

Fol.

20. Ακολουθια κ'. ηλια .... 143 v°
θαυμασια τα εργα σου κυριε

21. Ακολουθια κα'.[1]) .... 144 v°
επαγη ωσει τειχος τα υδατα[2])

22. [εν χειρι κραταια][3]) .... 145 r°

23. Ακολουθια ηλια πατριαρχου ιεροσολυμων .... 145 v°
φαραω τα αρματα και την δυναμιν πασαν

24. Ακολουθια κδ'. στεφανου μοναχου 147 r°
αβυσσον απειρον ου τετριμμενην

25. Ακολουθια κε'. ηλια. αναστασιμος 148 v°
κυμα θαλασσης χερσωθεν

Les Macarismes.

1.	κἀγω ως ο ληστης	I mode	149 v°
2.	δια βρωσεως εξηγαγε	,,	149 v°
3.	ο ληστης τας χειρας	,,	149 v°
4.	μνησθητι ευσπλαγχνε	⟨II mode⟩	149 v°
5.	την φωνην σοι προσαγομεν . .	,,	149 v°
6.	νυν του ληστου πιστει φωνην	,,	149 v°
7.	ληστη συσταυρουμενος	III mode	149 v°
8.	αθετησαντα χριστε την εντολην σου	,,	150 r°
9.	ως εμνησθης ο θεος	,,	150 r°
10.	ως εμνησθης χριστε	IV mode	150 r°
11.	οτε εν τω παθει	,,	150 r°
12.	δια ξυλου ο αδαμ	,,	150 r°
13.	ο ληστης εν τω σταυρω	I mode pl.	150 r°
14.	τας χειρας εκτεινωμεν	,,	150 r°
15.	μνησθητι μου ο θεος	⟨II mode pl.⟩	150 v°
16.	παλαι μεν ο αδαμ	,,	150 v°
17.	ληστην του παραδεισου . .	,,	150 v°
18.	ως εμνησθης ο θεος	,,	150 v°
19.	ωραιος ην και καλος	⟨Barys⟩	150 v°
20.	ως ο ληστης επι σταυρου	,,	150 v°
21.	μνησθητι ημων χριστε	⟨IV mode pl.⟩	150 v°

[1]) Le ms. porte par erreur κ'.

[2]) Lacune après les premiers cola de β'.

[3]) La première ode α' (εν χειρι κραταια) et les premiers cola de la deuxième ("αλλο") ode α' (τω θαυμαστω θεω ημων) ont disparu.

INDEX CANONUM[1]

Fol.

αβυσσον απειρον ου τετριμμενην, IV pl., ... 147 r°
αδειν ωδην καινην σοι, III pl., ... 121 r°
αθετησαντα χριστε την εντολην σου, mac., ... 150 r°
αθροον παλαι θαλασσαν ο ισραηλ, IV pl., ... 132 r°
αιγυπτια μεν χειρ, II pl., ... 99 r°
αλμυραιω θανατω εκαλυψε, III pl., ... 122 r°
αναστασεως ημερα, I, ... 5 r°
ανικμοις ιχνεσι το ερυθραιον, III pl., ... 125 r°
ανοιξω το στομα μου, IV, ... 65 r°
απαντες λαοι τω κυριω ασωμεν, II, ... 23 v°
απειρον πληθος υδατων πεζοπορων, II pl., ... 111 v°
αποινον ο θεοπτης μωυσης, I, ... 11 v°
αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου επιλεκτους αναβατας, I pl., ... 91 r°
αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν, IV, ... 70 v°
αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου υψηλω βραχιονι, II pl., ... 112 r°
αρματηλατην φαραω εβυθισε, IV pl., ... 129 r°
ασμα αναπεμψωμεν λαοι, IV pl., ... 134 v°
ασμα καινον ασωμεν λαοι, III, ... 43 v°
ασομαι σοι κυριε ο θεος μου, IV, ... 69 v°
αστατον πελαγος μωσης τη ραβδω, III pl., .. 123 r°
ασωμεν ασμα καινον τω βασιλει, IV, ... 62 r°
ασωμεν ασμα καινον τω θεω, I, ... 14 v°
ασωμεν ασμα καινον τω λυτρωτη, III, ... 50 r°
ασωμεν κυριω τω παραδοξως βυθισαντι, IV, 70 r°
ασωμεν λαοι επινικιον ασμα, I, ... 1 v°
ασωμεν λαοι τω θαυμαστως τερατουργησαντι, IV, ... 62 v°
ασωμεν λαος τω εκ δουλειας, III, ... 57 v°
ασωμεν παντες λαοι, I, ... 4 v°
ασωμεν τω κυριω ασμα καινον οτι παραδοξως, II, ... 29 v°

Fol.

ασωμεν τω κυριω ασμα καινον την γαρ αβατον, I, ... 9 v°
ασωμεν τω κυριω ασμα καινον τω ερυθραν γεωσαντι, III pl., ... 127 v°
ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται, III pl., ... 117 r°
ασωμεν τω κυριω παντες λαοι η του μωσεως μαρια, IV pl., ... 132 v°
ασωμεν τω κυριω παντες λαοι τω εν θαλασση, IV pl., ... 136 r°
ασωμεν τω κυριω τω βυθισαντι πασαν την δυναμιν, III pl., ... 127 r°
ασωμεν τω κυριω τω βυθισαντι τον φαραω, II, 40 v°
ασωμεν τω κυριω τω διαγαγοντι, IV pl., ... 133 r°
ασωμεν τω κυριω τω εκ δουλειας, II pl., ... 104 v°
ασωμεν τω κυριω τω εν θαλασση, II, ... 27 r°
ασωμεν τω κυριω τω θαυμαστω, I pl., ... 89 r°
ασωμεν τω κυριω τω ποιησαντι θαυμαστα τερατα εν ερυθρα θαλασση, ποντω γαρ, III,. 54 r°
ασωμεν τω κυριω τω ποιησαντι θαυμαστα τερατα εν ερυθρα θαλασση ωδην, I pl., ... 87 r°
ασωμεν τω κυριω τω την αβατον, III, ... 55 v°
ασωμεν τω κυριω τω τον λαον, II pl., ... 105 v°
ασωμεν τω κυριω τω υψιστω, III pl., ... 116 v°
ασωμεν τω κυριω ωδην επινικιον, I, ... 10 v°
ασωμεν τω σωτηρι των ολων, I pl., ... 90 r°
ασωμεν χριστω τω δεδοξασμενω, I pl., ... 85 v°
ασωμεν ωδην επινικιον τω μονω θεω, IV, ... 71 v°
ασωμεν ωδην τω θεω τω εκ πικρας δουλειας, IV pl., ... 139 r°
ασωμεν ωδην τω θεω τω μονω νικητη, I .... 17 r°
ατριπτον ασυνηθη, II, ... 23 r°
ατριπτον ολον πεζευσας ισραηλ, I pl., ... 94 v°
βοηθος και σκεπαστης, II, ... 33 v°

[1] Nous indiquons par les chiffres romains I—IV les quatre modes authentes, par I pl.—IV pl. les quatre modes plagaux. L'abréviation « mac. » signifie « macarismes ».

Fol.
βοηθος και σκεπαστης, III, ... 55 r°
βοηθος και σκεπαστης, II pl., ... 107 r°
βραχιονι υψηλω λαον Διεσωσας, III, ... 49 r°
βυθου ανεκαλυψε πυθμενα, II, ... 24 r°
γην εφ' ην ουκ ελαμψεν, I pl., ... 88 v°
Δεξια κυριου εποιησε Δυναμιν, II pl., ... 106 r°
Δευτε λαοι ασωμεν ασμα χριστω, II, ... 26 r°
Δια βρωσεως εξηγαγε, mac., ... 149 v°
Διαμειβεται σου βουλομενου ποντιον οιΔμα, II pl., ... 103 r°
Δια ξυλου ο αΔαμ, mac., ... 150 r°
Δια στυλου πυρος και νεφελης, I, ... 13 v°
Διελθων την ερυθραν θαλασσαν ο ισραηλ, II pl., 100 v°
Διηρηται μεν το ερυθραιον, II, ... 39 v°
Διωξας καταληψομαι σε, I pl., ... 87 v°
Δουλειας χριστος ελυτρωσατο, I, ... 2 v°
εγχθονιους ο ισραηλ, III pl., ... 124 r°
εν βυθω κατεστρωσεν μωσης, II, ... 22 r°
[εν χειρι κραταια], IV pl., ... 145 r°
εξαρχει παλαι νεανιΔων αΔουσα, I, ... 20 r°
εξομολογεισθε τω κυριω λαος ισραηλ, IV pl., 142 r°
επαγη ωσει τειχος τα υΔατα επαγη και τα κυματα εν μεσω της θαλασσης και αβροχως, II, 30 v°
επαγη ωσει τειχος τα υΔατα επαγη και τα κυματα εν μεσω της θαλασσης και Διεβη, I pl., 90 v°
επαγη ωσει τειχος τα υΔατα επαγη και τα κυματα εν μεσω της θαλασσης και Διελθων, IV pl., ... 144 v°
επαινον ο θεοπτης, v. αποινον κτλ.
επινικιον απαντες μωσαϊκως, II, ... 33 v°
επι την αβυσσον μολων, II, ... 38 r°
ερραγη αβυσσος ραβΔου τμηματι, III pl., ... 125 v°
εσωσε λαον θαυματουργων δεσποτης, I, ... 8 r°
η κεκομμενη την ατομον ετεμε, IV pl., ... 130 v°
ηπειρωθεισα θαλασσα παλαι, IV, ... 77 r°
ηπειρωμενην θαλασσαν αβροχοις τοις ποσι, II pl., ... 109 r°
η ραβΔος του μωυσεως Διερρηξε θαλασσαν, III pl., ... 128 v°
θαλασσαν ειργασω την εκκλησιαν σου, III pl., 119 r°
θαλασσαν επηξας βυθισας συν αρμασι, IV pl., 138 r°
θαλασσαν ερυθραν Διαρρηξας ως θεος, III, ... 50 r°
θαλασσης το ερυθραιον πελαγος, IV, ... 60 r°
θαυμασια τα εργα σου κυριε, IV pl., ... 143 v°
θαυμαστος ενΔοξως ποιων τερατα, III, ... 52 r°
θαυματουργος υπαρχει, II pl., ... 107 v°
θειω καλυφθεις ο βραΔυγλωσσος γνοφω, IV, 64 r°
θεος εφανη εν σαρκι, I pl., ... 97 v°
ιππον και αναβατην, I pl., ... 82 v°
Fol.
ιχνεσι αβροχοις λαος ισραηλιτης, II, ... 41 r°
κἀγω ως ο ληστης, mac., ... 149 v°
κευθμονες αιωνιοι ανεκαλυπτοντο, IV, ... 63 r°
κυμα θαλασσης χερσωθεν, IV pl., ... 148 v°
κυματι θαλασσης τω κρυψαντι, II pl., ... 102 v°
ληστην του παραΔεισου, mac., ... 150 v°
ληστη συσταυρουμενος, mac., ... 149 v°
μεγεθει βραχιονος σου, III, ... 47 r°
μνησθητι ευσπλαγχνε, mac., ... 149 v°
μνησθητι ημων χριστε, mac., ... 150 v°
μνησθητι μου ο θεος, mac., ... 150 v°
μωσαϊκη ραβΔος θεϊκη Δυναστεια, III pl., ... 116 r°
ναματα παλαι ερυθρας Διερρηξας, II, ... 39 r°
νευσει σου προς γεωΔη, III pl., ... 114 v°
νυν του ληστου πιστει φωνην, mac., ... 149 v°
ο αισθητος φαραω κατεποντισθη, II pl., ... 106 v°
ο θειοτατος προετυπωσε παλαι μωσης, I, ... 5 v°
ο κραταιος εν ισχυι, I, ... 15 v°
ο ληστης εν τω σταυρω, mac., ... 150 r°
ο ληστης τας χειρας, mac., ... 149 v°
ο παραΔοξα ποιησας τερατα κυριος, IV, ... 80 v°
ο παραΔοξον οΔον εν θαλασση, IV pl., ... 140 v°
ο παταξας αιγυπτον και φαραω, IV, ... 73 v°
ο πριν τεμων ατμητον υγραν, III, ... 56 v°
ο τα υΔατα παλαι νευματι θειω, III ... 43 r°
οτε εν τω παθει, mac., ... 150 r°
ο τον λαον του ισραηλ Διαθρεψας, II, ... 41 v°
ουκ εστι σοι ομοιος ΔεΔοξασμενε κυριε, IV, ... 61 v°
παγεισα ρευστη υΔατων φυσις, II pl., ... 113 r°
παγιωθεισα ρευστη ουσια, I, ... 3 v°
παλαι μεν ο αΔαμ, mac., ... 150 v°
παρθενος μαρτυς πολυαθλος, IV, ... 74 v°
πεζοπορων ο ισραηλ ανεπιβατον τριβον, I pl., 84 r°
πεζοπορων ο ισραηλ της αβυσσου το τερμα, I pl., ... 96 r°
περιουσιον λαον εν ερημω Διεσωσας, III, ... 56 v°
ποντω εκαλυψε φαραω συν αρματι, III pl., ... 117 v°
προφητικως ο θεοπτης της θεοτοκου, IV pl., ... 131 r°
σαλου τον ισραηλ ερυθραιου εσωσας, I pl., ... 85 r°
σου η τροπαιουχος Δεξια, I, ... 1 r°
σταυρον χαραξας μωσης, IV pl., ... 134 r°
σταυρου το ξυλον προσκυνων, IV, ... 79 v°
στειβει θαλασσης κυματουμενον σαλον, II, ... 25 r°
συνεπαγη προς εαυτην II, ... 28 v°
τας χειρας εκτεινωμεν, mac., ... 150 r°
τεμνομενην θαλασσαν ραβΔω, III, ... 45 v°
την ατομον η κεκομμενη ραβΔος Διετεμε, II pl., 104 r°
την επινικιον ωΔην ασωμεν τω κυριω, III pl., 120 r°
την ερυθραν ποσιν αβροχοις ΔιοΔευσας, II pl., 114 r°

	Fol.
την θαλασσαν ως ξηραν πεζοπορων, I pl.,..	96 v°
την μωσεως ωδην αναλαβουσα, II,..........	31 v°
την φωνην σοι προσαγομεν, mac.,..........	149 v°
της αβυσσου παλαι το απειρον, II,.........	37 r°
τμηθειση τμαται ποντος ερυθρος, II pl.,......	101 v°
το ασμα το νοητον ω αναμελπεται θεος, IV,.	76 r°
τον γεωσαντα θεον, v. τω γεωσ. κτλ.	
τον ισραηλ εκ δουλειας ελυτρωσω, IV pl., ...	135 v°
τον φαραω συν αρμασιν, I,................	17 v°
τους υιους ισραηλ διεσωσας, III,............	45 r°
τριστατας κραταιους ο τεχθεις εκ παρθενου, IV,	60 v°
τω ανυψωσαντι ημας εκ των πυλων, IV,....	68 v°
τω βοηθησαντι θεω εν αιγυπτω, I,.........	18 r°
τω γεωσαντι θεω θαλασσαν, III pl.,........	126 v°
τω διαβιβασαντι κλυζομενοις ιχνεσι, I,.......	11 r°
τω διαρρηξαντι θεω την ερυθραν θαλασσαν, II pl.,................................	100 r°
τω διαρρηξαντι θεω την θαλασσαν, II,......	35 v°
τω διασωσαντι θεω, III,..................	44 v°
τω εκ ρειθρων ερυθρας, III pl.,.............	115 r°
τω εν αιγυπτω κραταιως, IV pl.,..........	140 r°
τω εν θαλασση ερυθρα διασωσαντι, II pl.,...	108 v°
τω εν θαλασση ερυθρα τον φαραω, III,......	44 r°
τω εν θαλασση ερυθρα ως δια ξηρας, II pl.,..	99 v°
τω εν νεφελη φωτεινη, I pl.,...............	92 r°
τω εν στυλω πυρος καθοδηγησαντι, III,.....	53 r°
τω θαυμαστα τερατα ποιησαντι, IV pl.,.....	136 v°
τω καταδιελοντι εις διαιρεσεις, I pl.,........	95 r°
τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν, IV pl.,	141 v°
τω καταδιελοντι το ανυποστατον υδωρ, II pl.,	110 v°
τω κυριω ασωμεν επινικιον ωδην, I,........	19 r°
τω μεταστρεψαντι την θαλασσαν εις ξηραν, II,	32 v°
τω οδηγησαντι θεω εν στυλω πυρος, III,....	51 r°
τω οδηγησαντι παλαι τον ισραηλ, IV,......	72 v°
τω πανσθενει δεξια καταποντισαντι θεω, I,..	16 r°
τω ρυσαμενω δουλειας φαραω, III,.........	58 v°
τω ρυσαμενω τον ισραηλ, III,.............	53 v°
τω συνεργησαντι θεω μωυση, III,...........	118 r°
τω συντριψαντι πολεμους εν βραχιονι αυτου και αναβατας, III pl.,......................	119 v°
τω συντριψαντι πολεμους εν βραχιονι αυτου και διαβιβασαντι, IV pl.,.....................	137 v°
τω σωτηρι θεω τω εν θαλασση λαον, I pl.,...	83 r°
τω τερατουργησαντι υψηλω βραχιονι θεω, IV,	81 v°
τω την αβατον κυμαινομενην θαλασσαν, II,..	27 v°
τω τον υψαυχενα παλαι φαραω, I pl.,.......	93 v°
τω υποβρυχιον ποιησαντι φαραω, III pl.,...	121 v°
τω υψηλη δεξια καταποντισαντι, II,........	35 r°
υγραν διοδευσας ωσει ξηραν, IV pl.,........	130 r°
υπερ ελεους τον θεον δοξαζωμεν, I pl.,......	84 v°
υποβρυχιους ο θεος αναβατας, II pl.,.......	110 r°
υπο νεφελης φωτεινης, IV,.................	67 r°
υψαυχενων εν αρμασι, II,.................	34 v°
υψωσω σε ο θεος, I, ...	18 v°
φαραω τα αρματα και την δυναμιν πασαν, IV pl.,................................	145 v°
χερσον αβυσσοτοκον πεδον, III,............	46 v°
χερσωσας παλαι θαλασσαν ραβδω, III,......	48 r°
χερσωσας παλαι την αβυσσον, I,...........	21 r°
χοροι ισραηλ ανικμοις ποσι, IV,............	67 v°
χριστος γενναται δοξασατε, I,.............	6 v°
χριστος εν πολει βηθλεεμ, I,...............	8 v°
χρυσοκολλητοις αρμασι γαυρουμενος, I pl.,...	92 v°
χυμα θαλασσης, v. κυμα κτλ.	
χωρος εις απαξ ειδεν ηλιον, IV,............	78 r°
ωδην επινικιον ασωμεν παντες, I,...........	12 v°
ωδην επινικιον προσαξωμεν λαοι, I pl.,......	86 v°
ωραιος ην και καλος, mac.,................	150 v°
ως εμνησθης ο θεος, mac.,................	150 r°
ως εμνησθης ο θεος, mac.,................	150 v°
ως εμνησθης χριστε, mac.,................	150 r°
ως εν ηπειρω πεζευσας ο ισραηλ, II pl.,.....	98 r°
ως ο ληστης επι σταυρου, mac.,............	150 v°
ωφθησαν αι πηγαι της αβυσσου, IV,........	66 r°

INDEX MELODORUM

Αν2ρεας (ιεροσολυμ· ου (επισκοπος) κρητης)...I 15; II 22; III 8; IV 15, 16, 17, 18, 20; I pl. 10; II pl. 12, 13, (14), 15, 16; III pl. 9; IV pl. 13, 15.

Αν2ρεας πηρος...II pl. 19; III pl. 12; IV pl. 17.

Βασιλειος παγουριωτης...II pl. 17.

Γερμανος (πατριαρχης)...IV 13, 14; II pl. 10, 11; III pl. 7; IV pl. 9, 10.

Γεωργιος ανατολικος...III pl. 16.

Ελισαιος...III pl. 11.

Ηλιας (πατριαρχης ιεροσολυμων)...I pl. 18; II pl. 22; III pl. 13; IV pl. 20, 22, 24.

Θεο2ωρος ο στου2ιτης...IV 21; I pl. 21.

Ιωαννης ανεψιος ιω.τ. 2αμασκηνου...I pl. 19.

Ιωαννης (μοναχος) (ο 2αμασκηνος):

μον.: I 1, 4; II 1; IV 1, 4, 12; I pl. 2, 3; II pl. 3, 4, 5; III pl. 1, 4, 5; IV pl. 2, 4.

2αμασκ.: II pl. 18; III pl. 3.

μον. ο 2αμ.: IV 2; IV pl. 6, 7.

Κοσμας μοναχος...III 6; II pl. 6, 7.

Κυπριανος...III pl. 14.

Στεφανος μοναχος (⟨ανεψιος⟩ του ιωαννου)...IV pl. 18, 23.

Συκεωτης...I pl. 20; III pl. 17.

(ακολουθια) ανατολικη...III pl. 10; IV pl. 19.

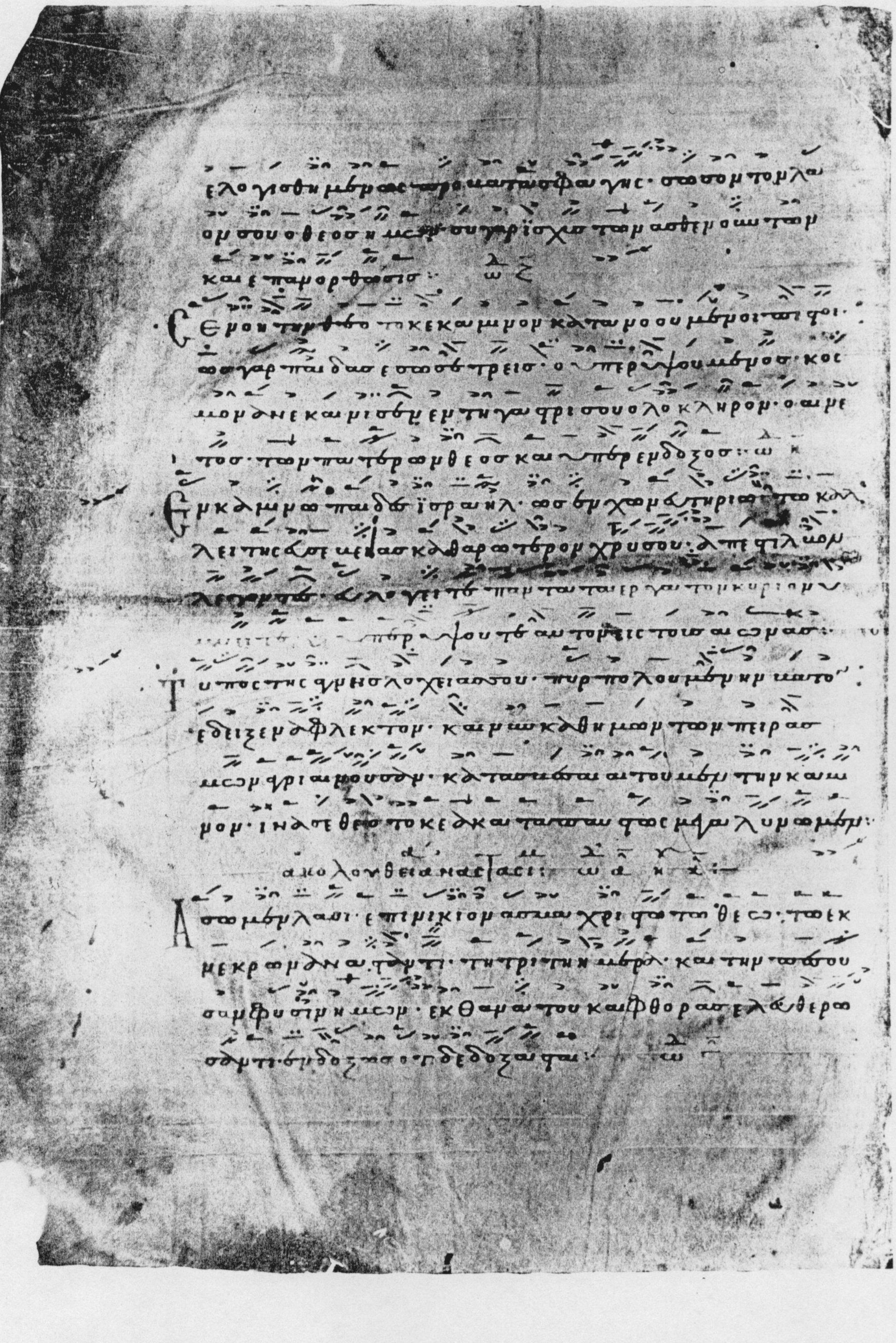
(ακολουθια) σιναϊτικος...IV pl. 11, 12.

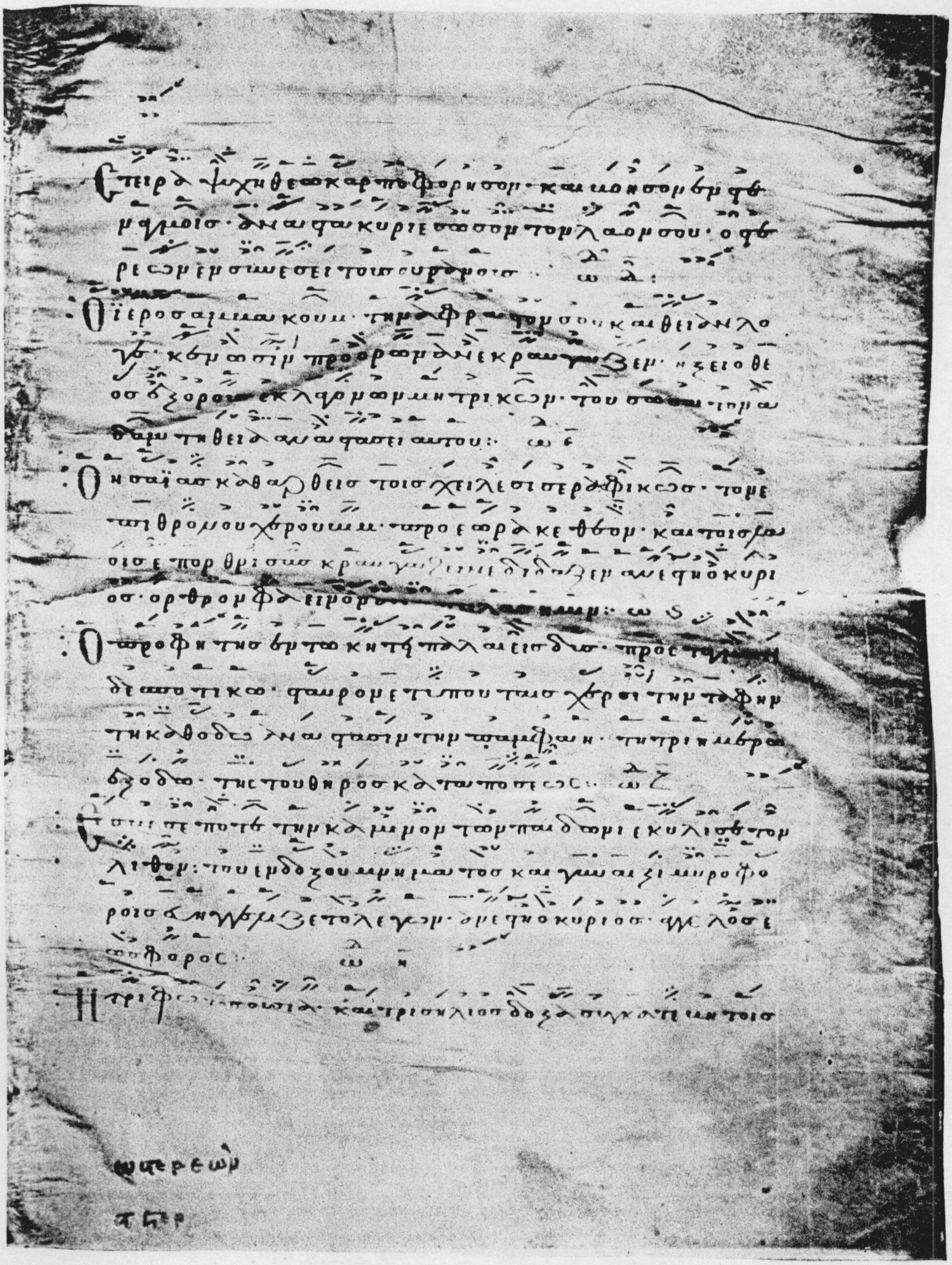
XII^ος

† Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ περιέχον τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν τῶν η' ἤχων [illegible]

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε ὡς πάντα δυναμένη, ὑπεναντίους ἔθραυσε· τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

[illegible]

ελογισθη μεθ ημων ως προβατα σφαγης· σωσον τον λα
ον σου ο θεος ημων συ γαρ ει ισχυς των ασθενουντων
και επανορθωσις: ω ζ
Εν ουν τη φλογι το κεκαυμενον καταπαυομενοι τω φο
βω γαρ παιδας εσωσε τρεις· ο υπερυψουμενος· κοσ
μον δε νεκρων ισα εν τη γαφρισσου ολοκληρον· ο αμε
τος· των πατερων θεος και υπερενδοξος: ω κ
Εν καμινω παιδες ισραηλ· ως εν χωνευτηριω το καλ
λει της ευσεβειας καθαρωτερον χρυσου·
ευλογειτε παντα τα εργα τον κυριον
υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας:
Τυπος της αμνολοχευτου· πυρ
εδειξεν αφλεκτον· και των πειρασ
μων
μον· ινα σε θεοτοκε
ακολουθεια ω α κ χ
Ασωμεν
νεκρων τη τριτη ημερα· και την
συμφυσιν ημων· εκ θανατου και φθορας ελευθερω
σαντι ενδοξως δεδοξασται: ω

Επιρδ ψυχη θεοκαρποφορησον· και μονησον εν μα
θητοις· δηναστα κυριε σωσον τον λαον σου· ο θα
ρεων εν σωτηρεσει τοις συνοδοις :: ω α:
Ο ιεροσαλημ ακουη· την αφθαρτον σου και θειαν λο
γον· και ... προσφορων δι εκραυγαζεν· η ξειο θε
ος δοξορου εκλαμψον μαμμητρικων· του σωτου ... υπνα
δων την θειαν αναστασιν αυτου :: ω ε
Ο ησαιας καθαρθεις τοις χειλεσι σεραφικως· τον ε
πι θρονου χερουβιμ· προεωρακε θεον· και τοις μα
θοις επορθρισας κραυγαζειν εδιδαξεν· ανεστη ο κυρι
ος· ορθρον φωδειρον ... :: ω ς
Ο προφητης εν τω κητει παλαι εισδυσ· προς ...
δεσποτικω· φαινομενος τυπου ταις χερσι την ταφην
την καθοδον· ην απασιν την ... τη τριημερω
εξοδω· της του θηρος καταποσεως :: ω ζ
Εσω τοτε την καμινον των παιδων ... κυλισθεντα τον
λιθον· του ενδοξου μνηματος και γυναιξι μυροφο
ροις αναμωμυζε το λεγων· ανεστη ο κυριος· αγγελος ε
ωσφορος :: ω η
Η τριφωτος ... και τρισηλιος δοξα ... τοις
ωσπερεων
α ηπ

[illegible] δημι[illegible] του πυρος· του [illegible] διαπυρου [illegible]

ς την [illegible] εκ [illegible] χριστος ο θεος

[illegible] προσ[illegible] και των [illegible]

ος μικρη την [illegible] θ[illegible] του [illegible] τοις αισθημασι·

Η [illegible] τον [illegible] και [illegible] επι[illegible]

καθαρους· εκ [illegible] θαυμα [illegible]

τρικως· [illegible] ορωμενον· [illegible] κυ[illegible] και [illegible] φιλ

[illegible] τοκον· [illegible] αφρα[illegible] και ο τοκος [illegible]

φυσιν· [illegible] οικονομια [illegible] ο [illegible] C·

δια τος σωσαι τον αδαμ· [illegible] αλλ[illegible]

φατρι[illegible] ζωην [illegible]

[illegible] την αφρα[illegible] [illegible]

ακολουθιας· ωδη α

Δ[illegible] χριστος [illegible] τον ισραηλ [illegible] φαραω

και [illegible] αδον [illegible] επινικιον ωδην [illegible]

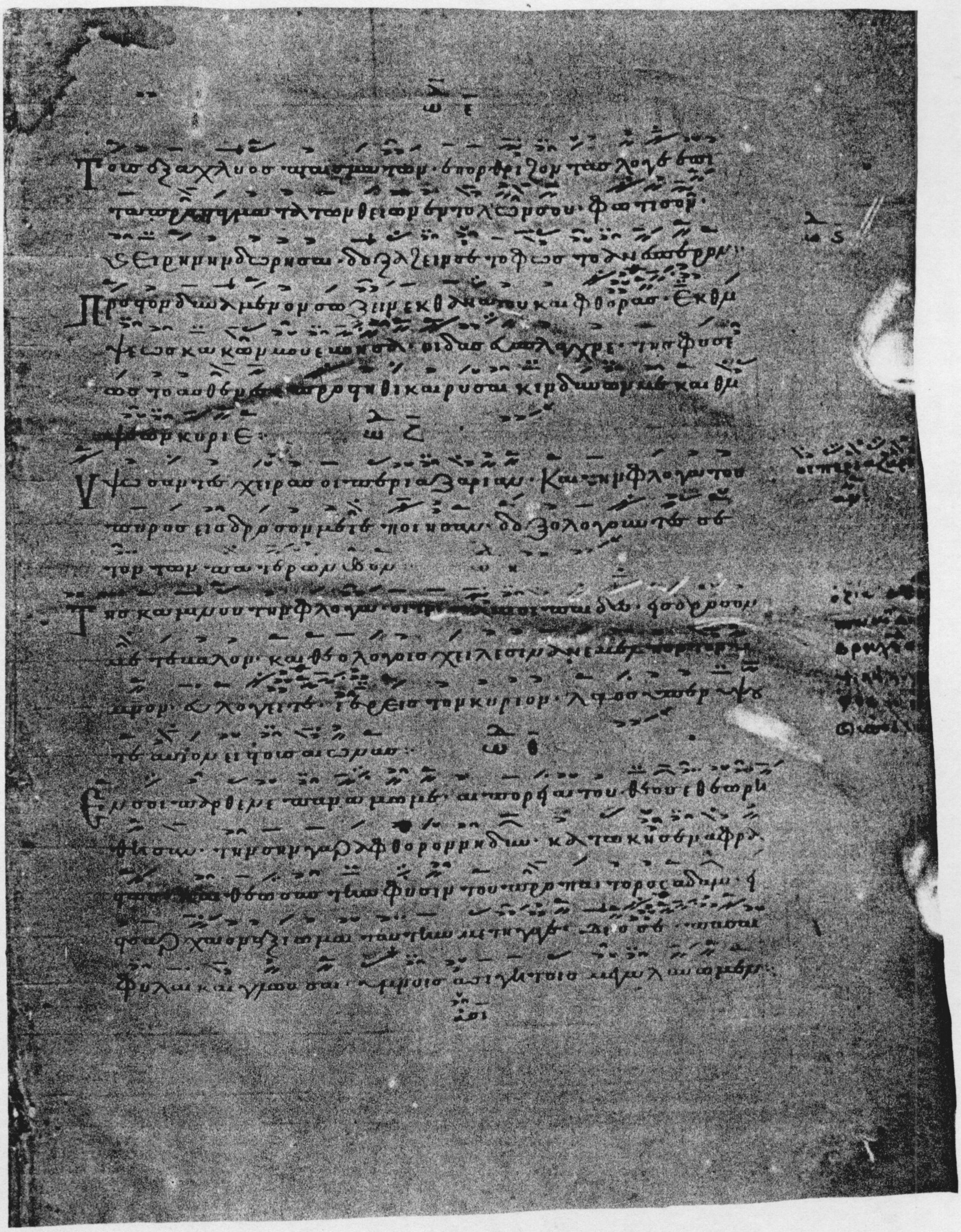
Ο [illegible] κερας [illegible] θεος [illegible]

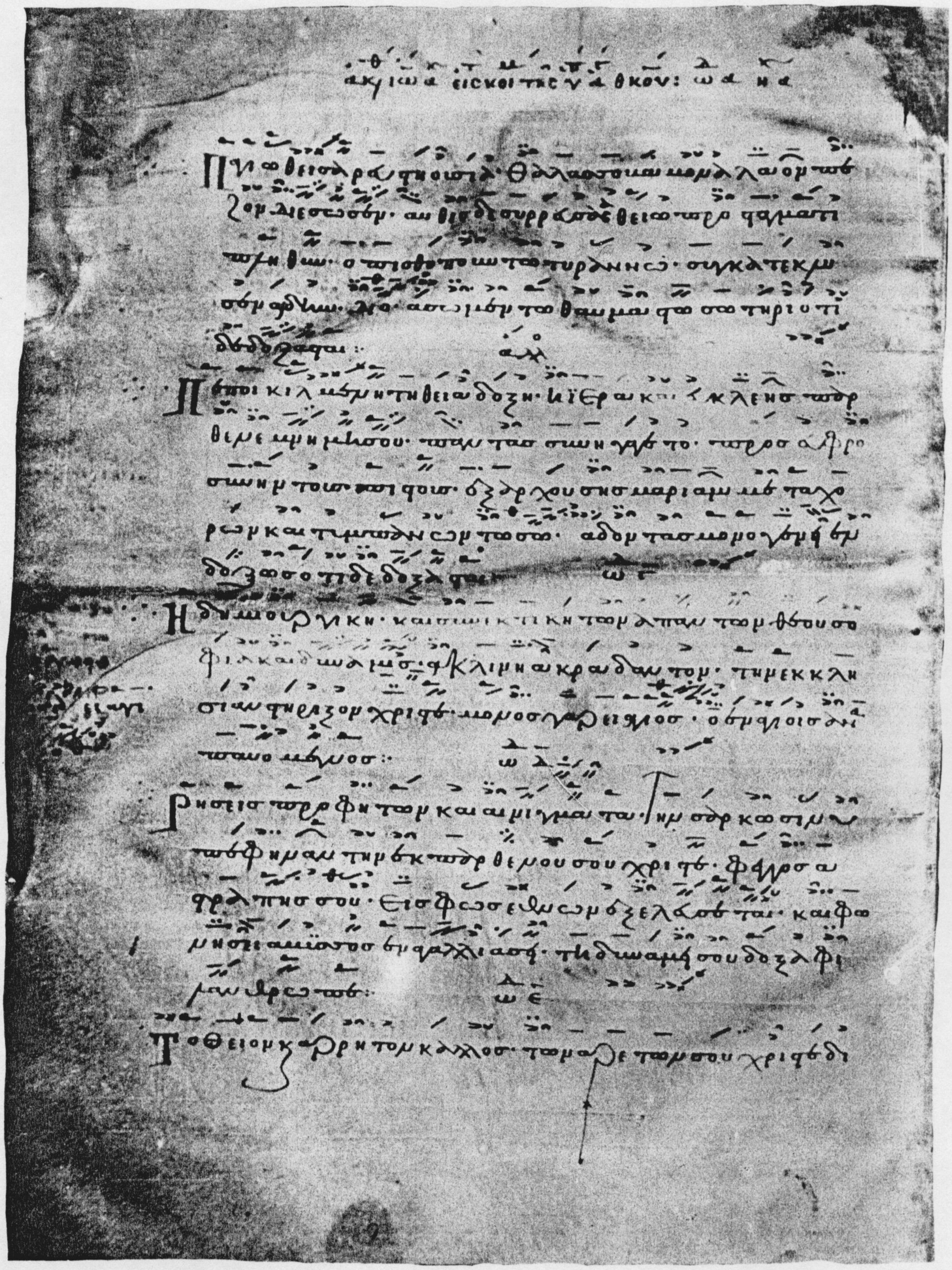
[illegible] ριζων των [illegible] κυριος [illegible] δικος·

Π [illegible] την φρικην [illegible] φ[illegible]

[illegible] ελη[illegible] θ[illegible] ε φ[illegible]

[illegible] δοξα [illegible] αυτου·

η γη ἡ πριν μια(νθεισα) · ο ζαλη διο γαρ δοξης · σπιλαδιον εν πορφυρ
λαμπραν λαμπαν γαστριαν · παρθενικης απο γαστρος · τοις εν
σκοτει και σκια τοις ημιν τοις θειοις αυγαις τη λαμψη ηλιος :· ωδ ζ

Αλιο πορον το γενος και τον ορθοδοξον πυρ της τριλαμ-
πους της φησ πρου προσεκομισαντι · ουτω μας αντιφωνης
σιν ανεδειξε και τας · στομα μορφος γας φως και παραδοξ πο
τη ... ιπποκλη ... θειος ο μεταμορφωμενος αιμεσω ... κυριε ...

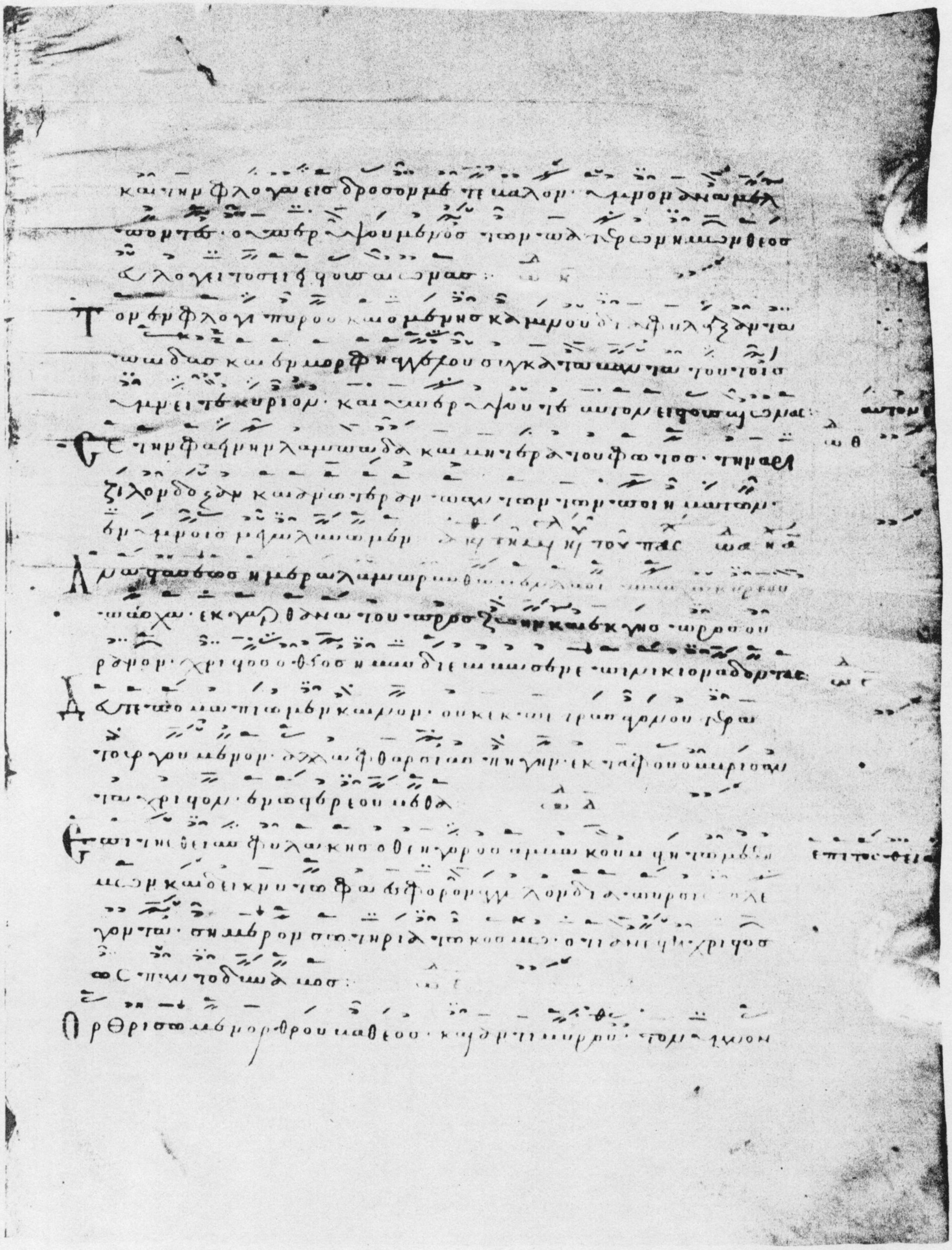
Ι ... θυμικο το και πυρι · θειος ο ρεων ... ... το μο
νον · ... πυρ ιδρωτι ... θυμικο ... εγενετο · θεοπρε
πη λογικη · ... ... θεσσαλο ... θηλο
μηνος · μουσικοις οργανοις ... φλογος · ... δο
ξαζειν ... · ... και ημερ θεος ... :·

Φ λογα ιδροσιζουσα ... δι ... και ... φλογουσα
... θεον ... ... τη ... εκπαιοις · ... αρχη κηρυ
την γην ειργασατο την θεοτοκον φθορας ... · και
ζων ... ...
νον ... ... λυτρωμενοι · και ... ...
εις ... τους αιωνας :· ωδ θ

Η ... της φυσεως ... παρθενι ... χρανε
παρθενε ... τοκος και ... ... θαυμα

αγ ἀνας ὠα

ποσ· ἡ μετὰ τόκον παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα·
σῶζοις ἀεί· θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου·
Ἄσωμεν πάντες λαοί· τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας· Φαραω
τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι· καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης πο-
σὶ ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι· ᾠδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται·
Ἐπορεύθης ἐν μέσῳ Χριστέ· ἐπὶ τὴν ... τῶν ἐν
τῷ κόσμῳ σου καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου·
... φιλάνθρωπε· ω δ
Ἀκήκοα ὁ προφήτης Χριστέ· τὴν ἀκοήν σου ἐφοβήθη-
ν ὅτι ... ἐκ παρθένου προελθεῖν· καὶ ... προ-
... δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε· ω ε
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· τὸν τοῦ πα-
τρὸς συνάναρχον καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν
εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλάνθρωπε· ω ς
Ὡς ἐν πελάγει τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις καταποντούμενος·
τῶν παθῶν κλυδωνίζομαι· ἀλλ' ὡς Ἰωνᾶν βοῶ σοι ἀνά-
γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου κύριε· ω ζ
Εἰκόνι λατρεύειν μουσικῆς συμφωνίας συγκαλουμένης
λαοῖς· ἐκ τῶν ... ὥσπερ ... σοι τὰ
δεσμὰ ... ἔλυσαν τὸ πάλαι ...

προσοίσωμεν τῷ δεσπότῃ· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα· δικαιοσύνης ἥλιον· πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα :· ᾠδ(ὴ) ϛ'

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδημένων Χριστέ· καὶ τριήμερος· ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς ἐξανέστης τοῦ τάφου :· ᾠδ(ὴ) ζ'

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος· γενόμενος ἄνθρωπος· πάσχει ὡς θνητὸς καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :· ᾠδ(ὴ) η'

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα· ἡ μία τῶν σαββάτων ἡ βασιλὶς καὶ κυρία ἑορτῶν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :·

Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνὴ τέρπου θεοτόκε· ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου :·

ἀκ(ολουθία) εἰς τίμιον σ(ταυ)ρόν · ἦχ(ος) · ἀναστάσεως :·

Ὁ θειότατος προετυπώθη πάλαι Μωσῆς· ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· διασώζων Ἰσραήλ· τὸ σταυροῦ ... τὴν γῆν ... ἐν μέσῳ ὁδηγῶν ... ἐπαζομένα

μέλπομεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· ω μετὰ πίστεως

Ἐπερειδόμενοι τῷ Χριστῷ· τῷ σταυρωθέντι ἐν πέτρᾳ
με τῆς πίστεως· μὴ σαλευθῶμεν ταῖς ὁρμαῖς· ἐχθροῦ προσ
βολαῖς τοῖς διωκομένοις· μόνος γὰρ ἰσχυρός :: ω Δ

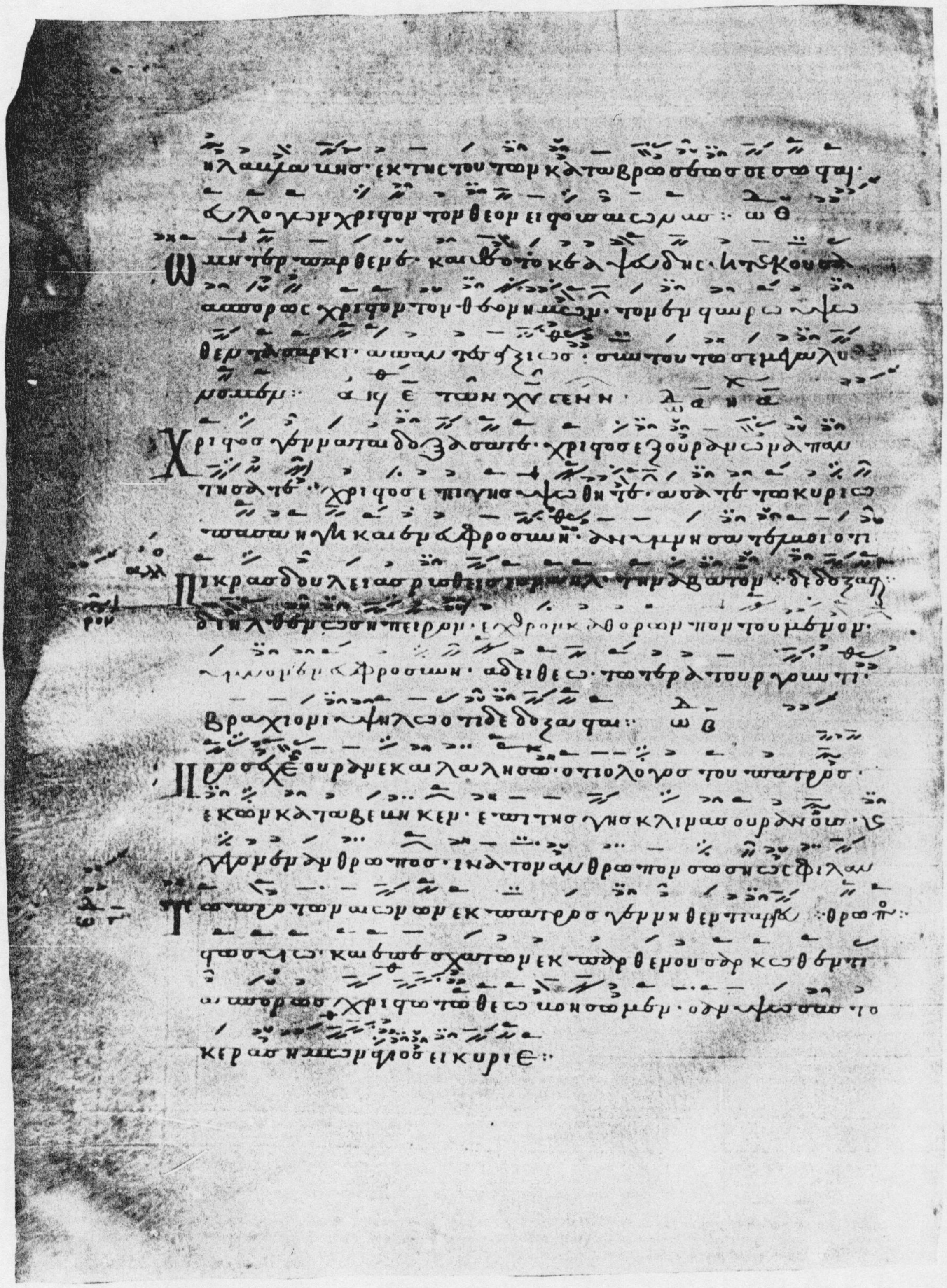
Ἐπὶ σταυροῦ σε Δημιουργὲ τοῦ φωτὸς φερόμενον κατιδοῦσα ἡ πρώ
ην πορθεῖσα· τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἐκρύβη πᾶσα
δὲ κτίσις ἐθρήνησεν· ἐν φόβῳ τὴν σὴν οἰκονομίαν δοξάζουσα
γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ τῆς σῆς αἰνέσεως :: ω Ε

Ὀρθρίζοντές σε ἀνυμνοῦμεν σῶτερ οἰκτίρμον· ἱερῇ
μνήμῃ γεραίροντες τοῦ σταυροῦ σου· διὸ ἡμᾶς καθάρισον τὸν
μὸν τὸν ἐν φωτὶ περιφανῶς πρὸς σὲ δρομαίως μηνύσαι :: ω Ϛ

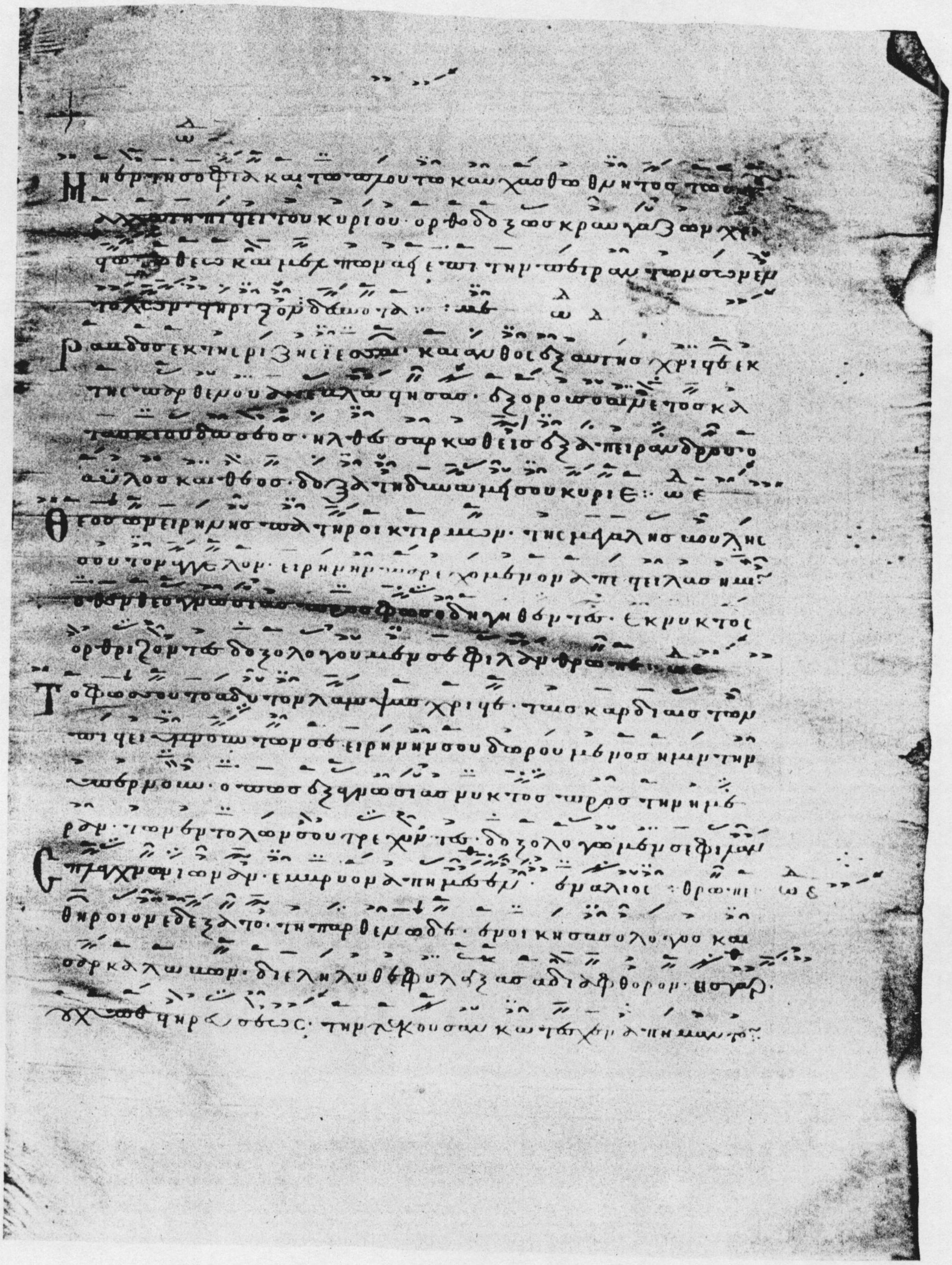
Τὸν τύπον τοῦ θείου σταυροῦ ἰσχύσας· ἐκ κοιλίας τοῦ κή
τους· τεταμέναις παλάμαις προφήτης ἐχάραξε καὶ
ἀνέθορε· σῳζόμενος τοῦ θηρὸς τὴν δύναμιν αἰνῶν σου λόγε :: λ ω Ζ

Φιλοσόφως τοῖς παισὶν ὁ παλαιὸς ῥυσάμενος· σαρ
κὶ προσλαβόμενος ἦλθες ἐπὶ γῆς καὶ ἐν σταυρῷ προ
σηλωθεὶς σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο· ὁ μόνος εὐλο
γητὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :: ω Η

Χεῖρας· ἐν τοῖς λάκκοις ἀληθείας τῶν λεόντων ποτὲ
ὁ μέγας ἐν προφήταις· σταυροειδῶς ἐκπετάσας δανιήλ

ελογων χριστον τον θεον εις τους αιωνας :: ω θ
χριστος γενναται δοξασατε· χριστος εξ ουρανων απαν
τησατε· χριστος επι γης υψωθητε· ασατε τω κυριω
πασα η γη και εν ευφροσυνη ανυμνησατε λαοι ο τι
βραχιονι υψηλω ο τι δεδοξασται :: ω β
προσεχε ουρανε και λαλησω· ο υιος ο λογος του πατρος·
ανθρωπος· ινα τον ανθρωπον σωση ως φιλαν
τω προ των αιωνων εκ πατρος γεννηθεντι
φως· και επ εσχατων εκ παρθενου σαρκωθεντι
ασπορως χριστω τω θεω βοησωμεν· ο ανυψωσας το
κερας ημων αγιος ει κυριε ::

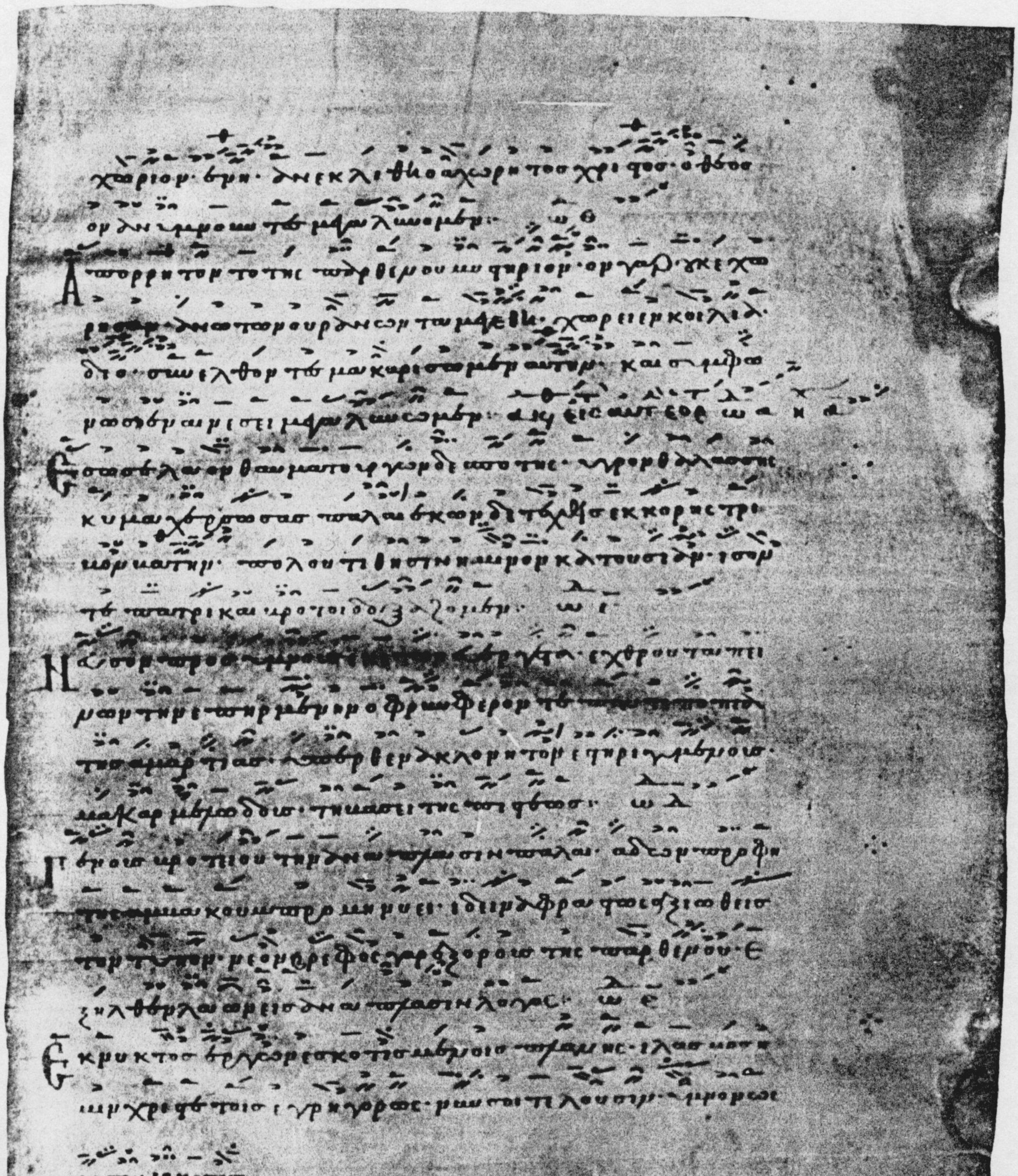
Ὅλος ἐκ [illegible] προσ[illegible] καὶ κη[illegible]
κόλπων συγκατα[illegible] ἐκφθορ[illegible] ὁ θεὸς
[illegible]
ρυσαι· [illegible] σωτηρίας καὶ [illegible]
[illegible]::

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες δυσσεβοῦς προστάγ-
ματος· καταφρονήσαντες πυρός· ἀπειλὴν οὐκ ἐ-
πτοήθησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλ-
λον· ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ::

Υ[illegible] τὴν φλόγα τὴν
[illegible]
[illegible] ἔψαλλον·
ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ::

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνισε κάμι-
νος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους· ὡς οὐδὲ
πῦρ τῆς θεότητος παρθένον ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυ-
μνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶ-
σα τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπή-
λαιον· θρόνον χερουβικὸν τὴν παρθένον· τὴν φάτνην

ἐβρυχε τὴν βρυθοισπορίζων· ἐχορηγε τὴν τριῶν· καθη-
μ ατρεχοντο· εὑροι μεν κλεος: ω ς

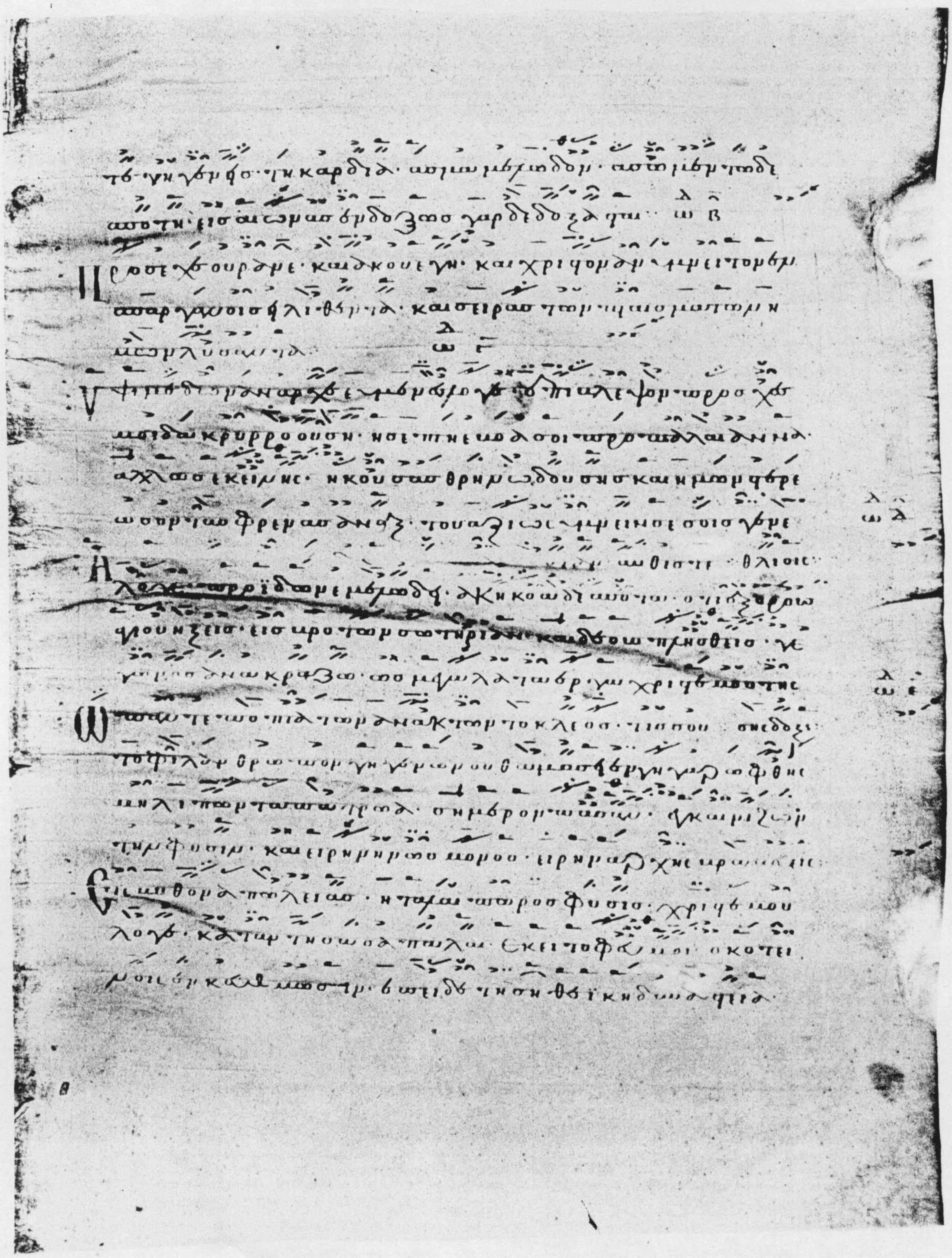
Ἡ αφομιωμασ· ἐν μαχοις θαλαττιοισ· ἐλθειν ἐδει τοκα-
ζαλην ἀπορκεσαι· μηλλοις ἐγνωδε τουτυρ ἀηου αιτου
ἐβηι· χειρων ωφροσαυδι· τωκαι καρδη αι ρει την· θα-
τον μολεινοσ τισ ε μηκρ ἀθυμιαν: ω ς

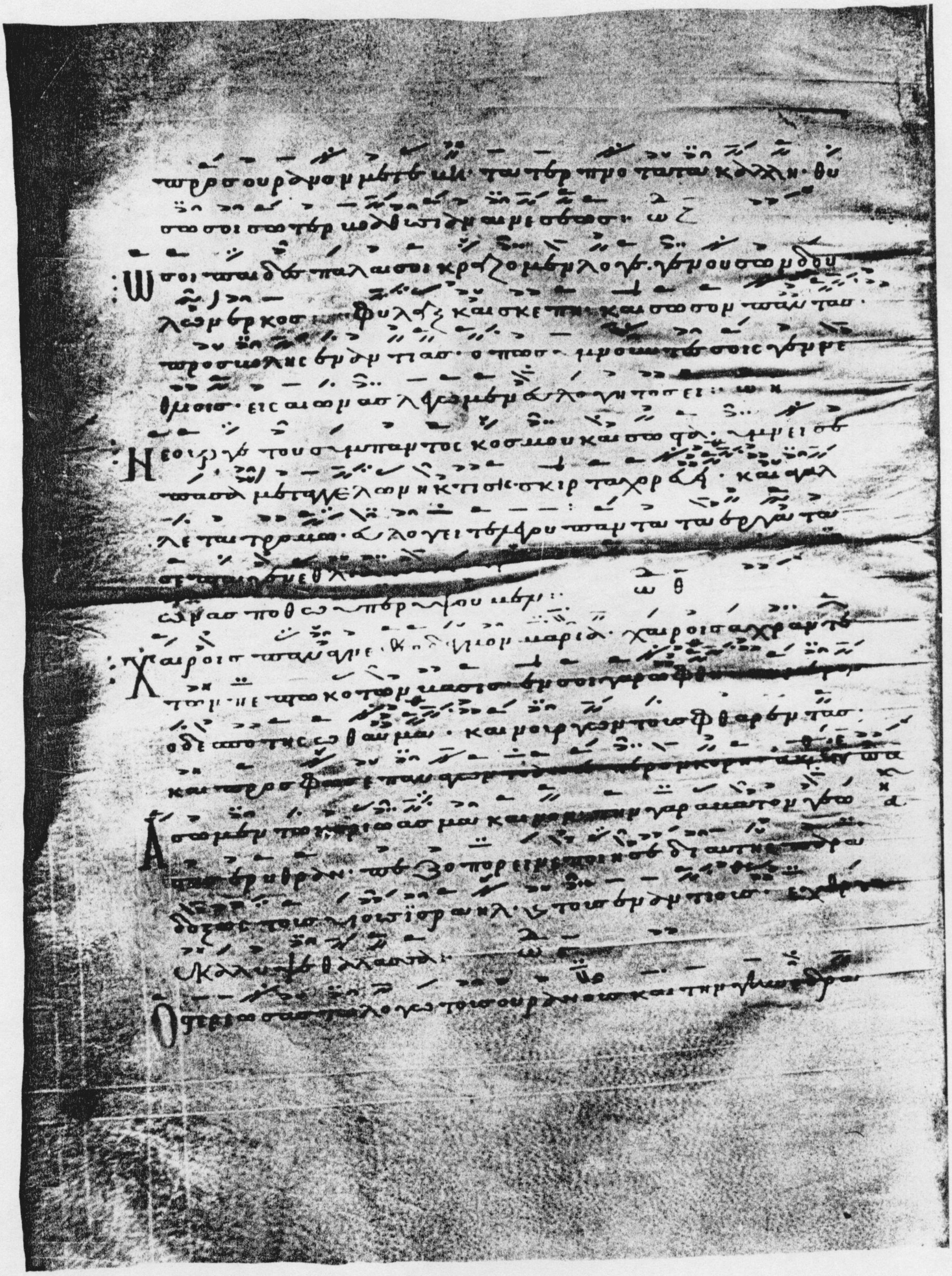
Τω ανηλιακ τοσ ὀξε φαιλισ ἐνποθωσηνταθυμιω
μον τοσ ηλικι φρωμενοι απαιδαισ τυρανου διαθο
γλωσ ἀλλη ἐν· οιο εἰ καθε πυρ ἀπ ων τουτωδε απο
λφουσι ηεισ αισμασ ἐλευθεροι: ω ν

Ἡ τεραν ἀφλεκτωσ εἰκονιζουσι κορησ ου την ωλλαια
πυρ· πολουμενοι μεσω ἐρφυσικυουσ ἀφραλο
ην ην· αμφω δε βρωσ θαυμα τοις νυν παλω σω
ωνθω· ημοσ ἐν δε ἡ φισι χαρισ: ω θ

Ἐτερ γειν μεν ἡμασ ωσ ἐκινδυνωμ φομοσ· ραομσι
ην τω ποθω δε ωρθεις· ημοσω φα ινει σωτο
μοις πεθηημενοισ ἐγ ἐδε ἐ ημ αλλω και ει την προσθευ
σιν ωσ φυκεν· ω προαιρεσισ διδου: ἑν ακ/ τα ι ε ορ

:Χριστοσ ἐν πολει ἡ θλεν η ρ εφουργειται· τιμημ
σεσε ωτην χροσ κλροι ων φυσιν ωρθη υσσε δε
οι τισ παλεσ πυρ πολουμενοι μεσ

ωδ δ

σω θεος και μη φερε σσον ως ων τασσι τον ... φως

Προσκυνησωμεν· την ενσαρκον σου οικονομιαν ... κυριε:

εισακουσον· εικοτως ... εν τω ... ειναι τον και

ρον ... αδιηγητον· διο σοι κραυγαζομεν δοξα τη δυ

ναμει σου κυριε:: ωδ ε

Οτι εκτος σου αλλον θεον ου γινωσκομεν Χριστε· και

το ονομα σου επικεκληται ημιν· την σην ειρηνην πα

ρασχου ταις ψυχαις ημων ... θεος:: ωδ ς

Εκ κοιλιας θηρος εν θλιψει ... εκ φθορας την

ζωην μου· ο προφητης Ιωνας ... τον φιλαν ωδ ζ

Α... παιδες ... εν τη τριαδι τυπ... θρωπ...

σαντες· του πυρος την φλογα· εις δροσον μετεβαλον

... ευλογητος ει ο θεος ο των πατε

Τον εν σοφια και λογω ... ρων ημων ωδ η

μον θεον· τον εξ εθνων και ... λυτρουμενον

ημας· παιδες ... ιερεις δοξασατε· λαος

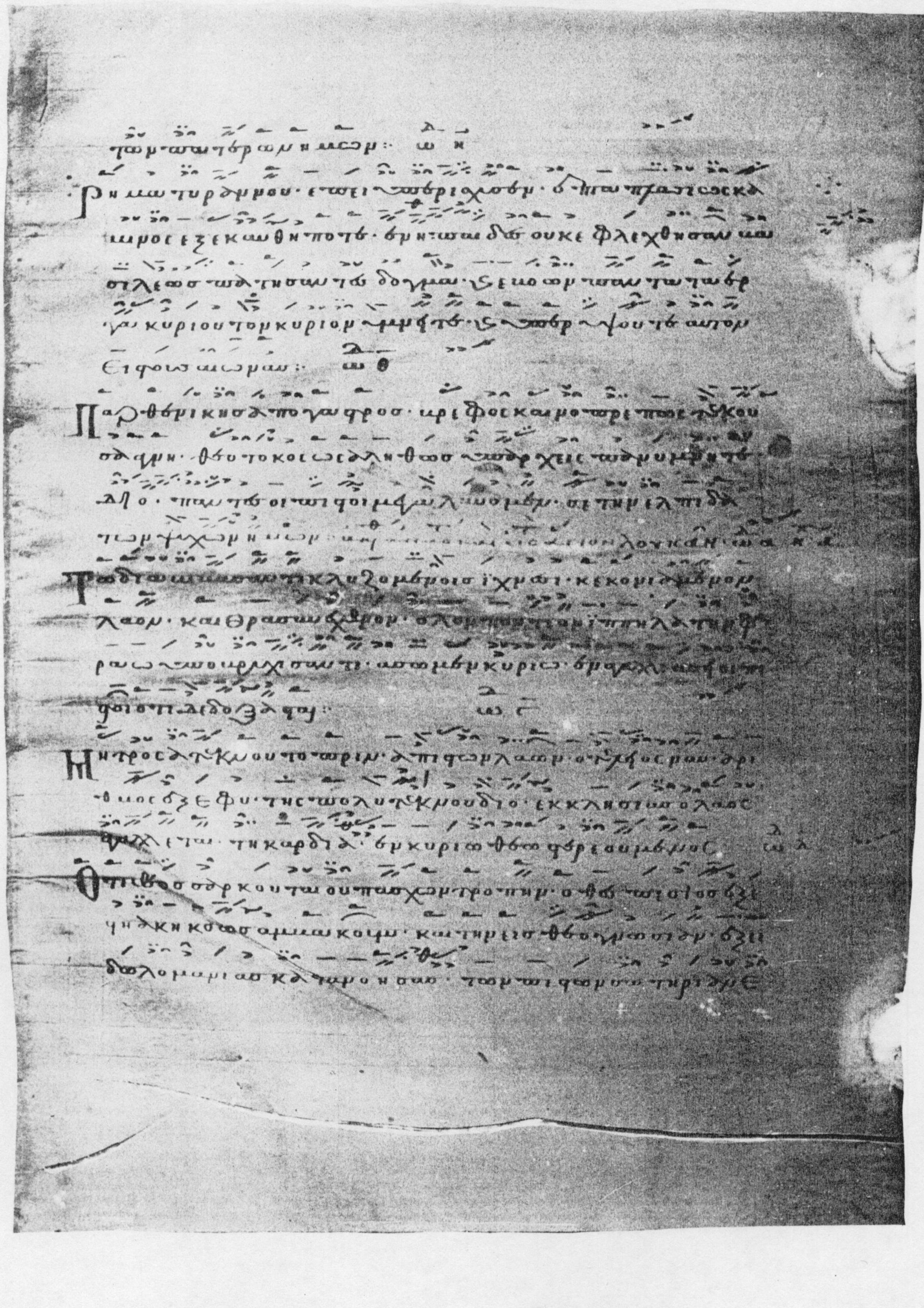
υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας:: ωδ θ

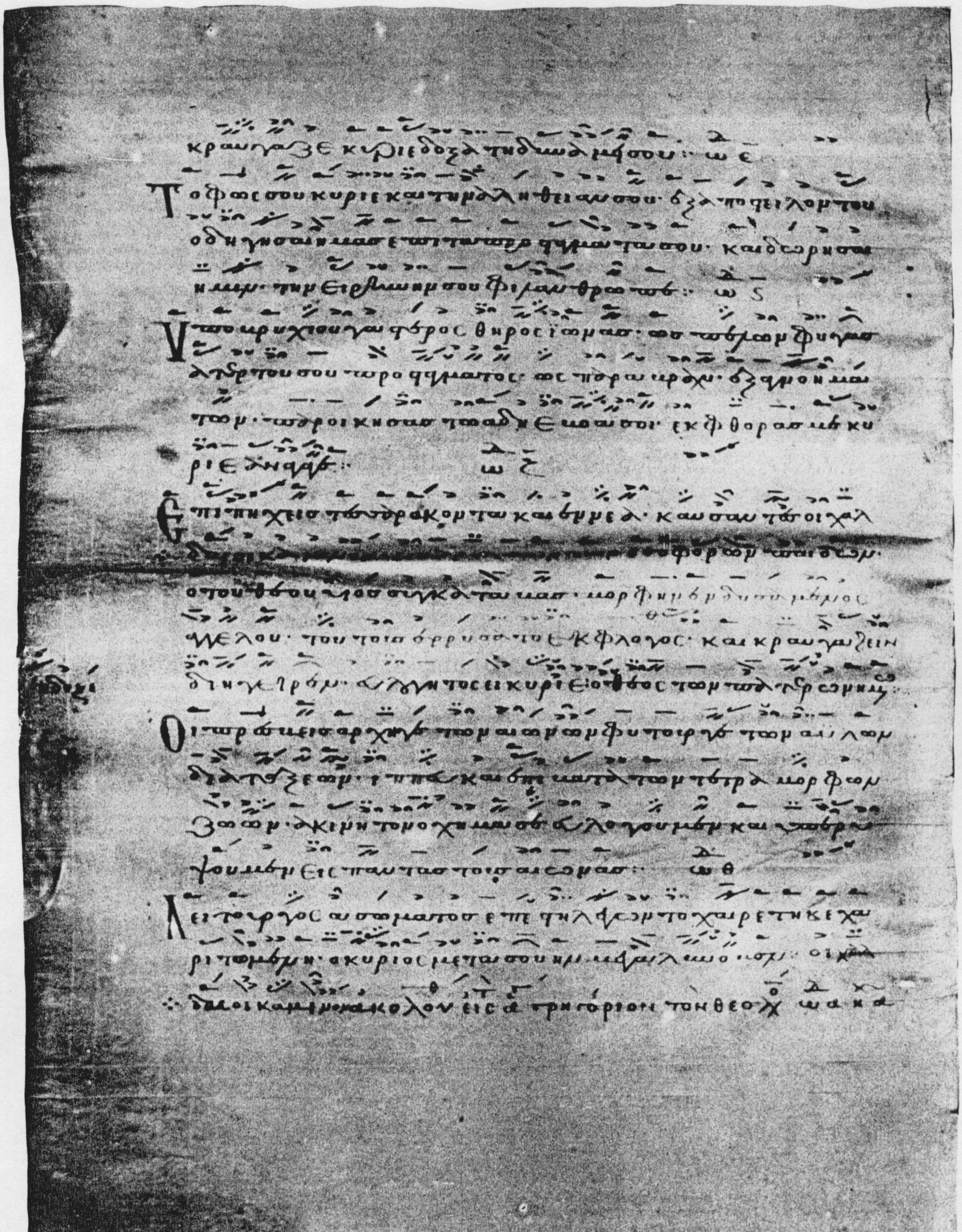
Χαιρε ... θεοτοκε παρθενε· μητηρ αλογευτη· εκ σου

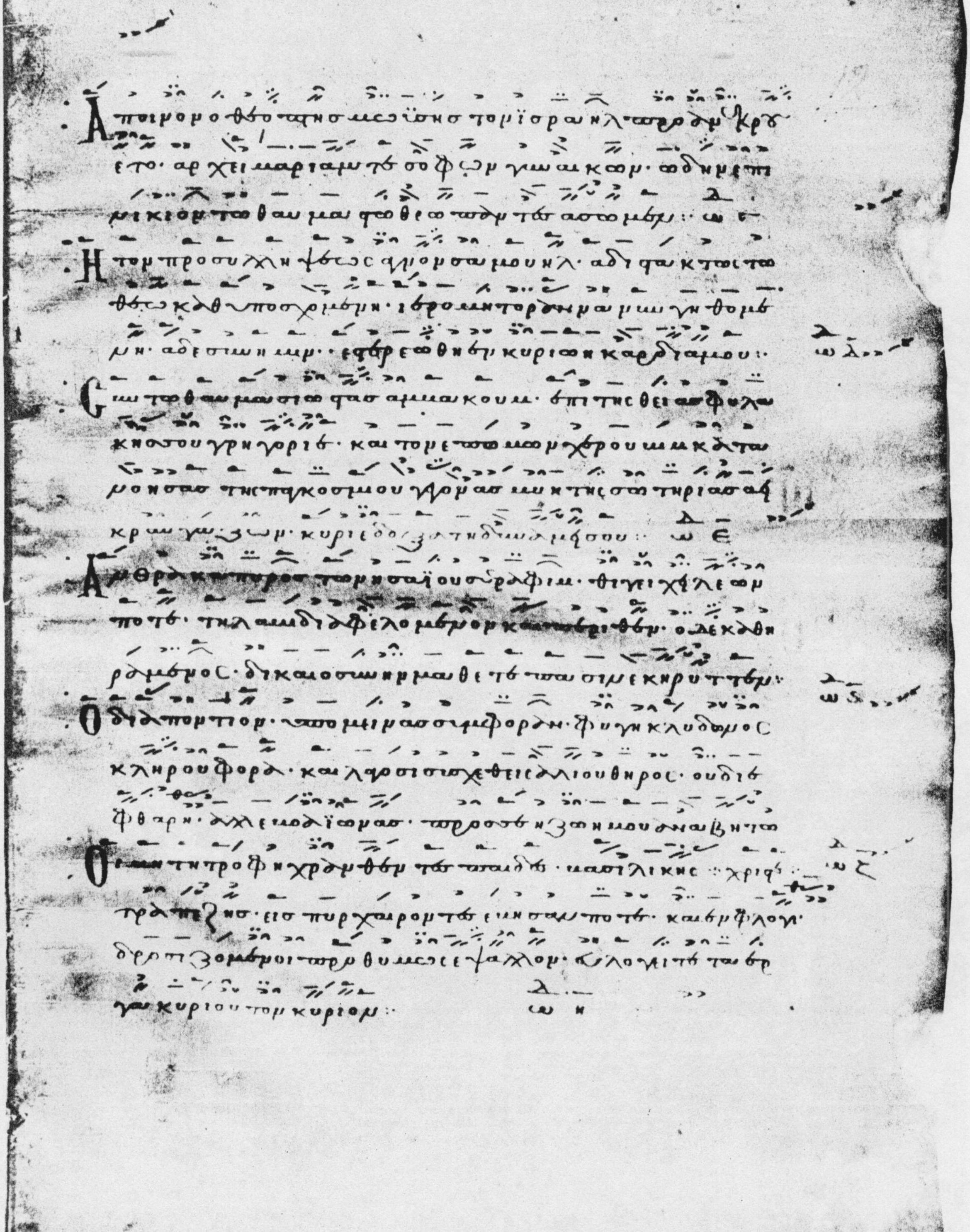
γαρ προηλθε θεος σεσαρκωμενος· τουτον δοξαζον

τες και ... σε μεγαλυνομεν:

ω θ

Ο τον δρομον ιν θορ της θειας καταληψεως · ο βιος δηναι μη ζητημος · και τον μμον · ως ικετευει ανδ περιληπτου · της θεαρχικης αποριας τριαδος ταυτην και διε πω τερ · σε μεγαλυνομεν ::

ω θ

Συ χωριομεν · της θειας περιληψεως · υπερ φυσιν ε χρηματισας · ο θεος και την σαρκα δανεισαμενην σου παρθενικην μη διαρρηξασαν την γραφην · εν ποτικτειν αφθορως σε μεγαλυνομεν :: αγαη ιεροσο : ωακα :

Ωδην επινικιον ασωμεν παντες · θεω τω ποιησαντι τι θαυμαστα ... χειρι ... φιλω και σωσαντι τον Ισραηλ οτι δεδοξασται ::

ω β

Ουρανε προσεχε και λαλησω · και ακουε τα ρηματα στοματος μου · οτι ονομα κυριου εκαλεσα ::

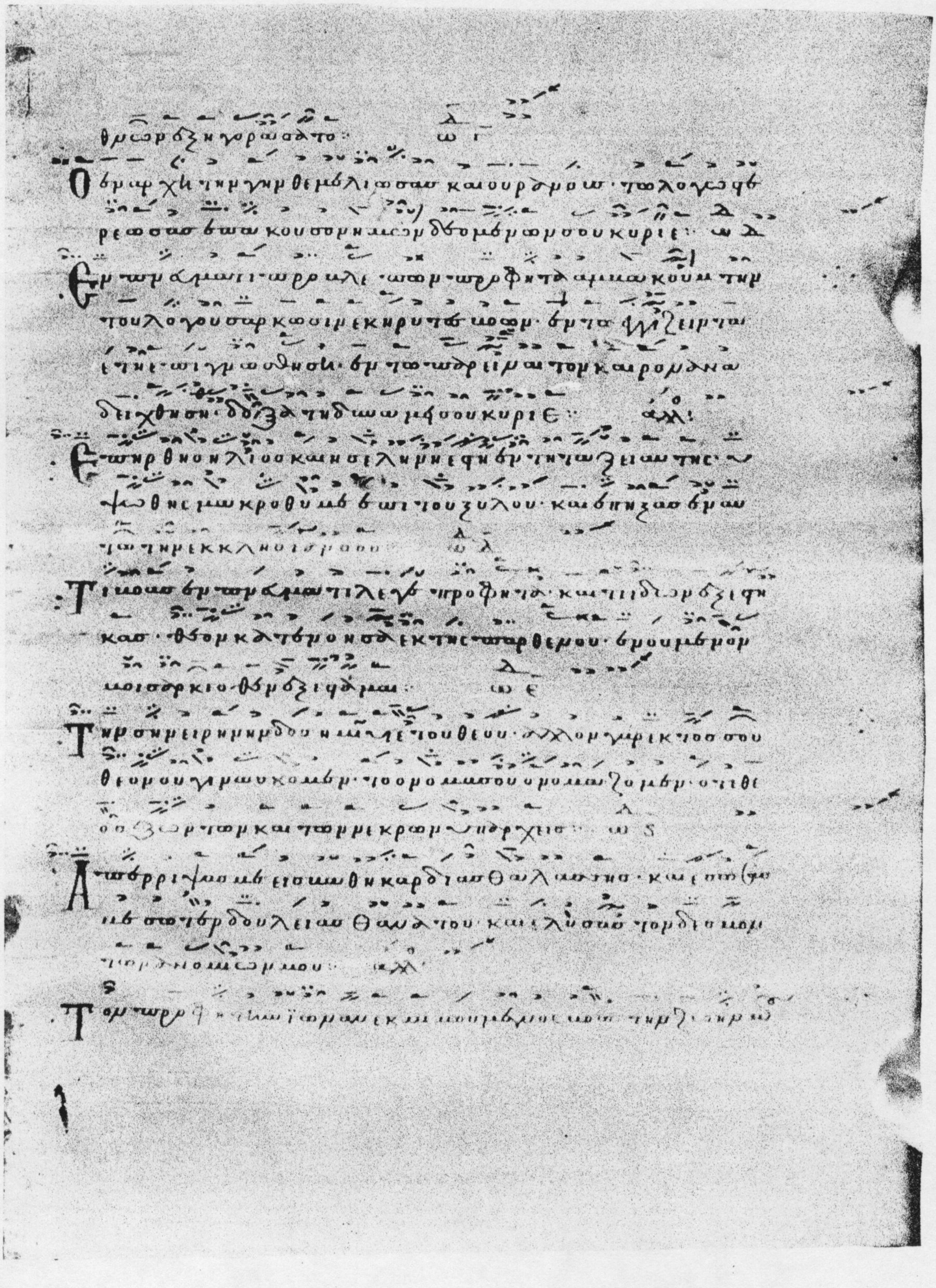
ω β

Προσεχε τη φωνη μου οικτιρμων · και τα ρηματα μου ενωτισαι · οτι το ονομα σου το θαυμαστον κυριε επεκαλεσαμην ::

ω γ

Κατα ... ως δροσος τα ρηματα μου οτι το ονομα κυριου εκαλεσα :: Λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες · ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας · αυτος εστιν η πετρα · εν η εστερεωσε την εκκλησιαν ο Χριστος · ην εξε

ω γ

ψυθι ἐλευθερωσον φθορας· και σωσον ημας σωτηρ του
κοσμου κραζοντας δοξα σοι· ω ζ

Των ἐν καμινω παιδων σου σωτηρ ουχ ηψατο ουδε πα
ρηνωχλησε το πυρ· τοτε οι τρεις ως ἐξ ἑνος στομα
τος υμνουν και ηυλογουν λεγοντες· ευλογητος ο θεος
ο των πατερων ημων·

Η καμινος σωτηρ εδροσιζετο· οι παιδες δε υμνουν
τες εψαλλον· ευλογητος ει ο θεος ο των
πατερων ημων· ω κ

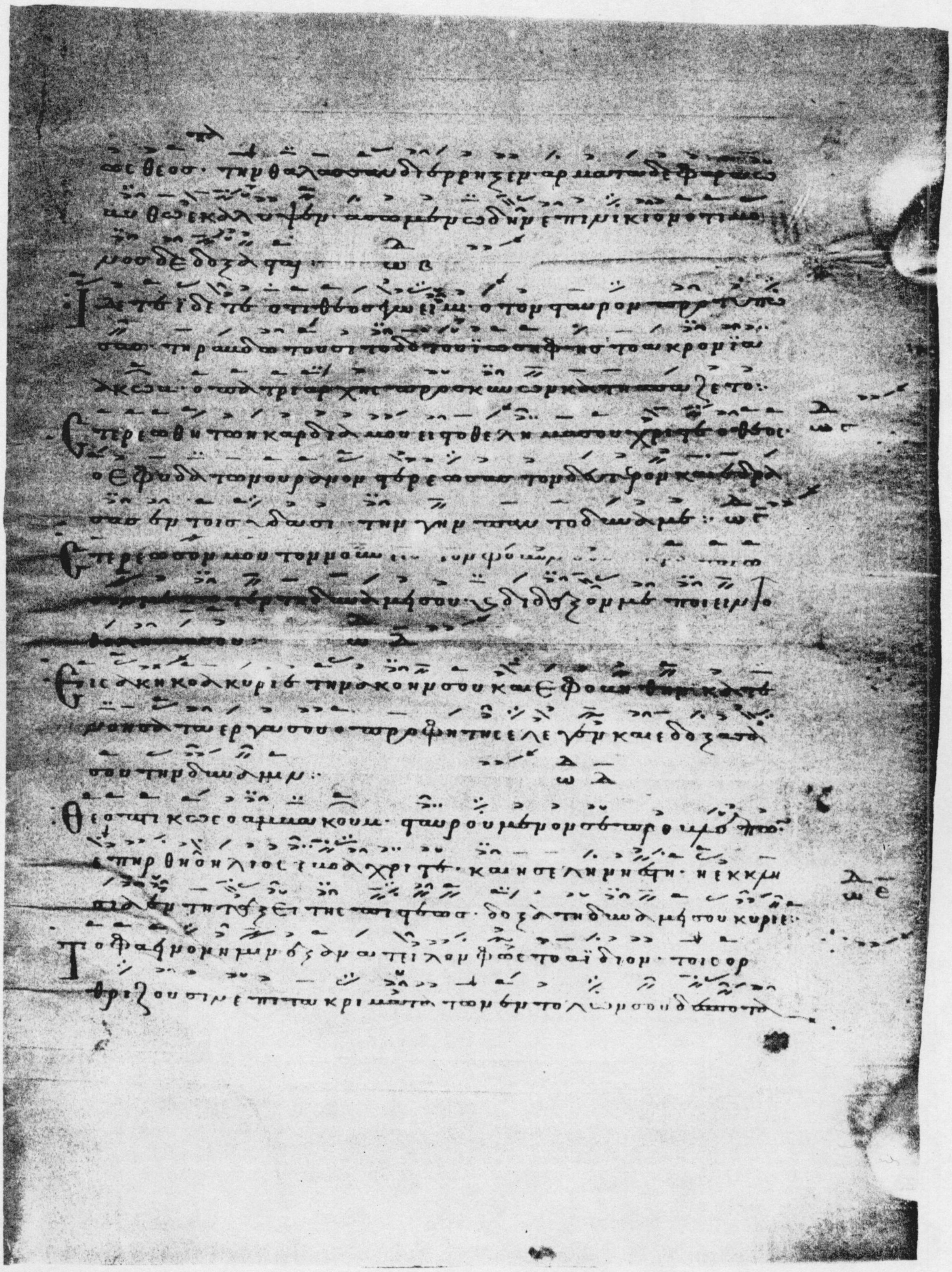
Οι ουρανοι των ουρανων και τα υδατα τα υπερανω
των ουρανων ευλογειτε υμνειτε τον κυριον·

Ομβροι και δροσοι ... και πασαι ... την
και κυριον υμνειτε ιερεις· δοξαζοντες τε παιδες ευ
λογειτε λαοι· και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας·

Εποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου· καθειλε γαρ δυνα
στας απο θρονου και υψωσε ταπεινους ο θεος του
ισραηλ εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους
και κατευθυνεν ημας εις οδον ειρηνης·

αλλ τον απου νικο· ω α κ α

Δια στυλου πυρος και νεφελης τον ισραηλ οδηγησας

φιλαν· θρωπως ε Χριστε ο θεος ημων:: ω ς

Ως ιωναν τον προφητην ... Χριστε ο θεος· εκ φθορας την ζωην μου ... φιλανθρωπε· ο της ζωης ... σοι δοξα και αφθαρσια και δυναμις:: ω ζ

Ο εν φλογι ... προσδρομοις ... και ο μενειν Χριστε ο θεος· ... ο των πατερων ημων θεος ευλογητος ει:: ω η

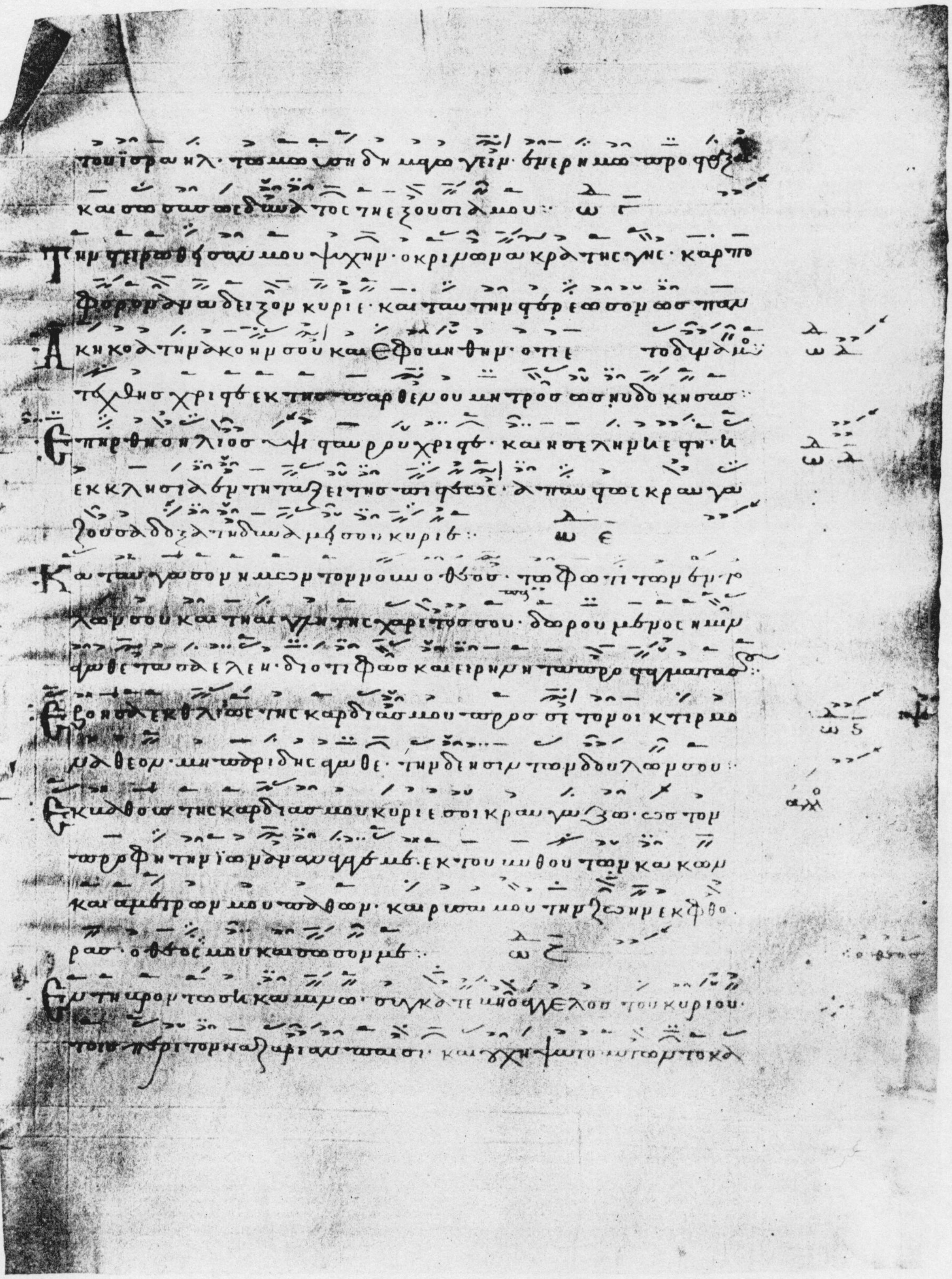
Τον εν σταυρω ... και ο μενειν ... εκ του διαφυλαξαντα ... [illegible] ... ευλογειτε ... αυτον εις τους αιωνας:: ω θ

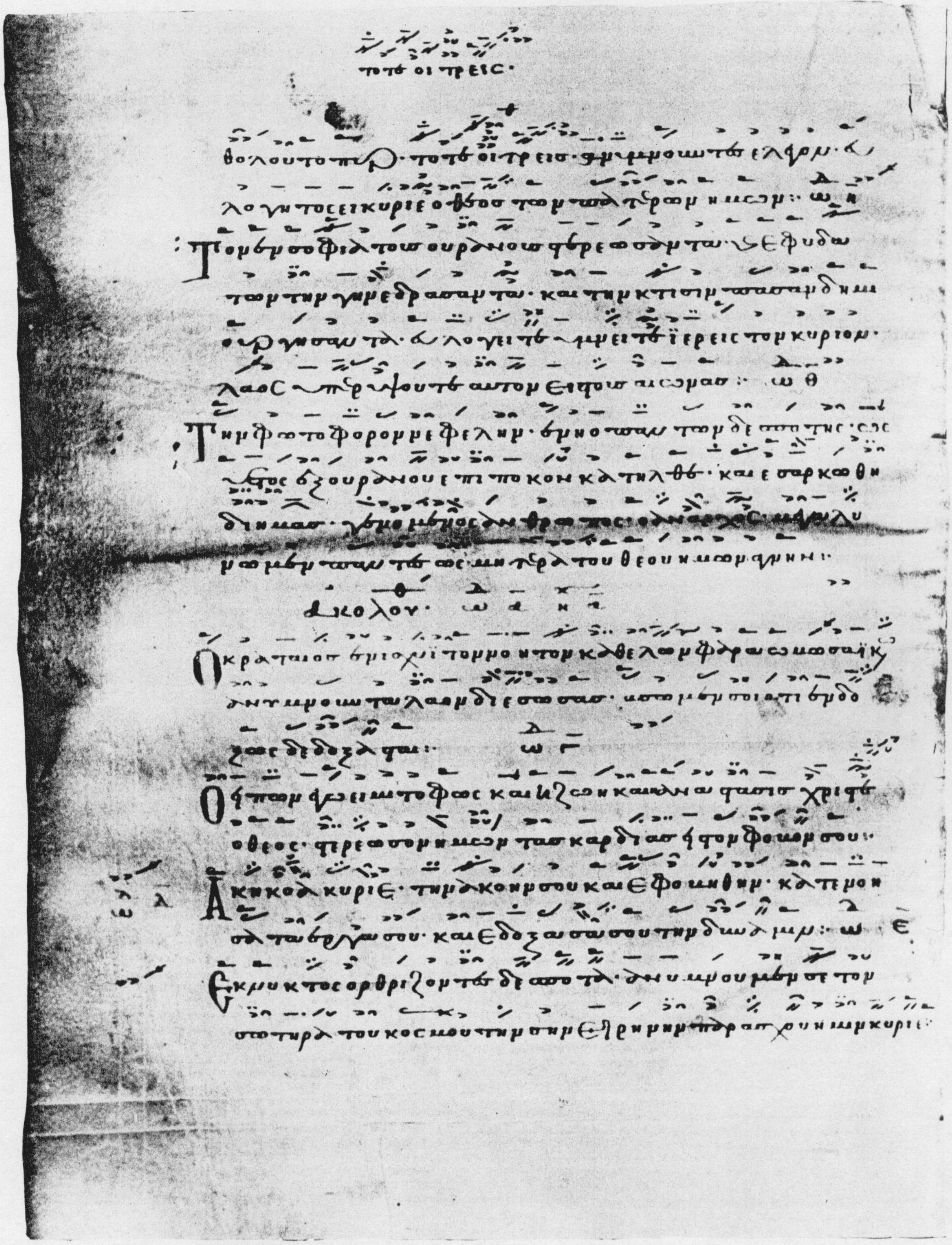
Την υπερ φυσιν σου λοχειαν ... Θεοτοκε ... και τους κατα ... εις ... [illegible] ... ευλογημενη ...

Α ... και μονω τω θεω· της εκ δουλειας φαραω λυτρωσαμενω τους υιους ισραηλ· και ευεργετησαντι τους ... δοξα· ω β

Προς ... ουρανου και ... και ... τον εκ παρθενου σαρκωθεντα θεον ημων:: ω β

Ιδετε ιδετε ... ο δουλωθεις ... τον λαον

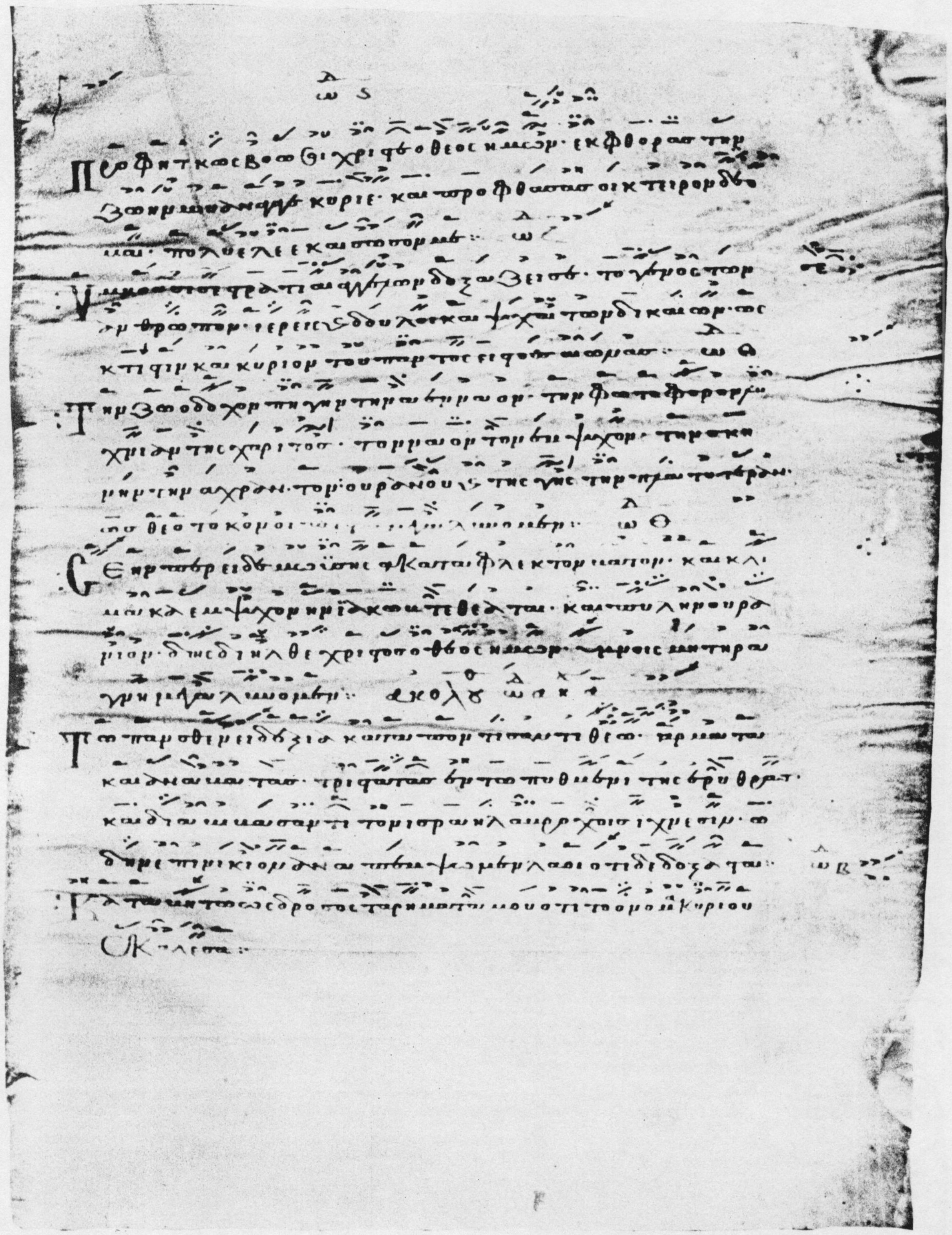

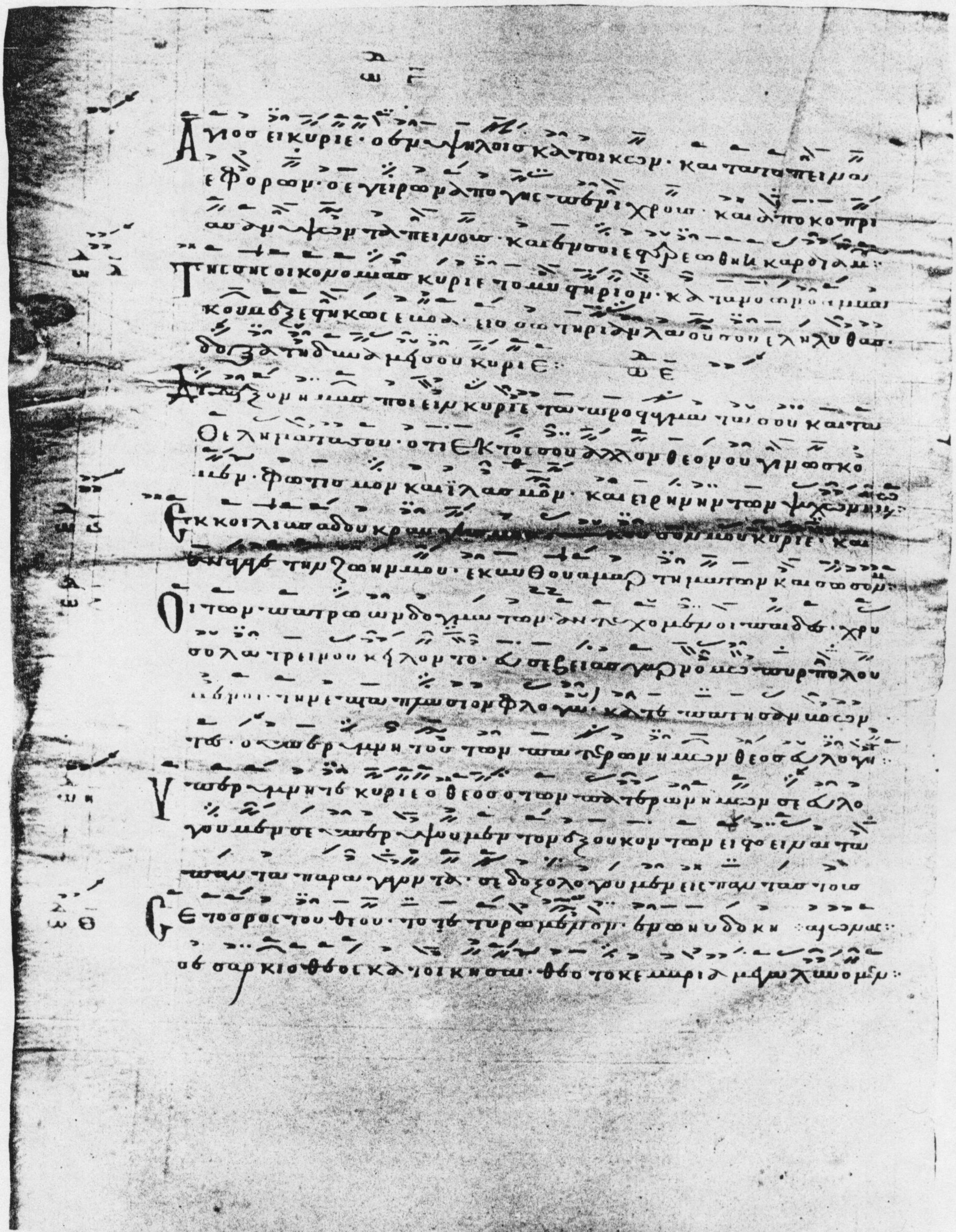

τοτε οι τρεις·

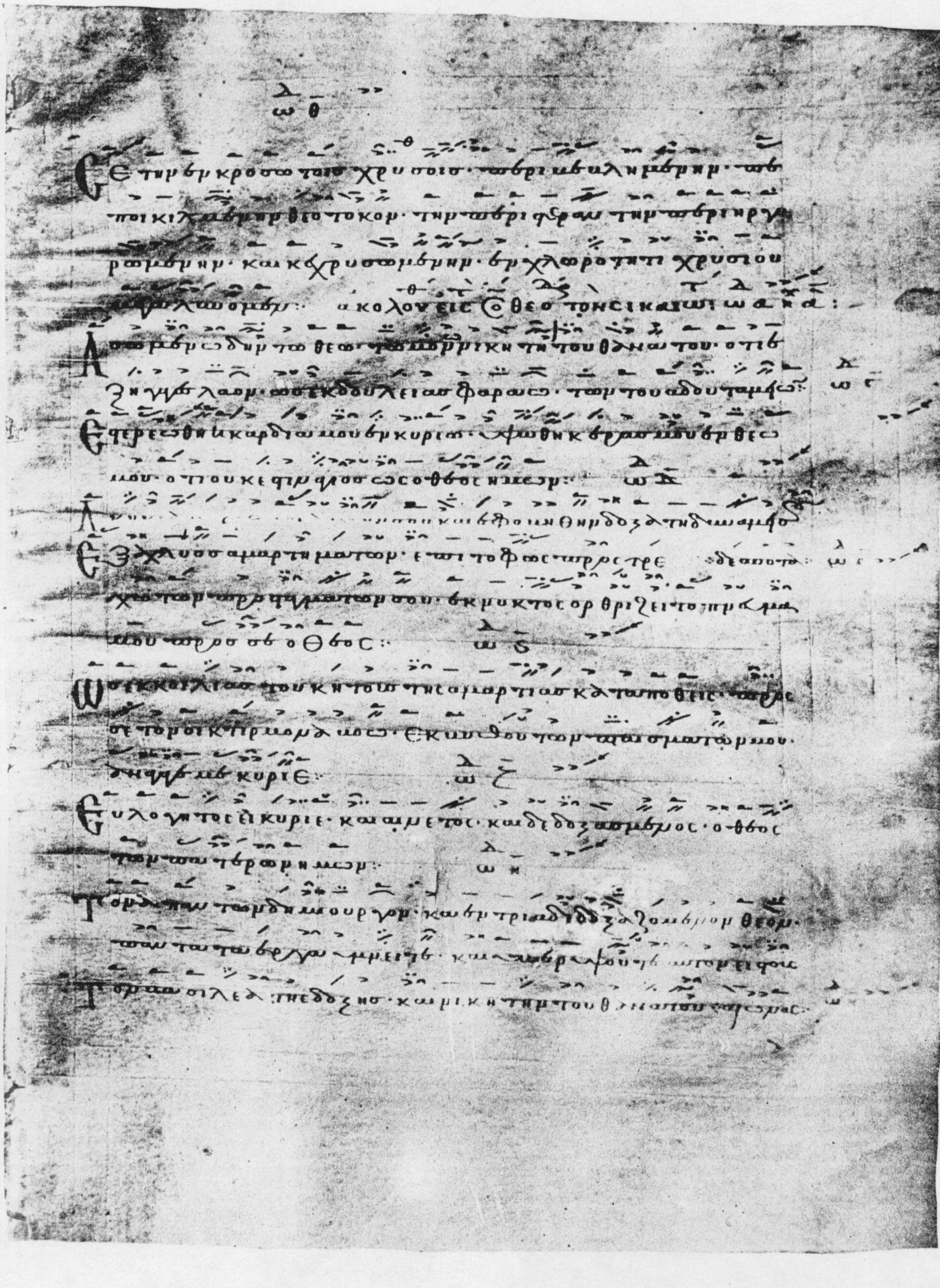
θολουτο πυρ· τοτε οι τρεις· ... ευλογουν·
λογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων:: ω
Τον υμνοσοφια τους ουρανους στερεωσαντα· και εφυδα
των την γην εδρασαντα· και την κτισιν πασαν διοι
κησαντα· ευλογειτε ιερεις τον κυριον·
λαος υπερυψουτε αυτον εις παντας αιωνας:: ω θ
Την φωτοφορον νεφελην· υμνουσαν των δεσποτης σοι
ως εξ ουρανου επι ποκον καταλθε· και εσαρκωθη
δι ημας· γενομενος ανθρωπος· ο αναρχος· και διαλυ
μωμενους αυτος· μητερα του θεου ημων αμην:

ακολον· ω α η

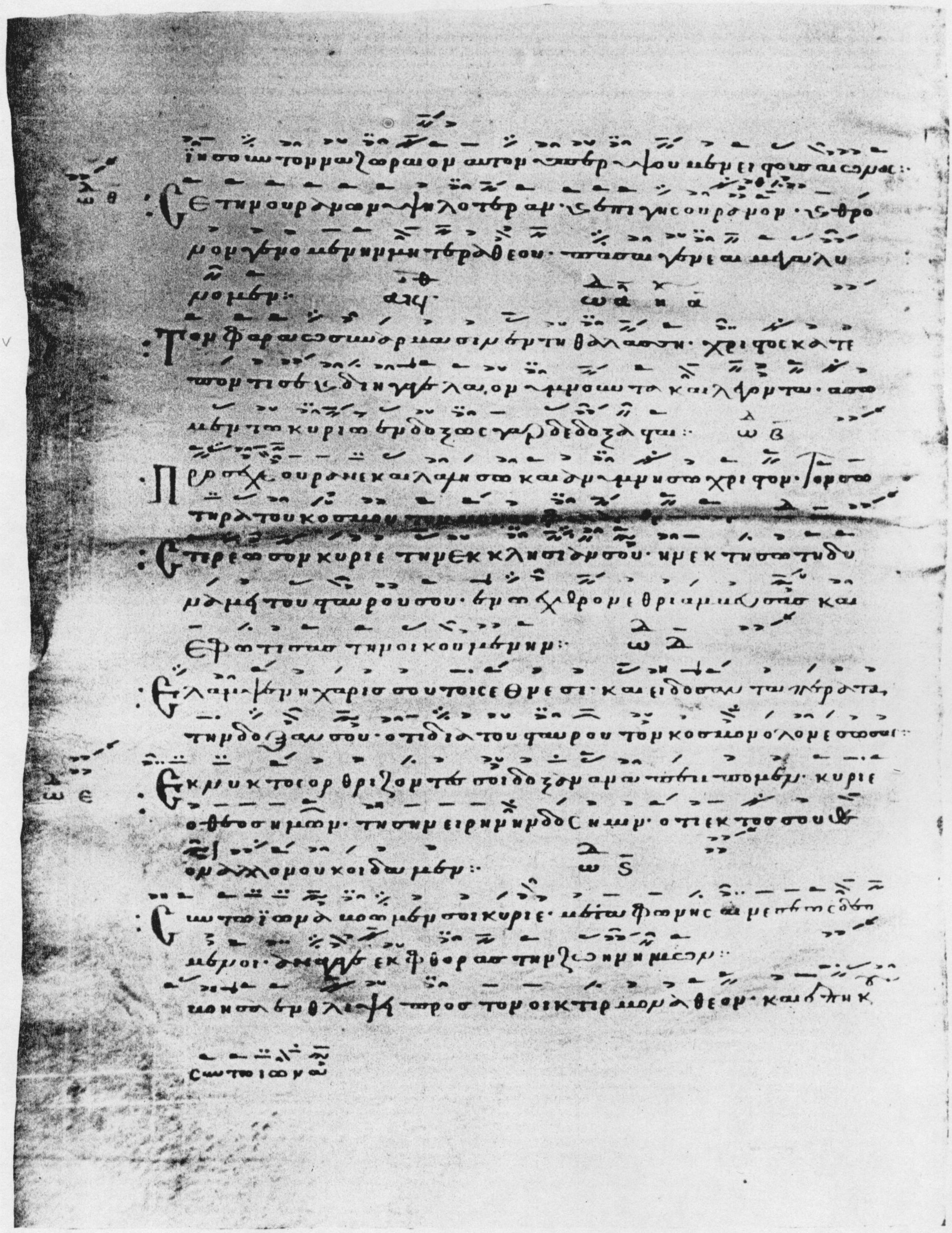
Ο κραταιος ισχυι τον μονιμον καθελων φαραω σωμασαι κ
αντιμωσι των λαον διεσωσας· ως μεν ποιητι θυμοδο
ξως δεδοξασται:: ω Γ
Ο επιφανεις το φως και ζωη καινη αναφανεις χριστε
ο θεος· φρεσσον ημων τας καρδιας εκ του φοβου σου:
Ακηκοα κυριε· την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοη
σα τα εργα σου· και εδοξασα σου την δυναμιν:: ω ε
Εκ νυκτος ορθριζοντας δεσποτα· υμνουμεν σε τον
σωτηρα του κοσμου την σην ειρηνην παρασχου ημιν κυριε:

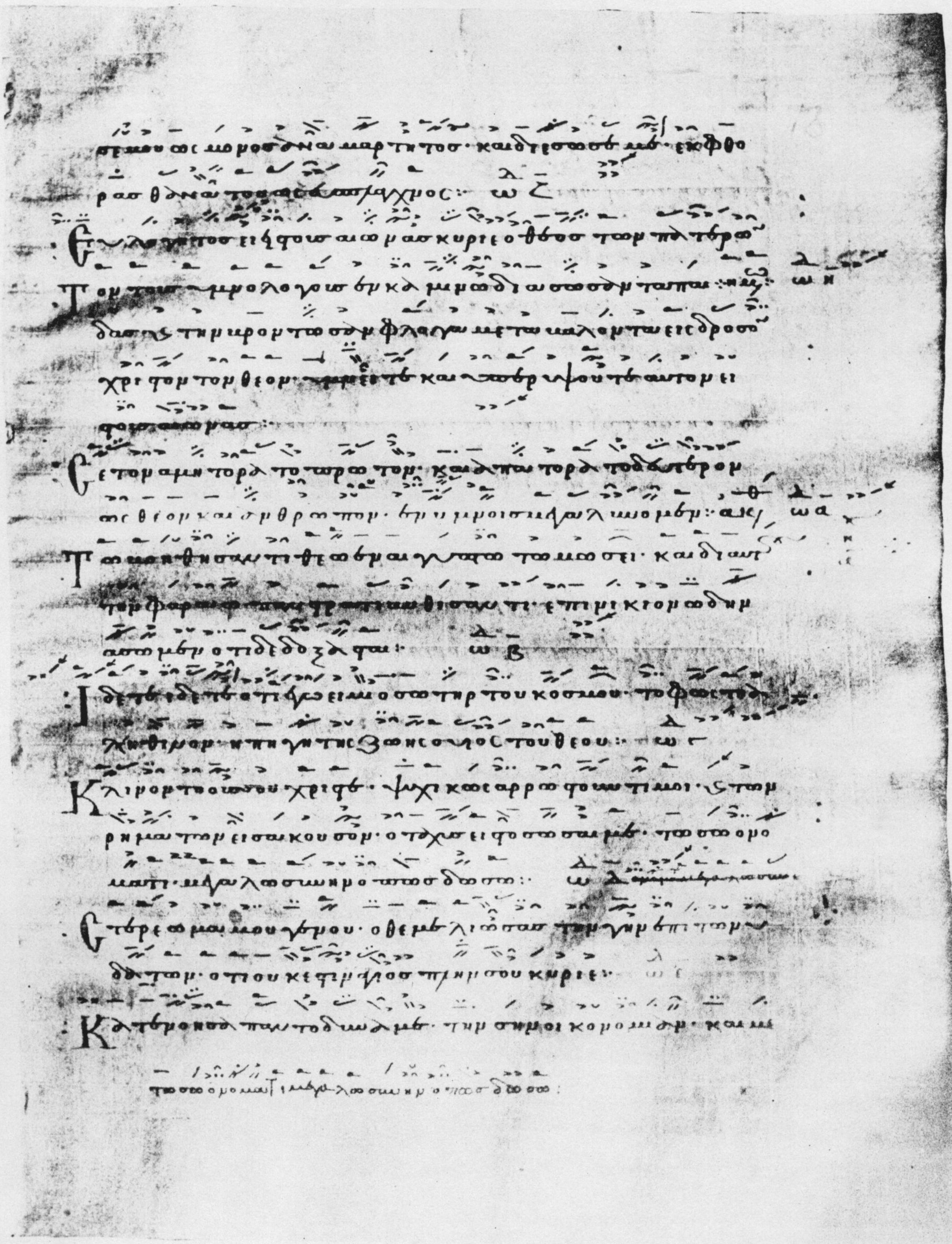

Ἅγιος εἶ κύριε· ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν·

1 v

ἰησοῦ τὸν ... ὡραῖον αὐτὸν ... οὐ ... ἐφώτισας μας::
ω θ
Σὲ τὴν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν· σὲ τὴν ἐπίγειον οὐρανόν· σὲ θρό
νον ... τοῦ θεοῦ· πᾶσαι γενεαὶ μακαρί
ζομεν:: αλλ ω α η α
Τῶν φαραωνιτῶν ἁρμάτων ἐν τῇ θαλάσσῃ· Χριστὸς ἀπώ
λεσε ... λαὸν ... καὶ ... ᾄσω
μεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:: ω β
Περὶ Χριστοῦ οὐρανὴ καὶ λαμπρῶς καὶ ... Χριστόν· σω
τῆρα τοῦ κόσμου
Στερέωσον κύριε τὴν ἐκκλησίαν σου· ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ
αἵματί σου ... σου· ἐν ᾧ ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας καὶ
ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην:: ω δ
Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου τοῖς ἔθνεσι· καὶ εἴδοσαν τὰ πέρατα
τὴν δόξαν σου· ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ τὸν κόσμον ὅλον ἔσωσας::
ω ε
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες σοὶ δοξολογοῦμεν ... κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν· τὴν σὴν εἰρήνην ἡμῖν δὸς ἡμῖν· ὅτι ἐκτὸς σοῦ
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν:: ω ϛ
Σωτηρίαν ... σοὶ κύριε· ... ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου::
... πρὸς τὸν οἰκτίρμονα θεόν· καὶ ...
Σωτηρίαν

D
a
D
D
?
D

τῷ φόβῳ σου ἐδόξασας σωτήρ:: ω ε

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα ἐν ὕμνοις λατρεύοντα σε Χριστὲ ὁ θεός·
τὸν δι᾽ ἡμᾶς ... σταυρὸν καὶ θάνατον
ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα:: ω ς

Τὸν προφήτην διέσωσας ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε
κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε δέομαι::

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθεὶς ἐν πυρὶ τῷ νομοθέτῃ· καὶ τὸν τό-
κον τῆς παρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας· εὐλογη-
τὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:: ω η

Ὕμνον οἱ προσφέρομεν τῶν ἀσωμάτων τῶν· ὡς πρ-
οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ· καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:: ω θ

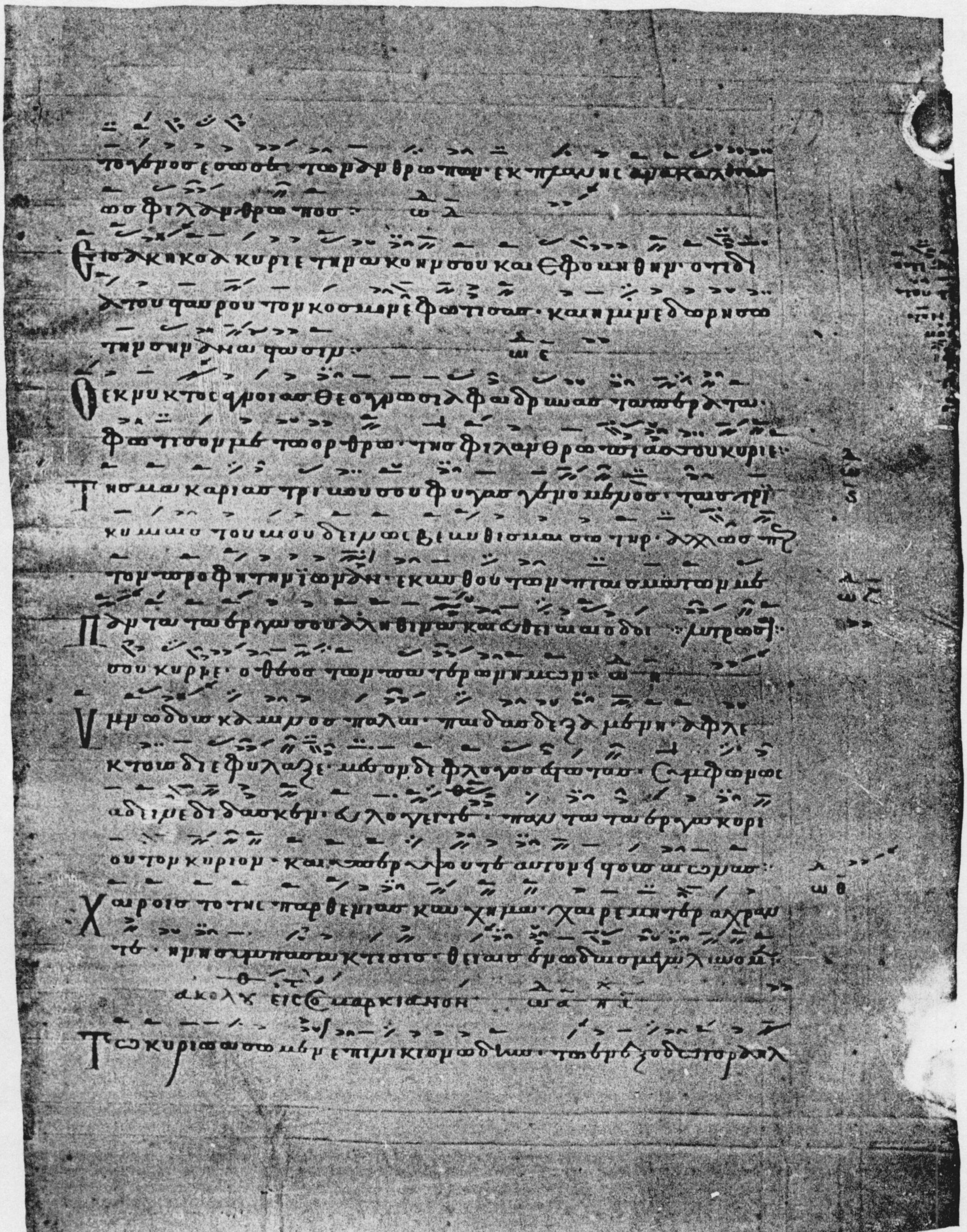
Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην· τῷ Ἰεζεκιὴλ· τοῦ προφήτου·
ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν εἰ μὴ θεὸς μόνος· θεοτόκε παρθέ-
νε· ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:: α κ ω α κ α

3v

Ὑψώσας ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου ὅτι ἐφάνης ἐκ νεκρῶν πα-
τήσας τὸν θάνατον:: ω β

Πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔφθασεν ... μεγαλουργία θεοῦ· καὶ
ἐπλήρωσε τὴν ἀφθαρσίαν ... συγκαλοῦσα σε::

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· ἐν κυρίῳ τῷ σωτῆρί μου· ὁ τ...

ὁ ξ αἰγύπτου· ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ ἰορδάνου πορει
θρον πήξαντι μόνω παραδόξως τοῦ λαοῦ· τῶ ζω
πορουμένω τοὺς διαβιβάσαντι αὐτῆς ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται::

Περιοχὴ τῆς φοβερᾶς τῆς δεσποτείας σου ὁ βασιλεύς μου καὶ
θεός· μελωδικῶς σοι ᾄδω· ὅτι προσσι προσάξο
μαι κύριε σῶσον ἡμᾶς::

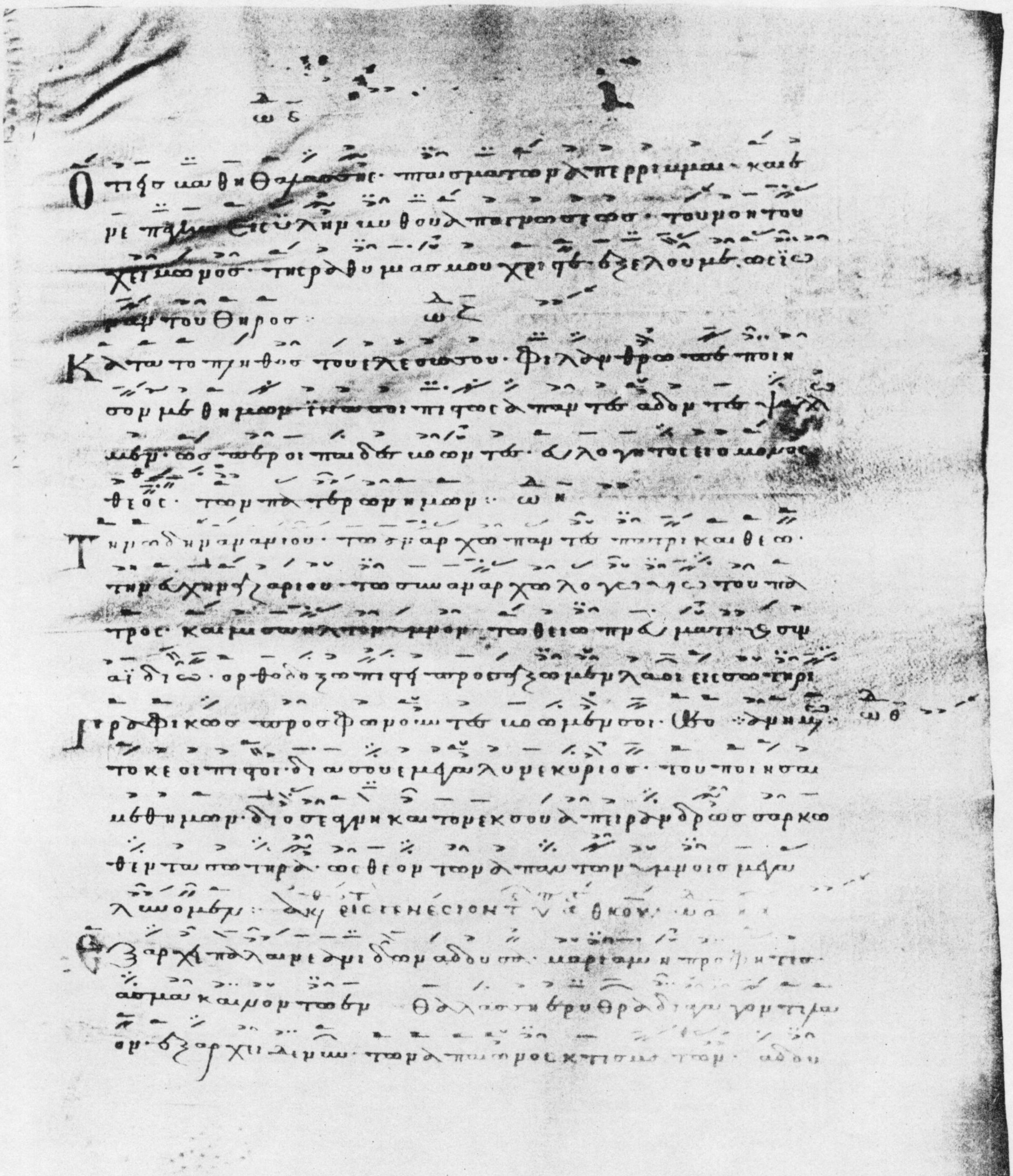
Λαμπρῶς θαυμαστὰ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πε
τρας πηγάσας τοῖς αὐτοῖς· καὶ γνώσονται ὅτι θεός
βασιλεὺς φιλάνθρωπος καὶ προορισμὸν ἐπικαλεσάμενοι::

: Περιοχὴ οὐρανοῦ καὶ λαμπρῶς· καὶ ὑμνήσωμεν τὸν θεὸν
τὸν μόνον φιλάνθρωπον::

Ὁ περιέχων τὸ λογικὸν σου τῆς οἰκουμένης· ἡ πίστις σου
ἀληθινή ἐστιν· φρουρείσθω τῆς δόξης σου ἡμῶν· εἰ φόν
φρονοῦμεν σου δέσποτα κύριε::

Τὴν ἀκοὴν προφήτης τῆς ἀληθείας σου· ἀμήν ἀκούω
ἀκούτισα καὶ ἐφοβήθη τὰ ἔργα σου ὁ θεός· καὶ τὴν
σὰς ἐξηγήσω ἐν δόξῃ τῇ δυνάμει σου κύριε:: ωε

Ὡς φωτισμὸν ἡμῶν ἀπαρχὴν χριστὲ φωτίσον ἡμᾶς·
ὡς ἀναβρασθεῖσας τῆς ζωῆς ἡμῶν· φύλαξον ἡμᾶς τοῦ
ἐπιποθοῦντας εἰς σέ::

σε καὶ μονότροπον· τὸν [illegible] θεοπαθῆ· ἐξ ἀμώμου καθα-
ρᾶς παρθένου τικτόμενον: ω Β

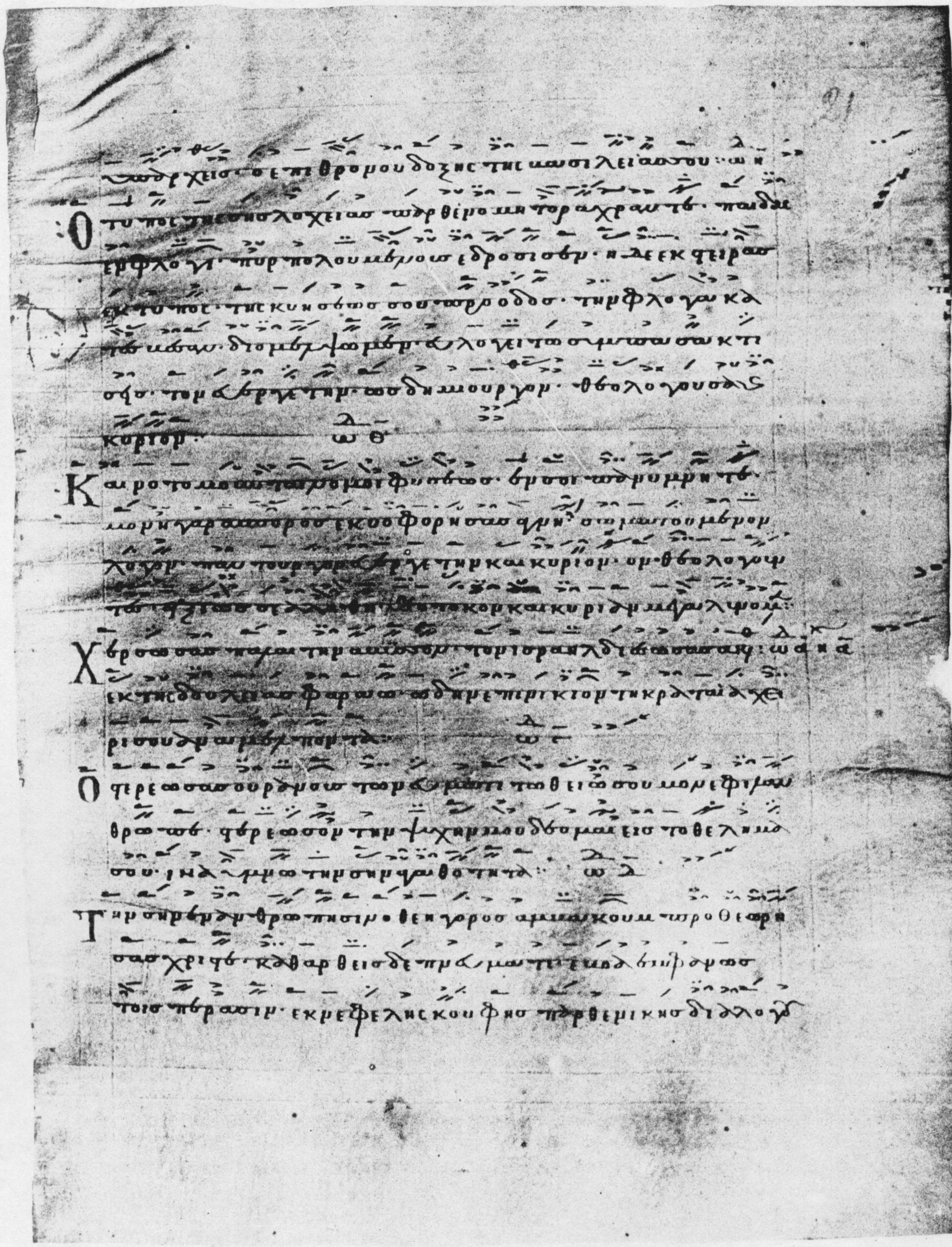
Ὠλέναις φωνεῖ· τέκνον ἁπλοῦσι σὴν μητέρα τὴν θερμὴν θεοφάν-
τορ· τῆς ἀφθαρσίας κειμήλιον ἄσυλον· εἰς πῆχυς τὸν ὅρον
ζωῆς φυλάττουσα τῶν ψυχῶν μνήμων: ω Δ

Ἐξέφηνε τὸ φρούριον· ὁ ἀμώμητος Χριστὸς τῆς σῆς ἐλλάμψεως·
ἐκ κατασκίου ὄρους δασέος· τῆς ἀρτιγενήμονος ἁγνῆς παρθε-
νου σοῦ μητρός· σαρκωθεὶς ἐν ἀνθρώποις σώζειν με ἐφάνη
θεὸς [illegible] καὶ κύριος: ω ε

Παρ' ἑτέρου λαμπάδας τῆς δόξης τοῦ πατρός· τὸ ἐκ φω-
τὸς ἡλίου· σωματωθεὶς σελασφόρον θρόνον· ἐν [illegible] κιν-
[illegible] τῆς σε τεκούσης· πρὸς δὲ ἀνθρώπους ἐφρικτώθη
[illegible] καθοδηγῶν: ω δ

Ὡς ἐκ φθορᾶς ... τοῦ κήτους τὸν προφήτην ἰωνᾶν ἐξέσω-
σας Χριστέ· κἀμὲ τῆς ὕλης ἀποσπάσας τῶν δεινῶν προ-
ζωὴν τὴν ἀμοιβὴν μετανοίας φιλάνθρωπε: ω ζ

Ὁ τὴν καμίνου φλέκτοις μὲν τῆς δωδεκαπύρσου
πάλαι· ὁ [illegible] εἰκονίζων· χαρμονῆς ἐκ πλοι-
[illegible] θλιβ. πνεύματος δὲ Χριστὸς εἰδὼς [illegible]
[illegible] θεὸς εὐλογημένος

ἀρχηγὸς ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου
Ο τόκος τῆς σῆς λοχείας παρθένε μῆτηρ ἄχραντε · παῖδας
ἐν φλογὶ πυρπολουμένους ἐδρόσισεν · ἡ δὲ ἐκ
ἐκ τόκος τῆς κυήσεως σου πρόοδος · τὴν φλόγα κα
διὸ μελῳδοῦμεν · εὐλογεῖτε
θεολογοῦσαι
κύριον
Κ
Χ
ἐκ τῆς δόξης
Ο
Τὴν
τοῖς ἐκ ρεφέλης κουφῆς παρθενικῆς

σαρκουμενοσ· ελευσεται ο ων· εισ ιροτων σωτηριαν·

ε Ηωθροισμενον τω λαμπρων ανθει· φωτισμον αιτει πειλων
των εν τολων σου δεομαι· και απελαυσον τησ ψυχησ μου
την αχλυν· ινα ορθριζων υμνω σε· τον απροσιτον φαοσ::

Ο κατεφλοισβουμενοσ ποντον ειτ ωρμασε· γνυχροσ αφη
γνοται του αθανατου· την σην προδεξει κομιζει θεισ ανα
φασιν· ανω αιωνων προσ ζωην εξαδου καταταυτου::

Απαρρησιαστοσ ο τυραννοσ· ενδαιμονα μουσικην χρυσολα
τρευσ ων τηρ· οι τρεισ του παιδεσ ειλον το· του θειου νο
μου σου ... πραισισιον κροτησαν· και πυρι προτιμω
φορηδια ωνισ ζωην· ο θεοσ και σωτηρ μονωδ ημων ει
μελπον· ο θεοσ των πατερων ημων ευλογητοσ ει::

Εστοιχειωθεντεσ τω νομω σου οι τρισμακαριοι παιδεσ
θανατω· εν τη καμινω αφλεκτοι κατεδυσαν· και
δροσον ουρανοθεν ιδεξαντο· ευλογειτε παντων των
παντα τα εργα τον κυριον υμνειτε και υπερυψου
τε αυτον εισ τουσ αιωνασ:: ω θ

Ετην φερβωνον κορην· και ακηρατον παρθενον και κα
ριζομεν· οι δια σου τησ καταδικησ λυτρωθεντεσ· και
τον τοκον σου τον θειον απαυστωσ μεγαλυνομεν::

Δο(ξα) τω θ(ε)ω παν(των) ... ενεκα ::

... Ειιμην ο μ..

ν 4 3

αλψ παῦ β ἦχον· ω α κ β

Ἐν μωϋθω καλιεγραψε [illegible] της φαραωνιτιδος πανωλε-
θριας την [illegible] ο σαρκωθεις λογος
δι την παν[illegible] αμαρτιαν [illegible] δοξ[illegible]
ζασμενος κυριος ενδοξως γαρ δεδοξασται· ω κ

Ἐξηνθησε η ερημος ως κρινον κυριε· η των εθνων στει-
ρα εκκλησια τη παρουσια σου· εν η εστερεωθη
η καρδια μου· ω λ

Ἐληλυθας εκ παρθενου ου πρεσβυς ουκ αγγελος· αλλ αυτο-
ς ο κυριος σεσαρκωμενος και εσωσας· ολον με τον αν-
θρωπον· διο κραυγαζω σοι δοξα τη δυναμει σου· ω ε

Ὁ φωτισμος των εν σκοτει κειμενων η σωτηρια· των
απεγνωσμενων χριστε ο σωτηρ μου· προς σε ορθριζω
βασιλευ της ειρηνης φωτισον με τη επιλαμψει σου·

ἄλλον γὰρ ἐκτὸς σοῦ Θεὸν οὐκ [illegible]

Ἐν μ[illegible] κύκλου [illegible] ζ[illegible]
φορ[illegible] ἐπικαλοῦμαι [illegible]
φθορᾶς ὁ Θεὸς [illegible]

Ἀμ[illegible] θεὸν [illegible] πάτερ [illegible]
[illegible] τὴν φλόγα [illegible] Χριστὸς δὲ [illegible]
[illegible] θεὸς [illegible] δρόσον [illegible]
εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τοὺς παῖδας [illegible]
καταπαύσαντα καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα
θεὸν ὑπερυμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς ἐνεργείας δι-
εμέριζε τῷ θείῳ προστάγματι τοὺς Χαλδαίους κατα-
φλέγουσα τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἥκοντα καινουρ-
γῆσαι τὸν Ἀδὰμ βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς
ἐξ ἁγίας Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς
οἱ παῖδες ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις ἐμελῴδουν

αγ ωα η Β

Ἄτριπτον ὁρῶν ... ἄνυδρος χῶς θάλαττα ... τρί-
βων· ὁ ἐκλεκτὸς ἐκεῖνος Ἰσραήλ· τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν ὅτι
δεδόξασται:

Τὸ ... τρία ἀνδρῶν ... τὸ κράτος σου Χριστέ· καὶ
δυνάμει ... ἐν πυρὶ ... ζῶσας αὐτούς:

Ἀκήκοα κύριε τὴν ... σου οἰκονομίαν· καὶ ἐδό-
ξασά σε φιλάνθρωπε· τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν

Ὁ ἄνθρωπος τῶν σωτηρίαν προσφθάσας ἥλιος ... μικρῆς· ...
ἀπογνωσθέντας ... τοῖς ἐν σκότει τῆς πλάνης ...
θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος:

Ἡ χρηματίσασα πάροδος ... ἐκ κατάδου ... οὐδέποτε ψυχῆς
ἐπακούσασα ... λυτρῶσαι· ...
... σωτηρίας αἴτιος:

Ῥήτορας ἀνέδειξεν ... παῖδας φιλοσοφωτάτους ποτέ· ἐκ
θεολήπτου ψυχῆς ... χειλέων ἐμέλπον·
ὁ ... θεός· τῶν ... καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητός

Ἰνδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες οἱ τρεῖς ...
τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν θεοῦ εἰκόνα· ...
... θεῖος· ...
τὸν κύριον πᾶσα κτίσις· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας::

ω η : Ιερουργοι· θυματα ζηλωθεντες πυρσων μειζονα· νικωσι
της επταμετρου φλογος· τριαδος ισαριθμοι παιδες
δαυιδ· εξ ων ο νους καθαιρεται χριστος τα κ του θεοπρε
πως ρητικα μυρια υμνουμεν ενθεως· ευλογειτε παντα τα
εργα τον κυριον και υπερυψουτε αυτον εις τους αιω

ω θ · Ολος υπαρχεις ερανοις ολος εν γη και σμος λογε μου:
θεου υπερθεμενου γε· θεε θεων κυριε κυριων υπερυψε
διο σε απαντες συν τη σωτηρα τικτουση μεγαλυνομεν:

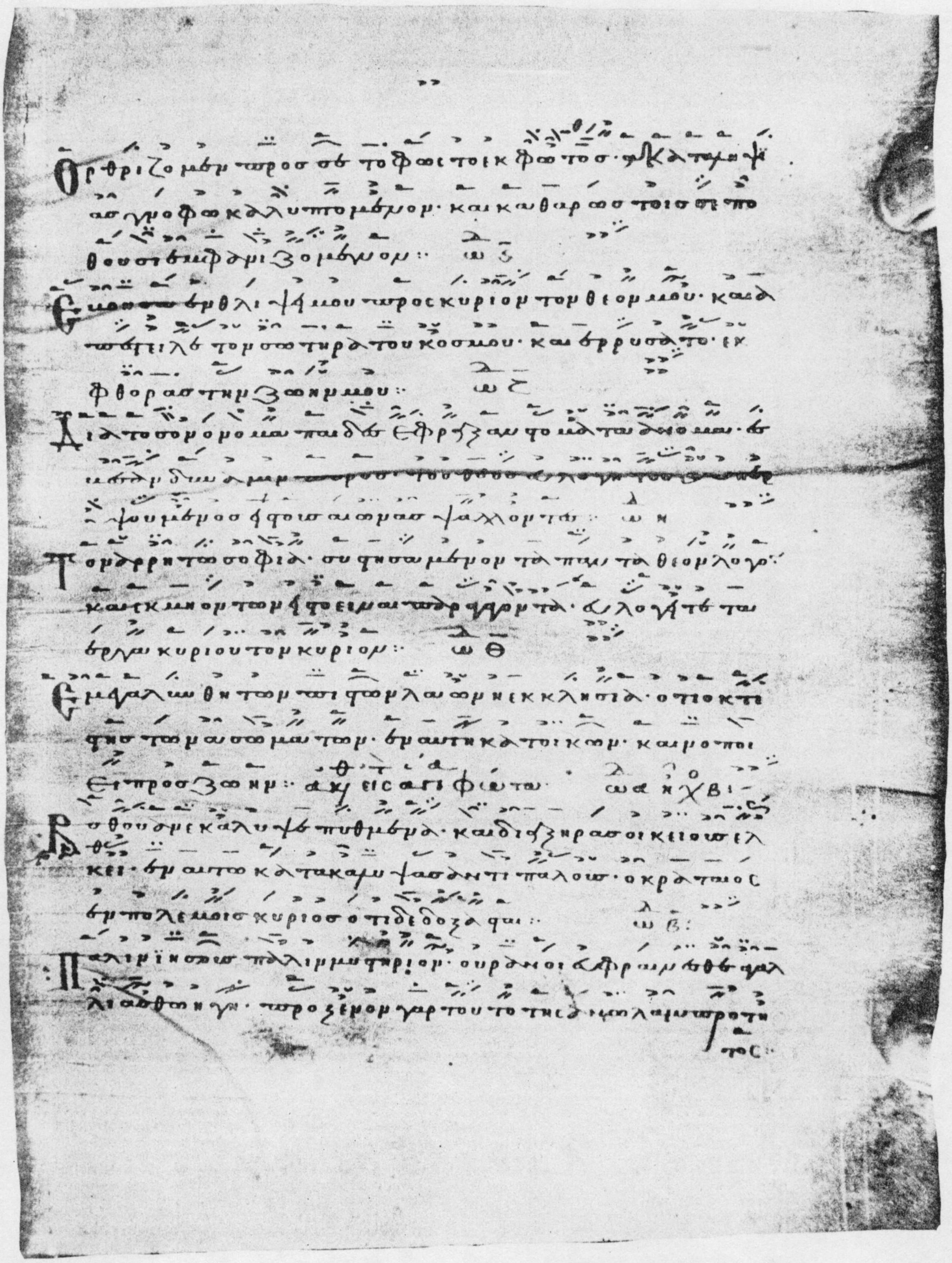
ω α ηχ β :–

Απαντες λαοι τω κυριω ασωμεν επινικιον ωδην· τω
ποιησαντι· θαυμαστα τερατα εν ερυθρα θαλασση:

Εστερεωμαι και καταφυγη μου γενου χριστε ο θεος·
των εξ ολης καρδιας και ισχυος λατρευοντων σοι· ως
αγαθος και φιλανθρωπος: ω α

Προθεωρων ο προφητης την εκ μητρος παραδοξον
σου κυησιν· ειωθα φιλανθρωπως· και τε μονογενη του βε
γνωσου και δοξαν την κυριε: ω ε

Εκ νυκτος ορθριζοντες υμνουμεν σε χριστε ο θεος· οτι
ευδοκια του πατρος· εαυτον εκενωσας καθηκας :
δια την ημων σωτηριαν: ω ε

ορθριζομεν προς σε το φως τοις εκ φωτος
καλυπτομενον· και καθαρως τοις
εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου· και
τον σωτηρα του κοσμου· και ερρυσατο εκ
φθορας την ζωην μου
συ φησαμενον τα παντα θεον λογον
ευλογειτε τα
εργα κυριου τον κυριον
εν μεγαλω θη των ποιμενων λαων εκκλησια
εν αυτη κατοικων· και
κει· εν αυτω κατακαμψασα
εν πολεμοις κυριος ο τι δεδοξασται
ουρανοις
ξενον γαρ τουτο

ω̅ β̅

Ο ρυσμος και η προσδεχθεισα ... Χριστον ... παντων τον εν Ιορδανη προ των αιωνων αναστησασα την σημερον γενος φθαρεν εκ προ αιωνος:: ω̅ γ̅

Ισχυν ο διδους τοις βασιλευσιν ημων κυριος· και κερας χριστου αυτου υψων· παρθενου αποτικτεται· και μολει δε προς τον βαπτισμον· διο πιστοι βοησωμεν· ουκ εστιν αγιος ο θεος ημων:: ακημα ε ε: ω̅ δ̅

Ακηκοε κυριε φωνης σου ον ειπας φωνην βοωντος εν ερημω· οτε εβροντησας πολλων επι υδατων τω σω μαρτυρουμενος υιω· ολος γενομενος του παροντος πνευματος δε ιωνησε· συ ει χριστος θεου σοφια και δυναμις

Ιησους ο ζωης αρχηγος· λυσαι το κατακριμα :: δι ω δ̅ μη:: ηκει αδαμ του πρωτοπλαστου καθαρσιων δε ως θεος μη δεομενος· τω πεσοντι καθαιρεται εν τω Ιορδανη· εν ω την εχθραν κτεινας· υπερεχουσαν παντα νουν, ειρηνην χαριζεται:: ω̅ ς̅

Η φωνη του λογου ο λυχνος του φωτος· ο εωσφορος ο του ηλιου προδρομος· εν τη ερημω μετανοειτε πασι βοα τοις λαοις· και προκαθαιρεσθε ιδου γαρ παρεστι χριστος· εκ φθορας τον κοσμον λυτρουμενος:: Ιησους ο ζωης αρχηγος:

ал. начало

вариант

ᾠδὴ ζ'

Ἡ ἑστ... ἐκκαυθεῖσα κάμινος πυρὸς προσομιλήσασα τοῖς δια-
συρίζον τὴν αὔραν δρόσου ... ἐφύλαξε καὶ θεῖον
ἀγγέλου συγκατάβασιν· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι
ἀχαρίστως ... ἔμελπον· ὑπερύμνητε εὐλογητὸς εἶ κύ-
ριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· ᾠδὴ η'

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλώνιος ἔδειξε κάμινος
πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ
δέξασθαι ὁ Ἰορδάνης καὶ φέρειν σαρκὶ βαπτιζόμε-
νον τὸν κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ᾠδὴ θ'

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ
δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀ-
γαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον
οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστά-
τις σὲ μεγαλύνομεν· Ἕτερον κανὼν εἰς αὐτὴν ἑορ(τήν)· ᾠδὴ α'

Στίβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον ἠπειρῶτιν αὖθις
Ἰσραὴλ δεδειγμένον· μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτί-
ων ἔκρυψεν ἄρδην ἀγκάλαις ὑδροτρόφοις σθένει κρατίστης
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ᾠδὴ γ'

Ὅσοι παλαιωθέντες ἐκλελύμεθα πρότερον βορβόρῳ λισθημάτων· ζω-

θεῖ..
ἦχος αἰων

πεθλασμένων μέλλοιας· ψάλλωμεν καὶ ὑπερυψῶμεν

φονία· λόγον πηγὴ κόνιν τοῦ ἐκ λογισμῶν μελῳδίαν· ὦ τῶν

προσκυνήσεις ἠδ' ἐπαῖς δωρήμασιν:: ὦ λ

Πυρὸς τῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας· λιμὸν προφήτης

τὴν μὲν προτῶν κ(αὶ) δημιουργὸν ἡ γῆ ἰσχὺν ... τῇ ... ματικρό-

του μὲν ἐν ῥήμ(ασι)· σαρκῶσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου λόγου·

ὁ τῶν δυνάμεων τὰ κράτη σῶσε ἡμῖν:: ὦ ε

Ἐχθροῦ ζοφώδη καὶ πυρὶ πυρουμένου· τὸν καθαρὸς

τὴν κ(αὶ) μαρτὸς λειτουμένοι· μέλος προσφορὰν μεθ' ἡμῶν

...χαλκήτρι ... φουσῶν αὐτὸ προσιτὸν εἰς θυμηδίαν·

ὁμοίως προσιτὴν· οἷς θεὸς κατηλλάγη:: ὦ ς

Ἡμέραν τὸν δεξιφῆ μὲν· σωτηρίαν ... ὦ Χ(ριστ)έ· ... τῆς ὁμίλ-

φρονος δ' ἐκρατεῖτο· μαφίησι μου ... φύσις ... ὁμοίως π(ᾶ)ν-

λων φωτάγωγιας δ' ὁρῶσιν ἐν ἀνθρώπων γένοις· λόγος

πιμουζων καὶ προτόκος προμηθεία:: ὦ ζ

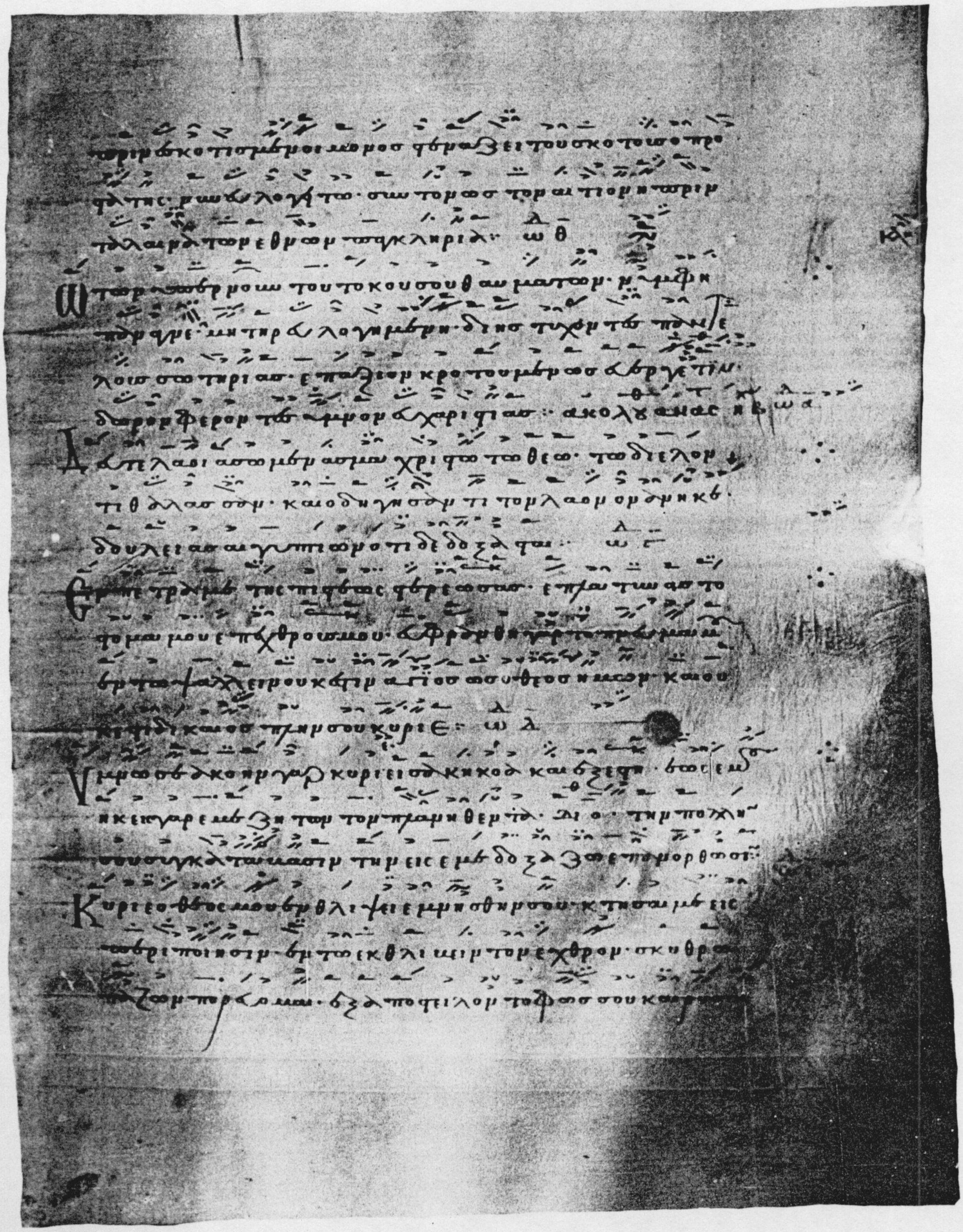
Ἐφλεξε ρειθρω τῶν δράκοντων τὴν ἀσκέρας· ἀντικαλμ-

μοῦ τὴν μεταρσίον φλόγα· μέσως φέρουσαν κατ' ἀμό-

καταιγμαίσασ· τὴν δ' ἐκ καθεκτὸν ἀλλ' ἀνέζησεν πιστ-

ολην ... σχήμει δι' ἡ δρόσω τοῦ πν(εύ)ματος:: ὦ η

Ἐλευθεραμένην ἡ κτίσις γνωρίζεται· ... οἱ λεφωτισσοι

με τῆς αἰχμαλωσίας σου· καὶ καταπέμψον μοι ταῖς

Κύκλωσον ἡμᾶς κύριε τοῖς αἰχμαλώτοις ... λευκόσου:

τας ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ φώτισον ὁμοῦ τὴν· εἰς

τὸ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν· τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ

φωτοδότην τῶν ψυχῶν ἡμῶν:: ως

Αἰωνίως μὲν πολλὴν ἁμαρτιῶν κύκλοι καὶ ...

τὸν προφήτην ἐκμιμούμενος· ἐκ φθορᾶς κύριε ...

13 Ἰδὼν τὸν παράδοξον σου τόκον Χριστὲ τὸν ἐκ τῆς ... ἡμῶν:

παρθένου προ... ἐν φλογὶ καταφλέκτοις ἐν

καμίνῳ παῖδας διεφύλαξας· ἐν ὕμνοις μελῳδοῦν

τας σοι· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:

14 Λαμπαδηφόροι ... Χαλδαίων ... χορὸν ...

λαμπρῶς οἱ ὅσιοι παῖδες· μέσον τῆς φλογὸς οὐκ ἐφλέ

χθησαν· ... ὅσα ... ποιήσει ... αὐτοὺς

συγκαλούμενοι πρὸς θεῖον ὕμνον· ...

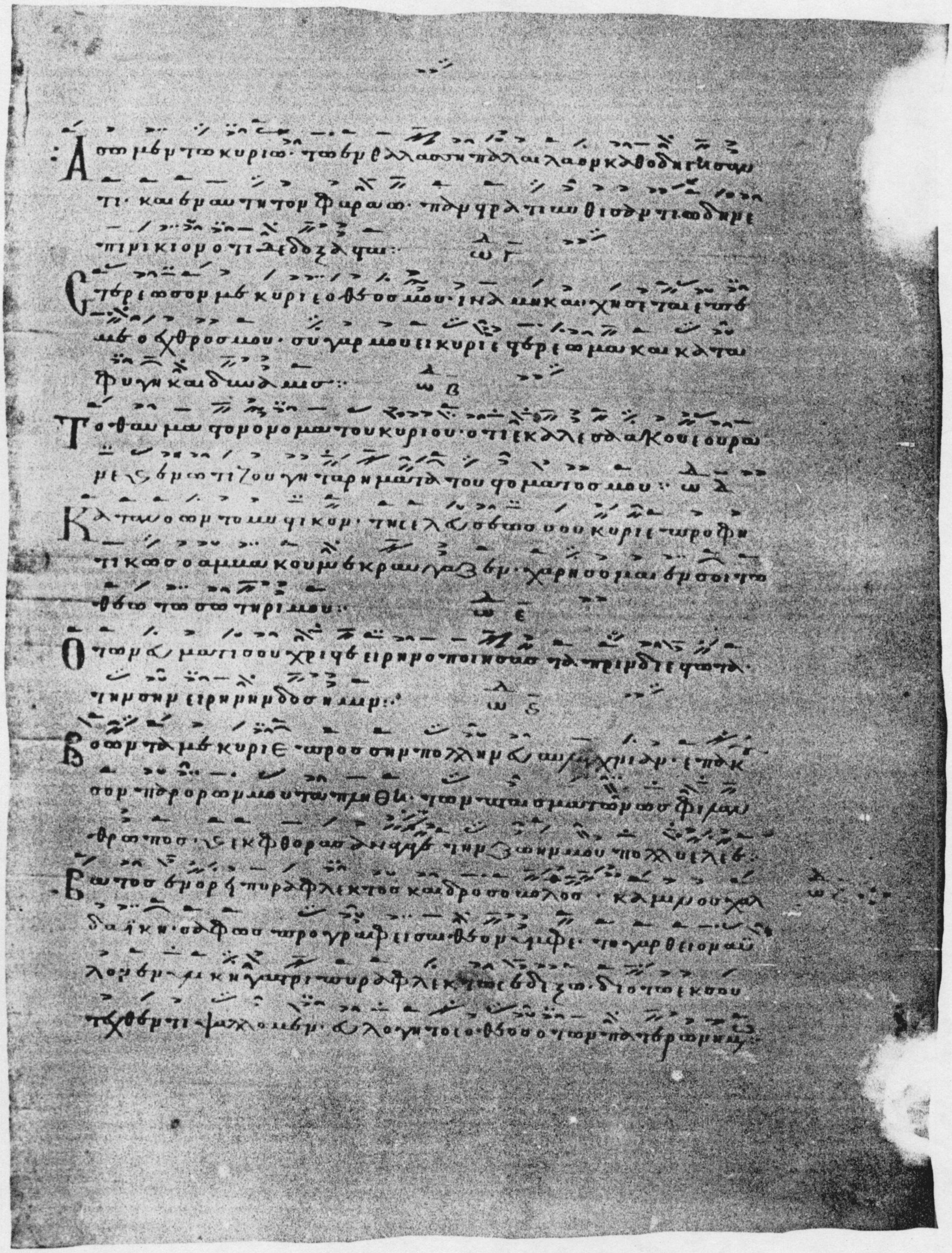
μελπον· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:: ωθ

Τί τὸ πέρας ... καὶ ... μυστήριον· ἡ τοῦ ἀδὰμ

θυγάτηρ καὶ τοῦ ... μήτηρ· ἡ μόνη πρὸς θεὸν ...

... σιγὰν τοῖς ὕμνοις· οἱ ...

... λόμενα:: ἀκολ ...

ᾠδ(ὴ) η΄

Τὸν ἐν σοφίᾳ κατ' ἀρχὰς τὰ πάντα τῷ συστησάμενον· καὶ ἐ-
π' ἐσχάτων ἡμερῶν· καινὴν κτίσιν ἀναπλάσαντα·
καὶ ἐν μήτρᾳ οἰκῆσαι· ἀπειρογάμου θελήσαντα· εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον::

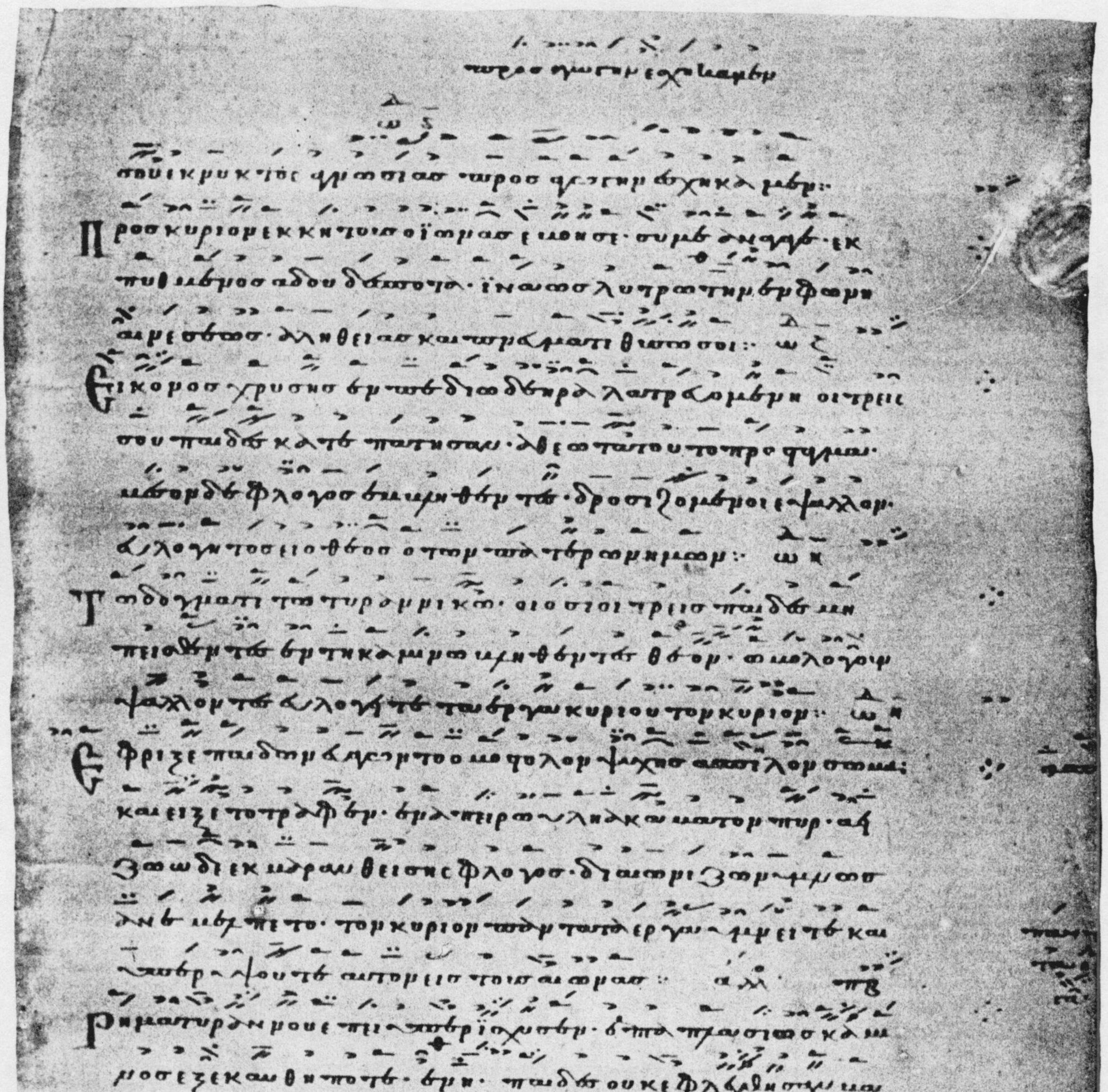
Ἐκ λαμπρᾶς παρθενικῆς· ὡς ἐξ οὐρανίου πύλης· ἀνέτει-
λεν ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
κεκλεισμένη ἡ πάλαι· ἡ πύλη διέμεινεν· ἣν δὴ καὶ ταπει-
νῶς πιστοὶ μεγαλύνομεν:: ακ ηχα ιι β κ β ωα

Ποτὴν δ' ἀκατὸν κυμαινομένην θάλασσαν· θείῳ αὐτοῦ
προστάγματι ἀναξηράναντι· καὶ πεζεύσαντι δι' αὐτῆς
τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κυρίῳ ᾄσω-
μεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:: ᾠδ(ὴ) ε

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε· ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρ-
τίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον· ταῖς καρδίαις ἡ-
μῶν ὡς φιλάνθρωπος:: ᾠδ(ὴ) λ

Ἐξ ὄρους ὁ Δανιὴλ ἀχειρὸς λίθος ἐτμήθης· Χριστὲ ἐκ τῆς παρθε-
νου μήτρος· ὁ θεῖος προφήτης προϊδὼν ἀνεκάλει· εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε::

ᾠδ(ὴ) ε Ἡ ἐστὶ τῆς θεοῦ· καὶ ἄνθρωπον ἡμᾶς Χριστὲ ὁ θεός· δι-
ὰ σοῦ γὰρ διέσωσας· τὴν πρὸς τὸν σὸν Χριστὸν τὸν πατέρα

αυτον ενθεοις ασμασιν: ω θ

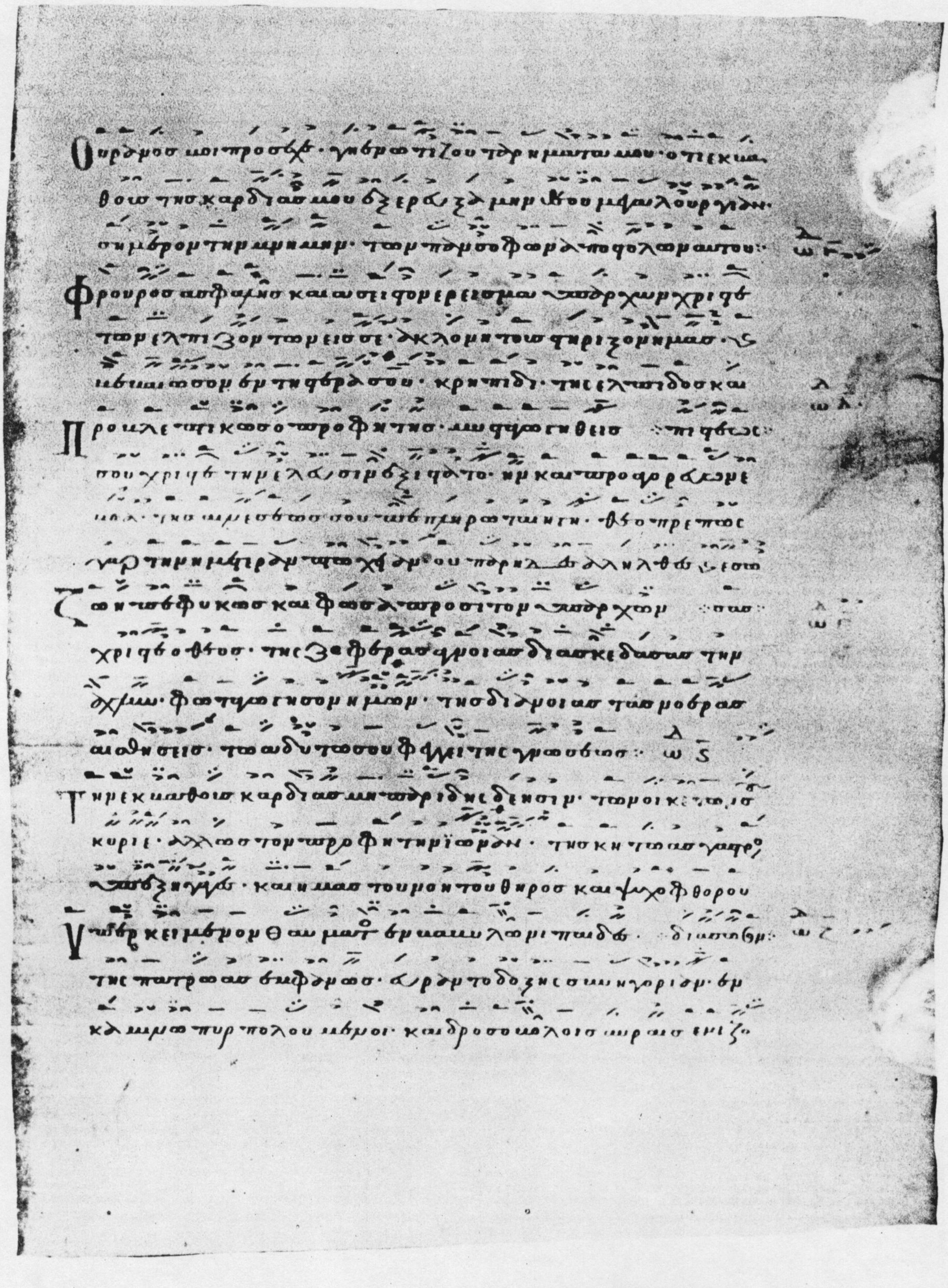
Εμεγαλυνας χριστε· την τεκουσαν σε θεοτοκον· εξ ης σω|μα φυσικως εσχες· ομοιοπαθες υβριζομενον σωμα· τον των|ημετερων λυτηριον παθηματων· ταυτην μακαριζον|τες πασαι γενεαι σε μεγαλυνομεν: αλλ

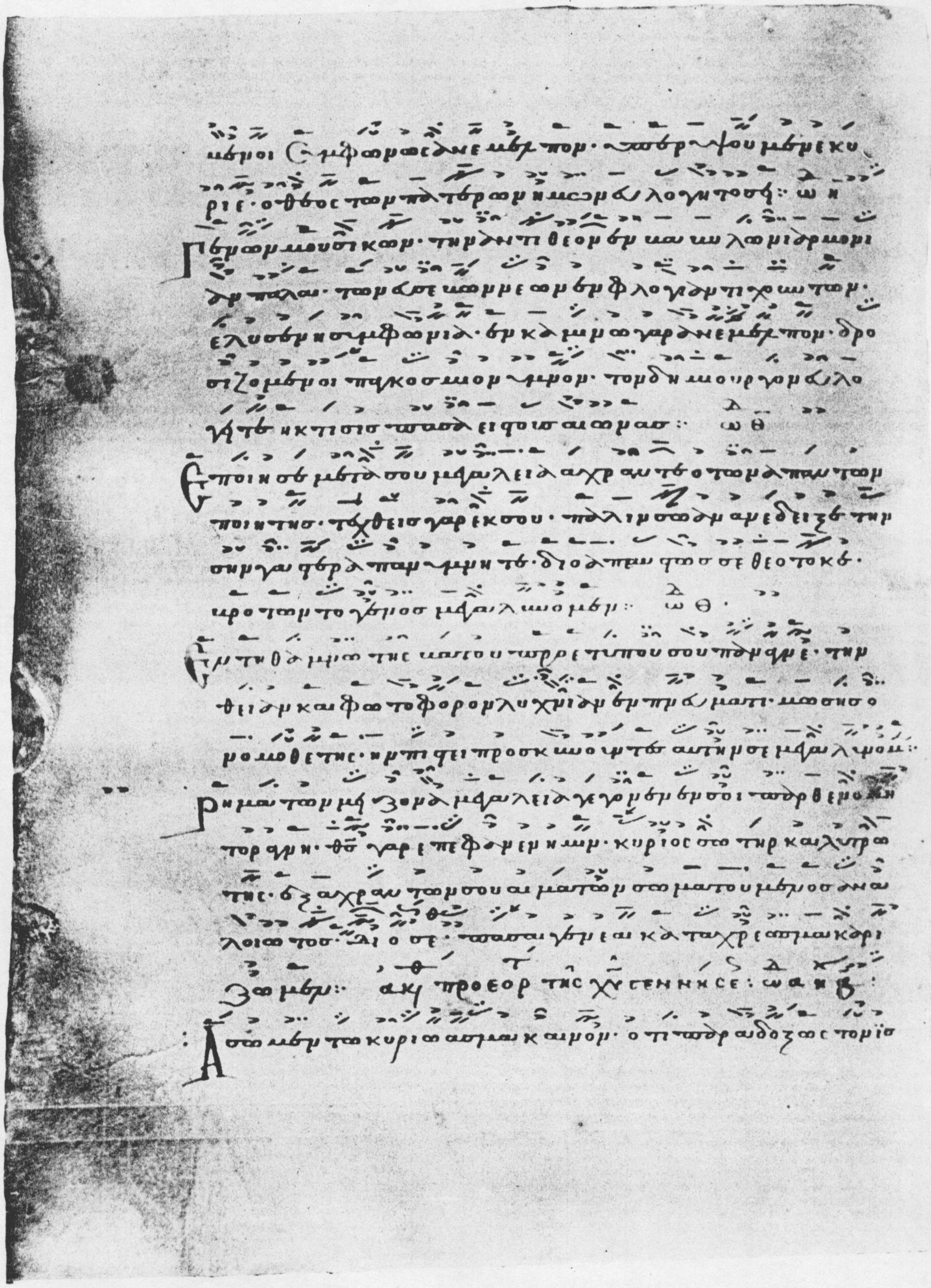
Ψυχαις καθαραις και ερρυπωμενοις χειλεσι δευτε μεγαλυ|νωμεν την ακηλιδωτον· και υπεραμωμον μητερα του|εμμανουηλ· δι αυτης τω ζωντι· προσφεροντες πρεσ|βειαν τω θεω τι· φεισαι των ψυχων ημων χριστε ο θεος|και σωσον ημας: ω θ

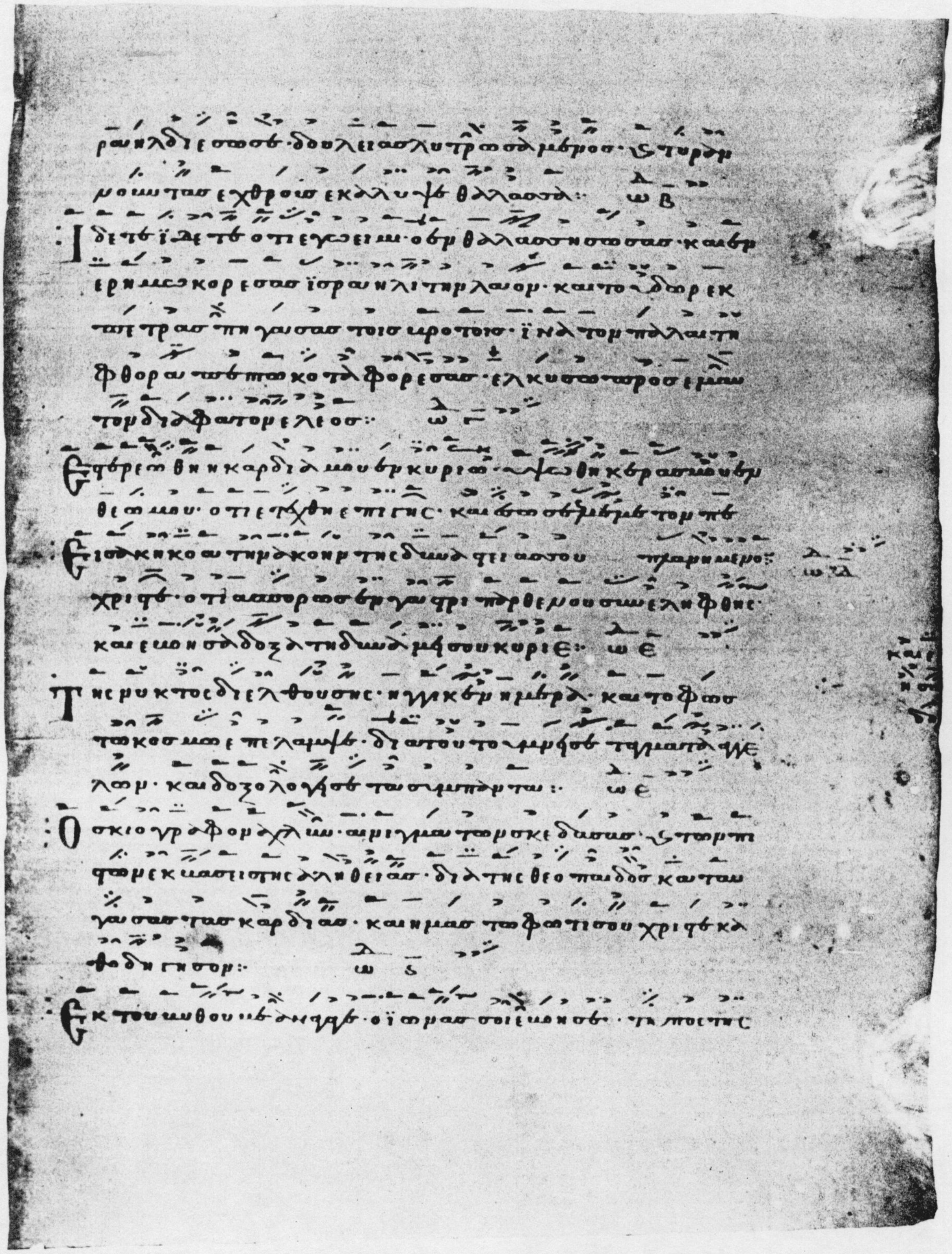
Η τον αχωρητον θεον· εν γαστρι χωρησασα· και χαραν τω|κοσμω κυησασα· σε υμνουμεν πανυμνε παρθενε:

ω θ Η τον προαιωνιον φωστηρα· τον θεον ος εκλαμψασα σωμα|τικως ημιν επιδημησαντα· εκ λαγονων παρθενικων α|φραστως σωματουμενον· ευλογημενη παναμωμε· σε θεο|τοκε μεγαλυνομεν: αλλ εις αγιους απ π ωαν β

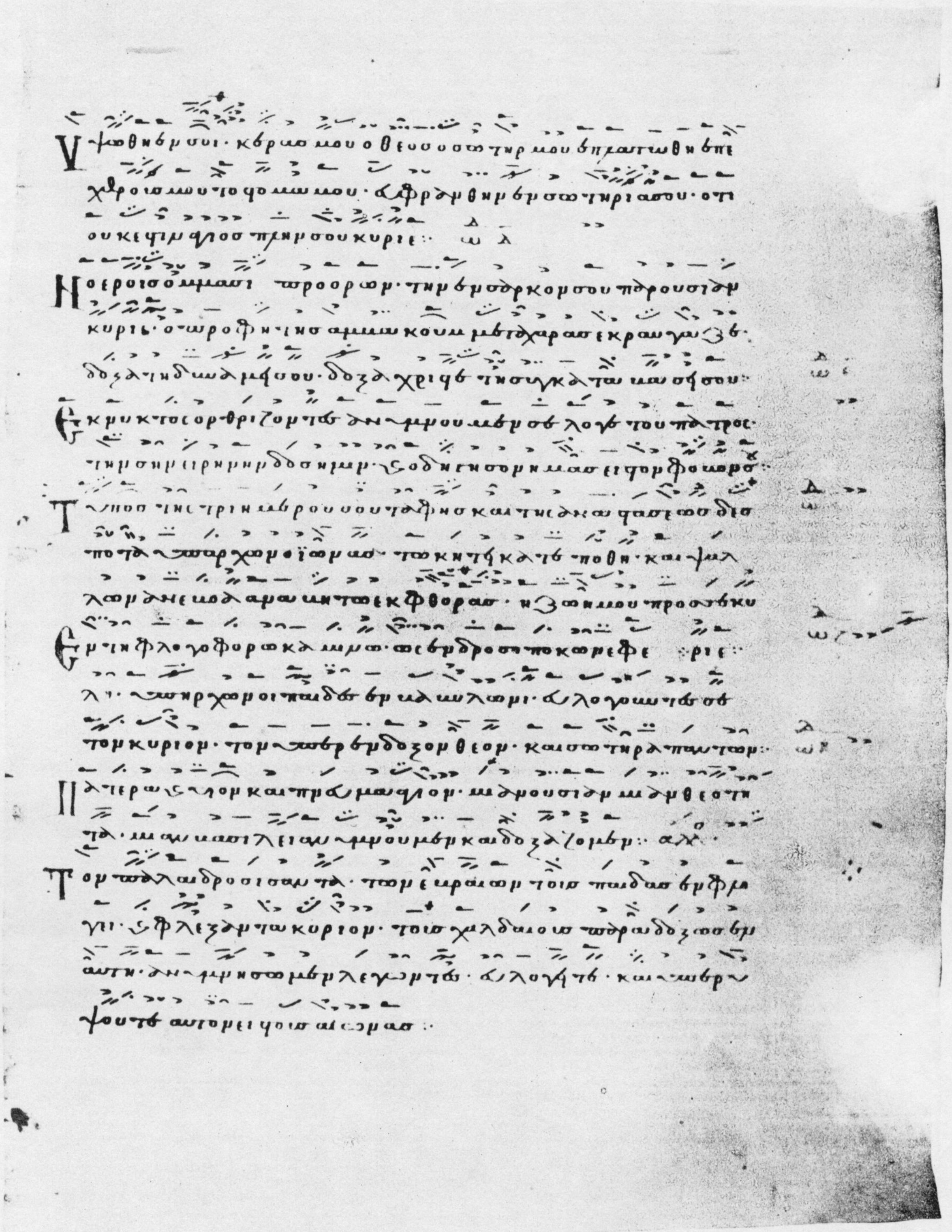
Συνεπαγη προς εαυτην συστελλεισα υδατων φυσις δι αε|ρος· ερυθραιον δε κυτος· οι ισραηλ αβροχοις ιχνεσι δι|επεραζετο· λαον ποιμνιον τω σωτηρι· θεηγοροις προσαγων|εν ασμασιν: ω β

τα φύσει καὶ τῇ σῇ ἀναφάνσει ὡς ἄναρχον· ἡμῖν μὴ ἐδωρήσω
πρὶν τὸ δῶλαμβε σωτήρ:: ω ζ
Τρεῖς παῖδας εὐκλεῶς τριάδα τυπώσαντας· βασιλέα
κύριον ἐκήρυξαν· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων· κατήρ
γησαν ψάλλοντες· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν::
Ἐν τῇ καμίνῳ τὴν τῶν παίδων προσῆψ κόρισαν τότε
τὴν σὴν μητέρα κύριε· οἱ τύποι τοῦ τόκου τοῦ πυρὸς ἐξη
λειτο· ἀφλέκτως ἐν μέσῳ τὰ σώματα ἡμνουμένη· εὐφη
μισθεῖσαν διασοῦ τοῖς ἀεὶ βαστιν μόνον· καὶ ἀπερ
φουμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:: ω θ
Τὴν ἀπερ φύσει σαρκί· συλλαβοῦσα ἐν γαστρί· τὸν ἐκ πα
τρὸς ἀχρόνως· προεκλάμψαντα λόγον· ἐν ὕμνοις ἀεὶ
γηθόσιν ὑμνολογοῦμεν πιστοί:: ακ ια ω α κ β
Ἐπήχθη τὸ τεῖχος τῶν ὑδάτων· ἔπηξ καὶ τὰ κύματα τῆς ἐρυθρᾶς
σης θαλάσσης· καὶ διεροχοι ἰσραήλ· διοδεύων τὴν
ὁδὸν ἔψαλλε κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται:: ω β
Ἴδετε ἴδετε· ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· ὁ τὸν ἀδὰμ ἐνδυσά
μενος ἐκ παρθένου· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωσάμενος ὡς δω
τὴς τοῦτον τῆς ζωῆς ἀμοῦ:: ω γ :πο

ω θ

: Υ περ πασασ ημνοιση· λογος τον λογον του πατροσ· περ
θενομητορα χεχηματε· ουχλαιμουσα αφρασ φωτιροπω·
δι προσωαυτον πετοκασ· θεοσ και ανθρωποσ ανα
υπερ χεισοσαρκωθεισ· διο σε παντες μεγαλυνομεν::

ακγ   ιβ   ωα   κβ :–

. Τ ην μοσ σεωσ ω δην ανα λαμουσα ιω κοσ ον ψυχη· ιω νεος
και σκε πασ της φωμε τομοι εισ σωτηριαν· ουτος μου
θεοσ και δοξασω αυτον::   ω β

. Π ροσεχε τε λαοσ μου τον νομον μου· κλινατε το ουσ υ
μων εισ τα ρηματα του στοματοσ μου· οτι το ονομα
κυριου εκαλεσα::   ω γ

. Ε τειρωθειν τα μου τον νοων· καρποφορον ο θεοσ· δωδι
ζον με γεωργε των ψυχων φυτουργε των αγαθων τη
ευσπλαγχνια σου::   ω δ

. Τ ην εκ παρθενου σου γεννησιν· ο προφητης προ ιδε ποων
ανεκηρυττε ιωων· την ακοην σου ακηκοα και εφοβη
θην· οτι απο θαιμαν· και εξ ορουσ αγιου κατασκιου επε
δημησασ χριστε::   ω ε

. Τ ην αχλω της ψυχης μου σωτηρ μου διασκεδασασ· τω
φωτι των εντολων σου καταυγασον με ως μονος

βασιλευς της ειρηνης :· ω ζ

Βυθω αμαρτηματων συνεχομαι σωτηρ · και εν τω πελαγει του
βιου βυθιζομαι αλλ ωσπερ τον ιωναν εκ του θηρος · κα(ι)
με των παθων αναγαγε και διασωσον με :: ω ζ

Τα χερουβιμ μιμουμενοι παιδες εν τη καμινω χορευον
βοωντες ευλογητος ει ο θεος · οτι εν αληθεια και κρι
σει επηγαγες ταυτα παντα δια τας αμαρτιας ημων · ο
υπερυμνητος · και δεδοξασμενος εις παντας τους αιωνας :: ω η

Τον εν τη βατω μωση της παρθενου το θαυμα εν σιναιω
ορει προτυπωσαντα ποτε · υμνειτε ευλογειτε και
υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας :: ω ζ η

Ως ο προφητης παλαι ουτως καγω κραυγαζω σοι την
ζωην μου κυριε εκ φθορας ταχυ αναγαγε · ο πιστως ερχομαι
εκ των αιματων αμετρητων :: ω η

Οι παιδες θεοσεβεις εκ καμινου ρυσαμενοι · ευλογητος
και υπερενδοξος :: ω η

Παντα τα εργα κυριου τον κυριον υμνειτε ιερεις και δου
λοι μετα των ασωματων και υπερυψουτε αυτον εις τους αι(ωνας)

Τον δι αγγελου τον χαιρετισμον εκ της θεοτοκου · παιδες υμ... αιωνας
... χριστον τον θεον ημων ... αιωνας

ωδ θ

Την αγνην και αχραντον παρθενον και μητερα· ωδαις ασματων
των πανταισοι πιστοι· ως οντως θεοτοκον μεγαλυνωμεν:

λ ωθ Το ολισθηρον της προμητορος ανελυσας θεοτοκε· δια
του εκ σου τεχθεντος παμμακαρ ελεους της δοξης· διο σε
γενεαι πασαι μεγαλυνομεν μονην ως μεσιτριαν θεου
προς ανθρωπους· και σωματοφανισαν τοις κατω τοις επι
γηινοις:

ακολου εις α α [illegible] θεκλαν· ω α η β

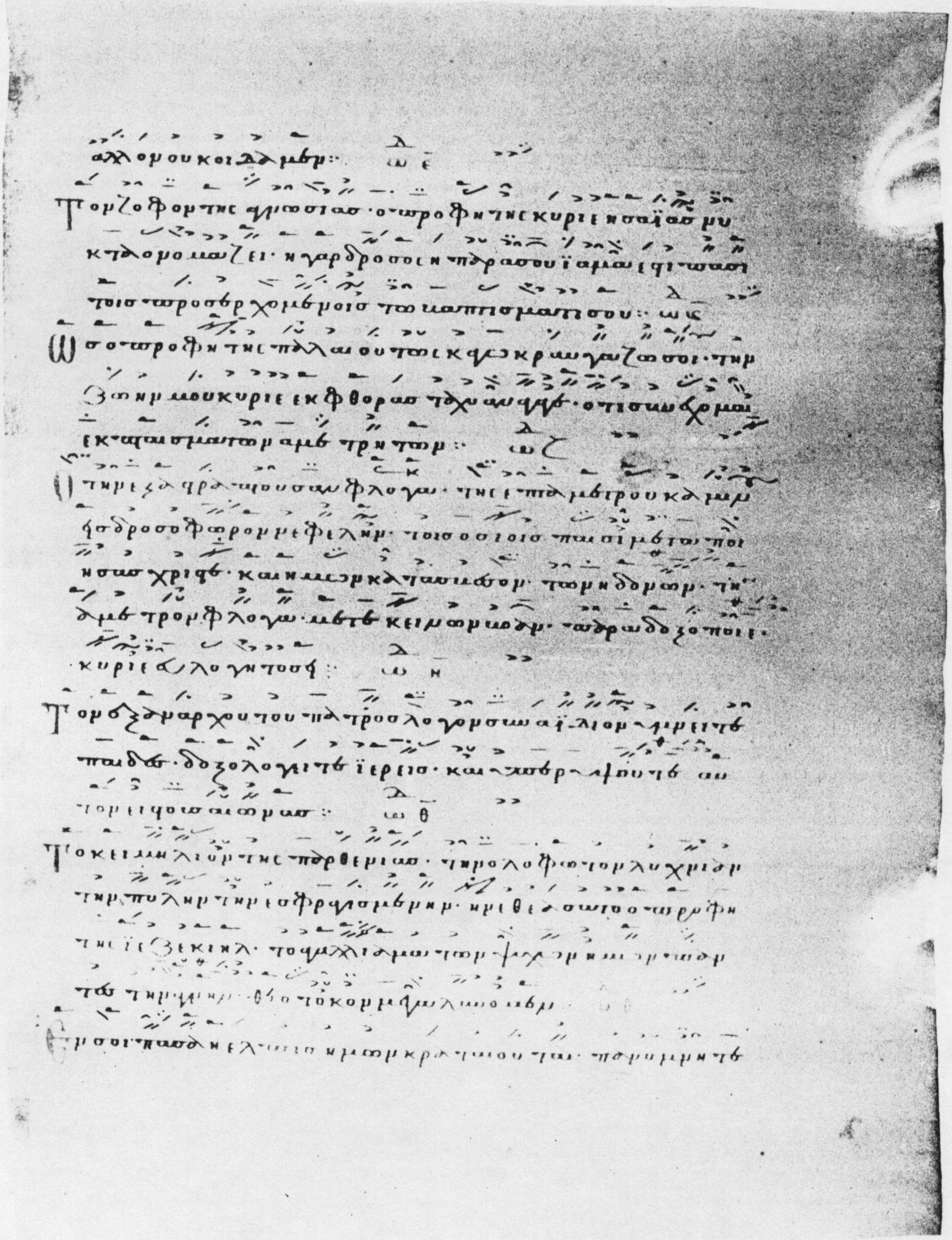
Τω μεταστρεψαντι την θαλασσαν εις ξηραν· και διαγαγον
τι τον ισραηλ δι αυτης· αισωμεν τω χριστω οτι δεδο
ξασται φ φοισ αισμασ:: ω β

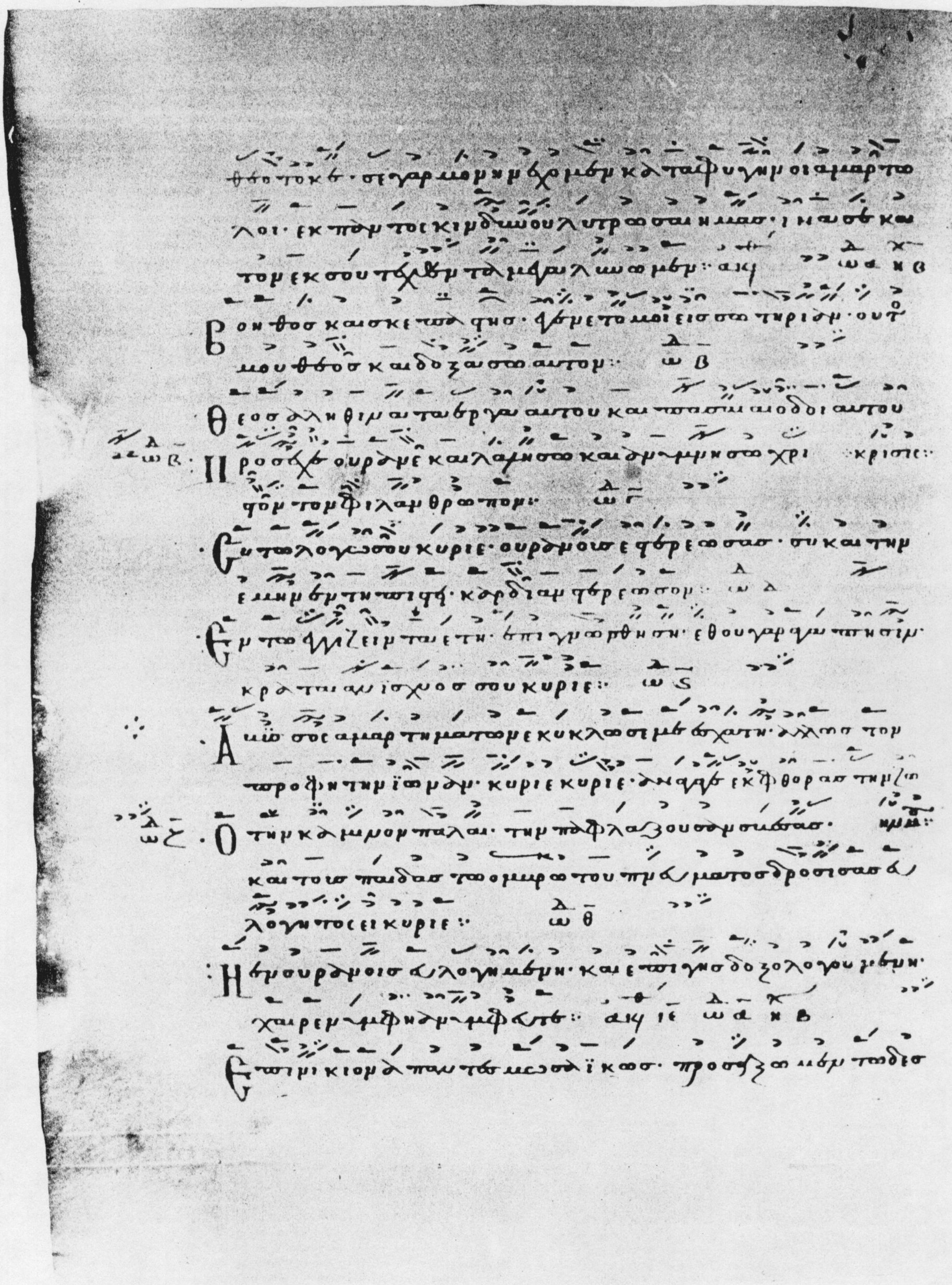
Ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι ο σωτηρ του κοσμου· το φως το
αληθινον· η πηγη της ζωης ο λογος του θεου:: ω γ

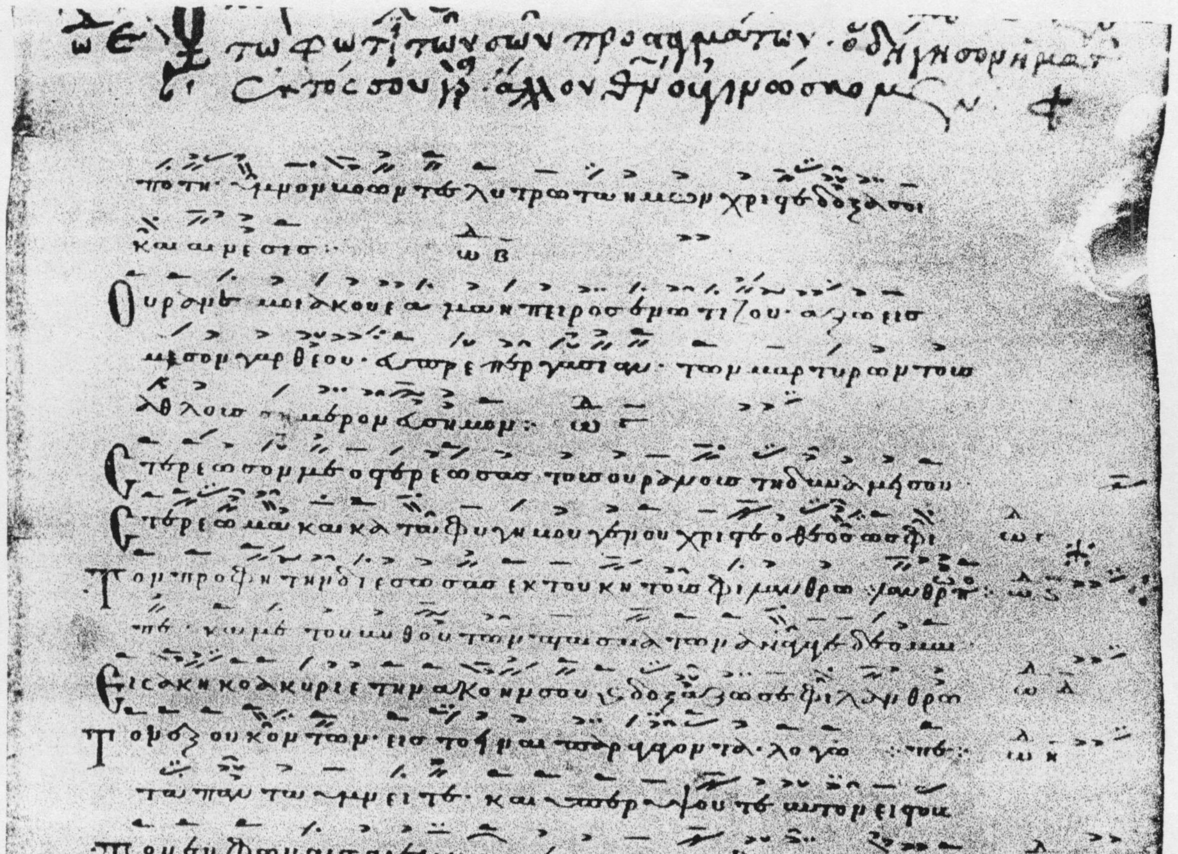
Επι την πετραν των εντολων σου στερεωσον με φιλαν
Εστερεωμαι νομου και κατα ψυχην μου κυριε· εκ των
πειρασμων ρυομενος· και κινδυνων και θλιψεων· ινα
φοιμω σοι ψαλλω· ουκ εστιν αγιος πλην σου φιλανθρωπε:

λ ωλ Ακηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην κατανοη
σας τα εργα σου και εδοξασα σε:: ω ε

Εκ νυκτος ορθριζοντες σοι δοξαζομεν αναπαυσει ποθον· κυριε
ο θεος ημων· την σην ειρηνην δος ημιν· ο τεκτος σου θεον

θεοτοκε· οι γαρ μονην ην εχομεν κατα ψυχην οι αμαρτω
λοι· εκ παντοις κινδυνου λυτρωσαι ημας· ινα αξ και
τον εκ σου τεχθεντα μεγαλυνωμεν:: αλ ω α κβ
Βοηθος και σκεπαστης· εγενετο μοι εις σωτηριαν· ουτος
μου θεος και δοξασω αυτον:: ω β
Θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου
ω β Προσεχε ουρανε και λαλησω και ανυμνησω Χρι κρισις::
φον τον φιλανθρωπον:: ω γ
Εν τω λογω σου κυριε· ουρανους εστερεωσας· συ και την
εμην εν τη πιστει καρδιαν στερεωσον:: ω δ
Εν τω εγγιζειν τα ετη· επιγνωσθηση· εθου γαρ αγαπησιν·
κραταιαν ισχυος σου κυριε:: ω ς
Αβυσσος αμαρτηματων εκυκλωσε με βυθω εσχατη· αλλ ως τον
προφητην Ιωναν· κυριε κυριε· αναγαγε εκ φθορας την ζω
ω ζ Ο την καμινον παλαι την παφλαζουσαν σβεσας· ημα
και τους παιδας σωσας μεσω του πνευματος δροσισας ευ
λογητος ει κυριε:: ω θ
Η εν ουρανοις ευλογημενη· και επι γης δοξολογουμενη·
χαιρε νυμφη ανυμφευτε:: αλ ιε ω α κβ
Επινικιον απαντες μετ αινου ικως· προσαξωμεν τω δεσ

ακ ιθ εισαγιον [illegible] χο ωδη α

Υ[illegible] χερσον [illegible] εν τρισταταις κραταιοις · ο φαραω
εν ερυθρα κατεποντισε [illegible] · ο δε μωϋσης τον ισρα-
ηλ [illegible] δια πορον θειον προφθασαι [illegible] ψαλ-
λειν [illegible] τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται :: ωδ γ

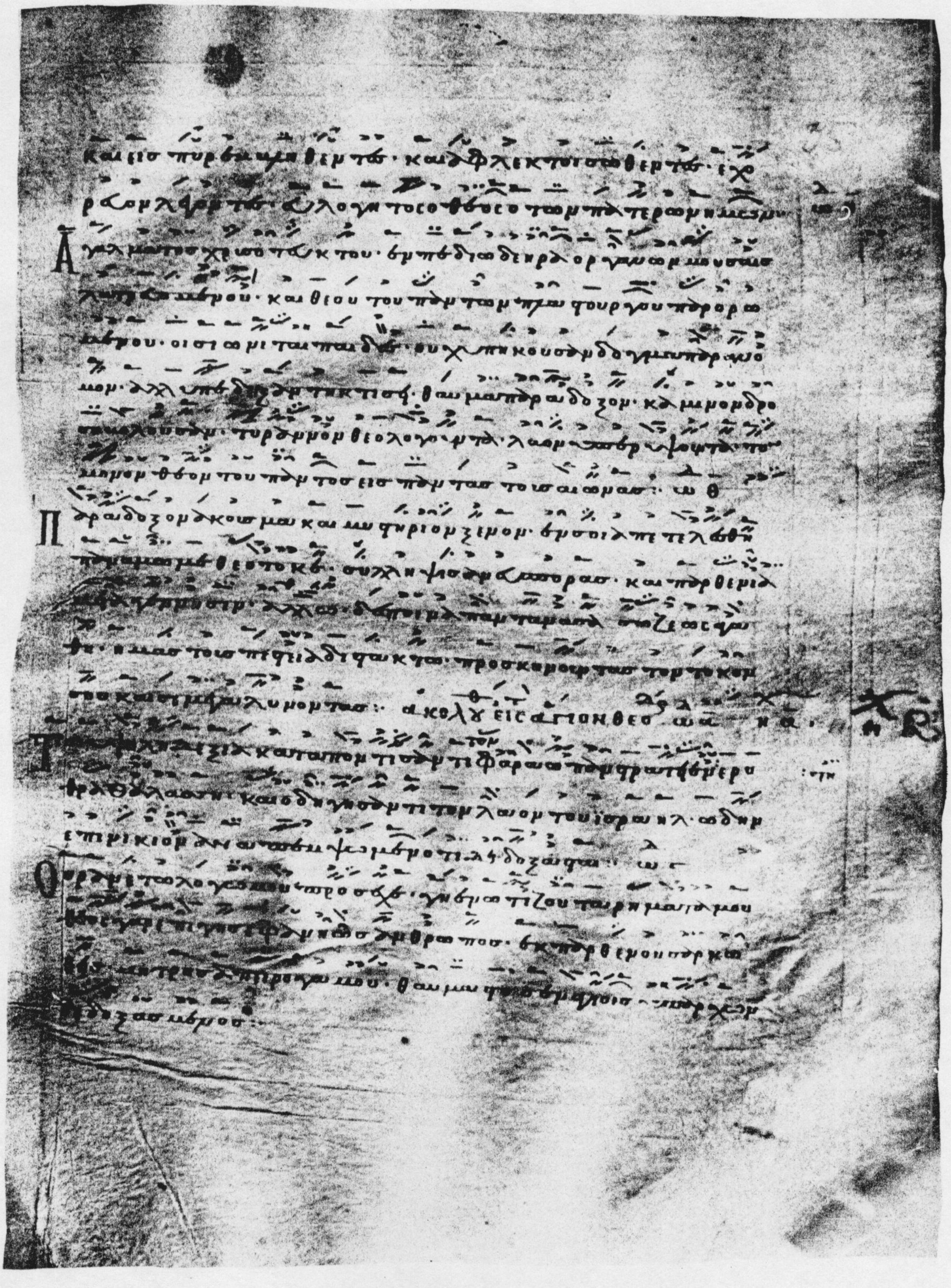
Θ[illegible] εκ πηγης [illegible] · και την ξηραν εδρασας εφυ-
λαξας · τω θειω [illegible] χριστος ο θεος · και εθαυμαζον
εν [illegible] δοξολογουντες [illegible] κραυγαζομεν · [illegible] ουκ εστι πλην
σου κυριε ::

Π[illegible] της εν [illegible] ανθρωπων [illegible] σου κυριε
[illegible] χριστε [illegible] προκατιδων αμβακουμ ανε-
[illegible] την ακοην σου και εφοβηθην · και [illegible]
[illegible] τα εργα σου · και δοξαζω την δυναμιν σου :: ωδ ε

Τ[illegible] φως σου χριστε · λαμψον εις ημας [illegible]
[illegible] τον ζοφον των πταισματων ημων διασκεδασον · και ει-
ρηνευσον την ζωην ημων · της ειρηνης ο δοτης :: ωδ ς

Α[illegible] ιωνας [illegible] · [illegible] χ
[illegible] του κητους [illegible] ερριφην · αλλ αναγαγε
[illegible] η ψυχη μου · προφθασον [illegible] οικτιρμον ·
[illegible] την ζωην μου και φθορας :: ωδ ζ

Της τρισσοφαους τριαδος [illegible] οι εξ ισραηλ
[illegible] και ευφροσυνης [illegible]

ω λ

Εισακηκοα κυριε τα θαυμασια της φρικτης σου σαρκω-
σεως· οτι κατεδειξω προς λαον απειθη τον μετρον· δοξα
ζαλωσσου το απαραχημον∙ ω ε

Οτι ημιν των παθων περιεμε τον δειλαιον· ορθριζειμη-
λικρινως προς σε εξιτουσον· φως το αγιον κυ τατον χει-
ρε· καταγαμψας μοι των εν τω λαω σου∙ ω ζ

Παιδες οσιοι· καμινον πυρ μενοι ποτε· εκ ταυρ ηκειω
θεον αγιαζουσι φως· πυρ παφλαζον αυτοις· εις πνα
μαδροσον τρεπον· ριοθεν τας δε ψυχην το και μετο πο-
λους εψαλλον· παντα τα εργα κυριου υμνειτε τον
αιωνας τον κυριον∙ ω θ

Τον γενομενον τις ηκουσε τοιουτον ητις εωρακε ποτε·
οτι παρθενος ευρεθη εν γαστρι εχουσα και ανωδινως
τον βρεφος αποτεκουσα· τοιουτον σου το θαυμα· και οτ
αγνη· θεοκυητορ μαρια μεγαλυνομεν∙ ω θ

Εν τη μονη την καθαρ ψυχην κλιμακα· εν η ο θεος ημιν
επεφηρικτο· αγνη· την προς ουρανον αναβαθαν ο
δον· υμνοις θεοτοκε μεγαλυνομεν∙ αγιι κτα εν φη∙ ω

Των διερρηξεν τι θεου την θαλασσαν μεχρι της κρα-
ταιας ωδην μεγαλυνομεν εν θειοις ασμασι· ποιο ...

μενμτιοισ χριστος γαρ εκαλλυνθη :: ω β

Ἰδε τί ἴδε τό ὅπερ φημὶ εἰμὶ θεὸς· ὁ σαρκωθεὶς τὸν λό
γον καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον :: ω γ

Ὅτι φθειρα ετεκεμειτα· ἡ πολλη εν πικμοις ιε θεμησιν·
των ἰουδαιων η κακια χειμωνος σωματιζει· της χαριτος δε
οἱ ἐξ ἐθνων λαοσ ηξιωται· φθειρομενος χριστε τη ση με
γαλειοτητι :: ω γ

Ἡ και εχθρος σοφος εν σοφια ως γεγραπται· και ἰσχυ
ρος εν τη δυναμει αυτου· θεος γαρ των παντων καθ
ηκε εν αιτιος· αλλ ως το φθειρει μιμιον μερος· προς οις το
μεγαλει γον το· το φθειρι ω σαρκι την γην εποιητων ... το
και ουρανιον ενωσει σῃ το λογω το πεζ ... μενω :: ω δ

Ἀκηκοα κυριε προφητα τι θεωρων ... το μυστηριον
της ενανθρωπησεως σου χριστου· την ακοην ακηκοα φησι
εγραφως ενηχουσαν ... μου· το μαλλον τῃ θειᾳ
οικονομιας· δοξαζομενοις κραζω· δοξα χριστε τω ελ
θοντι σωσαι τον πλανωμενον ανθρωπον :: ω ε

Ῥαθυμια την εκλυομενην μου ψυχην· τον παθων ...
χειστην· και ζοφηρανσκο το μνημειον των ...
μου· εις μην ... εν καταπαυσει· αλλα ... σωσον με·

ορθριζειν προς σε μεσιτην· της σης φωνης θεοτητος κυριε ο θεος μου· διοτι φως υπαρχεις σου τα προσταγματα :: ω ε

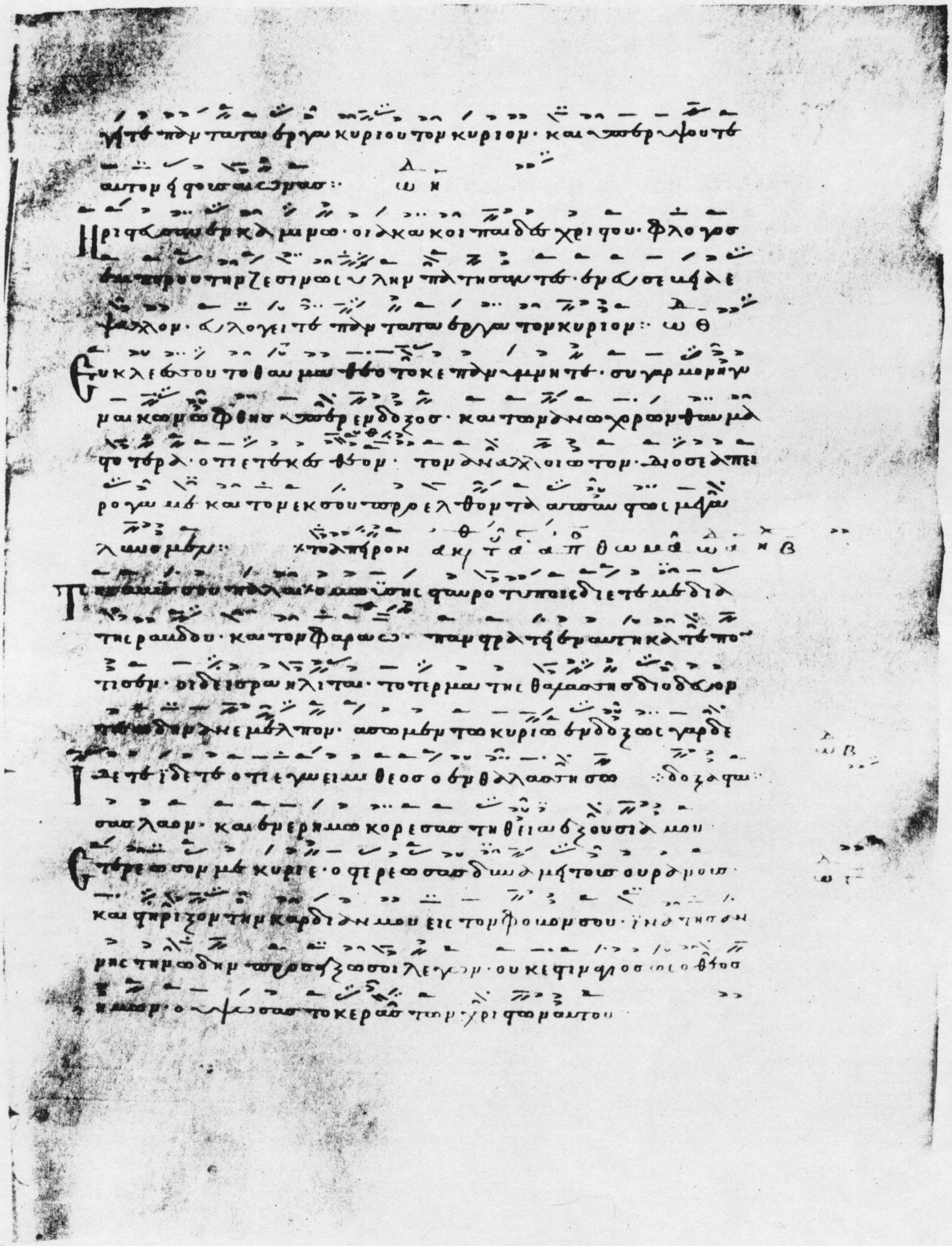
Φωτισμος μου γενου ο θεος μου και κυριος· των εντολων σου την λαμπροτητα· ανατελλων εμοι· ινα ορθριζων δοξαζω σε το φως το ανεσπερον :: ω S :λλοι

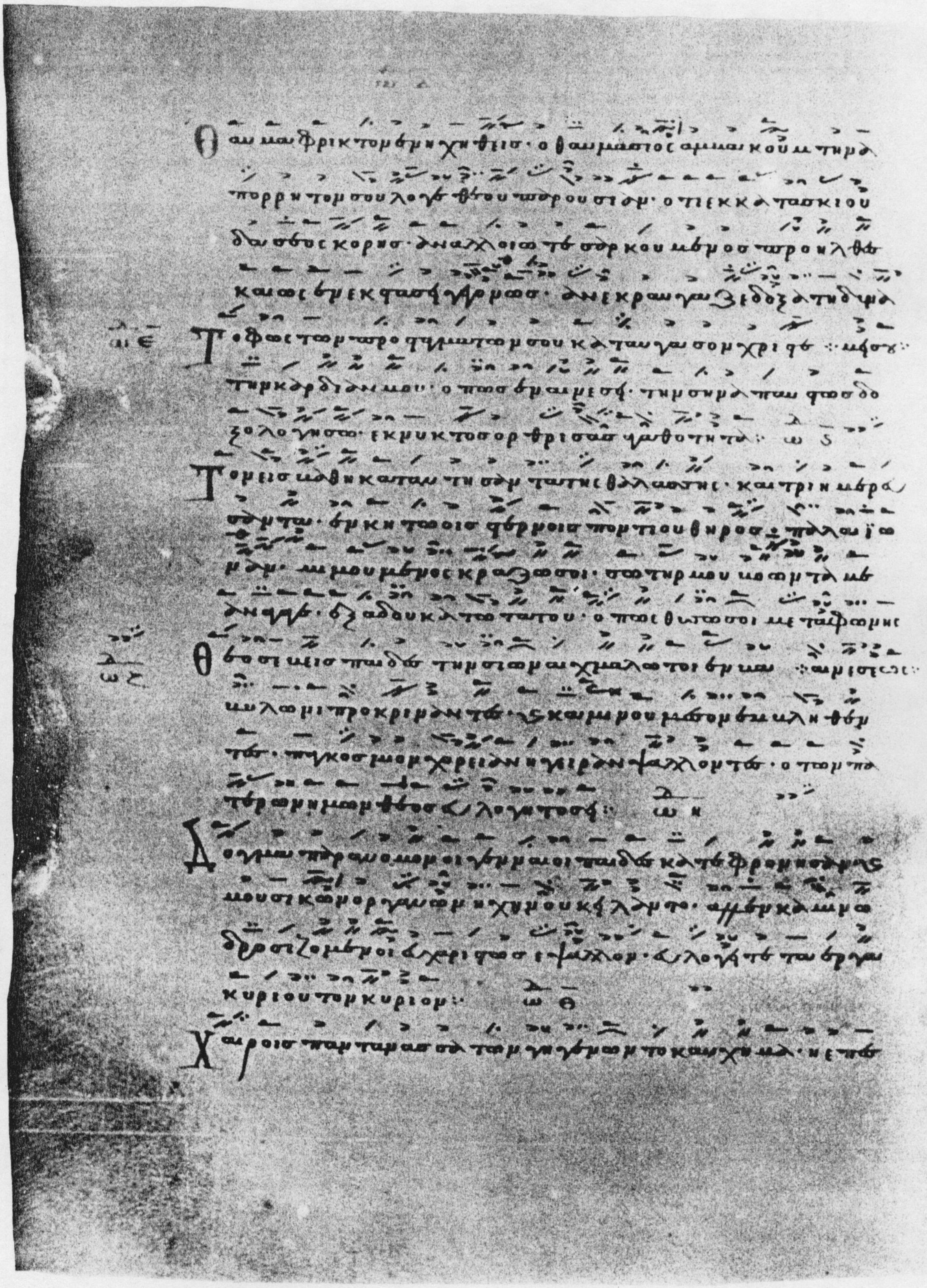
Λαγοσι της αμαρτιας εμπησθεις ο ταλας φευ το εμε αφανεις εις αβυθον καταδυομαι· αλλα δεομαι σου αγαθε κυριε· πριν εις τελος με καταποντωσει· ο μονιος εχθρος· αναγαγε εκ φθορας και σωσον με :: ω Ζ

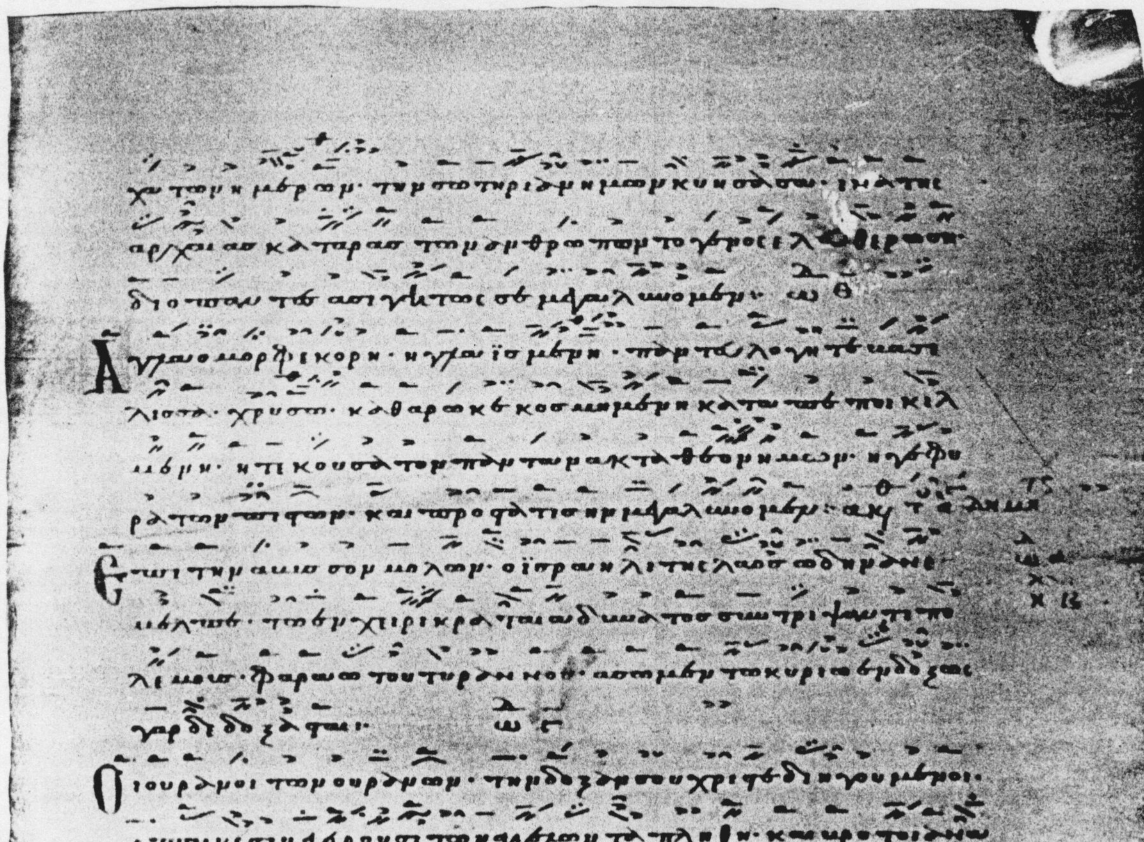
Παρεισφθεντα τον αδικον μονομοτυραννησαντα εν καμινω ψαλμικως· τριαδος ισαριθμοι· παιδες κυριου φυγοντες το ξοανον· εν καμινω χορευοντες προσωμιλησαν ψαλλοντες· ο των πατερων ευλογητος ει κυριε· και υπερυμνητος εν παση τη σοφια σου :: ω

Εν πυρι σωφρονως εν καμινω υπαρχων· συ φανεις αζαριας· οι σοι μονοι του πυρος· ωδην ανεμελπον· ευλογητος ο θεος ο των πατερων ημων :: ω Η

Οι την κτισιν ελατρευον τω παρα τον κτισαντα· θεοσεβεις παιδες αιχμαλωτοι· τον ουρανιον αινουντες· εν φλογι πυρος ερρυσαμενοι· υμνουμεν σε τον επι παντων θεον· ευλο-

Θαυμα φρικτον ενηχηθεισ· ο θαυμασιος αμμαικου μ τυρα
πορρητον σου λογου θεου παρουσιαν· ο τι εκ κατασκιου
δασεος κορησ· αναλλοιωτως σαρκουμενος προηλθε
και ως εν εκφασει γενομενος· ανεκραυγαζε δοξα τη δυναμει
ω ε
Το φως των προσταγματων σου καταυγασον χριστε ∴ μου
την καρδιαν μου· ο πασ εν αιμεσι· την σκηνην παν φωσδο
ζολογησω· εκ νυκτος ορθρισας αγαθοτητα ∴ ω ς
Τον μεγαν ιωναν κατα την σην ταυτης θαλασσης· και τρι ημερα
σαν ταυ· εν κητωοις φερμοις πορ τιου θηρος· παλαι ιω
νην· μιμουμενος κραζω σοι· σωτηρ μου ...
ανηγαγε· δοξα δουκ λ τωταυτου· ο ποιηθεις ... μεταφορηις
ω ζ
Θεος ... παιδας την σων αιχμαλωτοις εν ... αμισοι
πυλων προκριναντες· και μη ... θεν
των· παγκοσμιον χορειαν εγειραντες ψαλλοντων· ο των πα
τερων ημων θεος ευλογητος ει ∴ ω η
Δογματι τυραννικω οι γενναιοι παιδες κατεφρονησαν
μουσικων οργανων ηχημ ... αλλ εν καμινω
δροσιζομενοι ευχαριστως εψαλλον· ευλογειτε παντα τα εργα
κυριου τον κυριον ∴ ω θ
Χαιροις παντα ... τον γεγονοτα καταχυματα· η επ

φώτισόν μου τὴν ψυχὴν τὰς πεπηρωμένας κόρας· ἐκμυ-
κτος ἁμαρτιῶν πρὸς ὁδὸν ἐν γνώσει ἐν τῷ λαῷ σου::
Ἀπὸ γὰρ φρονήσεως τῶν ὀφθαλμῶν μου σωτήρ· ἐξέ-
λιπε τὸ πνεῦμά μου· ὡς ποτὲ πάλαι τὸν Ἰωνᾶν· τῆς κή-
τους γὰρ φθορᾶς ἐξήγαγες· ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
ξης σου· τὴν συναΐδιον θεότητα::
Θ ιασιαφας ... παῖδες ἐν Βαβυλῶνι· εἰκόνι τῇ χρυ-
σῇ μὴ λατρεύσαντες· ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός· χαίροντες
ἀπήντων πολλοῖς· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετήνεγκαν ἐπι-
λέγοντες· θεοῦ μεγαλοσύνῃ· ὁ τῶν πατέρων θεὸς ἐν τῷ να-
ῷ σου εὐλογημένος::
Ἐρρωσόψυχοι παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐκλιθέντες τοῦ κράτους ἡ-
γεμονικοῦ θεὸν ὁμολογοῦντες τὸν οὐράνιον· τύραν-
νον ... δόγμα προτιμήσαντες τὸ θεῖον· ἐν χαριστήριον
ᾠδὴν κοινῶς μελῳδοῦσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ κτί-
σματα· τὸν ἐπὶ πάντων βασιλέα εἰς τοὺς αἰῶνας::
Ἡ μήτηρ τοῦ φωτός· θεοτόκε παρθένε· οὐράνιον ὁ μύρον τὸ
κοσμοσωτήριον· ζωῆς πηγή· τῷ σώματι τῶν ... αἰώνιον· τὸν
ἀδάμαστον ... ἀνεύρωσαν ... θεῖσα σου εἰς ὠκείσθη·
δι' ὅσον μονὴν ἐν γαστρὶ· ἐν μήτρᾳ ... σου ἐν

ιμπουη λ· πασαι γενεαι εμεγαλυνομεν· αλλ εισαει νικο· ω

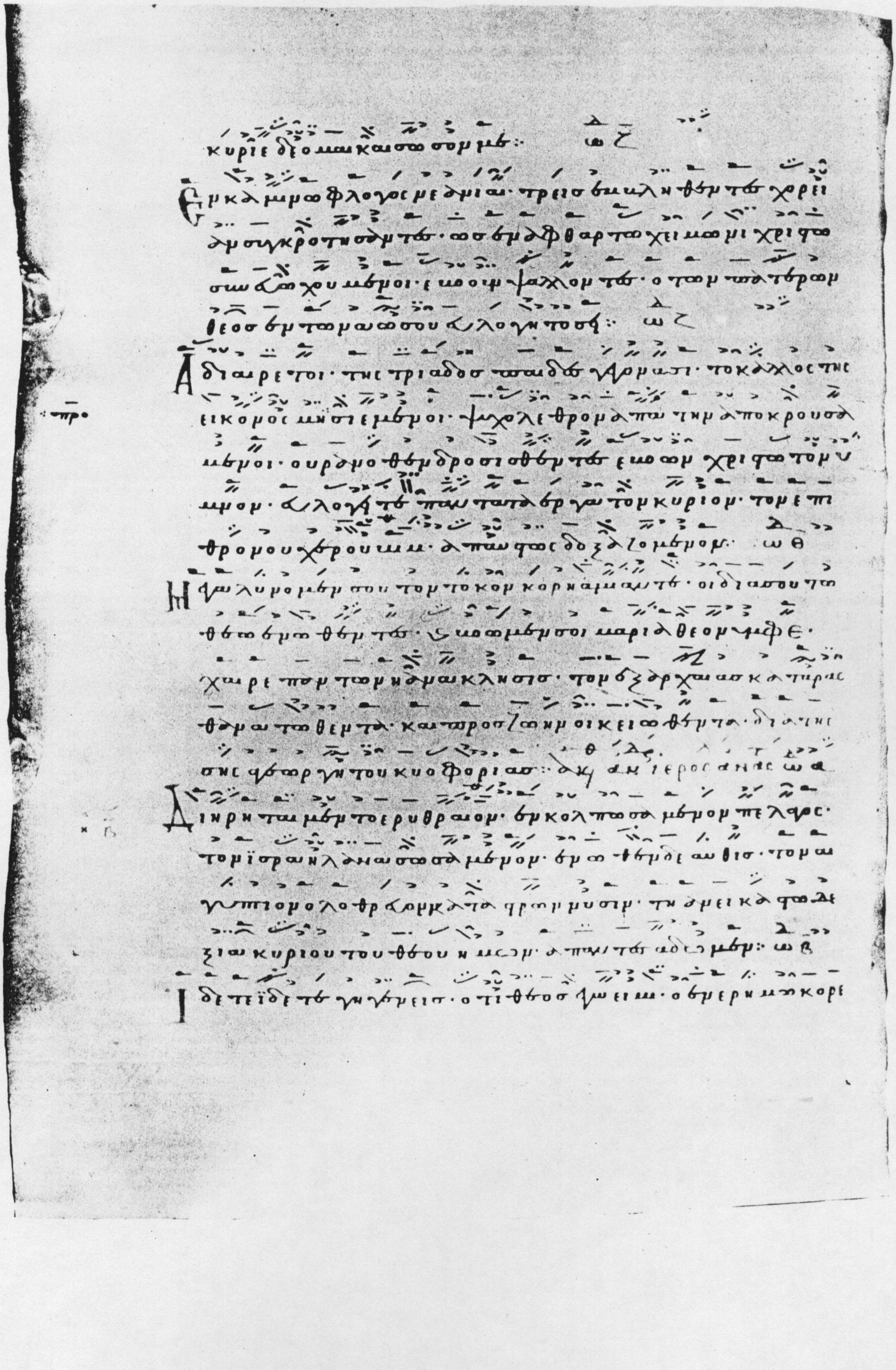
Η [illegible] παλαι ερυθρας διερρηξας τη ραβδω του νομο- Β
θετου· και λαον περιουσιον αβροχως διασωσας· επινι-
κιον αδοντα ωδην την τροπαιουχον σου Χριστε δεξιαν: ω Γ

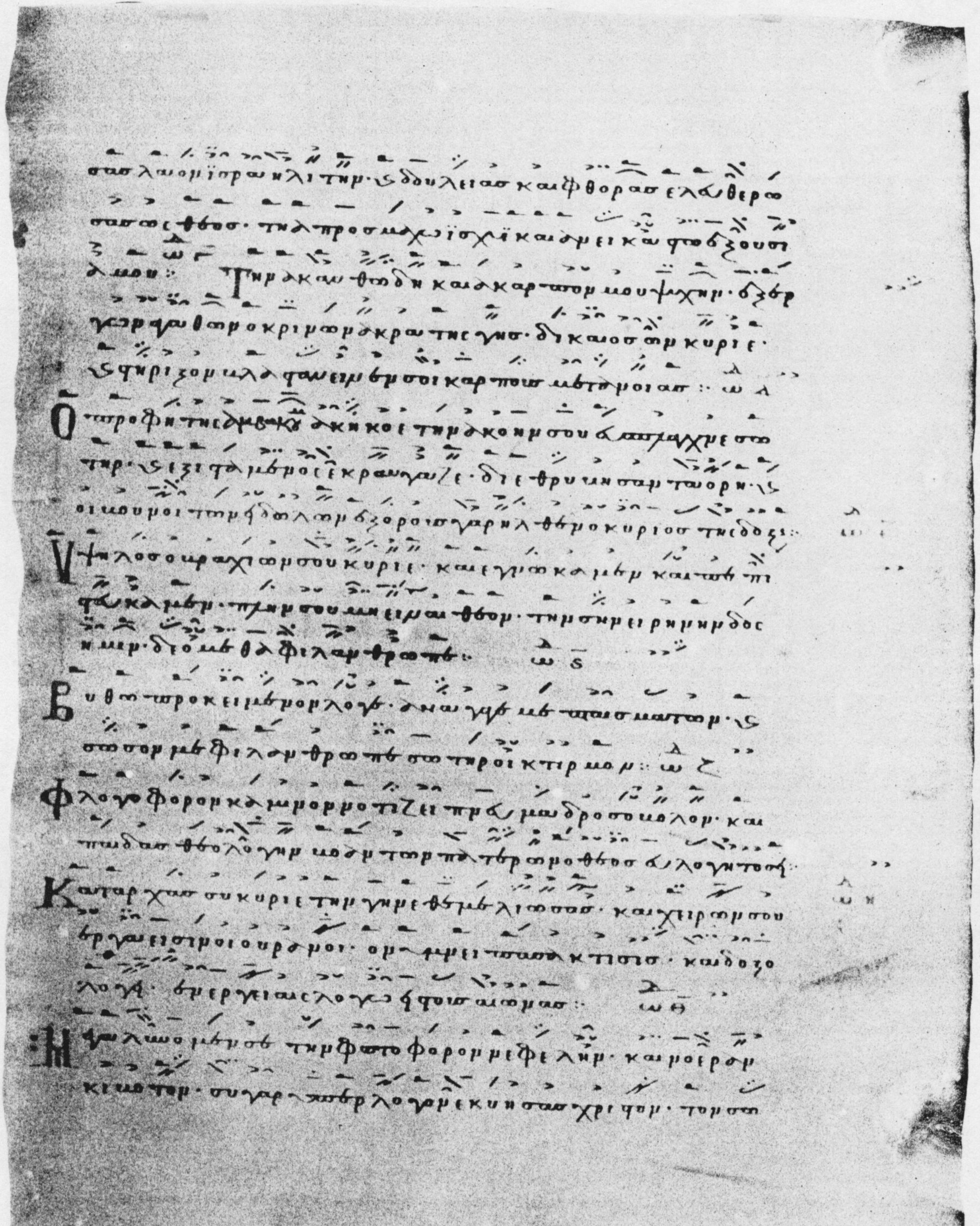
Ο κατ αρχας τη σοφια σου Χριστε τους ουρανους στερεωσας
εν συνεσει· εδρασας δε γην [illegible] επι [illegible] απει-
ρων τω κρατει σου· στερεωσον με δεομαι· εν τη [illegible]
κρηπιδι της πιστεως: ω Δ

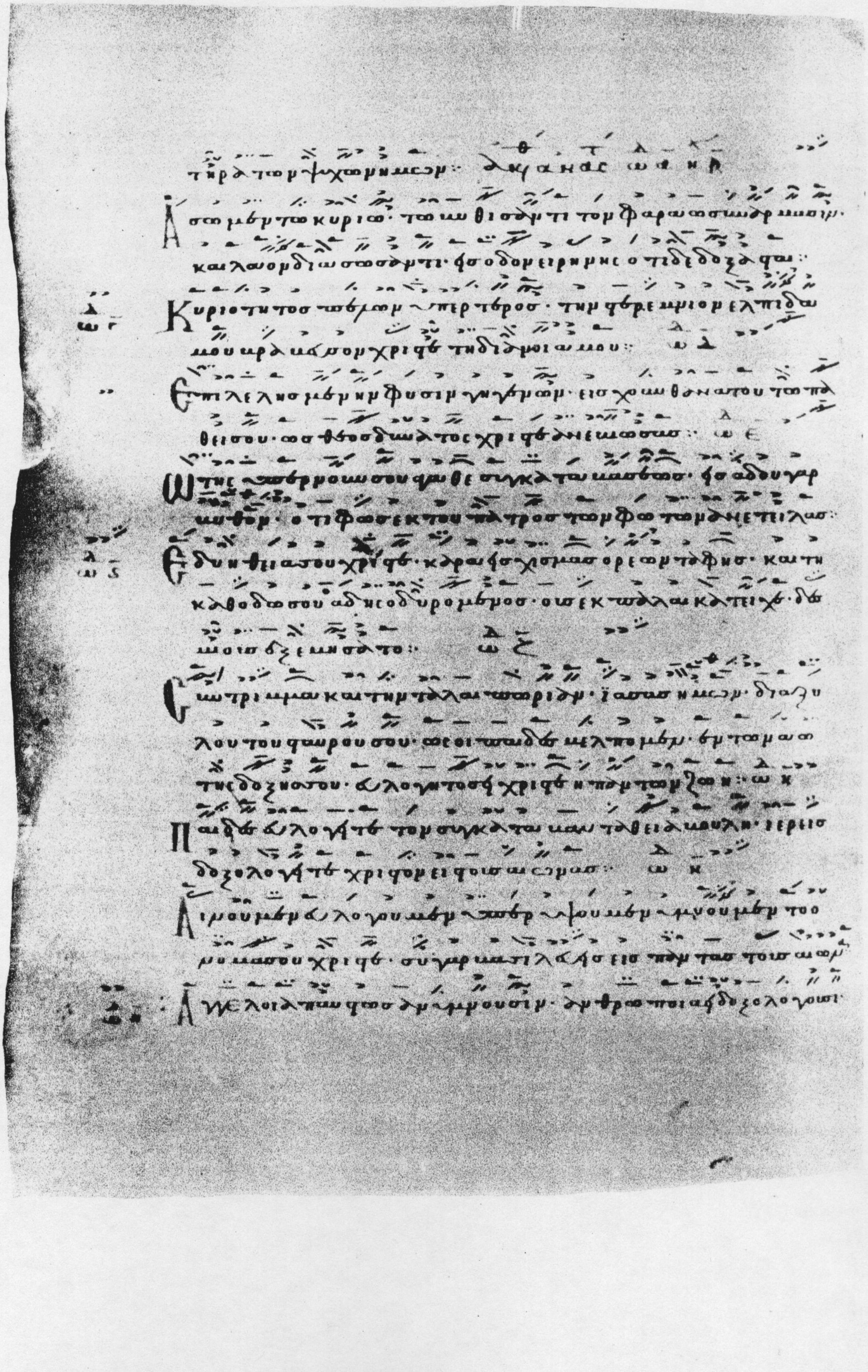
Εκ παρθενου [illegible] ινα φθαρας τον κοσμον ως ηλι-
ος· της αφθαρσιας την δοξαν καταυγαζων ημιν τοις
εξ Αδαμ εν [illegible] κατακριθεισι κυριε· διο της επι-
πνοιας του πνευματος· ο προφητης Αμβακουμ εκ-
βοα· δοξα Χριστε τη δυναμει σου: ω Ε

Τω φωτι σου με [illegible] σου μονη οικτιρμον· καταυ-
γασον την ψυχην μου δεομαι· ινα εκ [illegible] της
ραθυμιας προς ορθρον [illegible] Χ[illegible]· ο-
πως [illegible] σε Χριστε ο θεος το φως το ανεσπερον: ω Ϛ

Ιλιγγιασας τω ξενω καταδυματι ο προφητης Ιωνας προς-
κει τοις [illegible] του θηρος· οικτρως [illegible] την προσοδον
φοβειται· αυθις [illegible] εκ φθορας την ζωην μου

τὴν ἀτον ψυχῶν ἡμῶν :: ἀλλαγὰς ω α η

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ· τῷ ἐνθίσαντι τὸν Φαραὼ σὺν ἅρμασιν·
καὶ λαὸν διασώσαντι· ἐς ὁδὸν εἰρήνης ὅτι δεδόξασται ::

Κυριότητος τῶν ὅλων ὑπερτέρως· τὴν φοβερὰν ἐλπίδα
μου ὑπερανασον Χριστὲ τὴν δι' ἐμοὶ ἀμοῦ :: ω λ

Ἐμπλεκόμενον ἡμῖν φύσιν γεννήτορι· εἰς χοῦν θανάτου τοῦ πα-
θεῖσθαι· ὡς θεὸς δυνατὸς Χριστὲ ἀνεκαίνισας :: ω ε

Ὡς τῆς ἀφθορρήτου σου φιλθε συγκαταβάσεως· ἐς ἀδου γὰρ
ὑπέστης· ὁ τὸ φῶς ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων ἀνέτειλας ::

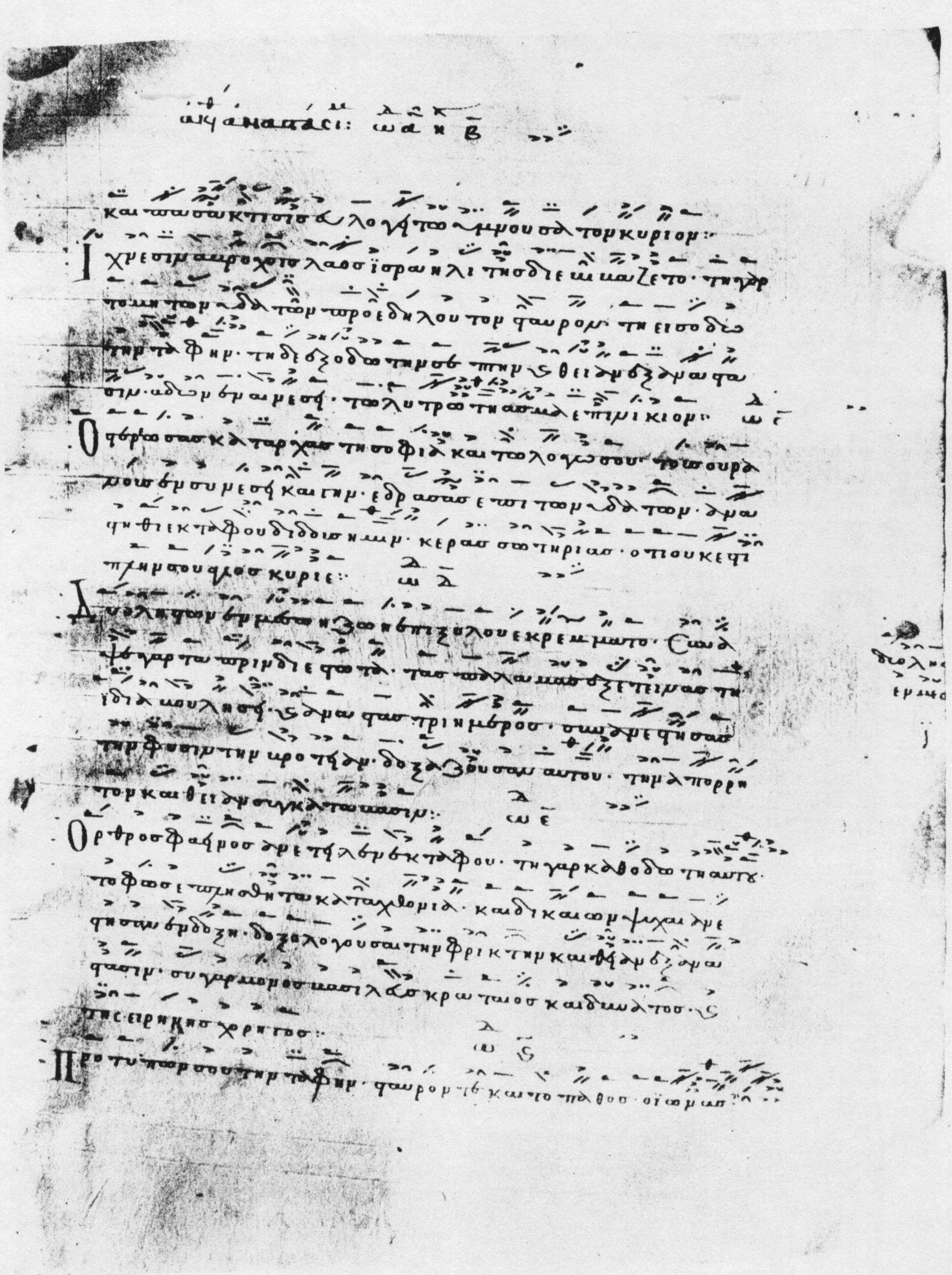
Ἐν δυνάμει ... σου Χριστέ· κεραυνοῖς σχίσμασ ὀρέων τὸ ἐφῆς· καὶ τὴν
κάθοδον σου ἀδικοδυρόμενος· οἷς ἐκ παλαιῶν κατεῖχε δε-
σμοῖς ἐξέμησε τό :: ω ζ

Σωτήριαν καὶ τὴν παλαιὰν πατρίδα· ἴασαι ἡμῶν· διὰ ξύ-
λου τοῦ σταυροῦ σου· ὡς οἱ παῖδες ἐκλαπομένοι· ἐν τῷ μα-
τισδοξηνοτου· εὐλογητὸς Χριστὲ ἡ πηγὴ τῶν ζώων :: ω κ

Παῖδες εὐλογεῖτε τὸν συγκαταβάντα θείᾳ βουλῇ· ἱερεῖς
δοξολογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :: ω κ

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν ὑμνοῦμεν τὸ
μυστήριον σου Χριστέ· σὺ γὰρ ... εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Ἀγγελικαὶ πᾶσαι φωναὶ ἀνυμνοῦσιν· ἄνθρωποι ἀδοξολογοῦσι·

ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους σωτὴρ τριήμερος ὤφθης· ἐν τῷ τάφῳ

ἀνέκραξεν· ἐν ᾧ μαρτυρεῖ τῆς ζωῆς μου· καὶ ἐλθοῦσαι πρὸς ἀχ

δοξάζομέν σου τὴν θείαν ... κύριε τοῦ ἐλέους

Ἔργον ὃ εἰργάσω· ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· τὸ τέλειον ...

σιλα· τὴν ... ὑπερ ... θεος· τὴν σὴν δόξαν ... σωτὴρ ...

λ ω Ἐδρόσισεν ὁ ἄγγελος· τὴν κάμινον τῶν παίδων· ἐκύλισε

τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· καὶ γυναιξὶ προσφθεγ-

ροις εὐαγγελίζεται λέγων· ἠγέρθη ὁ κύριος· καθὼς προε-

φησεν ὑμῖν· ἀπέλθατε μόνα ... τοῖς θείοις μαθηταῖς

... τὴν Γαλιλαίαν· ὁ πατὴρ ...

αὐτοῦ· ὁ ... προφητείας ...

... τοῖς ἄσμασι· λ ω θ

Ἡ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος καὶ μήτηρ καὶ παρθένος· περίφημον

μὴ τῷ σταυρῷ· τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ· σὺν δάκρυσι θρη-

νοῦσα ... οἴμοι· γλυκύτατόν μου· τοιαῦτα μοι

... τῆς χαρᾶς τῆς ἀγγελίας· ὁ τόκος ὁ ἀπόρρητος ...

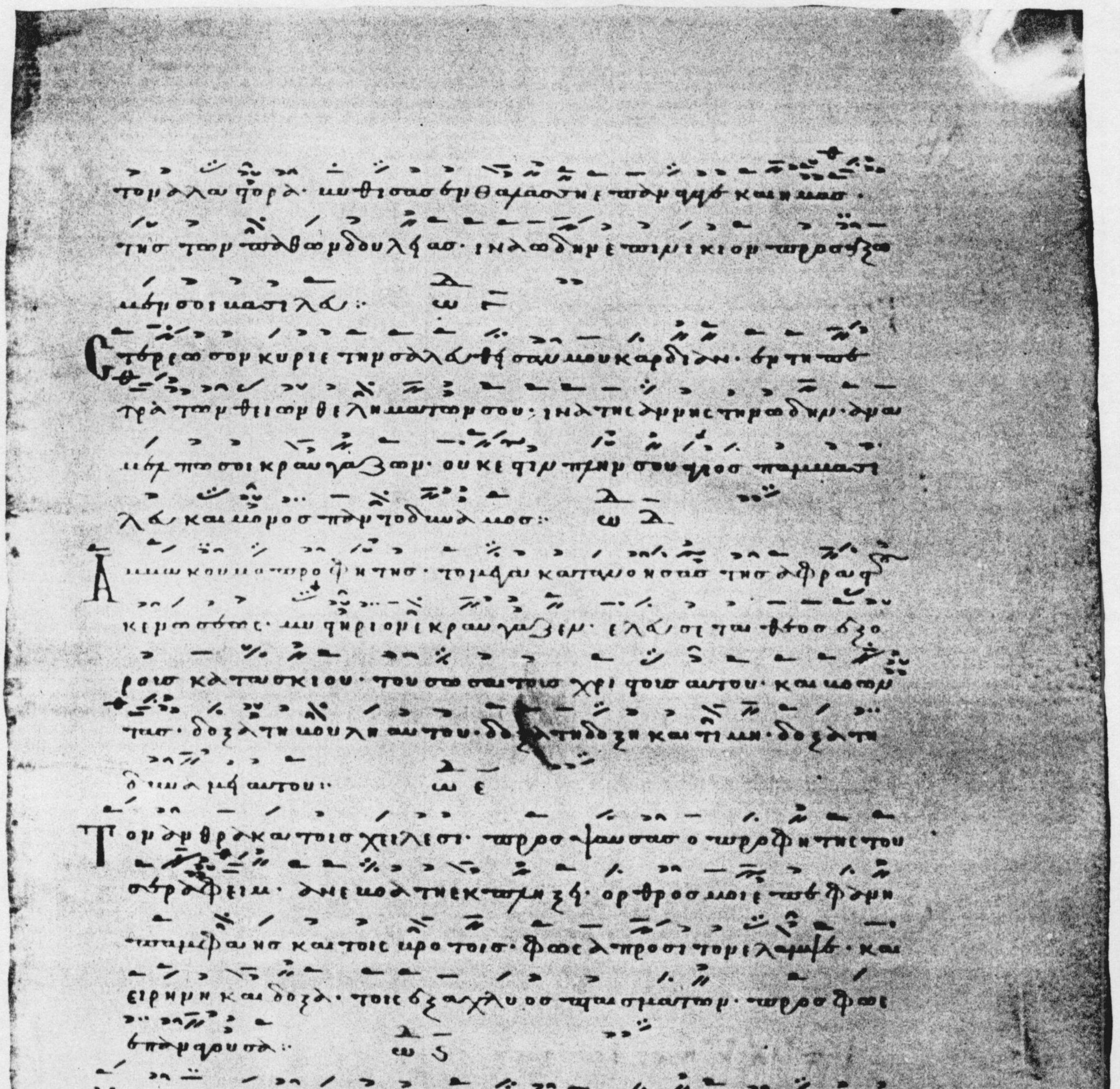
ἡ προσκύνησις· τὸν ποιμένα ... τὸ θαῦμα· οἴμοι ...

κρον· ... καθὼς ...

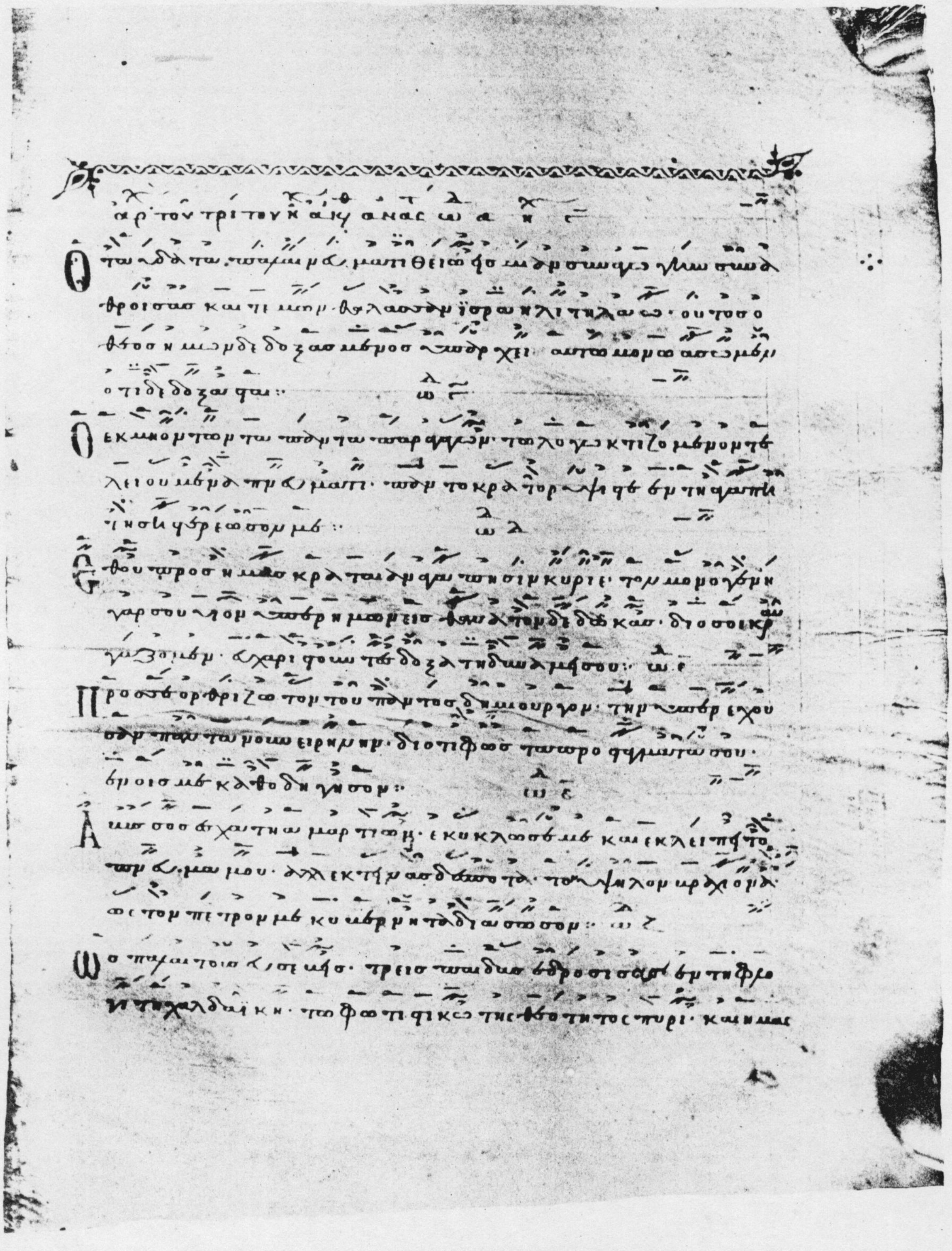
... ἐκ νεκρῶν· ...

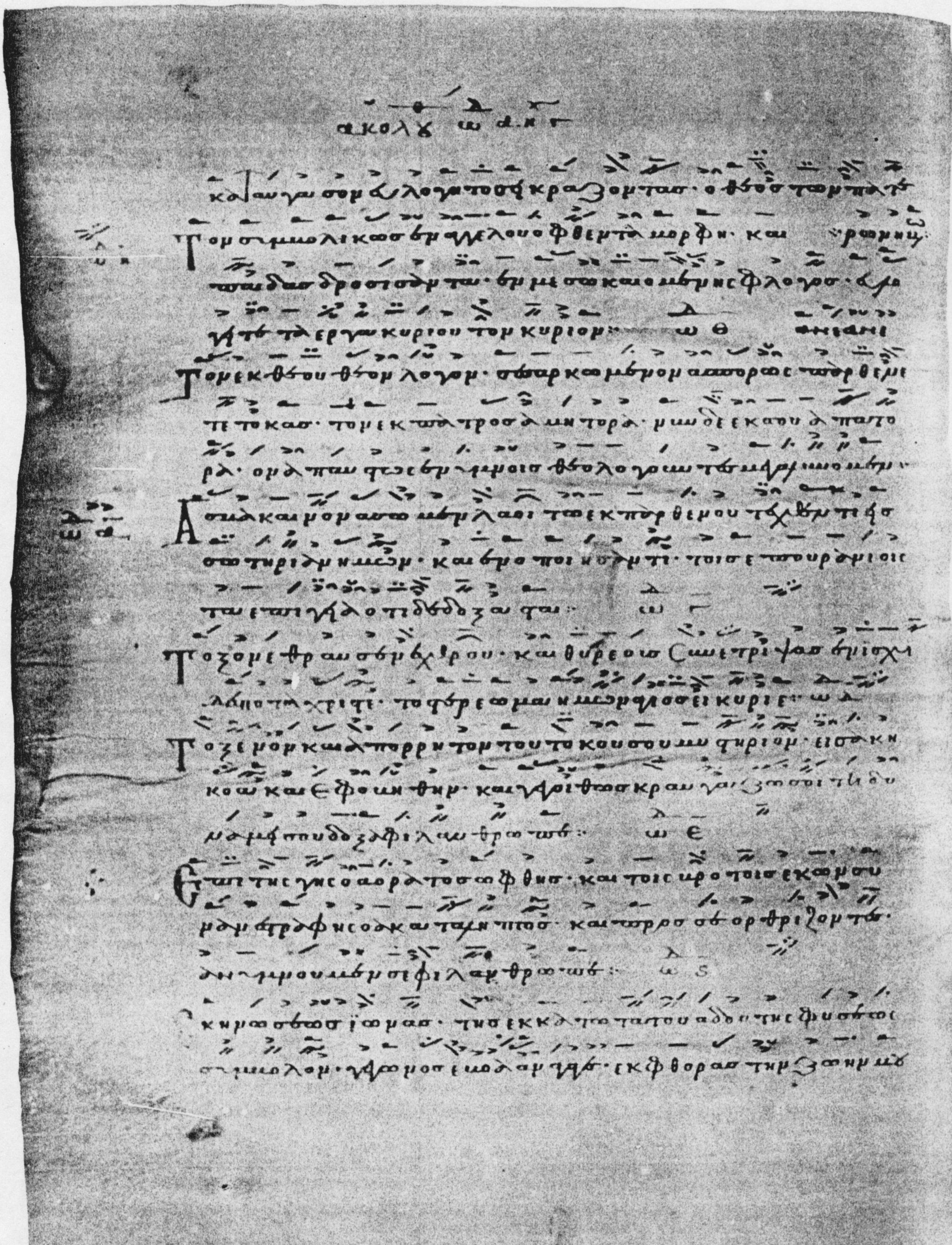
ἡ μήτηρ ... ἀκολουθ...

λ ω Ὁ πορθος (?) τοῦ Ἰσραήλ· διαβρέξας ἐν ἐρήμῳ· καὶ φαρα...

μων· της δε προσιτουσ σου δοξης· ο πας συ θυσω σωτηρ θωι
σομαι μισθον::
Την καμινον των παιδων εδροσισεν αγγελος· τους τοις φυ
λαττομαστιγεις· και μελπειν εκδιδαξας· ευλογητος
κυριε· ο θεος των πατερων ημων::
Το τριφαεστατον κρατος· της τρισηλιου τριαδος ενικωτατον
λωνι ποτε· καμινον την καιομενην· δροσον μειζονα ποιη
σε· παιδας δε διεφυλαξε· και τους τοσουτους κατεφλεξε· δι
δαξας ανυμνειν· εν φλογι δροσοις τοις χειλεσι τον κυρι
ον υμνειτε· τον επι θρονου χερουβιμ· εις παντας τους
αιωνας::
Θαυμα παραδοξον· και μυστηριον ξενον· η σου λοχεια
φανη ο τοκος ανερμηνευτος· διο σε θεοτοκε· αγγελων τα
ταγματα και των ανθρωπων τα πληθη· εν ωδαις ακα
ταπαυστοις· αξιως μεγαλυνομεν::
ειρμοι λβ
ειρμοι λβ

ακολου ... ω α.κ.τ

καταυγασον ... λογικως κραζοντας· ο θεος των πατερων

Τον συμβολικως εν αγγελου οφθεντα μορφη· και ... φωνην

παιδας δροσισαντα· εν μεσω καιομενης φλογος· υμ

νειτε τα εργα κυριου τον κυριον ω θ ... ανιανι

Τον εκ θεου θεον λογον· σεσαρκωμενον απορρητως παρθενε

τετοκας· τον εκ πατρος αμητορα· μη δεξαμενον απατο

ρα· ον απαυστως ευσεβουντες θεολογουντες μεγαλυνομεν·

Ασμα καινον ασωμεν λαοι τω εκ παρθενου τεχθεντι

σωτηρι εν ημερων· και υμνοποιησωμεν· τοις επουρανιοις

ταις επι γης ... δοξαζοντες ω Γ

Το ζοφερον βρασμον εκ χειρος· και θυρεοις συντριψας ενισχυ

... Χριστε· το φοβερον ... κυριε ω Δ

Το ξενον και απορρητον του τοκου σου μυστηριον· εισακη

κοα και εφοβηθην· και ... κραυγαζω σοι τη δυ

ναμει σου δοξα φιλανθρωπε ω Ε

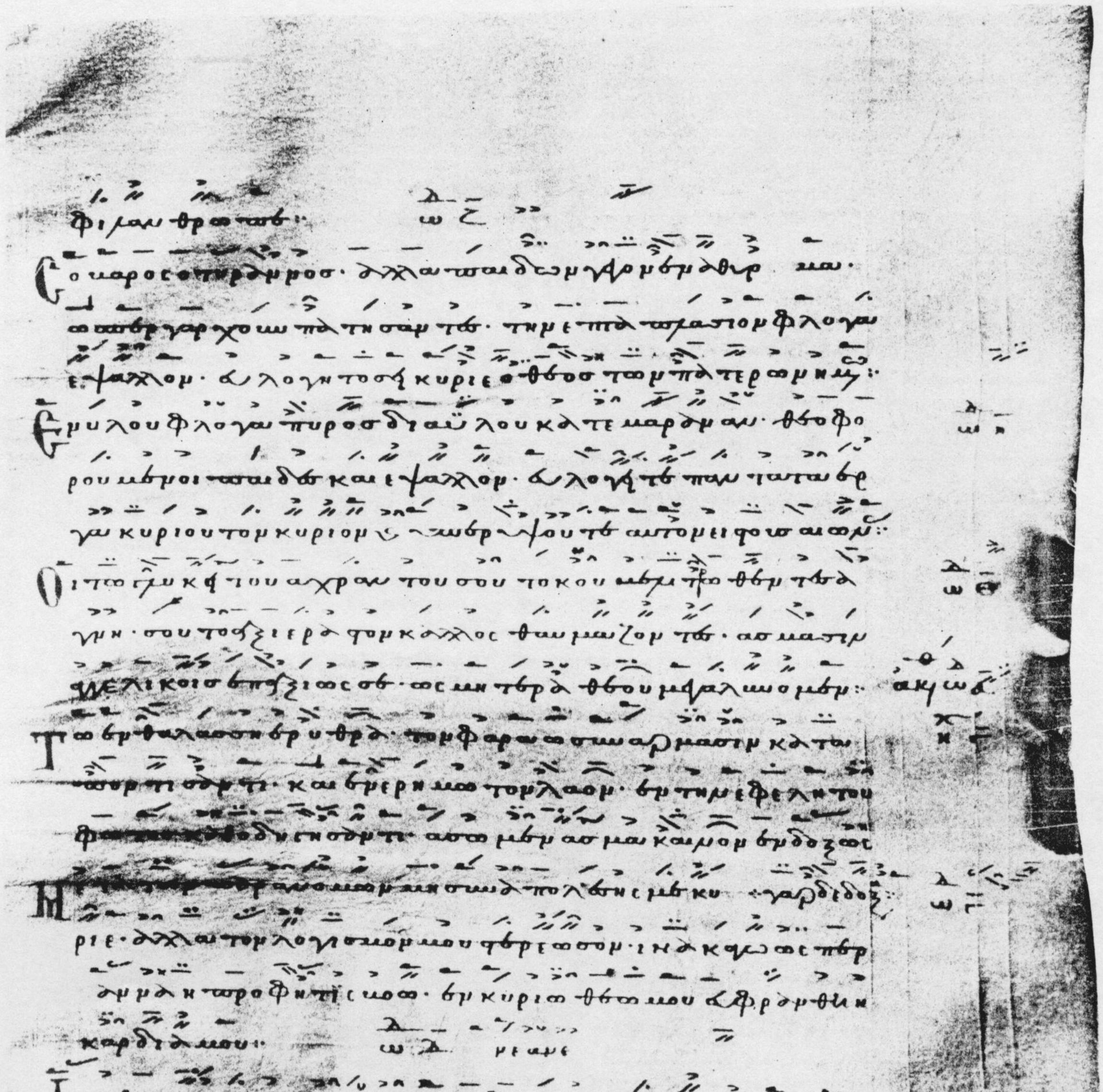
Επιστας ... αορατος οφθεις· και τοις ... εκ κοσμου

... και ... και προς σε ορθριζοντας

... δοξα φιλανθρωπε ω S

Κυριε ... ιωνας· ... εκ φθορας την ζωην μου

... απο ... εκ φθορας την ζωην μου

δόξα τῇ δυνάμει σου φιλάνθρωπε :: ω ε

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζομεν τῷ σοι δόξαν ἀναπέμπομεν· τῷ ἐλ-
θόντι ἐπὶ τῆς γῆς σῶσαι τοὺς πεπλανημένους· σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς :: [illegible] ω ϛ

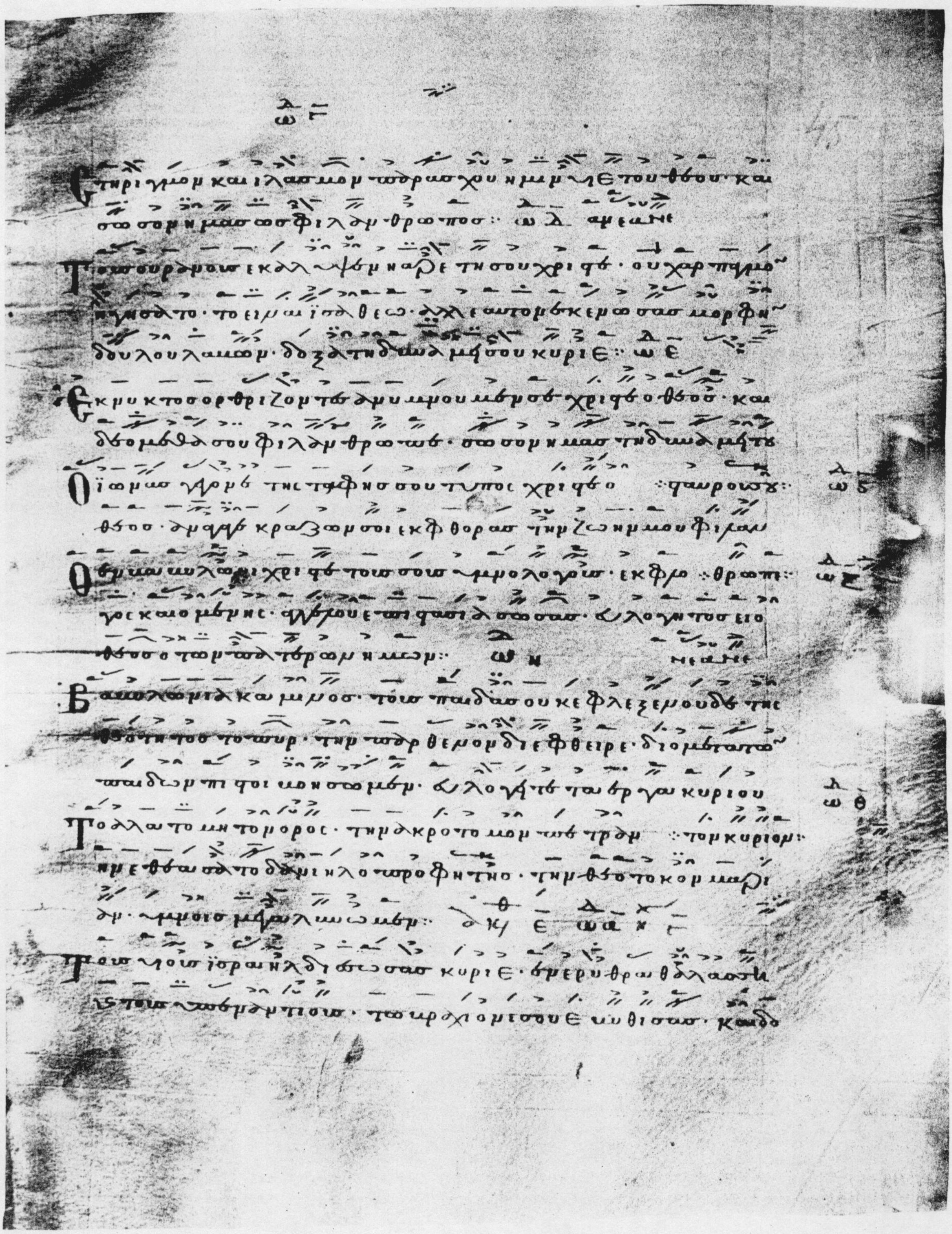
Περιεχύθη ὕδωρ πειρασμῶν καὶ θηρίων βυθὸς ψυχῆς μ-
ου [illegible] ἐκύκλωσε [illegible] ἐκ τοῦ πυθμένος ἀνάγαγε
ὁ θεὸς καὶ σῶσον με :: ω ζ

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ προσκυνεῖν ἐβιάσθησαν παῖδες οὐ
προσεκύνησαν· τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου·
τῶν πατέρων ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :: ω η

Πῦρ χαλδαϊκῆς καμίνου· ἐδρόσισας σωτὴρ τῶν παίδων ἐν
καὶ παῖδας διεφύλαξας ἐν μέσῳ αὐτῆς· ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:

Καὶ νῦν τὸ θαῦμα καὶ θεοῦ [illegible] τῆς παρθένου γὰρ
τὴν κεκλεισμένην πύλην ὁ σοφὸς :: διοδεύει κύριος
[illegible] καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν μέσῳ θεός·
καὶ μένει [illegible] πύλη κεκλεισμένη· ταύτην [illegible] φῶς· ὡς
θεοτόκον ἀπαύστως μεγαλύνομεν :: ω [illegible]

Παῖδες [illegible] σαν τῇ [illegible] θεῷ [illegible] λόγον· καὶ [illegible] σαν τ-
[illegible] αὐτῷ [illegible] δόξα [illegible]

ξαζόμεν σε ὑμνοῦμέν σε:: ω

Ἄνομον ἔχων ψυχὴν καὶ παρανενομηκὼς ἔμπροσθεν παρέχων
ἀφ' ἑτέρων ἐκ πικρίας· ὡς πὺρ τῆς ὑμῖν τὸν κλαυθμὸν
μου προσδέξου· τὸ ψαλκαρδίον μου χεῖρά μου προσέχω· ὁ
πᾶσι γενόμενος ἐν ἀπαιτήσει ἀγάπη:: ω λ ... σω

Τίς ὁ ξενίσας ἀμμιακοῦ ἐν τῇ μικρᾷ ζῇ καὶ ὡς· ἀπὸ θαυμάτων
ἡ ξένος θεός· ὁ λόγος παρ' ξένη γενόμενος καὶ κηρύσσων ὑμῖν
ἡμῶν· καὶ εὐθεῖας ἀμέθα τρόποις τὴν δόξαν αὐτοῦ:: ω ε

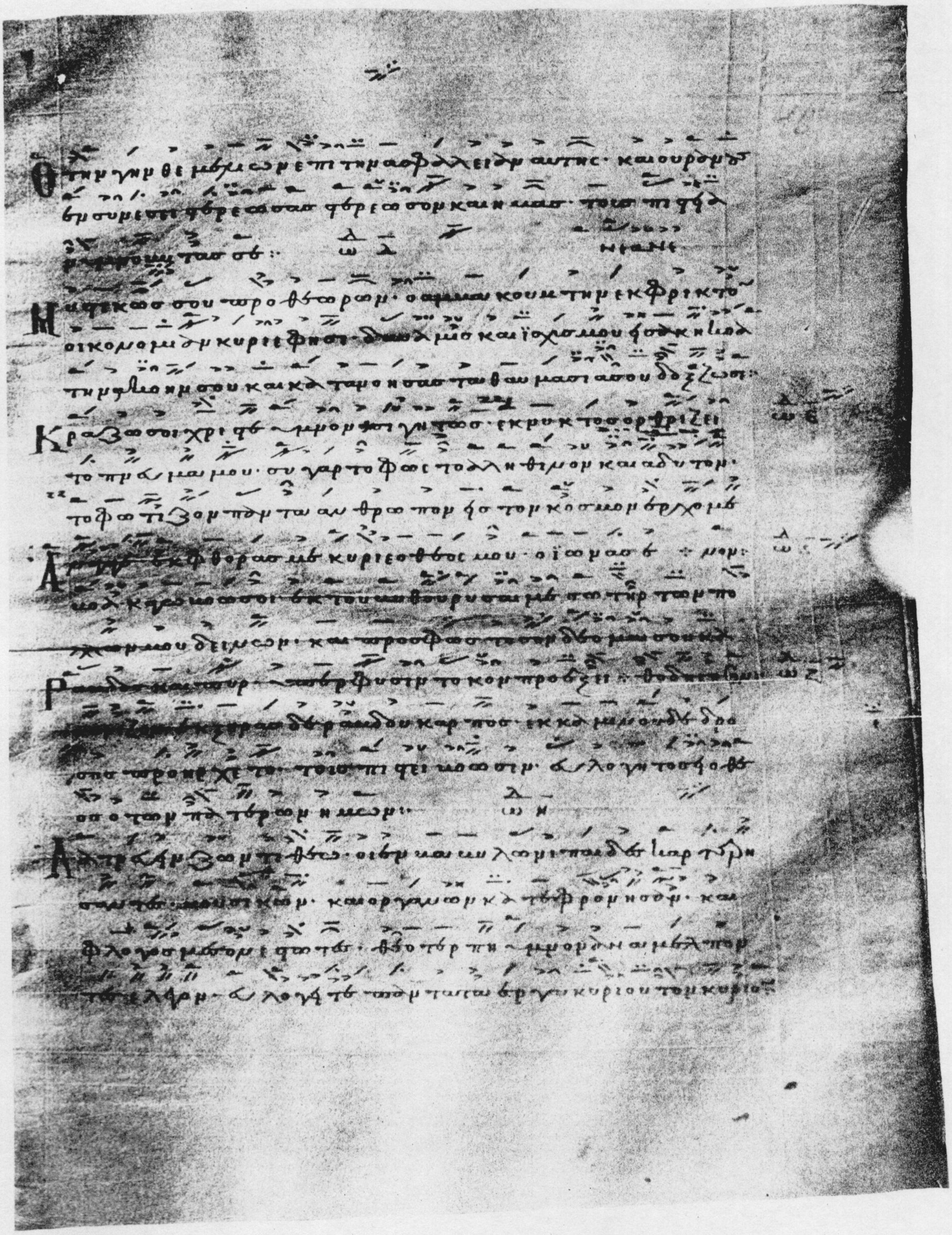
...ιανι Ἐκρυκτος τὸν ... σοι λόγε θεοῦ ἀκοῶ

πλ δ ω ς Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου κύριε· τὰ λιπῶν
ὁ θεός μου:: ω

Τὸ ῥῆμα καὶ φθέντα· ὅστ' οὐ δρόσος ... παίδων
μορφὴ θεοῦ ... καὶ ... αὐτὸν ...

πλ δ ω θ Οἴκτειρόν με προελθών· ὁ παρθένου ...
τεχθεὶς θεὸς ... ὁδὸν ... μνήσθητι
πάρ θεός· διὸς ... λεγόμενον:: ... κ ε ω

Τεμνομένην θάλασσαν· ῥάβδῳ πάλαι· οἱ Ἰσραηλῖται
... ὅτι σταυροῦ τύπος ... προ
... διὰ τοῦ ... ὑμνοῦμέν σε· τὸ θαῦ
μα τοῦ θεοῦ ... δοξάζομεν:: ω

ωθ

Την εν αντω και φατνη προσ δεδεχθεισαν εν σπηλαιω μονο
θετιμιωσοσ· και το θειον εν γαστρι· αφλικτως συλλαβου
σαν την παντων λογοσ τον· Ιωσηφ τον λαμπαδα· την ον
τως θεοτοκον· εν υμνοις τιμωσιν ταις μεγαλυνομεν::

ειc ν πα πα η τον κ υ κ τη ιν χυ ω α κ ι

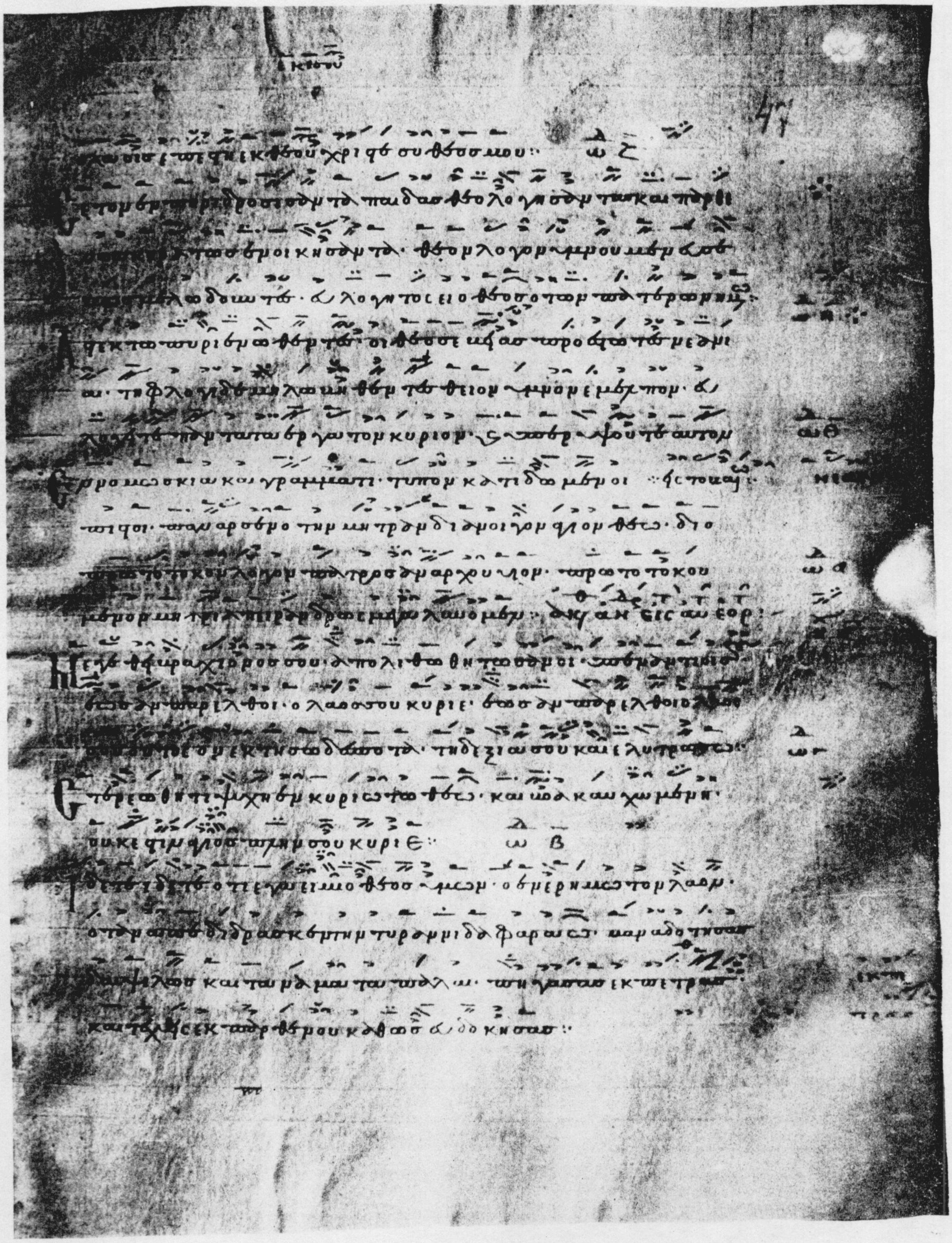
Χερουβικω οσιωτερον πιστοτερον και του ηλιου φαεινοτερον
ουρανιων ταγματων αγιοτεραν καλουσιν· ως τεκουσαν τον
λογον προ αιωνων· και θεοτοκε φως· υπερ του ηλιου υπερτεραν
ον παρθενον και θεοτοκον δοξασθησομεθα ::

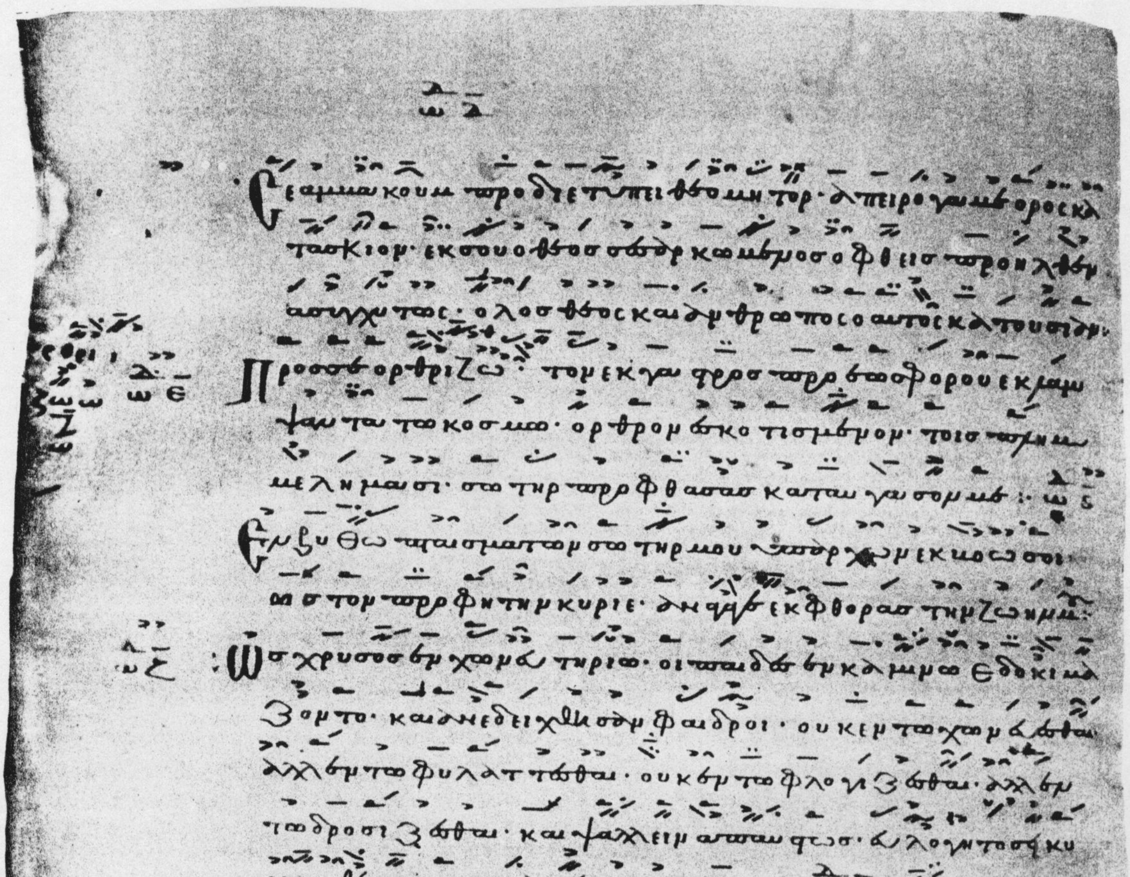
Τον αρχιερεα μου λαμπτηρα εν ιεροις ποιμεσι· ιερεων Κυριε
την εκκλησιαν· η μητηρ ηγεμονων προσ αιματι ::

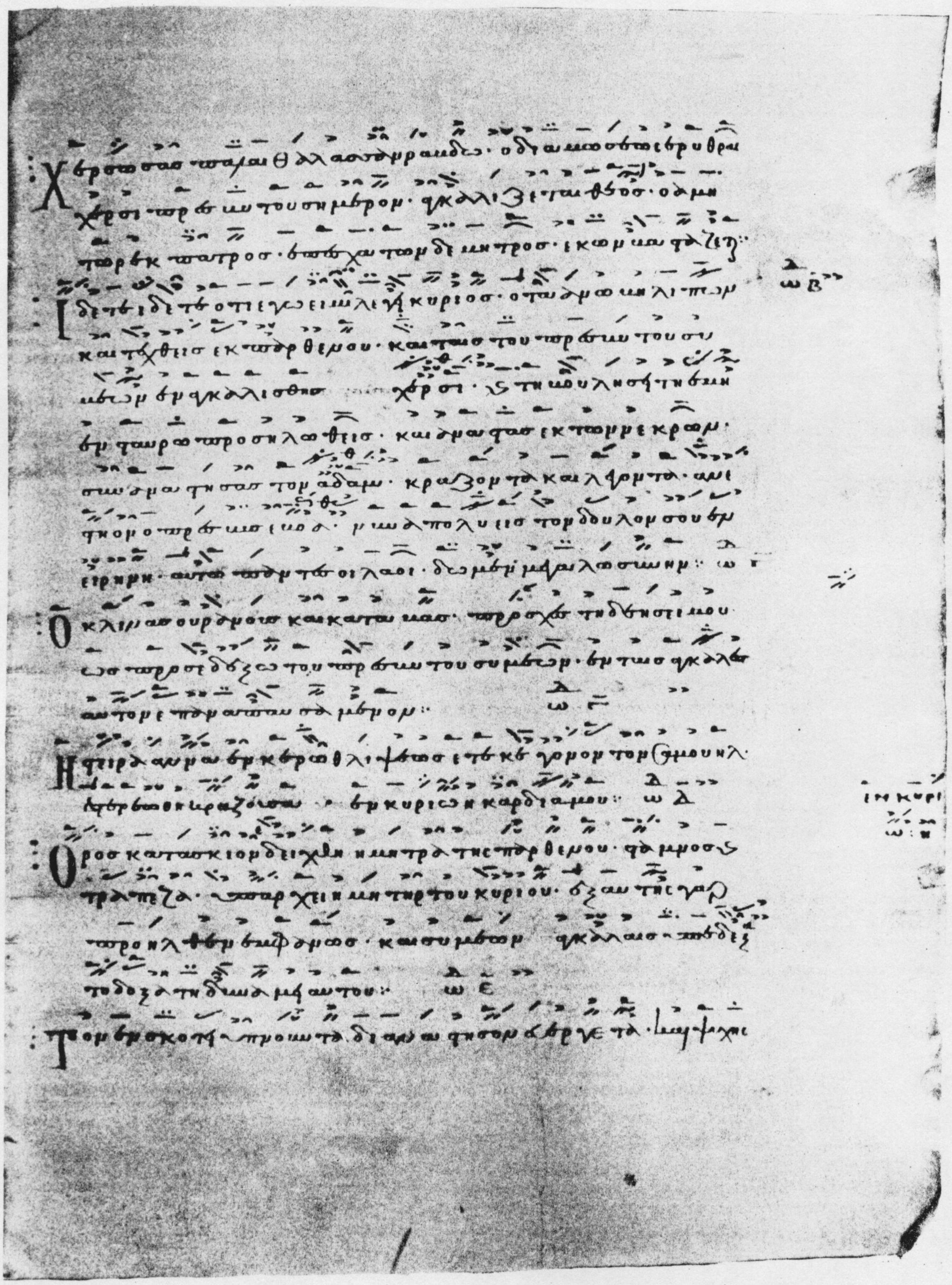
Εκλελεγμενου σοι ηδει ονησιμου χριστου τηνικαυτου
προελθον του σκηνωματος σου την αφθορον μητρος
ευμορφωσασ της δοξησ σου ως φθησ· ως αρτι θυσ αγγελικον
βουλευμενος· και ειπον θυειαν· της σης αιμεσεως::

Ως ειπεν ησαιας· συμβολικως εν θρονω επι υψηλου θ
θεον· των αγγελων δοξη δορυφορουμενον· ως θεωσα ε
ι των προσ τερτιωσ ωσ σωματουμενον θεον φωτοσ
περαν και ειρηνης δεσποζοντα:: ω

Εν ποις ουσι δεσποτα ως τοισ οφθαλμοις το σον ηρτον
χαρ πεζων τοπων προσωπον και θεαρετον

μου τὴν ἀχλὺν ὡς φωτοφόρος [illegible] τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου ὡς
φιλάνθρωπος· καὶ τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου μοι· ὁ σω-
πι τῶν πρεσβείαις [illegible] ἀγγέλοις τε:

ᾨδὴ ς

Βυθοῖς μοι ἐπιφερ[illegible] σου τὴν ἁμαρτιῶν [illegible] καὶ ζάλη
τῶν λογισμῶν· ὁ θεὸς [illegible] ὡς ἐκ τοῦ κήτους Ἰω-
νᾶν· ἀνάγαγέ μου τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς· ὁ διὰ μέσου
καὶ βρυγμοῦ [illegible] συμβαίνων· σημεῖον [illegible] πρὸς σωτηρίαν:

ᾨδὴ ζ

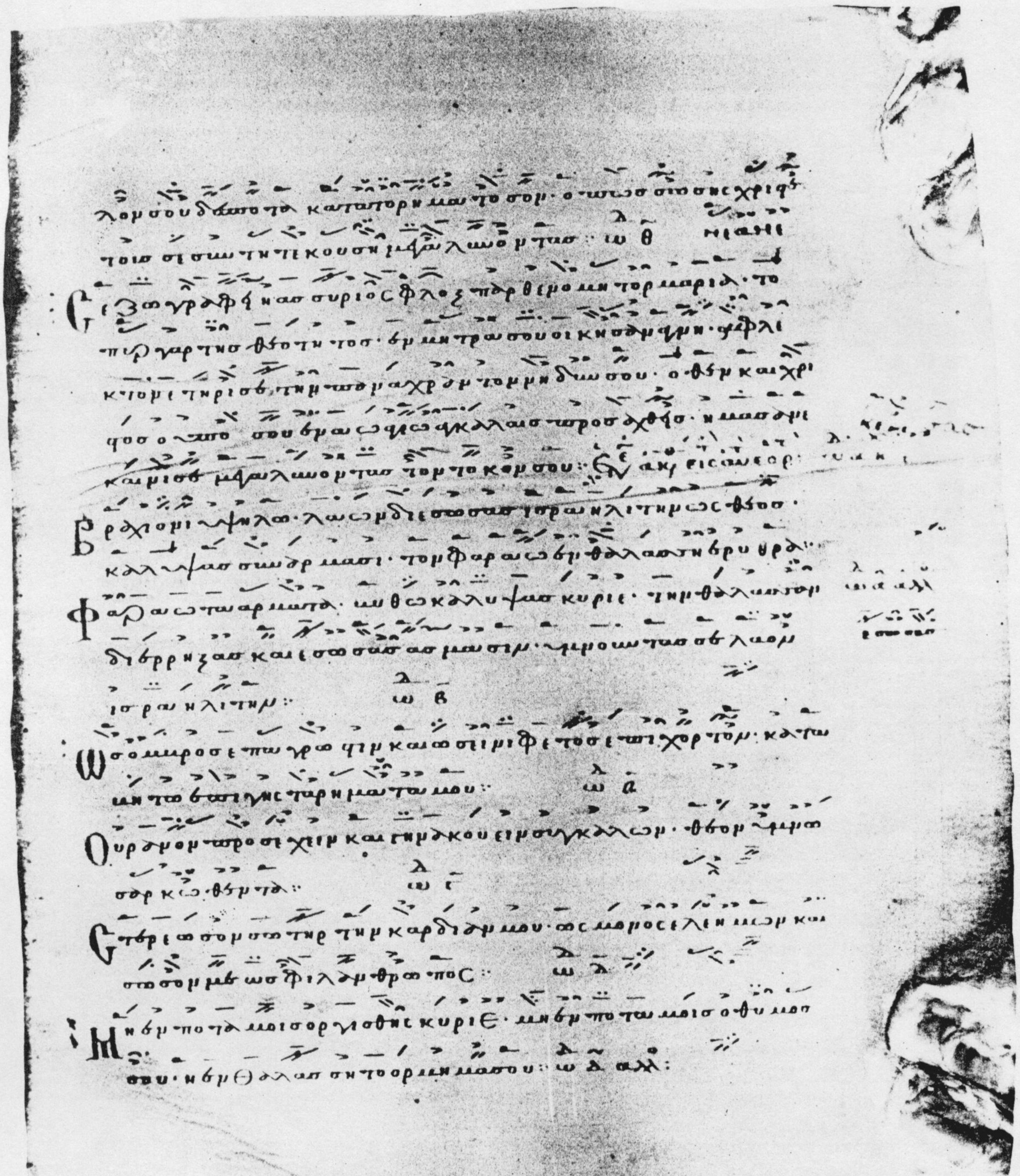
Κάμινος καὶ ὁ μέγας [illegible] χαίρει [illegible] δροσίζουσα [illegible]
μος· ἀνάμματος καὶ παρθένος οὐκ ἐφλέχθη [illegible]
[illegible] Θεοτόκος· ἐκεῖ μὲν παῖδας διεφύλαξεν
[illegible] αὕτη γὰρ τὸν κτίστην· [illegible] ἐφ[illegible] ἀληθῶς
[illegible] λέγομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων:

ᾨδὴ η

Ὡς ἡ κάμινος παλαι δεξαμένη· τοὺς παῖδας οὐκ ἔ-
φλεξεν· οὕτως καὶ ἡ παρθένος· συλλαβοῦσα τὸν κτίστην·
οὐκ ἐφλέχθη τὴν νηδύν· ὢ τοῦ θαύματος· ὁ [illegible]
ὁρᾶται σαρκί· καὶ [illegible] διὰ τοῦτο [illegible]
ὑμνοῦντες λέγομεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:

ᾨδὴ θ

Ἀχώρητε Θεοτόκε μήτηρ ἀνύμφευτε· σὲ δὴ καὶ ὡς [illegible]
σι [illegible] τῶν ἀγγέλων· [illegible] τῆς συμβάσεων·
τὸν τόκον σου [illegible] ἐκραύγαζε· [illegible] πολλοὺς τὸν δ-

Τὴν ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος σου ἔλευσιν· κατανοήσας
κύριε ὁ προφήτης σου εἶπεν· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου· ὅτι ἐπὶ σοὶ τῷ σωτῆρι χαρήσομαι·: ω ε

Ὀρθρίζομεν ἐν πνεύματι πρὸς σὲ τὸν θεὸν ἡμῶν διὰ
παντός· τῆς γὰρ σῆς εὐσπλαγχνίας ἡ ἔλλαμψις πάν-
τας ἐφώτισεν·: ω ς

Ῥυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπέμενε τῇ καὶ ζάλη· ἐν ἡμῖν τῶν
ἀμέμπτων· ἀλλ' ὦ προφθάσας με σύ· σῶσον σῶτερ καὶ
ῥῦσαι φθορᾶς ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην·:

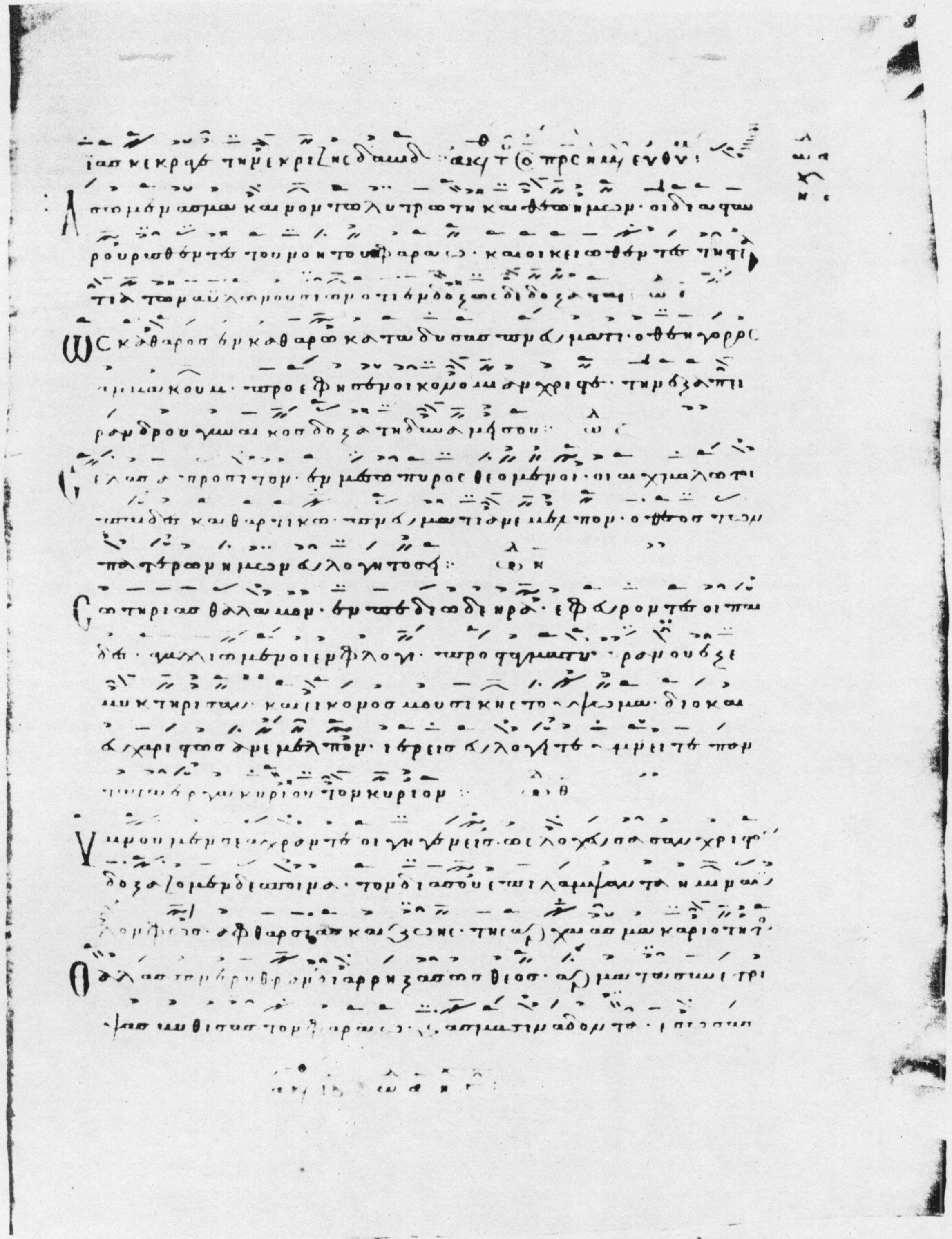
ω ζ Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς σὲ τὸν οἰκτίρμονα· εἰσάκου-
σόν μου κύριε·: ω ζ

Πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ καὶ πᾶσα κτίσις ὑμνοῦ-
σι τε ἀσιγήτως· ὑπερυψοῦτε τὸν κύριον·: ω θ

Σὲ τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον λόγον· σαρκὶ ἀπορρήτως κυή-
σασαν παρθένε Μαρία· ἐν ὕμνοις κατὰ χρέος μεγαλύνομεν·:

ἄλλ Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον θεοτόκον· ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων
μεγαλύνομεν ὡς τεκοῦσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν·:

ἄλλ Ἐν τῷ ὄρει κατεῖδέν σε· ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆς· τὴν ἀφλέ-
κτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος· δεξαμένην ἐν γαστρί· Δανιὴλ
δὲ σε εἶδεν· ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον ἀνθήσασαν σοί·

τον ισραηλ: ω β

Προσχες μοι και εισακουσον μου· ο κλινας ουρανους και κατα-
βας· εφ οσον σαι γενος υπο των ... σπλαγχνος: ω ε

Στηριξον με επι σου την καρδιαν μου· προς ... ψαλμωδιαν σου
χριστε· ινα καγω ... κραζω· ως η προφητις αννα·
ουκ εστιν πλην σου ... πολυελεε: ω ε

Αρρητον αφραστον θαυμα· ακηκοας αμηχανου και ...
την εκ παρθενου και ... οικονομιαν και ...
κραυγαζει· συ θεος μου ... ισχυς και δυναμις:

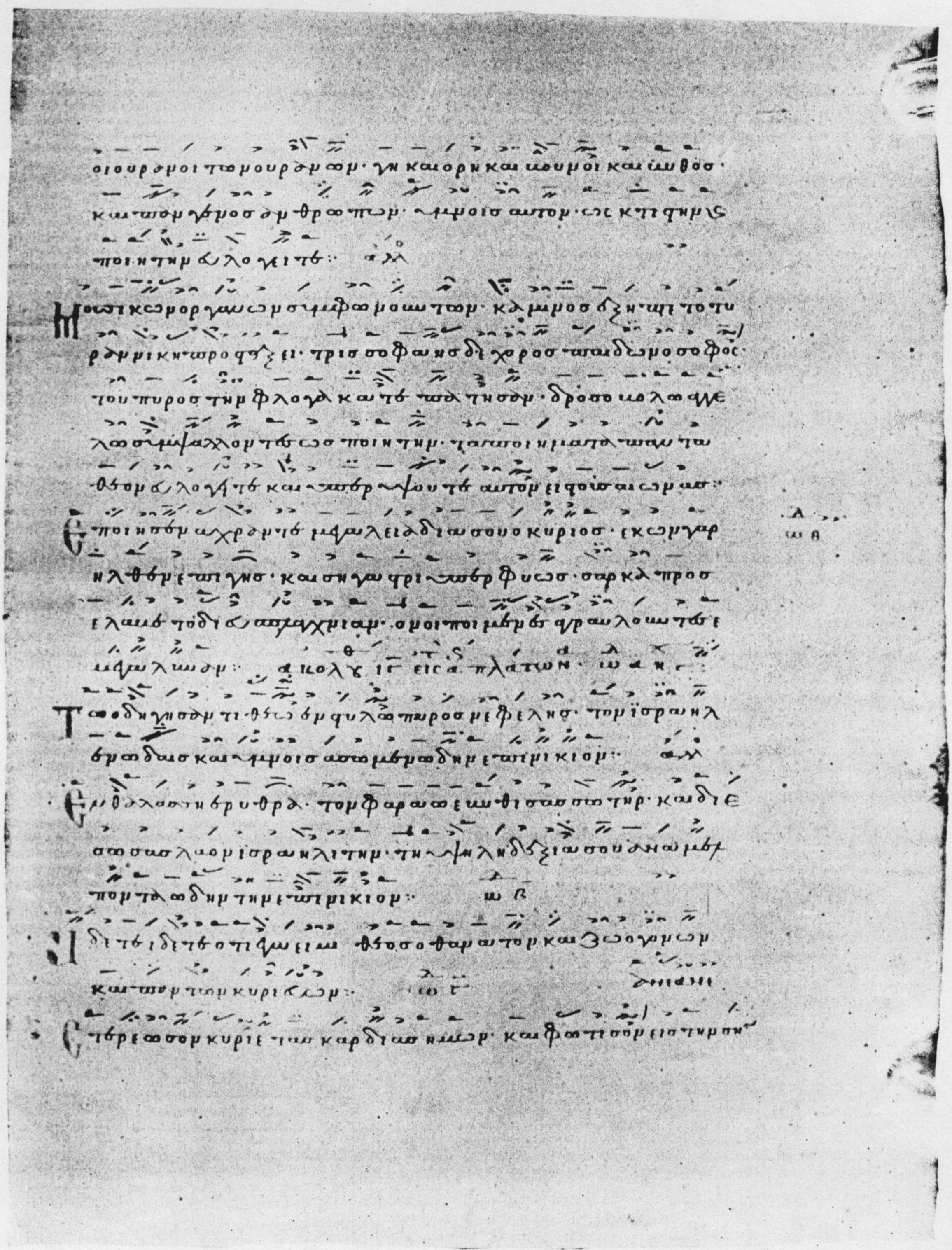
ω ε

Τω προσωπω φωτισον· φως ... φωτισον ημας· προς
σε γαρ ορθριζομεν· και σε ικετευομεν· την σην ειρηνην
χριστε δωρησαι ημιν: ω ς

Εκ κοιλιας αδου· των κακων μου εισακουσον φωνης μου
...
... ... αλλ ...
φθορας η ζωη μου προς σε κυριε: ω ζ

Ως τω αγραντω σου ... ουκ ...
ουκ εν ... αλλ εν τη τριαδι· ουκ εν ...
... ευλογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων·

Τον ... αγγελων ... δοξαζομεν θεον·

οι ουρανοι των ουρανων· γη και ορη και βουνοι και αβυσσος·
και παν γενος ανθρωπων· υμνοις αυτον ως κτιστην
ποιητην ευλογειτε: αλλ
Ηνικα των οργανων συμφωνουμενων· καμινος εξηπτετο τυ
ραννικη προσταξει· τρισσοφανης δε χορος παιδων ο σοφος·
του πυρος την φλογα και το πασης γης· δροσω ιαλλαλλε
λως ψαλλοντες ως ποιητην
θεον ευλογειτε και υπερυψουτε αυτον εις παντας τους αιωνας:
λ ω θ
Εποιησεν αχρονως μεγαλεια δια σου ο κυριος· εκ σου γαρ
ηλθεν επιγνως· σαρκα προσ
ελαβε το δι ευσπλαγχνιαν·
μεγαλυνωμεν: ακολ ις εις α πλατων· ω α κ ς:
Τω διηγησαντι θεω εν φυλαξαι πυρος με φθεγξας· τον ισραηλ
εν ωδαις και υμνοις αισωμεν ωδην επινικιον: αλλ
Εν θαλασση ερυθρα· τον φαραω εποντισας σωτηρ· και διε
σωσας λαον ισραηλιτην· τη υψηλη δεξια σου αναμελ
πων την ωδην την επινικιον: ω β
Ιδε ιδε ιδε οτι εγω ειμι θεος ο θανατων και ζωογονων
και παντων κυριευων:
Στερεωσον κυριε τας καρδιας ημων· και φωτισον

...μμοδιαν· του δοξαζειν σε σωτηρ εις αιωνα αιωνος:

ωδ Δ

Ακηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοησα τα εργα σου· και εδοξασα σε φιλανθρωπε: ω Δ

Ακηκοε την ακοην της δυναστειας σου· ο προφητης ... κατασκιου δασεος· ... σωτηριον· μελλειν σε ερχεσθαι· και φοβω ... δοξα τη συγκαταβασει σου φιλανθρωπε: ω Ε

Το φως σου το ... χριστε· καταυγασον μου ... την ψυχην μου ... και οδηγησον ... φοβον σου· διοτι φως τα προσταγματα σου: ω ς

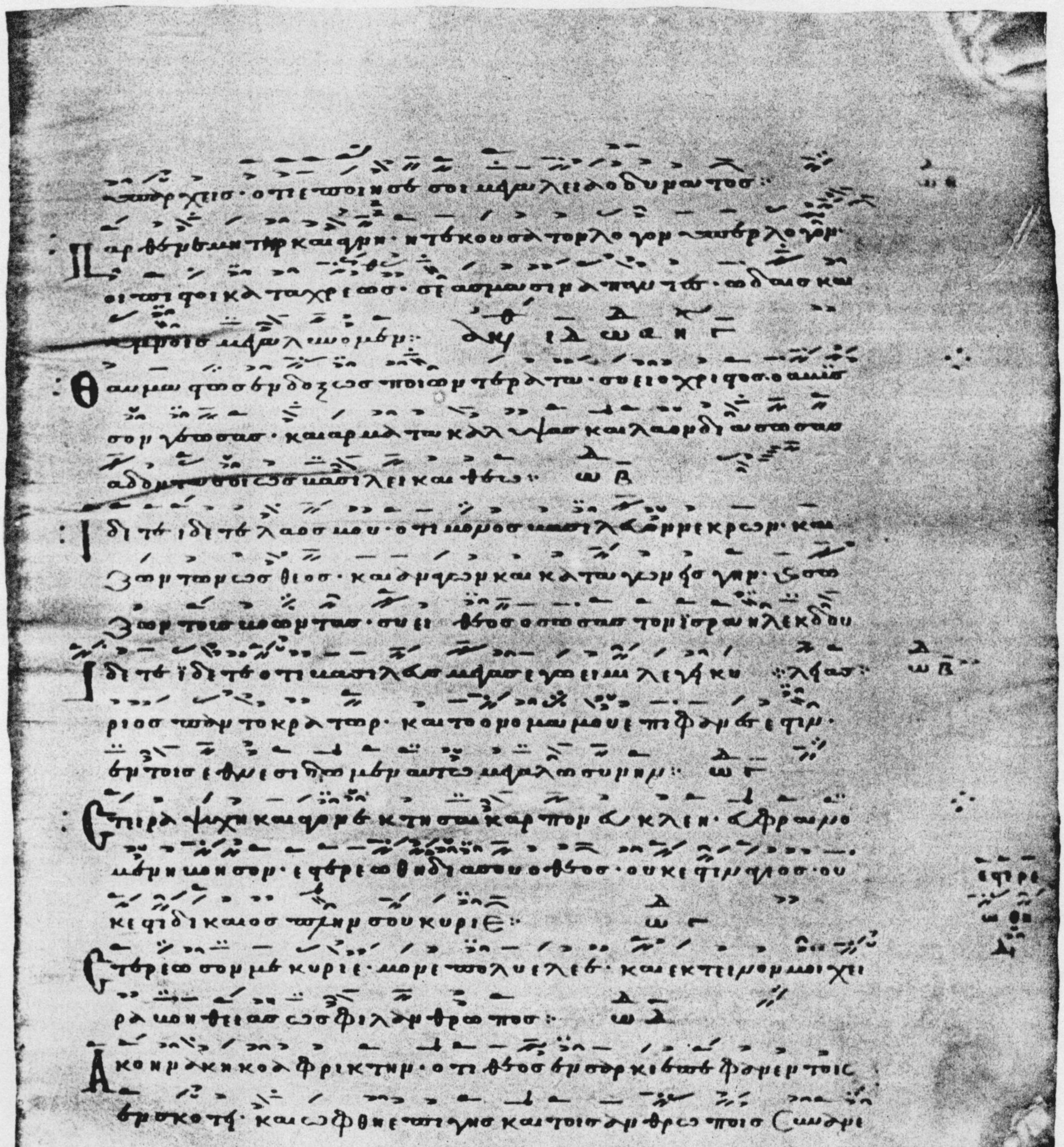
Κυμασι ταραττομαι των ματαιων ... η ψυχη μου ... κραζων ως ιωναν τον προφητην· εκ του κητους ... εκ ... των κακων ... ως μονος ... : ω Ζ

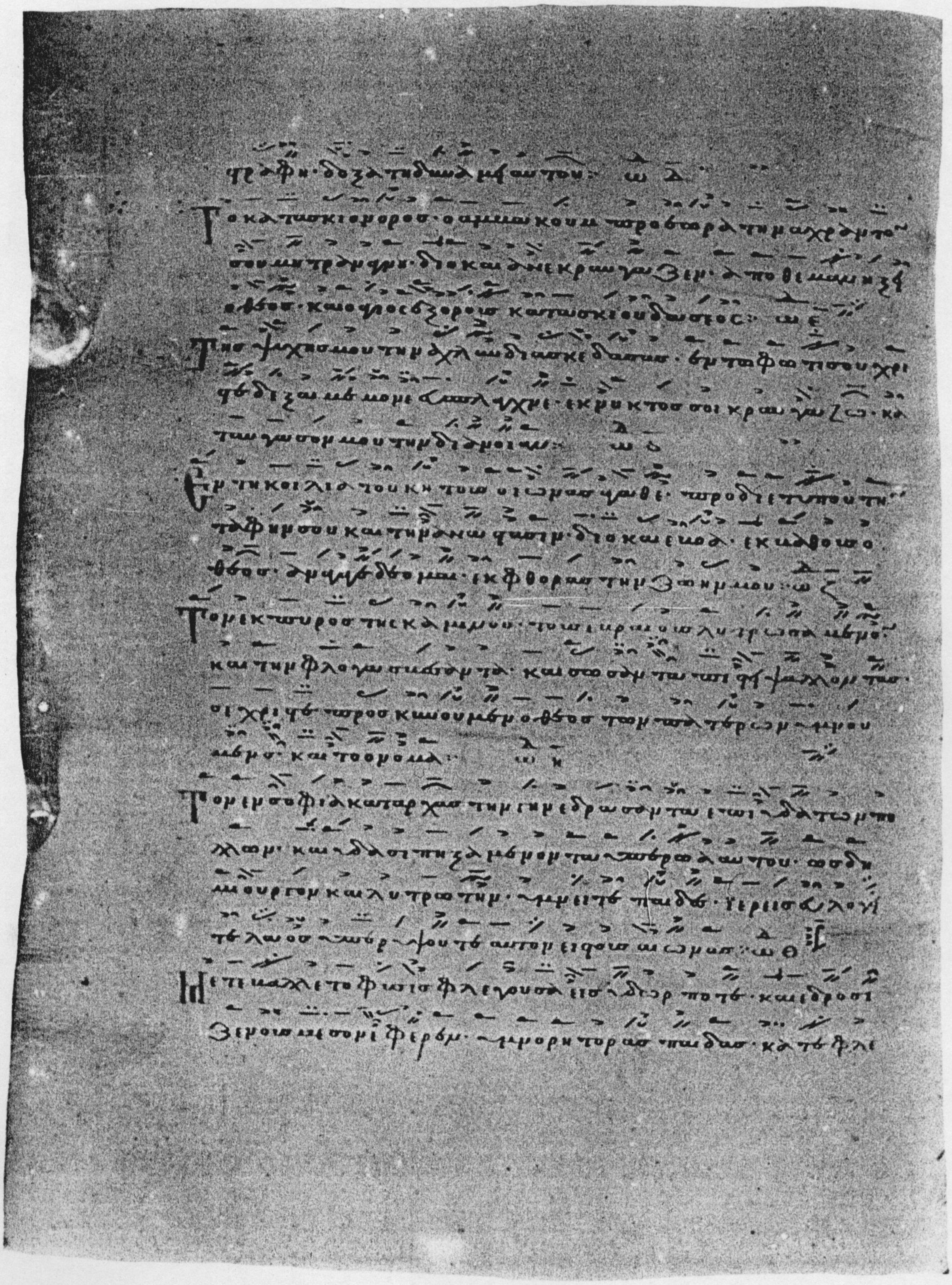
Ο την φλογα δροσισας της καμινου· και τους παιδας αφλεκτους διασωσας· ευλογητος ει ... αιωνας κυριε ο θεος των πατερων ημων: ω Η

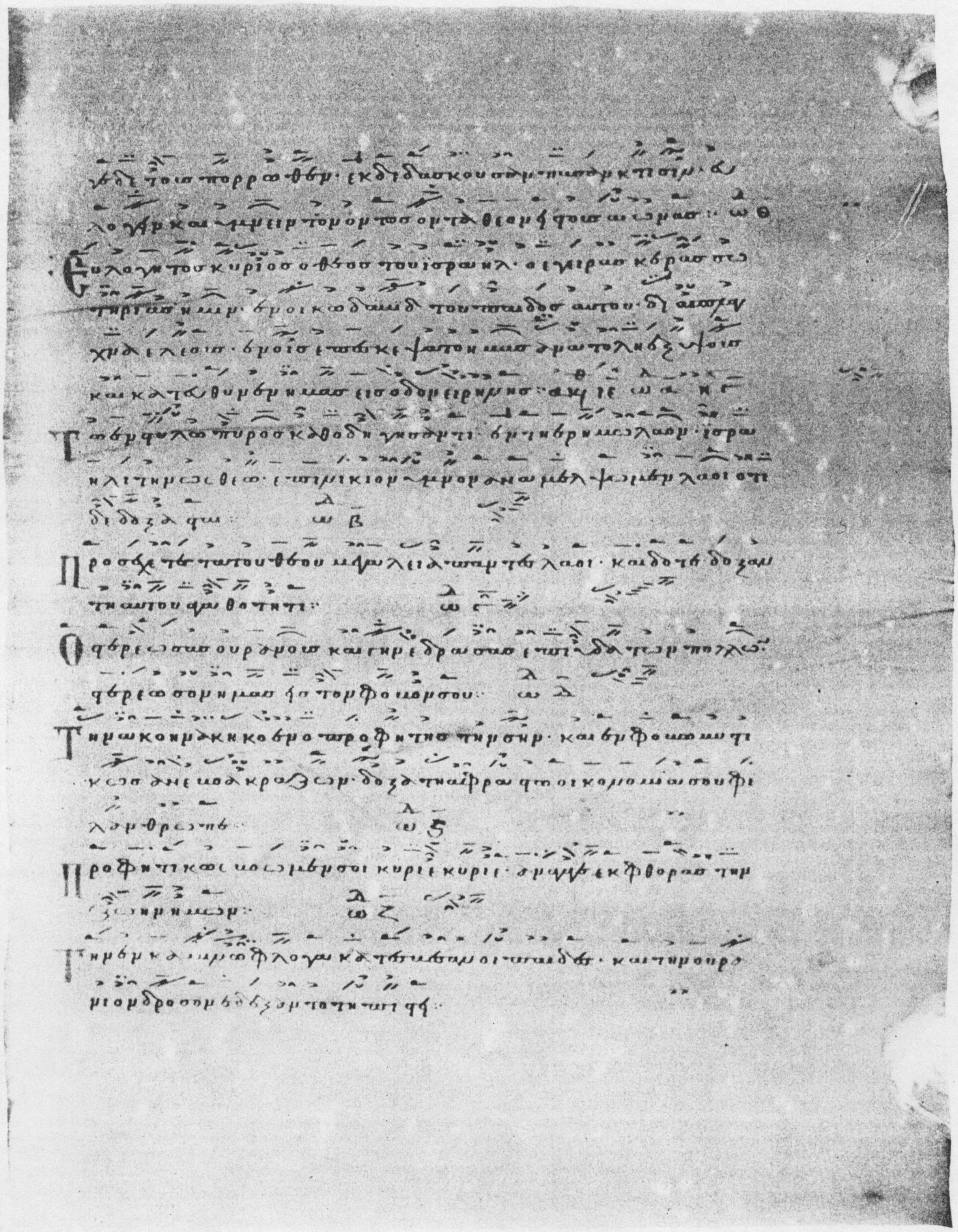
Εν αρχη ην ο λογος· και ο λογος ην προς τον πατερα· ... ευλογειτε ... κυριου τον κυ...

ω Θ

Πως σε μακαρισωμεν· την αριζηλον ... και πηγην ... της σωτηριας· ... χωρις ... μονου· ...

αλλ ιϛ ω η

Οι ουρανοι διηγουνται· ποιησει μεν χειρων σου φωστηρας γαρ φαινουσιν· φιλανθρωπιας την δοξαν σου δηλουντες [illegible] μυουσι τα υπερ α ταυτης γνωσ· οτι τα σπλαγχνα τα δουλα [illegible]

ω θ Σε την απειρογαμον θεοτοκον εν τη [illegible] των ψαλτων :: [illegible] μεγαλυνομεν· ως τεκουσαν την σωτηριαν των ψυχων ημων

ωδ α Τον ρυσαμενον τον ισραηλ εκ δουλειας· και φαραω θανατωσαντι εν τη θαλασση· ασωμεν τω σωτηρι χριστω· οτι δεδοξασται εις τους αιωνας :: ω β

Προσεχε ουρανε και λαλησω και ανυμνησω χριστον τον [illegible]

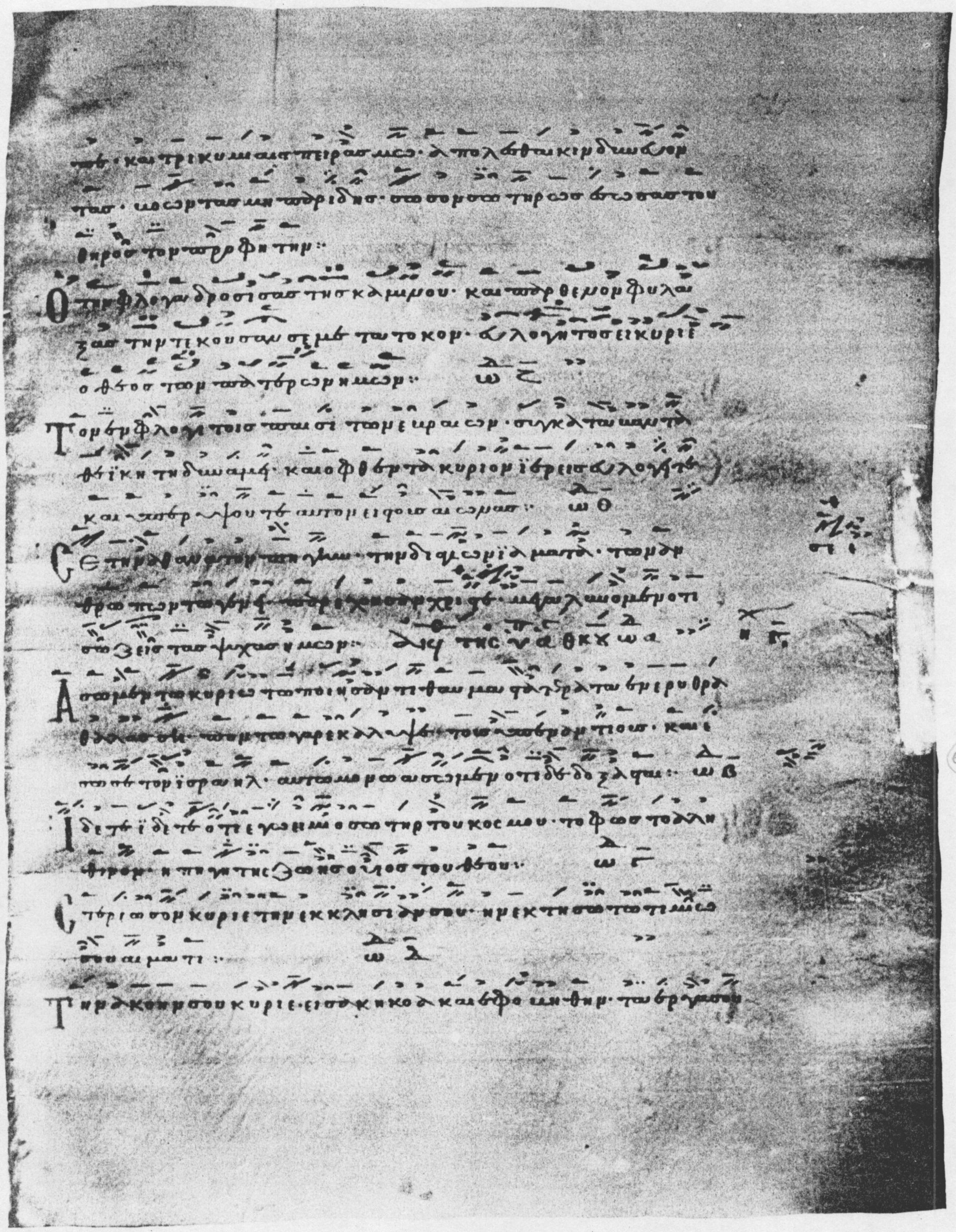
ω γ Εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω· υψωθη κερας μου :: [illegible] εν θεω μου· οτι ουκ εστιν αγιος πλην σου κυριε :: ω δ

Εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοησα τα εργα σου και εδοξασα σε :: ω ε

Την σην ειρηνην δος ημιν υιε του θεου· εκτος σου αλλον θεον ου γινωσκομεν· τον εν υψιστοις σω πατρι και πνευματι δοξολογουμενον :: ω ε

Ορθριζοντες ανυμνουμεν σε λογε του θεου μονογενη· την σην ειρηνην δος ημιν· και ελεησον ημας τους ανυμνουντας σε και πιστως προσκυνουντας :: ω ϛ

Τους εκ του πελαγους [illegible]· κατα [illegible] τας φιλανθρ

F

κατεύμονισα και εξεφην· οτι θεος προαιωνιος υπαρχων·
εκ παρθενου ετεχθης γενομενος ανθρωπος :: ω ε

Προς σε ορθριζομεν Χριστε· τον ορθρον τον αληθινον· τον
εκ παρθενου ημιν ανατειλαντα· και θεογνωσιαν τοις
ανθρωποις δι αυτης καταλαμψαντα :: ω ε

Ορθριζει το πνευμα μου προς σε τον φωτοδοτην θεον·
συ γαρ πεφυκας Χριστε· φωτισμος και ειρηνη των ψυχων

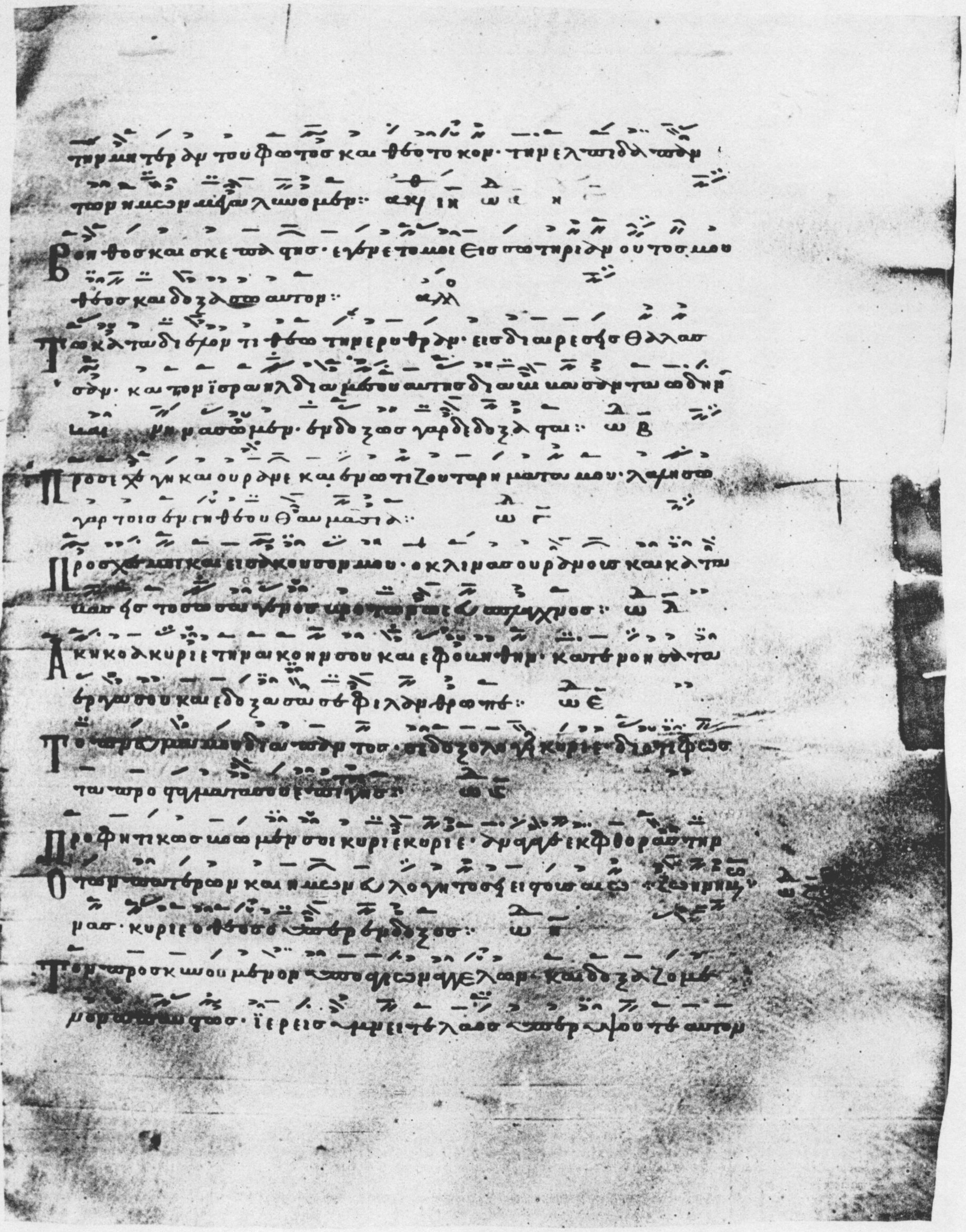
Δ ω ς Εβοησα εν φθεγμασιν ασιγητοις προς τον οικτιρμονα ÷ ηχ F
θεον· και επηκουσε μου εξ αδου κατωτατου· και ανη
γαγεν εκ φθορας την ζωην μου :: Δ ω ς

οτ C? Εβοησα σοι εν αμαρτιαις εγκυθισμενος εισακουσον της
δεησεως μου· και ιλασθητι μοι σωτηρ του κοσμου :: ω ζ a?

Τρεις παιδες εν καμινω την τριαδα τυπωσαντες· του
πυρος την απειλην κατεπατησαν· και ανυμνουντες ε
βοων· ευλογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων :: Δ ω η F

Τον εξ αναρχου πατρος γεννηθεντα προ αιωνων
θεον· και επ εσχατων εκ της θεοτοκου σαρκα ενδυσα
μενον· ως τελειον ανθρωπον και θεον αληθινον·
υμνειτε ευλογειτε· και υπερυψουτε αυτον εις τους αι

Σε την ακαταφλεκτον βατον και αειπαρθενον ÷ ωνας a

ας τοις αιωνας :: ωη

Τον λογον τον και θεον· και λυτρωτην του παντος και του κοσμου ποιητην· ιερεις και δουλοι υμνειτε τον κυριον ::

ωθ :Κεχαριτωμενη χαιρε· ο κυριος μετα σου· ευλογημενη συ εν γυναιξι· και σε μεγαλυνομεν :: ωθ

Την μητερα του φωτος· και μετα τοκον παρθενον· και των ψυχων ημων σωτηρια ελπιδα· οι πιστοι ομοφρονως υμνοις μεγαλυνομεν :: αιγαηαε· ω η

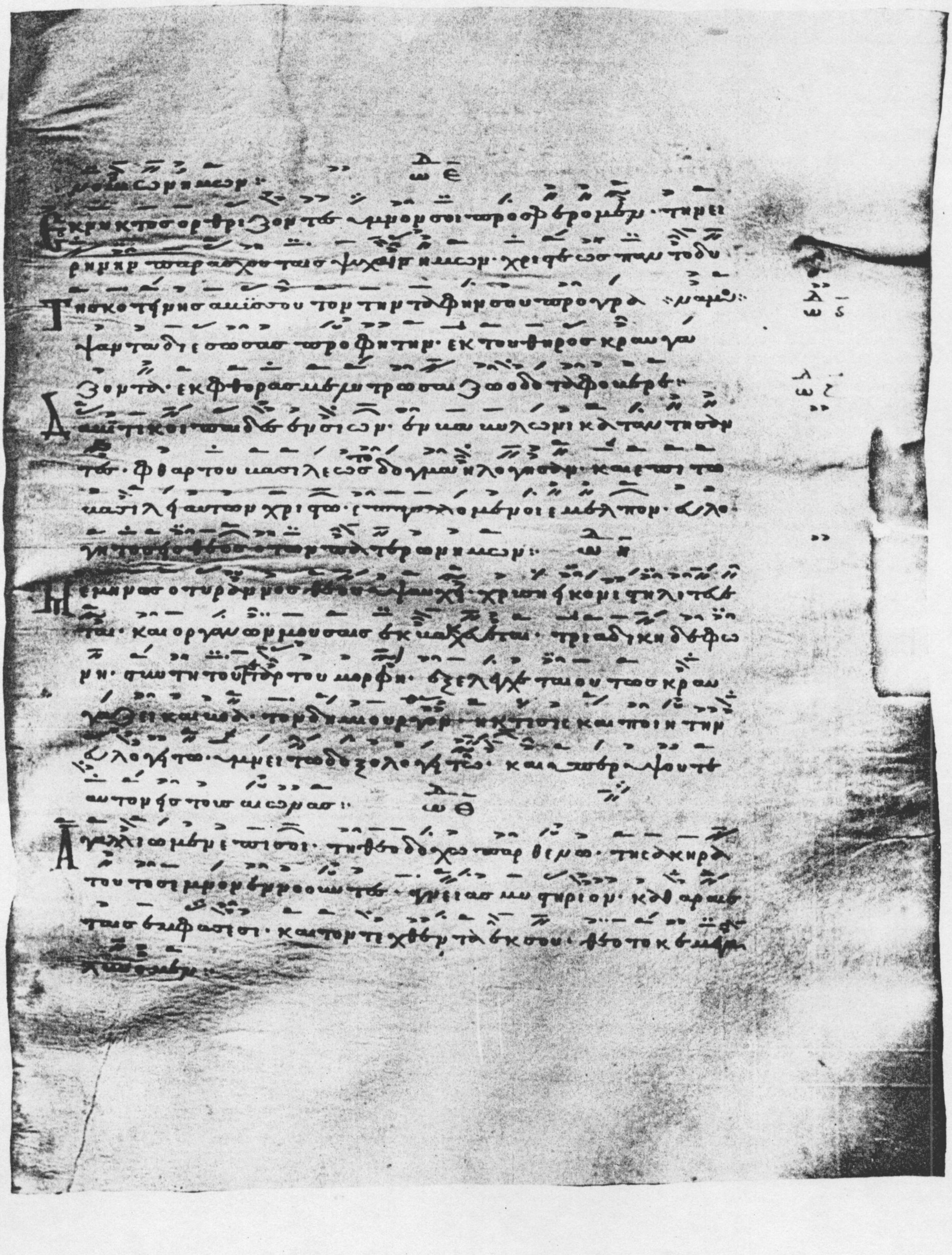
Ασωμεν τω κυριω· τω την διαπορον πηξαντι φυσιν ερυθραν θαλασσην· και λαον ως εκ ξηρας δι αυτης αξαντι :: αλλ

Τω θαυματουργω θεω ημων· τω διελοντι θαλασσαν ισραηλιτη λαω· και εν αυτη αβροχως ποσιν οδηγησαντι· ασωμεν ασμα καινον· ενδοξως γαρ δεδοξασται :: ωβ

Προσχες τη φωνη της δεησεως ημων· ο την θαλασσαν ημων περιτειχισας ως θεος· και τοσον ελεος· καταπεμψον ημιν· ινα σοι υμνουμεν την μεγαλοδοξον σου φιλανθρω

Ο λογω τοις ουρανοις και μαρμαρωσας· και πηξας την γην επι τοις υδασιν γεφυρωσας κυριε· εισω μεν φοβον σου θρεψωσιν

Εισακηκοα την ακοην της δυναστειας σου· οτι και σαρξ γενομενος λογος· συνεξηλειψας το χειρογραφον των

ακι χ ωδ ηζ

Περιούσιον λαὸν ἐν ἐρήμῳ ὁδηγήσας σῶσαι· ᾆσμα καινὸν ἐν χεί-
λεσιν· συμφώνως ἐν ᾠδαῖς μελῳδοῦντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξ(ασται)

ᾠδὴ ε

Φαεινὸν ἡμῖν ἀνάτειλον ἥλιον Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ λαμπρύνον
τοὺς φωστῆρας τῶν προσταγμάτων σου ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν·
σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀπλανὴς τῆς εἰρήνης: ᾠδὴ ς

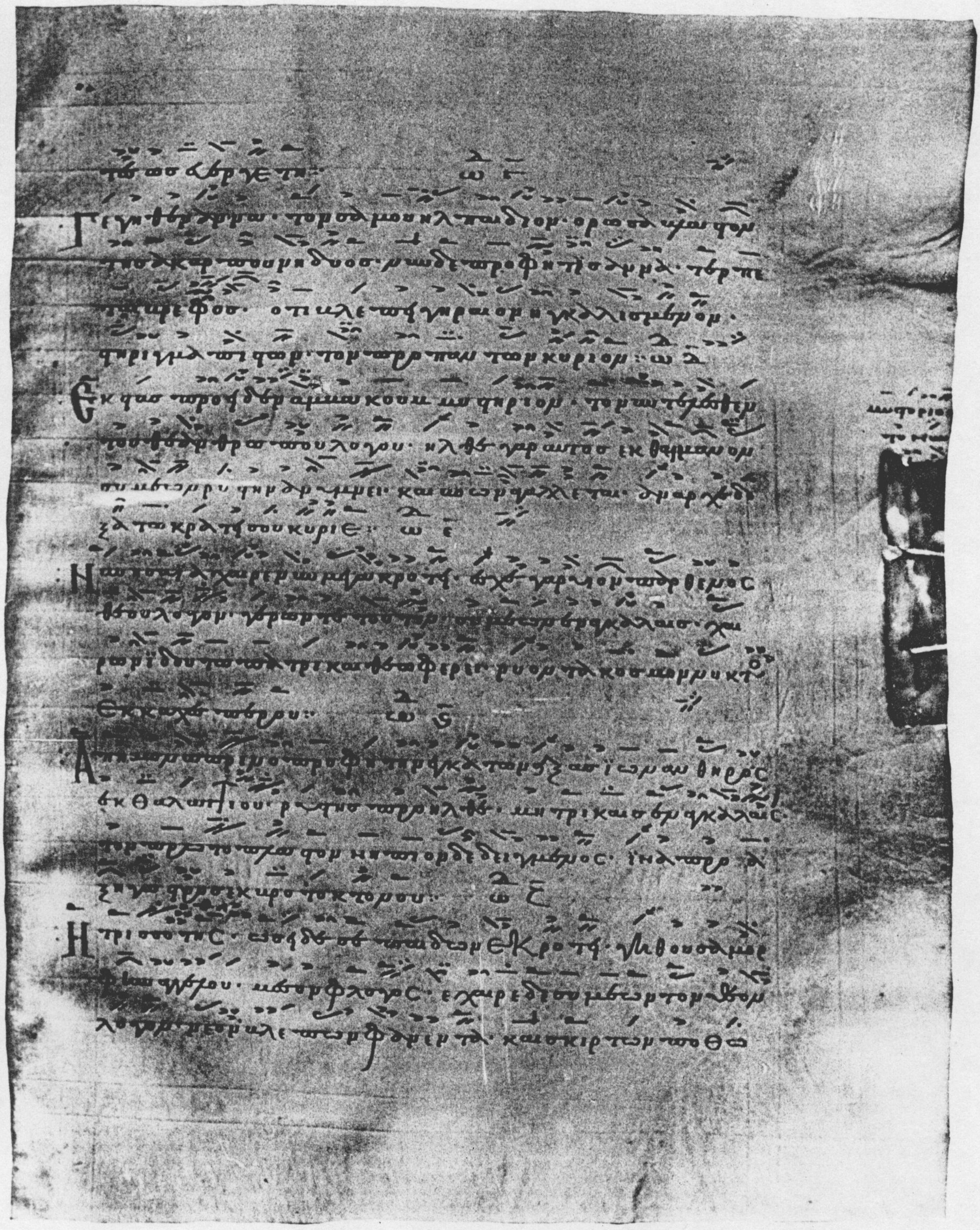
Ὁ παραδόξως τὸν προφήτην σου· ἐκ φθορᾶς σώσας τὴν ῥεω-
μένος· καὶ τὴν σὴν δηλώσας ἀναφανῆναι· σῶσον ἡμᾶς
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν: ᾠδὴ ζ

Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι· καὶ πνεύματα δικαίων· εὐλογεῖτε τὸν
Κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας: ᾠδὴ θ

Τὴν μόνην Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασαν· ὑπὲρ θέμιν ἀμήμ· με-
τὰ τόκον μάγραισαν· Θεὸς γὰρ ἡ μονοτόκος· διὸ σε Θεοτόκε·
ἀπαύστως συμφώνως μεγαλύνομεν: ᾠδὴ θ

Σὲ τὴν τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασαν ἐν μήτρα-
σι τὴν πρόξενον τοῦ κόσμου· Χριστὸν θηλάσασαν παρθέ-
νον· τὴν οὐράνιον παστάδα· καὶ ἐπὶ γῆς μὲν ἀμμάδα·
ὕμνοις μεγαλύνομεν: ἀλλ(ος) εἰς τὸ ποπαντ... ᾠδὴ α

Ὁ πρὶν πέμψας Λάτμην τὸν ... ἐν θείοις· σῶσας τὸν λαὸν Ἰσ-
ραὴλ ... λόγος· φαρμάκου καθήμενος· ... τὴν κτίσιν
... καὶ νόμον ᾆσμα σῶ ποθεῶ· ἐφ' ὕμνοις κρο...

ιμβλητος· χριστέ· σωτὴρ ἀλόγητος:: ωη

Π αλαι και τα δε μεγαλυνομεν την μητρω· ἀφλεκτον ὁμου τα
τον τοκον της παρθενου· ραβδον δε τουτον ουρανιο
υφαινει· ιερεφος θεον υποδραμων· αλογητον μων
ων· λασχημιομουσα η κτισις τον κυριον:: ωθ

:Ηε των ψυχων σκιρτωμεν ανθρωπων γενος· αληκτον
αινον σοι φερομεν τω αξιως· ιδου γαρ ωδιν ασιν ατονηθι
σαν λογον· σοις αγαλλαις ορωμεν· εν θειον ιερεφος· γε
ρασμεν ομοτα· τοις ποθω υμνουσι:: ακαναςωα

κΓ :Α σωμεν λαοι της εκδουλιας την κτισιν παλαι λυτρω
μενω· και τον παρ ω το πτωχω φομ αδαμ· της σαρκας της
προσημελαθερωσαντα· και σωμει υπερ ανθρωπων τιμιας τη

φα τριημερω ωδην αναφασαν αυτου· ενδοξως γαρ δεδοξασται::

Ο μας ιλας εμειτω ... των πολλων· αρματα διερρη
ξε· του φαραω εν θαλασσι ερυθρα· ασωμεν ωδην

ωβ :Π ροσαξατε απαντες λαοι· τα του θεου μεγαλεια ... ως θεω
και ιδετε· οτι τον μετρον φορεσας· εκ παρθενου
εθεως ερημας· τη αυτου αγαθοτητι ως φιλανθρωπος::

ωγ :Ι σχυς και δοξα των ελπιζοντων επ αυτον· παρ
των τοδε ... του γαρ εχθρου το ... την τω

κλαμω του σταυρου· καε παλαισ αορατοσ· και εδω-
ρησω σημ· την τριημερον σου εγερσιν: ω λ

Πεσωσ δη μεμνημονοισ ευανδρεια· ο εξ ημων πεντοδυναμ·
και κεφαλαιο των δυο μερων· εμεκ φασοσ δι ακοητων·
εσεσ ι της τριημερου· ο φωρ[...]μενοσ ημιν· φαλλια-
στην και λυτρωσιν· τοισ λαοισ φωσ μοσ ωσι· δοξα τηδυ-
ναμει αυτου: ω ε

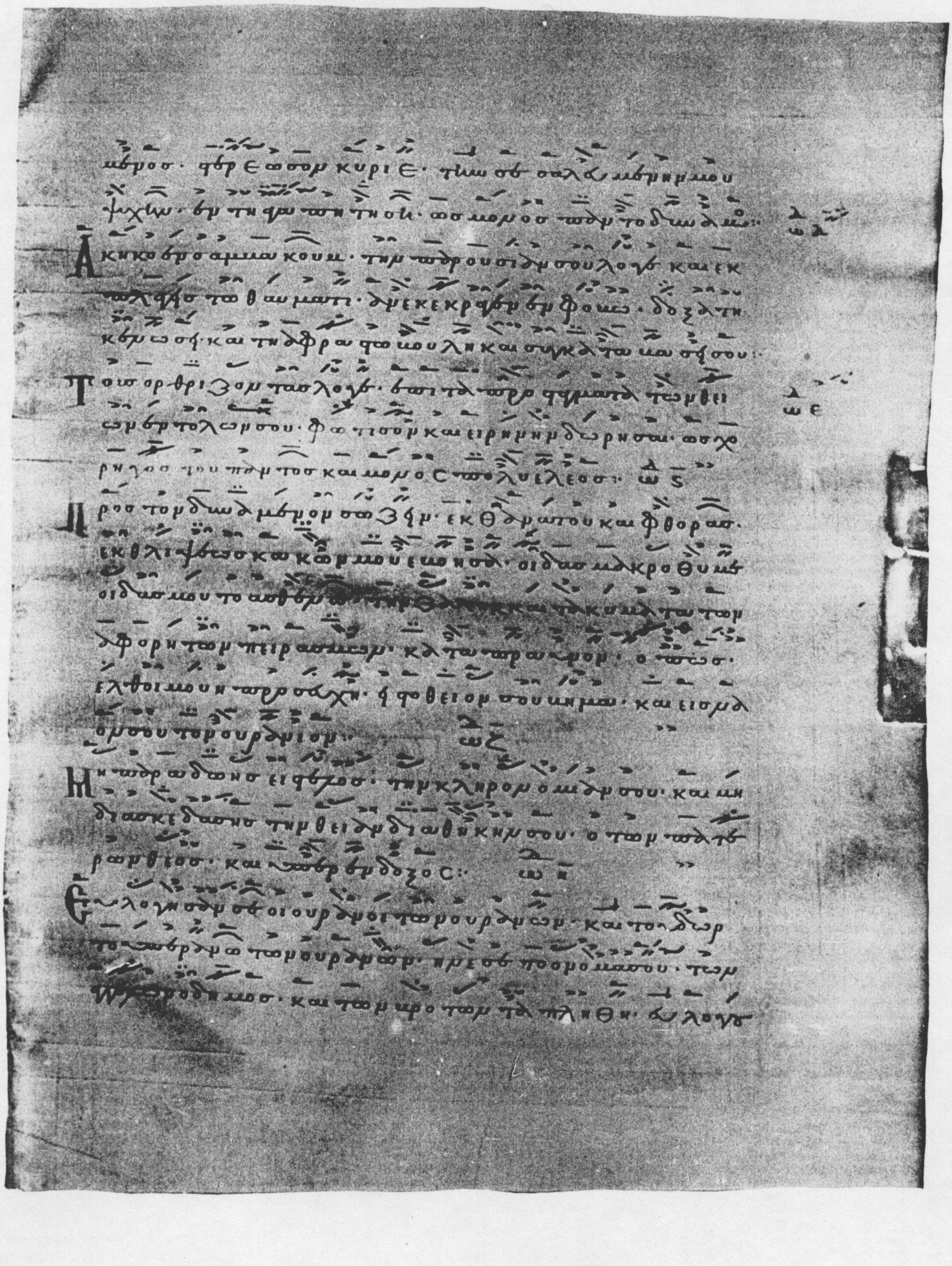
Την σοφιαν σου αχλυοσ των παθων εκλυτρωσαμενοσ
κε ωρησ σω ημιν το φωσ και την ειρηνην σου· τοισ ορθρι-
ζουσι λαοισ φωσ· ευοι τα προσταγματα των σων εν-
εν τολων· και σε προσκυνουσι τον σταυρον σου
τον τιμιον: ω ς

Εν τω κη τη παλαι διατασσει τασ σασ χειρασ· ο προφη-
της Ιωνασ· τον σον ζευσ διαδημενον· εκ θανατου ζ
φθορασ· ελθειν εδει το και ζαλην καταμασαι· την δι-
ημερον αφθοροσ· την δυναστειαν αυτου: ω ζ

Τω φλογωδει του πυροσ· εχρησατο τουσ παιδασ· αλλ εν-
κατημμενω αληθει τω· θεολογουσι το ψαλλειν ευλογη-
τοσ ει ο [...]λαοσ των αιωνων και αινετοσ· ο δια σταυ-
ρου και ταφησ σου· αναστασ τριημερος· και συναγειρασ

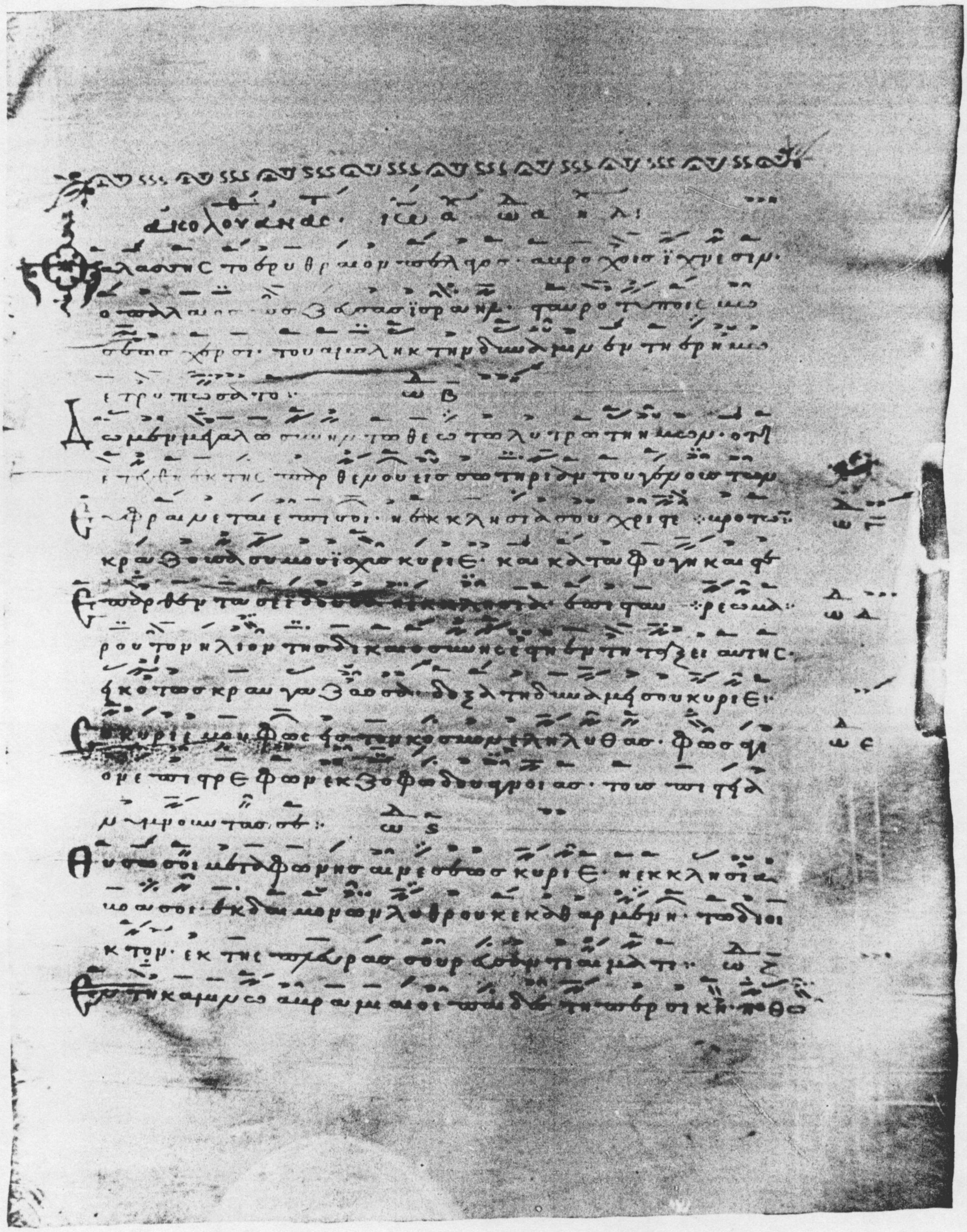
ὁ τῶν πατέρων θεός::
καὶ ταφέντι
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας::
καὶ
ὀλοφυρομένη
δακρυρρόως
τί τοῦτο τὸ μέγα θαῦμα τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου ὁρᾶται σήμερον· πῶς ἡ ζωὴ θανα-
τοῦται· οἴμοι τέκνον ποθεινόν· τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον· καὶ τὸ μέγα μυστήριον·
διὰ τὸ
σῶσαι τὸν ἀδάμ·
ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ·
λαοί·
ἐνδόξως

τὴν ὑμνοῦσιν· ὑπερυψοῦσιν· Καὶ δοξολογοῦσιν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας : ωθ

Καταξίων οὖν θέμενοι· ἀφηκῆσαι πάντα μακαρισμὸν ὡς οὐ
δεσουράνιος· ἀλλὰ φιλόνομος ὑπάρχων· τοῖς δούλοις
ἡμῶν ἀφθονίαν· ἄχραντε παρθένε· διὸ σε μακα-
ρίζομεν πάντες· ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν [illegible]
τὸν ὑπερύμνητον τόκον σου· [illegible] τοῖς ἄσμασι με-
γαλύνομεν· τὴν μελῳδίαν τῶν ψαλμῳδημάτων

[illegible] εἱρμὸς σ ιβ

ἀσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ τοῦ πυρὸς πολλοὺς μὲν νοῦς ἐκραυ-
γάζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε:

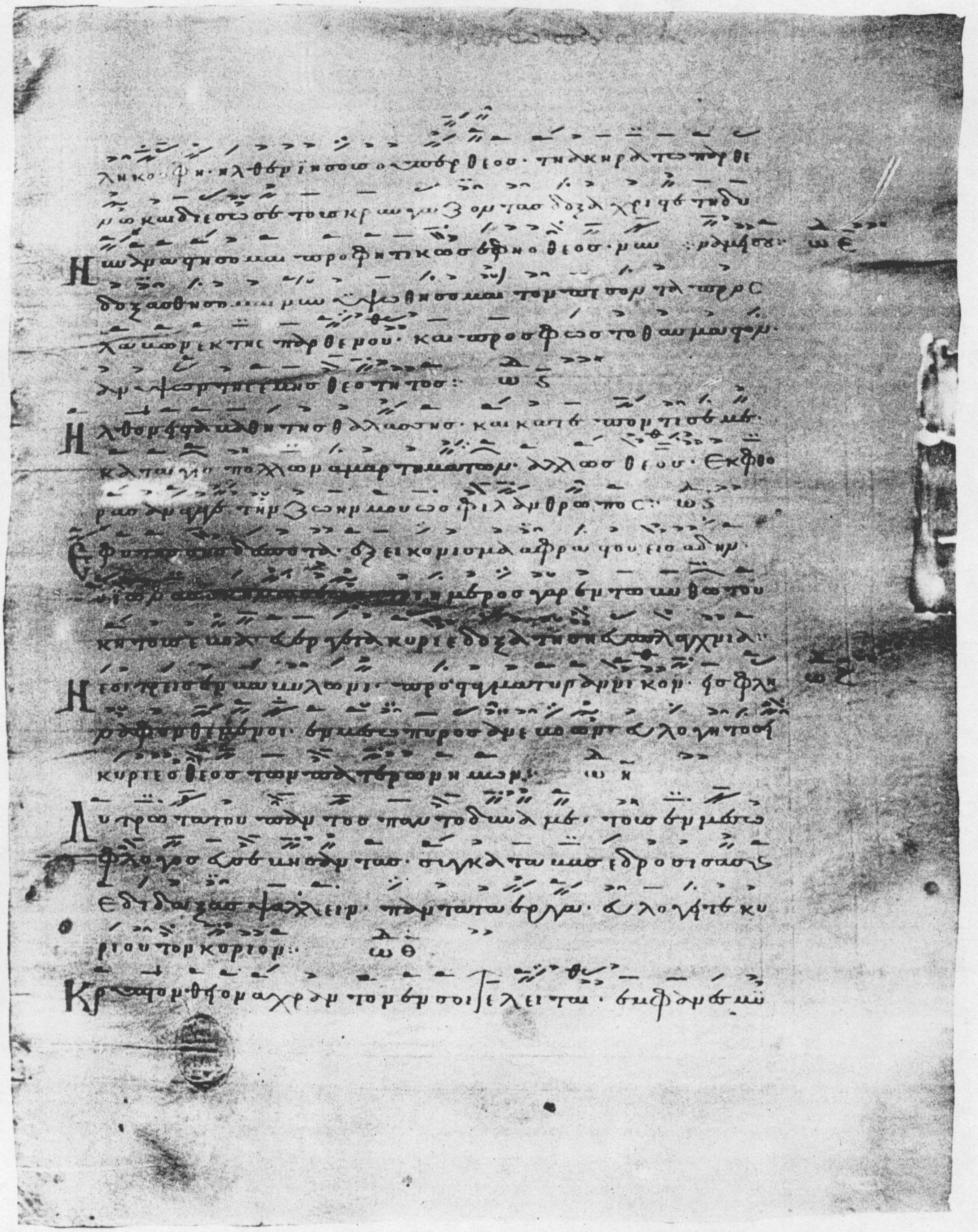
Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ λεόντων χάσματα ἐν
λάκκῳ ἔθραυσε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν ἀρε-
τὴν περιζωννύμενοι οἱ εὐσεβείας ἐρασταί· παῖδες κραυ-
γάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύ- ριον:

Λίθος ἀχειρότμητος τοῦ ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ παρ-
θένε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· Χριστὸς συνάψας τὰς
διεστώσας φύσεις· διὸ ἀγαλλόμενοι σὲ θεοτόκε μεγα-
λύνομεν: ἀκ ἀνας ἰω α [illegible] δαμας κα

Τριφεγγοῦς κράτους ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου· ἀπαθὴς
ὡς ἑνωθεὶς ψυχῇ τὸ τριήμερον κατα[illegible] τὸ σῶμα δέ-
μας· ὁ πᾶσι σώζων ἐν τῷ πάθει· τὴν ἐκ νεκρῶν σοῦ τοῦ στόμα-
τος ἐπινίκιον ἀσμ μελῳδήματα: ω β

Περὶ Χ[illegible] [illegible] καὶ [illegible] χεῖρ φὼν τὸν
φιλάνθρωπον: ω

Ἀφ[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἐξ ᾅδου κατα πα-
τοῦ φωτισμ[illegible] φιλάνθρω-
Ὁ κλ[illegible] ἐνδόξως [illegible] θρόνου [illegible] τος ἐν [illegible]

τήριον παρθένε ἐχρημάτισας· καὶ γὰρ θεὸς ἐκ σοῦ σεσω
ματωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς θεοτόκον μεγα
λύνομεν: ἦχ ΕΙC ΑΓΙΟΥC Α ΠΠ ω. αη

Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ὁ δεδοξασμένος κύριε· ἐν χειρὶ τῇ
κραταιᾷ ἐλυτρώσω τὸν λαόν· ὃν ἐκτήσω φιλαν

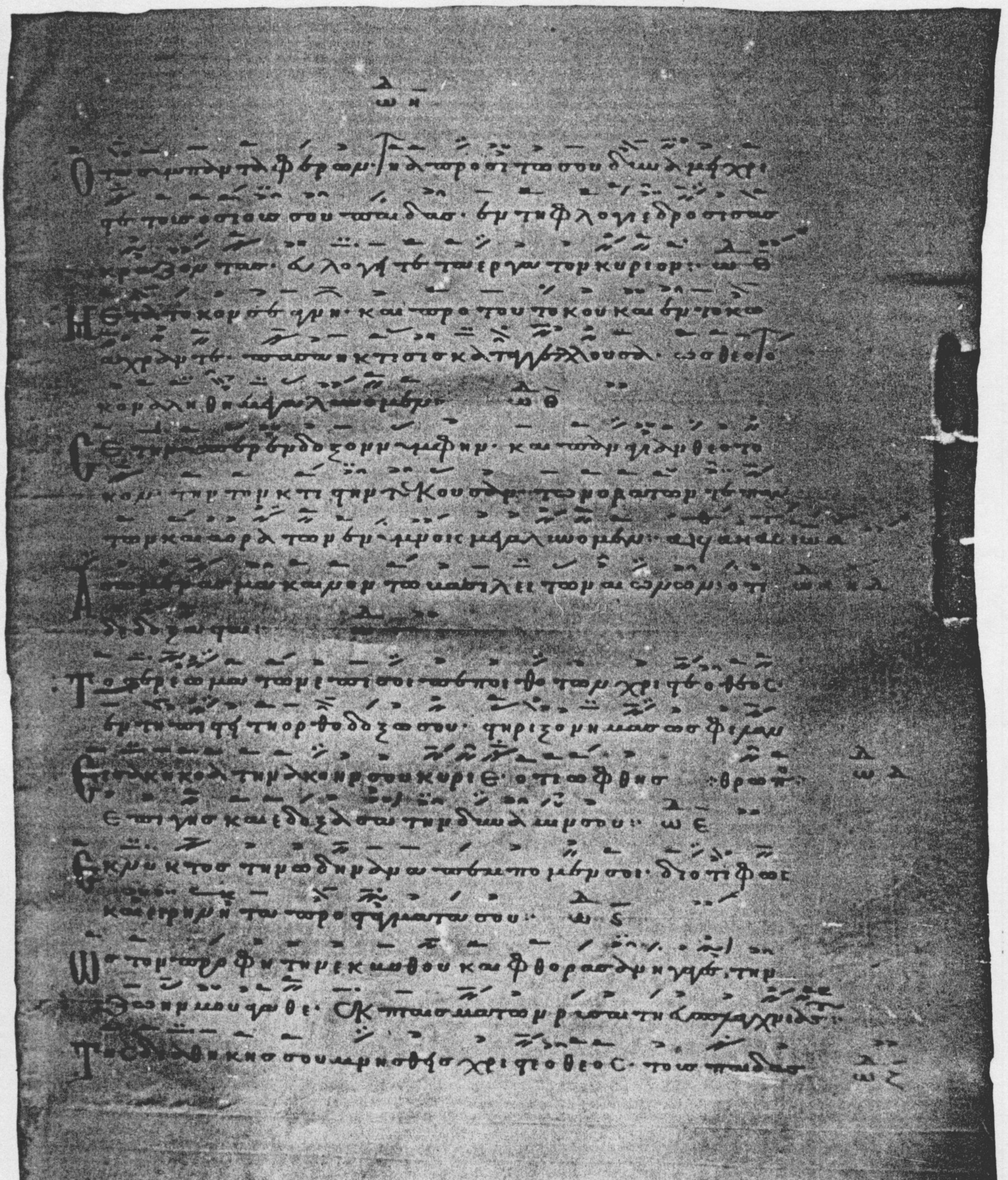
Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἐνυποστάτῳ σο
φίᾳ θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε:

ω Δ Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθείς· ἐν
τὴν φύσιν θεώσας· ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν δόξα
τῇ δυνάμει σου κύριε: Δ ω ς

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς· περιούσιον λαὸν τῷ αἵματι
σου κύριε· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν· ἐν ὁμονοίᾳ φυ
λάττων τὴν ποίμνην σου: Δ ω ς

Ἐν κεντῇ χειρὶ ἐρευνήσας· Θωμᾶς προσεγράψα
σε τὸν ἀθάνατον· ὡς νεκρὸν ἑκουσίως ἐν τῇ καρ
δίᾳ τῆς γῆς τριήμερον θάψαντα: Δ ω ζ

Ὁ ἄναρχος ἄναρχος λόγος· σὺν πατρὶ καὶ τῷ πνεύμα
τι· ὁμοούσιος ὁμογενὴς· ὁ λόγος καὶ ἄχρονος
μένος· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:

ερρυσω εκ φλογος διαλυτου συγκαλεσας βιωσιμον ιελλη
θεος ο υπερενδοξε: ω η

Τον εν μορφη αλλοτριου ορασθεντα εν καμινω πυρος τοις
ομολογοις Χριστον τον θεον· υμνειτε παιδες ι
ερεις ευλογειτε· λαος υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας:

ωθ Σε την απειρογαμον θεοτοκον· την ουρανιον παστα
δα· την τεκουσαν τον αρχηγον της σωτηριας ημων
υμνοις μεγαλυνομεν: ακ ανες ω α ν α:

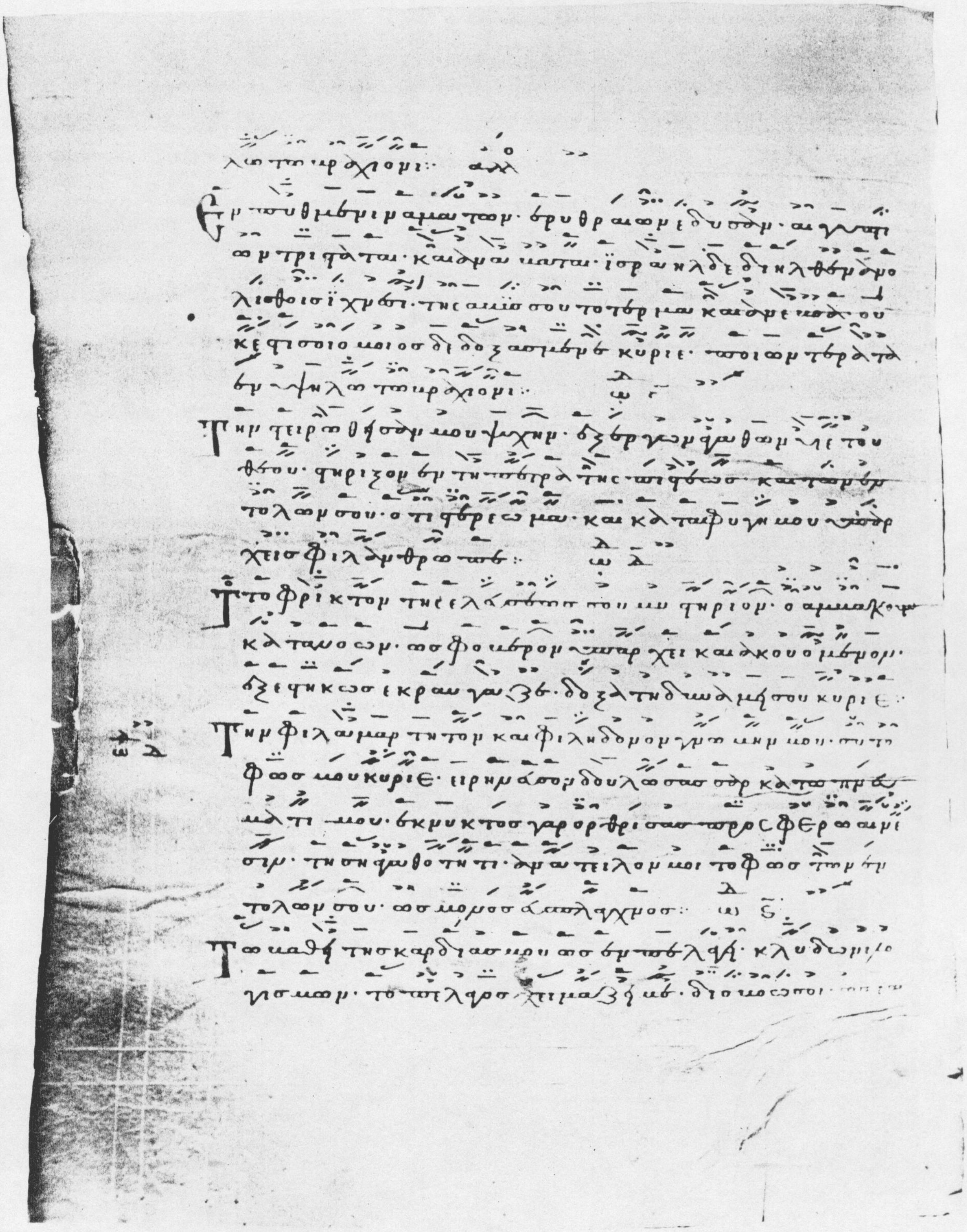
Α συ μεν λαοι το θαυμασιον τερατουργησαν τι· ερυ
θρα θαλασση χειρι τη θεια· ο τον παλαι Ισραηλ
ανολιθοις ιχνεσι· πεζοπορειν την ανατολην πε
ποιηκε· και τον της κακιας εγκλησαν την Φαραω
εκαλυψε κατεποντισεν: ω ε

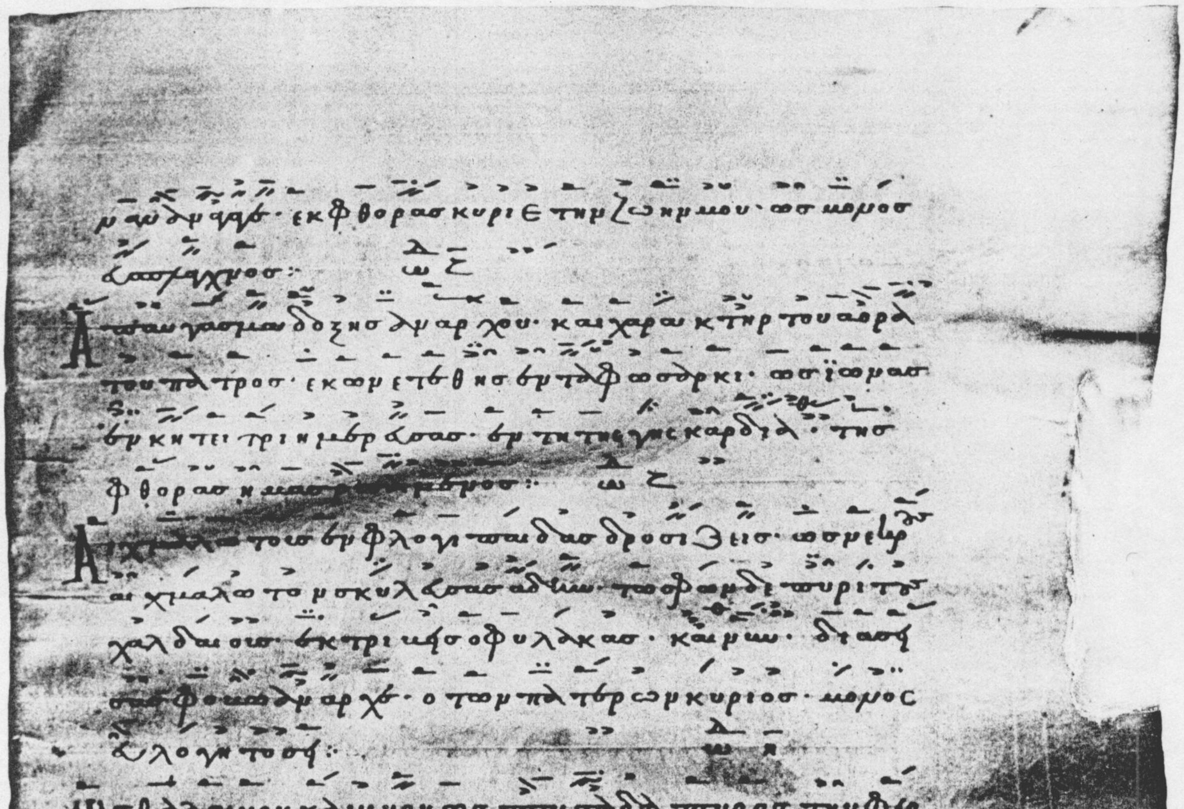
Οτι ευφρανεται κεν η εξ εθνων εκκλησια· και η προ αγνων
τεκνοις ηθετημενη συναγωγη το θαυμασιον θεωρησα
σα ηνοιξεν μεν γλωσσα ει Κυριε: ω α

Διαλαμπουσι τοις κτισμασι της σης εικονος· επιφανιου γαρ
εφησ· και ετακησαν εθνη· συ γαρ ει φιλανθρωπε ισχυ
ρος και υμνησις: ω ε

Αξιως ουκ εφορται την δοξαν σου Χριστε· αλλ...

σε μονογενῆ· πατρικῆς ἀπαυγασμα δόξης ἡ θεότητ·
ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες· ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε::
Ὡς ἐβρόντησεν προφήτην Ἰωνᾶν· ἀνήγαγες ἐκ τοῦ κήτους
ὁ θεός· τῷ σῷ προστάγματι· ἐκ τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμά-
των λύτρωσαι· καὶ σῶσόν με δέομαι· ἐκ φθορᾶς τὴν ζω-
ήν μου ὡς φιλάνθρωπος:: ω
Χαλδαϊκῆς καμίνου· οἱ παῖδες κατεφρόνησαν· διὰ
τοὺς ὁμολογοῦντας σε Κύριε· καὶ σκιρτῶντες ἐκραύγαζον· εὐλο-
γητὸς εἶ Κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:: ω κ
Ἀσωμάτων ἀρχαγγέλων λαοί· τὸ κατ' αὐτοὺς ἐπιγνώσ-
σωσον ἡμᾶς· ... ἐν φόβῳ προσέλθω θεὸς κύ-
ριος· γνωρίσαι τοῖς ἔθνεσιν· ὅτι δι' αὐτὸν Ἀδάμ· δού-
λου σχῆμα ἐνεδύσατο· ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις οἰκῶν εἰς τούς
Εἶτον κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδὲκ ἱερέα τὸν αἰώ-
νιον· μόνον καὶ ἀπολύτρωσιν τὸν αἴροντα τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν· χειροτονοῦντα τὸν θεόν· ἐν ᾠδαῖς σωματικαῖς
μεγαλύνομεν:: ... ἁγίω ... ἠχ ... ἐ ... ω κ λ
Καθ' ἡμῶν ... ἱερεῖς ... τῷ θείῳ προστάγματι
καὶ κύτος ... θάλασσης· ... τὴν διέξοδον ... ἐλαύνων
... θεοῦ· τοὺς ... πόλεμον ἐν ...

μ[illegible] · ἐκ φθορᾶς κύριε τὴν ζωήν μου· ὡς [illegible]
[illegible]χμοσ:
Ἀπαύγασμα δόξης δημάρχου· καὶ χαρακτὴρ τοῦ ἀορά
του πατρός· ἐκοιμήθης ἐν τάφῳ σαρκί· ὡς ἰωνᾶς
ἐν κήτει τριημερεύσας· ἐν τῇ τῆς γῆς καρδίᾳ· τῆς
φθορᾶς ἡμᾶς [illegible]μενος:
Αἰχ[illegible]τοις ἐν φλογὶ παῖδας δροσίζεις· ὡς μὲν
αἰχμάλωτον μὲν κυκλώσας ἀδίκων· τῷ σφοδρῷ δὲ πυρὶ τοὺς
χαλδαίους ἐκ τριῶν σοφύλακας· καίων· διὰ σοῦ
[illegible]φ[illegible] δημαρχοῦ· ὁ τῶν πατέρων κύριος· μόνος
εὐλογητός:
Ὡς θάλαμον καμίνου ὡς παστάδα πυρὸς τὴν φλό
γα [illegible]θον τῷ· οἱ θεοφόροι εἰσῶν· ἐν μέσῳ τῆς
φλογὸς· δροσιζόμενοι παῖδες· τὰ ἔργα κυρίου τὸν
κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Ἐ[illegible] τῆς δράκοντος· μόσχηματι τὴν καταρδῶν
[illegible]κησάτο· οὐδὲ ὑπὲρ θεὸν θεοτόκε· τῷ τῆς κυοφο
ρίας [illegible] σχήματι· τὸ κοσμεῖ τὴν εὐλογίαν δόξην θη
[illegible]· ὁ θεὸν σε ὑπὲρ τοῦ μεγαλύνομεν: ᾠδὴ εἰς πεντηκο·
Θεῖος καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ ἐρρητόρευ

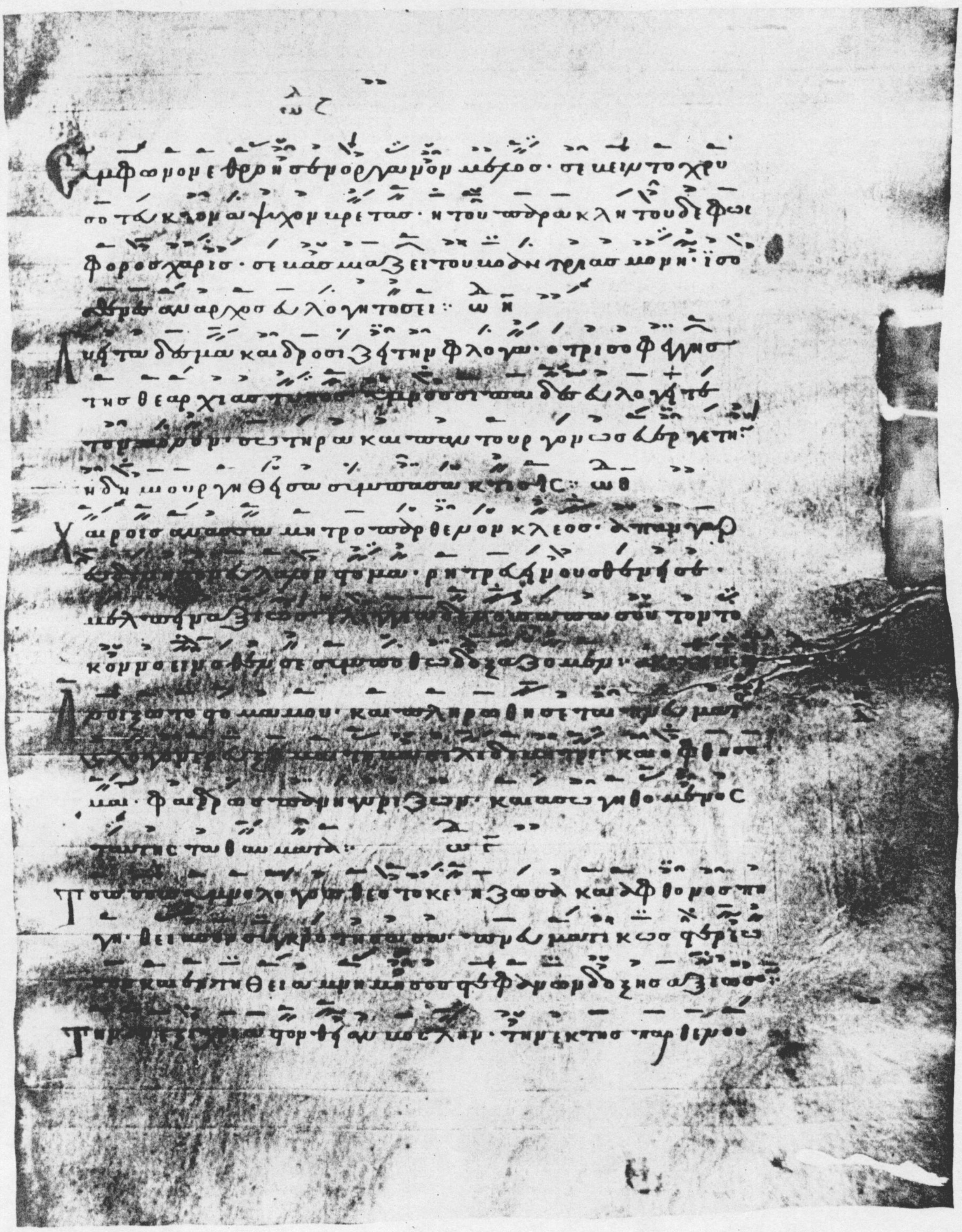
σε τον θεογεαφορμονον· ιληψη γαρ εκ τι(ν) εξασ σου
ματος μου· ορατον οντα και μυστηρια των αιματ(ων)
γνωσιν γεραιρομεν εν θειοις τοις ασμασιν :: ωδ(η) γ

Ερρηξε γαστρος η τικτομενης ωδινας· υγριν
τε διοικαθεκτον αλεκτομενης· μονη προσα
χη της προφητιδος πάλαι· ανυμνης φερουσης την α
μωσιν πετριμμενον· προς τον δεσποτην και θε
ον των ημων σεβων :: ωδ(η) δ

Αμηχανον εκτων ημων ο σος δοξ ο ιουμονος λογος προελ
θων πατρος δοξ αμαιτιου· ισοσθενος του πν(ευ)
ματος αποφολοις· ημων ερπε δοξ ελαμψας ευσ
εβεργετιν· αδδυσι δοξ αν τω κρατει σου κυριε ::

ωδ(η) ε Λυτηριον καθαρσιν αμπλακηματων· πυρι την ουσ
δοξασθαι των αιματος δροσον· ω τεκνα δ φ ωτομορ
φα της εκκλησιας· μιαν εκ σιων γαρ δοξ εληλυθεμο
μος· η γλωσσα πυρος ομορφος την αιμπατος χαρισ ::

ωδ(η) ς Ιλασμος ημιν χ(ριστο)ς φευκαι σωτηρια· ο δεσποτης ελαμ
ψας εκ της παρθενου· ηνωσ προφητην θηρος εκθα
λαττιου· φερ ημων ιωναν της φθορας διαρπασας
ολον τον αδαμ παλιν επανηκοντα ::

σαρκωσεως σου του υψιστου· ο προφητης αμβακουμ εξεφωνει κεκραγως· δοξα τη δυναμει σου κυριε:

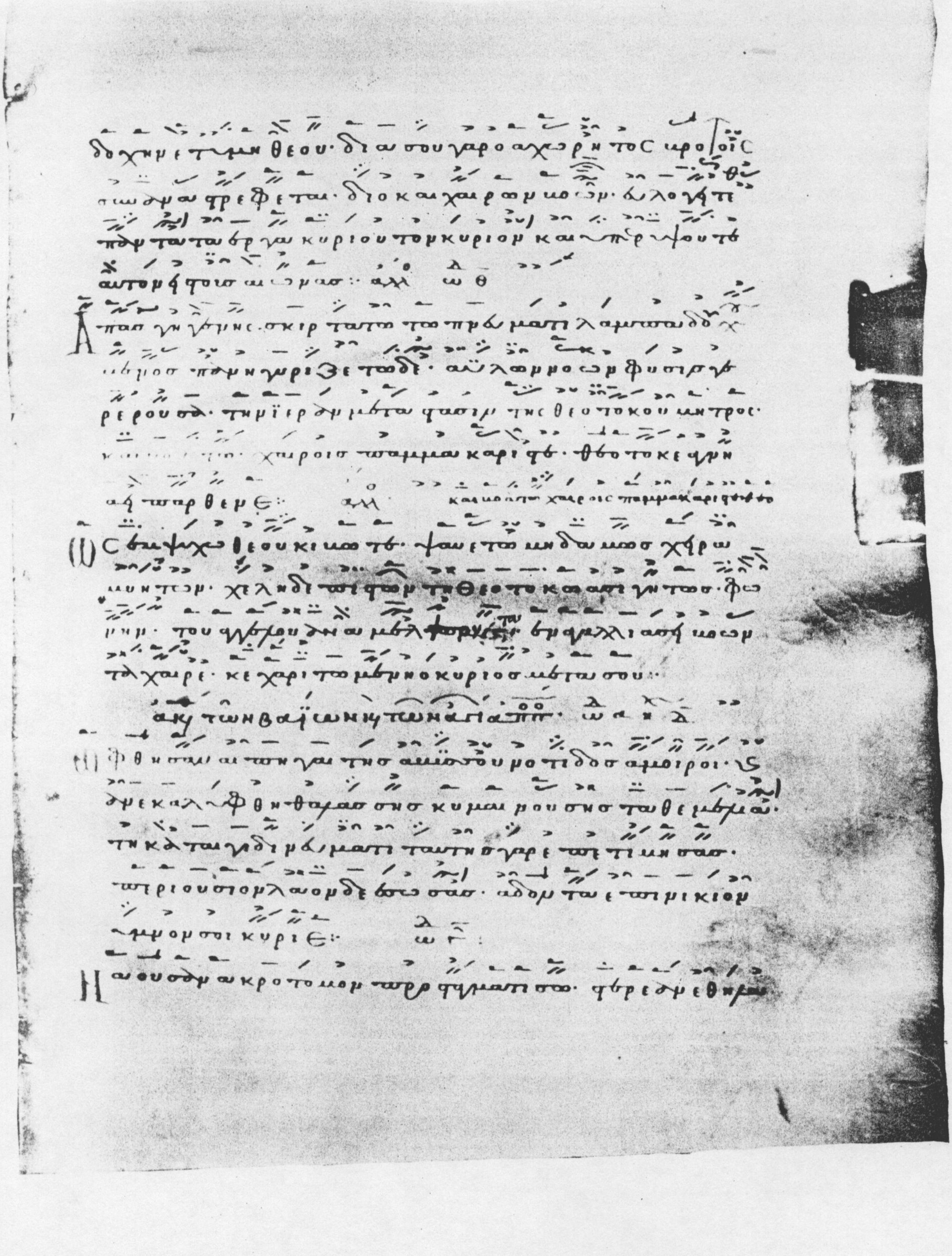
ω ε Εξεστησαν σημερον τα επι τη θεια μνημη σου· συ γαρ απειρογαμως παρθενε· γη θεον ετεκες· ως προ ζωης κιβωτος· προς την επουρανιον μονην· παντοτε [illegible] σοι· την ειρηνην βραβευουσα:: ω ς

Την θειαν ταυτην και πανεντιμον· τελουντες εορτην οι θεοφρονες· της θεομητορος· δευτε τας χειρας κροτησωμεν· τον εξ αυτης τεχθεντα θεον δοξασωμεν:

ω ζ Ουκ ελατρευσαν τη κτισει οι θεοφρονες· παρα τον κτισαντα· αλλα πυρος απειλην ανδρειως πατησαντες εχαιρον ψαλλοντες· υπερυμνητε ο των πατερων κυριος και θεος ευλογητος ει:: ω η

Παιδας ευαγεις εν τη καμινω ο τοκος της θεοτοκου διεσωσατο· τοτε μεν τυπουμενος· νυν δε ενεργουμενος την οικουμενην απασαν αγειρει ψαλλουσαν· τον κυριον υμνειτε τα εργα· και υπερυψουτε εις παντας τους αιωνας:: ω θ

Ακουε κορη παρθενε αγνη· ειπατω δη ο γαβριηλ· βουλην υψιστου· αρχαιαν αληθινην· γενου προς υπο

στι πι τρεμ ἰσραὴλ ἵνα της λαὸς· ἰδε πετρας ου χ(ριστ)ε
ν ανδρ χ(ριστ)ὸς καὶ ζωή· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κρα-
ζουσα· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος::

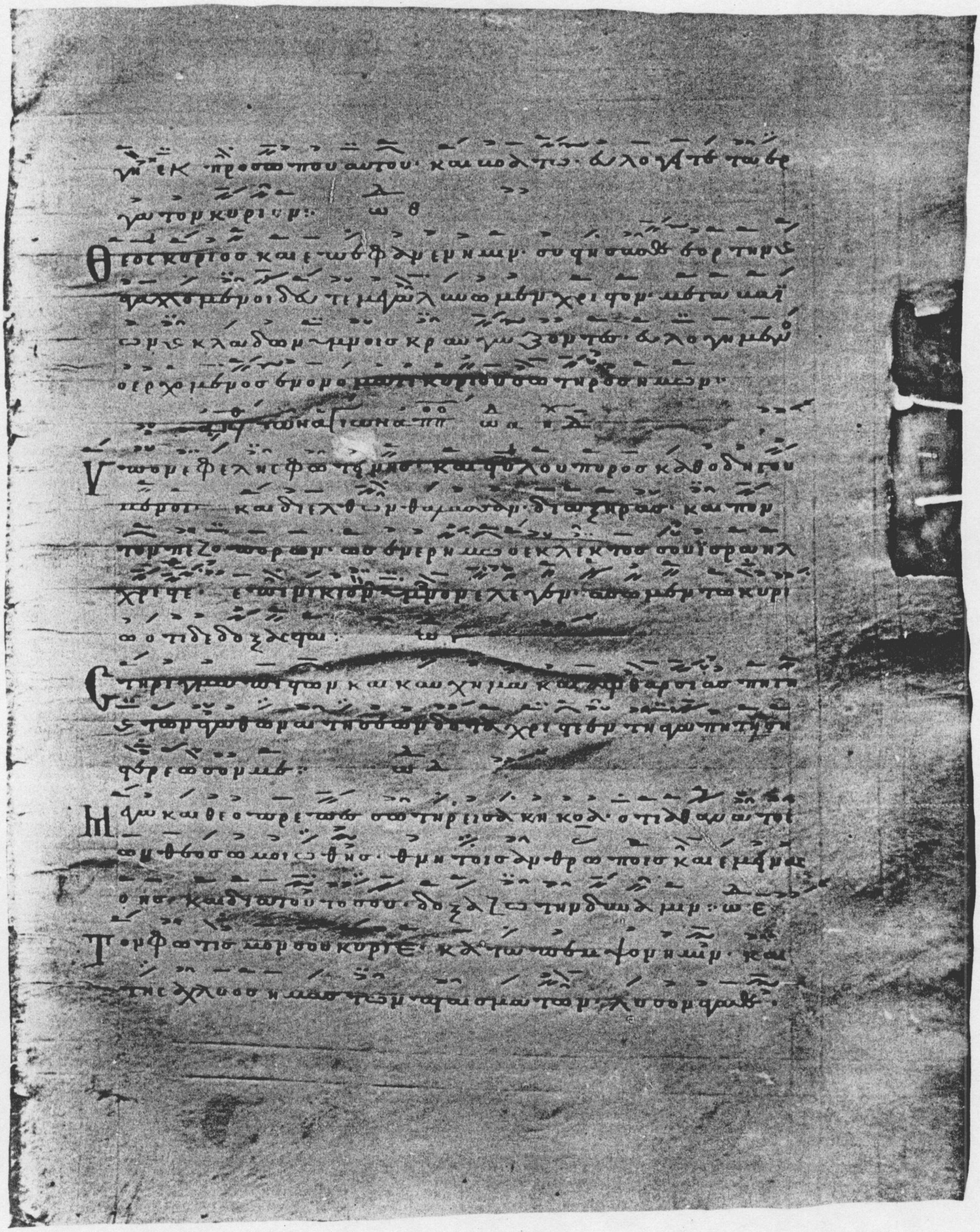
ωδ δ Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν φανερῷ ὁ θεὸς ἡμῶν ἥξει καὶ οὐ χρο-
νιεῖ· ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος κόρης· τεκούσης ἀ-
πειράνδρου ὁ προφήτης πάλαι φησί· διὸ πάντες βοῶ-
μεν· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:: ωδ ε

Τὴν Σιὼν ἐπορεύθη οἰκοδομηθῆ· ὁ ἀγαλλιαζόμενος ἐπὶ ἱε-
ρουσαλὴμ ὁ κύριος τῶν δυνάμεων ἰσχύϊ ὡς συμφωνεῖν· δεδοξασ-
μένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ· εἰρήνη ἐ-
πὶ τὸν ἰσραήλ· καὶ σωτήριον ἐθνῶν:: ωδ ϛ

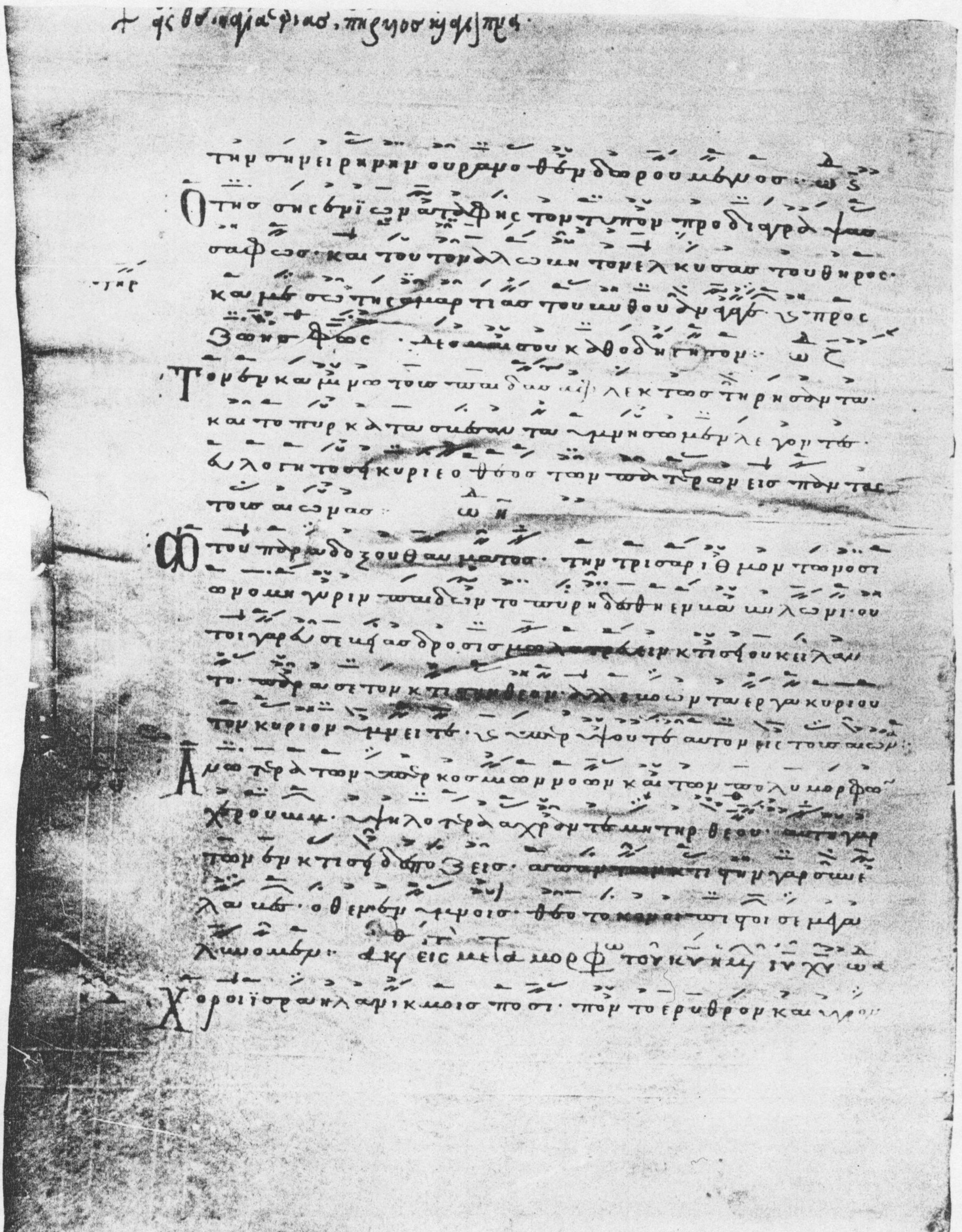
Εἰκονοῖ προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον· ὁ προφή-
της· ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με σῶσον·
ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων:: ωδ ζ

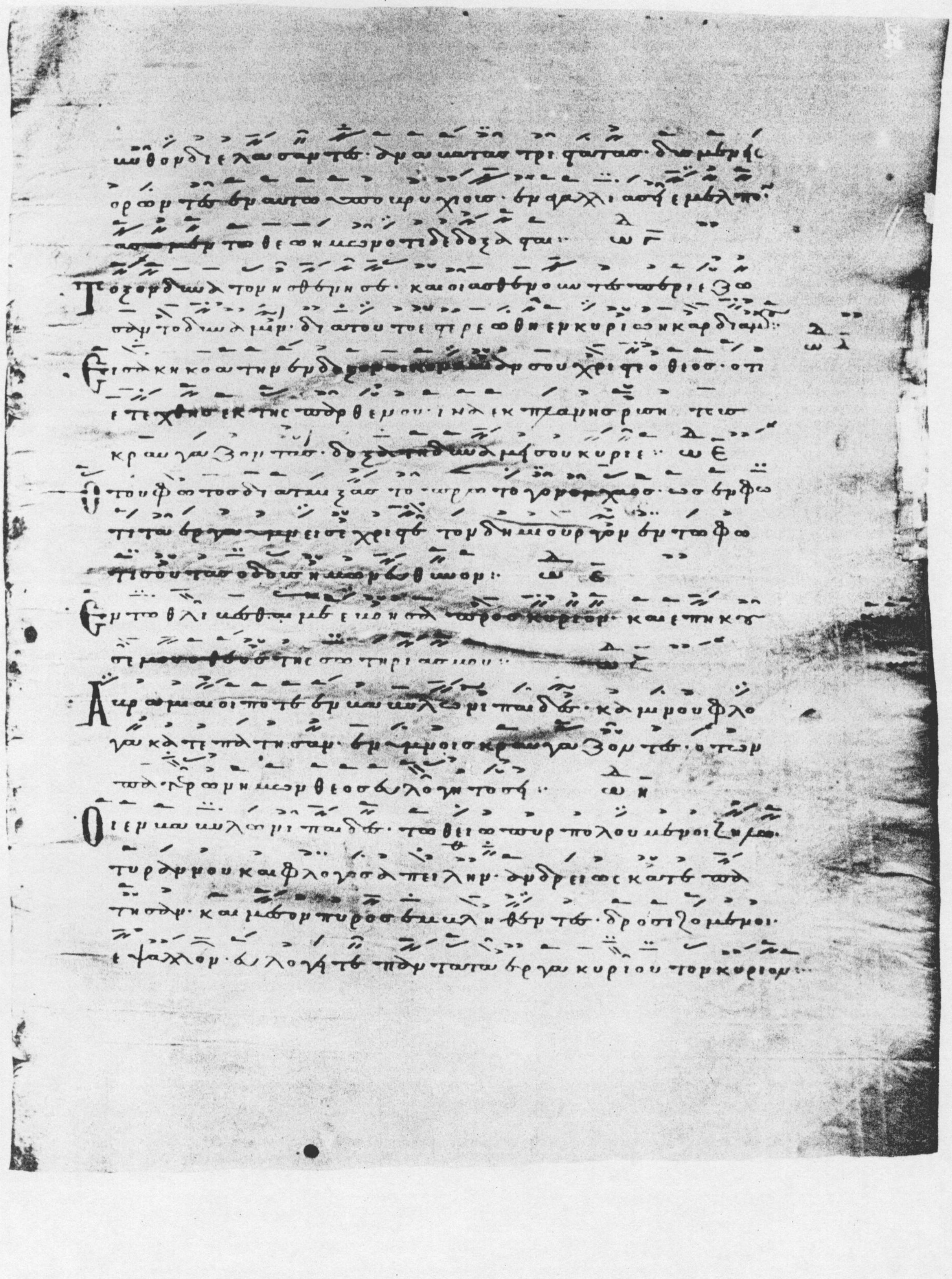
Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς ἀβραμιαίους σου παῖδας·
τοὺς χαλδαίους δὲ ἀνελών· οὓς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευ-
σαν· ὑπερύμνητε κύριε· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλο

ωδ η Εὐφράνθητι ἱερουσαλὴμ πανηγυρίσατε οἱ α
γαπῶντες τὴν σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας·
κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ

γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ· καὶ [illegible]· εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα τὸν κύριον: ω θ
Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν
ἀγαλλόμενοι [illegible] μεγαλύνωμεν χριστόν· μετὰ βαΐ-
ων καὶ κλάδων [illegible] κραυγάζοντες· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος [illegible] κυρίου [illegible] ἡμῶν·
[illegible] ω α
Ὑπὸ [illegible]· καὶ [illegible] πυρὸς καθοδηγού-
μενοι· καὶ διελθόντες [illegible] ξηρᾶς· καὶ τὸν
[illegible] ὡς [illegible] ἐκλεκτὸς [illegible] ἰσραὴλ
[illegible] ἐπινίκιον [illegible] κυρί-
ῳ ὅτι δεδόξασται: ω [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]: ω λ
[illegible] καὶ [illegible] κηρύττοντες [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]: ω ε
Τὸν φωτισμόν σου κύριε· [illegible] ἡμῖν· καὶ
[illegible]·

ωη
Γηθόμενοι ... μετάστασιν φασὶν παῖδες ὡς ...
θεοῖς ... πᾶσιν ἀλλ' ... ζω... θεῶ·
πυρὸς ... δρόσοι ζώμενοι
... τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε
... αὐτὸν εἰς ... αἰῶνας: ωθ
Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· θεὸς ἐκ λαγόνων σου προ-
ῆλθεν· σαρκοφόρος ὃς ὤφθη· ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανεστράφη· σε θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν:
ωθ
Γην... ἐκ φύσεως καὶ τὸν κτίσ... τεκοῦσα· ...
ρον χαίροις καὶ ... θεοτόκε ... ἀπὸ ζω-
... τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν: ακιωα ωανα
Τ... ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· ...
... χειρ... ... ...
Ὡς Ἰσραὴλ ... χορεύσωμεν ... φοι· ...
κυρίω τῶ σωτῆρι ... ἐν ... ἀρχόμενοι αὐτοῦ:
Κύριε ὁ ... τὴν ... σκηνήν· ...
... αὐτὸς ... ἱκέσιας· ... τὸ ...
Ἔκλινας Χριστὲ ... σου· οὐρανοὺς ... :
... καὶ ὤφθης ... σαρκωμένος ἐπὶ γῆς· διὸ πάντες
... ὡς ... φιλάνθρωπε:

ω ε

Την απειρανδρως σαρκι· και υπερ φυσιν μητερα τον θεον
λογον κυησασαν· φυσει θυγατερα του αδαμ· υπαρχου
σαν μεγαλυνομεν· δι ης εκ θανατου μεταβεβηκαμεν προς την α
ειζωην: ω ε

Ορθριζοντες ανυμνουμεν σοι· τω ποιητη των απαντων χει
ρι ο θεος· σωσον ημας [illegible] ημων κυριε: ω ς

Ως ιωναν τον προφητην· ελυτρωσω του κητους χειρι
σ ο θεος· και με του βυθου των πταισματων αναγαγε και
σωσον με ως φιλανθρωπος: ω ς

Εκ κοιλιας αδου κραυγης μου· ηκουσας φωνης μου· και
ανηγαγες εκ φθορας του κλυδωνος των πταισματων
την ζωην μου κυριε πολυελεε [illegible]

Ο των πατερων ημων θεος ευλογητος ει δεδοξασμενος:
Ο των πατερων θεος ουκ εγκατελιπες ημας· αλλα δια
ρυσαι ημας εν [illegible] ευλογητος ει κυριε: ω η

Ο τοις χαλδαιοις ποτε· εν [illegible] εν καμινω· και τους
παιδας εν αυτη· ως εν θαλαμω διαφυλαξας ευλογητος

Η [illegible] εν τω ορει· αφλεκτον την βατον ευρηκεν κυριε
ι [illegible] εν σιναι· αφθορον τον τοκον ειθισας το ανυμ
φευτε μητερ αλοχευτε κορη· υμνοις σε θεοτοκε μεγαλυνομεν:

ἁγ(ίου) Γερμανοῦ· ᾠ(δὴ) α' ἦχ(ος) δ':

Ἄσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου· ὅτι ἐξήγαγες τὸν λαόν σου δουλεί
ας Αἰγύπτου· ἐκάλυψας δὲ ἅρματα· Φαραὼ καὶ τὴν

Δ3 Δῶμεν μεγαλωσύνην τῷ θεῷ τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν· δῶμεν
[illegible] ὅτι ἐτέχθη· ἐκ τῆς παρθένου· εἰς σωτηρίαν τοῦ
γένους τῶν βροτῶν:: ω Γ

Ἐν κυρίῳ θεῷ μου ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διότι [illegible]
μου [illegible] περιεζωσμένῳ δύναμιν:: ω Δ

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε· καὶ ἡ γῆ ἐπλη
ρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστὲ ὁ θεὸς· πᾶσι φωναῖς κράζομεν·
δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:: ω Δ

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας Χριστὲ ὁ θεός· προορώ
μενος ὁ προφήτης τὴν ἔλευσιν μετὰ χαρᾶς ἐκραύγα
ζε· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:: ω Ε

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον καὶ δεί
ξας τὴν ἡμέραν· δόξα σοι δόξα σοι Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ::

ω Ὁ τὸν προφήτην ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους διαφυλάξας
[illegible]ε κύριε [illegible]:: ω Ζ

Ὁ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ συλλαλήσας· καὶ τύπον τῆς παρθέ
νου τὴν βάτον δείξας· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν::

λ ω π

Τὸν μακασιλείαν χεῖρον· ὁ ὁμολογήσαν οἱ αἰχμάλωτοι
παῖδες· ἐν τῇ καμίνῳ πολλῷ φορτίῳ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα
τὰ ἔργα [illegible] εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας: λ ωθ

Ἠγαλλιώμεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου κύριε ὅτι
τὴν ἡμῶν [illegible] τῶν δούλων σου· καὶ [illegible] ἐφθαρμένος τῶν π
[illegible] ὁ μεγάλως [illegible] ἤκουσαν [illegible]: ωθ

Τὸν [illegible] κόρον [illegible] χεῖρον τὸν [illegible]
[illegible] αἰχμαλωτευομένοι [illegible]: [illegible] πριαρ

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ [illegible] τὸν φαραω λ χ ωαλ
[illegible] δόξαν [illegible]: λ ωθ

Δο[illegible] θεῷ ἡμῶν· [illegible]
θεμου [illegible] λ ω

Ἅγιος [illegible] ὁ θεὸς ἡμῶν· [illegible] καρδίας ἡμῶν
εἰς τὸ [illegible] λ ω

Ἅγιος εἶ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· [illegible] καὶ ἡ [illegible] καρδ
ας· [illegible] δίκαιος οὐκ ἐ[illegible] κύριε λ

Εἰσάκουσον [illegible] καὶ ἐφοίνηθην· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] κύριε λ ωε

Τὰ [illegible] θρω[illegible]· φωτ[illegible]
[illegible] τὴν καρδίαν μου [illegible] κύριε καὶ ἐ[illegible]:

ω ε

Εαωβρασ και ωροοϊ και μεθη μμαριασ αιμουμεβρισ κυριε
ο θεοσ ημων εισακουσον τησ φωνησ μου :: ω δ

Τω κλυδωνισωι χειμενοσ των παθων των · φι...
θρωτωι ασ αξιουμενοσ ου γινωσκω · ωσ τον προφητην
ιωνα κραζω διασωσον σωτηρ :: ω ς

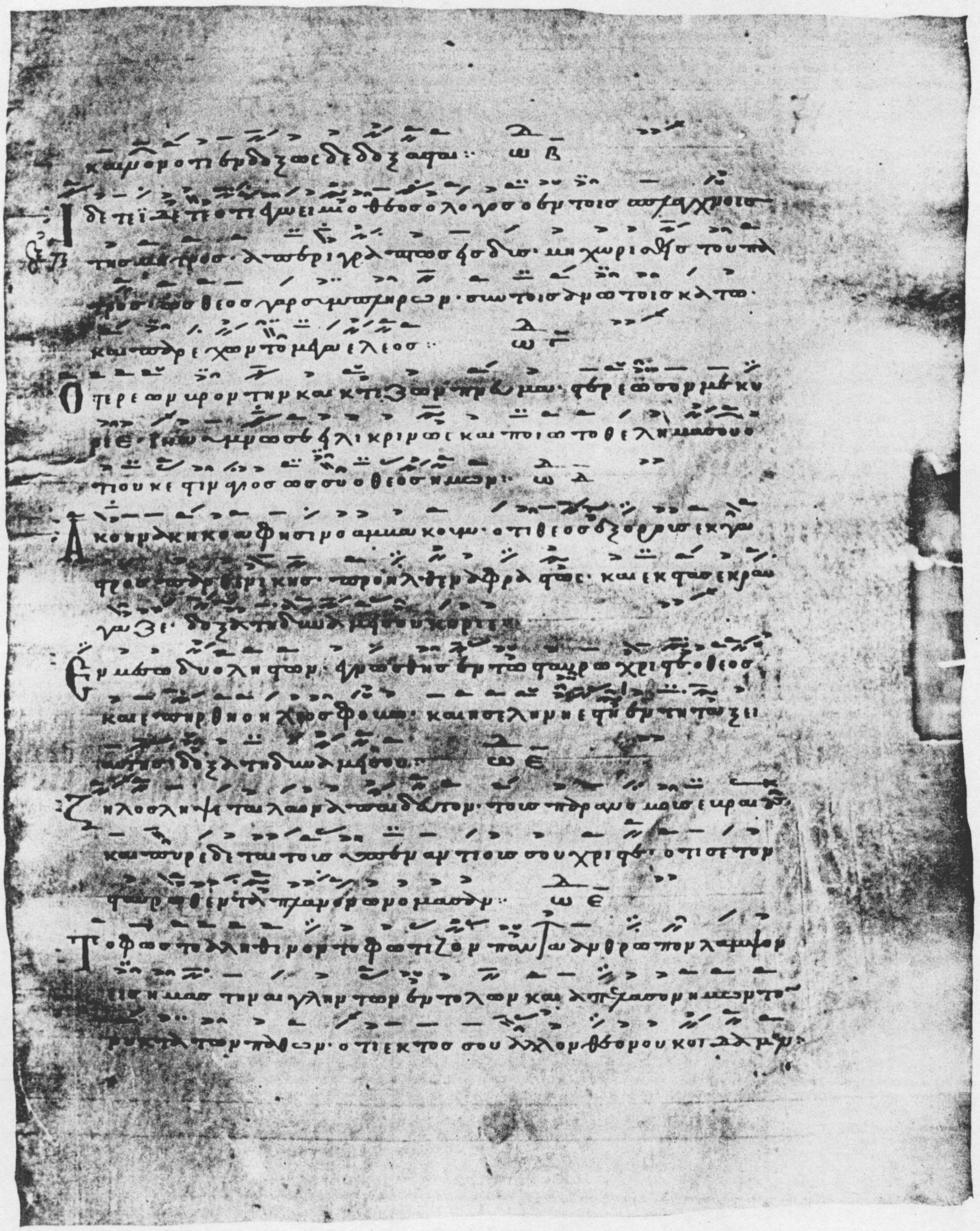
Των χαλδαιων την καμινον ... αγγελοσ συγκαταβασ
ιασ εδροσισε ... λαοισ ... · διατουτο εψαλ
λομεν το των πατερων ευλογητοσ κυριε :: ω η

Τον εν τω ορει ... θεντα · και αποδειξαντα
... παιδασ πατερα του τε
χειφον τον θεον ημεσ υμνουμεν :: ω η

Τον εν τη φλογι · συγκαταβαντα · τοισ ομολογοισ τησ
... πατερα του τε χειφον τον
θεον ημεσ υμνουμεν :: ω θ

Εσ την τον αχωρητον λογον · εν γαστρι χωρησασαν · και
... χωρησασαν · την των ουρανων ...
και των χερουβιμ ενδοξοτεραν · θεοτοκε χαιρε τε
... μεγαλυνομεν :: ακ αν επι σ κο κρι · ω α η δ

Αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εισ θα
λασσαν · ο κραταιοσ εν πολεμοισ ασωμεν αυτω απ...

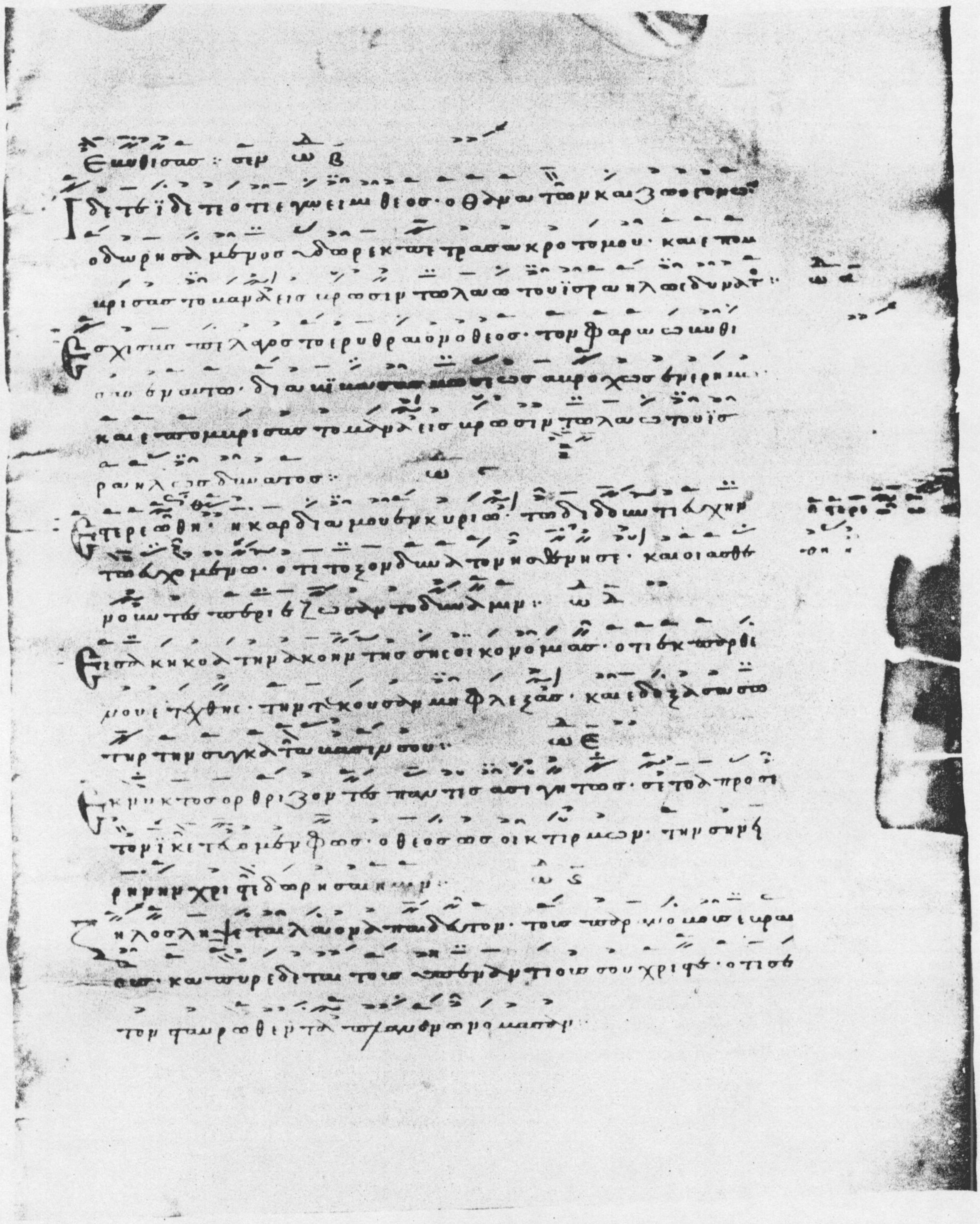
Η καταποντισασα ποτε καταιγισ υδατοσ· νυν δε κα
τα· ωσ ετε ποτε μεν βυθοσ ο βορρι και γαρ εισ τα βαθη καρ
διασ θαλλασ σης των κακων μου· διο σοι κραυγα
ζω σοι ιωνασ· αναγε εκ φθορασ των κακων
η ζωη μου προσ στο θεοσ:: ω ζ

Πυρ φλογων εν καμινω εξετιμασε το· παιδασ εδροσι
ζοντο· υμνουντασ τον ελεον· ευλογητοσ ο μονοσ ευ
σπλαγχνοσ θεοσ των πατερων ημων:: ω η

Πασ υμνωδοσ ιουδαιοσ τατησ σοφιασ φιλοσ ωσ ετησασ· γυν
δι παλιν ην δρακοντοσ· ωσ οιδασ του πνσ θεμεν οστιν ιασιν
πνιζομενοσ εκ των υδατων αναφερων· διο παντεσ
ομνημω μελπομεν· ευλογειτε τα εργα κυριου υ
ωαι φωσ τον κυριον:: ω θ

Υμνουμεν σε αχραντε παρθενε μονη τον ενδοξον σε
ιλαφησασ· τον ουρανιον ταχυ χρισον τον θεον· παρ
πασαν εν μητρα σου· εκ σου αρτοσ γεγονε· ζωηφοροσ τοισ
πιστοισ· διο σοι κραυγαζομεν· χαιρε η αμεμπτοσ ημαρμασ
παρθενοσ μετα τον τοκον αγνη:: ηχοσ πλ. β. ιεροσο: ω α

Ασωμεν ωδην επινικιον τω μονω θεω· τω ποιησαντι πα
ραδοξα· παλαι γαρ τον φαραω· παντα στρατιεν θαλασση

Κλύδων με ἁμαρτημάτων περιέχει σῶτερ· καὶ ὡς βυθίζειν
με ἀπειλεῖ με θ(εέ)· ἀλλ' ὡς περ τὸν προφήτην Ἰωνᾶν· ἀνάγα
γε ἐκ φθορᾶς· κα(ὶ) μὲ δέομαι κύριε· προφθάσας διάσω

ὠδ ζ

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἐν τῇ καμίνῳ φησὶ παῖδες ὁμολογοῦν
τες· ἀλλ' ὁ ψυχικοὺς ἐκ νόσων τοὺς προσάγοντας· ἰδὲ εἰσα
κουσθήτω ἡ δέησίς μου::

ὠδ η

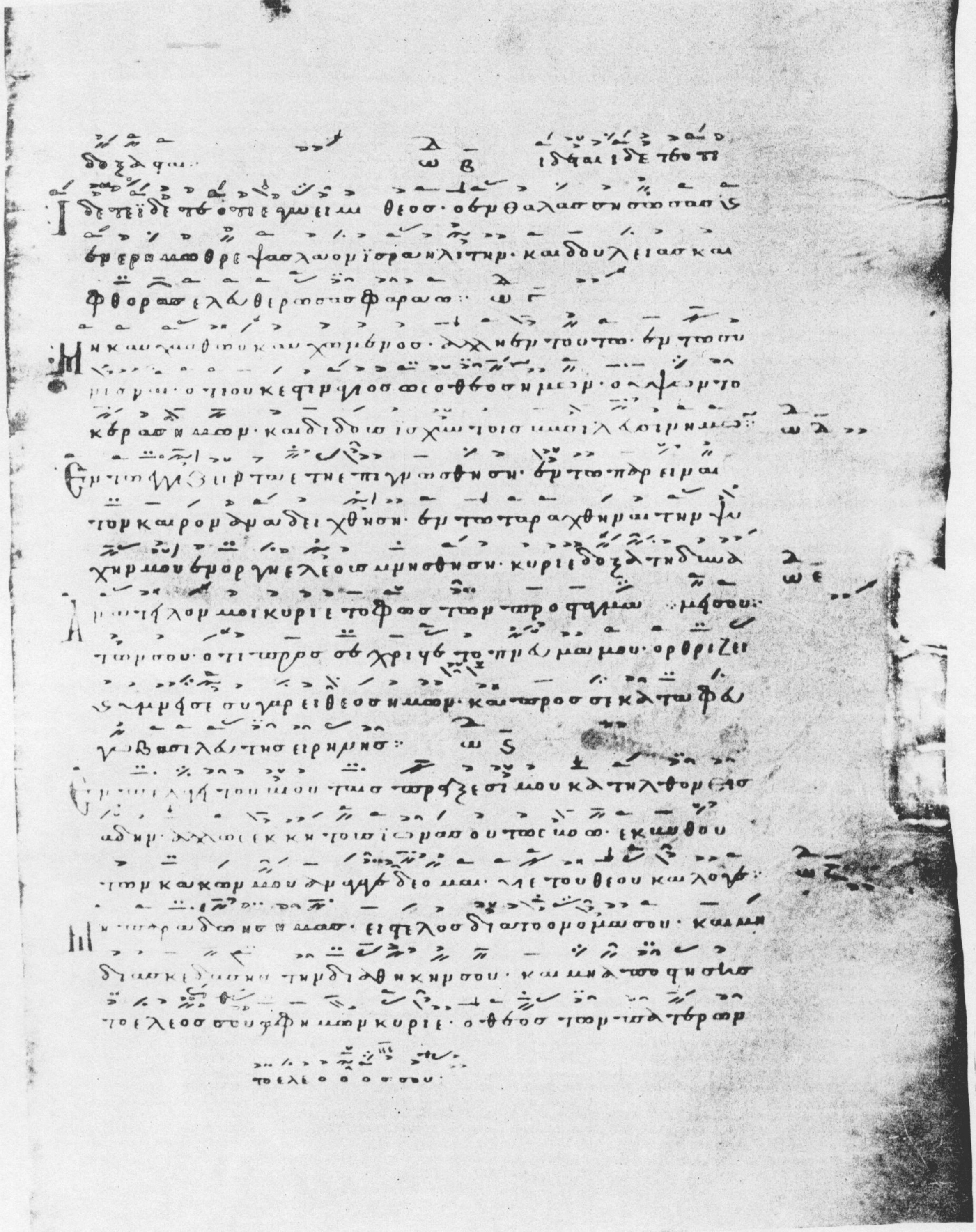
Τὸν ἐκ τῶν μὴ ὄντων θεὸν τὸν οὐρανὸν ὡς δέρριν· καὶ θεμε
λιώσαντα τὴν γῆν ἐν τῷ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· ἱερεῖς καὶ
δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον εὐλογεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας::

ὠδ θ

Σέσωσαι χάριτι ἄχραντε τοῦ λόγου· καὶ δοχεῖον τοῦ πνεύ
ματος· καὶ τῆς εὐδοκίας τοῦ πατρὸς ἐργαστήριον·
ἐν σοὶ γὰρ τοσαῦτα θαυμάσια· τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐξειργά
σω· ἀσωματικῶς παρθένε· σὲ μεγαλύνομεν:: ἄλλ(ο)

Τὴν πῦρ ἔνδροσον πάλαι κάμινον τῶν χαλδαίων καὶ
πῦρ ἄφλεκτον τὴν μιὰν τὸν τὴν ἐν σοὶ μ(αν)· θεοτόκον σε
πάντες ὕμνοις μεγαλύνωμεν:: αλλ αν ω ακ λ

Τῷ διὰ γῆς ὁδεῦσαι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ φάλον ποτέ· ἐκ τῆς δου
λείας φαραώ· καὶ ἐν θαλάσσῃ ἣν ἐσώσαντι· καὶ ἐν ἐρήμῳ
θρέψαντι· ᾄσωμεν ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν θεῷ ὅτι δε

ημων· ο υπερυμνητος υψοις αιωνας:: ω

Εν πυριφλογω παιδες ρυσθεντας σοι· χερουβιμ σεραφιμ

κυριε· και πασα κτισις υμνον αδει σοι τερπνον·

υμνει τε ευλογει τε και υπερυψουτε Χριστον τον μο

νον δημιουργον αυτον εις αιωνας:: ω θ

Οτι εποιησε μοι μεγαλεια ο δυνατος· και αγιον το ονομα

αυτου· και το ελεος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις

φοβουμενοις αυτον:: αλλ

Εποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου· καθειλε γαρ δυνα

στας απο θρονων· και υψωσε ταπεινους ο θεος του

ισραηλ· εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους

και κατευθυναι ημας εις οδον ειρηνης:: ακραν ιερος:

Ο παταξας αιγυπτον και φαραω τον τυραννον ωθι

σας εν θαλασση· λαον δε ισ σωσας δουλειας· μωσαι κοι

αδοντα· ωδην επινικιον οτι δεδοξασται αιωνας ω θ

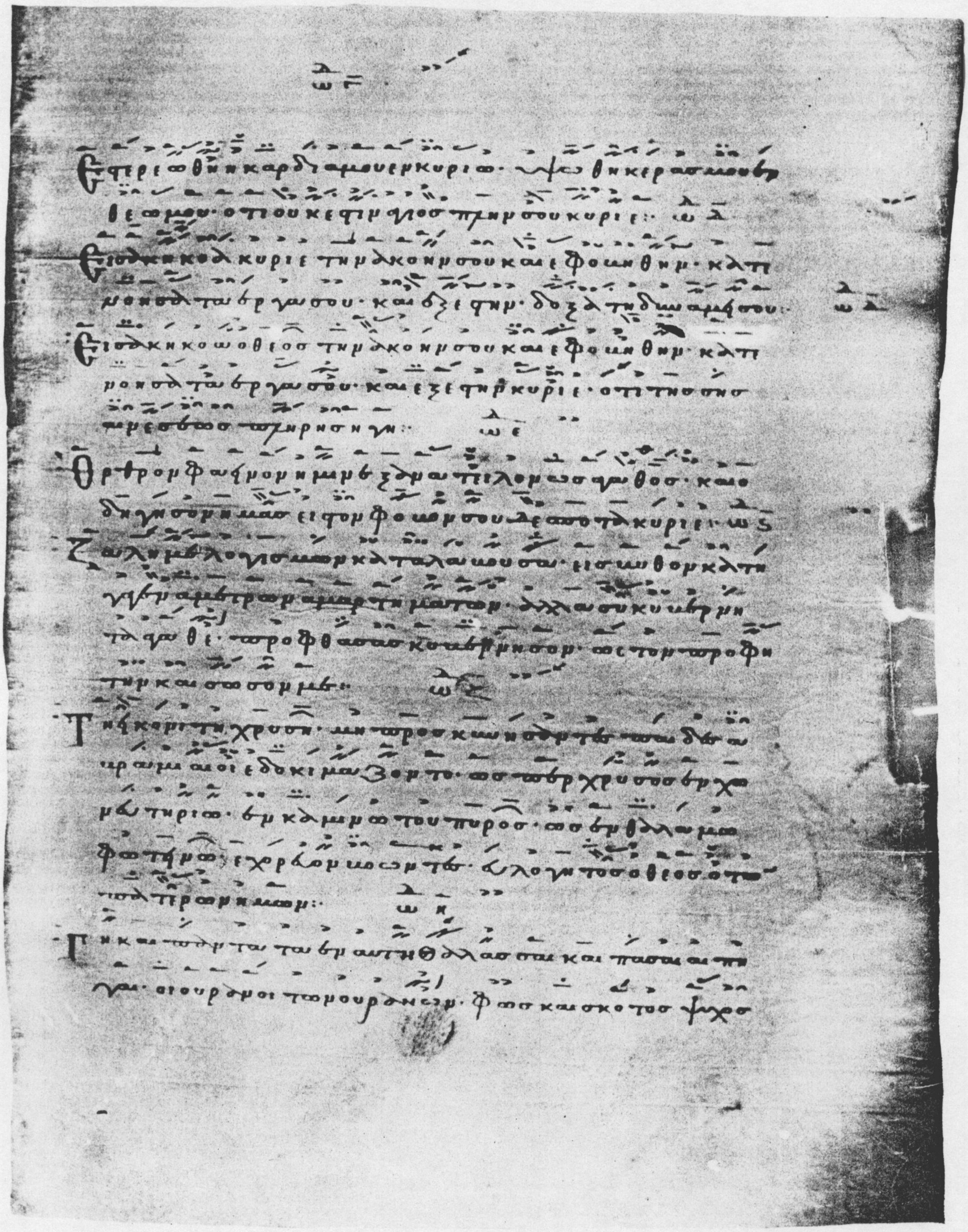
Ουρανον και γην μαρτυρας συγκαλει σοι θεοπτης μω

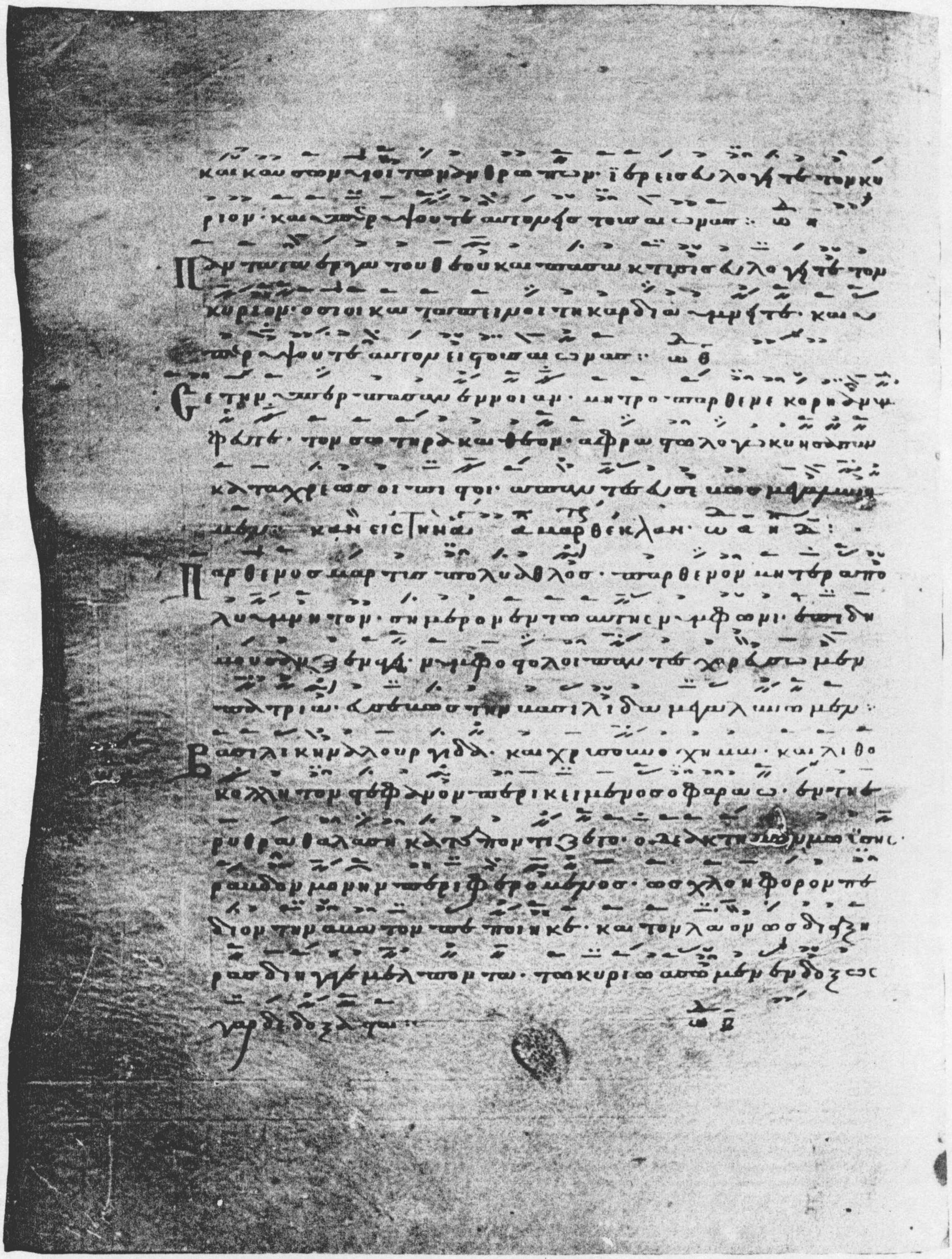
υσης· δια τον φημισμενον λαον· ακουετω ορεος ισ

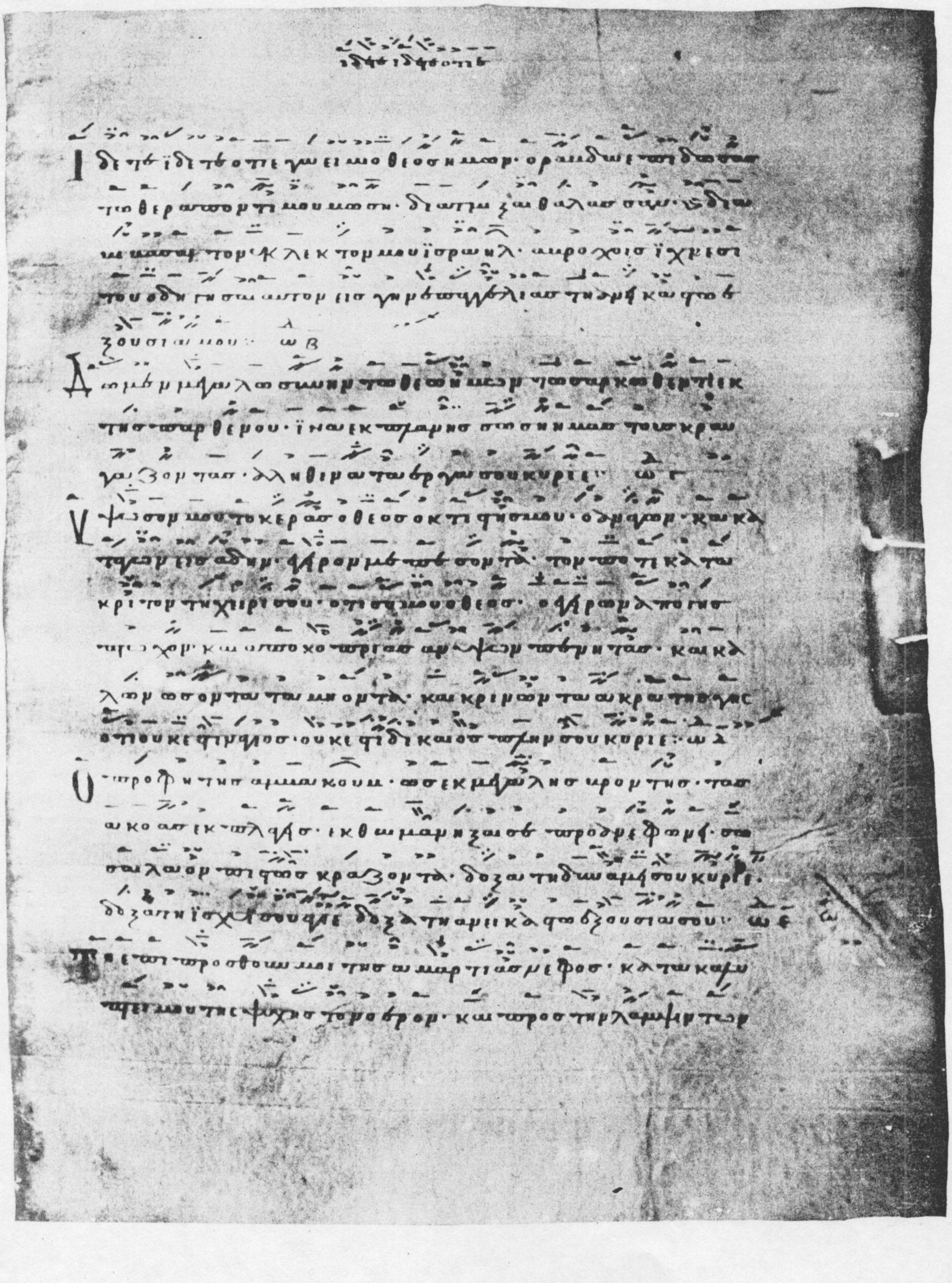
ραηλ και ενωτιζεσθω· οτι θεος αληθινα τα εργα αυ

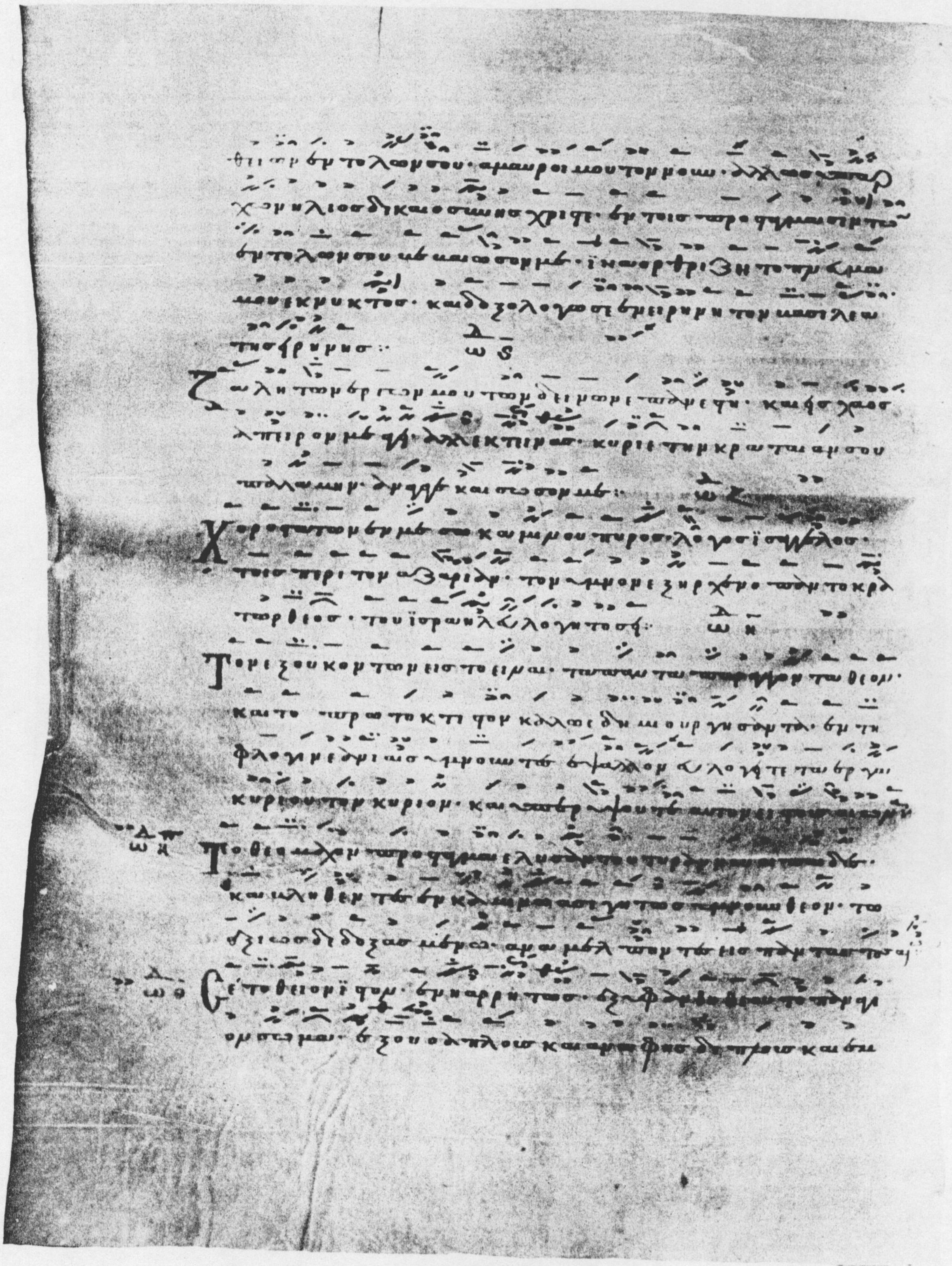
του· και πασαι αι οδοι αυτου κρισις· και δια τουτο δι

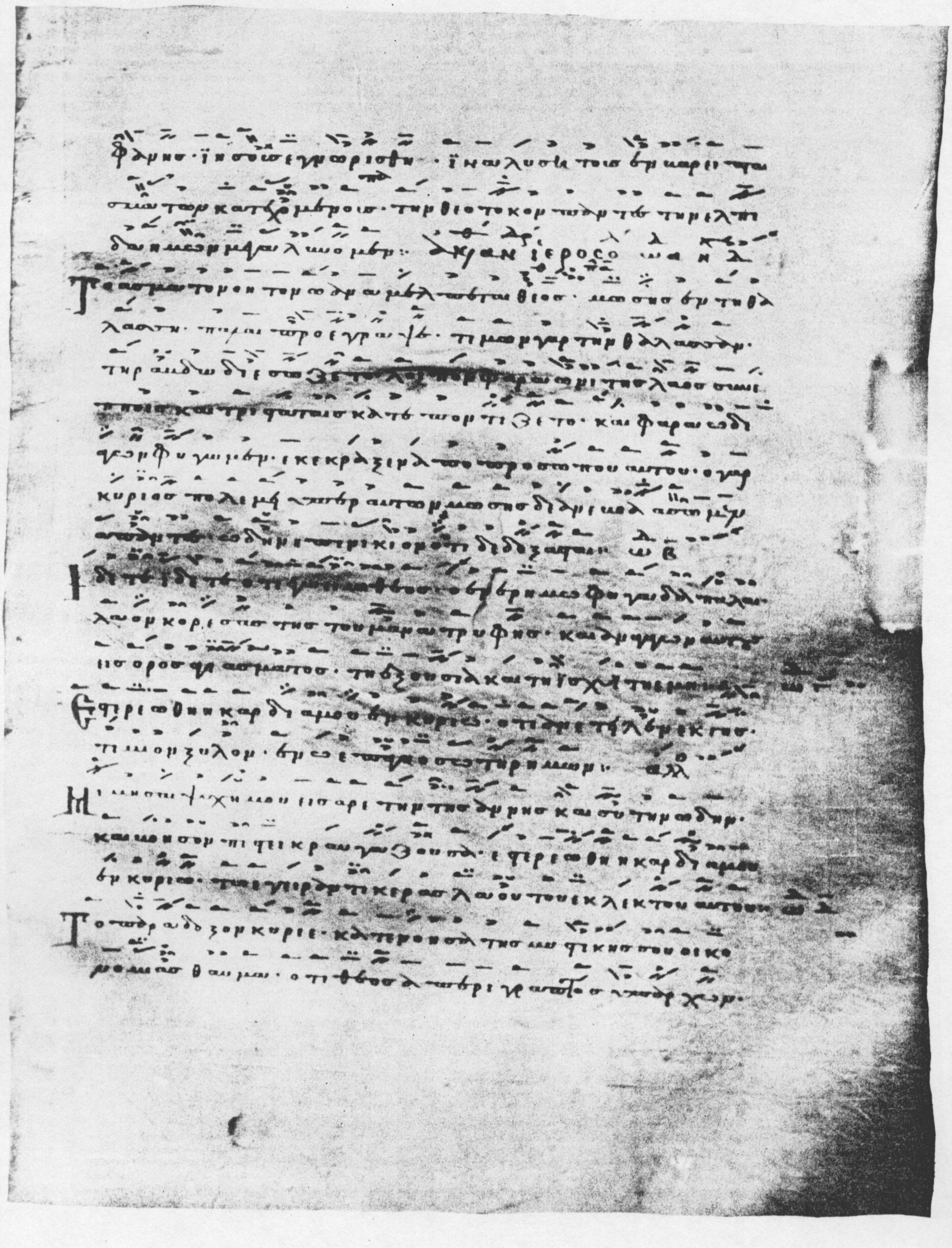
κεν αυτω μεγαλωσυνην· ως βασιλει και θεω::

τοις προ τοις σω δην εγγραφης και εδοξασας φο ιωο τημα

κατα λι πον διω λμην :: ω ε

Εκ νυκτος ορθριζον τα υμνου μεν σε Χριστε ο θεος·

ο περρυσω πων τας τοις δοξαζον τας τα παθη σου· της

ταλαι νης ως φιλανθρωπος :: ω ς

Αμωσσος ευχω τη ναμιν την ... εκυκλωσε με· και ζαφη

απω γλι ωσ εβωσ· αλλως ωο πι τον ιωναν εκ του θηρος

διεσωσας· καμε σωτηρ ... ρυμμειν την σην

αγαθοτητα :: ω ζ

Θ τοις παιδας εν τη καμινω του πυρος ρυσαμενος

κυριε φθεγγου σιω φασι ω· και η μας δια ... σωσον ...

κραυγαζον τας· ο των πατερων ευλογητος ει·

Σε τον πατρι ... τον ουρανον ... φιλαμε και

ποιμαζον τα τη γη ... τον· Χριστε· υμνου μεν και

δοξολογου μεν· ως ... ενδοξον θεον· εις τους αιωνα

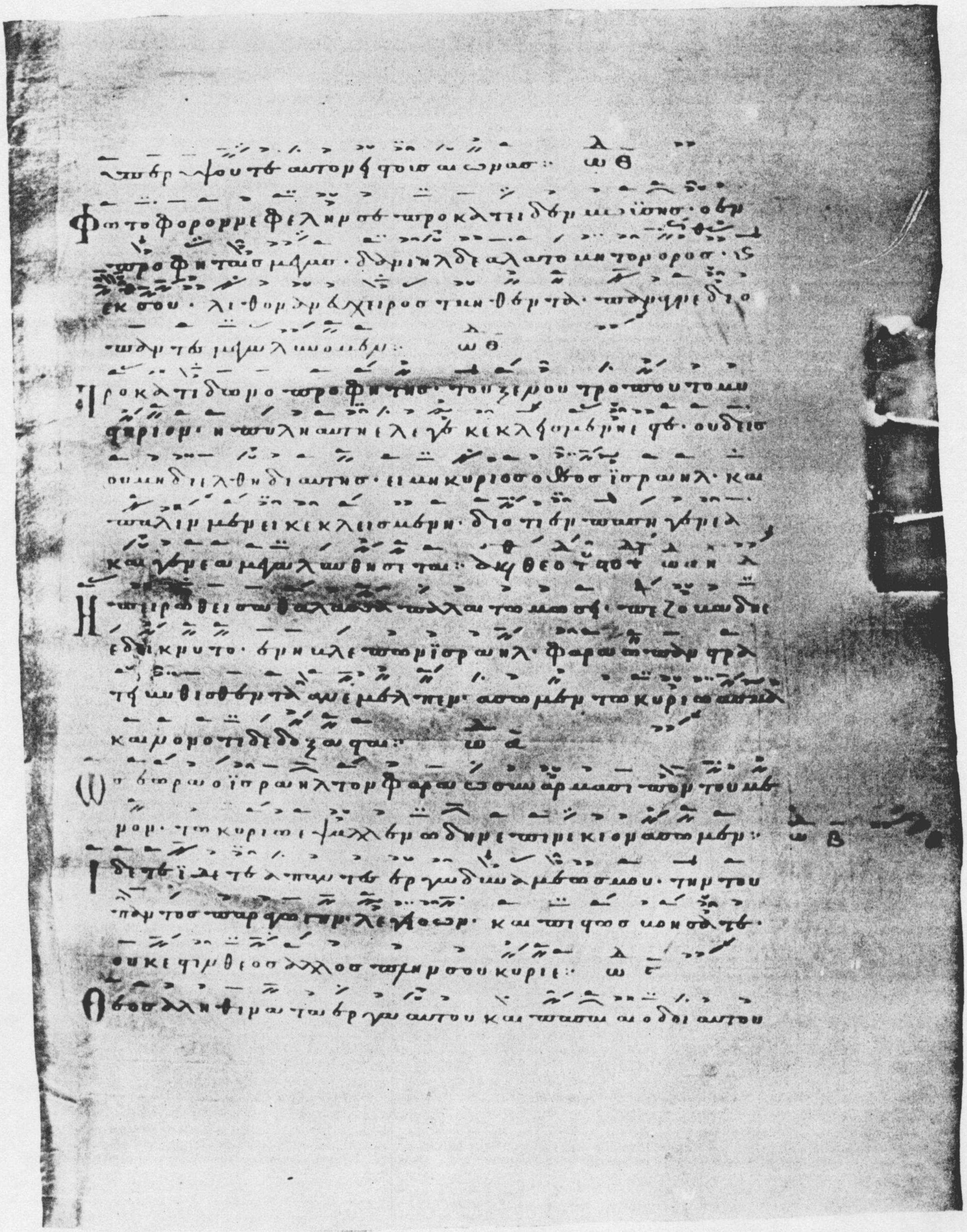
ς απαντας :: ω η

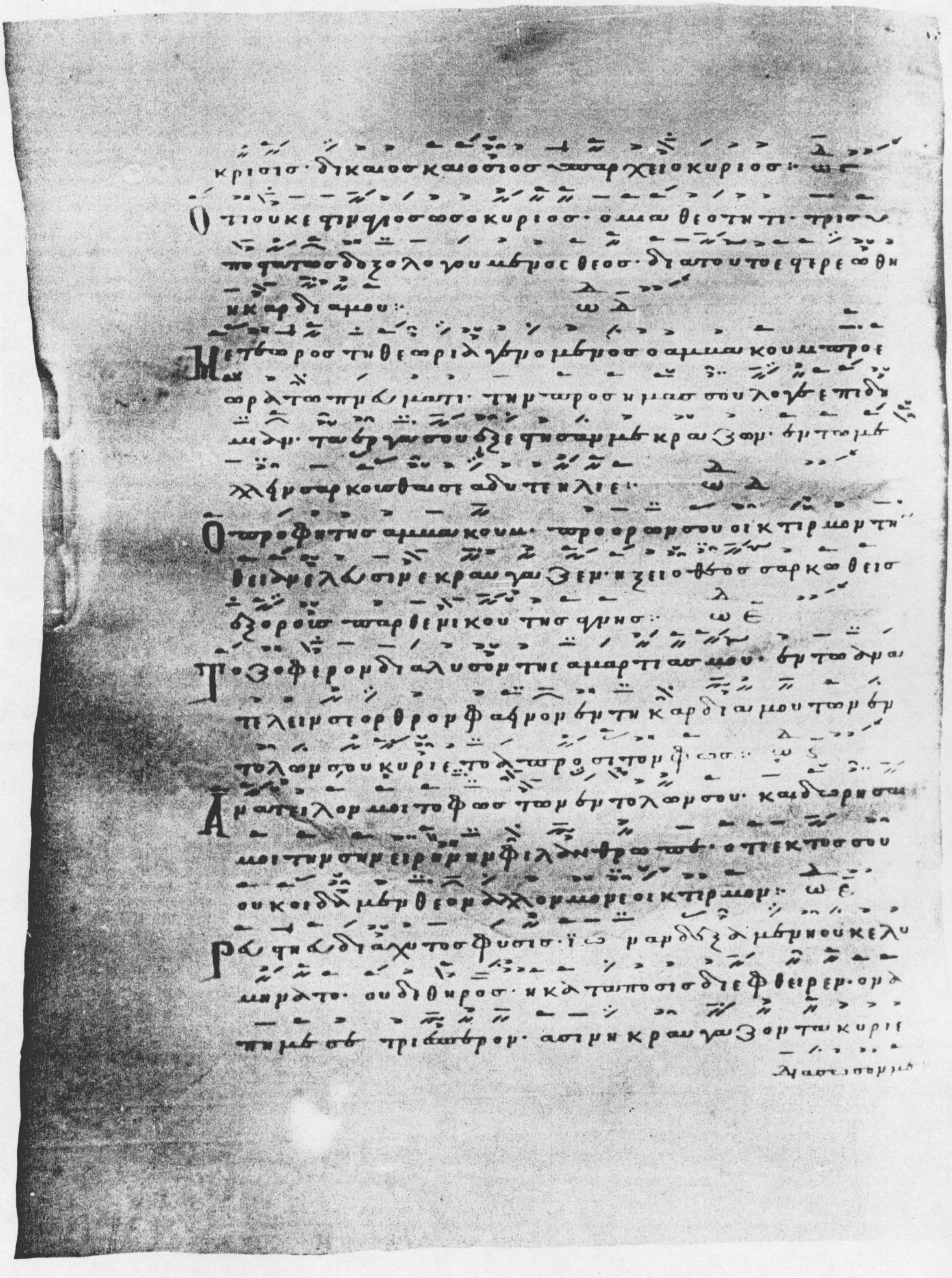
Παν τα τα εργα του θεου· και πασα η κτισις· ευλογειτε

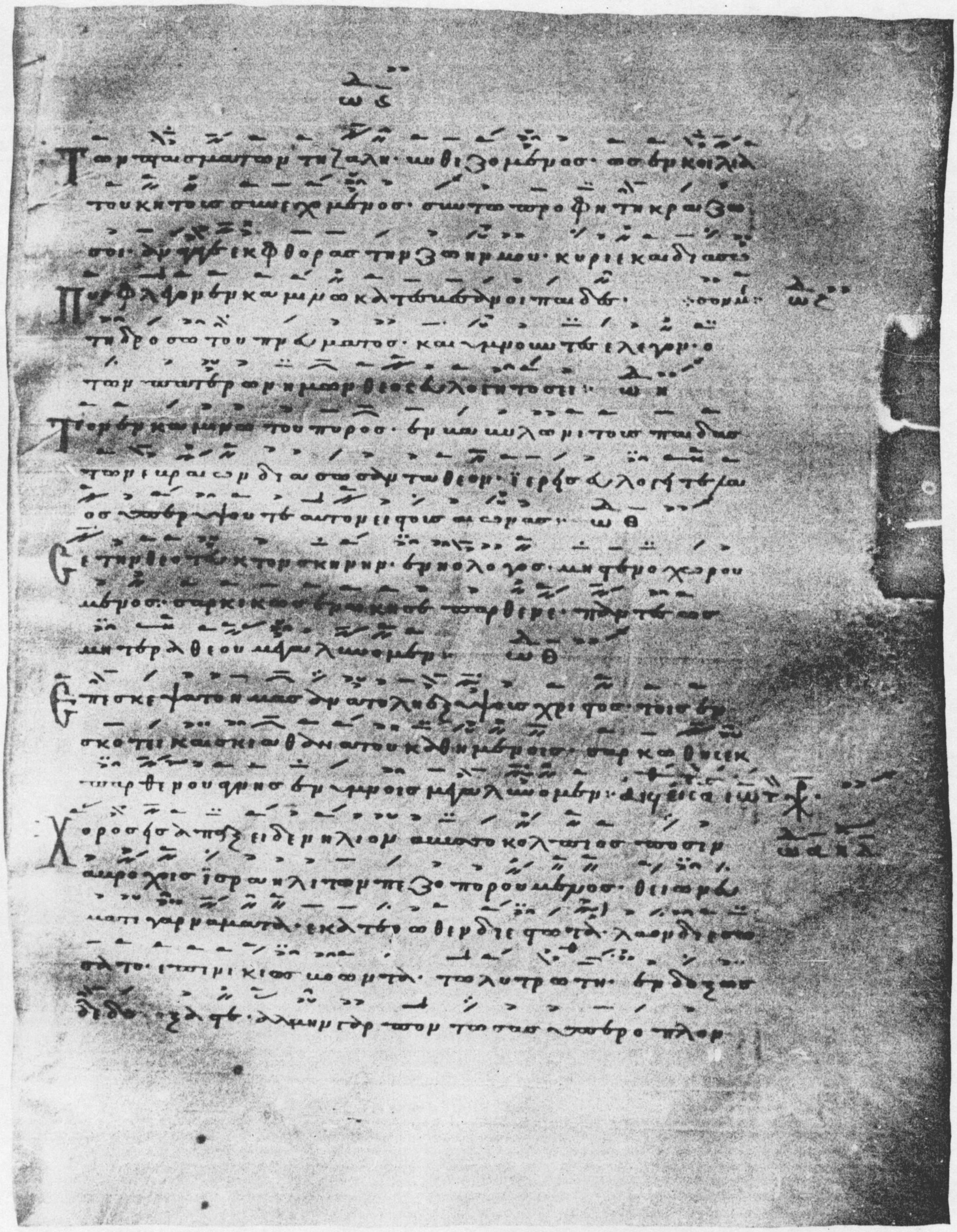
τον κυριον· οτι τοις ανθρωποις εκ γης ανεπιλεπτο

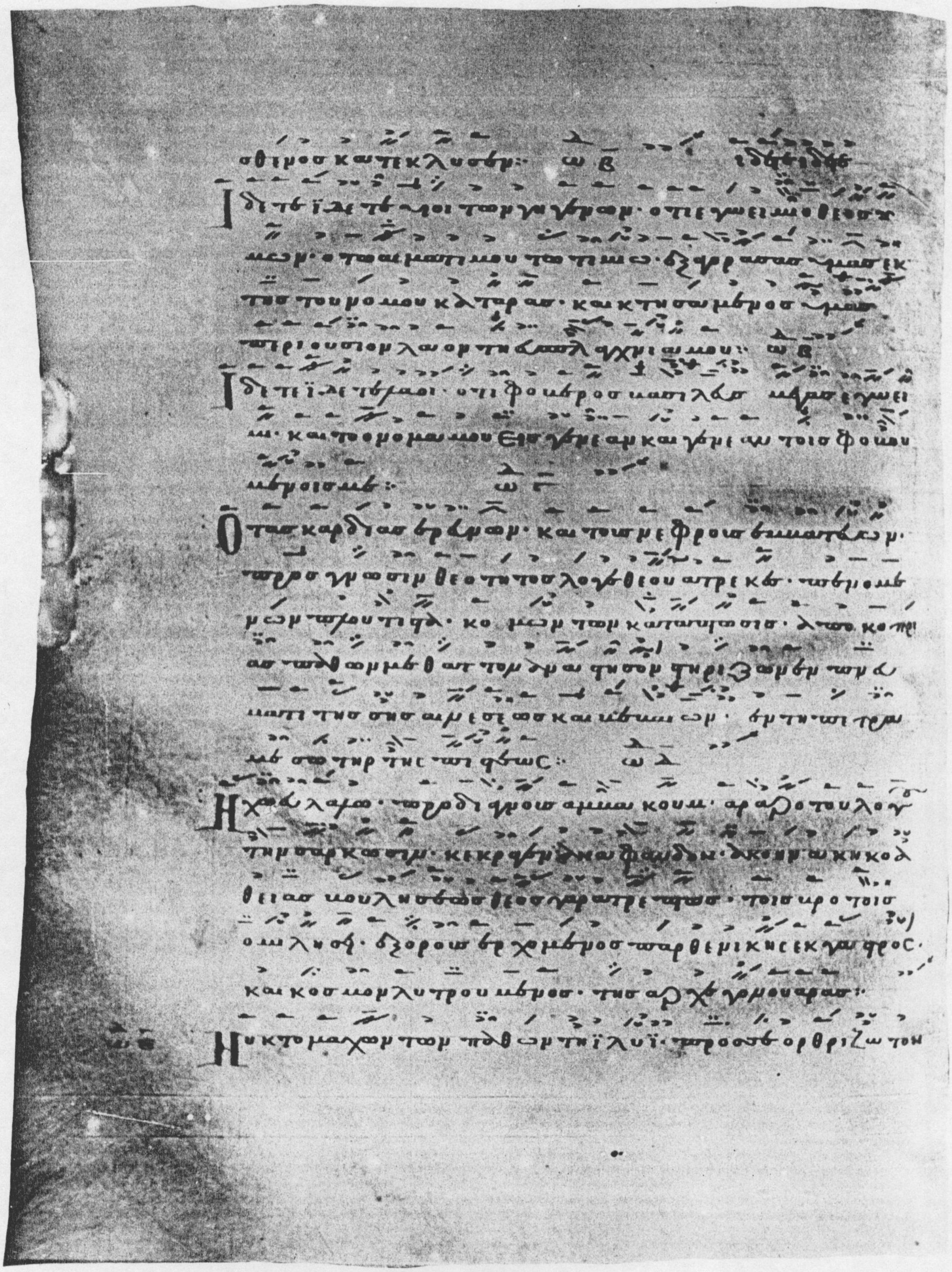
φως· και την οικουμενην πασαν εφωτισε· ... ζωην

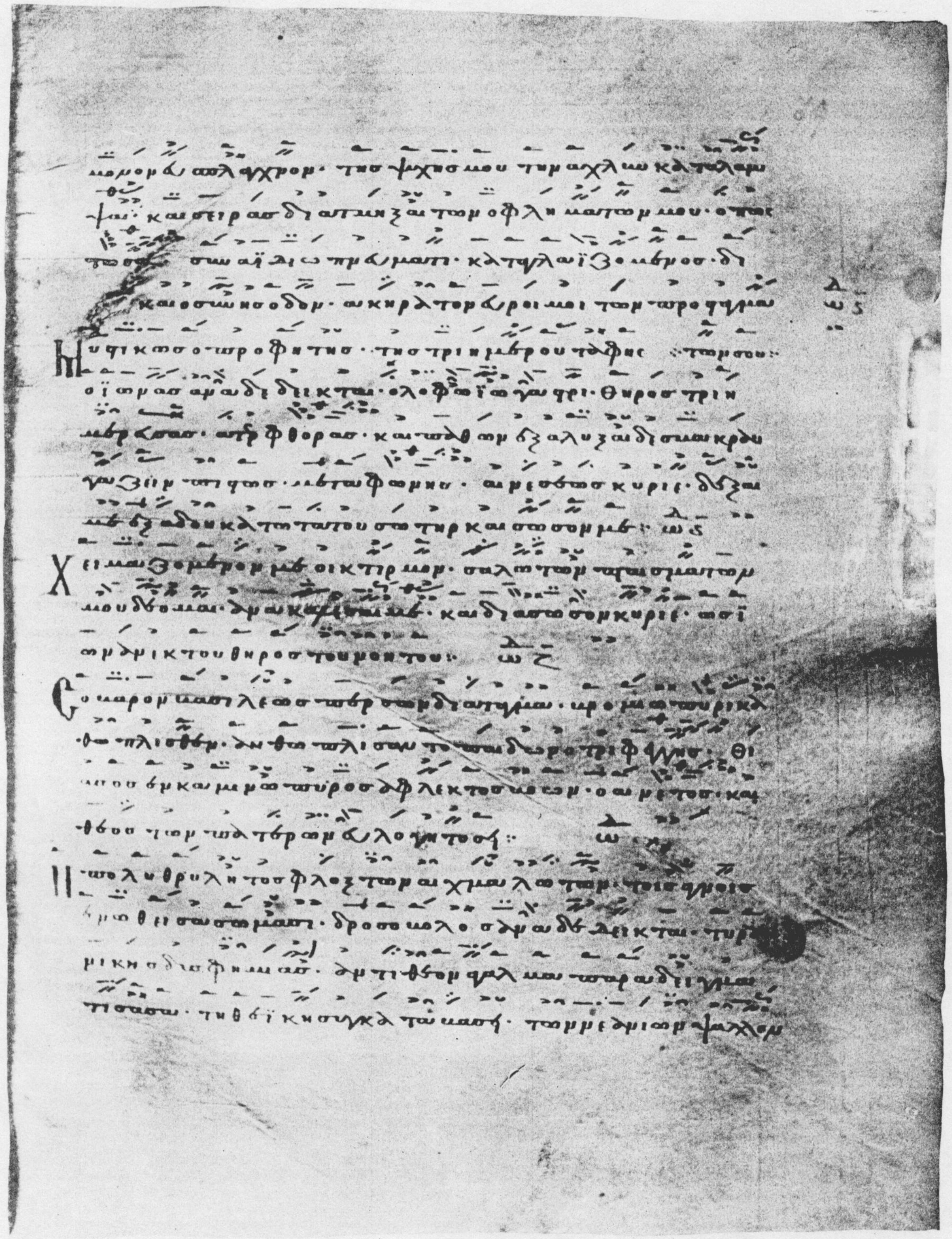
αιωνιον τω κοσμω εδωρησατο· ... λαοι· και

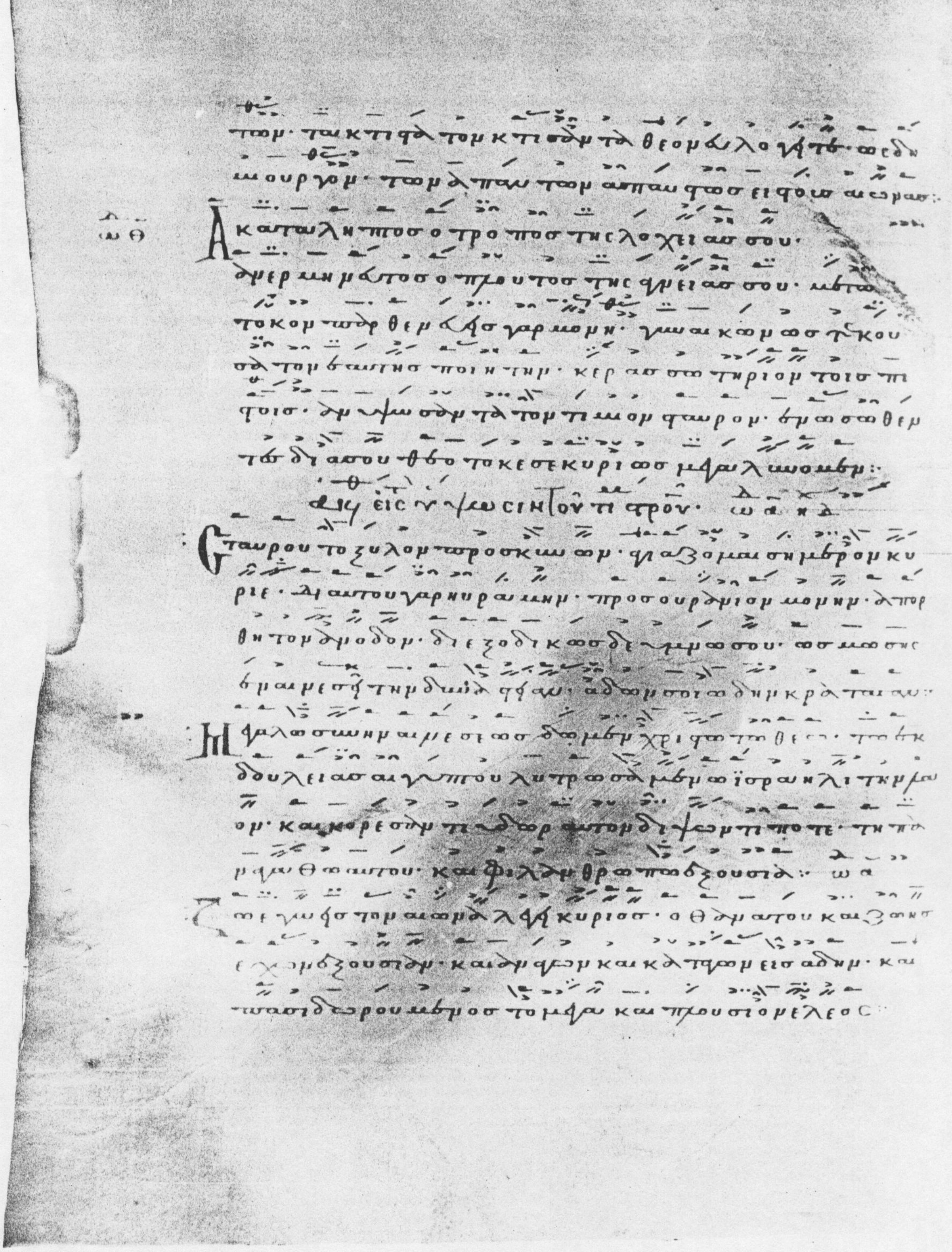

κριτης · δικαιος και οσιος παρεχει ο κυριος ::
Οτι ουκ εφιμωσας ως ο κυριος · ο μια θεοτητι · τρισυ
ποστατως δοξολογουμενος θεος · δια τουτο εστερεωθη
η καρδια μου ::
Μετεωρος τη θεωρια γενομενος ο αμβακουμ προε
ορα τω πνευματι · την προς ημας σου λογε επιδη
μιαν · ταυτην γνωσου δε εφησας ημιν κραζων · εν τω μεσω
προφητης αμβακουμ · προορωμενος σου οικτιρμων την
θειαν ελευσιν εκραυγαζεν · ηξει ο θεος σαρκωθεις
εξ ορους παρθενικου της αγνης ::
Προσοφερομεν διαλυσιν της αμαρτιας μου · εν τω δημα
πληθυνθηναι ορθρον φαγμον εν τη καρδια μου των εν
το λαων σου κυριε
Αματειλον μοι το φως των εν τω λαω σου · και δωρησαι
μοι την σην ειρηνην φιλανθρωπε · ο ποιητης σου
ουκ οιδαμεν θεον αλλον μονε οικτιρμον ::
Ρα θυμουσα δια χυτος φυσις · ιωναν δεξαμενη ουκ ελυ
μηνατο · ουδε θηρος · η καταποσις διεφθειρεν · ον α
τριημερον · ασινη κραυγαζοντα κυριε

σθιμος καὶ ἐπικλύσει με ∴ ω β
Ἴδετε ἴδετε λαοὶ τῶν γενεῶν· ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὑ-
μῶν· ὁ τῷ αἵματί μου τῷ τιμίῳ· ἐξαγοράσας ὑμᾶς ἐκ
τῆς τοῦ νόμου κατάρας· καὶ κτησάμενος ὑμᾶς
περιούσιον λαὸν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ μου ∴ ω β
Ἴδετε ἴδετε λαοί· ὅτι φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰ-
μι· καὶ τὸ ὄνομά μου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβου-
μένοις με ∴ ω γ
Ὁ τὰς καρδίας ἐρευνῶν· καὶ τοὺς νεφροὺς ἐμβατεύων μ·
πρὸς γνῶσιν θεότητος λόγου θείου ἀπρὶξ κ[illegible]· [illegible]
μων ἔχουσι τί φη· κο[illegible] μων τῶν καταπιπτόντων· λαὸς κομι-
[illegible]
[illegible]
[illegible] ∴ ω δ
Ἦχος [illegible] λαῷ· [illegible] κοινῇ· [illegible]
τὴν σάρκωσιν· [illegible]
θείας βουλῆς [illegible]
ὁμιλήσας· [illegible] παρθενικῆς ἐκ γαστρὸς·
καὶ κόσμον λυτρούμενος· τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ∴
Ἡ νυκτομαχῶν τῶν παθῶν ἐν τῇ λύπῃ· προσευχόμενος ὀρθρίζω τὸν

ωδ(η) γ

ρευστον ημιν ανεφηνεν ως τοι θειον αιμα σου σωτηρ· τοκα
θηλωθεν δε εν ξυλω· ως αχραντον σωμα σου· α
παρχη σωτηριος· της εθνικ αφθαρτουργιας· εδρα
σε δε μου μενην του αδαμ την ουσιαν· ωσπερ πιστ
ως ευρηκα:: ωδ(η) δ

Ο καθημενος επι θρονου αρχαιου των διωκομενων· δεξι
αν την διωκουσαν και τη πεφυκυια τειχισον· δωρου
μενος προσφοραν γλωττη μουσωτην· του δοξαζειν
α... τως το θειον ξυλον υπερ θεν... του μενον:: ωδ(η) ε

Ο φωτισας τα πριν εσκοτισμενα χριστε· και δυνατης λας
ηλιον θεογνωσιας εν τω κοσμω· δια σταυρου και τα
φης σου δεθαμαι τε της ψυχης μου την αχλυν διασκε
δασον· ινα ορθριζων δοξαζω σε:: ωδ(η) ς

Ο δον θαλασσης· ο προφητης διηλθε ... το πορευομενος·
και ταυτω θεις δι ξυ ναθηναι τουτου ... ωρ ... δηναι
λοιω τε· ο διατω θοις σταυρου σου· χειρας τοκ... τω
ων εκλεκτων· εκτεινε· εκωθου κατω τατου μονε
φιλανθρωπε:: ωδ(η) ζ

Η ... των θειων ... μενοι παιδες· πνευματος δρο
σον ... χρυσολογος· του αορα του πατρος· ... ικω

δεικνυουτο· του ξυλου το κραταιωμα· δι ου ... ξι

φος· ως εξ ... μοι ... ενδοξος:: ωη

Γηγενων εξ ης φυσεως τριαδικης συμφωνιας αινουμεν ...

δε θεου· την ... φιλοτατην φλογα φοβερος ...

μελωδουντες ... ματι φερομενη· ...

τε ιερεις και ... δικαιων· τον δια σταυρου ...

τηριαν του κοσμου ... :: ωθ

Ως εβοησε κι ... τον· προφητων ... κηρυ ...

και πλατιον και δρομον· και παραδεισον ... προσ ...

φου πεφυτουργηται· το της ζωης ... ξυλον χει ...

ο θεος· την καταραν του αδαμ ... τελος ...

μαρ λυομενην:: Εν ... εις ν παν· ωα κ Δ :

Ο παραδοξα ποιησας τερατα κυριος εν χειρι Μωσαϊκη

χρισ ... του σημερον ... καλλιζεται· ωσπερ εφος ενμα

ω· αυτου ... εκινησω μεν λαοι· ...

ενδοξως γαρ δεδοξασται:: ω ...

Αμμαν ... ριμφομενος και ... καρ ... τον

μουηλ· μη δε προφητις αννα· ...

θεομολογητο· ... δικαιας ... και ...

τικαις ... εις δεχομενων::

λ/ω λ

Ὃν ὁ προφήτης ἀμβακούμ· προυλέπι τοῖς ὄμμασι κα-
ταμουομεν ἐκρυπτε θεόν· ὁ πρεσβύτης σήμερον ἐν τ...
ω εις δεχεται ιωσωμ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἐν εἰρή-
νῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου :: λ/ω ε

Ἄμβρακα πυρός· τῇ λαμπάδι δέχεται ὁ ἠσαΐας πωστε· τὰ
χείλη καθηράμενος· νῦν δὲ παρθένος ἐν ... μας φέ-
ρουσα θεὸν ὡς λαμπάδι ἐν τα δημας· ταῖς χερσὶν ὡς λα-
ωδι τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδωσι μενημνις τὸν αἴτιον καὶ
τοῦ φωτὸς χορηγόν :: λ/ω ς

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους ἐκθλιβείς
... ἐκ κεφαλῆς ... εἰς σχήματος ... κυρίου· ὁ δὲ
πρεσβύτης συμεών· ὁ δεξάμενος σε· χαρμονικῶς
ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸ ῥῆμά σου :: λ/ω ζ

Τοῦ ἀμνοῦ ἀπόγονοι· ... φλόγα κατε πα-
τηνιου· προτυποῦντες ἐν αὐτῇ· τῆς παρθένου τὸ θαῦμα·
ὁ συμεὼν δεξάμενος· ἠγάλλιασε τὸ ... νῦν ἀπολύ-
εις τὸν δοῦλόν σου· ὁ τὸν ... θεόν :: λ/ω η

Τὸν ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ· ἐποχούμενον θεόν· καὶ ἐφορῶν-
τα τὰ πιμα· ὁ συμεὼν ὡς βρέφος· ταῖς ἀγκάλαις φέρει
ἐν τῷ ναῷ· ὃν εὐλογοῦσι· πᾶσαι ἡ κτίσις ... τοῖς

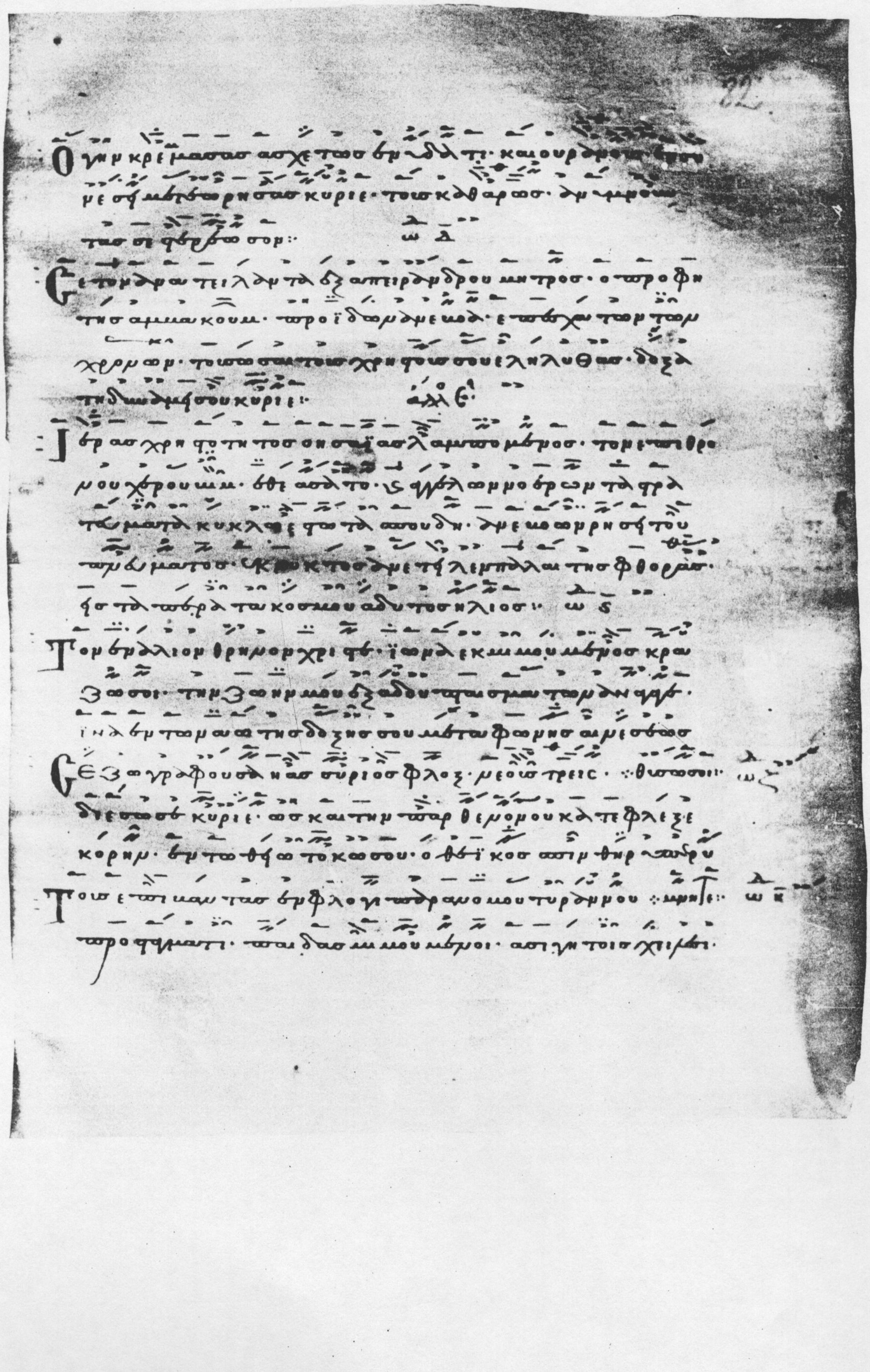
αι σμασ ::　　　ωδ θ

Σου την ασπαρον και αφθορον μητερα· παρθενε θεοτο
κε· ο θεου θεος λογος· γνωσας ως προεφυλαξεν εν ζ αυτης
προελθων· και τοις δρακοντι θημερεσιν ως εφορευθεις·
τον μαον προσαψεται ως μονος ποιητης· και του μονου
δε την ομφαλωμενην:: ακ/ εισακσω　　ωδη Δ

Τω του ρατουργησαντι· ευφιλω υμνοις αρχομεν θεω· εν θαλασ
σῃ ερυθρα· την ασφαλη ποροδοποιησ· και σωσαντι τον
ισραηλ· εν τω υδατι της αβυσσου· και τον ιππηλα
την συνδησαντι τους αζομασ· και αρδην τουτους αφ
αφυχισαντι· τον επινικιον υμνον· ασωμεν αυτω
οτι δεδοξασται::　　　ω Δ

Ο λαος προσεχετε· τη συγκαταβασει του θεου· κλινα
τε τα ωτα υμων εις τα ρηματα αυτου· οτι αυτος κατηλ
θε του δυνασθαι κληθησασθαι το υποτεθεν γενος· εκ της αι
διου εν μεσω της παμφαγου γαστερος του αδου· και συγ
κρατησαν τον αδαμ τω θεω προπατορι δαυιδ::　　ω Γ

Υψιστε ως την των βλεσσεων την υπερβαλλουσαν ευχην
μου φερε ως σοι εις το θελημα σου· ινα και κατοδοξαζω σου·
σωματοις την παρθενον δυναμιν απερεπεδην::　　ω Γ

Ο γην κρεμασας ασχετως εν υδασι· και ουρανον
μετεωρησας κυριε· τοις καθαροις
χειρων των
ελυθης· δοξα
Ιερας χρηστοτητος
κυκλω
ο κοσμου
κρα
Εζωγραφουσα
κυριε· ως και την παρθενον
τοις χερσι

τω εν υψηλοις φοις αινετω· εκ μονης σωμεν· ημας θεε υπερφυως·
υπαρχων ανθρωπος· τοις υμνουσι σε πιστως την μονην
τω σου κατευγασον: ωθ

Εν σοι θεοτοκε· τον μητερον κ τη παρθενω ται· τον γαρ
αορατον λογον· εν σπλαγχνοις σου δεξαμενη· δι ημας
αυτον τετοκας· θεον ομοουσιον και ανθρωπον· ον τω χορου
υμνητριαις ου τολμαι· αναλυομενον θεον ωσ πονω

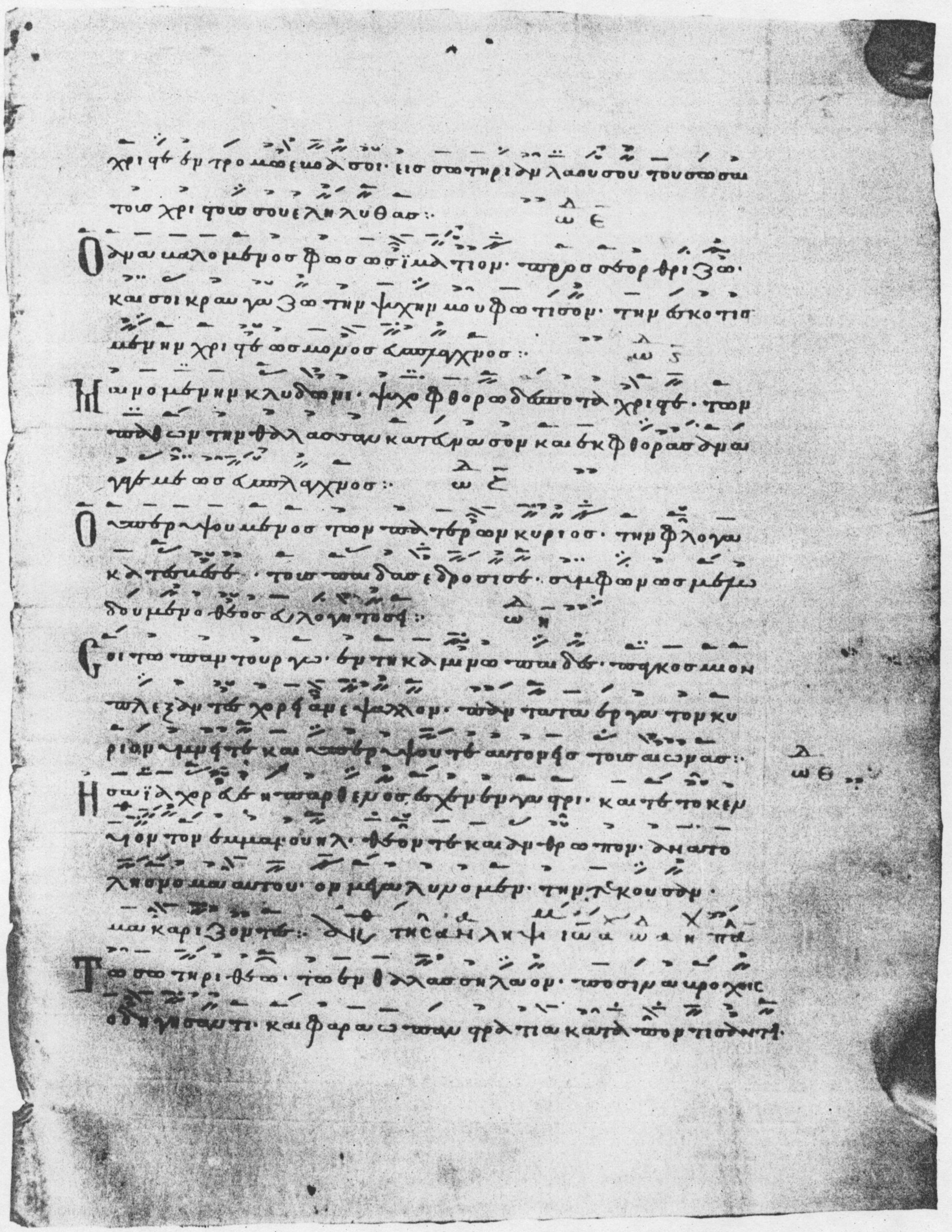
Ευχωριον αχωρητον· γαρ μασιν την θεου· εδε
ξω γαρ εν τη σηπηδυι· τον αχωρητον θεον· και αφθαρτο
χωρητως εν ω κηπος εν σοι· αλογημενη ημεφθη ανθρωπω

ακμανης· ωα ηχ πα:

Ιππον και αναβατην εις θαλασσαν ερυθραν· ο συντρι
βων πολεμους εν βραχιονι υψηλω· χριστος εξετιναξε
ν ισραηλ δε εσωσεν επινικιον υμνον αδοντα: ω Γ

Ο πηξας επ ουδενος την γην τη προσταξει σου· και μετε
ωρισας ασχετως την βαρυφερουσαν· επι την ασαλευτον χρι
στε πετραν των εντολων σου την εκκλησιαν σου στε
ρεωσον μονε αγαθε και φιλανθρωπε: ω Δ

Την θειαν εννοησας σου κενωσιν· εξεστηκως ο αμβακουμ·

Χριστὲ ἐν τρόμῳ … σοι· εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας·
Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· πρὸς σὲ ὀρθρίζω· καὶ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχήν μου φώτισον· τὴν ἐσκοτισμένην Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος·
Ἠ…ομένην κλύδωνι· ψυχοφθόρῳ δέσποτα Χριστέ· τὸν … τὴν θάλασσαν κατέπαυσον καὶ ἐκ φθορᾶς ἐξάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος·
Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων Κύριος· τὴν φλόγα κατέσβεσε· τοὺς παῖδας ἐδρόσισε· συμφώνως μελῳδοῦντας· ὁ θεὸς εὐλογητός·
Σοὶ τῷ παντουργῷ· ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες· παγκόσμιον πλέξαντες χορὸν ἔψαλλον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·
Ἡ … ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ· καὶ τέτοκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ· ὃν μεγαλύνοντες· τὴν Θεοτόκον μακαρίζοντες·
Τῷ σωτῆρι θεῷ· τῷ ἐν θαλάσσῃ λαόν· ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι· καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι·

αυτω μονω ασωμεν· οτι δεδοξασται:: ω

Στερεωσον ημας ο θεος τη ση δυναμει· και καταπαλε
αιρετικων τα φρυαγματα και αναψωσον το κερας ημων::

ωδ. Δυναμει του σταυρου σου χριστε· στερεωσον μου την δι
ανοιαν· εις το υμνειν και δοξαζειν σου την τριημε
ρον αναστασιν:: ω

Εισακηκοα την ακοην την δυναστειας του σταυρου ως παρα
δεισος ηνοιγη δι αυτου και εβοησα δοξα τη δυναμει σου κυριε::

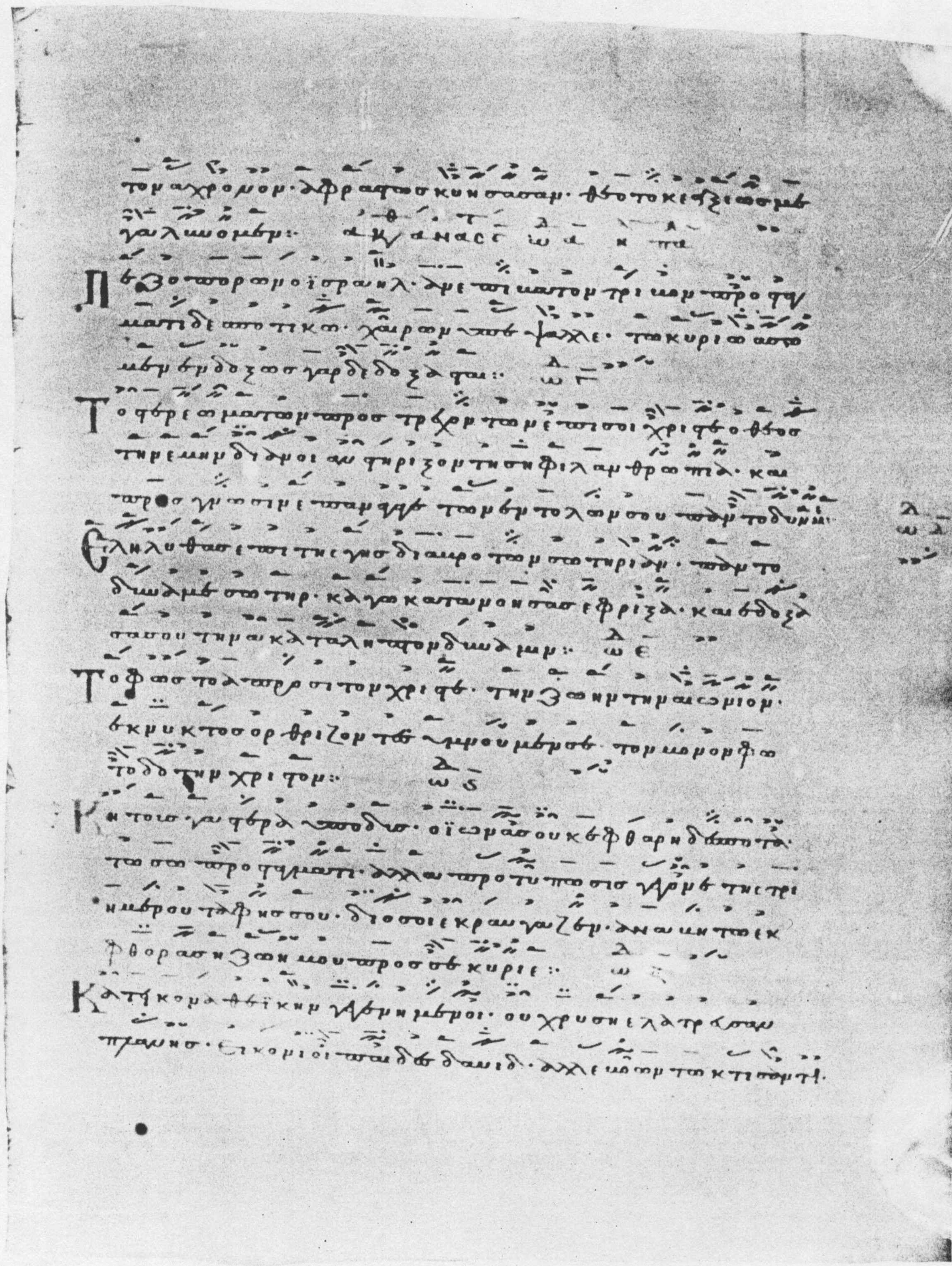
ω ε Ορθριζοντες ανυμνουμεν σοι κυριε· σωσον ημας· συ γαρ ει θε
ος ημων εκτος σου αλλον ουκ οιδαμεν:: ω ς

Εκυκλωσε με αβυσσος· ταφη μοι το κητος εγενετο· εβοησα
εβοησα προς σε τον φιλανθρωπον και εσωσεν με η δε
ξια σου κυριε:: ω ζ

Ο την καμινον πυρος τοις υμνολογοις σωσας παιδας
ευλογητος ο θεος ο των πατερων ημων:: ω η

Τον εκ πατρος προ αιωνων γεννηθεντα υιον και θεον
και επ' εσχατων των χρονων· σαρκωθεντα εκ παρθε
νου μητρος· ιερεις υμνειτε λαος υπερυψουτε αυ
τον εις τους αιωνας:: ω θ

Σε την υπερ νουν και λογον μητερα θεου· την εν χρονω

υπερενδοξε. ευλογητος κυριε ο θεος των πατερων ημων.

Σε τον ποιητην και μεθ ημων ταφεντα. και την αμητορα μητρο
γαδροσισαντα. υμνουμεν υπερενδοξε. και υπερυψουμεν
εις παντας τους αιωνας. ω θ

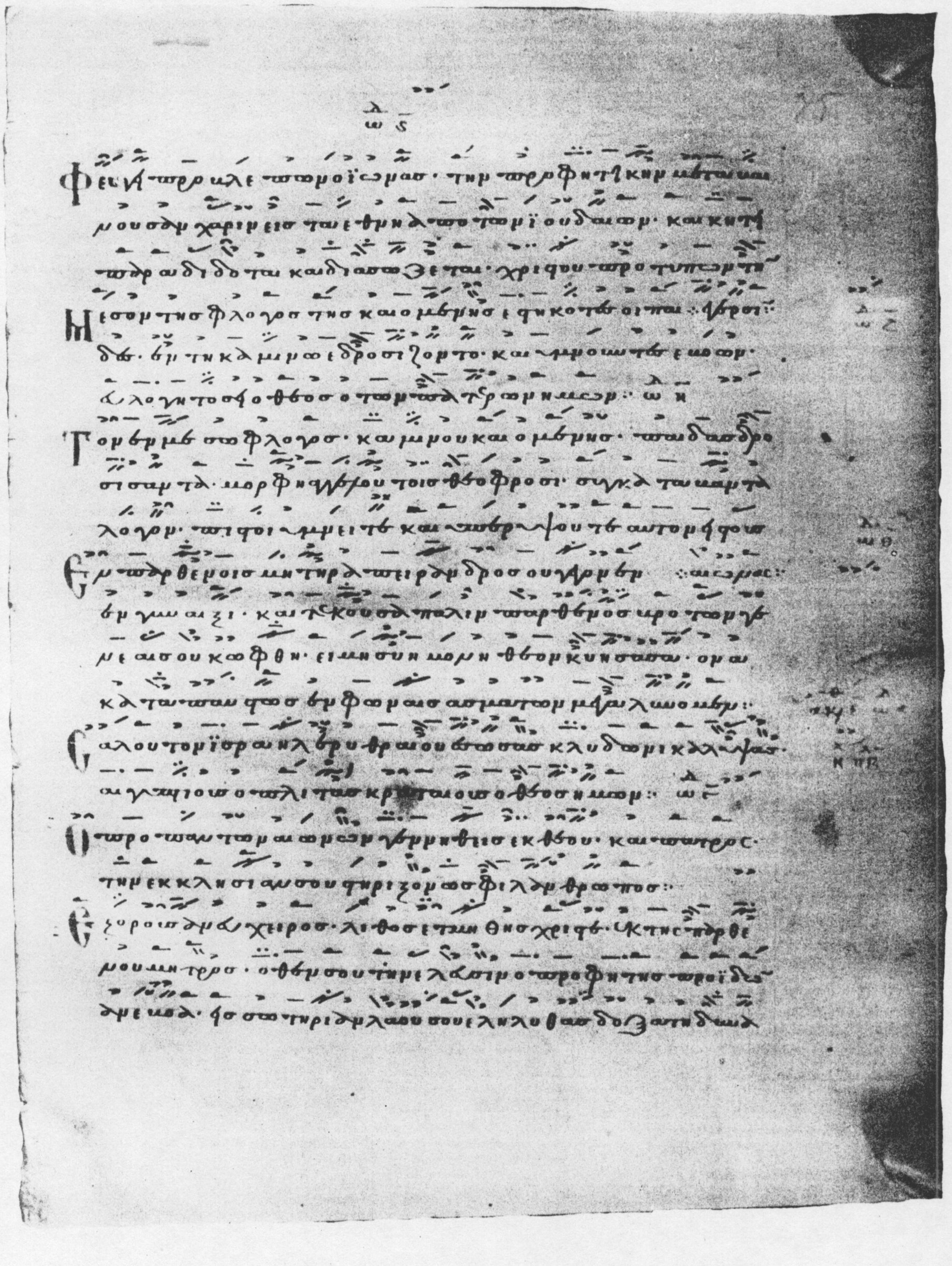
Το παρθενον υμνησθαι το θεοτοκον γνωρισθεν αξιον
αλλ υπερογκον ωσον γαρ την προσηγοριαν. τοσουτον
και τον υμνον υπερκειται ηδη και προσαξιον αδυνα
τον. αλλ υπερ δυναμιν μεγαλυνομεν. αι ν α ν αι ω

ἦ πβ Υπερλιαν τον θεον δοξασωμεν οι πιστοι. οτι ερριψατο
κοσμον εκπληκτως. και επινικιον ωδην. ασωμεν οτι
δεδοξασται. ω ε

Εν υπερ λυτης επι ξενως χριστε. ποιω ποδας μου φερι
σον. ινα ψαλλω σοι τον υμνον. ουκ εστιν αγιος ως συ.
και ουκ εστι δικαιος πλην σου κυριε. ω λ

Εν τω ψ ζην ταυτην ευαγγελισθεις χριστε. την παρθε
νον οικησας. και θεοτοκον
απεργασαμενος. ω ε

Ορ ωναλλομενος το φως ως ιματιον. εν τω σκο
τει λαμψας τοις ανθρωποις ημων. δια σαρκος ομιλων
και ιθυνας την ζωην ημων κυριε.

ματος σου κυριε· ω ε

Εκ νυκτος ορθριζοντες υμνουμεν σε Χριστε ο θεος·
την σην ειρηνην παρασχου ημιν· διοτι φως τα προσ-
ταγματα σου· επι της γης εποιησας:: ω ς

Προς κυριον εβοησα εν θλιψει της καρδιας μου·
και επηκουσε μου και εκ φθορας ανηγαγε την ζωην
μου ως φιλανθρωπος:: ω ζ

Πυρι προσομιλησαι κατετολμησαν την ϋλωδη καμινον
των Χαλδαιων· θεολογουντες πατερ φραγμενοι νεοι εν
σιδηραρχου δροσος ως λεγει παρακλητου πνευματος ευα-
γιον· εις αιωνας ευλογητος ει:: ω η

Τρεις παιδας εν καμινω εδροσισας· και φλογα καιομε-
νην κατεσβεσας· και εδι ξας την δοξαν σου Χριστε εις
τους αιωνας:: ω θ

Εξελιπεν εξ ιουδα αρχων Χριστε και ηγουμενος· εκ γαρ
της ριζης ϊεσσαι των εθνων η προσδοκια· σωτηρ επιφα-
νησας· διο παντων σε σωντι τη εκουσι παραλωουμεν::

α κ υ φ ω α η πλ :

Ασωμεν Χριστω τω δεδοξασμενω· ενδοξως γαρ δεδοξα-
σται· ϊππον γαρ και αναβατην εις θαλασσαν κατεκαλυψε·

καὶ δίκην ἀγνώ(μονα) λαὸν· τὸν ποτὲ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ· μισόθεον θεομάχον καὶ κυριοκτόνον::

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ τοὺς οὐρανούς· καὶ τὴν γῆν ἑδράσας θεός· καὶ νῦν στερέωσον ... τὸν ... φιλο... εἰκο...

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας σου κύριε ... ριε::
καὶ ἐδόξασα φιλάνθρωπε· τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν::

Τοῖς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦσί σε Χριστέ· ἔλεος σὺν καὶ εἰρήνην δώρησαι· διότι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα φωτο... τοῖς δούλοις σου::

Ὡς ὁ προφήτης Ἰωνᾶς Χριστὲ κράζω σοι· τὴν ζωήν μου ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου ἐλευθέρωσον· τῇ δυνάμει σου οἰκτίρμον· τοῦ τιμίου σου σταυροῦ::

Ἐξεκαύθη μὲν ἡ κάμινος πᾶσι θανατηφόρος· ἀλλ᾽ αὐτοῖς ἐδείκνυτο· ὁ μυστικὸς δρόσος ὅλος· τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς γὰρ ἐβόων· καὶ θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν εὐλογεῖτε

Οὐκ ἴσχυσε λόγος ὁ τυραννικός· ἀλλ᾽ ἴσχυσε νόμος ... τοσ::
ὁ δεσποτικός· ὅθεν παῖδες οἱ δαυιτικοί· κατεπάτησαν φλόγα τὴν χαλδαϊκὴν καὶ ἐκραύγαζον· ὡς ὑπερύμνητον εὐλογεῖτε· ὡς ὑπερένδοξον ὑπερυψοῦτε πᾶσα ἡ κτίσις τὸν κύριον::

Ηγαλλιωμενος παρθενια χαραν τε· και κηρυζομενος ευ
τηρ αλλοχε τε· συν τω λειτουργω σου· κραζοντες γα
βριηλ· χαιρε θεοτοκε· γηθονται γαρ εν σοι ορθοδο
ζοντας ευφημιαν τω:: αλ ζ ω α η πα

Ωδην επινικιον προσαξωμεν λαοι· τω ρυσαμενω θεω
εκ δουλειας φαραω τον ημας εσωσα λαον· ενδοξως γαρ
δεδοξασται:: ω

Δοξασωμεν μεγαλοφωνως ημ κυριω τω σωζοντι ημας· ασωμεν::

ω Στερεωσον ημας κυριε τον εν ωπω χιτωνα ζομενον· και χει
ραν μοι εκτεινον ως παντοδυναμος:: ω λ

Ακηκοα κυριε την ακοην σου· και εδοξασα σε φιλανθρωπε::

Ακηκοα κυριε την εκ του ταφου σου εγερσιν· και εδοξασα
σου την αν[illegible]τον δυναμιν::

Ακηκοα κυριε την προς ημας σου συγκαταβασιν και εδο
ξασα σου το φιλανθρωπον δεσποτα:: ω ε

Ανατειλον χριστε ο θεος· το φως της γνωσεως σου·
και φωτισον τας καρδιας ημων· και σωσον τας ψυχας ημων::

ω ς Του κητους τον προφητην ελυτρωσω· ημας δε εκ
του βυθου αμαρτηματων· αναγαγε κυριε και σωσον ημας::

ω ζ Ευλογητος ει ο θεος ο υιε τω στεφανω σου και ενθρο

Δ
ω κ

μου δοξης καθημενος· ο υπερυμνητος ο υπερενδοξος::

Δροσου μεν η καμινος· και θυμος τυραννικος· τοις παι-
σιν ωφθη· ουκ επιμονος ο παιδας· θαρσαλεως ομνουντας·
ευλογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων:: Δ ω κ

Τον ποιητην την κτισεως· ον φρικτως ουσιν αγγελοι υμνει-
τε λαοι· και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας:: Δ ωθ

Ηγαλλιωμεν χριστε· την σην παρθενον μητερα·
φιλην ο τι ετικε σε υπερφυως κατα σαρκα· παντος
ολεθρου και καταφθορας· ημας εκλυτρουμενος::

Ασωμεν τω κυριω τω ποιησαντι θαυμαστα τερατα
εν ερυθρα θαλασση· ωδην επινικιον οτι δεδοξασται::

Φιλανθρωπος υπαρχεις σωτηρ ημων· και δικαιος ων::

Εποιησε κρατος ο θεος εν βραχιονι· ο θεος καθηται επι θρονου
αγιου αυτου· και εβασιλευσε επι τα εθνη::

Το φως το αληθινον χριστε ο θεος· προς σε ορθριζει
το πνευμα μου· εκ νυκτος επιφανον επι με το προ-
σωπον σου:: Δ ω ς :: εκ νυκτος ::

Εν οδυνη καρδια μου προς τον οικτιρμον αγαθον·
και επηκουσε μου εξ αδου κατωτατου· και ερρυσω με
εκ φθορας την ζωην μου::

ᾠδὴ ζ'

Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας:
Τῆς τριάδος τὴν δόξαν θεοστ[illegible]εῖς τυπώσαντες παῖδες· κάμινον πάλαι πυρὶ φλεγομένην· εἰς δρόσον μετέβαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:
Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν· καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

ᾠδὴ θ'

Σοὶ τὸ χαῖρε κράζομεν· τῇ προξένῳ τῆς χαρᾶς· καὶ σὲ θεοτόκε καταχρέως μακαρίζομεν:
Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένην ὑπὸ θεοῦ· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν: ακ/
Διώξας καταλήψομαι σε εἶπεν ὁ ἐχθρός· τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· ἀλλ' [illegible] ταρτάρῳ· καταποντίσας αὐτόν· ὡς τὸν Ἰσραὴλ διάσωσόν με χριστέ· κραυγάζοντας σοὶ ἐπινίκιον ᾠδήν:

ᾠδὴ β'

Τὴν ἄφραστον σάρκωσίν σου [illegible]· οἱ οὐρανοὶ ὑμνοῦσι χριστέ· μεθ' ὧν σοὶ καὶ [illegible]· [illegible] προσφέρομεν:
Ὅτι θεὸς [illegible] ζωὴν τὰ [illegible] σὺ εἶ κύριε· καὶ ζωογονῶν τοὺς πενθοῦντας [illegible]· τὴν νεκρωθεῖσαν τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν· ἐν τῷ θελήματί σου φρούρησον ἵνα

κραζω σοι ουκ εστιν αγιος πλην σου φιλανθρωπε ::

Προυλεπτικοις οφθαλμοις· ο αμβακουμ κατιδων ω Δ
σε· τον εξ απειρανδρου μητρος· ανευ χειρος τμη
θεντα λιθον· συμφωνως εκραυγαζε· δοξα χριστε
τη δυναμει σου :: ω ε

Τοις ζοφεροις της αμαρτιας των παθων επισφαλως·
αποδιωξας μου της ψυχης· προς το φως των εντολων
σου· φωταγωγησον με ως μονος ευσπλαγχνος :: ω ς

Ψυχοφθορουμενε θηρος· σπλαγχνοις αφανιζομενον· την
εν σκοτει μου ψυχην· επακουσας κυριε· ως τον ιωναν·
ταχος αναγαγε και σωσον με :: ω ζ

Θεου φονων ου χειλεσιν το καταλειψαι· οι νικηφοροι πα
λαι· αλλ εικονων· εξακολουθουμεν εν ολη καρδια·
και την διαχεομενην πυρ τους τε καμινον· ευχαρι
στως εψαλλον· ευλογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων ::

Την αρμονιον ολοκομφωνην· των θειων πιστων σου παιδων· ω η
υμνουμενον ο θεος· συνεκτικως· τα ποιηματα παν
τα ευλογειτε υμνουμενον τον κυριον :: ω θ

Υμνον σοι κατεξιαν προσαγομεν ουκ ισχυομεν· απειρογα
με μητηρ θεου· η τον εν τερασιν κτισθεντα· ω c

τον τοκον σου σιων τον σε καταχρεως μεγαλυνομεν::

ημιν λυομενησι θεοτοκε εχρονισε. συμπαρεστως λαω ... τον
ζωοδοτην. και ικυησας ημιν χριστον τον θεον. αυτον ι
κετευε σωθηναι τας ψυχας ημων:: [illegible]

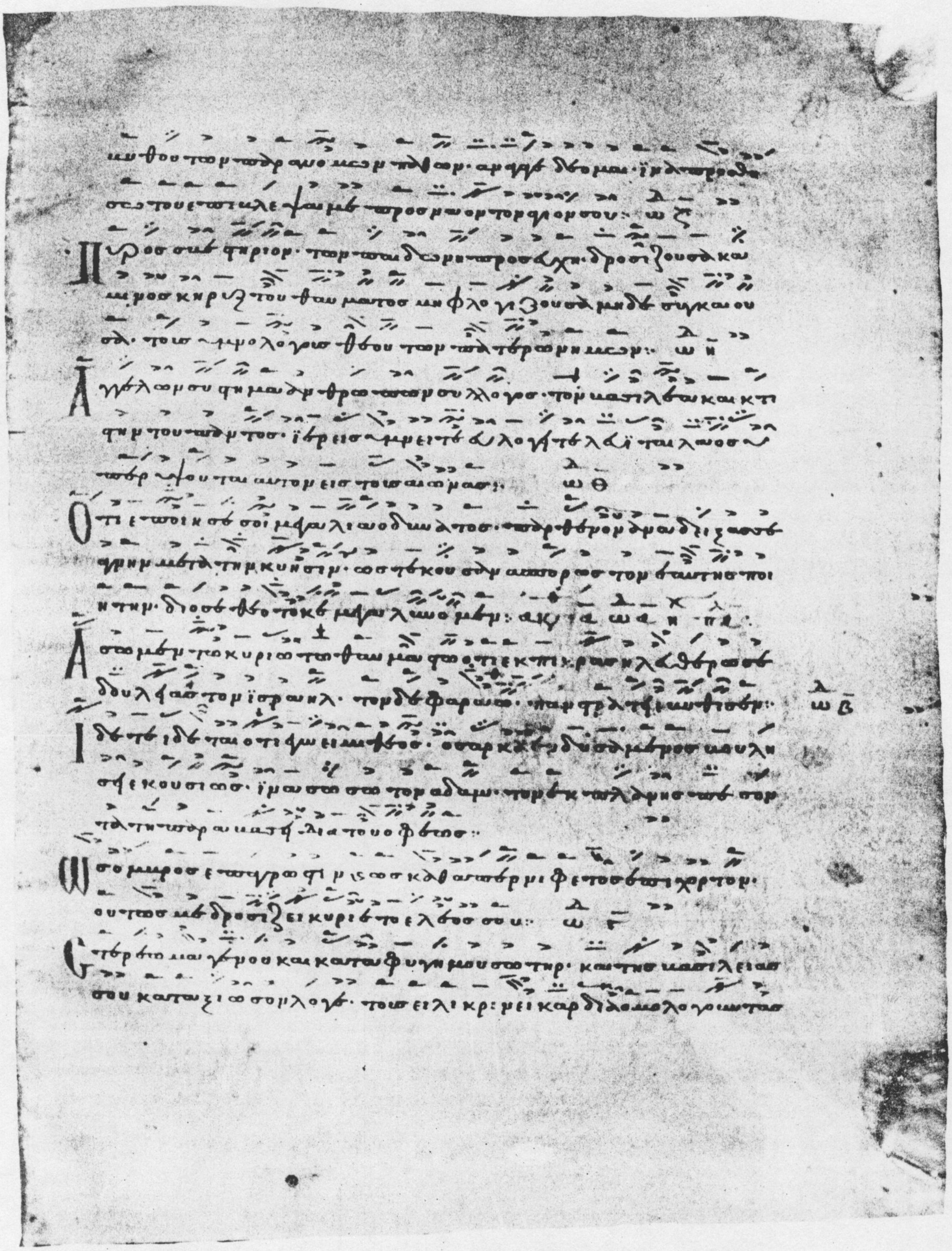
Γη ημιφημου κελαμψεν · ουδεις δε ηλιος ... αλλα συ
ην χερουβ ... την μητροκυδος ουρανου. ιερων ... ωδε
σεραφειμ αιροχ... σ κυριε. και εισηγαγεν αυτον εις ορος αγια
σματος σου. αδοντα ψαλλοντα επινικιον ωδην:: ω θ

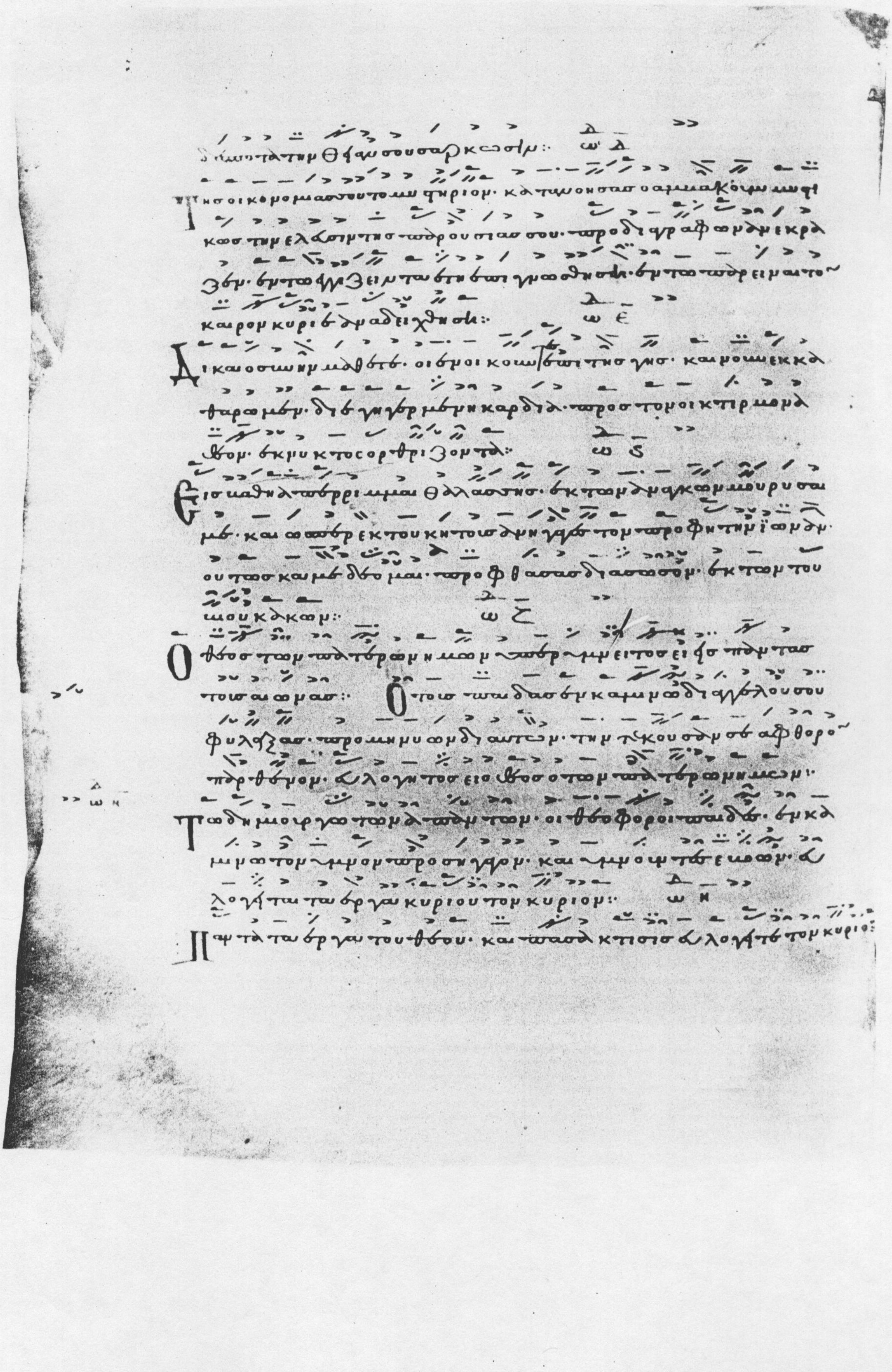
Προσεκυνουν οι ουρανοι και η γη ... και δ... χριστον. τον
δημασι κ... ... σαρκωθεντα. και φθορας κα
θαρ αυτον. ... καθ... τα:: ω ε

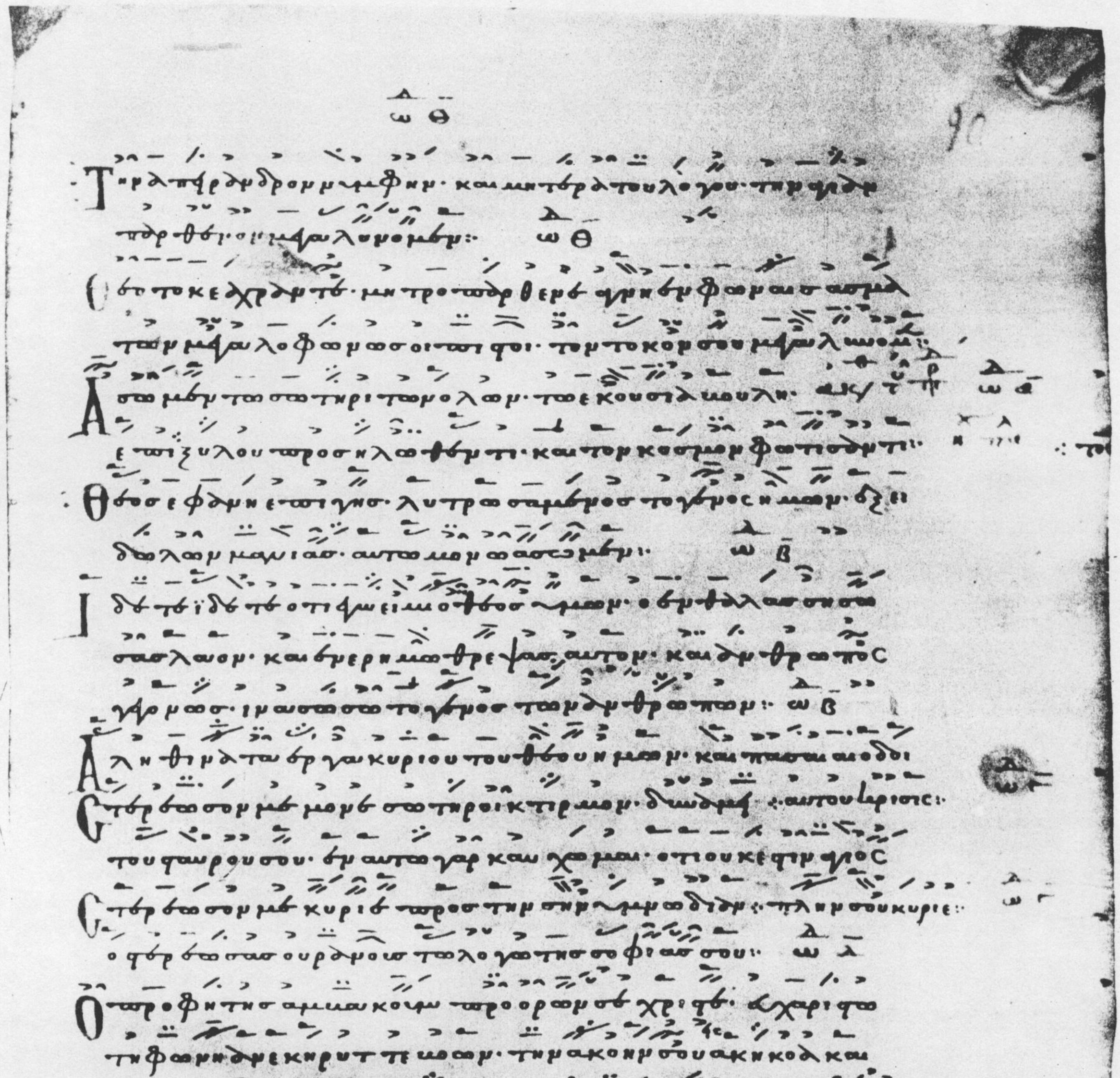
αλλοιουμενην την καρδιαν μου κυριε. τοις κυμασι τε
ωυ φερεσθαι σου εις λιμενα ... καθοδηγον με θεος::
κηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην. κατενοησα
την οικονομιαν σου. και εδοξασα σε φιλανθρωπε:: ω ε

Την ταλαιπωρον ψυχην μου νυκτομαχουσαν τω σκοτει των
παθων. προφθασας οικτιρον. και λαμψον μοι τη
λι ... προφ... εις ακτινας ... τους δ...
νυκτα τα τοφ...::

... την προφητην του θηρος. ερρυσω κυριε. και με του

κοιδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· λαμψον ... τὰς το φ::

Ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου καὶ ἐρρύ-
σω ἐκ φθορᾶς· τὴν ζωήν μου πολυέλεε::

Δ ω Ζ Εὐλογητὸς εἶ κύριε· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· ὅτι ἐν πᾶ-
σι τοῖς αἰῶσι· καὶ δεδοξασμένος· ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν:: Δ ω Η

Τὸν βασιλέα Χριστόν· ὃν ὑμνεῖ στρατὸς οὐρανῶν· καὶ δοξάζει σε-
ραφίμ· ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰ-

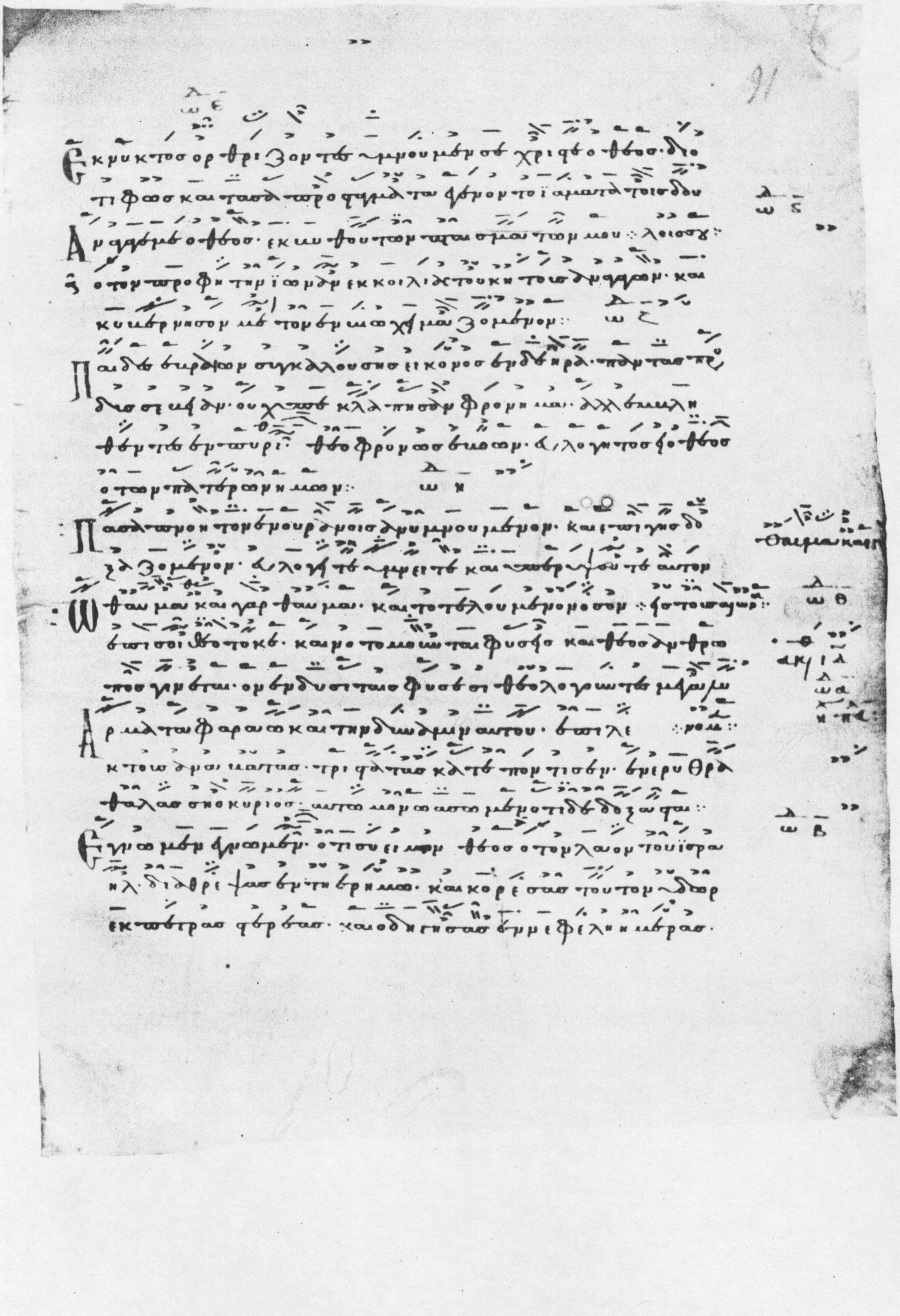
Δ ω Θ Σὲ τὴν ἀφράστως τὸν λόγον τὸν κτίστην συλλαβοῦσαν σάρκα ::ῶνας::
τρί· χαρᾶς γὰρ τεκοῦσα· ζωὴν πᾶσι δεδωρῆσθαι παμμα-

Δ ω α Ἐπήχθη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐν θαλάσσῃ καὶ τὰ κύματα· ::κερ::
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ διεξῆλθεν ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ· ᾠδὴν
ἐπινίκιον Μωσαϊκῶς· ἀνέμελπον τῷ θεῷ ὅτι δεδόξασται::

Δ ω Β Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὑμῶν· ὁ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρ-
μῶν μορφὴν λαβὼν τὴν τοῦ δούλου· ὁ ἐκ μὲν τῇ ἀποφάσει
δι' ἀφορισμὸν δὲ τῇ οὐσίᾳ:: Δ ω Γ

Στερέωμά μου γενοῦ· ἵνα μὴ ὑπερβαλλόμενος ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος·
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ὁ θεός μου δέομαι ἐλέησόν με::

Δ ω Δ Τὴν ἀκοήν σου κύριε ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα
τὰ ἔργα σου· καὶ ἐξέστην δόξα τῇ δυνάμει σου::

και ολην την νυκτα· εν φωτισμω· πυρος δ[illegible]ατου::

ω γ Ο στερεωσας ουρανον και γην εδρασας επι υδατων πολλων· στερεωσον ημας χε τω φοβω σου:: ω λ

Ο εν μορφη υπαρχων του πατρος· μορφην δουλου ελαβεν· ημιν και εθεωσεν ημ· αμεταβλητος διατρεψας· αυτω μελωδουμεν· δοξα χριστε τη αφραστω δυναμει του κρατους σου::

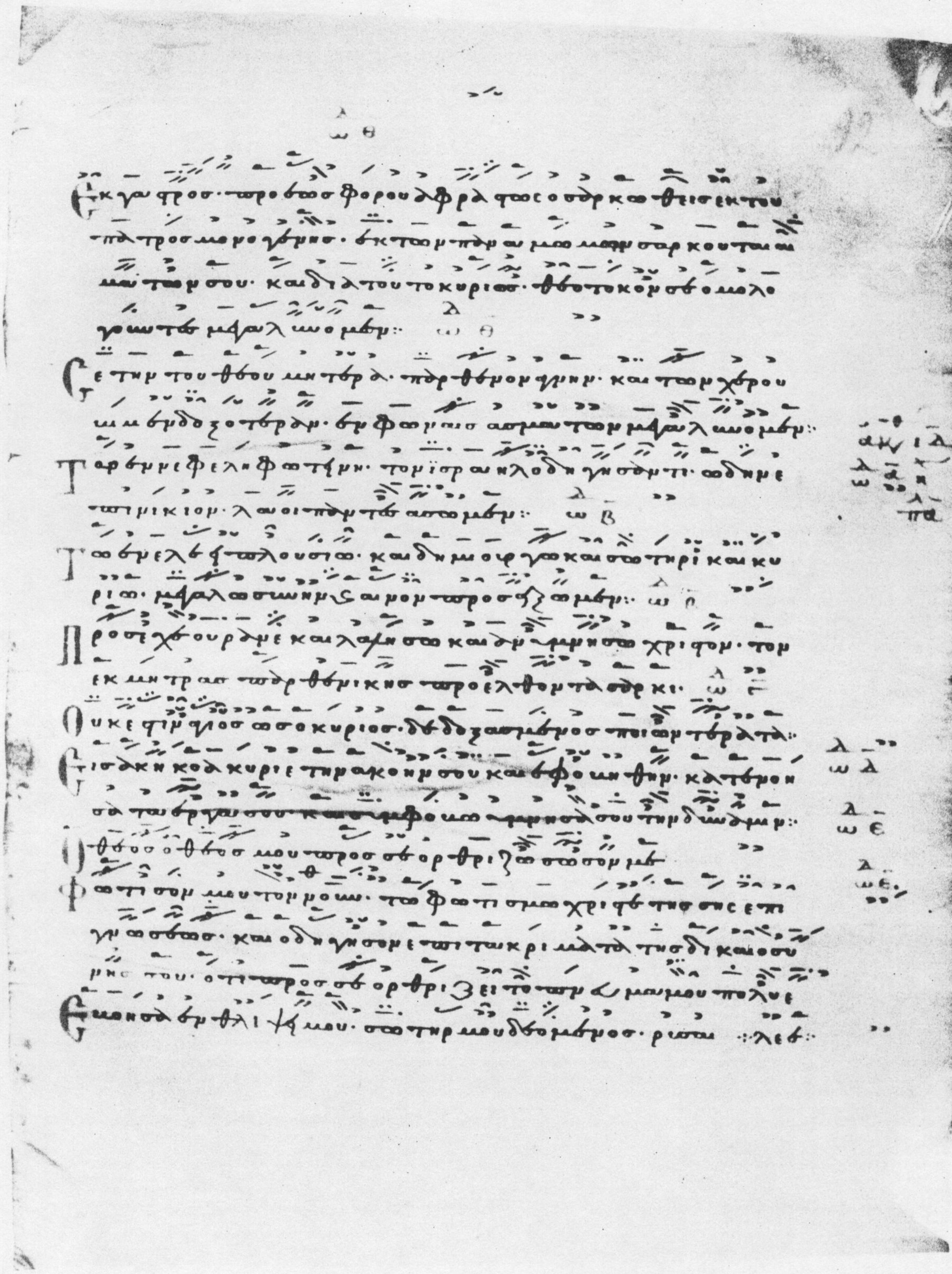
ω ε Εκ νυκτος το [illegible] μονογενες [illegible] χε ο θεος· προς την σην δοξολογιαν· οτι συ υπαρχεις φωτος και ειρηνης απαυ[γασμα]

ω ς Εν αρχη ισος υπαρχων θεε εβοων κυριε· ως τον προ[illegible] φη την ιωναν [illegible] καλεσαι και σωσον ως φιλανθρωπος::

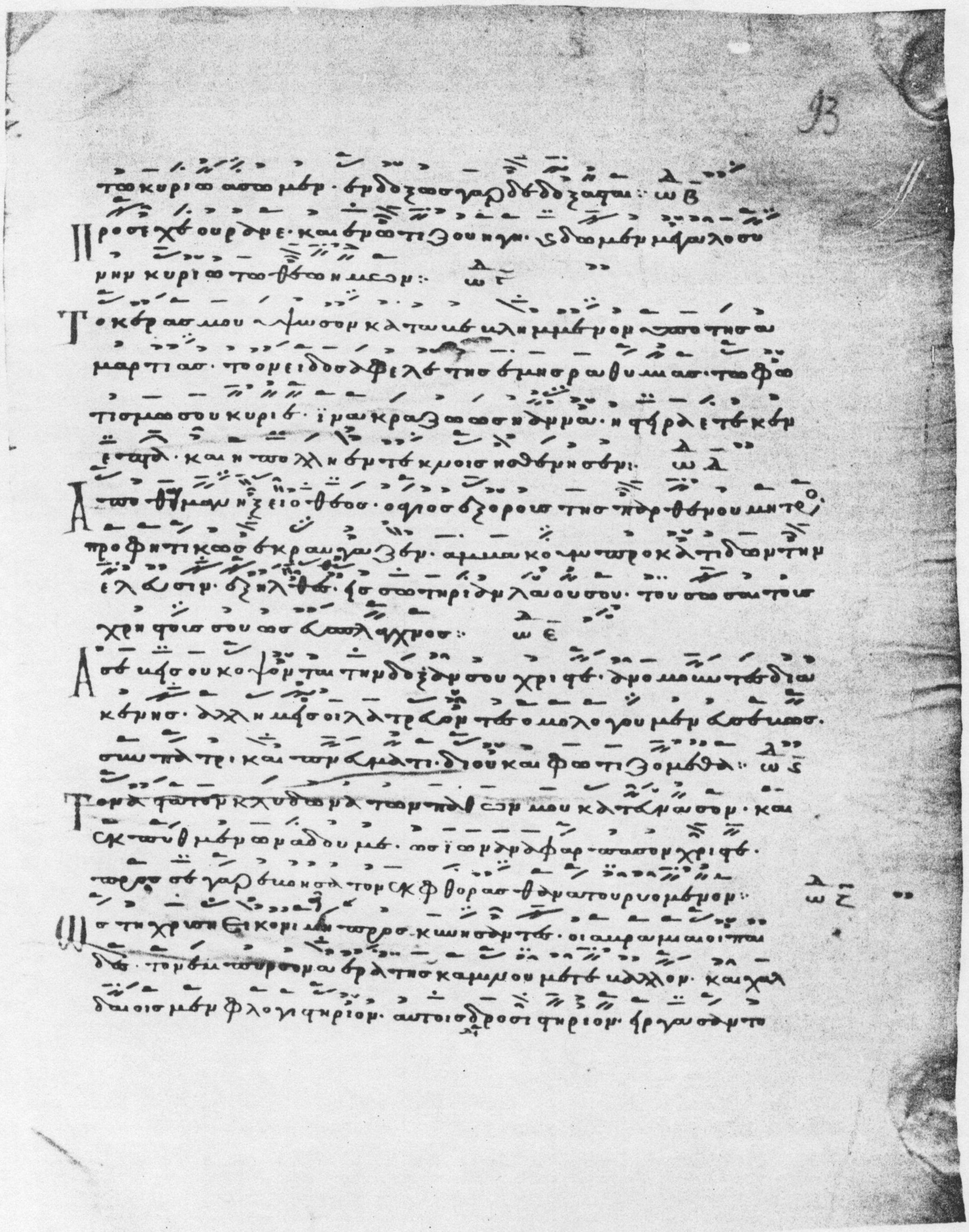
ω ζ Ο διαφυλαξας τους παιδας διασωσας· και την φλογα των χαλ[illegible] καμινον· μεταβαλων εις δροσον· ευλογητος ει κυριε::

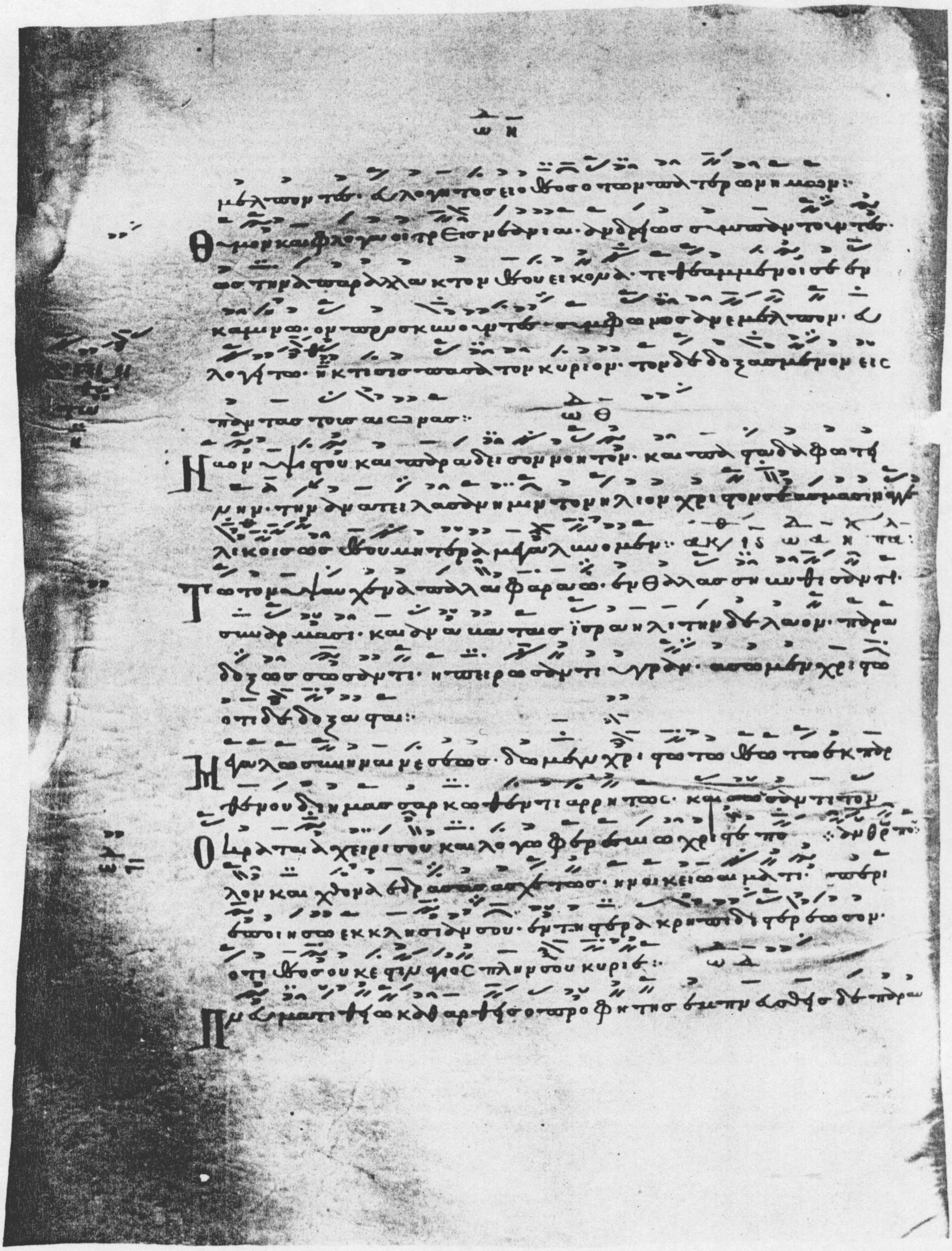
ω η Ουκ ελατρευσαν τη εικονι οι παιδες· διο σε [illegible] βασιλε ως απειλαις [illegible] φοινιχου μονοι· ουδε την φλογα των [illegible] θελησαν καμινον· αλλα [illegible] δροσω· ευλογητος ο θεος των πατερων ημων [illegible]::

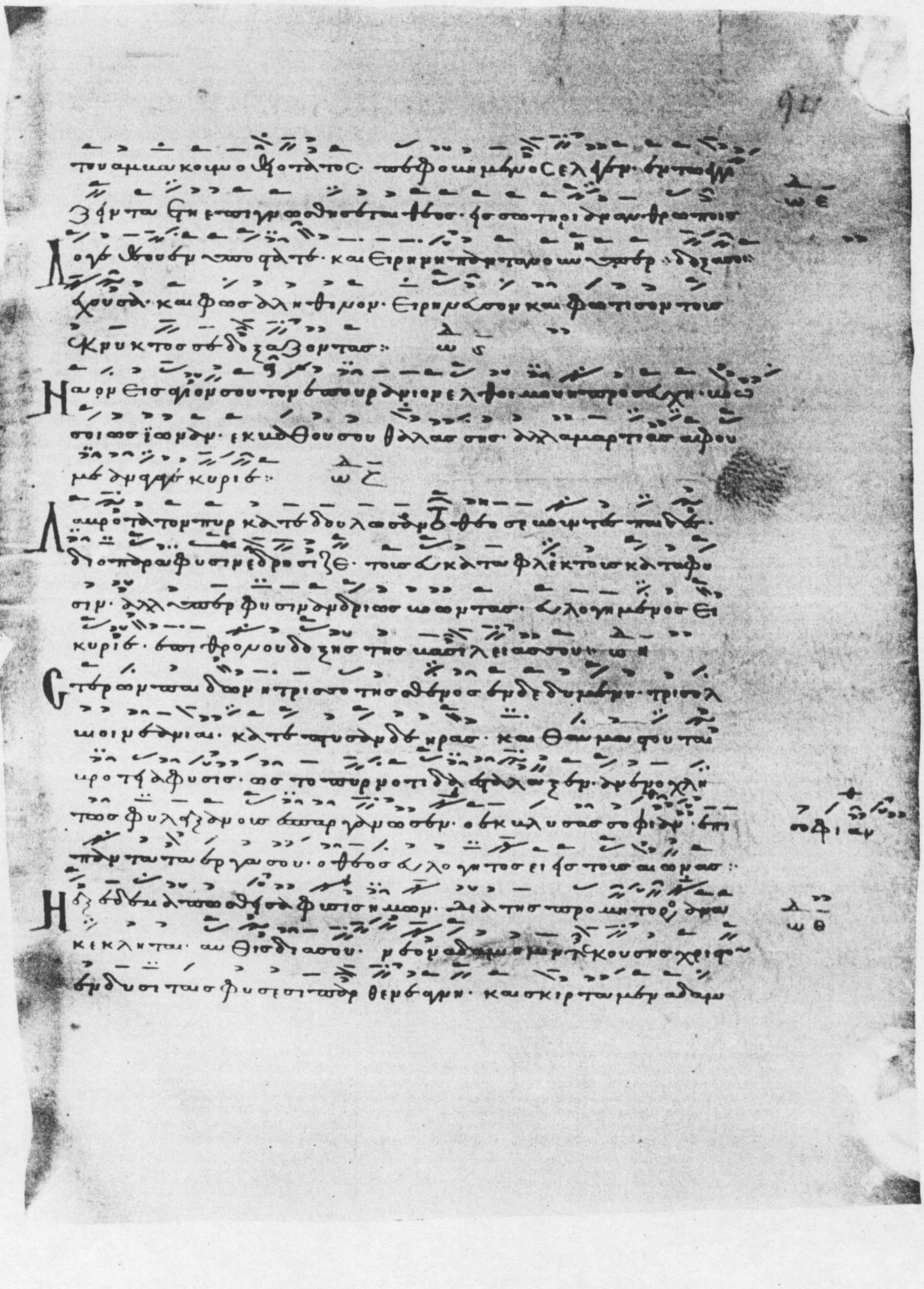
ω η Πληρωσαντες νομιμοις και θειοις διαταγμασι και κατορθωμασιν· εψαλλον τρεις παιδες εν μεσω της φλογος· [illegible] εκ μεγαλης δρεψαμενοι [illegible] ψυχην· τον κυριον υμνειτε· και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας::

λ ω θ
Ἐκ γαστρὸς · προεωσφόρου ἀφράστως ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τοῦ
πατρὸς μονογενής · ἐκ τῶν παρθενικῶν μέσων σαρκού-
μενον σου · καὶ δι' αὐτοῦ τὸ κύριον · θεοτόκον σε ὁμολο-
γοῦντες μεγαλύνομεν :: λ ω θ
Σὲ τὴν τοῦ θεοῦ μητέρα · παρθένον ἁγνήν · καὶ τῶν χερου-
βὶμ ἐνδοξοτέραν · ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν ::
Ταρεμμεφελη φωτεινή · τὸν ἰσραὴλ ὁδηγήσαν ποτέ · ὁδηγε-
τοι μικρόν · λαοὶ παρθένον ᾄσομεν :: ω β
Τὸν ἐν μέλει ἀπολουσίῳ · καὶ δημιουργὸν καὶ σωτῆρι καὶ κυ-
ρίῳ · μεγάλως σιωνῆ σαινον προσάξωμεν :: ω θ
Προσέχετε οὐρανοὶ καὶ λαλήσω καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν · τὸν
ἐκ μητρὸς παρθενικῆς προελθόντα σαρκί · λ ω ε
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος · ὁ δεδοξασμένος ποιῶν τέρατα ::
Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην · κατενόη- λ ω λ
σα τὰ ἔργα σου καὶ ἐφοβήθην ἀνυμνῶ σου τὴν δύναμιν :: λ ω ε
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω σὸν φωτισμόν
Φώτισον μου τὸν νοῦν · τῷ φωτισμῷ Χριστὲ τῆς σῆς ἐπι- λ ω ε
γνώσεως · καὶ ὁδήγησον με τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύ-
νης σου · ὅτι πρὸς σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πολύ-
Ἐμοῦ ἐν θλίψει μου · σωτῆρα μου δεόμενος · ῥῦσαι :: λε ::

μὲν τῆς ὠδῖνος ἐχούσης μὲν ὀδύνης καὶ θλίψεως· ὡς ἐλθὼν
μόνον μηνυθέντος σου τῆς Χριστοτόκου:: Δ ω ζ
Παράδοξον ἡ δρόσος ἡ μὲν σὺ θεὸν τοῖς παισὶν ἐκ πυρὸς δια-
πειρωμένοις τῆς φλογός· προφαίνουσα ὡς ἄλυτον τὸν ἄχραντον· ὡς
ἐν θαλάμῳ ἄχραντον τὸν ἔμψαλμον· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν· καὶ ὑπερδοξαζόμενος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας
Δ ω η Οἱ ὅσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ· ἐνυμνοῦν ὡσομάτως::
τότε λέγον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον::
Δ ω η Τὸν διὰ δρόσου σβέσαντα τὴν κάμινον· καὶ παῖδας φυλάξαντα
ἐν μέσῳ καιομένης φλογός· παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς
ὑμνολογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας::
Δ ω θ Σὲ τὴν ὄντως μονογενῆ κύριον τόν· θεοτόκε ἀπειρόνυμφε· οἱ πι-
στοὶ σὲ πάντες μεγαλύνομεν:: Δ ω θ
Ῥάβδος Ἀαρὼν ἀρτίως ἐν ἀνθήσασα φύσει· σὲ σαφῶς προτυ-
ποῦσα τὴν ἀλόχευτον· ἴσως τεκοῦσαν Χριστὸν τὸν μόνον ἡμῶν·
διὸ σὲ ὕμνοις θεοτόκε ἀξίως μεγαλύνομεν· ἀκ ἰε ὠδ
Δ ω α Χριστὸς ὁ κολλήσας τοῖς ἅρμασι γαυροῦμενος Φαραώ· φυγάδα
λαὸν ἐδίωκε· μόνος νῦν δὲ ῥάβδῳ θαλασσοῦται· σποράν
πίπτει· τεμὼν Ἰσραὴλ διέσωσε· καὶ τοῖς μὲν κατα-
λυτήριον· τοῖς δὲ διὰ σωτήριον· ἔργα σὰ τὸ μέλπουσι·

93
τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :: ω β
Προστ(άγματι) χ(ριστο)ῦ οὐρανόθεν· καὶ ἐν μέσῳ τῇ ζούσῃ· ἴδωμεν μεγαλοσύ-
νην κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν :: ω γ
Τὸ κέρας μου ἀνύψωσον κατὰ τῶν εἰλημμένων τῆς ἁ-
μαρτίας· τὸ ὄνειδος ἄφελε τῆς ἐμῆς ῥᾳθυμίας· τῷ φω-
τισμῷ σου κύριε· ἵνα κράζω ὡς ἡ Ἄννα· ἡ στεῖρα ἔτεκεν
ἑπτά· καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν :: ω δ
Ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ θεός· ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους τῆς παρθένου μητρός·
προφητικῶς ἐκραύγαζεν· Ἀμβακοὺμ προκατιδὼν τὴν
ἔλευσιν· ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστούς σου ὡς εὔσπλαγχνος :: ω ε
Ἀσε μάγοι οὐκ ἐγνώρισαν τὴν δόξαν σου χριστέ· ὡς ὁ μόνος τὰ δι-
κεῖνος· ἀλλ' ἡ μάγοι λάτρευον τὸ ὁμολογοῦμεν σὲ τὸν
σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι· δι' οὗ καὶ φωτιζόμεθα :: ω ς
Τὸν ἄστατον κλύδωνα τῶν παθῶν μου κατάπαυσον· καὶ
σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν· σὲ τὸν ἡμῶν θεὸν χριστέ·
παρθένε σὲ γὰρ ... τὸν ἐκ φθορᾶς θανάτου ῥυόμενον :: ω ζ
Ὡς τῇ χ(ριστο)ῦ εἰκόνι μὴ προσκυνήσαντες· οἱ ἀμώμητοι παῖ-
δες· τὸν ἐν μέσῳ ὁρῶσιν ἐν τῇ καμίνου μετὰ καὶ ἄλλον· καὶ χαλ-
δαίοις μὲν φλογιστήριον· αὐτοῖς δροσιστήριον ἐργασάμενο

ακ ν λι πρι αρ ιεροσ ο: ν πα

ωσ πρὸ πάντων· λυτρωθῆναι τῆσ ἀγχόνασ δρασ· ἡμέρασ δε
ἐπὶ σοὶ καυχώμενοι· ὡσ διὰ σοῦ ἐπιγνόντεσ θεὸν σε μα

ω α Ἄπριττον ὁδὸν πεζεύσασ ἰσραήλ· ἐρχόμενοι θεοῦ ... λαμ
λω· γέμοσ τὸ αἰγύπτιον· ἑώρα ἐν θιζόμενον· διὰ πορθμ
σασ δε ... ἐκραύγαζεν· ὁ δεδοξασμένοσ θεὸσ ἡμῶν δε

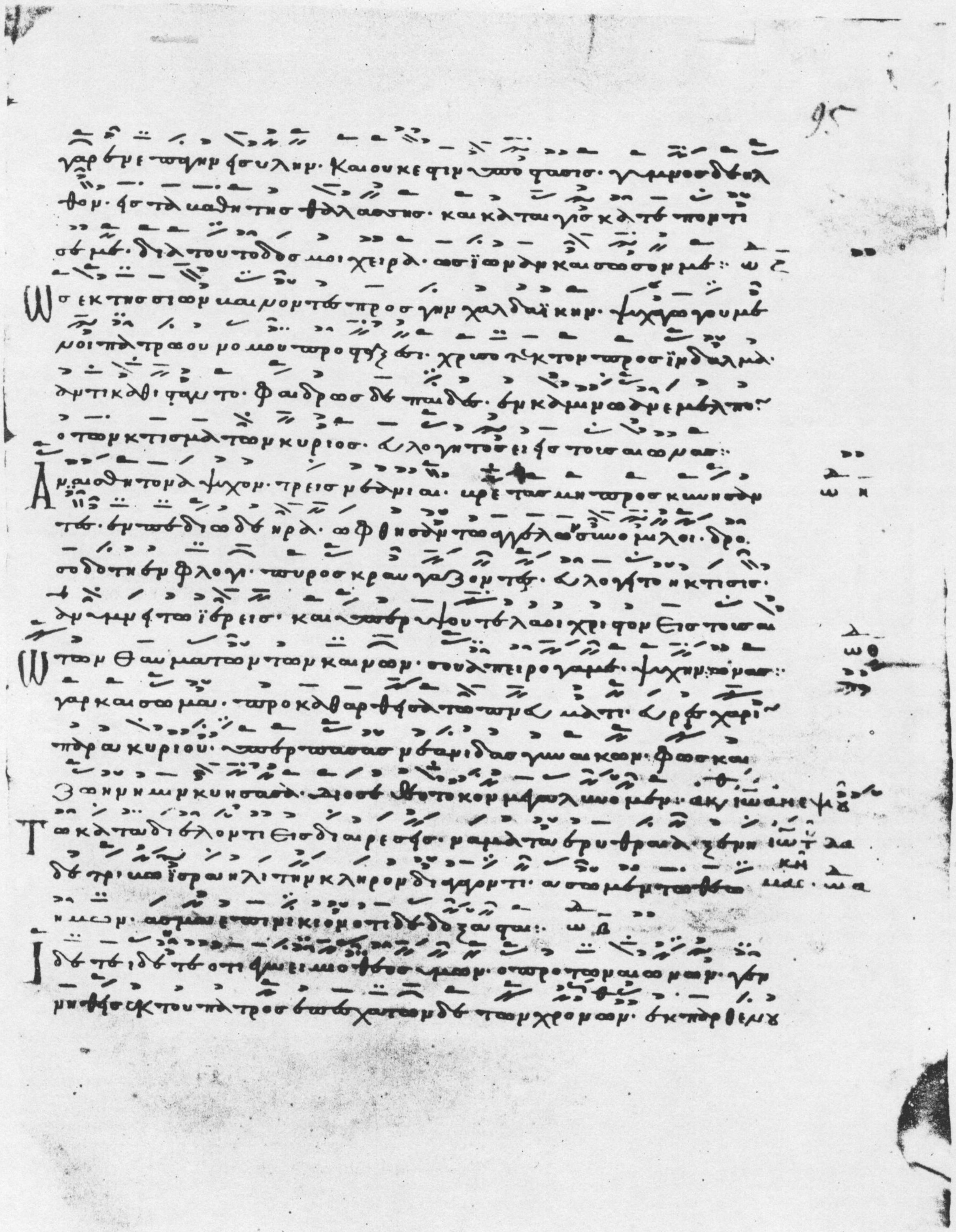
ω β Ἴδετε ἴδετε· καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι θεόσ· ὁ οὐρανὸν ... δοξατ
γῶν συστησάμενοσ· καὶ τεχθεὶσ ὡσ ἄνθρωποσ· ἐκ παρθέ
νου κόρησ· ὁ δημιουργόσ· καὶ μόνοσ φιλάνθρωποσ: ω γ

Ωσ στηριγμὸσ καὶ ἱλασμὸσ ψυχῆσ καὶ σώματοσ πρόσφυγον
χριστέ· ἐπιρρίζωσον με ... διὰ ... φωτισμὸν καὶ
πλουτισμόν· σὺ γὰρ πέλεισ φάροσ: ω δ

Ἀκουτίσθητι ἡ φωνῆσ τοῦ χριστοῦ· ... κο
προρρηθέντων ... γάρ μου γὰρ διῆμασ προτ
ἐκθεὶσ ... λόγοσ θεοῦ προελεύ
ται· τὸ σωτηρίδην μορφὸ δόξω σαι τὸν ἄνθρωπον: ω ε

Ωσπερ ἐπιλείψη σαι μου τὸ τέλοσ· ψυχὴ ... στρεφων· δι
μησ σου προσώπου χριστέ· ἡμέρασ κεκράζομαι προσ
Καὶ νυκτὸσ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· φώτισόν μου τοὺσ ὀφθαλ
μοὺσ μή ποτε τὸ θάνατον ... προσφεύγω ... γὰρ ἐπαρ

ω ς Ἀπὸ πολλῶν πταισμάτων· ῥῦσαι με χριστέ· ... θου ...

95
γὰρ ὑμεῖς τὴν [illegible] σου λίμνην· καὶ οὐκ ἔστιν ἀπόφασις· [illegible]
θον· ὥσπερ μαθητὴς θαλάσσης· καὶ καταιγὶς κατὰ τὸ πορτί
σομεν· διὰ τοῦτο δὸς μοι χεῖρα· ὡς ἴωνα καὶ σῶσον με::
Ὡς ἐκ τῆς Σιὼν καὶ μόνον τῶν πρὸς γῆν Χαλδαίων· ψυχαγωγούμενοι
μοι πατρῴου νόμου προφῆται· χρυσοῦ τὴν προσκύνησιν
ἀντικαθίστασθαι· φαιδρῶς δὲ παῖδες· ὑμνήσωμεν ἔψαλλον·
ὁ τῶν κτισμάτων κύριος· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας::
Ἀμαυρωθέντα ψυχῶν· τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι· ἀρετὰς μὴ προσκυνήσαν
τες· ἐν τῷ διῶδε ἡρα· ὁ φθονερὸς τῶν ἀλλοφύλων μάλιστα δρό
σου δὲ τῆς ἐν φλογί· πυρὸς κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ἡ κτίσις·
ἀνυμνείτω ἱερεῖς· καὶ ὑπερυψοῦτε λαοὶ Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας
Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν· σου ἀπειρόγαμε· ψυχὴν τε μὲν
γὰρ καὶ σῶμα· προκαθαρθεῖσα τῷ πνεύματι· εὐρες χάριν
παρὰ κυρίου· ὑπερυψώσασα μὲν βαρίδας γυναικῶν· φῶς καὶ
ζωὴν ἡμῖν ἐκύησας· διὸ σὲ θεοτόκον μεγαλύνομεν:: ακ ιωαννε
Τὸ κατὰ διαβόλου τί εἰς διαίρεσιν· παρὰ ταῦτα ἐρυθρᾶς ζητεῖν· ἰῶ τὰ
δὲ τρισμὸς Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν τί· ἀσώμενον τὸν θεὸν [illegible]
νικῶν· ἀσώμεν ἐν τῷ ἐνισχυομένῳ ὅτι δεδόξασται::
Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὑμῶν· ὁ πρὸ τῶν αἰώνων· γεν
νηθεὶς ἐκ τοῦ πατρὸς ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων· ἐκ παρθένου

σαρκωθεὶς καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον:: ω ζ

Ὅτι ἐν μέσοις ἡ μνήμης ἐν μέσῳ μὲν· πὲμ τοῦ ρ γο κυρίου πληροφορηθέντα
ποφορμαι ημαρ αιμεν σεσωσ· τοῦ πιαδην εἱλικρινῶς ὡς ἀρρωσ εἰ κύριε::

Θαυμαστὰ κατ᾽ ἐξ ... αμματα κοινὰ· φρικτὰ τῆς σῆς ἐν ἀνθρώ
πήσεως· λόγε θεοῦ μονογενὲς ... ἔκραζεν ... ἐκ
σω τὴν ... λαούς σου τοὺς σώσαι τοῖς χρηστοῖς σου· παρεγένου
φιλάνθρωπε· καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν:: ω ε

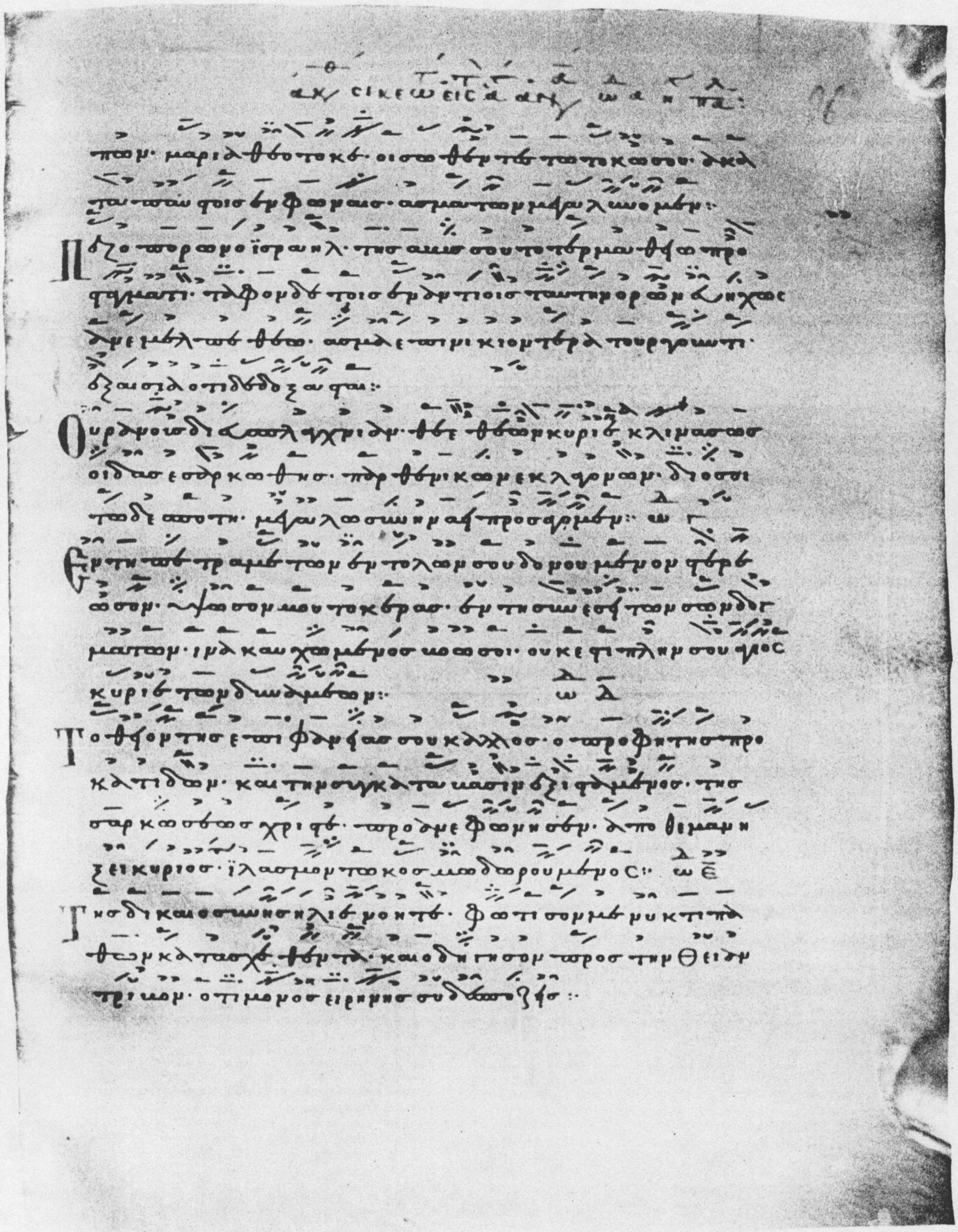
Τὸ ζόφω τῆς ἁμαρτίας ὁ διπορούμενος προφθάσον κύ
ριε· καὶ φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα· ἐκ μυκτῆ
ρος ... ἐν τοῖς προστάγμασί σου:: ω δ

Τὸν ἴσον ἀνῆλθεν μου ἐν μέσῳ· ἐκκινήτοις τῆς ἁμαρτίας· ἀμαυ
ρῶ κραζούσῃ κυρίου μου κύριε· ὁ πῶς σε ἐν σώσοι ψυχὴν
μετὰ φωνῆς αἰμεσεσεσ:: ω ς

Δεινῶς ... διὰ πυρὸς οἱ γενναιότατοι παῖδες· ... τοῦ
σου κύριε ὁμολογοῦντο· ...
δόντων· τῶν πατέρων ὁ θεὸς ὁ ἄναρχος εὐλογητὸς εἶ::

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις· τὸν σωτῆρα τοῦ πάντων
καὶ δημιουργὸν εὐλογεῖτε· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ
τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:: ω θ

Ἐν τῇ φοβερᾷ ... προφάσει ... τοῦ ... τῶν ἀνθρώπων

ωϛ

Εἰ καὶ θάλασσα κατέσχε με σῶτερ ἁμαρτημάτων· καὶ ἐν μυ-
χοῖς με κατήγαγε ψυχοφθόρου μυθοῦ· ἀλλ' ὡς τὸν πάλαι Ἰω-
νᾶν Χριστὲ ἐρρύσω· οὕτως θῦσον σοι κ' ἐμὲ μετὰ φωνῆς αἰ

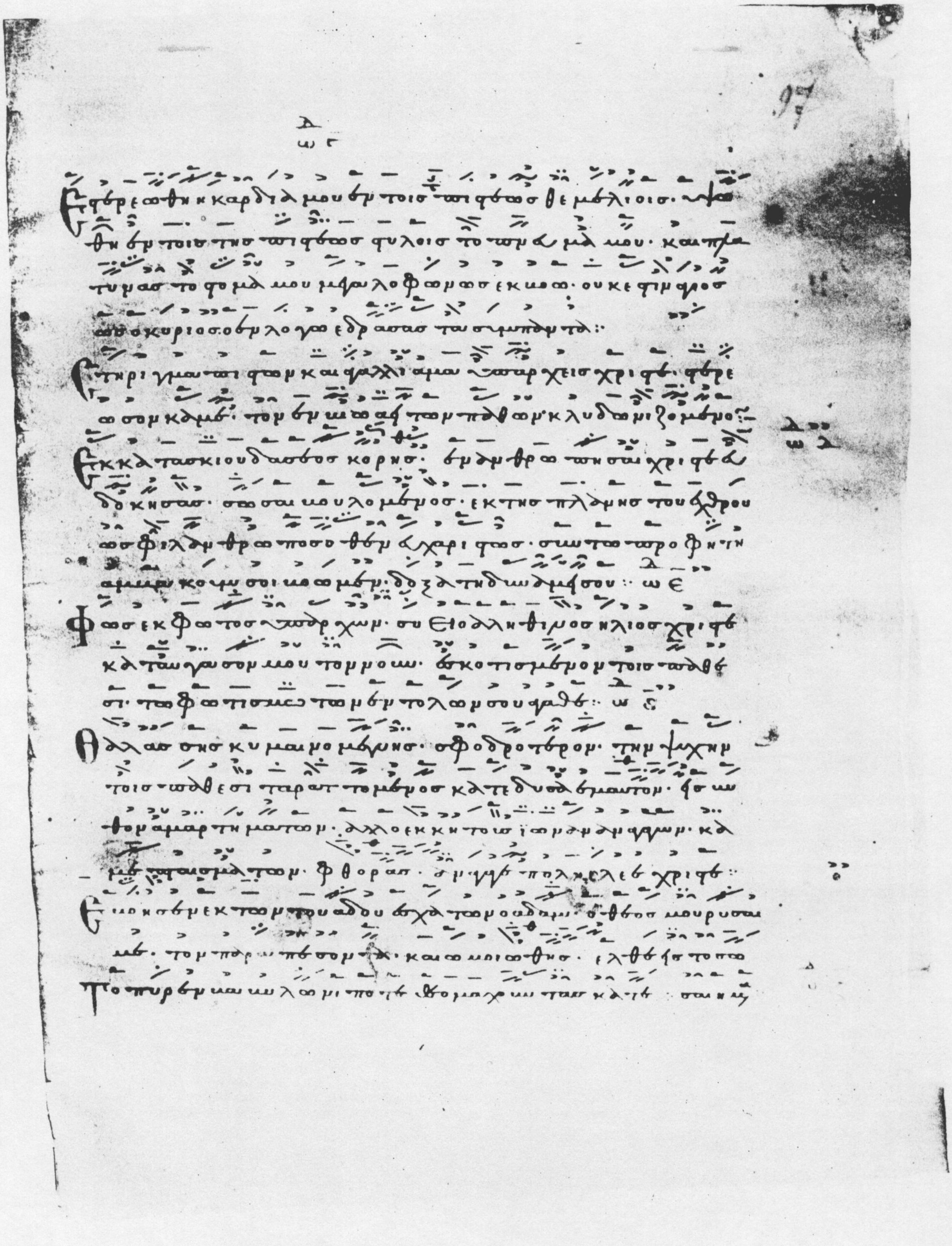
ωζ Ὁ τὴν κάμινον [illegible] τοῦ πυρός· [illegible]
καὶ τοὺς παῖδας ἐν αὐτῇ ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας· εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:: ωη ευ

Τὸ πατρικὸν δόγμα φρουροῦντες· νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι
ἀθέῳ δόγματι· [illegible] μὴ πειθόμενοι· κατὰ τὸ δικ[illegible]
σων πυρὸς ἑστῶτες ἐν μέσῳ· εὐλογητέ· τὸν πάντων ἐργά-
την [illegible] Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας:: ωθ

Ἡ γαστήρ σου ὤφθη πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν· καὶ ἐνδοξοτέρα
μονὴ ἐδείχθης· θαυματουργοτέρα· θεοτόκε τεκοῦ-
σα τὸν ἀχώρητον καὶ ἀΐδιον Θεόν· διό σε κατὰ χρέος ὑμνο-
ῦμεν τὸ γένος [illegible] μεγαλύνομεν:: [illegible] εἰς αν:

Τὴν θάλασσαν [illegible] ξηράν· [illegible] αὐτὸς δι-
[illegible]· Φαραὼ δὲ ἐν [illegible] Ἰσρα-
ὴλ· μελῳδῶν τὸ ἐπινίκιον ᾆσμα· ἐμελῴδει σοι Κύριε::

Ἐξ [illegible] οὐρανῶν [illegible]· [illegible] Χριστὲ [illegible]
[illegible]· [illegible] καρδίας· δρόσον τὴν τοῦ πνεύμα-
τος· ἀλήθειαν [illegible] Κυρίου::

97

ω ς

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν τοῖς πιστοῖς θεμελίοις· πιστω-
θεῖ ἐν τοῖς τῆς πίστεως φύλοις τὸ σῶμά μου· καὶ πλα-
τύνας τὸ στόμα μου μεγαλοφώνως ἐκβοῶ· οὐκ ἔστιν ἅγιος
ὡς ὁ κύριος· ὁ ἐν λόγῳ ἑδράσας τὰ σύμπαντα::

Ἐστήριγμαι τῷ φόβῳ καὶ ἀσφάλειά μου ὑπάρχεις Χριστέ· στερέ-
ωσόν με κύριε· τὸν ἐν μέσῳ ἀεὶ τῶν παθῶν κλυδωνιζόμενον::

Ἐκ κατασκίου δασέος ὄρους· ἐνανθρωπῆσαι Χριστὲ ἀ-
δοκήσας· σῶσαι βουλόμενος· ἐκ τῆς πλάνης τοὺς ἐχθρούς·
ὡς φιλάνθρωπος θεὸς ἀχαρίστως· ὡς τὸ προφητι-
κὸν ἀμβακοὺμ σοι βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου:: ω ε

Φῶς ἐκ φωτὸς ἀνάρχου· σὺ εἶ ὁ ἀληθινὸς ἥλιος Χριστέ·
καταύγασόν μου τὸν νοῦν· ἐσκοτισμένον τοῖς πάθε-
σι· τῷ φωτισμῷ τῶν ἐν τῷ λόγῳ σου ἀγαθέ:: ω ς

Θάλασσα ὡς κυμαινομένην· σφοδρότερον· τὴν ψυχὴν
τοῖς πάθεσι ταραττομένην κατιδὼν ἐμαυτόν· ἐξω-
θῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶν ἀναγαγών· κα-
[illegible]μάτων· φθορᾶς· ἀνάγαγε πολυέλεε Χριστέ::

Ἐβόησεν ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ἐσχάτων ὠδίνων· ὁ θεός μου ῥῦσαί
με· τὸν παραπεσόντα· καὶ ὡς μόνος θεὸς· ἐλθὲ ζωοποιέ·

Τὸ πῦρ ἐν καμίνῳ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] σοι [illegible]

φλεξε· ευλογουμεν τας δι εδρεσιος· μεθ ων υμνουμεν κραζο
μεν· ευλογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων·

Η Υψηλοτερον πυρ θερμοτεραν την πιστιν εχοντες· οι παιδες
οι παιδες χριστου· τη φλογι θεοικα μη φοουν κεχωρευθη
σαν· αλλ ως εν δροσω περιοντες πιστει εκραυγαζον· ευ
λογειτε τα εργα κυριου τον κυριον:: αλλ:

Αιχμαλωτοι τοις παισιν ουκ εφοιτησε πορος ημων τυραννι
κον· τω γαρ θεω σοφω και ποθω· το φρονημα ηγριωθεν
τες· του πυρος την φλογα εκτειναζομενοι· αδοντες ευ
θεως· ευλογειτε τα εργα κυριου τον κυριον:: ωθ

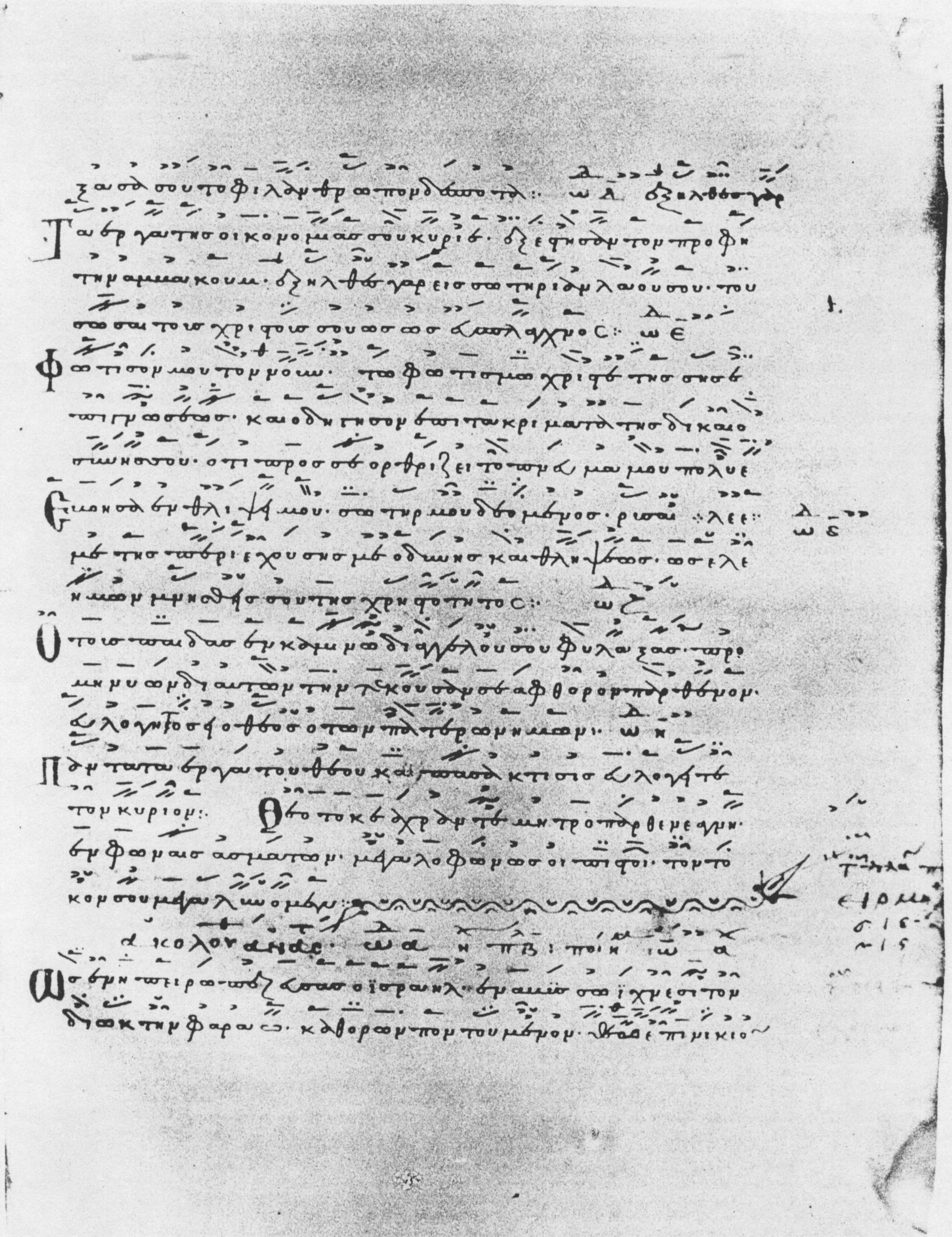
Ραβδος ιλαφιοσασα· βασιλικης εκ ριζης θεοτοκε παρθενε υ
μνητη· ανθος ωραιοτατον ημιν ανεβλαστησας· της αρχαι
ας προξενον μακαριοτητος· διο σε παντες ευφημοις
αει καταυγασομεν μεγαλυνομεν:: αλλ κα ωα ηπλ

Θεος εφανη εν σαρκι· λυτρωσαμενος το γενος ημων·
εξ ειδωλομανιας αυτος μονος ο σωζων ημας:: ω β

Αληθινα τα εργα κυριου του θεου ημων· και πασαι αι οδοι

ωΓ Στερεωσον ημας κυριε προς την σην ευμελωδιαν αυτ ιερισ
ο σοφος ων ο σας ουρανους τω λογω της σοφιας σου:

ωΔ Ακηκοα κυριε την ωρος ημας σου οικονομιαν θεαθην· και εδο

ᾠδὴν ὑμνολογήσωμεν:: ω Γ

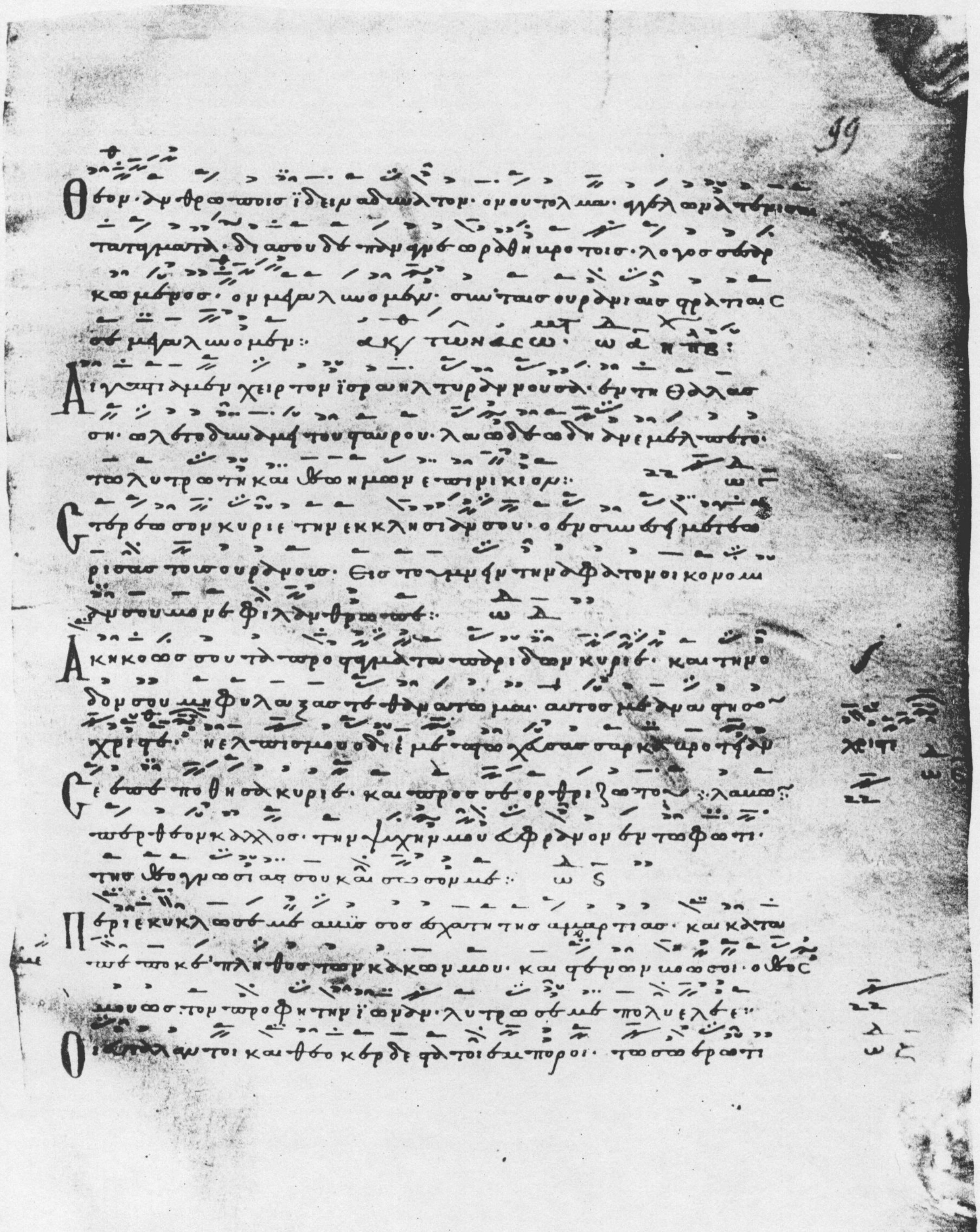
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ κύριε ὁ θεός μου ὁ ὑψώσας τὸ κέρας
τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου:: ω Δ

Χριστός μου δύναμις θεὸς καὶ κύριος· ἡ σεμνὴ ἐκκλησία θεο-
πρεπῶς μελῳδεῖ ἀνακράζουσα· ἐκ διανοίας καθαρᾶς
ἐν κυρίῳ ἑορτάζουσα:: ω Ε σὲ εἰδέναι λόγε θεοῦ

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ· τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς
πόθῳ καταύγασον δέομαι· σὲ εἰδέναι λόγε θεοῦ τὸν ὄν-
τως θεόν· ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος·

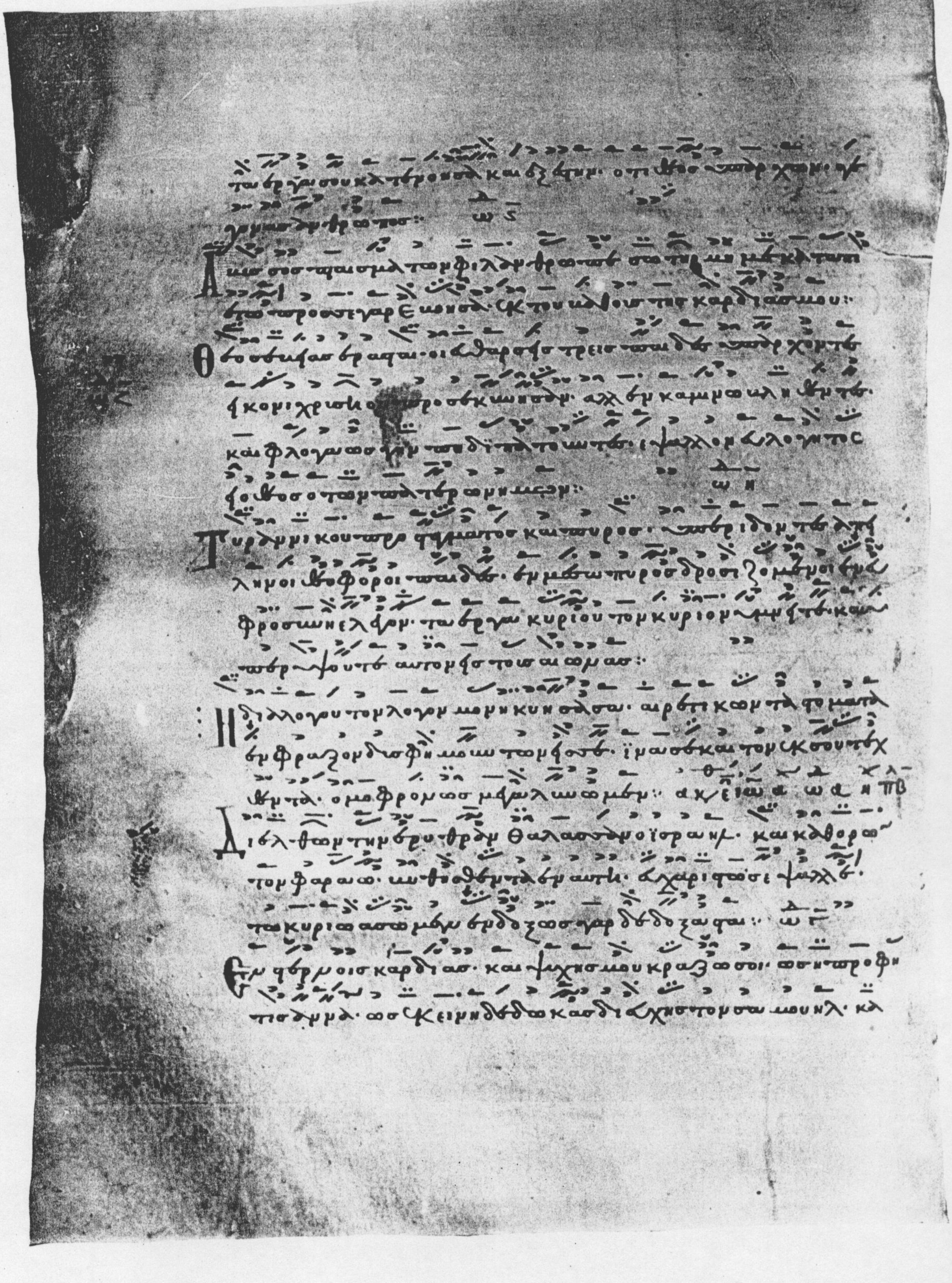
Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν· ὑψουμένην καθορῶν τῶν πειρασ-
μῶν τῷ κλύδωνι· τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν
βοῶ σοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:: ω Ζ

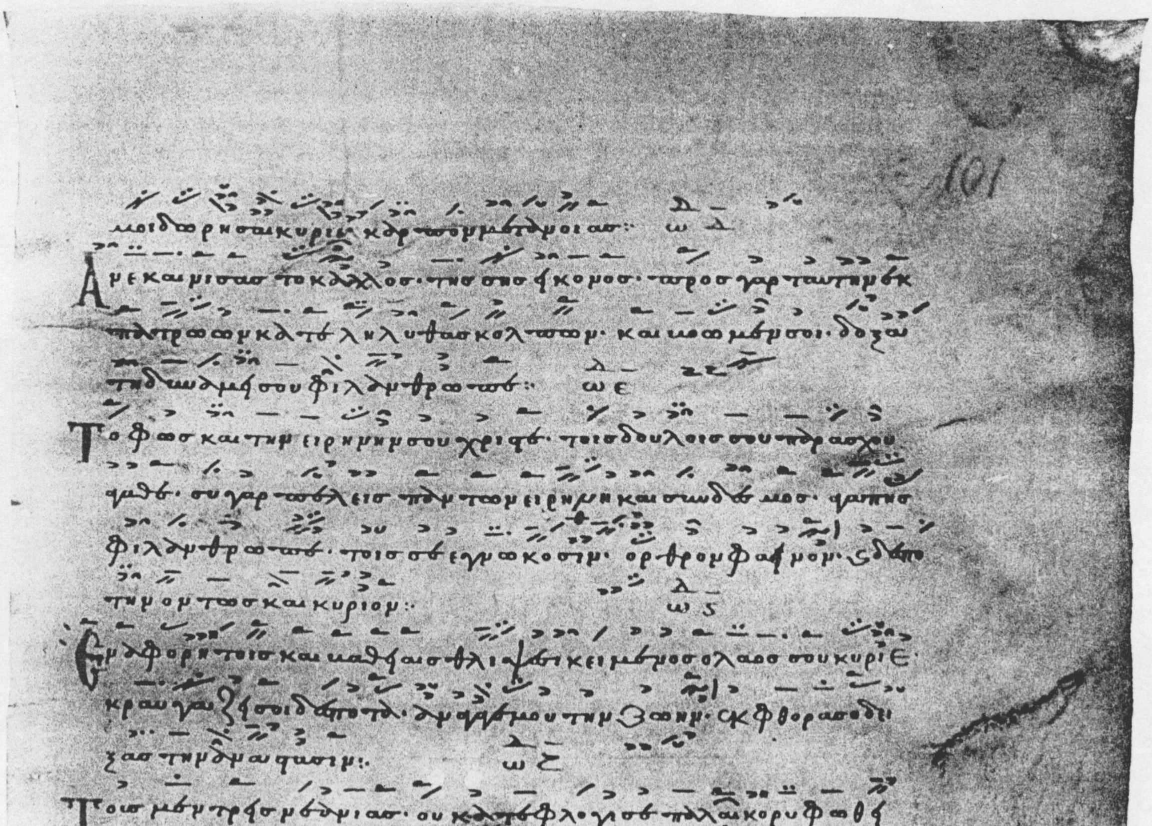
Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο· ἄγγελος τοῖς ὁσίοις
παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέξαν πρόσταγμα θεοῦ
τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν:: Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας·
καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς
Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:: ω Θ

ταφ ει δοξαζοντες χριστου των σωματων ος τον αχραντον
κτισμα εκτεινοντες· και διεπαθησαν την φλογα πατουντες
χαριτος ευλαλιαν· ελογιστος φοβερος ο τυπος ην πατερ
ξενον πως αρχη εν καμινω φλογι και μη ποσ πολλαι· και
ρετας μεν εν μανιαις καταφλεξη τοις δε πασι ευ
δροσον εν μεσω πηγαζει· ους αφλεκτους ετηρησεν· ευλο
γουντας υμνουντας και υπερυψουντας τον κυριον
Την ματαιομιαν ... ραμενοι λυτρωσιν· την εκ πρωτο πατορος
αδαμ αυτω θεον εκφυσωντων και φρικτης ... φαω
σω· τον τοκον σου ... εν τοις· τον ... καταλυτον
δοξολογουντες θεοτοκε σε υμνοις ... ασμασι
... αιτιω αλληλουια ... αυτιλε
Την ερυθραν θαλασσαν ... ξηρας καθοδευ ...
τον ισραηλ χριστε τω θεω ... ασματα
Επορευθης ... χριστε μου και γαρ ...
πορευον μου ... αλλα σου με ... ινα εχθροι
... και αισχυνθωσιν ... ο ελεημων
Κυριε εισακηκοα ... τον μυστηριον ... αφατος
γαρ φιλανθρωπια διημας ...
... θυμας· διο σοι κραυγαζομεν· δοξα τη δυναμει σου

101

μοι δωρησαι κυριε καρπον μετανοιας :: ω δ

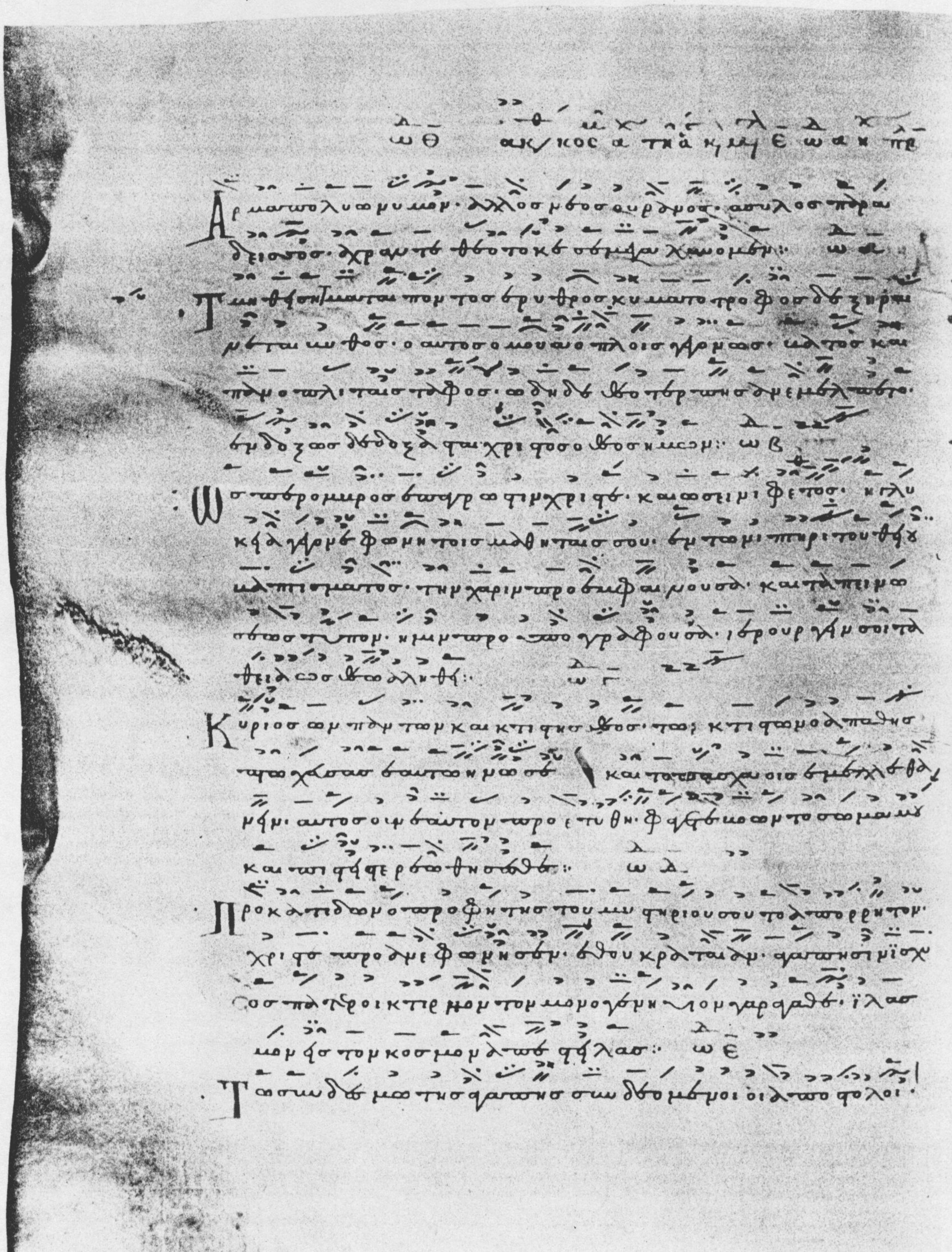
Ανεκαινισας το καλλος της σης εικονος· προς γαρ ταυτην εκ
πεπτωκοτων κατηλυθας κολπων· και ιωμενοι δοξα-
ζομεν την δυναμιν σου φιλανθρωπε :: ω ε

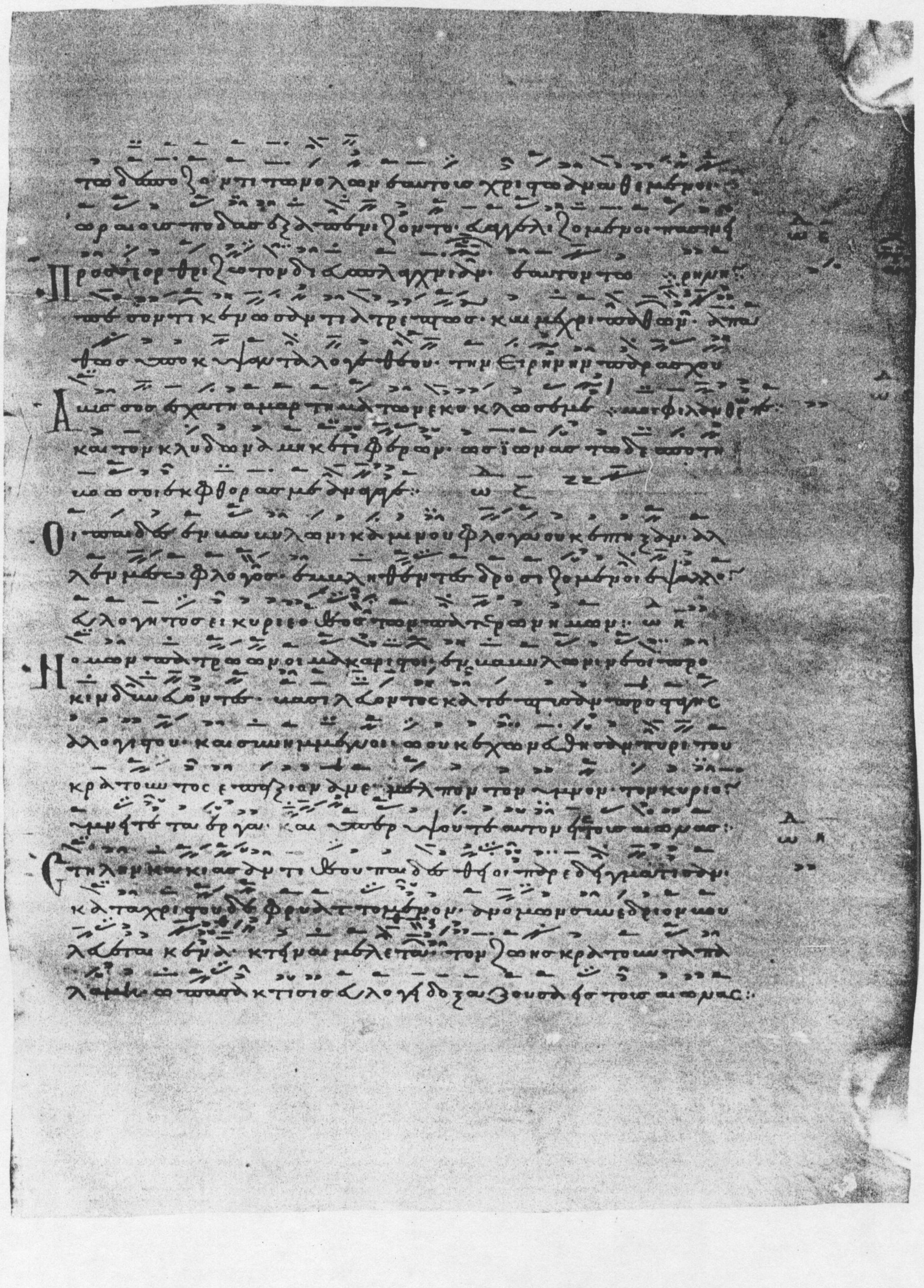
Το φως και την ειρηνην σου χριστε· τοις δουλοις σου παρασχου
αγαθε· συ γαρ θελεις παντων την ειρηνην και σωτηριαν· φαινης
φιλανθρωπε· τοις σε εγνωκοσιν· ορθρον φαεινον· ως δεσπο-
την οντως και κυριον :: ω ς

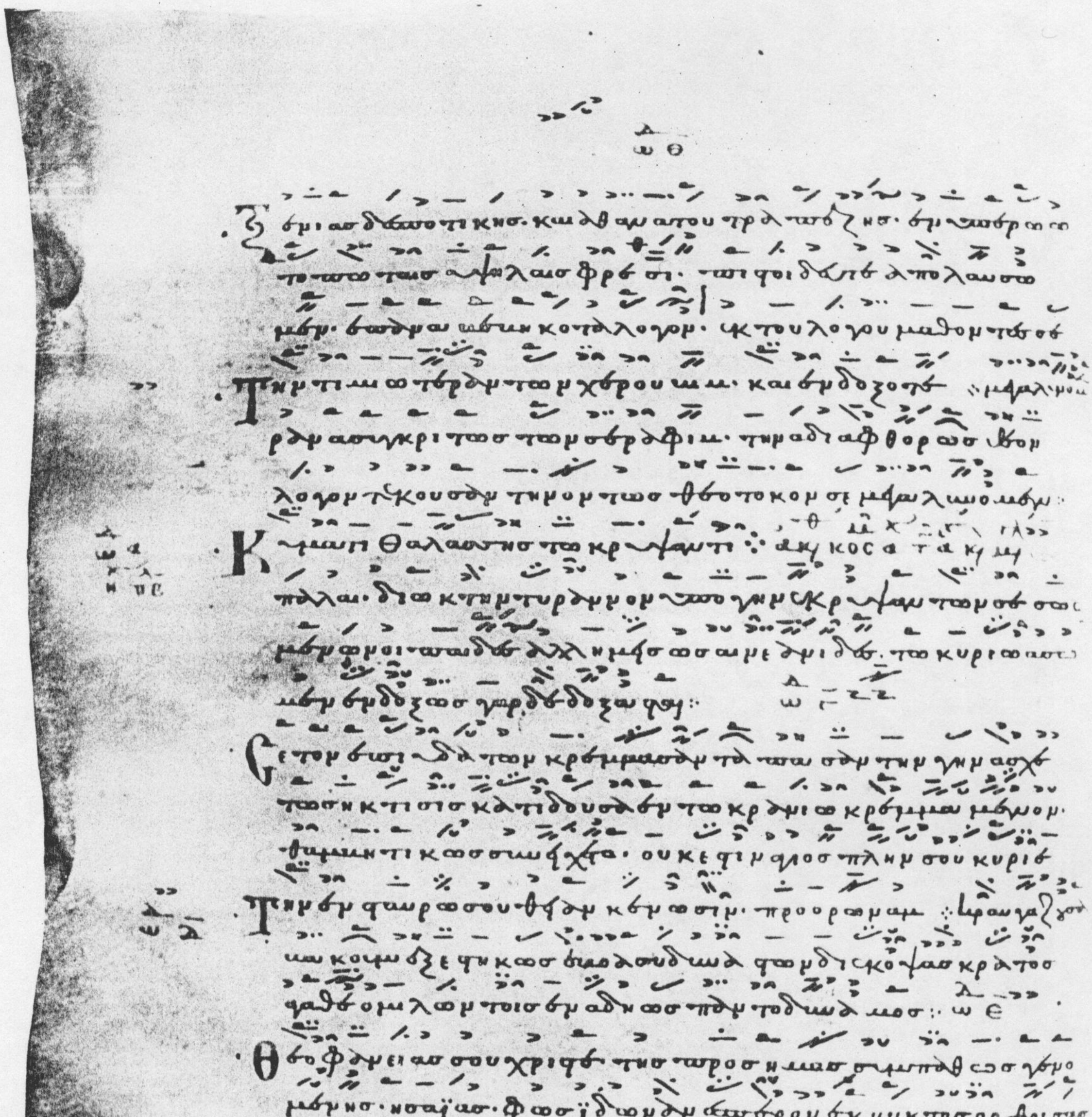
Εν αφορητοις και [illegible] θλιψεσι κειμενος ο λαος σου κυριε·
κραυγαζει σοι δεσποτα· αναγαγε μου την ζωην· εκ φθορας οδη-
γησας την [illegible] :: ω ζ

Τοις μεν τρεις [illegible] ουκ κατεφλογισε παλαι κορυφωθεισα
η φλοξ· των παθων μου ιδε το πυρ· [illegible] και συν-
προς φθοραν [illegible] θετο· αλλ ως εκεινους ερρυσω [illegible]
τησεν· αδοντας συν αυτοις ευλογητος ει· ευλογητος ο θεος
ο των πατερων ημων :: ω η

Τον σωσαντα παιδας χριστον· τοις πυρι τον κλιβανον· και τας
προφητειας ερμηνευσαντα αυτοις· και εν τη κλασει του αρ-
του τοις οφθαλμοις διανοιξαντα· και εκπληξαντα παν-
τα τα εργα ανυμνειτε· και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ::

ω ϛ

Συνεσχέθη· ἀλλ' οὐ κατεσχέθη· στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς·
σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος·
ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσφωνεῖ δὲ τῇ
κουστωδίᾳ· οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατελίπετε:: ω ζ

Ἄφραστον θαῦμα· ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος τοὺς ὁσίους παῖ-
δας ἐκ φλογός· ἐν τάφῳ νεκρὸς ἄπνους κατατίθεται· εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλο-

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ· καὶ σαλευθήτω τὰ θεμέ- ω η 22
λια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν·
καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:: ω θ

Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ καθορῶσα ἐν τάφῳ· ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ
σπορᾶς συνέλαβες υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι·
καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς θεός· τοὺς ἐν πίστει καὶ πό-
θῳ σὲ μεγαλύνοντας:: ... ω ... πλ β:

Διαμερίζονταί σου ... βουλόμενοι τὸν χιτῶνα ... Καὶ ...
ἐρυθραῖος ... θαλάσσης· ἡμᾶς ... πολλάκις·
... Κύριε· ὁ θεὸς δόξα σοι:: ω β

Ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὑμῶν ἴδετε ἴδετε καὶ γνῶτε· ὁ τὸν πατρῷον κόλπον

μην ἐκφανας· και σεκα εν διασωμενος· ἐκ της παρθενου μαρι-
ας τικτουσα μου :: ω ε

Ὁ περιγραφων τα συμπαντα τη ἀπειρω ουσια και ἐν τοις
κολποις της παρθενου συλληφθεις· ουκ εφησε ιουδαιος·
ουδε πληρωμα σου φθοας· διασου γαρ τα ον τα ἀερεσται :: ω δ

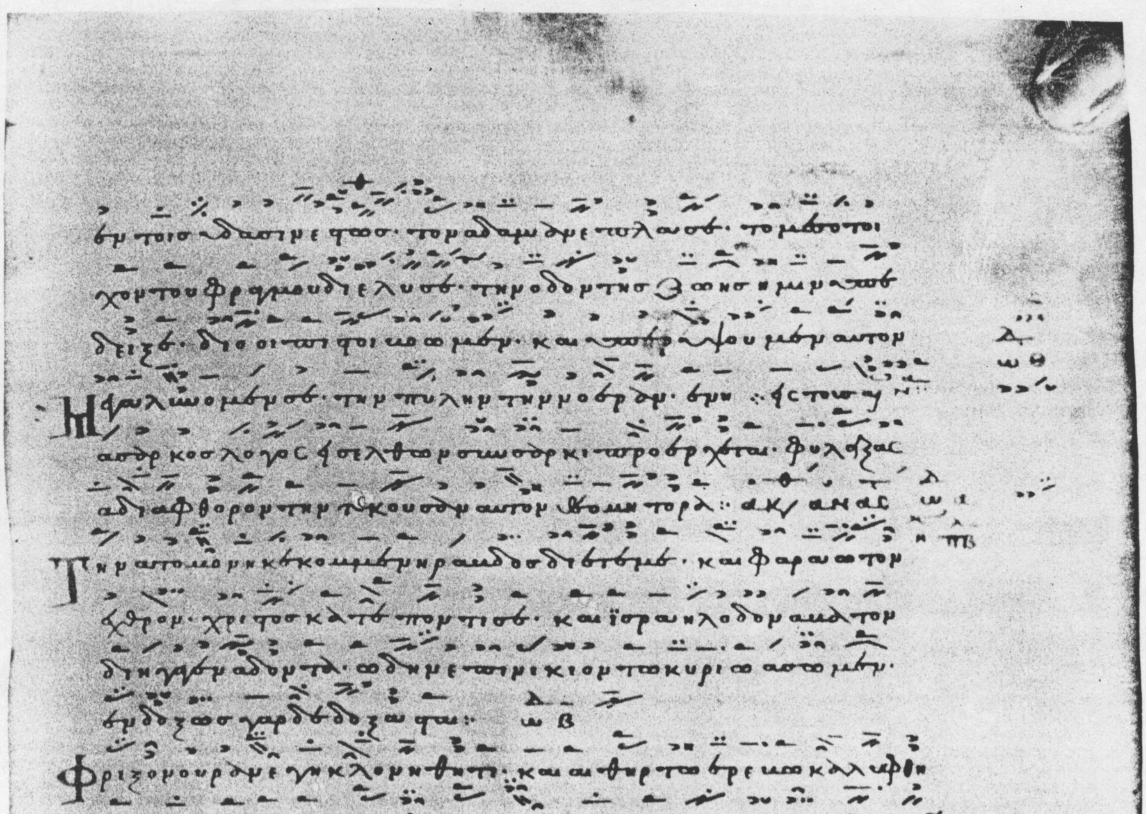
Διο ἐκ τον ἐλθοντος σου δεσποτα· των ἀπαιωνος προφητων
σου· τας προρρησεις ἐπιφωσας· ἐκ παρθενου γαρ ἐμ-
φανισθεις· τω κοσμω ἐπεδημησας· και δοξαζομενος

ω ε Προς τεον ὀρθριζομεν χριστε· τον μονον εὐσπλαγχνον :: κυριε·
μη ἀποστρεψης ἀφ ημων το προσωπον σου· ἀλλ' ἐπισκε-
ψαι και ιδε την κακωσιν ημων· ὁτι ἐπτωχευσαμεν σφο-
δρα· βοηθησον ημιν ὁ θεος ὁ σωτηρ ημων :: ω ς

Ἐν θλιψει ἐβοησα προς σε· τον οικτιρμονα θεον· και ἐπηκ-
ουσας μου την ψυχην μου ῥυσαμενος· ἐξ ᾅδου κατωτατου της

ω ζ Φρικτου ὁραθεντος ἐνδον πυρος· μυστικως θαυμα :: ἁμαρτιαν
τοις ... μη διαφλεγων ... ἐκ της καμινου φλογων· ... δροσιζων·
και τυραννον ἐφελκων· συμπασι ψαλλοντας ὁ προσδοτα·
των πατερων ὁ θεος εὐλογητος εἶ εἰς τους αἰωνας :: ω κ

Ὁ της εὐδοκιας του πατρος μυστηριον· ἐν ἰορδανη σημερο[ν]
ἐκ της χειρος ὁ θεος ὁ αἰρων την ἁμαρτιαν του κοσμου·

τοῖς ῥεύμασιν τὴν ψυχήν μου δίκαια φησίν· διὰ τὴν συμφι-
λ[illegible] καὶ πρὸς φῶς τὸ σὸν μὴ δ' ἠγνόουν :· ᾠδὴ ϛ΄

Περιεχύθη ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου κύριε· καὶ ἐξέλιπεν ἐν
ὀδύναις ἡ ζωή μου Χριστέ· ἀλλ' ὡς υἱὸς ἀγαθός· ἐκ [illegible] κα[illegible]

ᾠδὴ ζ΄ Ὁ τὴν κάμινον ἐν Βαβυλῶνι καὶ ὀμβροτόκον δρόσον [illegible]
σας καὶ τοὺς παῖδας δι' αὐτῆς ἀφλέκτους διασώσας· εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :·

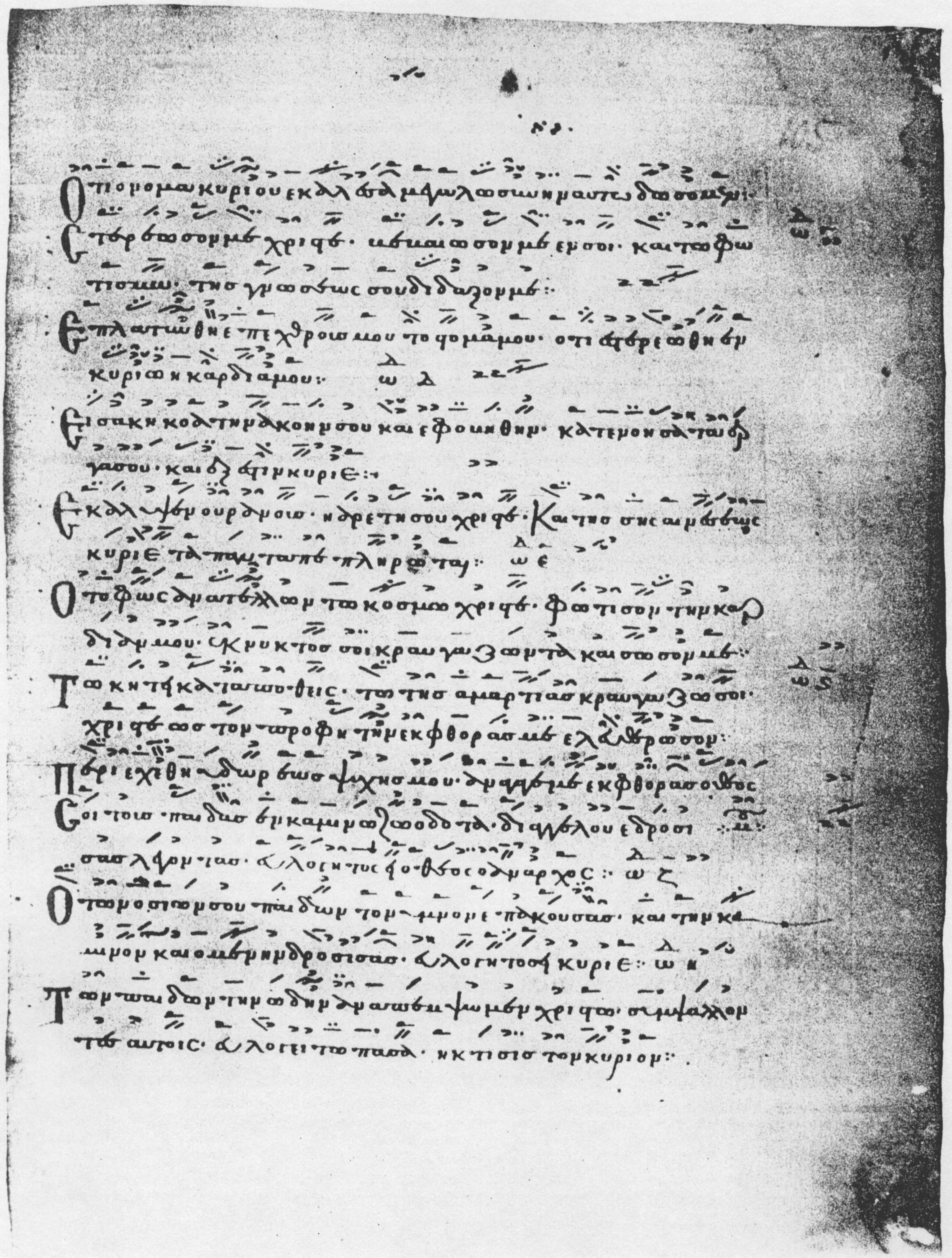
ᾠδὴ η΄ Τὸ ἄφλεκτον τῆς βάτου· καὶ τῆς παρθένου τὸ θαῦμα· ἐ-
[illegible] ἐν καμίνῳ παῖδες ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων· ἐξύ-
μνουν καὶ ἔλεγον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :·

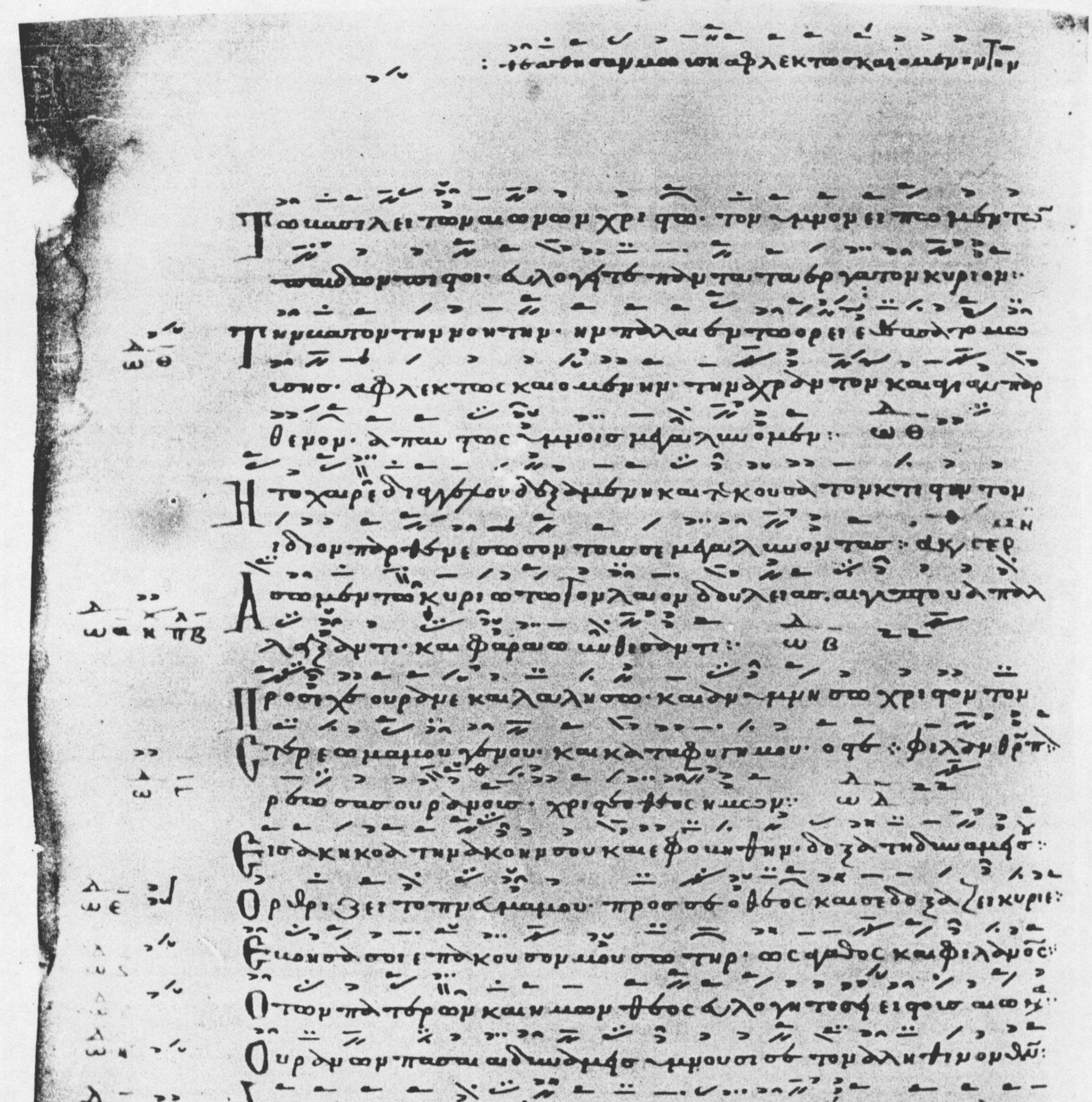
ᾠδὴ θ΄ Τῆς παρθενίας τὸ ἄνθος· θεοτόκε διεφύλαξας· καὶ ἐν-
ταῦθα τόκον ἀμάραντον· θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον· ὃ καὶ
ἐν [illegible] σὰρξ κατορθούμενον· Χριστὸς τὸ συναμφότερον
φαινόμενος· ὃς ἡμῶν σωτηρίαν τῶν μεγάλων ὢν τῶν [illegible] :·

ᾠδὴ α΄ [illegible] Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ· τῷ ἐκ δουλείας· τὸν Ἰσραὴλ ἐλευθερώ-
σαντι· τῶν αἰγυπτίων δυναστειῶν· [illegible] Χριστός·
Χριστὸς ὁ βασιλεὺς καὶ θεὸς ἡμῶν :· ᾠδὴ β΄

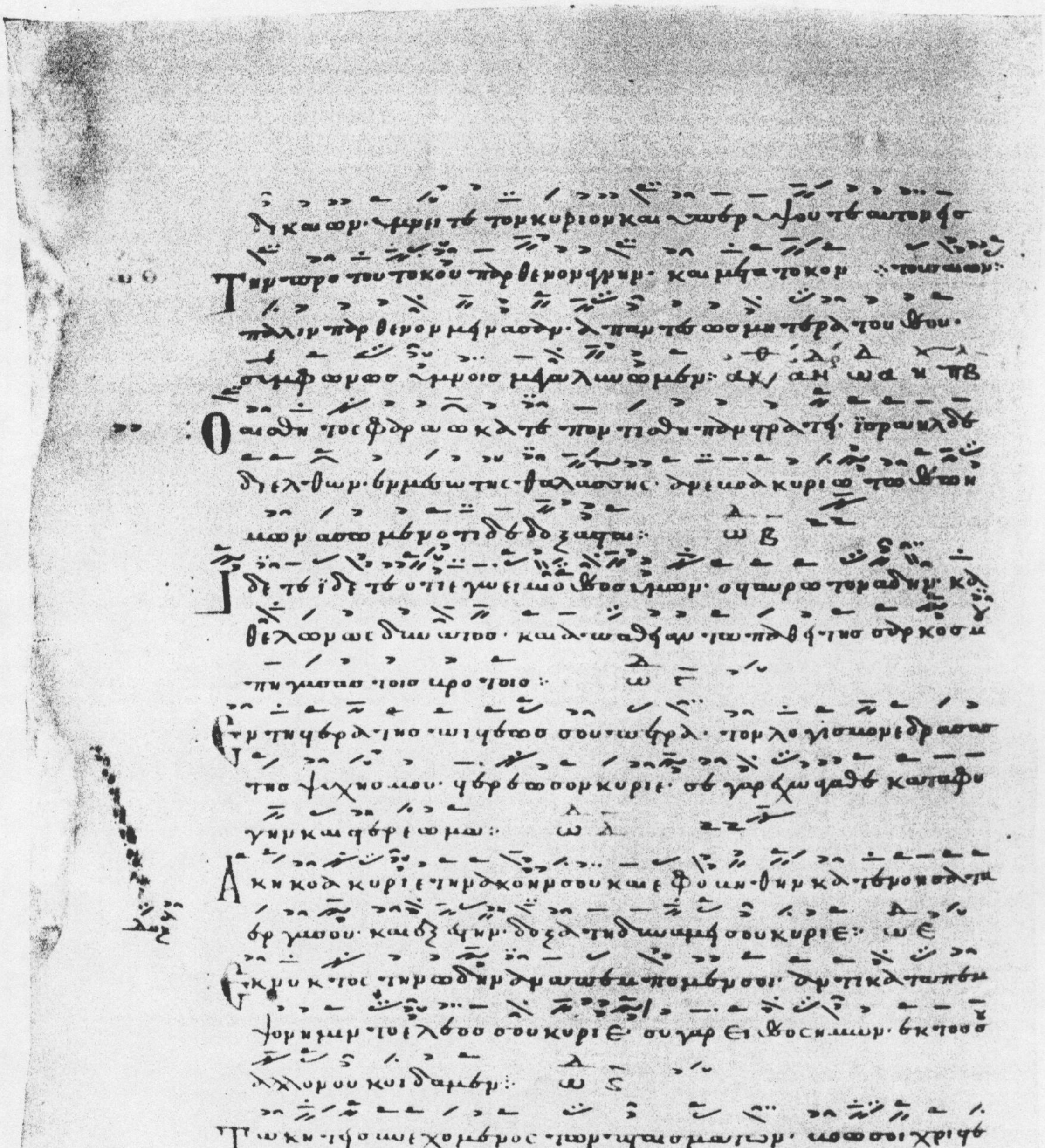
Πρὸς οὐρανὸν καὶ λαμπηδόνα καὶ ἐν [illegible] Χριστοῦ· τὸν ἐκ
παρθένου σαρκωθέντα [illegible] :· ἀλλ:

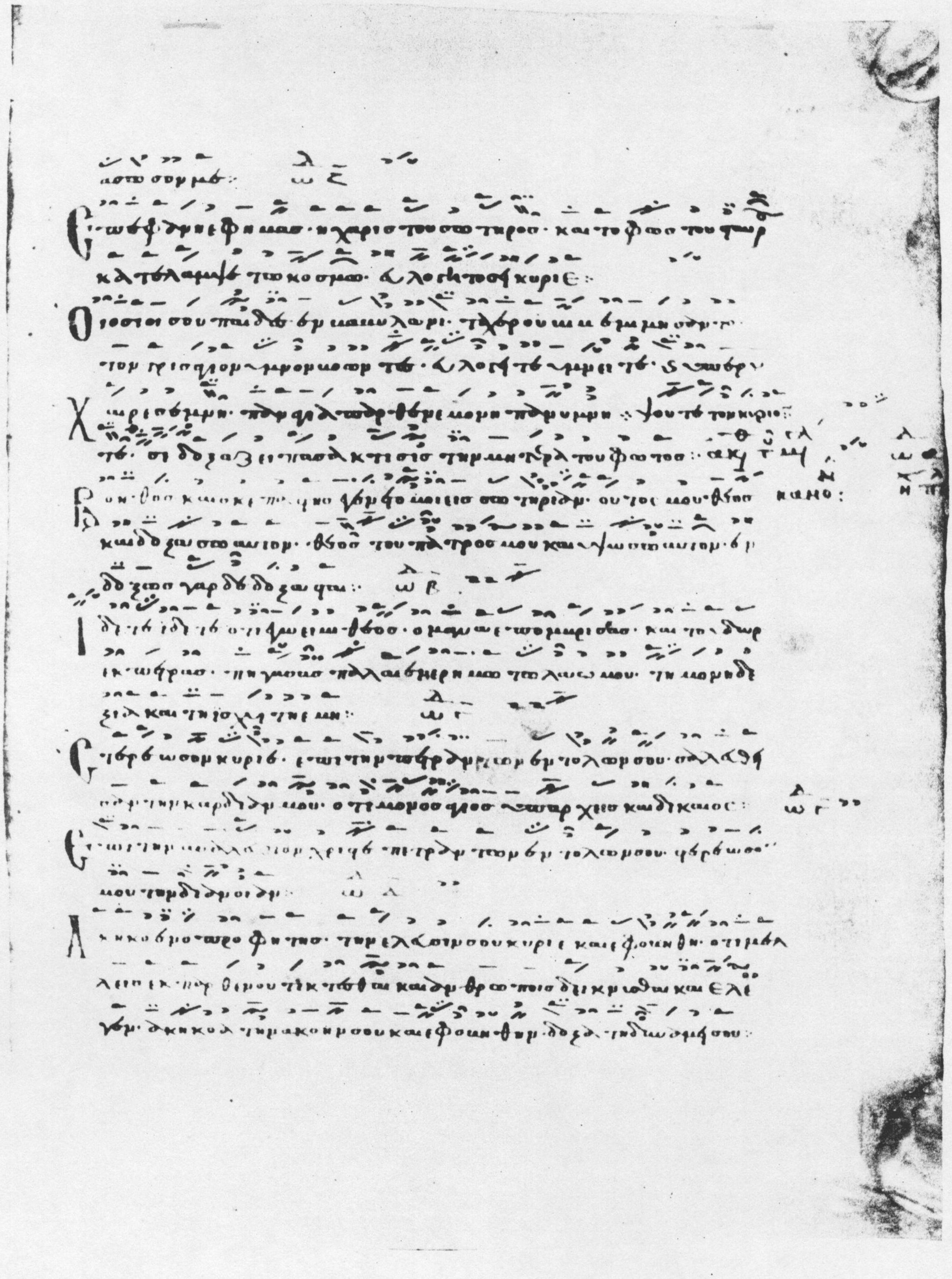
Ὁ [illegible] κυρίου ἐκ [illegible] μεγάλως [illegible] αὐτῶν [illegible] :·

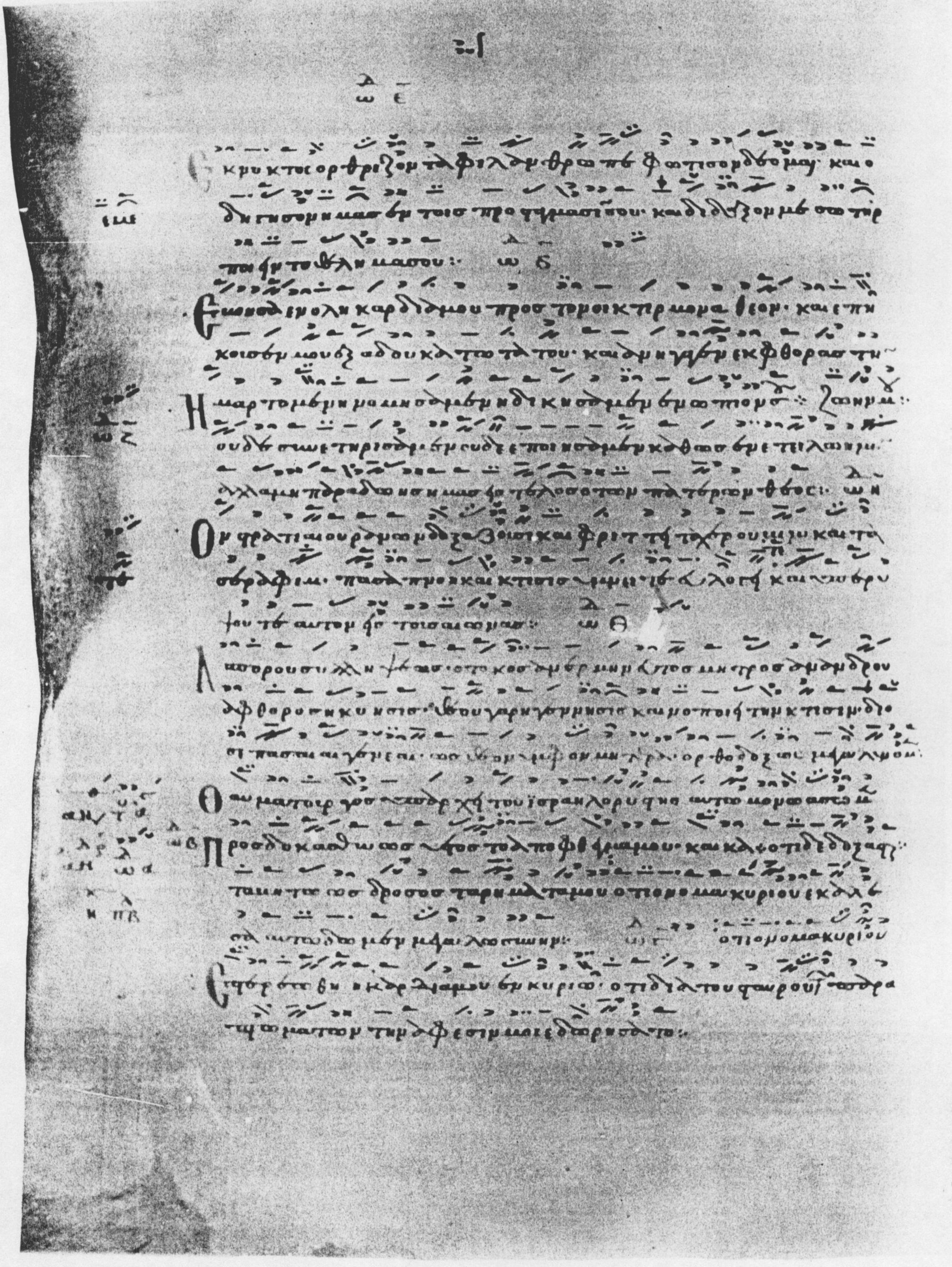

Ο πορομαι κυριου εκαλ[illegible] ησαν τω [illegible]::
Ετερ[illegible] σου μεν χριστε· [illegible] σου μεν εν σοι· και τω φωτισμω· της γνωσεως σου διδαζομεν::
Επλατυνθη επι εχθρους μου το στομα μου· οτι ευφρανθη εν κυριω η καρδια μου:: ω δ
Εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην· κατενοησα τα εργα σου· και εδοξασα σε κυριε::
Εκαλυψεν ουρανους η αρετη σου χριστε· και της αινεσεως σου κυριε τα παντα πεπληρωται:: ω ε
Ο το φως ανατελλων τω κοσμω χριστε· φωτισον την καρδιαν μου· εκ νυκτος σοι κραυγαζουσαν και σωσον με::
Τω κητει καταποθεις· τω της αμαρτιας κραυγαζω σοι· χριστε ως ο προφητης εκ φθορας με ελευθερωσον::
Περιεσχεθη υδωρ εως ψυχης μου· αναγαγε με εκ φθορας ο θεος
Οι τρεις παιδες εν καμινω [illegible] διαβολου εδροσισαν λαον· ευλογητος ο θεος ο [illegible]:: ω ζ
Ο των οσιων σου παιδων τον υμνον επακουσας· και την καμινον καιομενην δροσισας· ευλογητος ει κυριε:: ω η
Των παιδων την ωδην αναστησωμεν χριστω· συμψαλλοντες αυτοις· ευλογειτε τα παντα· η κτισις τον κυριον::

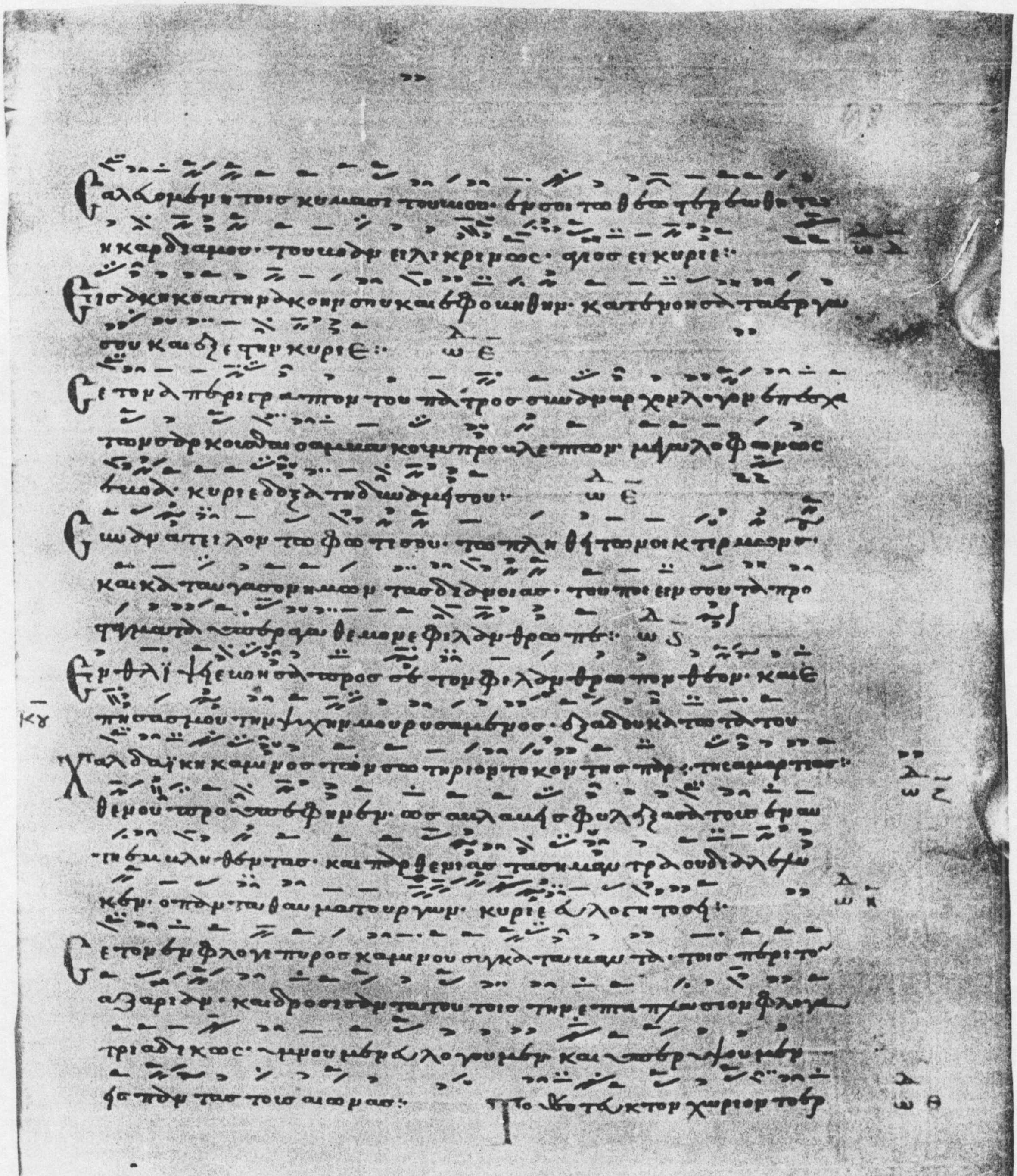

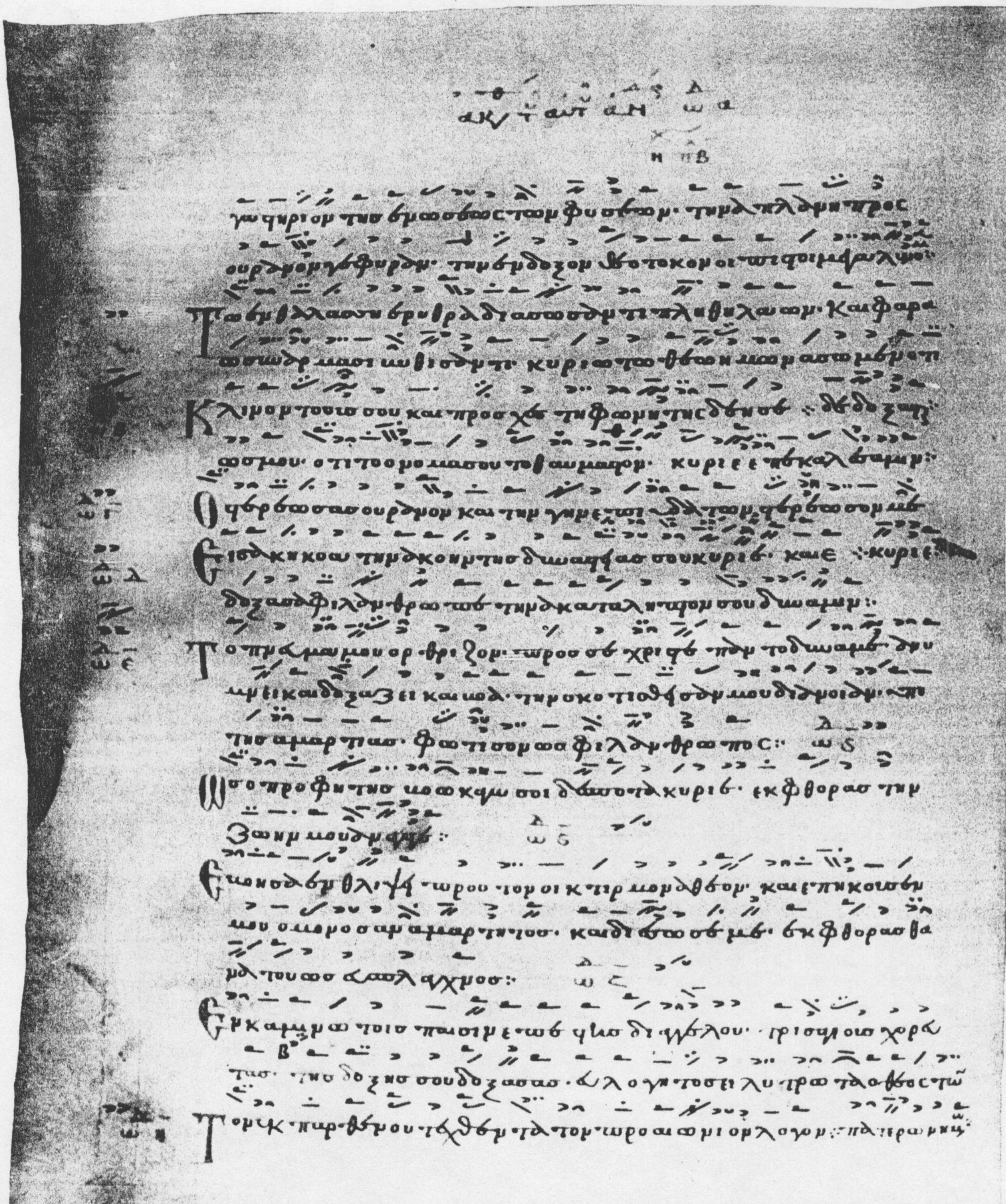

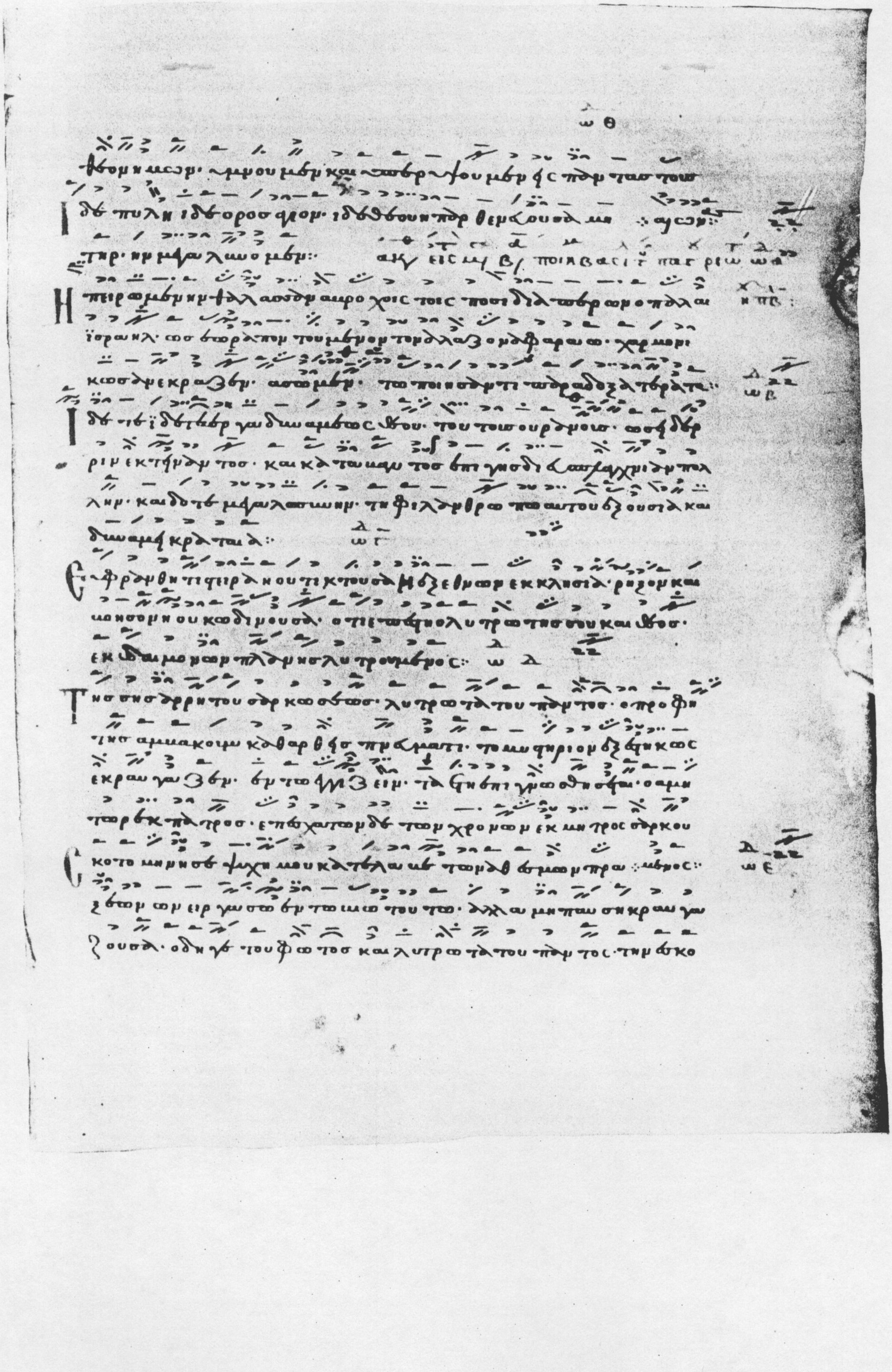

ᾠδ θ
ποίημα βασιλ(είου) πατρικίου
τῷ ποιήσαντι παράδοξα τέρατα
ᾠδ β
ᾠδ γ
ἐκκλησία
ᾠδ δ
τῆς σῆς ἀρρήτου σαρκώσεως· λυτρωτὰ τοῦ παντός· ὁ προφή-
ᾠδ ε
καὶ λυτρωτὰ τοῦ παντός

πιστευειν μου ψυχην· φωτος υγιους· προφητου του [illegible]·

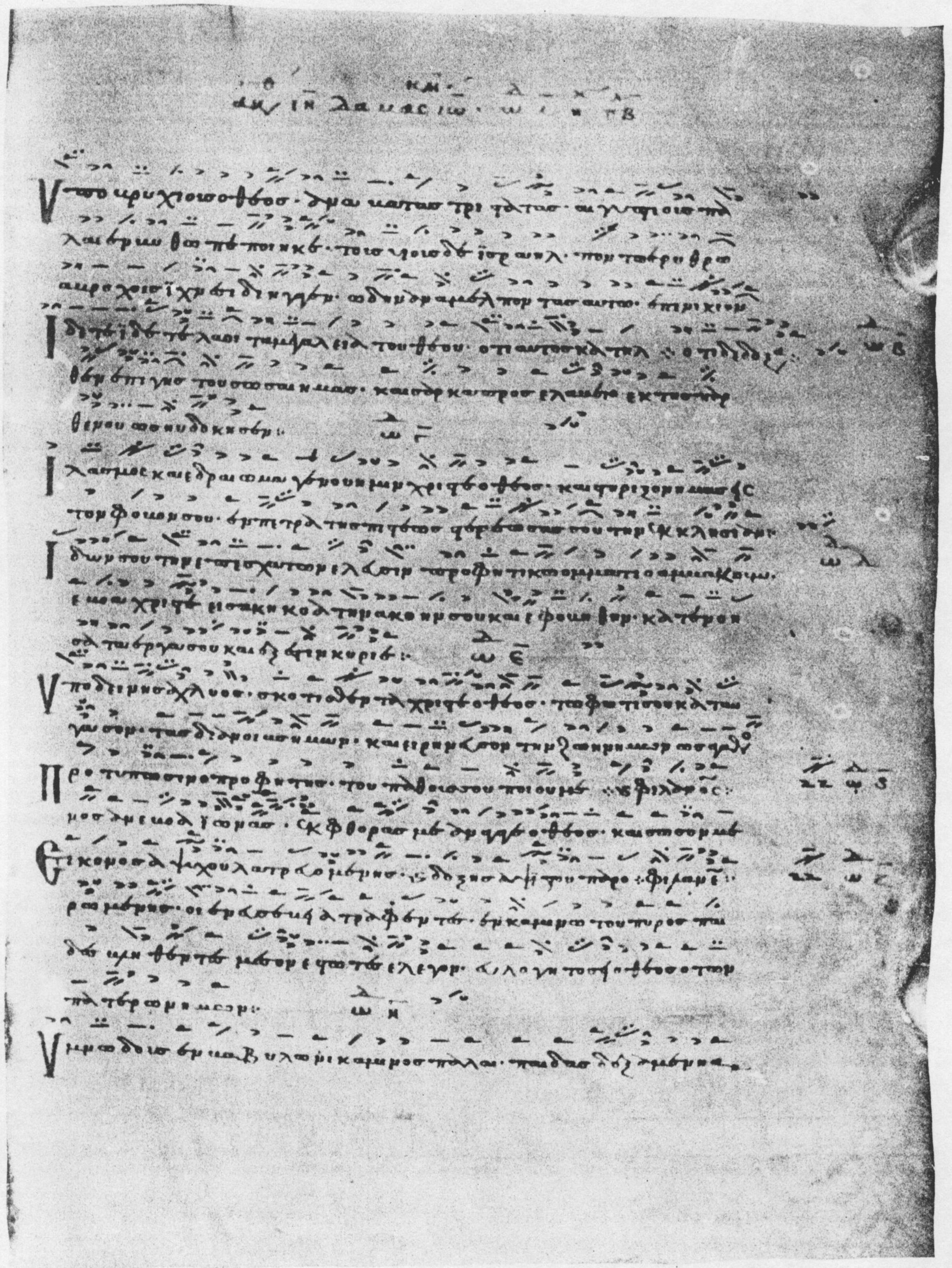
ωϛ

Θ[illegible]· [illegible] ο προφητης ιωνας ταις χερσι [illegible] προς τον σον λογον την τριημερον ταφην [illegible] ο καινος εκ [illegible] βοων κατωτατα του [illegible] την ζωην μου δεομαι κυριε:

Εν μια αιχμαλωτισθεντες· [illegible] προσκαλουμενοι τουτους εις [illegible] προσκυνησαι· εικονος [illegible] χρυσης [illegible] καμινω του πυρος· [illegible] μελωδουντες ευλογητος ει κυριε [illegible] εις τους αιωνας:

Απειλην οδηγουντος τοις [illegible]· καμινον [illegible] και τουτους [illegible]· προσφερει [illegible]· ομολογουντες θεον τον υπερενδοξον· [illegible] ευλογειτε [illegible] εις τους αιωνας:

Η τρικυμια [illegible]· τον καθημενον επι των χερουβειμ· και τουτον [illegible] προφητης [illegible] ταις [illegible] τον αδαμ την εικονα [illegible] και [illegible] τον κοσμον [illegible]:

φλεκτοὺς διεφύλαξε· εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον:: ωθ

Ξενοπρεπὲς καὶ παράδοξον θαῦμα· οἱ εὐσεβεῖς [illegible] παῖδες [illegible]
σιν [illegible] τῆς καμίνου τὴν φλόγα· δρόσου [illegible]
[illegible] διεξέμειναν· ὑμνοῦντες τὸν Χριστὸν εἰς [illegible]· εὐλογεῖ-
τε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:: ωθ

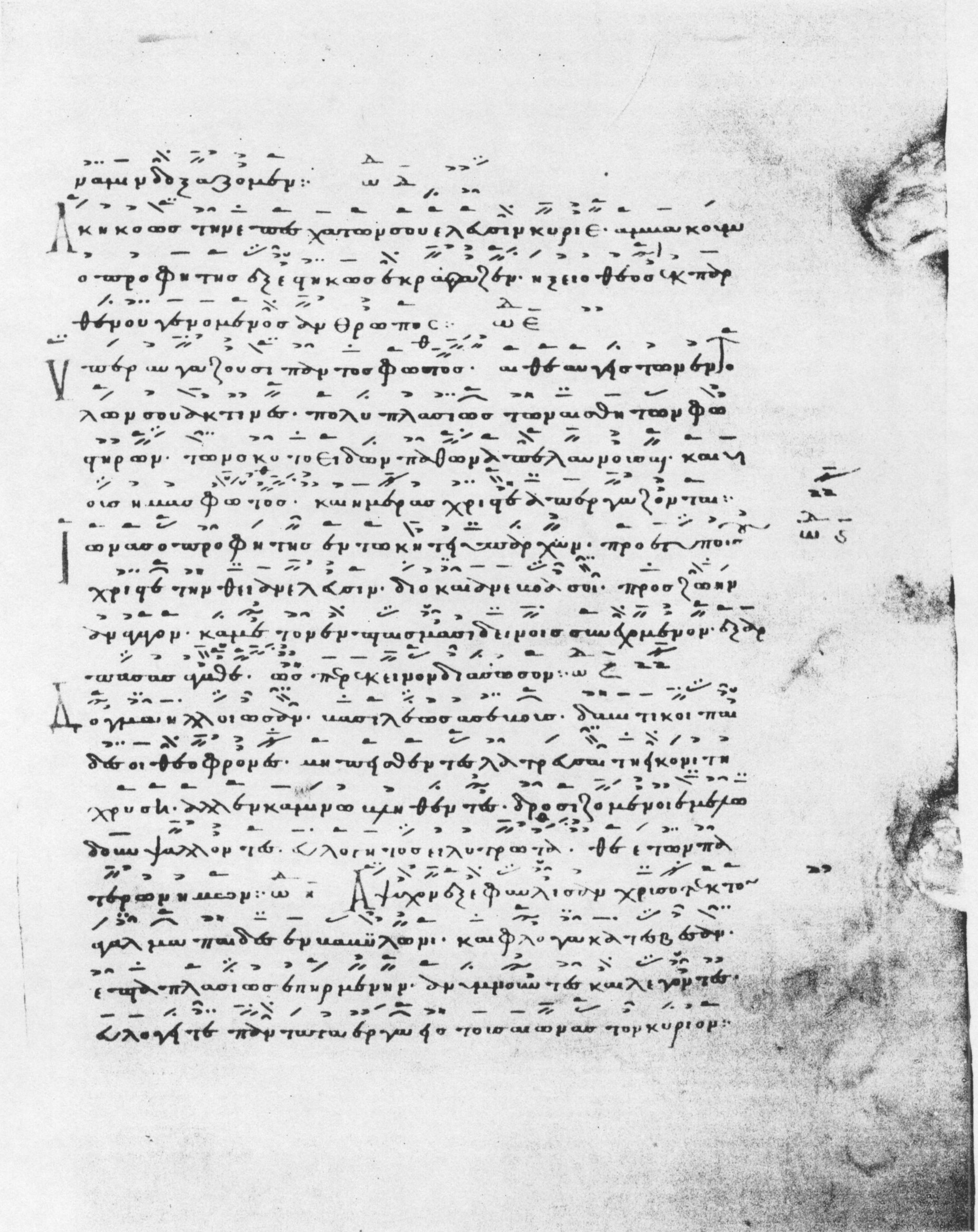
Ῥεῖθρον ζωῆς ὡς ὑπάρχων ἐκ σοῦ προῆλθεν [illegible] κόρη
Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ὑμνοῦντες [illegible] σὲ καὶ
τὸν ἐκ σοῦ θεοτόκε· ὑμνοῦμεν [illegible]:: [illegible]

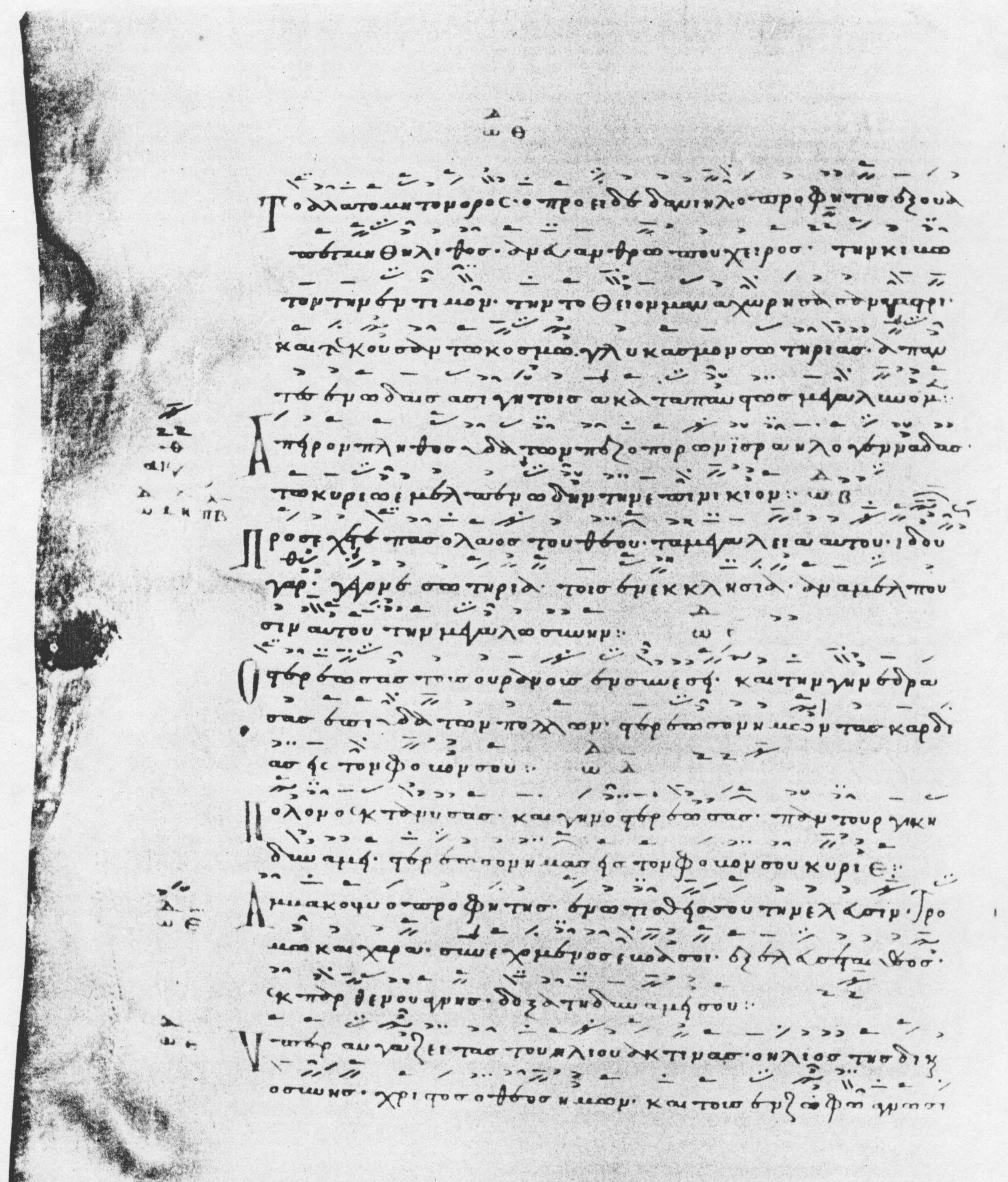
Τὸ κατάδηλον τί [illegible] τῆς θαλάσσης·
καὶ διὰ ξηρᾶς κατοδευθέντι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ· θεῷ
ᾄσωμεν ἐπινίκιον ᾠδήν· [illegible] δεδόξασται γάρ

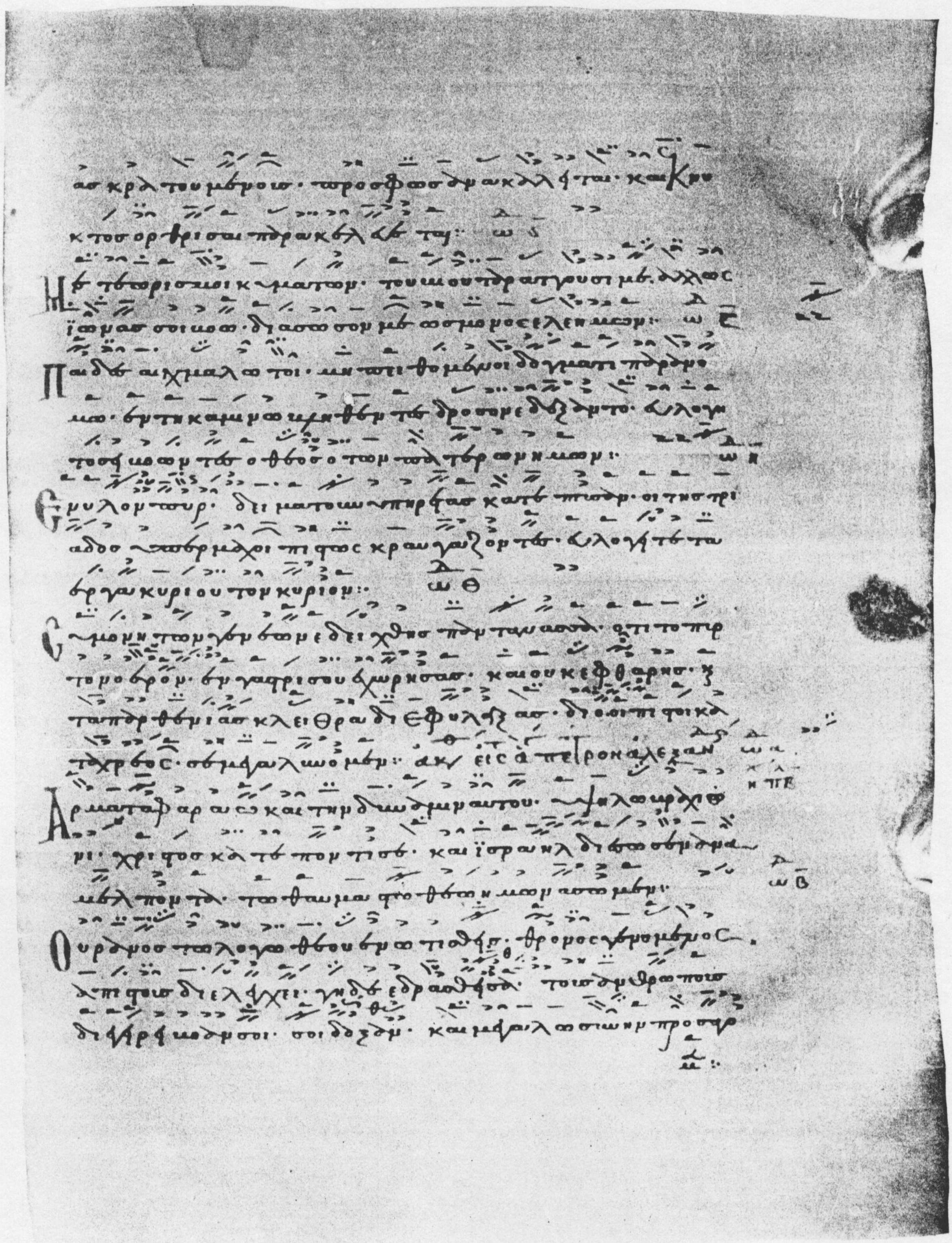
Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι θεός· ὁ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ διαθρέψας· καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας· καὶ τὴν θάλασ-
σαν διασχίσας τῇ μόνῃ ἰσχύϊ μου:: ωΓ

Ἐν τῇ πέτρᾳ με τῶν ἐντολῶν σου στήριξον Κύριε· καὶ φώ-
τισόν μου τὴν καρδίαν [illegible] τῷ φωτί σου· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε:: ω

Ἐκ [illegible] ὥρας σου ἀκοήν· ἀκήκοα [illegible] Κύριε· τὰ φρικτὰ τὰ
[illegible] τὴν σὴν ἐν θαύματι [illegible]

ᾠ(δὴ) γ'

Τὴν ἀπόρρητον σου δύναμιν· καὶ σωτηρικὴν τὴν ἀπὸ πάντων σοφίαν σου· φρικτὸν τὸ ὄνομά σου καὶ ὑπερούσιον αὐτοῦ· κατ' ἐχθρῶν ὑψώθη τῷ Χριστῷ τὸ κέρας μου::

ᾠ(δὴ) δ'

Ἀναμνήσομαι εἰς ὕψος αἴρεσθαι σου· καὶ λαὸν περιούσιον ἀγαλλίσομαι· δρᾶσαι σε ἐκ καταδίκης τῆς πρόσθεν ὁ προφήτης ἔλεγεν· λόγος γὰρ πάλιν θεῖος ἐκ παρθένου μ[illegible]::

ᾠ(δὴ) ε'

Ἐκ θρόνου ἐπὶ [illegible]ματων μου [illegible] ὁ πυκνὰ κινοῦσ ἐχθρὸς κύριε ἀλλ' ὡς [illegible] καταπαύσον· φωτοδότα λόγε, καὶ τῆς τούτου μερίδος [illegible]::

ᾠ(δὴ) ς'

Ὑπερηνέχθην [illegible] ἐδρομᾶν μου Χριστὲ τὴν κεφαλήν μου· καὶ τοῖς πάθεσι με ἑλκόμενον· ὡς Ἰωνᾶν [illegible]· ἐκ [illegible] τὴν ζωήν μου [illegible]::

ᾠ(δὴ) ζ'

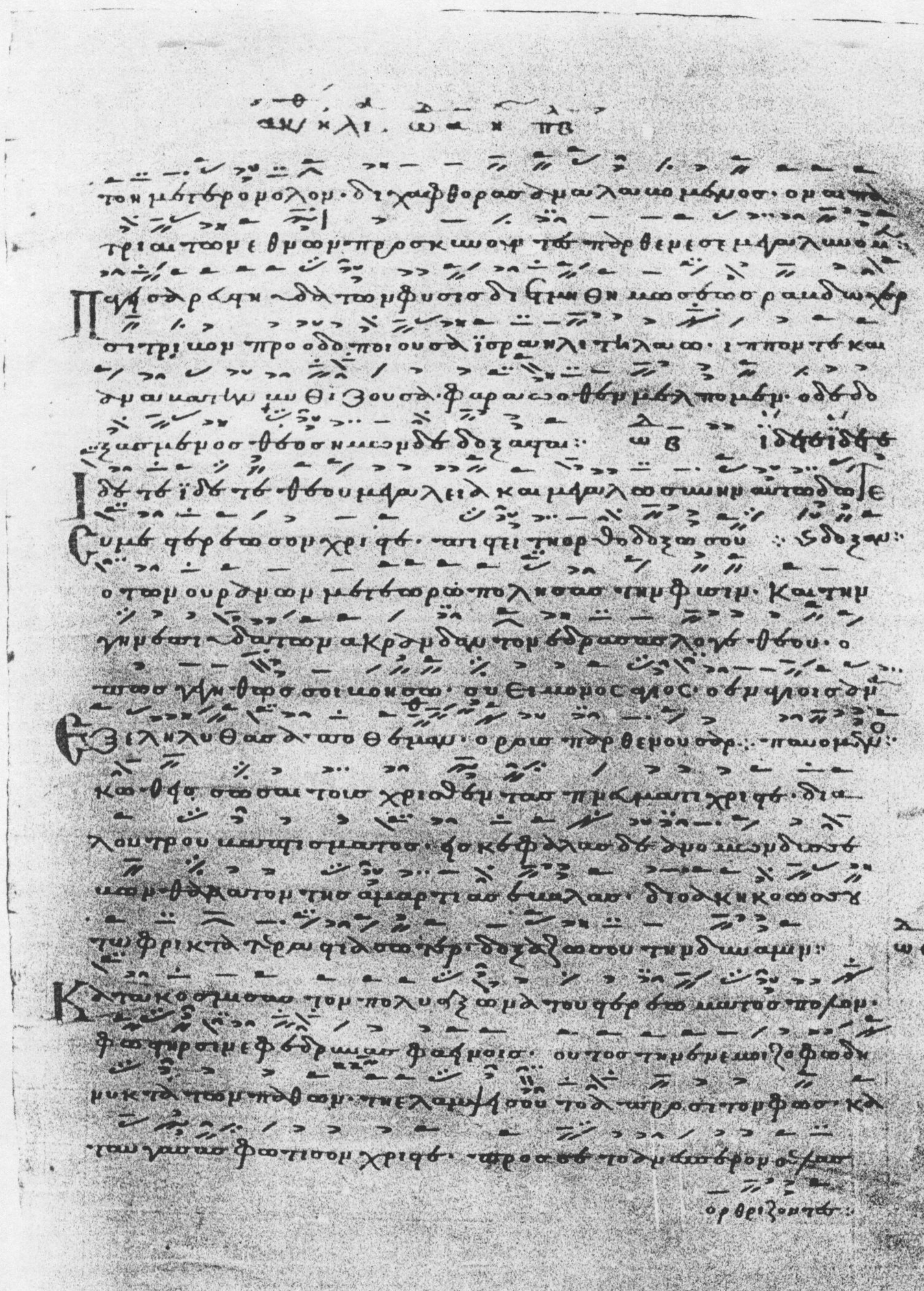
Τὴν ἐμὲ [illegible] φλέκτως καὶ ὁμ[illegible]· [illegible] κάμινον [illegible] γράφουσα [illegible] καὶ παρθένον [illegible]· ὁ τῶν θαυμασίων θεός· καὶ [illegible]::

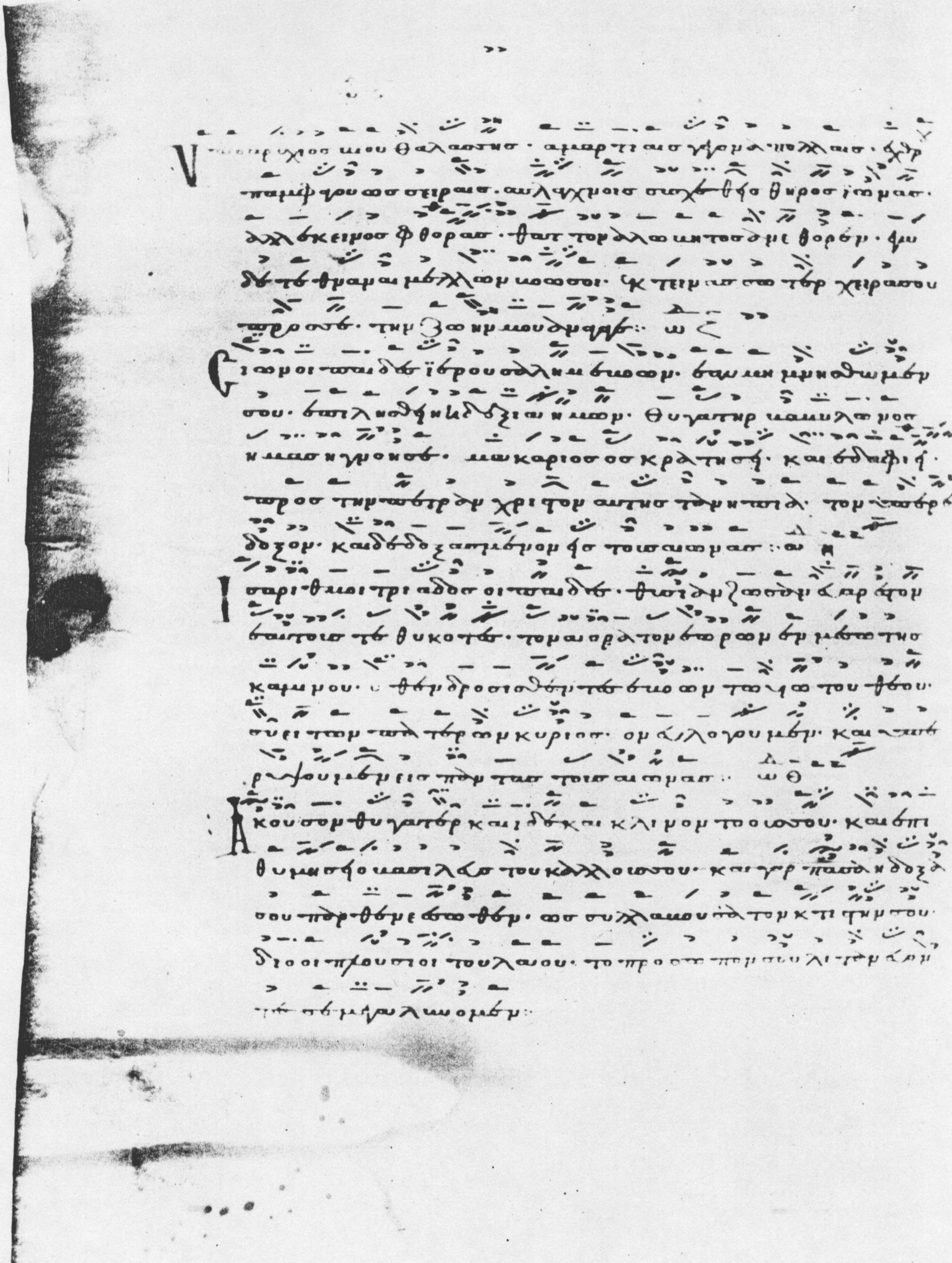
ᾠ(δὴ) η'

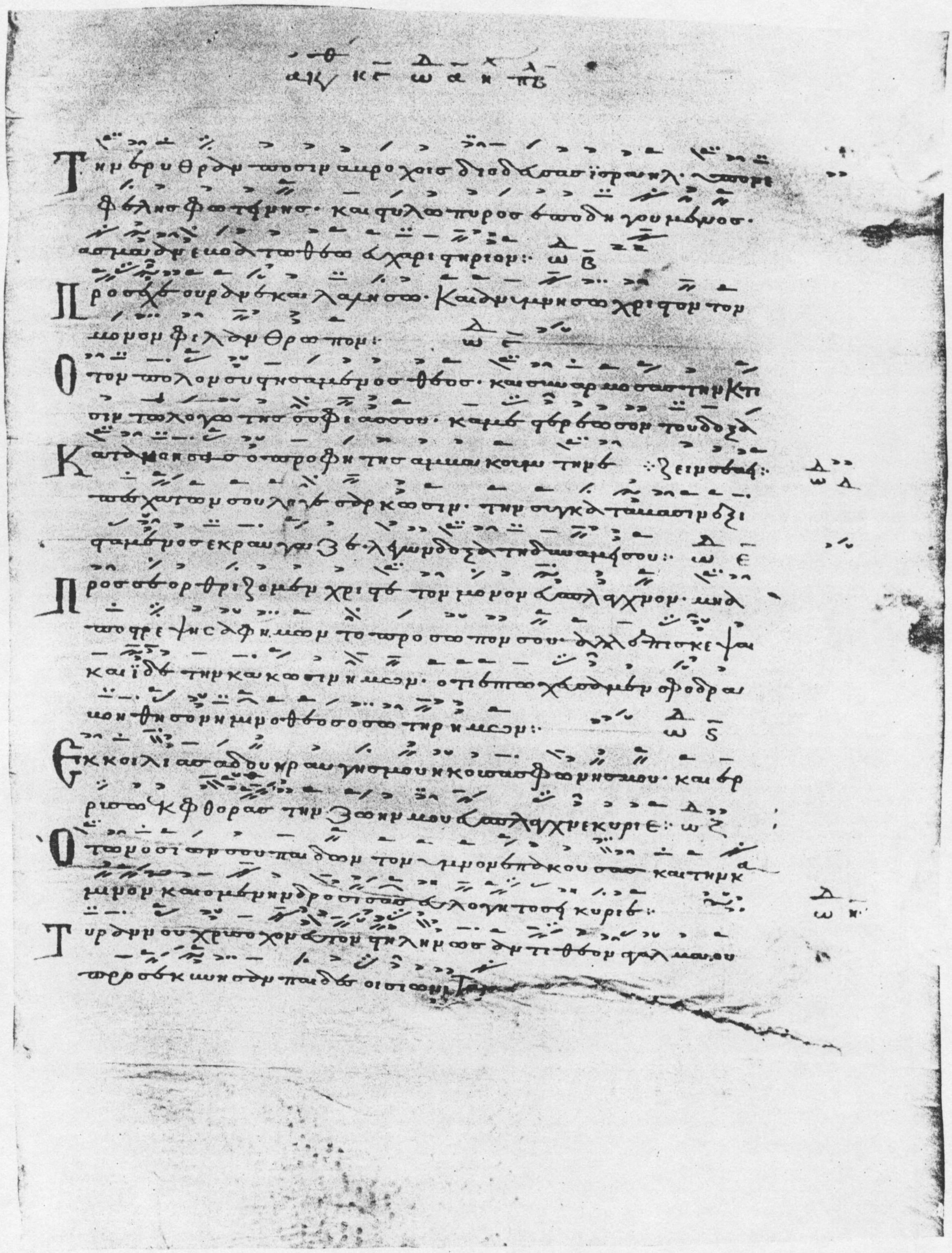
Δ[illegible] φλογὶ θεῷ [illegible] ἀρωμάτι δροσίζουσα· καὶ [illegible] κατα[illegible] [illegible]· [illegible]

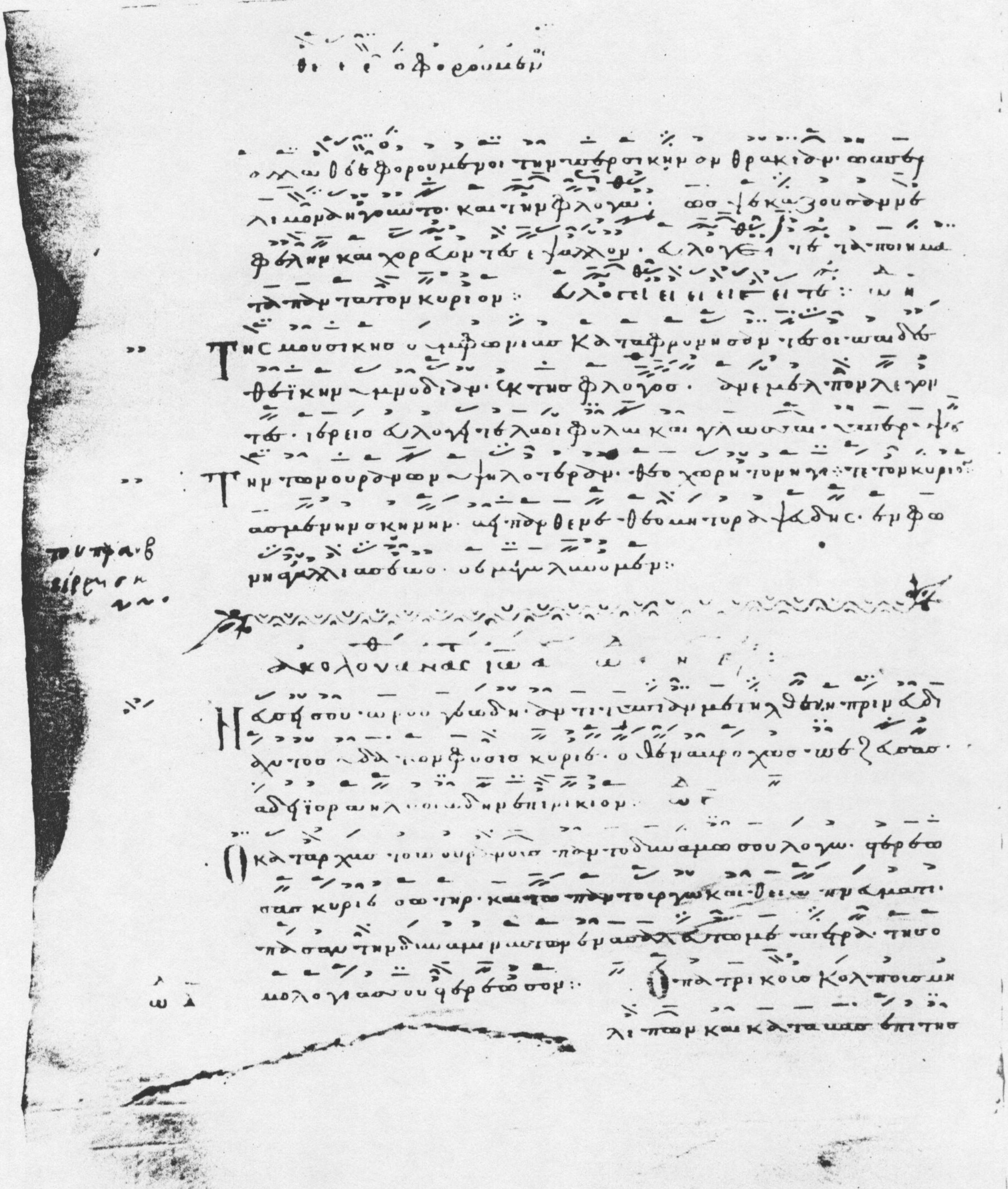
ᾠ(δὴ) θ'

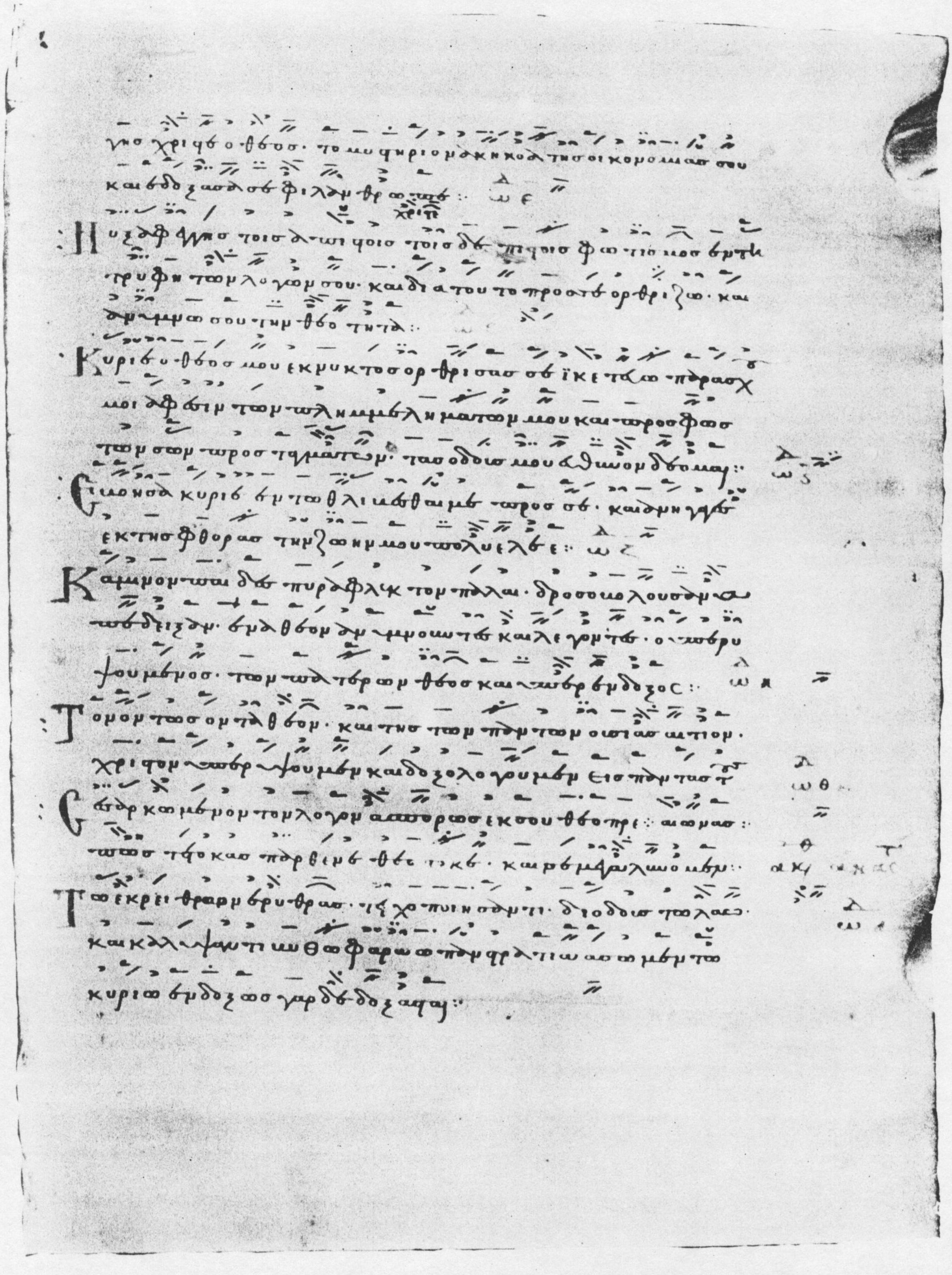
Τὴν [illegible] Χ[illegible] ἐκ κουσαν τὸν [illegible] τῆς τριάδος [illegible] κύριον::

ὀρθρίζοντες

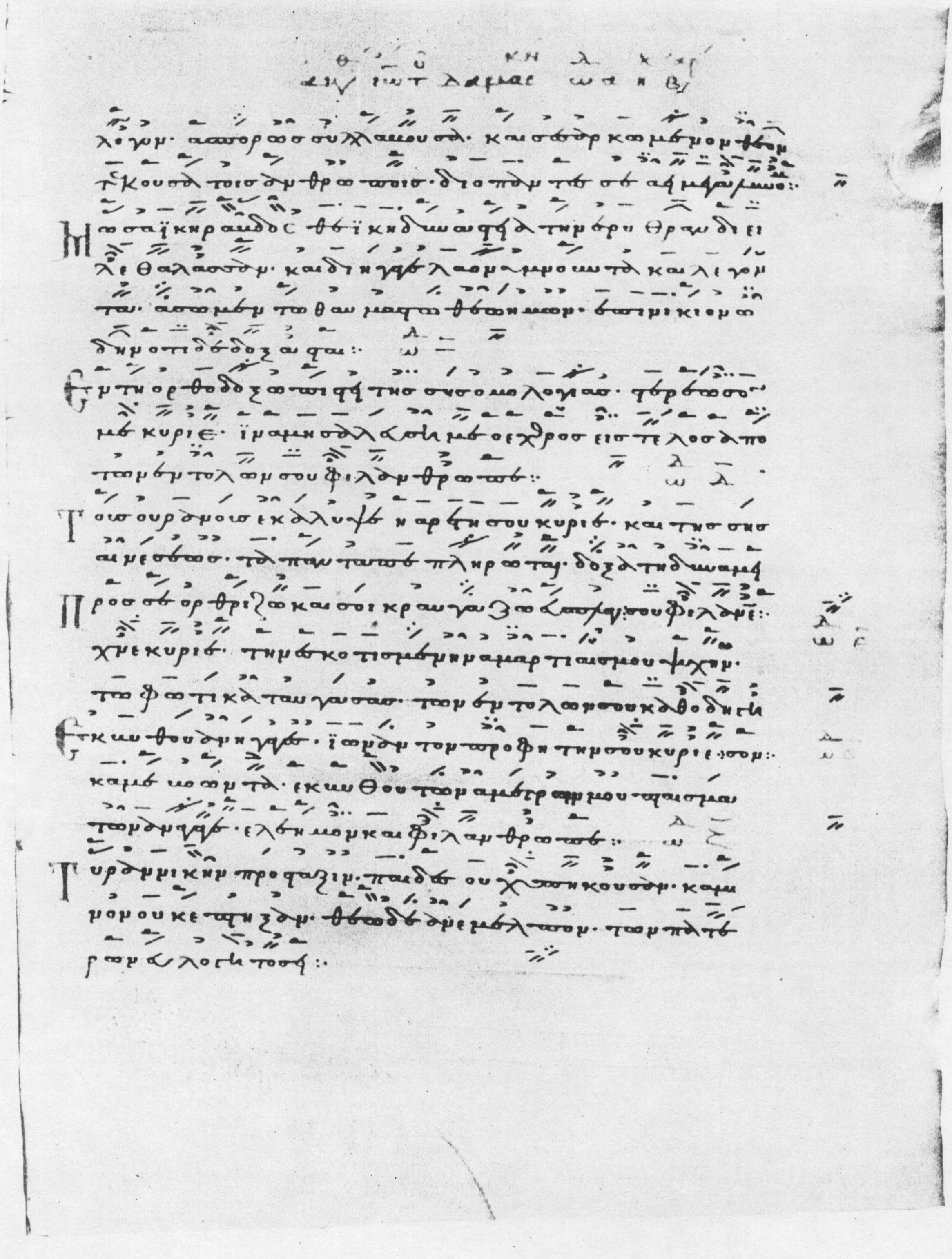

Ν … ρυχος ιου θαλασσης· αμαρτιαις … πολλαις· δεδ
παμφορουσ … στειραις· αυλαχμοις … θυρος ιωμας·
αλλ εκειμος φθορας· … τον αλλω ιηπος … θορον· φυ
δε … μεγαλλων … · εκ τειμ … των χειρασου
προσωπ· την ζωην μου διαφθορα:: ω ζ
Γ ιωμοι παιδες ιερουσαλημ … · … μιμησαμενοι
σου· … θυγατηρ … μος
ημας ηγμονος· μακαριος ος κρατησει· και εδαφιει·
προς την πετραν χριστον αυτης … · τον ευπρεπ
δοξον· και δεδοξασμενον εις τους αιωνας :: ω η
Ι σαριθμοι τριαδος οι παιδες· … καρατον
εκαυτοις τε θυκο τες· τον αορατον εωραμ εν μεσω της
καμινου· ο θεν δροσισθεντες … του πυρου·
… κυριος· ομολογουμεν· και …
… εις παντας τους αιωνας:: ω θ
Α κουσον θυγατερ και ιδε και κλιμον το ουσον· και επι
θυμησει ο βασιλευς του καλλους σου· και γαρ πασα η δοξα
σου παρθενε … ως … τον κτισμ του
… οι πλουσιοι του λαου· το προσωπον σου λιτευσουσι
… σε μεγαλυνομεν::

Τῆς μουσικῆς
Ὁ πατρικοῖς κόλποις

Ἐστερεώθη τῇ πίστει σου Χριστὲ ἡ ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπω
φως εν ημμοις ιοδ και χω μονη· φιλος κυριε οσω
Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου κύριε· ὅτι ὤφθης ... ζων τας ψυχας
επι γης δια τοσω σαι ημας· διο ... δοξα τη δυναμει
Ἡ φωτὸς δοκιμὴ προσκόπτουσα καθελκουσα ἡ μωρω ...
ταις πλαναις· φως γαρ το ον των απροσιτων· και αλη
θους θεοφανειας ελαμψεν· ο θεον εν θεος ... κτιστορ
βριζοντων ... αναμελπωμεν·
Ἐλεησόν κύριε· εν τω θλιβεσθαι με προσω· εμε πτωχον
γαρ εις ... λην ... ματων πολλων· και εκ φθο
ρας επιφανεις ... ημιν ...·
Ἐν τῇ καμίνῳ ... ὁ φθεὶς· ... σου ... μοιας
χρισον ... τον αθφμαι· διο οι παιδες επιγνοντες σε
την απαραλλακτον εικονα του πατρος· ευλογητος ει
εκραζον ο θεος των πατερων ημων·
Κάμινον πάλαι πυρι φλεγομενην· θεος ευρεθεις επ αυτη
σων παιδων· ου γαρ φοιδω ... ζων τυραννικων· ποθω
δε μαλλον θεου σβεσαν πυρ σου ... ευλογουν·
τε· παντα τα εργα κυριου τον κυριον·
Π... τη των ουρανων ... η τον αναρχον

λόγων· ἀπορρήτως συλλαλοῦσα· καὶ σάρκα μόνον φορ-
τικοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σε ἀνυμνοῦμεν
καὶ λίθον
ὀρθοδόξου πίστεως τῆς σῆς ὁμολογίας· φύλαξον
ἡμᾶς κύριε· ἵνα μὴ ὁ δόλιος ἐχθρὸς εἰς τέλος ἀπο
τῶν ἐν τῷ λαῷ σου φιλάνθρωπε
Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν ἡ ἀρετή σου κύριε· καὶ τῆς σῆς
αἰνέσεως· τὰ πάντα πληροῦται· δόξα τῇ δυνάμει
Πρὸς σὲ ὀρθρίζω καὶ σοὶ κραυγάζω
κύριε
φιλάνθρωπε

ωη

Οι παιδες εκραυγαζον εν καμινω δροσισθεντες· η κτισις ευλογειτω· τον τα συμπαντα λογω δημιουργησαντα· και υπερυψουτω αυτον εις τους αιωνας :: ωθ

Η τον θεον και παρθενος τικτουσα· και παρθενος ουσα παλιν· ουχι φυσεως εργον αλλα θεου συγκαταβασεως· ο θεν ως μονην τεκουσαν θεον θεομητορα· καταξιως θεοδοχον αγνην μεγαλυνομεν :: δη δ ιωα ωαηβ :

Ασωμεν τω κυριω τω λυτρωσαμενω· οτι ιππον θεος και σκεπαστης γεγονεν ημιν εις σωτηριαν φαμενω :: ωΓ

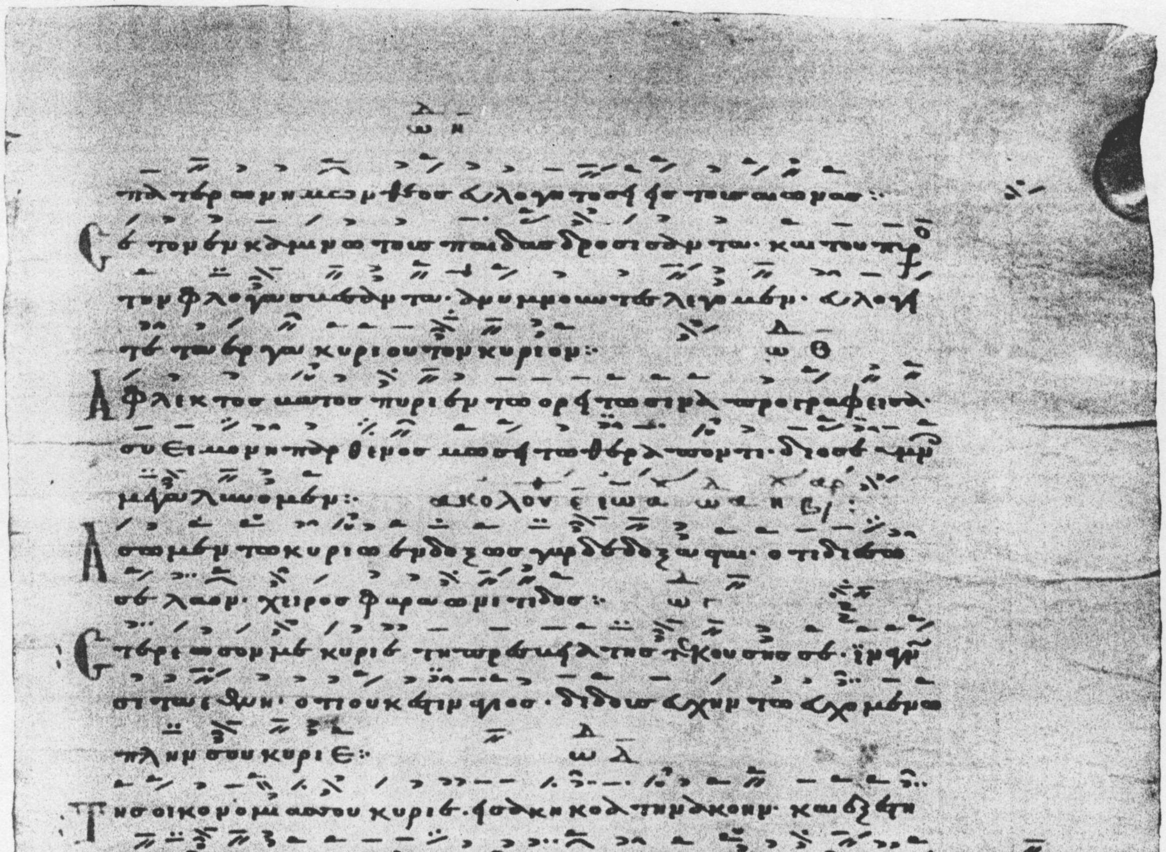
Ισχυς ημων υπαρχεις και πατηρ και υμνος σου χριστε ο θεος ημων· και σοι αναμελπομεν· ουκ εστιν αγιος πλην σου φιλανθρωπε :: ωΔ

Κυριε της μυστικης σου οικονομιας· τα υπερ λογον θαυμασια κατενοησα και εξεστην· διο κραυγαζω σοι· δοξα τη δυναμει

ε Ορθριζοντες υμνουμεν σε χριστε ο θεος ημων· οτι μονος σαρκωθεις εκ της παρθενου εφωτισας και εσωσας ημας

ς Εβοησεν εκ των λαγονων κυριε· ο προφητης ιωνας εκ θε ιωνας ουτως του κητους ποτε· προσευξας ο θεος εκ φθο

ζ Εν καμινω οντες των χαλδαιων· οι αμωμοι ιερας οι οσιοι παιδες· χορον συν τω αγγελω λαβοντες· ανυμν

ερ α φας· τρεις παιδας εξειλατο· θαρσαλεως
ψαλλοντας· λυτρωτα ο θεος ευλογητος ει:: ωη

Καμινον δροσοβολον και ναον αφλεκτον και μητερα
θεοδοχον· και το φως ζωηφορον υπερ των [illegible] υμνουμεν
και υπερυψουμεν εις παντας τους αιωνας:: ωθ

Χαιρε νυμφη φαεινη μητηρ του φωτοδοχου· χαιρε η χω-
ρησασα· τον αχωρητον εν μητρα· χαιρε η των χερουβιμ
αι ω α ν ε ς αγιωτερα τιμιωτερα· η κυησασα σωτηρα των ψυχων

ω θ Πον τω εκαλυψε φαραω συν αρμασιν· ο συντριβ
Β ων πολεμους εν κρατει δυναμεως Χριστος· αυτω
ασωμεν οτι δεδοξασται:: ω ς

Την εξουσιαν δυναμιν τοις μαθηταις Χριστε οτε αν
δι [illegible] εφης καθισατε εν ιερουσαλημ εως ενδυσησθε
μεν τον παρακλητον αλλον· τον ομοουσιον μοι τε και πα
τρος [illegible] σοφε λογε μου φανερωθησεσθαι:: ω λ

Κατα την [illegible] προφητικην την ει [illegible] σου Χριστε ιλ
ει [illegible] την σην [illegible] κυριε δυναμιν [illegible] οτι
παντας τους [illegible] Χριστοις σου εληλυθας:: ω ε

Το δι α τον φωτος [illegible] κυριε εν [illegible] των προ
φητων και [illegible] πνευμα σωτηριας απο

τολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς· καὶ ἐν τοῖς πηγαῖς
ἐγκαινίζεται φῶς γάρ· ς Εἱρμὸν ᾠδὴ ὅτι

Ἡ ἀντίτυπον τὰς δ' ἄλλω· τῶν μωσαϊκῶν μέλημα· τὰ προφητικά·
τῶν συμμάχοις πρὸν τοῦ μόνον ἁμαρτίας· καὶ ψυχο
φθόρον θηρὶ προσρίψας μόνον· ὡς οἱ ὕμνας χριστιανῶ
σοι ἐκ θαυματηφόρου μὲν ἐκ θου δὴ μελῳδῶ: ὦ ζ

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμπεριθέντες ὅσιοι παῖδες·
τὸ πῦρ· εἰς δρόσον μὲν τὸ καλὸν διὰ τῆς ἐμμονῆς διας
οὕτως ὑμνοῦντες· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν σιμὰ προσομιλοῦσα· ἡ κατὰ νοῦ:
θεὸν ἐμμόρφως τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσχώμῳ ὑμνοῦσι·
καὶ παῖδας ζῆλος θεοῦ· τοὺς ἐν μαλλῷ τοὺς τῷ πυρὶ ἐμμοῦ
τας ἐδίδαξε· πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας: ὦ θ

Ἡ τῆς φθορᾶς δίχα πειραθεῖσα κυοφορήσασα ἐν· καὶ πάντε
χρηματολογῶς σαρκωθέντα σοφὸν δῶρον· μήτηρ ἀπείρανδρε·
πάρθενε θεοτόκε· δοχεῖον τοῦ ἀχωρήτου· χωρίον τοῦ
ἀπείρου· πλαστουργοῦ σου· σὲ μεγαλύνομεν:

Τῶν σῶν ἔργων ὅσῳ ἐν τῷ θεῷ μονογενῆ [illegible]· [illegible]
τὸν Ἰσραήλ· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

ᾠ ε

Ὅλως προσέσχες Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅτι ἐκ παρθένου
φράσαι ἐξεπλήττου (?) εὐδοκήσας· αὐτῷ δὸς μετὰ δόξης ... ::

ᾠ β Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ διαρρήξας τὴν θάλασσαν
φωνὴν ἐν τῷ ᾄσματί μου· καὶ ἐκτινάξας Φαραὼ τὸν τύραννον
καὶ διασώσας ἐν ἐρήμῳ ψάλλοντα φυγάδα τὸν Ἰσραήλ·
ὡς μόνος εὐεργέτης :: ᾠ γ :: Οὐρανοῖς

Οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας· καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας
ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· στερέωσον μου τὸν νοῦν
ἐν τῷ θελήματί σου μόνε φιλάνθρωπε :: ᾠ δ

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα
σου καὶ ἐδόξασά σε Κύριε :: ᾠ ε :: Τὸ

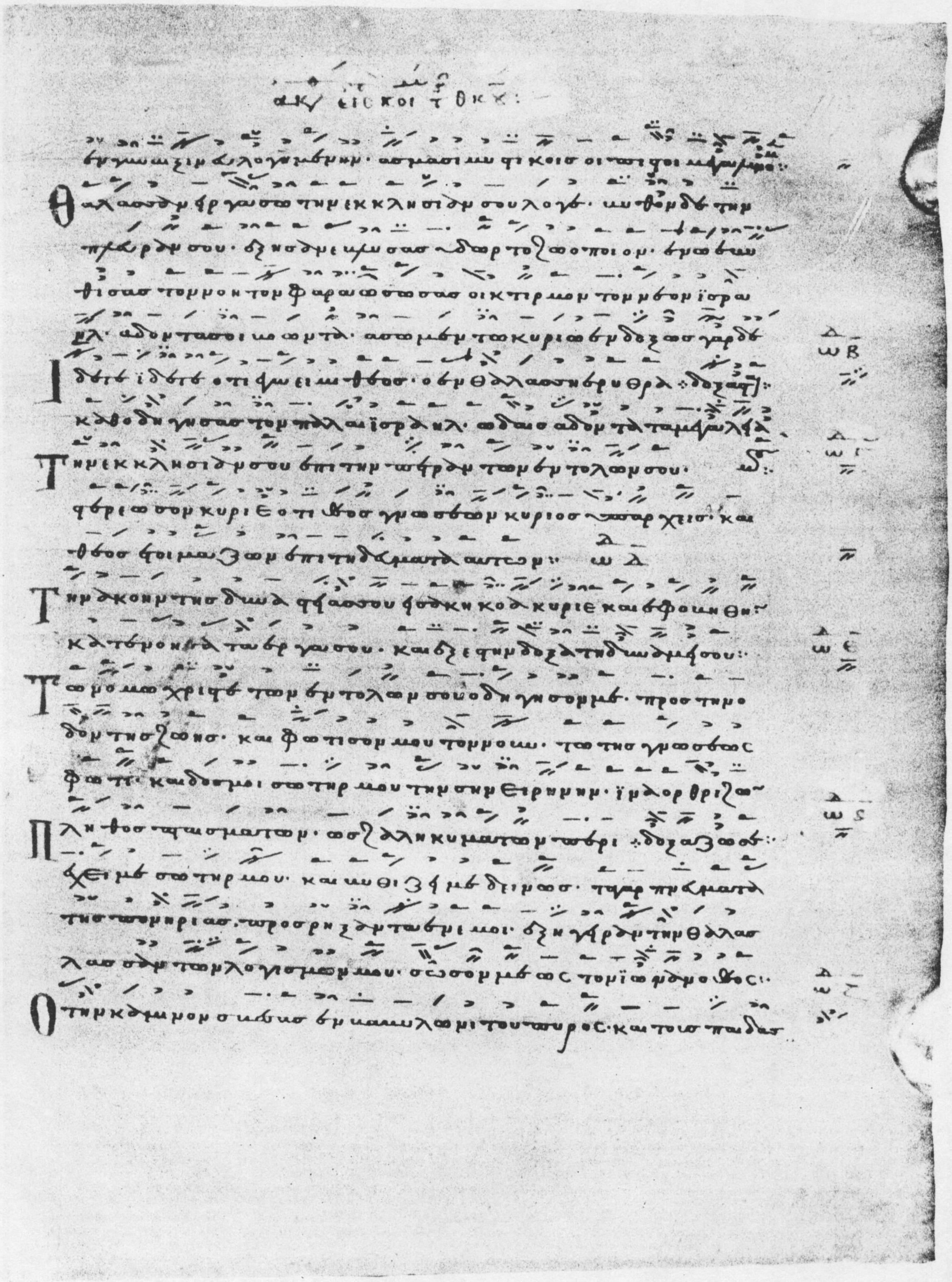
Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς καὶ τὰ
προστάγματα· ... τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με καὶ ἐσώθην καὶ ἀνύμνησα
σὲ τὸν σωτῆρά μου :: ᾠ ζ

Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς ... τοὺς ...

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι· οἱ τοῦ πράγματος ...
... κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον :: ᾠ θ

Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα καὶ κατὰ φύσιν παρθένον τὴν μόνην

ἐν ἀγνῇ ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας· εὐλογητὸς εἶ κύριε

ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· [illegible]

Τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν [illegible] τελῶν· Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν [illegible] τοὺς αἰῶνας·

Ἡ προφητικῶς ἐκπληρώσας Ἀδὰμ τοῦ παλαιοῦ διεκπλάττει [illegible] τον ἀφθόρως· τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς [illegible] προσκυνήσωμεν· [illegible] αὐτοῦ· [illegible]

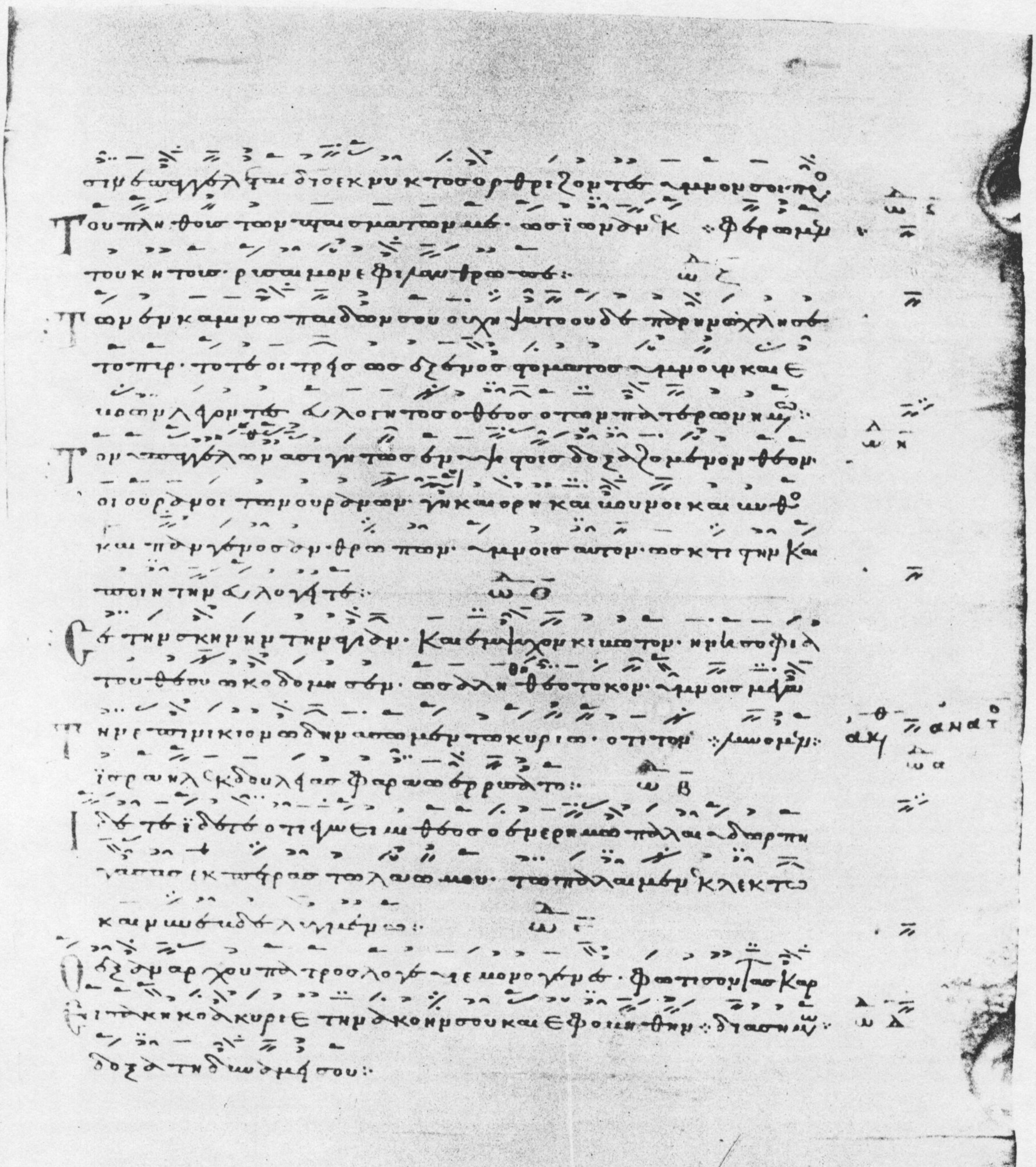
Τοὺς σωτηρίους παῖδας τῆς φλογὸς [illegible] αὐτοῦ· καὶ [illegible] τὰς [illegible] Χριστὸν [illegible] θεὸν ὅτι δεδόξασται·

Ἴδε τί ἴδετε ὅτι [illegible] θεὸς ἡμῶν· ὁ θυρανοῦ [illegible] καὶ [illegible] κλίνας· [illegible] τοῦ [illegible] καὶ [illegible]

Ὅν [illegible] τῶν [illegible] λόγον Χριστὸν θεὸν καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας· τοῦ δοξάζειν [illegible]

Τοὺς οὐρανίους ἐκάλυψας [illegible] κύριε· καὶ τῆς [illegible] μισθὸν [illegible] δόξα τῇ [illegible]

Ἡ δρόσος ἡ παράδοξος Χριστὸς ὁ θεὸς· [illegible] [illegible] [illegible]

ᾠδὴ ε'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντας σοὶ δοξάζομεν ἀπαύστως ἡμᾶς· κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν πρὸς σὲ εἰρήνην δὸς ἡμῖν: ᾠδὴ ς'

Ὡς τὸν προφήτην ἐκ κατοικου (?) θηρὸς ἤλλαξας Ἰωνᾶν· καὶ ἐμὲ ῥῦσαι ἐκ βυθοῦ τῶν πταισμάτων μου· καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος: ᾠδὴ ζ'

Ἐς ὡς εἰς κάμινον ἀλλήλους συγκαταπαισαι· ἔθελξε τὴν δὲ μὲν ἡ τρισσόχορδος λύρα· παίδων ἐμμελῶς δοξολογούντων· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς καὶ ἡμῶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας: ᾠδὴ ζ'

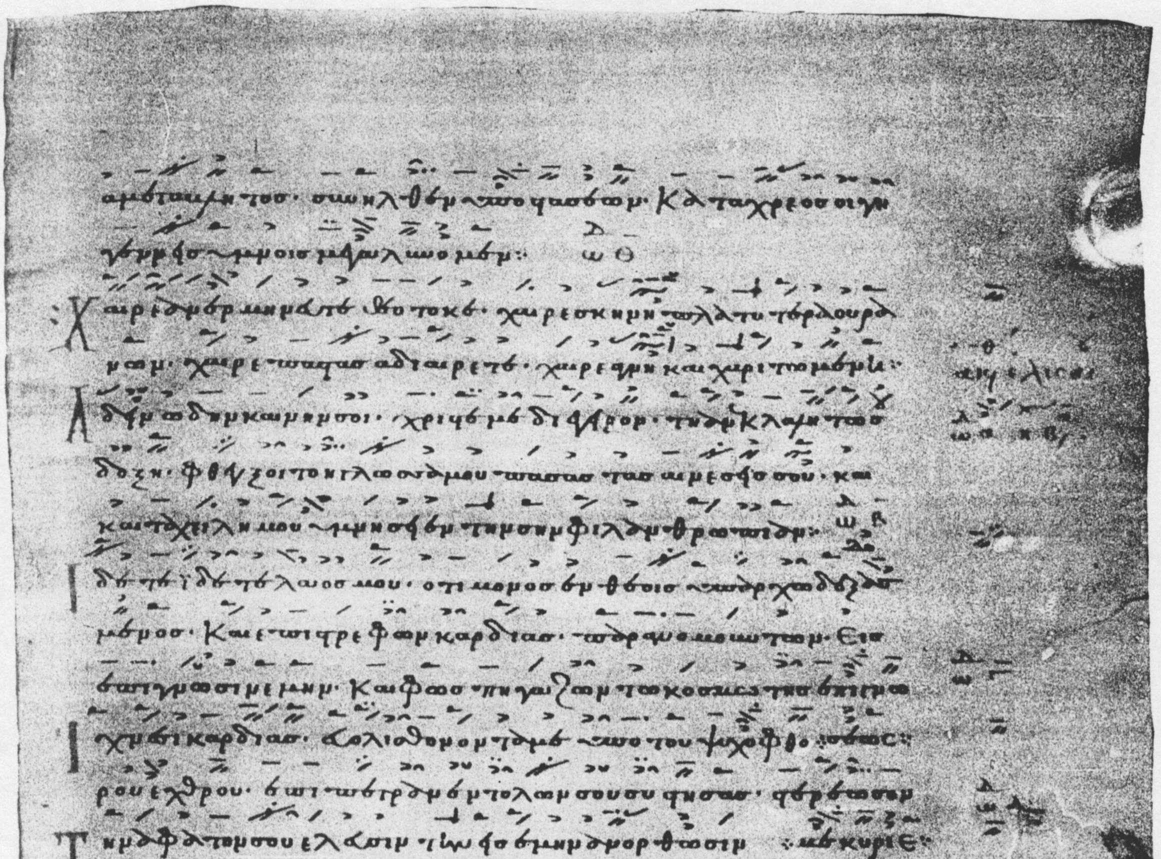
Τὸν χρόνου ὡς ἡνίοχε καὶ κτίστα τῶν ἁπάντων· ὁ τοῖς παισὶν ἐν καμίνῳ διασώσας εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:

Παίδων ἀρετῶν τὴν ἐδρόσιζε τὸ καμίνος ἡ χαλδαϊκή· φλόγα δὲ ἡδίω δῆμος κατέτρεμε· τοῖς ... τῶν τριῶν· κύκλος ὅσος κατῆρτε τοὺς τυράννους· Χριστὸς δὲ αὐτοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας εἰς τοὺς αἰῶνας: ᾠδὴ η'

Τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὡς δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ἔστη ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου (?) ... ᾠδὴ θ'

ἄχραντε κόρη· διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ... τῶν ἐναντίων· ἡ τριὰς ἡ

Λιραι ιμμισια πογομοις ἐν ικαμιω λωμι ποτὲ μενος τυραννικῶ
διὰ σοὶ ὑμνοῦν τριφρονήσαντας ἔψαλλον· εὐλογητὸς
λυτρωτὰ θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν::

Οὐκ ἀπεφλέχθη καθόσ πρὸς ὅμιλησ σουσα παλαι πυρὶ· ἡ
θεόφρονων παίδων εἰς δροσίζουσαν αὔραν ἑαυτοῖς πρ
χαλδαϊκὸν μετὰ ποιούντων ἔψαλλον τῶ· τὰ ποιήματα
πάντα τὰ ὑμνεῖτε τὸν κύριον::

Ῥητορικῶς ἐν θεοῖς ἐκ καθαρᾶς καρδίας πιστοί· τὴν ἀλο
χεύτως τεκοῦσαν τὸν ἕνα τῆς τριάδος χριστόν· ὑμνοῦν
τῶ θεοτόκον ἐκ ἅπαντες μεγαλυνωμεν:: ἀκ ἀκ πιρ

Τῷ τὸ πρωτόχιον ποιήσαντι· φαραὼ ἐν ... καὶ τὸν
νομοθετικὸν· ... θάλασσαν ὁδηγήσαντι· ᾄσω
μεν χριστῶ τῶ θεῶ ὅτι δεδόξασται::

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω· καὶ ἡ γῆ ἐνωτιζέσθω ῥήματα
μου· ὅτι ἰδοὺ μόνον κυρίου ἐκάλεσα· διὰ τοῦτο δῶμεν αὐτῷ
μεγαλωσύνην:: Φιλάνθρωπε τῆς ἐμῆς σοι ἀξίω
σον με σωτηρίας· καὶ πρὸς τὸν ὀρθὸν φαρμον· δι
ρομμε ψάλλοντα· οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κύριε::

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου κύριε καὶ ἐφοβήθην· κατενό

ηστα· τῶ ὀργάνου καὶ δέξαι με· ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ ἔλυσας τὸν
θάνατον· ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος:: ωε

Τὸν τοῦ φωτὸς χορηγόν· φῶς τὸ ὅλον [illegible] ἀρχὴν τὰ χει-
ρός σοι ὑμνοῦμεν· ὀρθρίζοντες εἰρήνην αἰτοῦντες τὴν ζωὴν
δέσποτα ἡμῖν [illegible] ἀρχηγός:: ωϛ

Τὴν ζωήν μου ἀναρπάσας· ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶν· πρὸς σὲ τὸν φι-
Θ[illegible] ἐλέγχει τὸν τύραννον· ὤφθη [illegible] θρηνοῦ-
ρι ζαιρου μενος παῖδας κραυγάζοντας· [illegible]
τε εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:: ωζ

Ἐφλέγετο τύραννος φλόγα καμίνου [illegible] ἀλλ-
ὁ [illegible] τὴν [illegible] παῖδας [illegible] σωφρονοῦντων·
τὸν [illegible] εὐλογεῖτε οἱ οὐρανοὶ χριστὸν εἰς τοὺς
Ἡ [illegible] ἄνθρωπος· ὁ θεὸς [illegible] αἰῶνας:: ωη
τὴν [illegible]· καὶ θεὸς καὶ γὰρ διπλοῦς [illegible] ἐνανθρωπήσας
σαρκωθεὶς· ἐκ σοῦ θεοτόκε καὶ χαριτωμένη [illegible] χριστόν
τε· καὶ σὲ ἐπαξίως μεγαλύνομεν:: [illegible] ἱερος [illegible] ωθ

Λαμπρὰ [illegible] ἐκ [illegible]· τὸ [illegible] φῦλον [illegible]
ταῦτα [illegible]· καὶ [illegible] χος· [illegible] χριστοῦ· [illegible]
[illegible] τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· ὁδηγοῦσα πρὸς [illegible]
ας γλυκασμόν· [illegible] πολυτρόπως

και νομον δημιουργω θεον τον λογον:: ω β

Κατανυκτικως δροσους ταρηματα μου· ο τιμιος και κυ-
ριους εκαλεσω· του καινοφανους την πασαν την κτι-
σιν· την δυναμιν αυτου:: ω ι

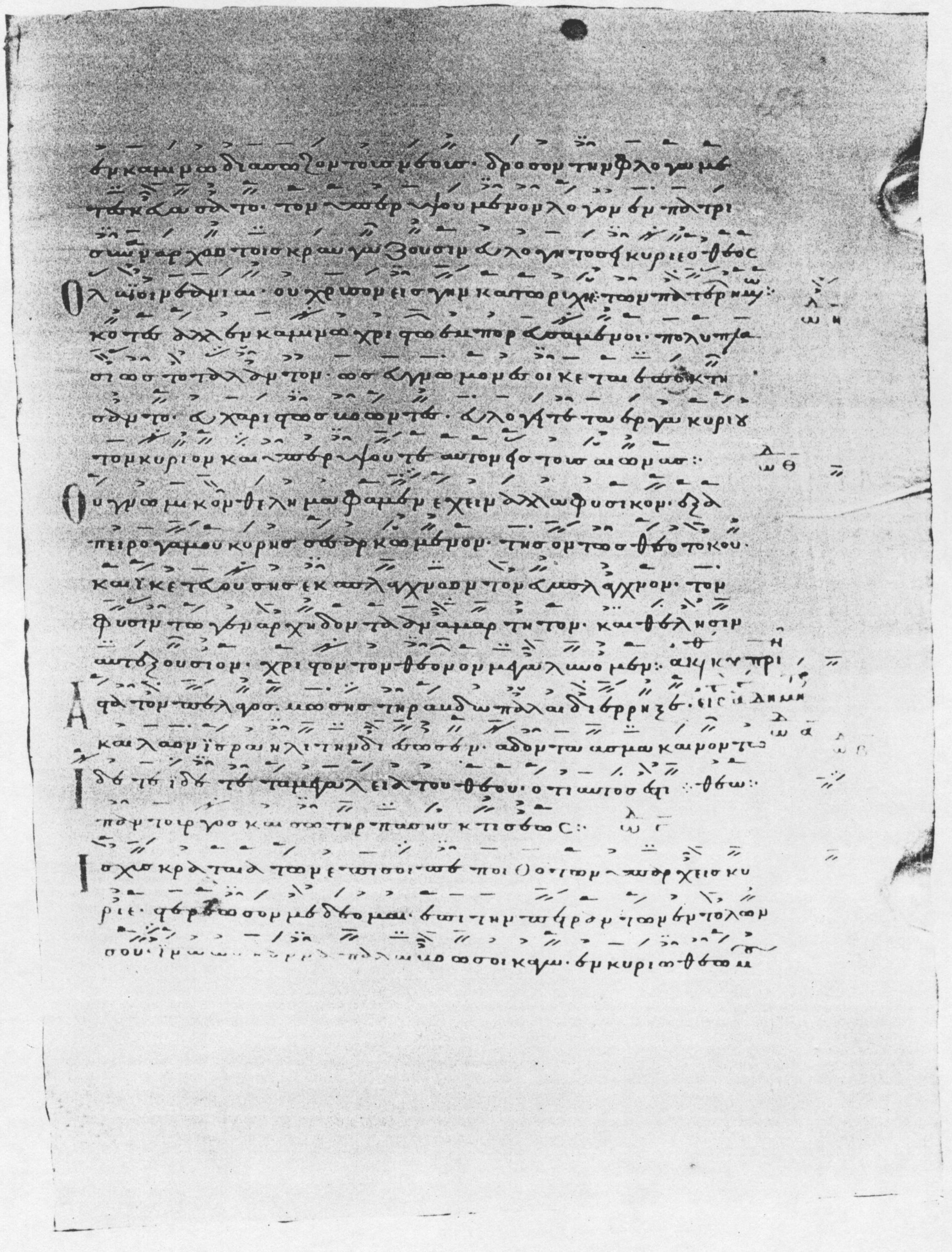
Χεομενων μου νοηματων αφθονων μοι· και δισ μεθ μοιω-
μεθ θειν εκλεκτοι ποτων· συ μου λογου κυριε προσφυ-
γιον ασυλον· και πασι σαφων κραδαιντων· των φρουρειν
ο κε παρα της σης φαιδροτητος:: ω Δ

Την μεγαλοπρεπειαν της δυναμεως σου Χριστε ακηκοα και εφοβη-
θην· και ενενοησα τα εργα σου και εδοξασα την κυριε:: ω ε

Φως το εκ φωτος και απαραλλακτος εικων· της αρχι-
κης ουσιας ων· το πατρικον απαυγασμα· λογον τως
σοφια και ο μονιμος δοξα· του πληρουν τα παντα
εν πασι· τας καρδιας φωτισον· των ορθριζοντων πρεπειν
την σην επιγνωσιν:: ω ς

Θαλαμος ευρον ογκον κοιλια του κητους ... του προφητου Ιωνα
ματων σου προσταγματι κυριε· εξουδενωθεις· αμαρτημα-
τα ζωημου· εκ φθορας ο θεος προς τον ναον τον αγιον σου::

Εκτος φερετο παλαι πραγματος θεου των αιωνων· θαλπον
τα παντα της πολυανδρου ναματων συνδρομης· και

ἀφρόνων ἡ καρδία μου: ὠδὴ δ

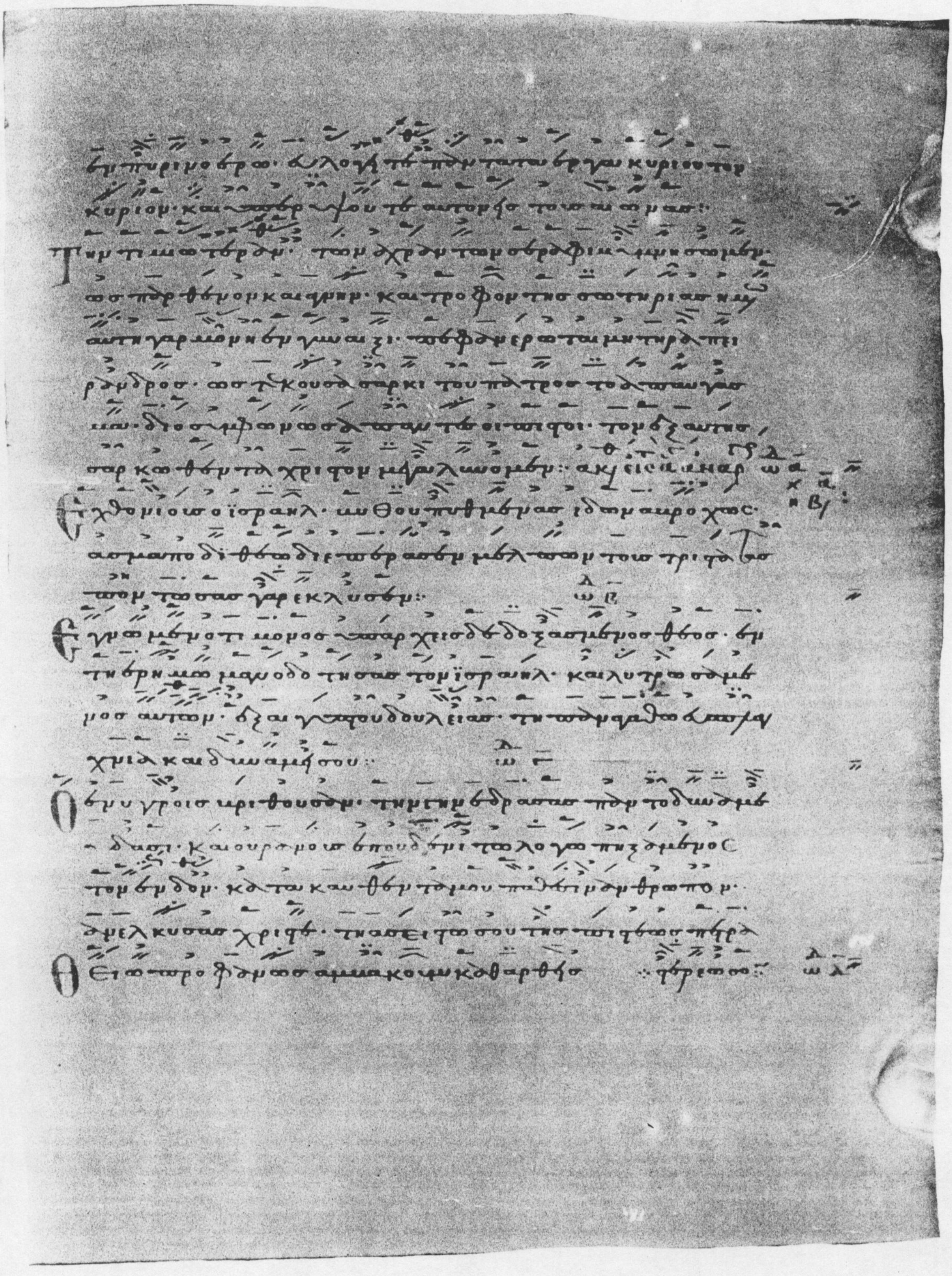
Ἀνάρχου γεννήτορος υἱὸς συνάναρχος ὁ ζηλώσας παρθένου· ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ὡς ἄνθρωπος σαρκωμένος ὤφθη· ὁ προφήτης ἀμμαρκοῦμ ἰδὼν ἐβόα· ἐς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε: ὠδὴ ε

Τὴν σοφὴν ἐραστὰ ... τῆς ἐκ τοῦ ἐχθροῦ διαρπάσων· καὶ προσφέρων τῶν θείων ἐντολῶν σου· καὶ ... τῆς ψυχικῆς κόρας· ἵνα ὀρθρίσασα ἐν μέσῳ τῆς εἰρήνης σε Χριστὲ τὸν αἴτιον: ὠδὴ ς

Γαλήνης ... καὶ πέδου τὸ πνεῦμα μου ... Καὶ ... προσέλθω ... Χριστέ· ἀλλ' ἀνάγαγε μου ... ἐκ φθορᾶς ... :

Ἀγάλματος κοσμικοῦ φαῦλος ... καὶ μονον ... σοφία ... μακάριοι παῖδες· ... Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· ... ἐξ ὧν τὸ πῦρ: ὠδὴ η

Οὐρανόφρονες παῖδες ἐν ... χιλιάδες ... σὺν τοῖς ... καὶ κύμασι· ... τῶν ἐξάλλων ... ὁδρόσου

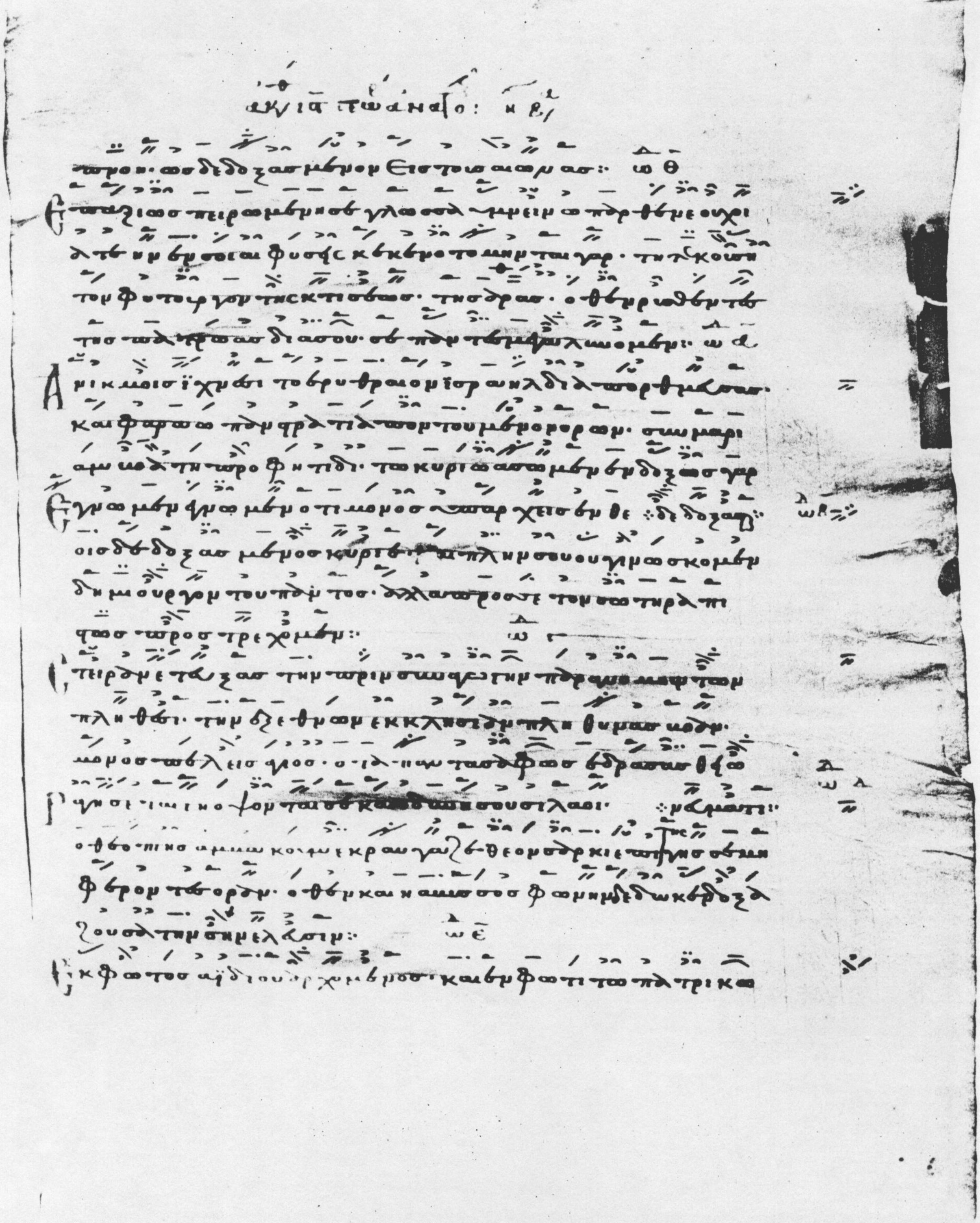
…τῷ ἅλματι· διεζωσμένον τὴν μέσην ζώνην σου· περουσία (?)
μαθητικῶς· προμολὼν δὲ ὁ σοφὸς θεῖος Χρυσόστομος τὴν ἐκκοπὴν τῶν
θαυμάτων δεικνύων σου ἐκραύγαζε· εὐφημῶν·

ᾠδὴ ε´ Ἡ κτίσις ἡ ἄλλως ἐκ τῆς τῶν παθῶν καταιγίδος φωτὸς
προσιτὸν ἀφρονούντων· ἡ μὲν βρύζων κραυγάζουσι·
φῶς καὶ εἰρήνη σου τὰ προστάγματα· ᾠδὴ ϛ´

Γαληνὸς ὁ φωτεινὸς ἦρος· θάλασσα ὡς οἶκος· Ἰωνᾶ δὲ
ἐν μέσῳ μὴ δεινῶς [illegible] τῶν φθαδὲ τὴν καταδύσεως γῆν
φῶς· τριήμερος μὴ κτῶ θεός· καὶ φρενῶν μὴ ἐκφανῆς· δυνα-
μένῳ· ἐκ φθορᾶς δὲ με ἀνάγαγε πρὸς σὲ κύριε· ἡ ζωὴ μου ἔσ-
σο τῶν βδελυγμάτων· ᾠδὴ ζ´

Ῥανίσιν ἅλμη σὺν ὑμνοῦσι θεόν· τὴν δρόσον μεθέξειν· οἱ τρισμακάριοι
παῖδες· ἀποκρουόμενοι· τὴν πυροῦ σὴν ἰσχὺν ἐφ᾽ ἑαυτῶν
ῥοήν· φλογὸς κάμινον ἐνδυόμενοι ὡς μεγαλυνόμενοι δρο-
σιζόμενοι εὐχὴν λέγοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν
θεὸς εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ᾠδὴ η´

Αἰχμαλωτοῦσι τὸν κατέχοντα· δι᾽ ἀρετῆς σωφρονοῦσιν
τοῦ Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι· ἐν πόλει καὶ τὸ δουλωθὲν τό-
ποις ἀμφ᾽ αὐτὸν γὰρ τοῖς πυρὶ· κατὰ πρόσωπον θεώμενοι εὐλο-
γοῦσι τὸν ὑπὲρ πάντα τὸν κύριον· κτίσις καὶ πᾶσα

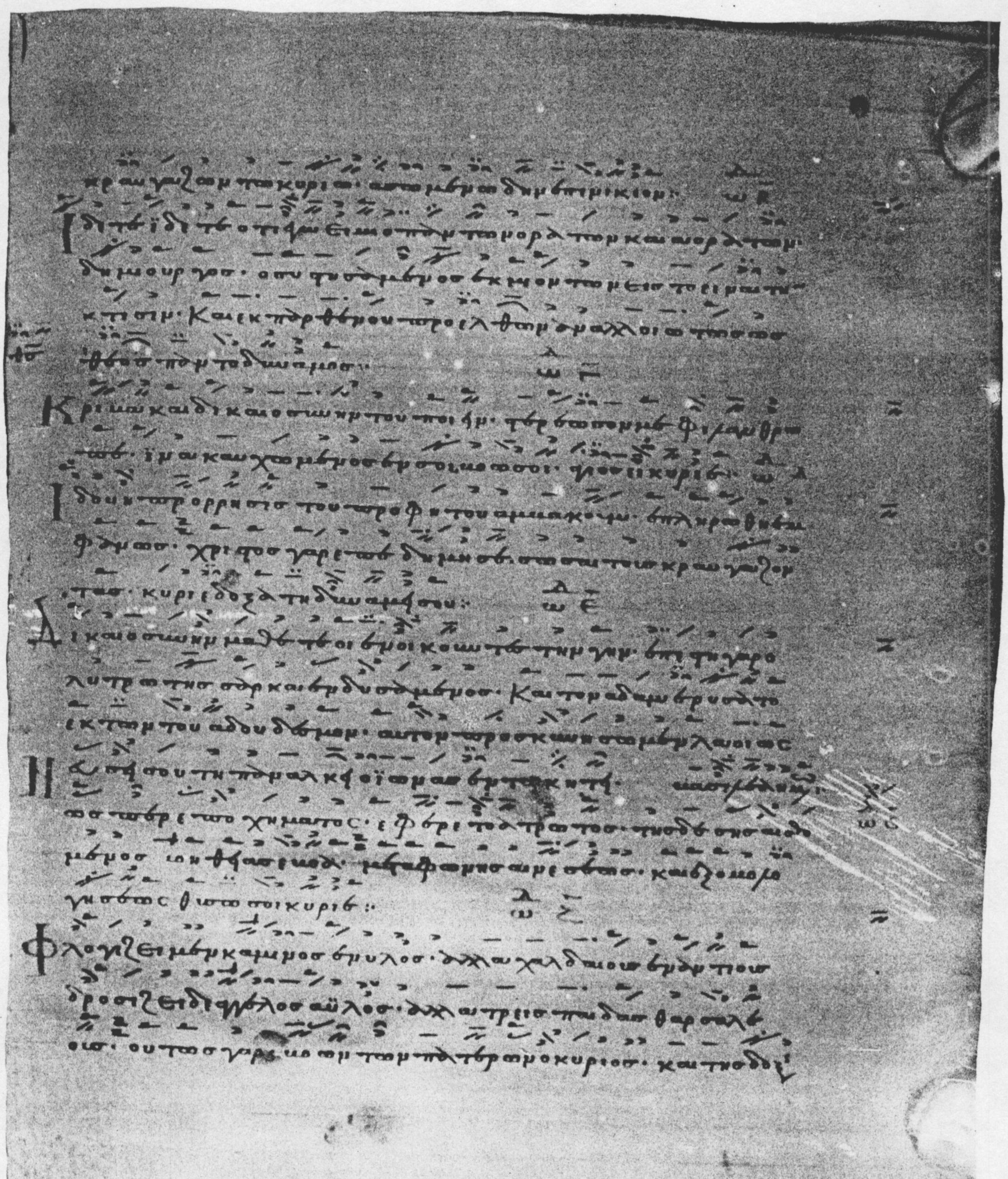
τὴν ἀναγεννώμενος Χριστὸς ὁ θεὸς τῷ φωτισμῷ τοῦ θείου ...
...μασι τοῖς ἐκ ῥύακος τοῦ σὲ δοξάζοντος:

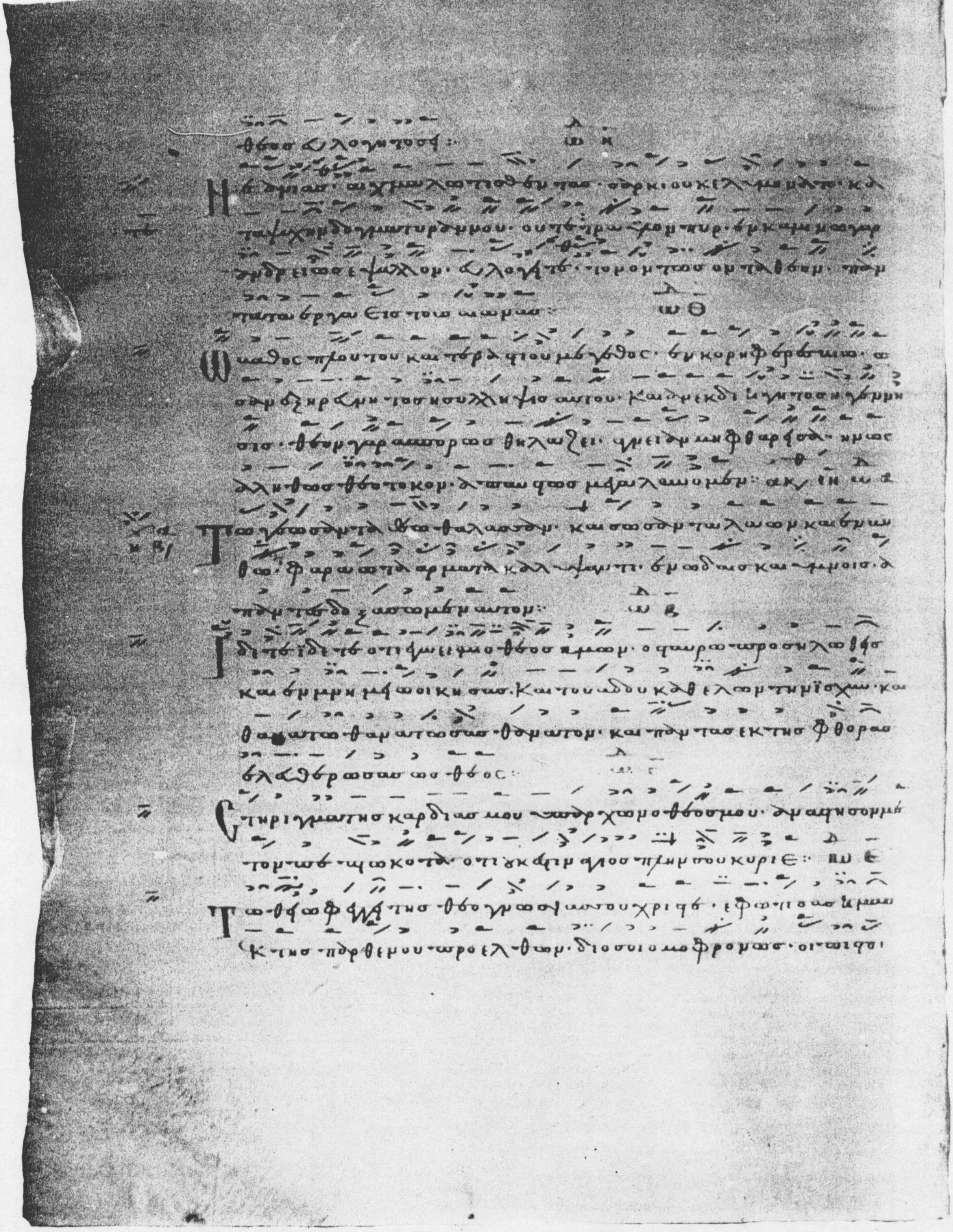
Ὅτι ... ἐν ὕδασι ... τὸν ... περὶ τῆς ...
καὶ τοῦ τὸν ἄλλον ... ἐλκύσαντος τοῦ θυρεοῦ· καὶ ... θε
τὸν ... ἐκ φθορᾶς ... μενον

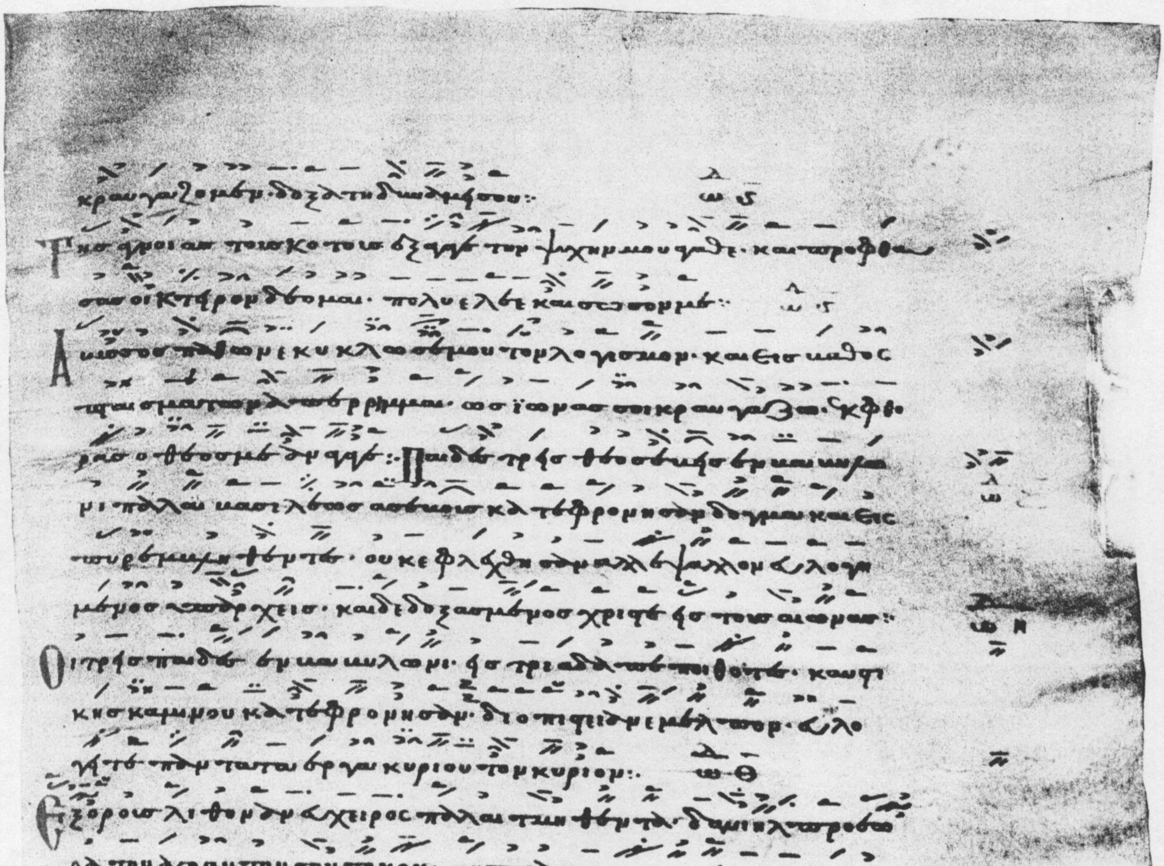
Ῥοιζώματι πυρὸς ... θυμοῦ ... :
φρικτοῦ· ἐπιδημήσαντα τὸν Χριστὸν τῇ κτίσει καὶ προσκυνεῖν·
οὐ χείλεσιν ... ἀλλ' ...
τοῦ ... λογισμοῦ κύριε· μονογενὴς ... θεοῦ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν: Οἱ ... βαπτικοῖς
ὡς ... τὴν ἐπιδημίαν σου κύριε· ...
... οὐκ εἰσῆλθον ... ἀλλ' ἐν ...
θέντες· τοιούτοις καὶ ... ὀργάνοις ...
... ἡ πίστις ... τὸν κτίσαντα θεόν· καὶ ...
... αὐτὸν ... ἡμῶν.

Ἱερουργὸν ... δαυίδ· Καὶ ... τὸν Χριστὸν ...
σα· τὸν προελθόντα ἐκ πατρὸς ... ὁμοούσιον· ...
... τοῦ· ... θεὸς τὸ
κεκραγότα ... ἀλληλούια ...

Ἐρράγη ... ῥάβδου ... καὶ διῆλθεν Ἰσραήλ·

ᾠδὴ λ

Ἐκλαμψον οὐρανόθεν χριστὲ ὁ θεός· ἐν τῇ σῇ οἰκονομίᾳ· ἤρξη
τῆς ἀφράστου σοφίας σου φιλάνθρωπε: ᾠδὴ ε

Οἱ ὀρθρίζοντες λόγε δοξολογεῖν σε τὴν καινὴν σου μιμούμενα
παφῶς τὸν τύπον τοῦ φανερωθέντος ὁμοίως καθημερῶν πρὸ
ἑῴου ἐκέκραξαν: Ἐκύκλωσεν με ἐκ τῶν λαῶν μου κύριε· ὁ προ-
φήτης ἰωνᾶς οὕτως τοῦ κήτους ἐκ· πρὸς σὲ ὁ θεὸς
ἐκ φθορᾶς ἐνμ...: ᾠδὴ ς

Ὁ διασώσας ἐν τοῖς παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ φλεγούσας· καὶ τὴν φλό-
γαν εἰς δρόσον αὐτοῖς μεταποιήσας· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς

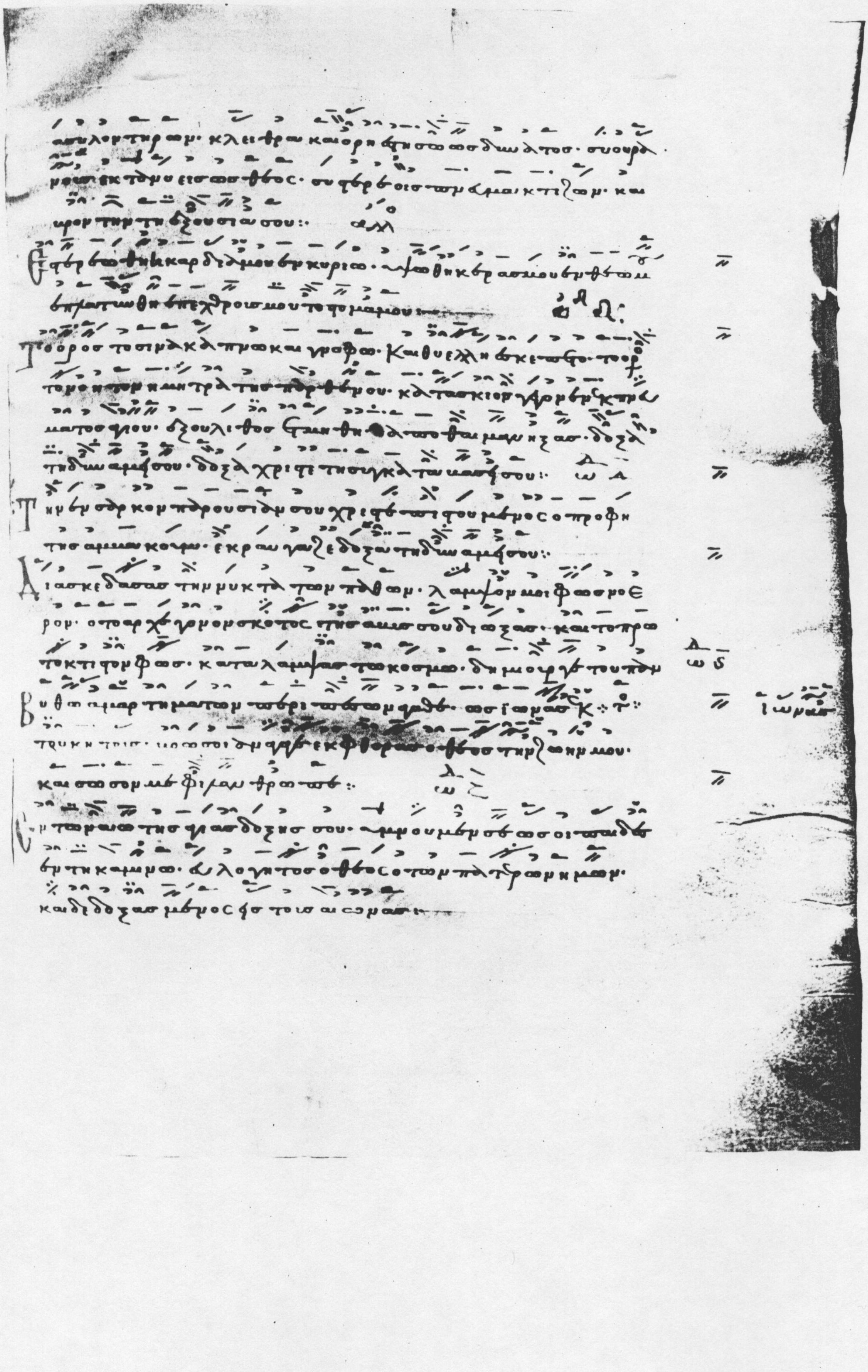
Τὸν φοβερὸν τοῖς χερουβὶμ καὶ θαυμαστὸν ... ὁ θεὸς τῶν πατέρων:
τοῖς σεραφίμ· καὶ τοῦ κόσμου ποιητήν· ἱερεῖς καὶ δοῦλοι
καὶ πνεύματα δικαίων· ὑμνεῖτε τὸν κύριον: ᾠδὴ θ

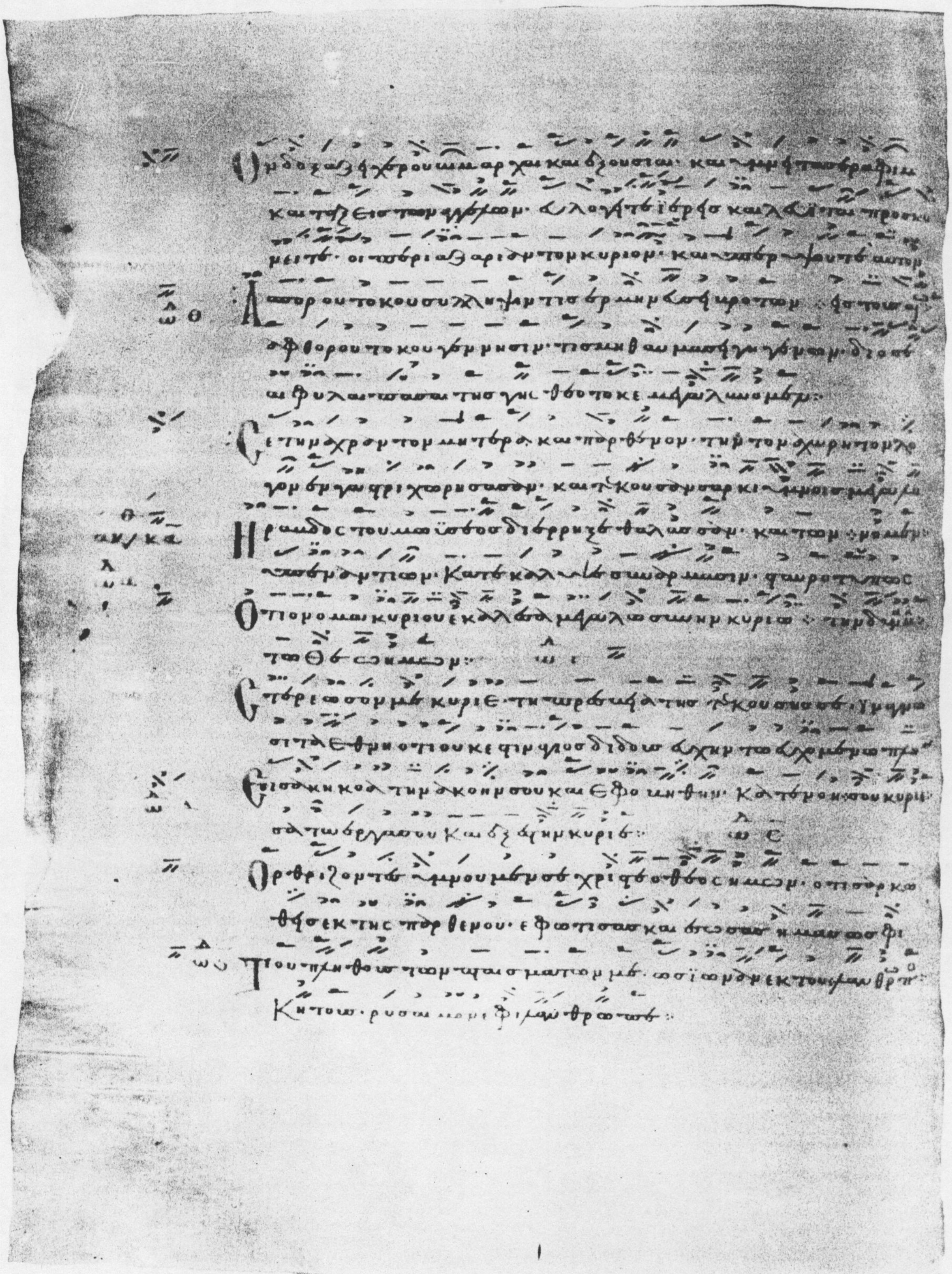
Μεγαλύνωμεν πάντες τὴν μόνην μετὰ τόκον· φυλαχθεῖσαν
παρθένον· ὡς μόνην θεοτόκον· ... παρθένον
...χωμένην: ᾠδὴ η [illegible]

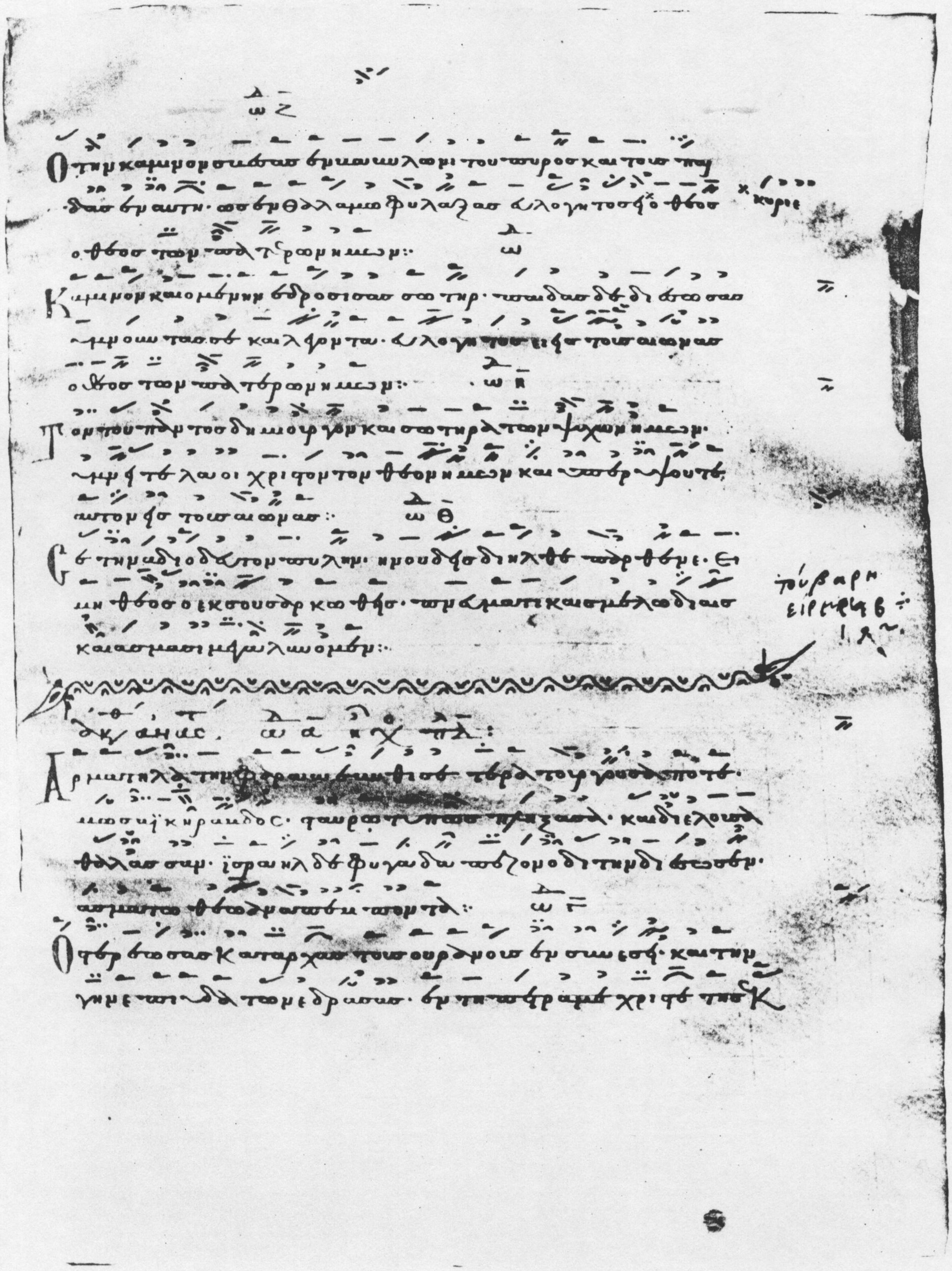
Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· τῷ ἐρυθρὰν γεώσαντι καὶ
φαραὼ καθίσαντι· καὶ λαὸν διασώσαντι: ᾠδὴ β

Πρόσεχε οὐρανέ· φθέγξομαι γὰρ μεγαλουργίαν θεοῦ· καὶ ὑμ-
νήσω· τὴν ἐσχάτων ἐκ παρθένου ἐνανθρώπησιν σαρκώσεως

Τὴν γῆν καταρδεύσασα· ὑδάτων ... ὥσπερ· τὴν ...

κλήσιν τὰς φήριζον· ὁ ποῦ κε φι πλήρωσον· ἄλλος μόνε φιλάν

Σύ μου ἰσχὺς Κύριε σύ μου καὶ δύναμις· σὺ Θεός ∴ θρέπ:

μου σύ μου ἀγαλλίαμα· ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών·

καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν

τῷ προφήτῃ Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου

ω ε Ἵνα τί με ἀπώσω· ἀπὸ τοῦ προσώπου ∴ δόξα φιλάνθρωπε:

σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον· καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον

σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ

φῶς τῶν ἐντολῶν σου· τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι:

ω ς Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη· καὶ ἡ ζω-

ή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ

φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε: ω ζ

Θεοῦ συγκατάβασιν· τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ·

διὰ τοῦτο οἱ παῖδες· ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί·

ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς

ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· ω η

Ἑπταπλασίως κάμινον· τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς

θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι·

σωθέντας τούτους ἰδών· τὸν δημιουργὸν

λυτρωτὴν ἀμέμπτως· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ὑμνεῖτε·
λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:
Ἐξέφηνας τοῦ τῶν οὐρανῶν· καὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ πλά-
τος ὑπεράνω ὅτι θεὸς ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις σω-
ματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν· εὐρυχωροτέρα
τῶν οὐρανῶν· διό σε θεοτόκε· ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
πων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν:: ακ ανασιωα ωα ηπλ
Ὑγρὰν διοδεύσας ὡς ξηρὰν· καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθη-
ρίαν διεκφυγών· ὁ Ἰσραὴλ ἀνεβόα· τῷ λυτρω-
τῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν:: ωγ
Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ κύριε· καὶ τῆς ἐκκλησί-
ας δομήτωρ σύ με στερέωσον· ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ·
τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα
μόνε φιλάνθρωπε:: ωδ Ἐκ σαρκός σου υπολιδας θεο-
τη τοσ δζε πορεαμ το προφητων και αποστολων
ο θεον οι προκριτοι· διο τα σε μεγαλοδοξω· δοξα τη δυ
Πᾶσα φωτι αι γαισομνιου τον μοιω· ο θεος ημων κυριε::
δεόμενος σου· ἵνα τὴν πολλήν σου ... ἐκ νυκτὸς
ὀρθρίσας ἀγαθότητα:: ωε Ἱλάσθητί μοι σωτήρ·
πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν

... προσευχῆς μου ... καὶ ἐπήκουσάς μου·
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου: λ ω

Π[…] ἐν καμίνῳ κατὰ [illegible] τὴν φλόγα θεοῦ [illegible] καὶ [illegible] δρόσον [illegible] μετ[…] τῶν· εὐλογη-
τὸς κύριε ὁ θεὸς [illegible]: ω η

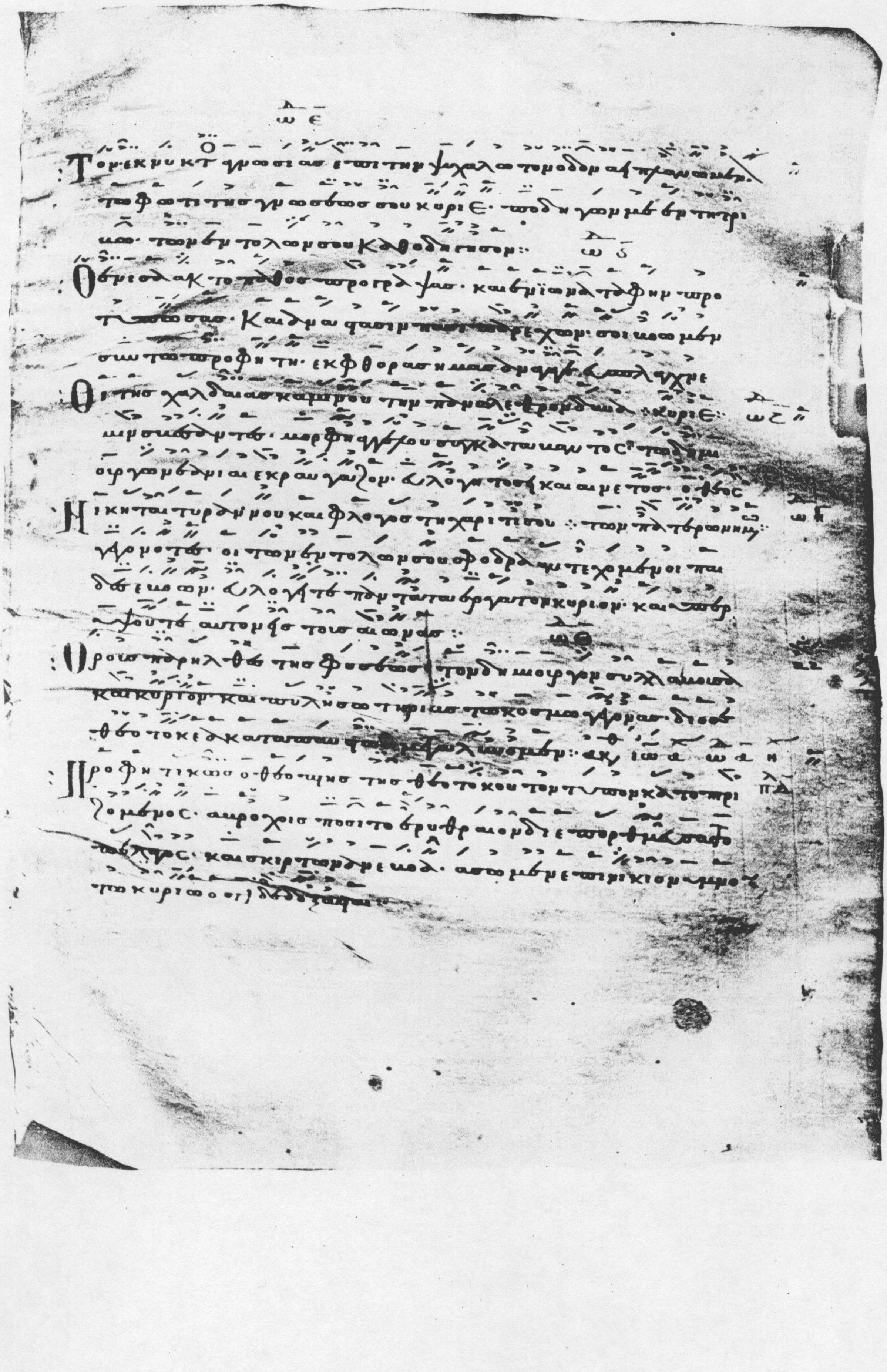
Ἡ ... μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων· καὶ λαῶν [illegible] προσ-
κυνούντων· εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ· πρὸς παῖδες [illegible] ὁμολογοῦν
τὸν κύριον [illegible]· καὶ [illegible] αὐτὸν [illegible]:

θ Ε[…] τὴν [illegible] θεοῦ μητέρα [illegible]· σὲ τὴν [illegible]
κυήσασαν· [illegible] λόγου [illegible] θεόν· τὴν [illegible]
ἀχράντων [illegible]· [illegible] θεολογοῦ[…] ψάλλωμεν:

αγανας λ ω Ἡ κεκομμένη [illegible]· καὶ [illegible] ἥλιος [illegible]
κε [illegible] κατὰ πόντου· καὶ
[illegible] κύριον
[illegible]

Τὸν φόβον σου κύριε [illegible] καρδίαις τῶν δούλων
καὶ [illegible]

Ε[…] ἐπὶ [illegible] σου κύριε· καὶ [illegible]
[illegible] σωτηρία· [illegible]
[illegible] δόξα τῇ [illegible] σου κύριε:

ω ζ

Ϲωπάζομεν κύριε τοῖς δουλωταῖς τοῦ λαοῦ σου· ὑβρίζομεν(?) δι' ὧν ἀμήν· καὶ τὰ τόξα τῶν πολεμίων τῶν σῶν συντρίψον· καὶ τῆς ὑποχ(...)σμοῦ τὸ κράτος ...σον· ω α

Ὁ θεοφόρος πνεύματι σοφῷ φωτισθείς· προφήτης Ἀμβακούμ· τὴν ἐσχάτων σου ἔλευσιν· προκατιδὼν ἐμελῴδει· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐξ ὄρους παρθενικοῦ κατασκίου σαρκούμενος· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε· ω ε

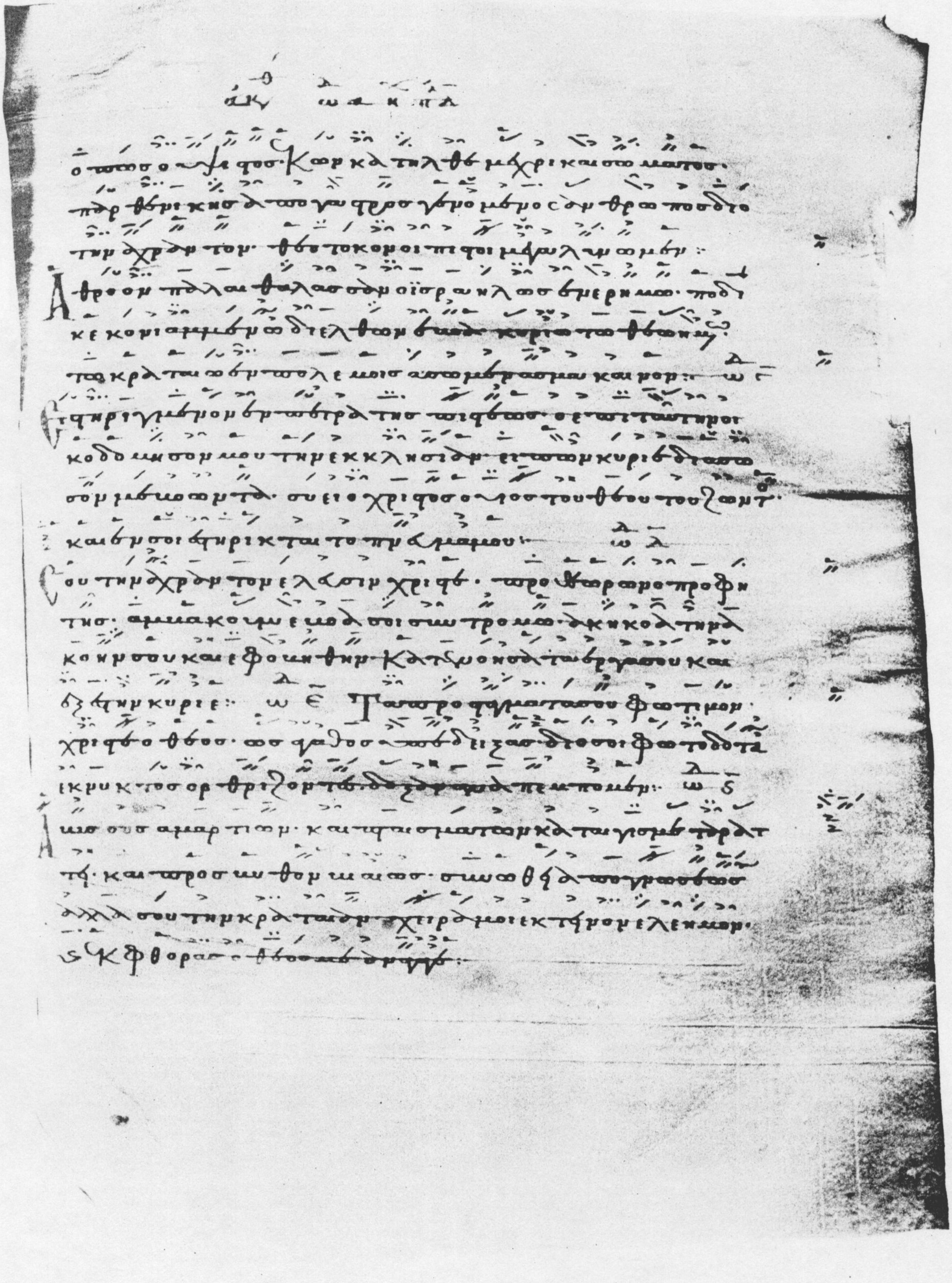
Ὅτι θεὸν ἄλλον ἀγαθόν· πλὴν σοῦ οὐ γινώσκομεν· πρὸς σὲ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον· κ(αὶ) νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε·

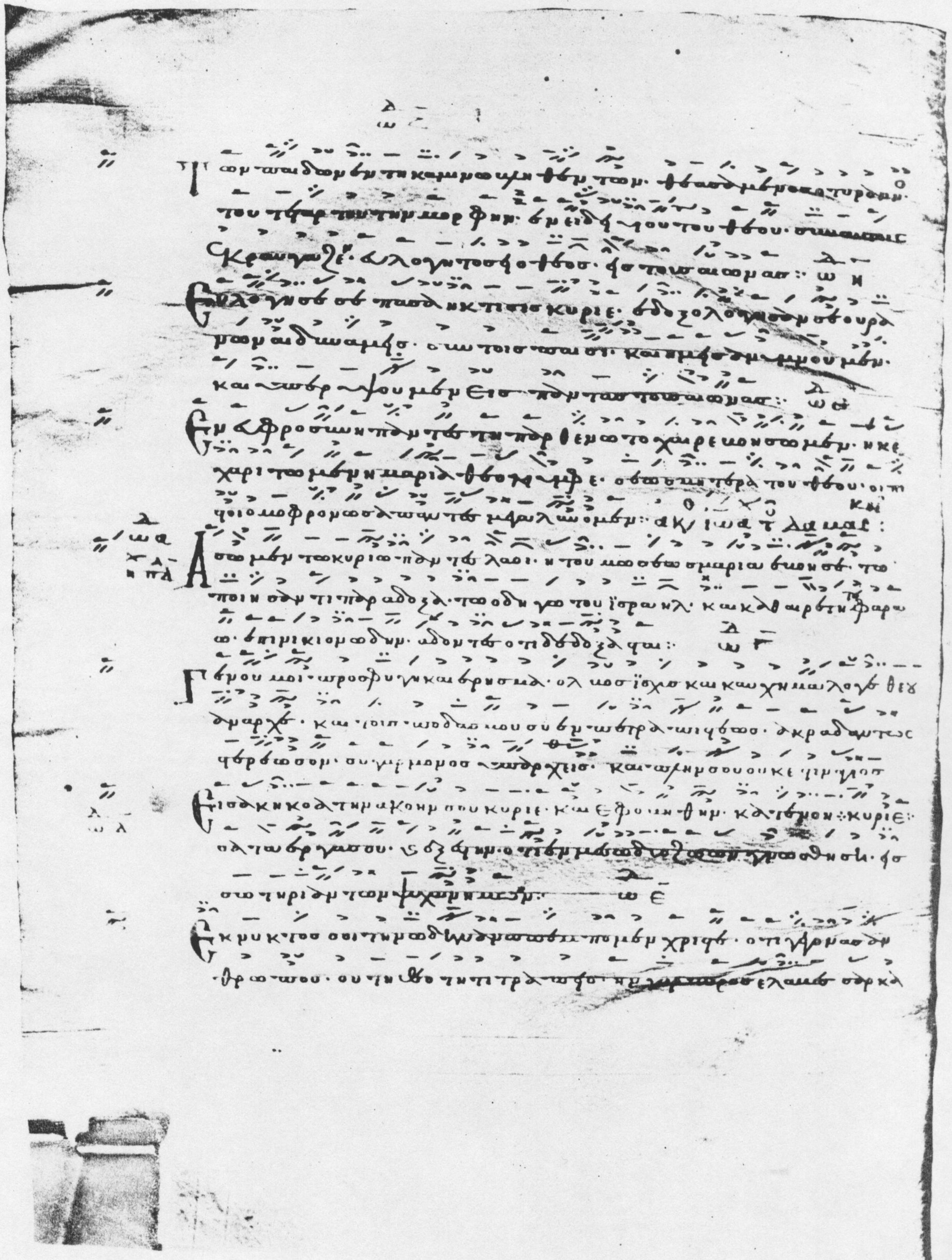
Πρὸς τὸν δυνάμενον σῴζειν· ἐκ βυθοῦ ἁμαρτιῶν· φιλανθ(ρώπως) ἐβόησα· καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε· τὴν ζωήν μου ὡς φιλάν(θρωπος)·

Ἐν τῷ τῆς δόξης ἤρατο ὁ τύραννος· καμίνου ἄγνως ... θερ... πρὸς τιμωρίαν τῶν θεοφόρων· ἐν ᾗ τρεῖς παῖδες ὁμόλογοι τὸν ἕνα θεόν· τρισσῶς ἀνύμνουν λέγοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ· ω ζ

Ἀσεβείᾳ(?) ὡς ὄργανα ἀλλ' ...βρος· ...φθογγοι ἐκελάδουν φορμίγγων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα χειρ... ...εις τοὺς αἰῶνας· ω θ

Φρίξε πᾶσα ἀκοή· τὴν ἀπόρρητον ... κατάβασιν·

Εὐλογητὸς εἶ πᾶσα ἡ κτίσις κύριε·
Ἐν εὐφροσύνῃ πάντες τῇ παρθένῳ τὸ χαῖρε
Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ πάντες οἱ λαοί·
Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου κύριε· καὶ ἐφοβήθην·

ἄλλως σοι· ὁ τιμώμενος ἐνδόξως δεδόξασται:: ω Δ

Σὺ εἶ τὸ φρούριον τῶν προστρεχόντων σοι κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου::

Εὐφρόσυνον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας· ὁ τοῖς οὐρανοῖς πολλοῖς φρουρήσας· ἐν τῷ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν σωτῆρα· καὶ λυτρωτὴν καὶ οἰκτίρμονα:: ω Δ

Εἰ χοροὶ κατὰ τὰς κιννύρας ὁ προφήτης· τῆς μόνης θεοτόκου μέλλοντος σαρκοῦσθαι· θεοπτικῶς κατεφρόνουν καὶ ἐν τρόμῳ ἐδοξολόγησαν τὴν δύναμιν:: ω Ε

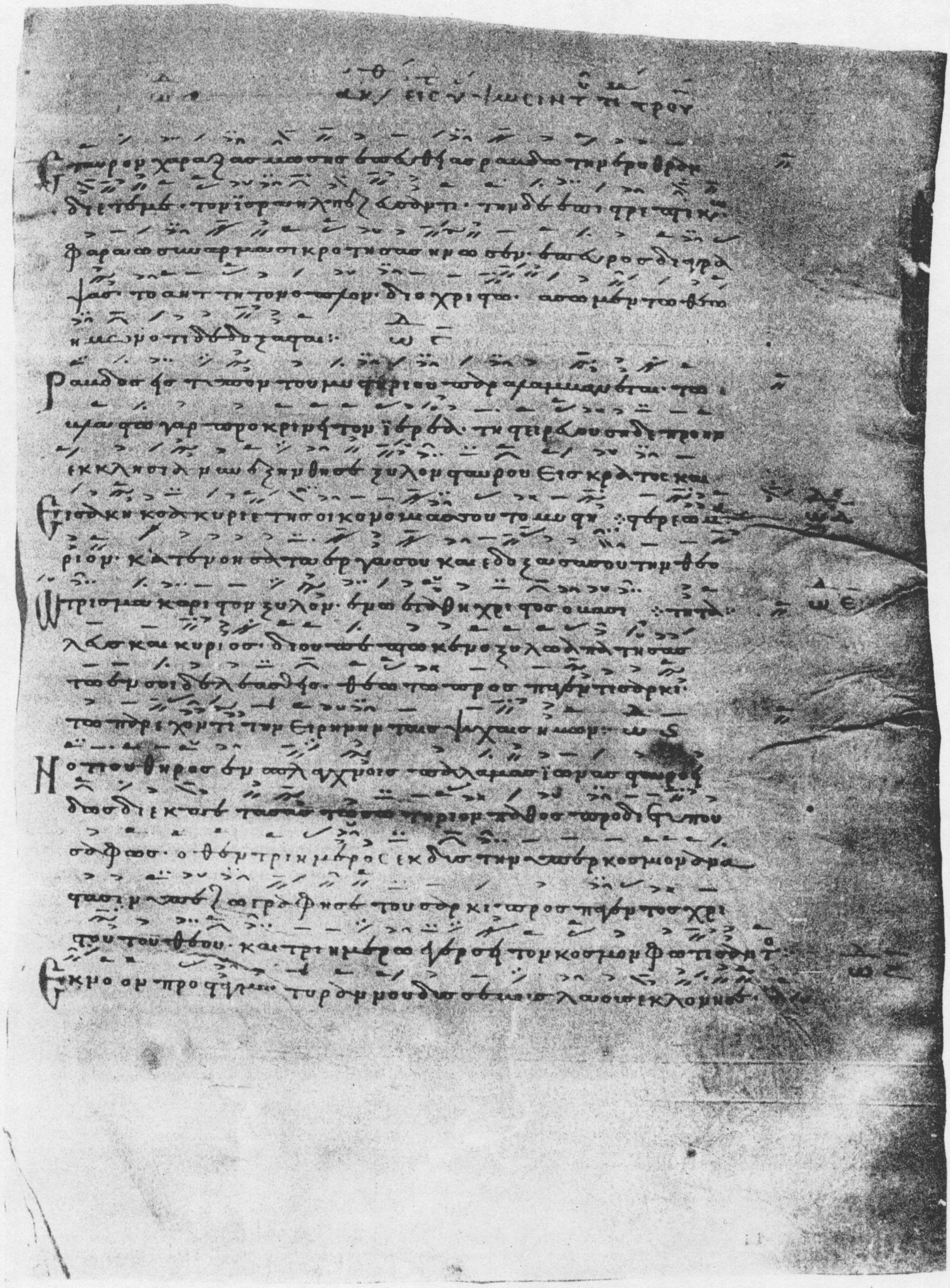
Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου κύριε· καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ τὴν σὴν εἰρήνην· παράσχου φιλάνθρωπε:: ω Ϛ

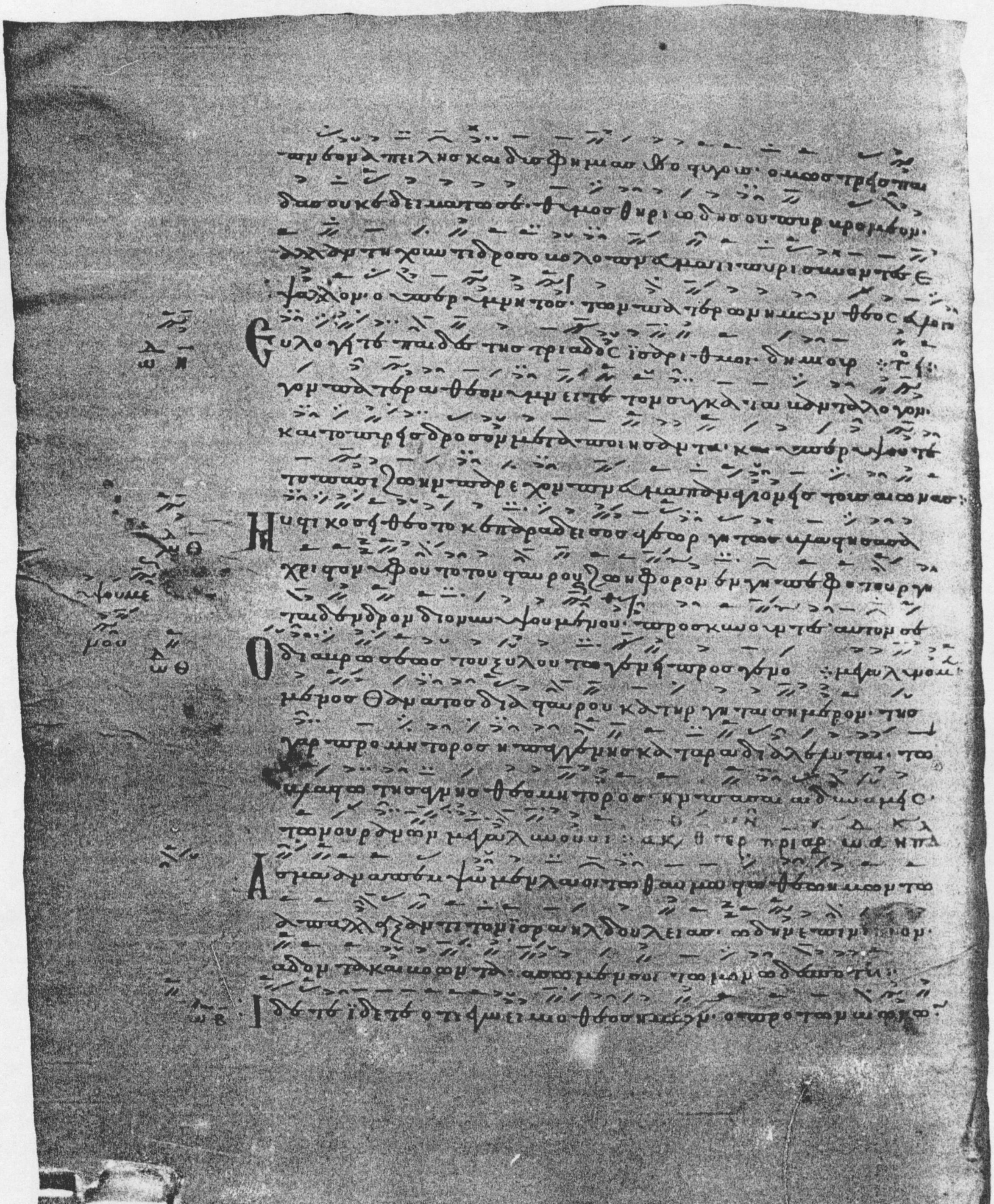
Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν· ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· πολυέλεε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν::

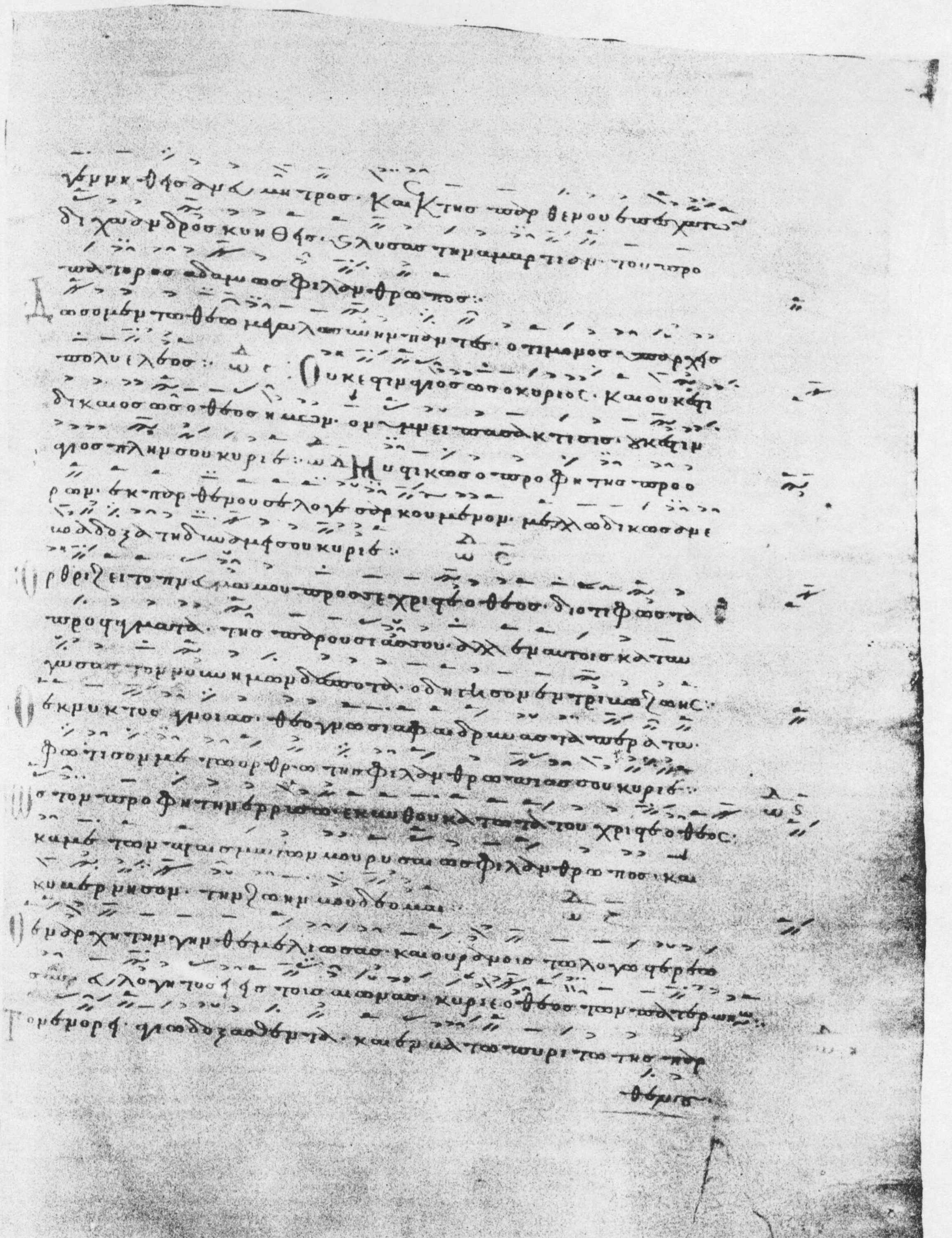
ω Ζ Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας· καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· τῇ πίστει τῆς τριάδος τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν· ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν λογικῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

ω Θ Κυρίως θεοτόκον σε ὁμολογοῦμεν· οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή· σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες::

τω λαω σου ... ρισ ... κυριον ... και συν

ρ ... αυτον εισ τουσ αιωνασ:: ω θ

Μεγαλωσ ο μεν ... χριστου του θε

ου ... :: ω

Τον ϊσραηλ εκ δουλειασ· ελυτρωσω κυριε· ... σου

τη κραταια· ωσ εκει τον ρυσαμενον· και νυν ημασ ... ::

Τω εκτιναξαντι εισ θαλασσαν· την τυραννιδα φαραω·

τον ϊσραηλ ... ... χριστω

ο τι δεδοξασται εισ τουσ αιωνασ:: ω β

Προσ ... χριστον τον σω

τηρα του κοσμου· τον μονον φιλανθρωπον:: ω γ

Οφθεισα ... εν τη χειρι σου ... θεου ... ουρανιουσ εν τω

... θεισ ... ...

... θεον ... καρδιασ::

Ο ... λογω τοισ ουρανιοισ· και την γην εδρασασ επι

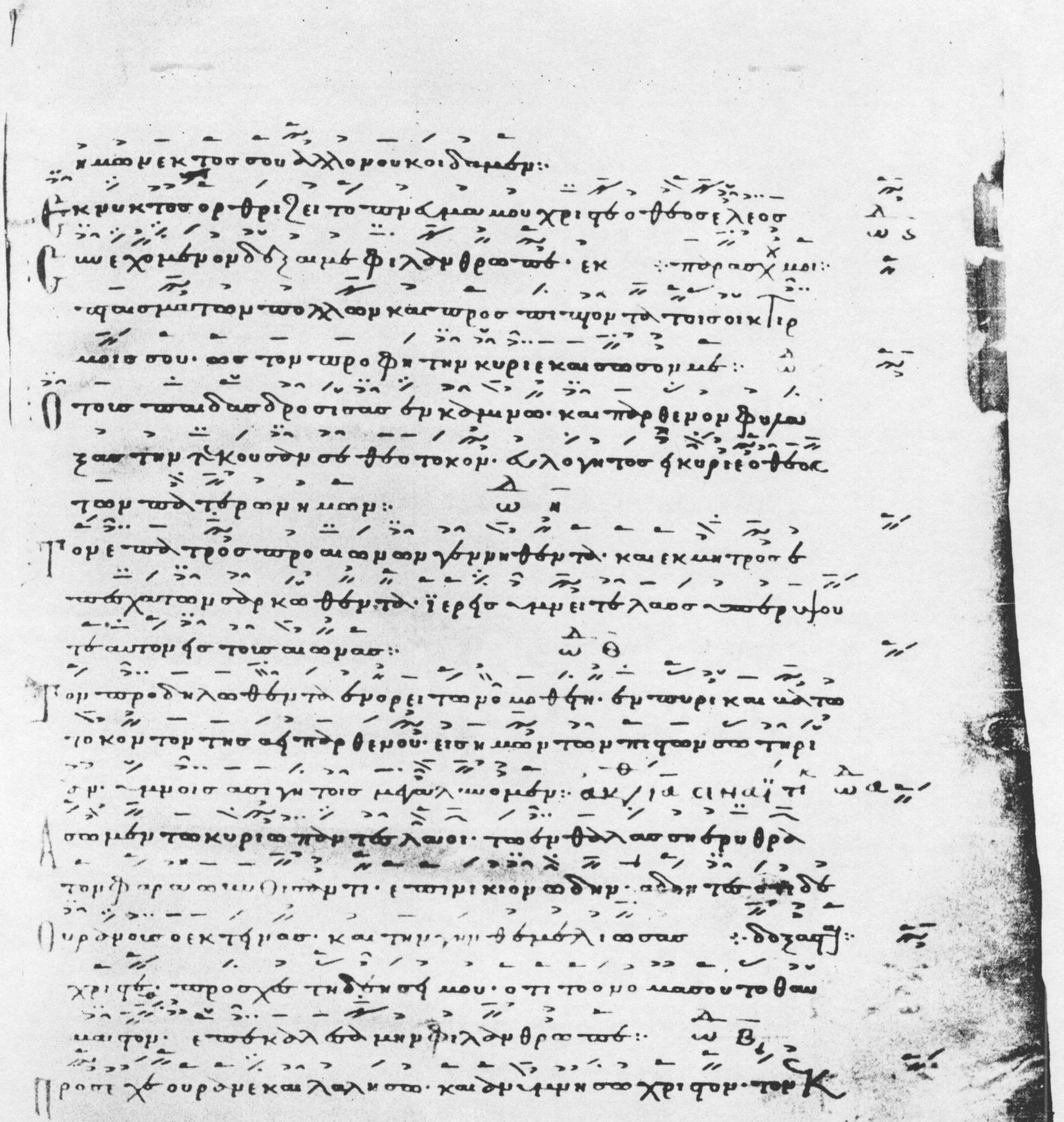
... των πολλων· ... και δοξο

λογειν σου κυριε:: ω δ

Εκαλυψεν ουρανουσ η αρετη σου κυριε· και τησ ...

σου την· τησ ... πληρωθη:: ω ε

Ορθριζοντεσ ... κυριε· σωσον ημασ· συ γαρ ει θεοσ

παρθένου τεχθὲν τὰ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ::

Πο[illegible] τῶν ἀθέμιτων· καὶ οἱ ἄθεσμοι [illegible] πυρὸς ζῶσιν τὸ διὰ παντός ::

Οὐρανοὺς ἐκάλυψε κυρίου ἡ ἀρετή· καὶ τῆς αἰνέσεως ἐπλήρωσε τὰ πάντα [illegible] ::

Ὁ τῶν ὑπέρων χεῖρα ἐκτείνας φωνὴν Θεοῦ· κύριε ἐλέησον καὶ σῶσον

Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς τὸ ἐκ παντὸς σοφίας :: πρὸς προσώπου ὁμολογεῖν [illegible] καὶ [illegible]

Ἀπερρίφησαν φωνὴ ἐν καρδίαις θαλάσσης· καὶ ἐν δόξῃ σωτηρίας τὰ θαυμάσιά σου κύριε ::

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν καμίνῳ [illegible] οὐ προσεκύνησαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς δροσιζόμενοι τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν ::

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ· σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν

Ἐν τὴν [illegible] τῶν οὐρανῶν θεοτόκε καὶ φῶς [illegible] κύριον :: τὴν [illegible] τοῦ ἡλίου [illegible] μεγαλύνομεν :: ΑΚ ΙΒ ΕΙ ΝΟΙ

Τὸ θαυμαστὸν [illegible] τὴν ἐρυθρὰν τοῖς λαοῖς Ἰσραήλ· αὐτὸν μόνον [illegible] δοξάζομεν ::

Τὸ θαῦμα [illegible] μεγαλ[illegible] καὶ μεγαλοπρεπ

ακ/αη κρι εις γενεσι τ θκχ ωα η πλ δ:

και μεν την· υμνοις τον τοκον σου μεγαλυνωμεν::

: Τω σωτηρι τροπωσαμενω πολεμους εν βραχιονι αυτου· και διασωσαντι τον λαον εν ερυθρα θαλασση· ασωμεν αυτω ως λυτρωτη ημων οτι δεδοξασται:: ω β

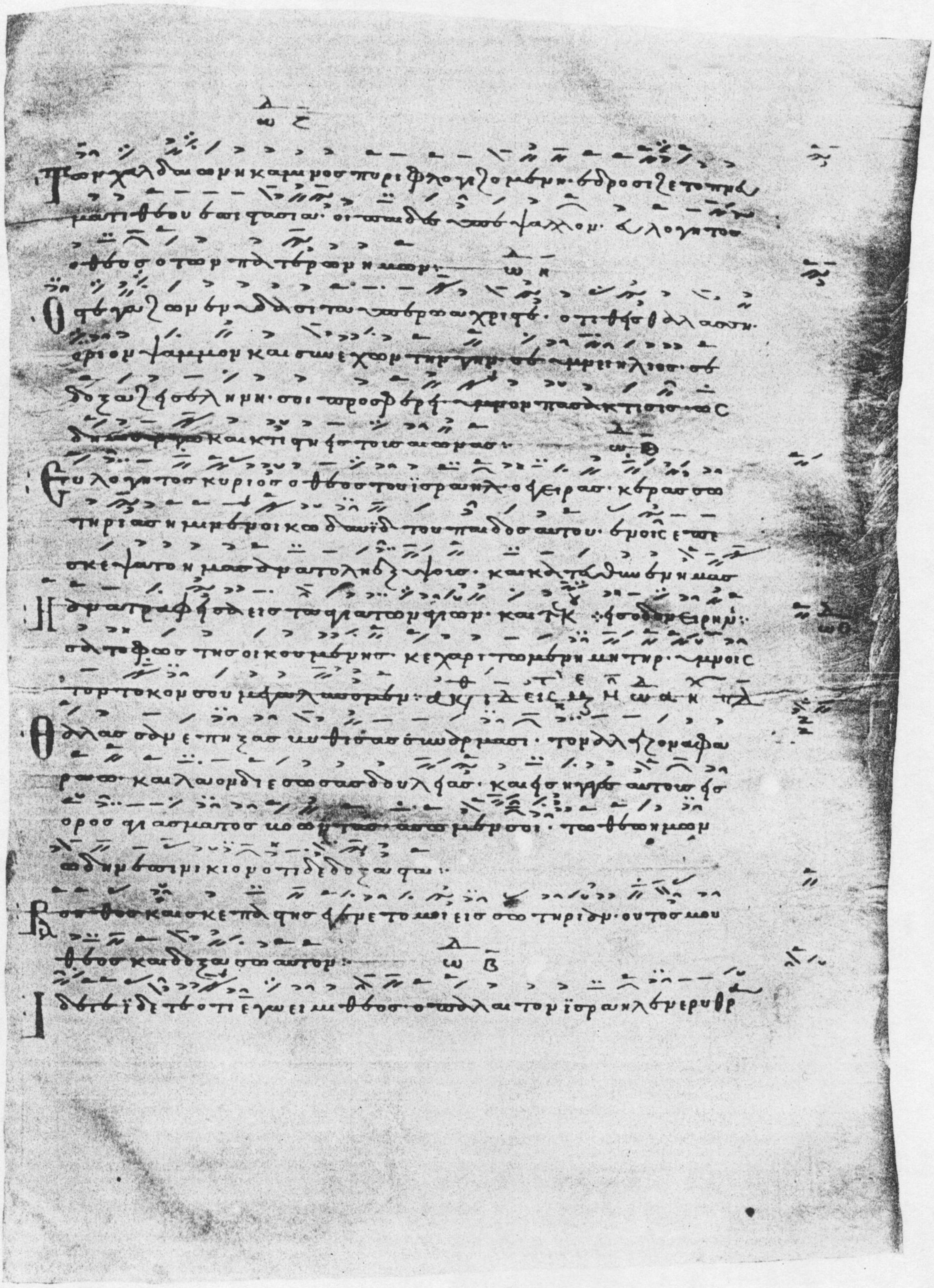
: Ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι θεος· ο διασχισας την ερυθραν θαλασσαν· ραβδω μωσαικη· και διασωσας τον λαον και οδηγησας αυτον· και διαθρεψας αυτον· εν τη ερημω ως ημερα· και ζωογονησας αυτον εκ σπορος βλαστηματος:: ερεις ω ω θε

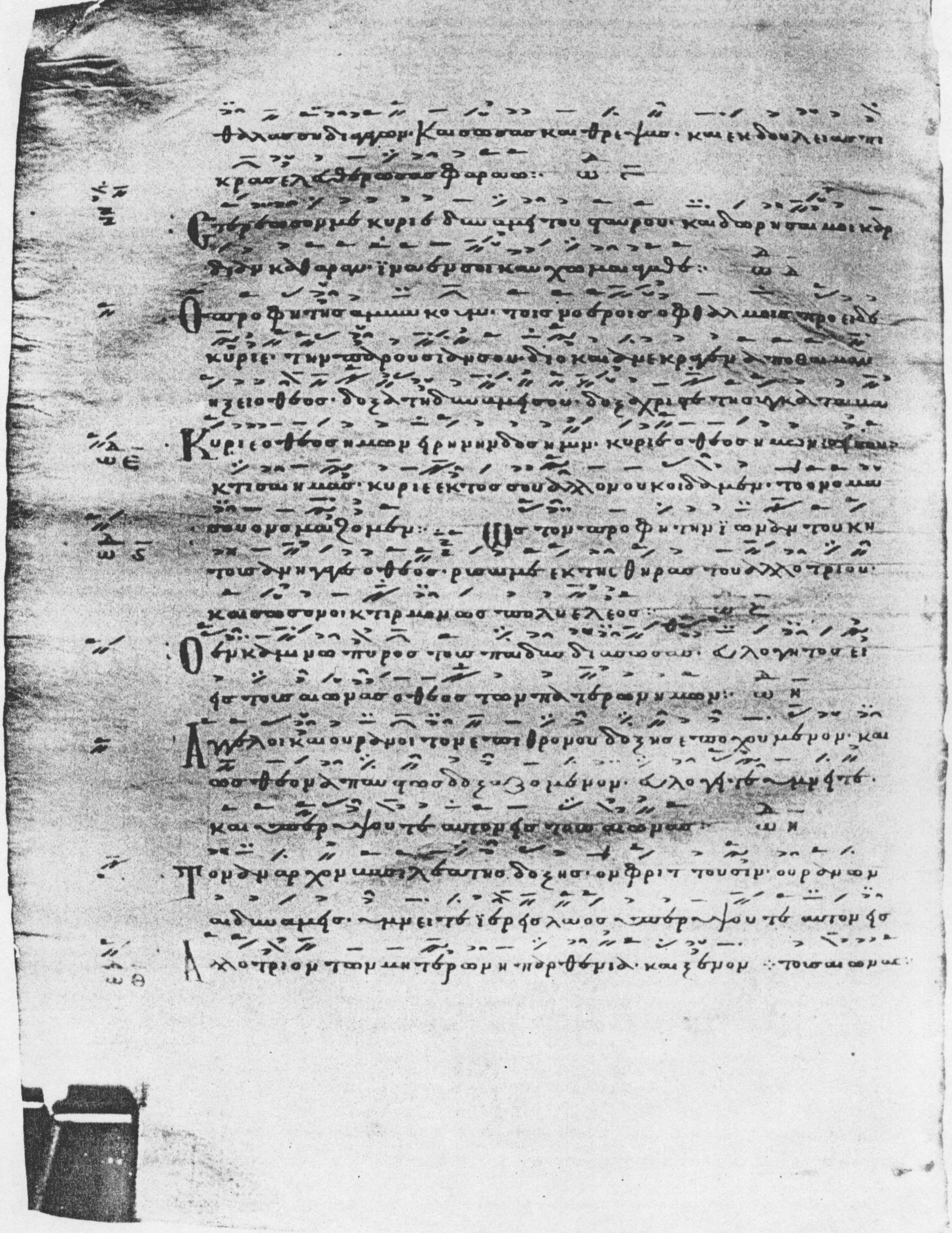
ω γ : Εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω· υψωθη κερας μου εν θεω μου· επλατυνθη επι εχθρους μου το στομα μου· ευφρανθην εν σωτηρια αυτου::

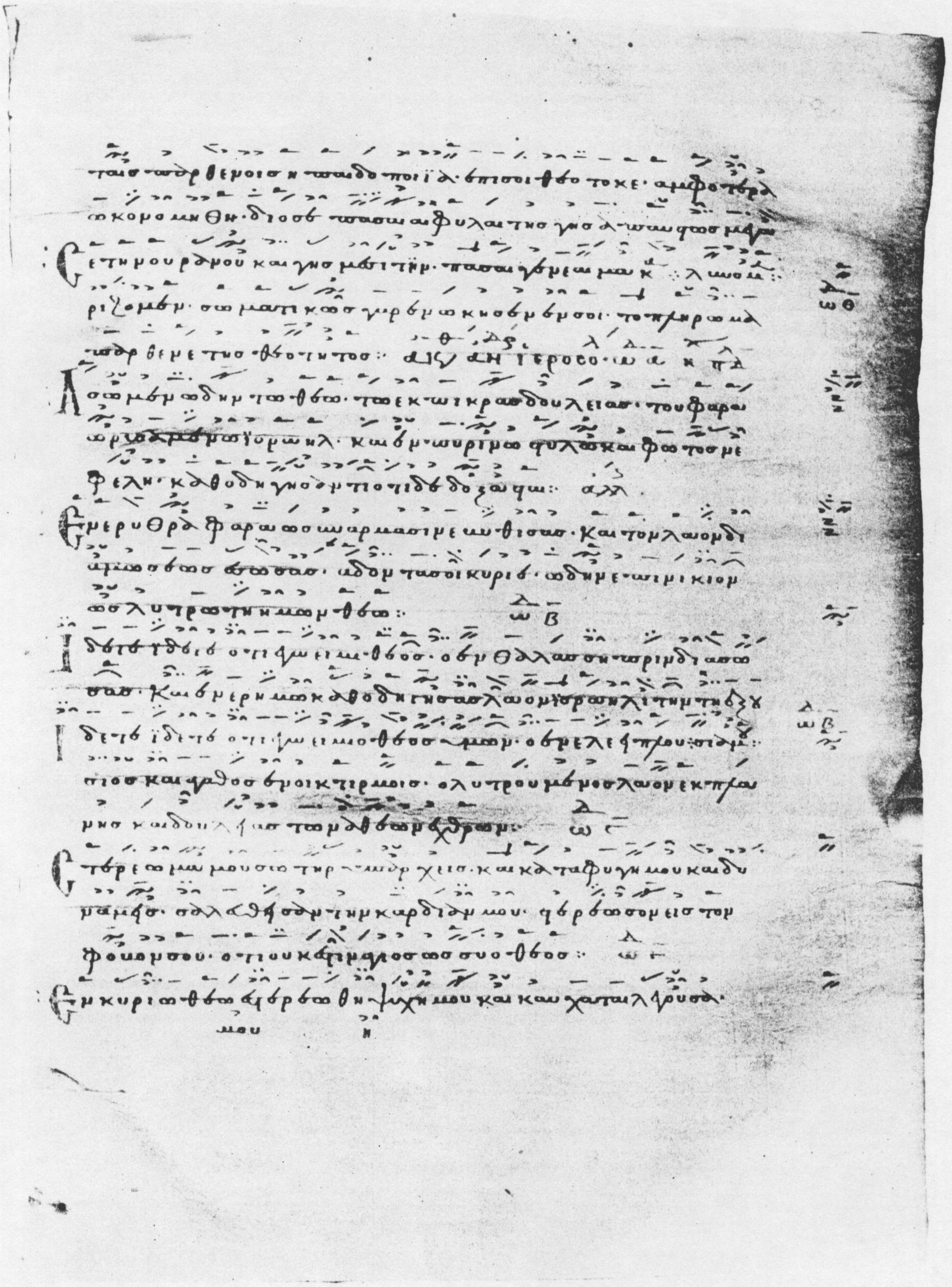
ω δ : Ακηκοα κυριε την ακοην σου και εφοβηθην· οτι αρρητως ως αυλη φως ωμιλησας· εκ της παρθενου μου προηλθες σαρκωθεις· δοξα τη δοξη σου χριστε δοξα

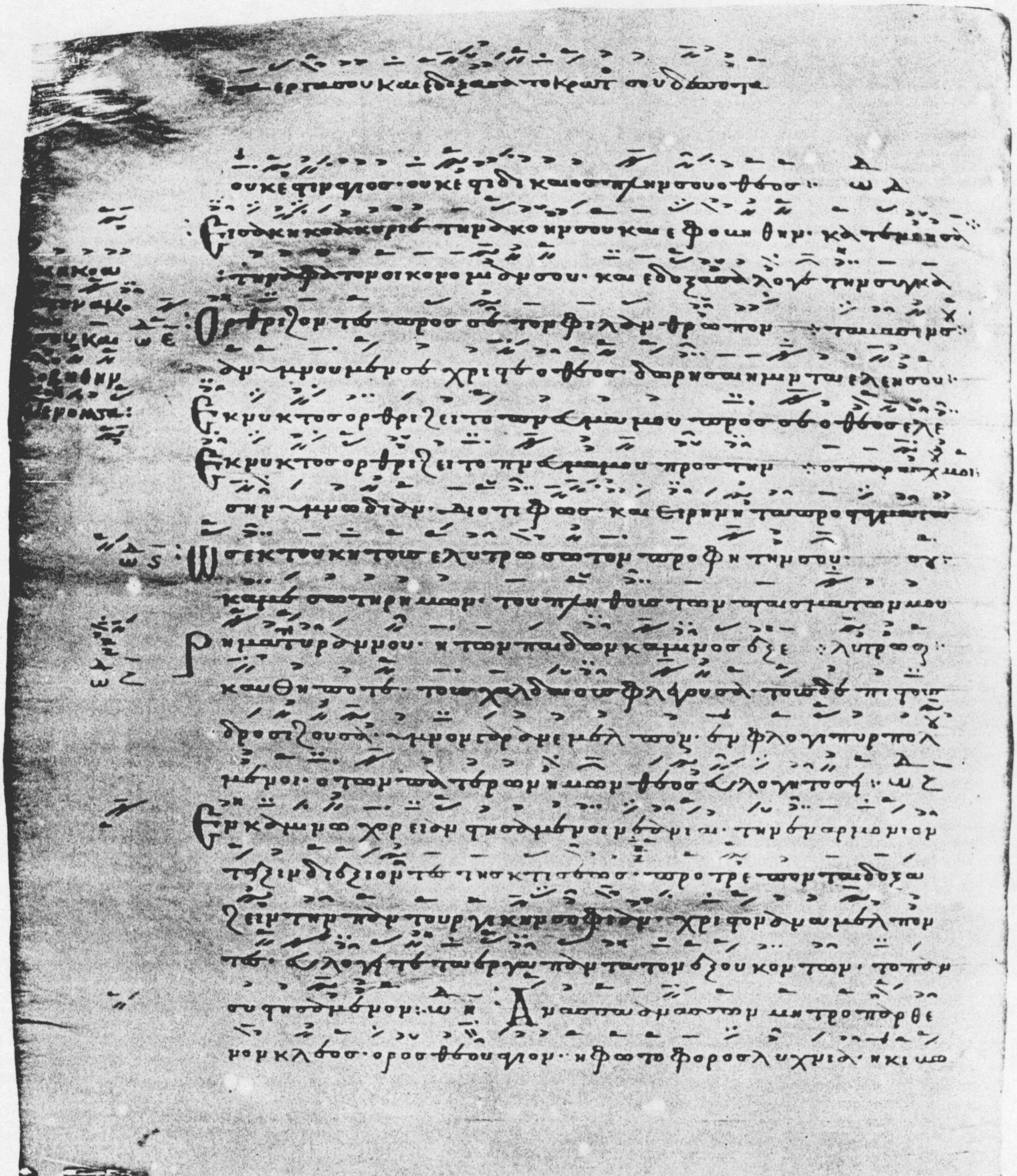
ω ε : Τον ζοφον της ψυχης μου διασκεδασον φωτι :: τη δυναμει σου· δοξα χριστε ο θεος· ο τοις αρχαις νομοις κοινωσας της αυτου· και δωρησαμενοι το φως των προς την ματην ημων ολον εκ παρθενου ζοφου εξαγαγων δοξα σοι:: ω ς

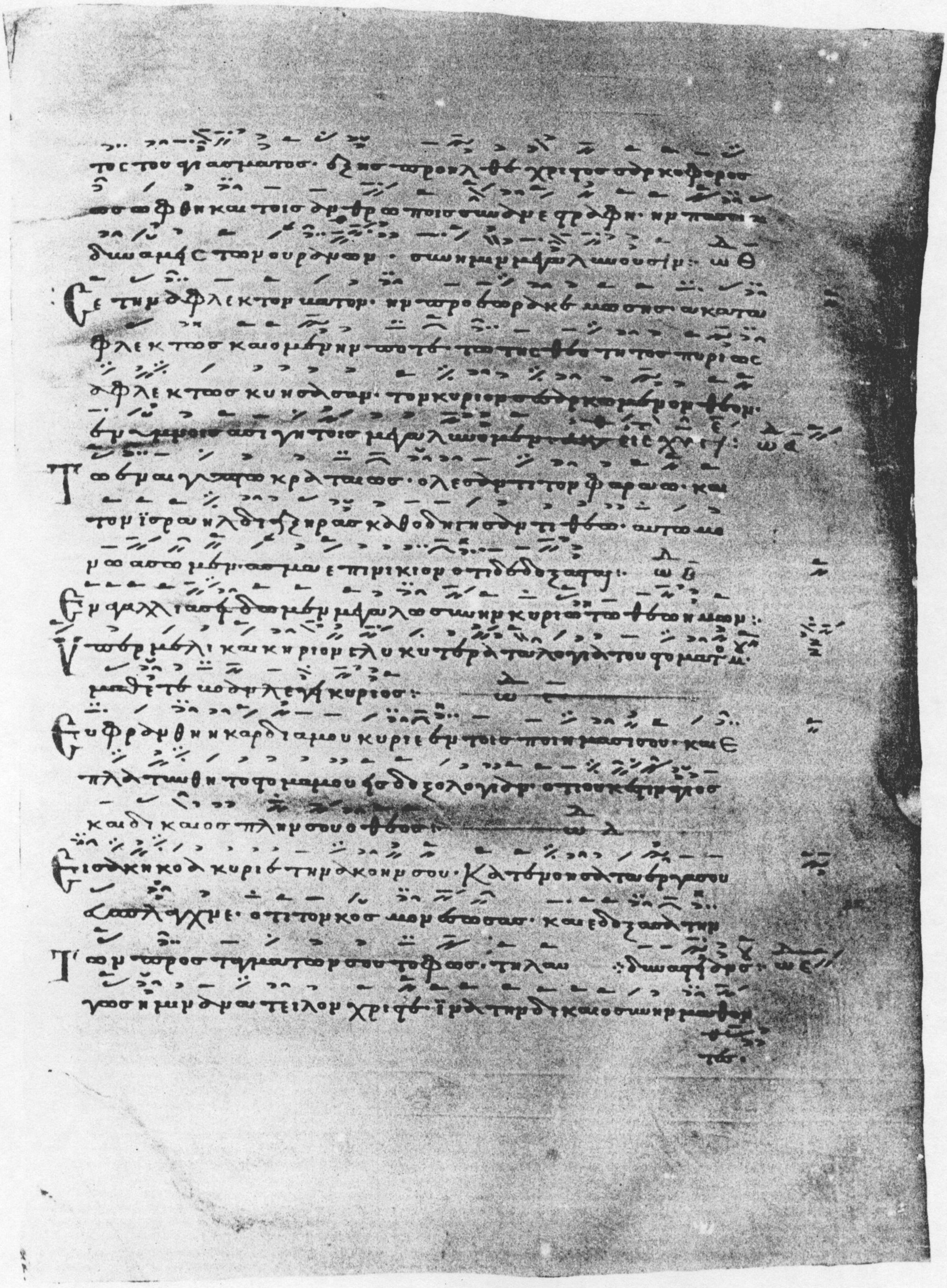
Ως ομοιω ταις θαλασσαις φιλανθρωπε· τοις κυμασι του ωου χειμαζομαι· διο σοι βοω σοι τοις μονω σωσοι· ρυσαι με εκ φθορας την ζωην μου εσπλαγχνε κυριε::

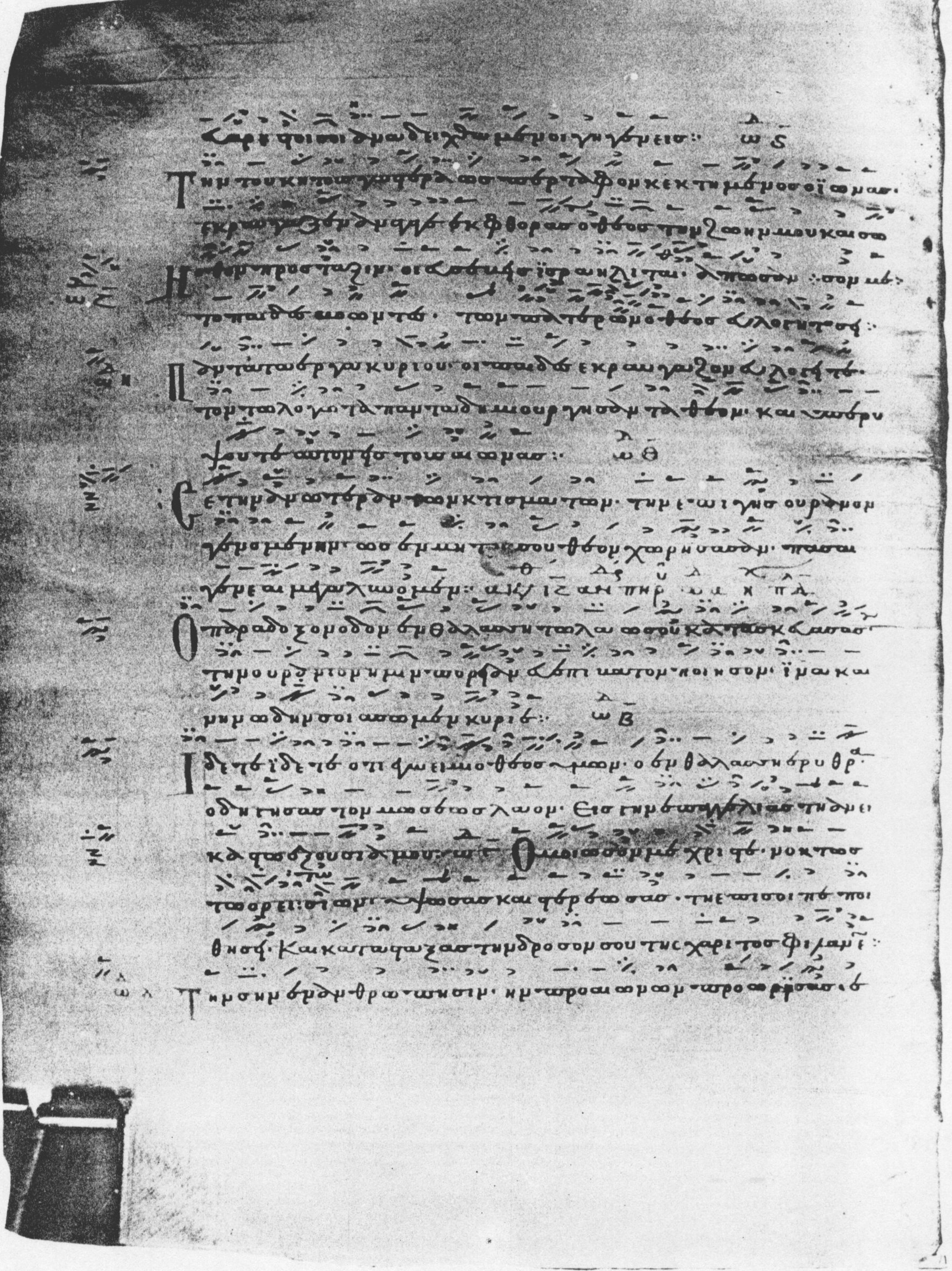

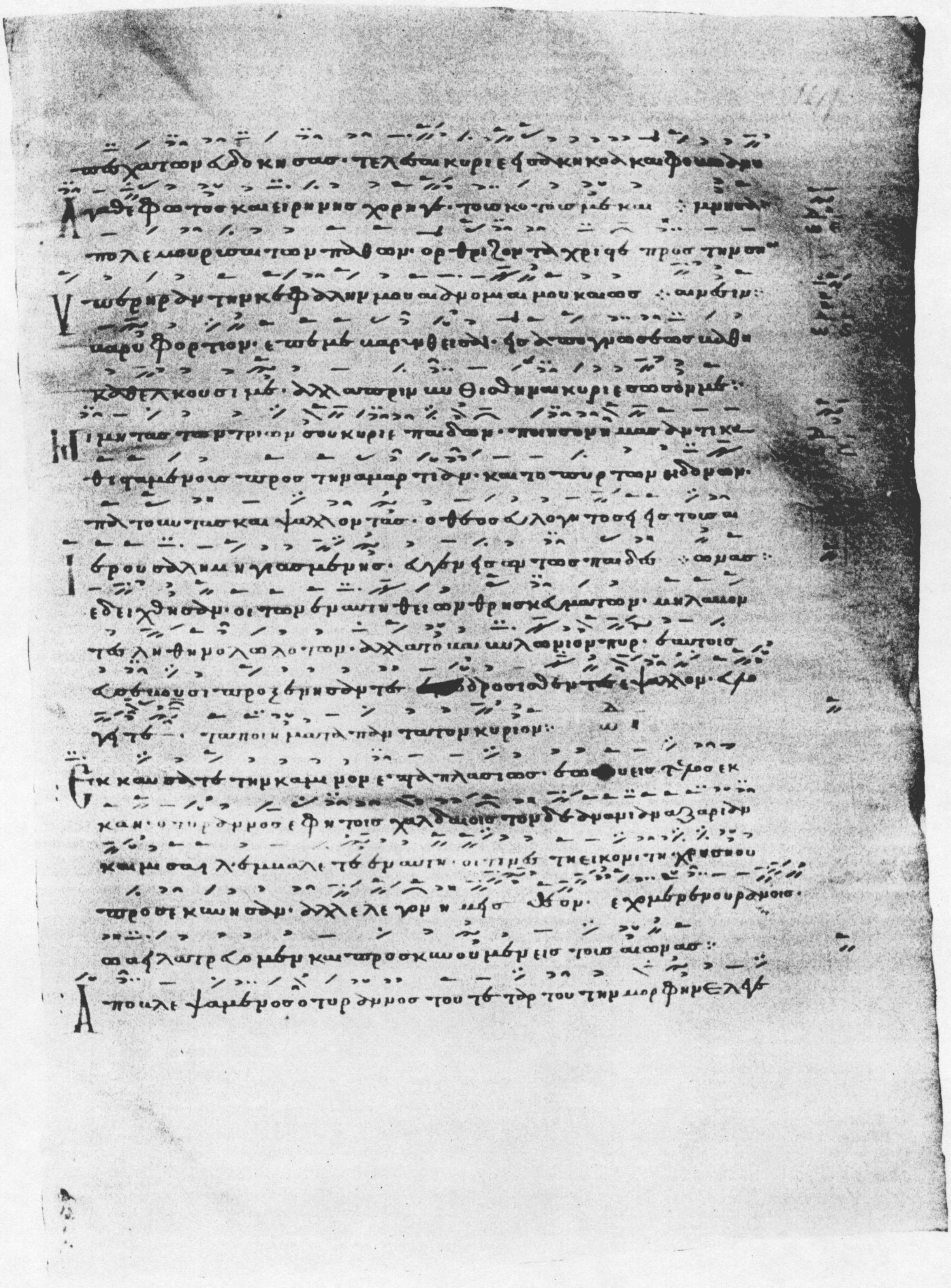

τοῖς μετ' αὐτοῦ· πρὸς ἐκ... ομένην τὴν φλόγα· μὴ δὲ τὸν ὄρασ-

ιν· τοὺς ... μορφήν· δεξάμενος τὸν μόνον· ἐκ πολιτ... μου

... τῶν τριῶν ὁ χορὸς ... χριστὸς εἰς τοὺς αἰ-

Θ Σώματος σου θείας ... καὶ ... ὤμασ-

τῆς τοῦ λόγου· πρὸς τὴν ἑκούσιον σάρκα ... ἡμῶ

μόνας ... ἀρτίως προσευχὰς ... χριστὸν ... κου-

σα· διπλοῦν ... καὶ θεὸς ὁ δεικνύμενος· ὃν

α ὑμνοῦμεν τὸν σὸν θεοτόκε ... ἀκ... ἱκετεύω

Πλ Τὸ κατ' ἀδιελόμενος τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ... διαιρέσας·

καὶ διαγαγὼν ... τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς· ἐν χειρὶ κραται-

ᾷ καὶ ... ἐν βραχίονι· τῷ μόνῳ θεῷ· ἄσωμεν τῷ ποιοῦν-

τι· μεγάλα καὶ παράδοξα· θαυμαστὰ καὶ ἔξαισια τέρατα::

Β Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ πάντων ... οὐρανοῦ τε

καὶ γῆς· καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς· ὁ τὸν λαὸν μου διαφυλάττων ... ἐν

... κορέσας· ... καὶ ... ::

Δ Ἐστερέωσας χριστὲ τὴν ... ἐκκλησίας ... ἡμᾶς ποιήσας

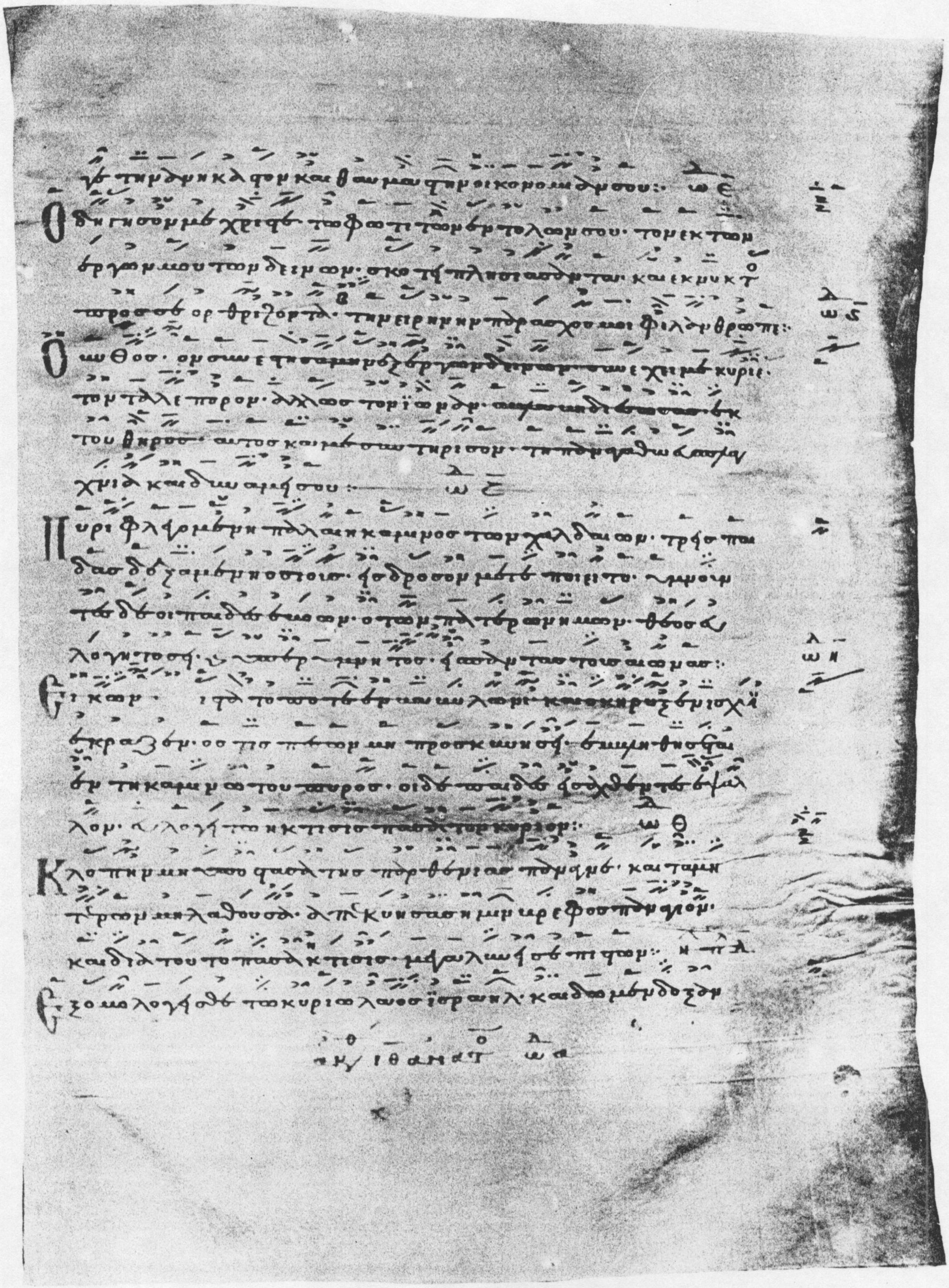
... ὑμνοῦντας ... ἐν ὀρθοδοξίᾳ ... οὐκ ἔστιν ἅγι-

ος πλὴν σοῦ κύριε::

Εἰσακήκοα κύριε τῶν θαυμασίων

σου ἔργων· τὴν παράδοξον ἐργασίαν· ὅτι ἐκ παρθένου ...

... σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς· καὶ ἐδόξασα ...

του θεου· τους ερυθρευσαντας· και φαρισαιους θεοκτονους· και

σωσαντα τον λαον αυτου· ως θεος αθανατος· νικησαντα

θαυμαστως θεον ημων ον ωδαις δοξαζομεν:: ω β

Αρτον ευφρανοντα τον ανθρωπον παρασχων· ενα των ιερων αυτου μαθητων

ρημασι των ωδων ηδη ευφραινεις Χριστε ουν λαβων και ευχαριστησας

τω πατρι· τους μαθητας ευθυς εστησας τω ποτηριω· εν μεγα

λω σου ηχω δοξαζουσιν:: ω γ

Ως λογισμους καθαρους τω ουρανω του ευρυσαντας Χριστε

την θαλασσαν ημων περιεστησας· και την καρδιαν μου

ψυχην· μεταμοιας δακρυα δωρησαι· ου την ασιμφλοος ωσω

Την ακοην σου Κυριε ο εισακηκοως ο προφητης Αμ βακουμ

και κατα τον οικον του ηλθες· Κατερχομενος γαρ της σης παρουσιας

την ενανθρωπησιν· και εκραυγαζεν δοξα τη συγκαταβασει σου:

Εξελυσας αμαρτηματων ημων τη σαρκι ου προς ημας

σου· οδηγησον με Χριστε ο θεος· την ψυχην μου φωτισον·

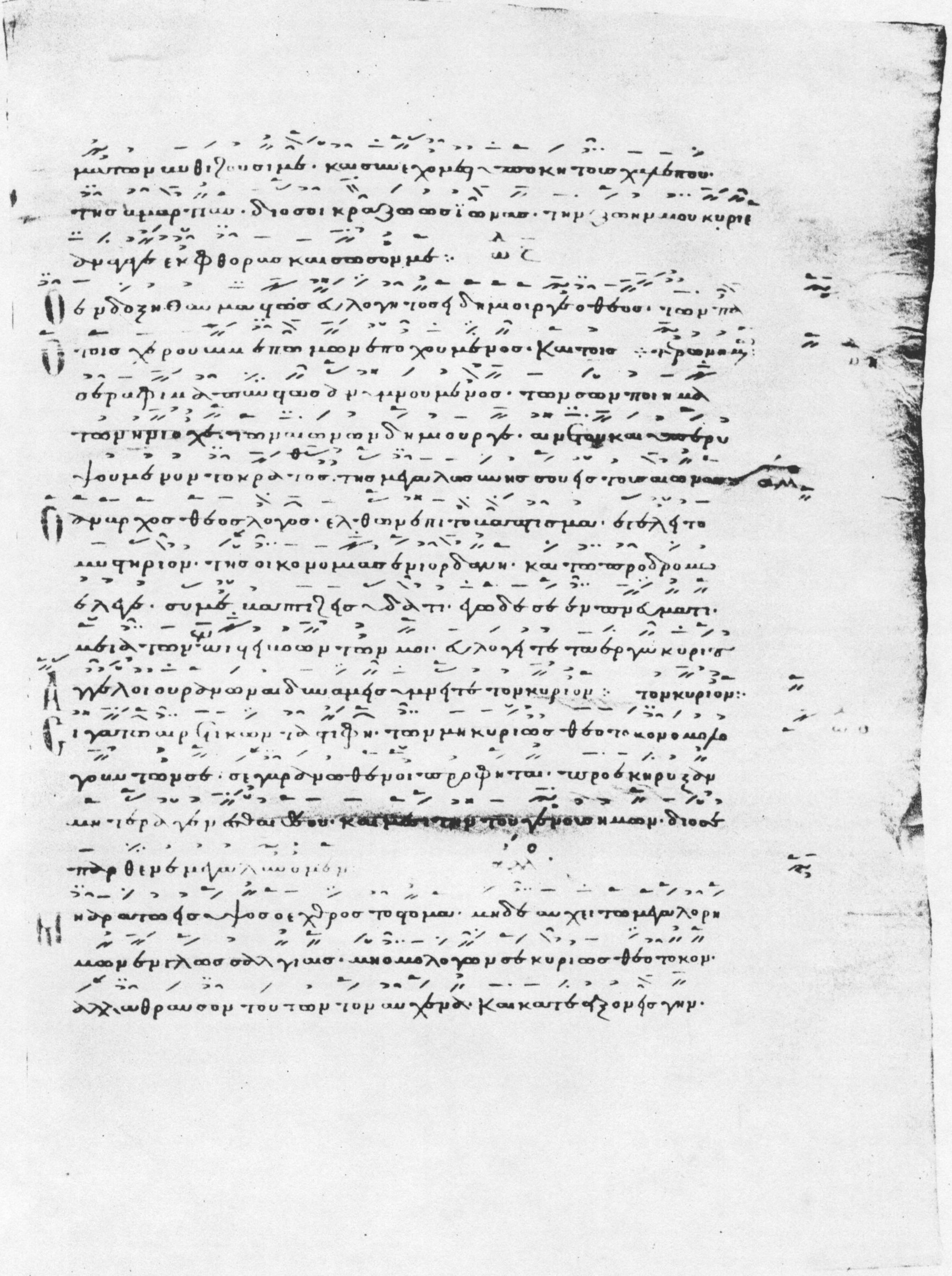
και τον νουν ωδην ερμηνευειν σου ην υμνησει ο δουλος σου:

Εκ φωνης του θεου των κακων μου φωτισον των ποθων ημων

κυριε και σωσον με:: ω ς Προς κυριον εν θλιψει εβοησα και

επηκουσε μου ο θεος της σωτηριας μου::

Το πελαγος του βιου χειμαζομενος· των κυματων των εν τω πλοι

ὁπως μαθωσι κυριος θεοτοκον ὁμολογουμενον· και επιγ
δοξαζειν ημας και αυτοις συν ημιν· ομοφρονως σε μεγαλυνωσιν:

ω θ: Η επιγνωσις του θεου γινωσκοντων εν φωναις ασματων·
αινουσι … των μεγαλυνομενων· ακ/ κ̄η̄ λ̄· ω α

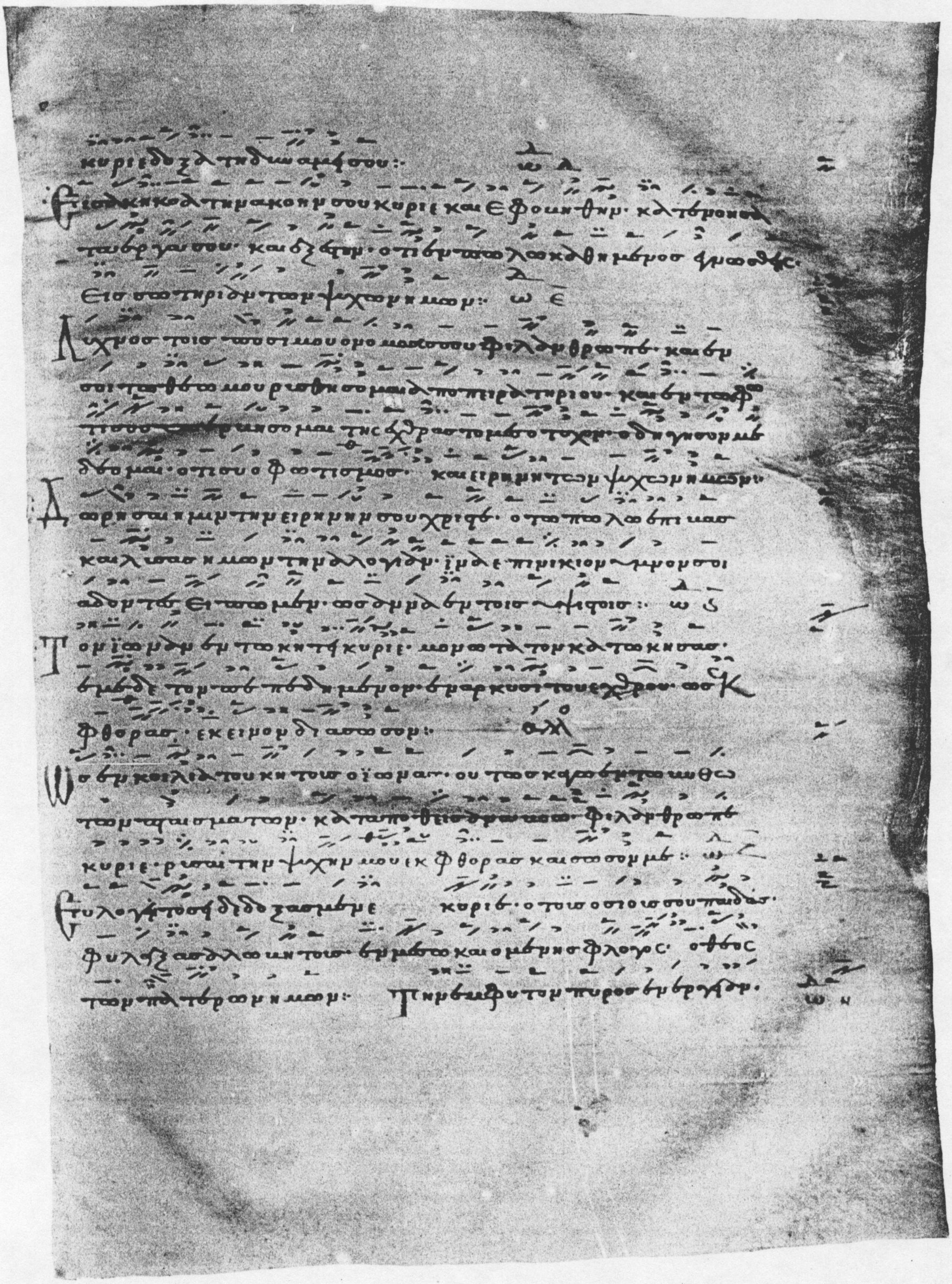
Θαυμαστα τα εργα σου κυριε· και η ψυχη μου γινωσκει σφοδρα· εκαλυψας γαρ φαραω· και την δυναμιν αυτου· εις θαλασσαν ερυθραν· και εξεποδησας λαον· … μονοι

λ ω θ Ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι ο θεος· ο εξελομενος … τον λαον του ισραηλ· καθοδηγησας δι ευσπλαγχνιας … και διεθρεψας αυτον την δυναμει μου: ω γ

Ο θεος ημων εν δυναμει … ο θεος ημων … πειρασθεις γαρ … και … και δια του το αυτον … φιλος ει κυριε· και … το πνευμα μου: ω γ

Εν … χειρ … ημας … προς … λογιζομενος εις σωτηριαν· … σωσαι τας

Βια … τη κραταια δυναμει σου … μος επι …
… γαρ εις σωτηριαν λαου σου· του σωσαι τοις χει … σου· και … τοις … μοις

ἀκριτοι ἑβραίων παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ τύπου ἀρχετύπου
Θεοτόκε [illegible] εὐφορεία· μέσῃ μὴ φλέγου τὸ εἰσ δρόσου
θεοτόκου· ὁ ῥυθμὸς δὲ τῇ κτίσει δροσιζόμενοι· προσκυ-
νοῦντες τὸ μέλος· εὐλογεῖτε· πάντα τὰ κτίσματα τὸν κτίσαν-
τα θεόν· καὶ ὑπερυψοῦτε λέγοντες τὸν κύριον εἰς τοὺς αἰῶ-

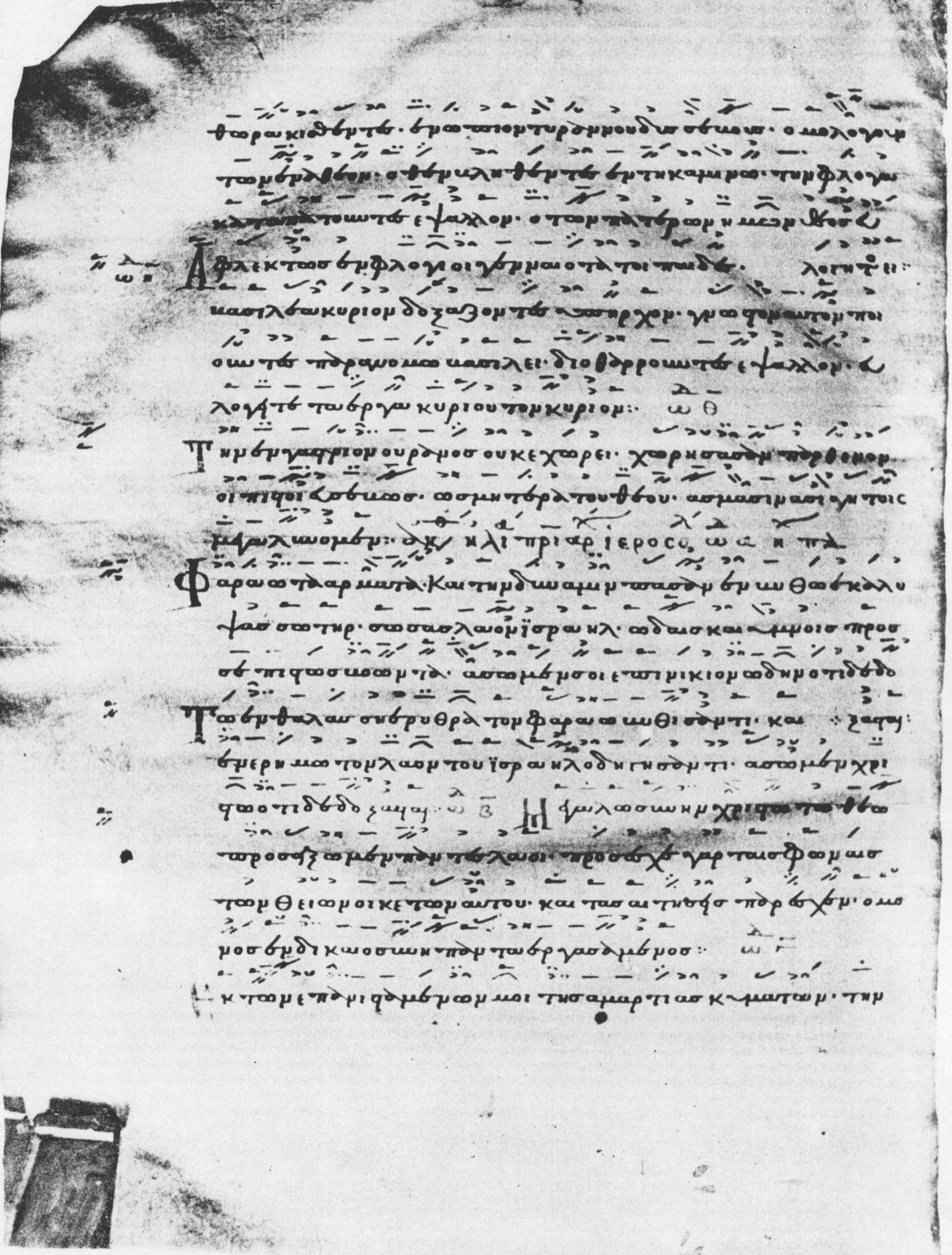
Π ημφημην ἔνδοξος τιμήσωμεν λαοὶ θεοτόκον :: αἰῶνας:
την το πυρ ἱνο θεοτόκος δεξαμένην ἐν τῇ γαστρί: ἀειλε-
κτως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν::

Συ εἶ θεοτόκε τὸ ὄρος· ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν
αὐτῷ διὸ σε μεγαλύνομεν::

Ε κ σαΐας ῥάβδον ἐπονομάσεν ἐν θεὸς ἱακὼβ φησὶ σε δὴν· καὶ
ὁ δανιὴλ· ὄρος ἀλατόμητον· καὶ σου λιμάδι ὀδόντων· ἰεζε-
κιήλ· αἰμαι κὸ ἐν δὲ ὄρος· κατάσκιον· καὶ ψάμμον παχὺ
σον ἡ μωσῆς· ἔνδον τὸ μάννα ἔχουσαν χεῖρον· καὶ φέρου-
σαν φῶς τὸν κόσμον ἀφ· ἵμας σὺ τοῖς σε μεγαλύνομεν τάς::

Επηξε ὡς τεῖχος τῶν ὑδάτων· ἐπηγνυ καὶ τὰ κύματα ἀκ κω
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ διεῖλεν ὁμοῖος ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς·
τὴν ἀνατολὴν ἐν ἰκονὸς τῷ ποιοῦντι μεγαλαθαι μάτιδ· ἄσω-
μεν μάστιγα καινόν:: ω β Ι δετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος·
ὁ ἐν ᾧ μὴ μοίσι τῶν αἰγυπτίων φαραὼ· καὶ κατω προσκυνοσι
αν

μου την αχλυν ως το σκοτος απελασον των κακων μου οτι

προς σε κυριε ορθριζει μου το πνευμα :: ωδη ε

Εκ νυκτος φιλανθρωπε· το πνευμα μου ορθριζει προς σε δο-

ξολογιαν της απαλλαγης σου οικτιρμον· αλλ εισακουσον

παντων των δεομενων σου· δια της τεκουσης σε και σω-

Ως δεξαμενη κυματων υβριζομενη ζαλη αμαρ- σου

τηματων· και δεινως βυθιζομενον· συγκαλυπτομενον

απορει μου το πνευμα· ει μη συ προφθασας

μοι· αλλ ως τον ιωναν με ανεγαγε· ο θεος και ελεημων ::

Η μνημη ... των τριων ... οι θεοφοροι παιδες παρε-

διδοντο· βασιλειαδικως και πονηροτατω ...

γνωμη· και εξουδενωσαντες εν τη σοφια τοις θεοις ...

και εδροσιζοντο εν τη καμινω ... του δεσποτου· ο θε-

των ... εν τω ... χειροποιητοις ... ο

θεος ο των πατερων ημων :: ωδη ς

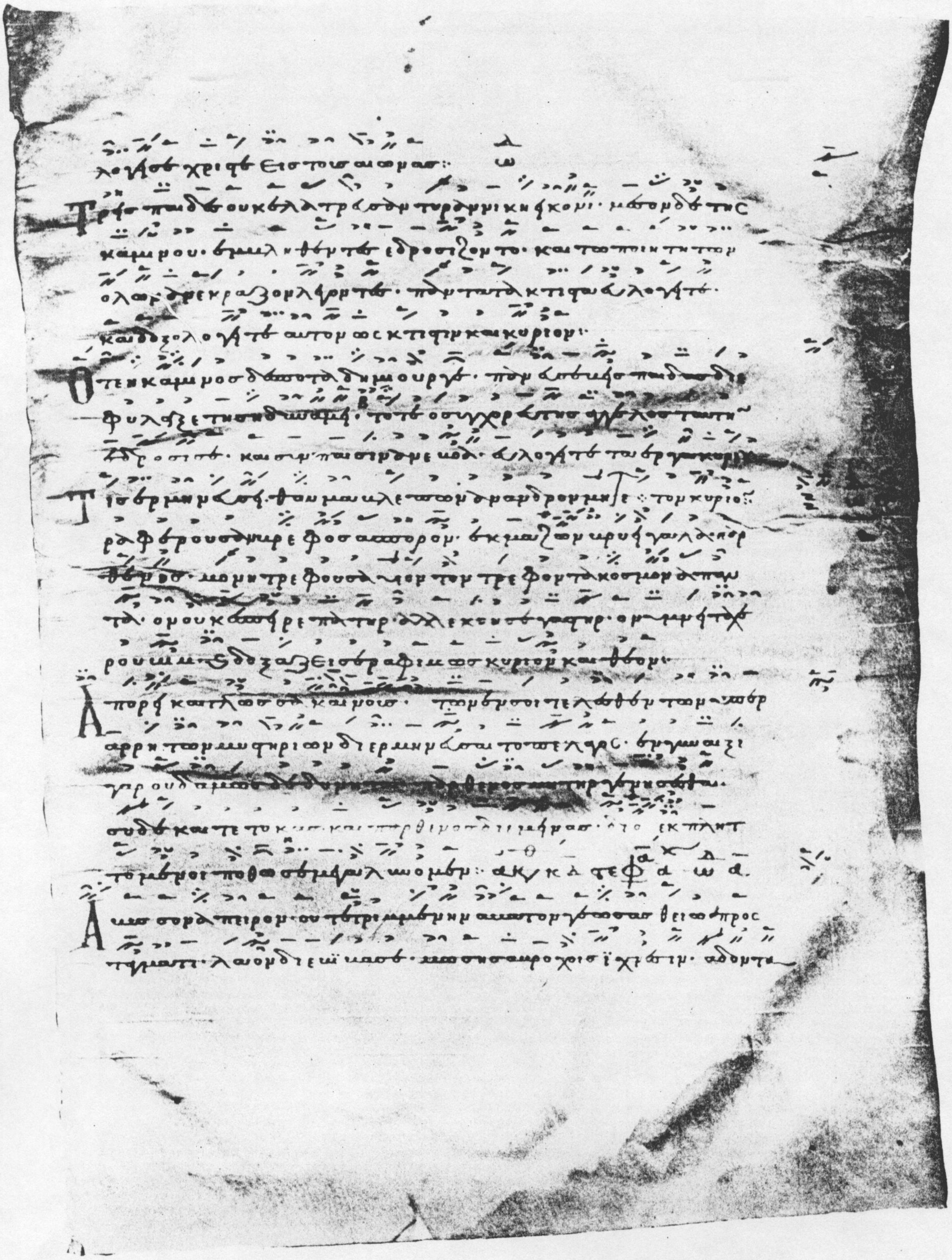
Ο υβρει ... τον ουρανον ... και [illegible]

... ει κυριε ... [illegible] ... και τις ...

θεος σου ουκ εστιν ... θεος· σε τρεμουσιν αγγελων πασαι

στρατιαι· σε φριττουσιν ... σοι δουλευουσιν αι πηγαι·

απλως πασα η κτισις· ημεις δε ... και δοξο-

ἐν τῇ νίκῃ [illegible] τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ· ἐνδόξως ὅτι [illegible]

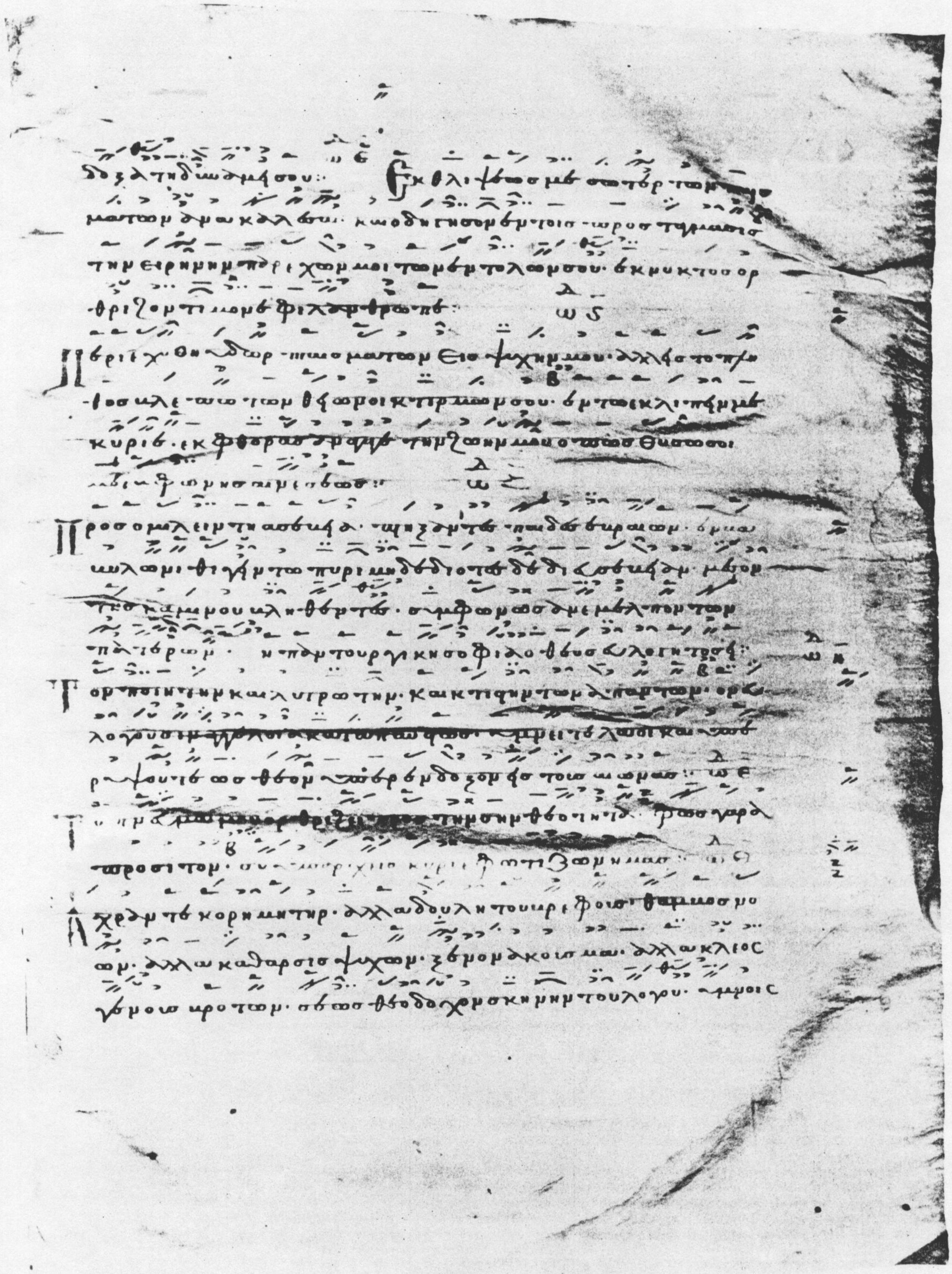
Τῷ [illegible] θεῷ· σωτῆρι καὶ τρ[illegible] ἐνδόξως [illegible]
[illegible] ἄπειρον ἐν θορύβῳ [illegible]· καὶ λαὸν Ἰσραὴλ
[illegible] διασώσαντι· ἐν δυνάμει κραταιᾷ· ᾄσωμεν [illegible]
[illegible]· τῷ θαυμα[illegible] περατουργήσαντι:

Προσέχου οὐρανὲ καὶ [illegible] μεγα[illegible]
[illegible] Χριστὸν [illegible]:

Οὐρανίου [illegible] κυρίου σοφία· [illegible]
[illegible] κρ[illegible] τὴν γῆν τὸ [illegible]
[illegible] ἰσχὺν καὶ κράτος ἐνδεδυμένος· [illegible]
[illegible]· [illegible]
φιλάνθρωπ[illegible] συμφυλ[illegible]

Οὐράνιον [illegible] μόνος· καὶ [illegible]
[illegible] κυρί[illegible]
[illegible]· καρπο[illegible] ποικίλον·
[illegible]

Ὁρῶν [illegible]· [illegible]
[illegible] ἀνδρὸς· [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] κυρίου

θεηγοροι οι ποιμενες αγραυλουντες· ω θ

Θ [illegible] λικος· θεον λογον ... χεν πατρι· δι

[illegible] ανθρωπιαν αφατως συγκαταβαινων ... λο φως το κορη·

απειρανδρως [illegible]· και το καπ' εσχατων προς

συνθρονον· την αρχην ... ζομεν τω ... καρι ζομεν· τον

ω α την αφθορον [illegible] λυσαντα· ... κλιν ...

πλ α Καματαλαστιν χρονω θεν εια η πειρον ... τικω προτν

ματι ... περουντα ... λονιον ... φωτ ...

... χαριτηριον· ω

Το στομα μου πλατυνας ... πλησον σοφιας κυριε· ιν' αλαπτω

φως μετ ... ... μον στιχω κραζω· οτι θεος ουκ ει

... πληρους χριστε· ω λ

Εκ παρθενου προελθων· ου πρεσβυς ουκ αγγελος· αλλ' αυ

τος ο κυριος ... σαρκωθεις ... σωσας κρα

ζειν σοι χριστε· δοξα ... σου μονε φιλανθρωπε·

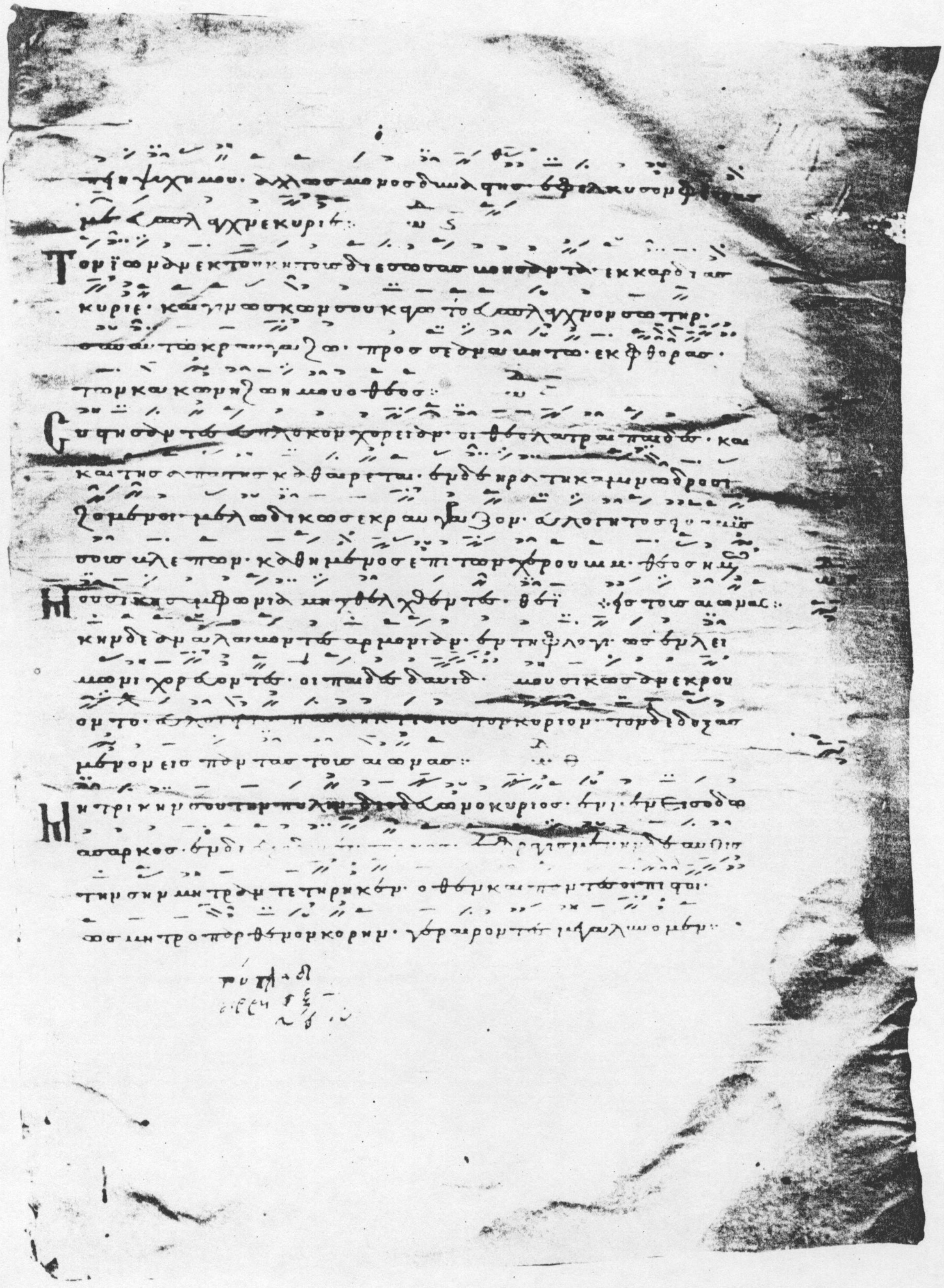
ω ε Ιματι ... θλιψει μου κυριε

... ομαι· [illegible] ... φως ... δια

ρας ... φωτισμου ... φωτισον το φως

Ναον σου εισελθων ... καλει

ως ιωνας γαρ εκ ... θω ... λι

ἀρ[illegible] τῶν μακαρισμῶν

Κ[illegible] ἐπιτιμῶ μου τὸν λογισμὸν καὶ κράζω σοι·
μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Διὰ βρώσεως [illegible] τοῦ παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ·
διὰ σταυροῦ δὲ τὸν λῃστήν· [illegible] Χριστὸς ἐν αὐτῷ·
μνήσθητί μου κράζοντα ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

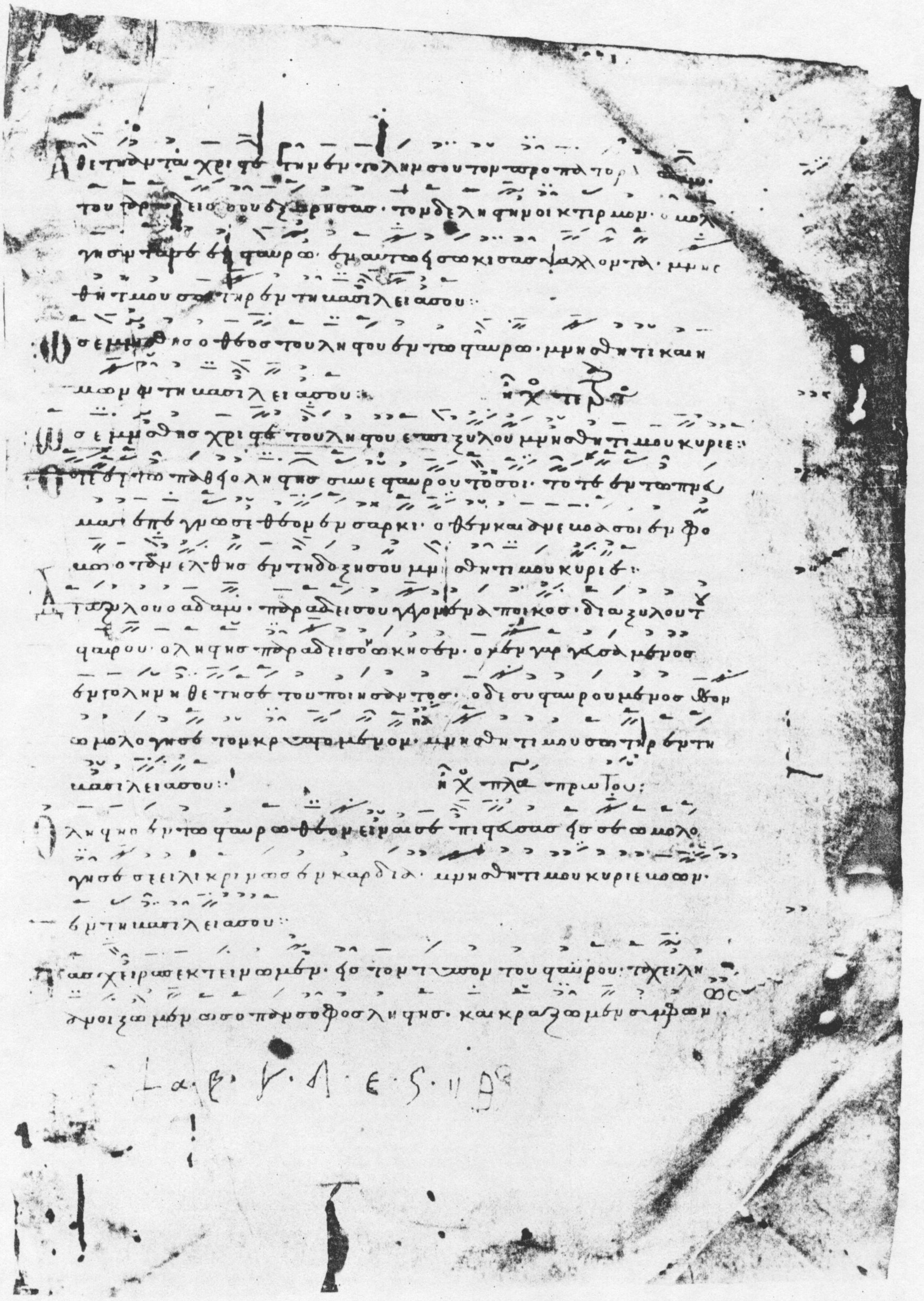
Ἡπλώθησαν χεῖρας [illegible] φωνὴν ψυχήν
[illegible] διὸ [illegible] καὶ τὴν
[illegible] προσδέξαι κράζοντα μνήσθητί μου
κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Μνήσθητι [illegible] καθὼς [illegible] τοῦ λῃ-
στοῦ· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

[illegible] μνήσθη-
τί μου· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

[illegible] σωματικῶς
[illegible] κύριε· ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ [illegible]
[illegible] μνήσθητι [illegible] ἡμῶν·

Ἡ [illegible] συσταυρούμενος [illegible] παραδείσου [illegible]
[illegible] κύριε·

[illegible] μου· κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Μν[ήσθη]τί μου ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασι-

λείᾳ σου· καὶ σῶσόν με ὡς μόνος φιλάνθρωπος·

[illegible] ἐν ὁ ἀδὰμ γέγονε μόνος· τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως

τοῦ παραδείσου ἀποικισθείς· ὁ δὲ λῃστὴς ἐν σταυρῷ κρεμά-

μενος· θρόνον σε ὁμολογήσας ἐν παραδείσῳ εἰσῳκίσθη

ὁ δὲ [illegible] καὶ ἡμεῖς· οἱ σωθέντες τῷ πάθει σου δέσποτα·

τοῖς [illegible] ἐκ [illegible] μου [illegible] ἐν [illegible] μνήσθη-

τι καὶ ἡμῶν ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Λ[illegible] τοῦ παραδείσου | Χριστὲ πολίτην με τοῦ σταυροῦ φι[illegible]

[illegible] τὸ μνήσθητί μου προσεπιγράψας αὐτοῦ τῆς μετα-

νοίας· ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον·

Ὡς ἐμνήσθης ὁ θεὸς τοῦ λῃστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ· μνήσθητί μου

κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν· ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός

Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς [illegible] θανάτου

ἀλλ' ὡς ἐσώθη ὁ λῃστής· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασι-

[illegible] σταυρῷ [illegible] ὁμολογοῦσι [illegible] λείᾳ·

Μνήσθητί μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·

Μνήσθητί μου Χριστὲ σωτὴρ τοῦ κόσμου· σωτήρ· [illegible]